

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

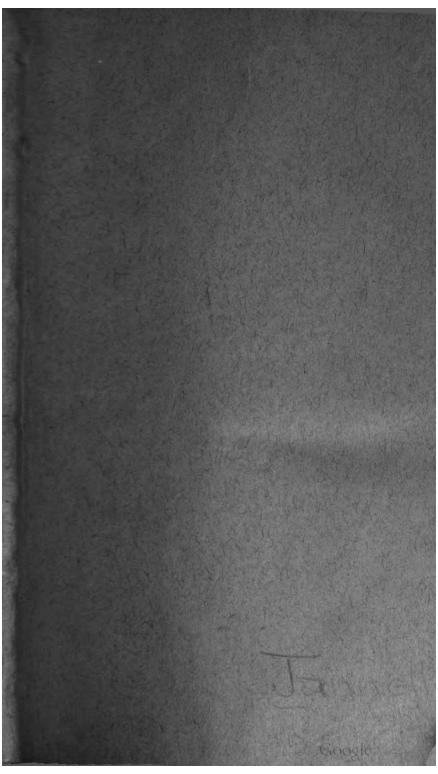
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

1. Hieroglyphics

FUNDAMENTA HERMENEUTICA HIEROGRAPHIAE

CRYPTICAE

VETERUM GENTIUM,

SIVE

HERMENEUTICES

HIEROGRAPHICAE

LIBRI TRES:

AUCTORE

CATALDO JANNELLIO

REGIO BIBLIOTHECARIO, ET ACADEMICO HERCULANENSI.

NEAPOLI

TYPIS REGIONS

M DCCCXXX.

Παντες ουν, ώς επος ειπειν, οι θεολογησαντες, Βαρβαροι τε, και Έλληνες τας μεν αρχας των πραγματων απεκρυψαντο, την δε αληθειαν αινιγμασι, και συμβολοις, αλληγοριαις τε αυ, και μεταφοραις, και τοιουτοισι πισι τροποις παραδεξωκασιν. Nempe: Omnes ergo, ut semel dicam, qui de Rebus divinis tractarunt tam Barbari, quam Graeci Rerum onnino Principia occultaverunt, et Veritatem Aenigmatibus, Symbolis, Al egoriis, Metaphoris, et quibusdam talibus Tropis tradiderunt.

S. Clemens Alex. Stromat. V. Pag. 556.

LECTORI SUO

C. JANNELLIUS.

LIXSEQUUTURUS partem Physiosophiae praecipuarum humanarum Institutionum, quam visus sum vel indicare vel polliceri in Specimine, quod decimo tertio ab hinc anno de Natura et necessitate Historiosophiae (1) Patria Lingua edidi, constitui haud multo post quaerere de Natura, et Characteribus, de Formatione, et Lingua, sive de Interpretatione 1. Scripturae Symbolicae, Emblematicae, Theographicae, et Hiero-Dramaticae Graecorum, Etruscorum, Latinorum, Syrorum, Indorum, etc. 2. Scripturae Hieroglyphicae, Hieraticae, et Oligotypicae Aegyptiorum: 3. Scripturae Cuneoformis Chaldaeorum, Medorum, et Persarum: 4. Scripturae tam Polygraphicae, quam Oligographicae Sinensium: Nempe agere proposui de Hermeneutica Hierographiae Crypticae veterum Gentium. Nam omnes has Scripturas fuisse Sacras et Religiosas vel plane evidens est, vel facili et levi negotio colligitur, et demonstratur: Adeo ut etiamsi Scriptura Sinensis communis ad profanos usus adhibeatur, quum Scriptura sit Librorum Classicorum, qui religiosa veneratione coluntur, quum praecepta Imperatoris, qui filius Coeli putatur, ea scribantur,

⁽¹⁾ Sulla natura e necessità della Scienza delle Cose e detle Storie umane Saggio di Cataldo Jannelli Scrittore della Real Biblioteca. Napoli 1817.

et prono vultu adorentur, nemo poterit dubitare, quin Scriptura Sinensis communis in Hierographia Veterum sit numeranda. Has porro ipsas Scripturas esse valde difficiles, arduas, abstrusas, adeoque Crypticas, et haud plurimis notas et compertas in quacumque possibili hypothesi est magis notum et certum, quam ipsi vellemus. Et quamvis Scriptura Sinica communis intelligatur passim, et explicetur, nemo tamen adhuc intimam compositionem Sematum, et eorum nexum et relationem cum potestate Polysematis

aperire et manifestare valuit.

II. Ut autem in proposita Hermeneutica Hierographica rite procederem, omnium primum quaesivi quae et quot essent Scripturae Intelligibiles et Ideales, Scripturae Typicae et Exemplares, ad quas Scripturae illae Reales modo propositae possent et deberent referri et comparari. Quumque hanc quaestionem diu mecum agitassem, comperi Scripturas Typicas, quae fieri possent Polygraphicae in hac nostra Oeconomia esse tres, neque omnino plures, neque pauciores: Nempe Ideographicam, Lexeographicam, et Alphabeticam. Si enim Ideas nostras, conceptus quoscumque animi nostri rectà et immediate Schematibus, vel Sematibus externis permanentibus et durabilibus adiungimus, Scriptura orietur Ideographica; potius his Signis adiungimus integra Verba, solida Vocabula certae Linguae, Scriptura habebitur Lexeographica; si tandem Literas potius, sive Elementa pronuntiationis humanae Signis repraesentamus, Scriptura erit Alphabetica. Verum quidem est esse etiam, vel esse posse Linguam Gestuum, Nutuum, Linguam, qua per varios motus oculorum, capitis, digitorum etc. plurimos vel etiam omnes animi nostri sensus et cogitationes exprimamus: Cuiusmodi baberi potest Lingua illa Gestuum, quae Monachis Cisterciensibus tribuitur, et quae Latine descripta legitur in Volum. IV. Part. 2. Pag. 207. 208. etc. Operum Leibnitii: At si hi Nutus, hi Gestus, hi Motus corporis expinguntur, si exculpuntur, ut fiant Scriptura, haudquaquam ad aliud et novum Genus Scripturae Typicae possunt referri, sed sunt omnino species, modi Scripturae Ideographicae, sive Ideoschematicae, sive Ideoschematicae

III. Hinc in quaerendis et colligendis Characteribus et Criteriis Scripturae Ideographi. cae et Typicae laborandum mihi fuit diu multumque, quia ne unum quidem Canonem, unum quidem Praeceptum ad propositum et rem meam opportunum, ex operibus I. B. Vici, Warburthoni, Condillaci, De Brosses, Winckelmanni, Sulzeri, Gebelini, Cesarotti, Heyne, aliorumque similium, ex imbecillitate fortasse ingenii mei, corradere, et desumere valui: Neque porro alium Scriptorem nancisci potui, qui de Scripturae Ideographicae Physiosophia distincto et rationali modo egerit, etsi plurimi extiterint, ut modo indicabo, qui Scripturas illas propositas fere omnes per congruentias Ideo-, graphicas explicare et interpretari adgressi fuerint, Et profecto

1. Emblemata, Theogrammata, et Hiero-Dramata veterum Gentium omnes fere, qui atgerunt, tum Veteres, tum Recentiores vel per Mythos et Fabularem Historiam, vel per Allegorias Astronomicas, Agronomicas, Physicas, Politicas explicare plerumque contenderunt.

2. Scripturam Polygraphicam Sinansium;

quotquot de ea egerunt Kircherus, Mailla, Freretus, Fourmontius, Lecomte, Amiotus, Cibotus, Brosses, Gebelinus, Remusatus, aliique innumeri, ipso Deguignesio non excepto, omnes

Ideographicam praedicarunt.

3. Scripturam Aegyptiorum Hieroglyphicam ex Scriptoribus veteribus collectam per convenientias Ideographicas iam tum a renatis Studiis Archaeologiae Acgyptiae interpretari conati sunt Pierius Valerianus, Antonius Ricciardus, Iulius Caesar Capaccius, Nicolaus Caussinus, Iacobus Masenius, etc. Quin ipsa Monumenta Hieroglyphica exsculpta methodo pariter Ideographica apparatu ingenti explicare adnisus est Athanasius Kircherus. Quà methodo etsi per alias rationes sua Tentamina perfecerunt Pignorius, Pluche, Jablonski: Deinceps etsi Warburtonus, Condillacus, de Brosses nullum Monumentum Hieroglyphicum explicare adsumsissent, de Scriptura tamen Symbolica et Hieroglyphica agentes mirum quantum interpretationibus Ideographicis faverunt idque plurimis haud magno literarum bono suaserunt et probarunt, Hinc ineunte hoc saeculo (a.1804) Eques Pahlinus Tabulam Rosettanam Hieroglyphicam methodo Ideographica intra paucos dies explicavit: Et paulo post (a.1812) ingentem numerum Monumentorum Hieroglyphicorum eadem methodo attigit in suis Fragmens sur l'Etude des Hieroglyphes. Nono fere post anno Franciscus Ricardus Oneliensis simili modo, et maiore fortasse celeritate, interpretatus est Latine et Gallice Obeliscum Barberinum, CPolitanum, et Florentinum: Tum anno 1824. Inscriptiones Hieroglyphicas Colossi maximi Taurinensis Italice explicavit, et 1826. Zodiacum Circularem Tentyrensem, ipsi

Sothiacum, Gallice reddidit. At iam ab anno 1822 Champollionus iunior methodo etiam Ideographica in Epistola ad Dacier multa in Monumentis Hieroglyphicis tentaverat, plura in Epistolis ad Ducem de Blacas praestantissimum bonarum Literarum fautorem, et plura usque ad hune annum in aliis plurimis Epistolis: Adeo ut, quae ipsemet in Precis Pag. 370. scribebat: Kircher fit ecole: Les imitateurs ont surpassé le maitre: de se ipsa vere et proprie dixerit. Simili stilo, similibus formulis, ac Champollionus, Ellipses potissimum Hieroglyphicas Monumentorum Aegyptiorum explicare conati sunt Sanguintinus. Gazzera, Rosellinius, alique plares per hos ipsos annos, etc. Ut igitur de Interpretationibus tot tantorumque Virorum possemus aequo, et rationali modo indicare, Physiosophiam Scripturae Ideographicae Typicae et Exemplaris constituere pro virili adnisi sumus Libr. I. Sect. II. et III. Pag. 19. ad 54.

IV. Aequum porro suit attingere etiam Characteres et Leges Scripturae Alphabeticae. Nam 1. Scripturam Cuneosormem singillatim Persepolitanam ex parte saltem Alphabeticam Viri doctissimi et solertissimi Chardin, De Sacy, Niebuhr, Munter, Tychsen, Murr, Hager, Hammer, de Book, Rasck, Dorow, Schultz, et editis etiam Speciminibus Interpretationum Lichtenstein, Grotesend, Saintmartin habue-

runt, et demonstrare contenderunt.

2. Ipsam porro Scripturam Hieroglyphicam Mieroschematicam Aegyptiorum sive ex aliqua parte, sive ex magna, sive etiam totam arbitrati sunt Alphabeticam plures aeque clarissimi et doctissimi Viri. Pierius Valerianus Lib. XLVII. Hie-

roglyph. Cap. 27. pag. 507. aliquot Schemata Hieroglyphica habuit Literas Alphabeticas, et minime dubitare visus est de Alphabeto aliquo Hieroglyphico. Athanasius Kircherus etsi Ideophilus saeculo post Pierium de condendo Alphabeto Hieroglyphico semper fuit graviter anxius, et tandem laceratis et discerptis aliquot Animalium simulacris, ex membris et frustis eorum condidit illud, et sibi laetus habuit in Obel. Pamphil. Pag. 130. 131. et in Oedip. Tom. III. Pag. 47. ad 50. Samuel Shuck/ordius circa annum 1730. putabat inter Schemata Hieroglyphica plura esse, quibus esset potestas Literarum Alphabeticarum: et adeo Symbolis Ideographicis admixta Schemata Alphabetica autumabat in Histoir. du Monde. Tom. II. Pag. 282. 283. Deguignesius Pater circa ann. 1766. omnia Hieroglyphica Aegyptia habuit etiam Literas Alphabeticas, et propterea ingentem numerum Homiophonorum invexit, in Mem. Acad. Inscript. Tom.XXXIV. Pag. 1. 2. 5. etc. Per hos ipsos annos Gibertus Deguignesii Collega contendebat in Act. Acad. Inscript. Tom. XXXV. pag. 663. πρωτα ζειχεια Scripturae Hieroglyphicae secundum Clementem Alexandrinum esse Literas Alphabeticas, atque adeo veras Literas Alphabeticas inveniendas esse sacpius in Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis. Sacoulo hoc ineunte Eques Pahlinus etsi Ideophilus plura Schemata Hieroglyphica Tabulae Rosettanae habuit ut Syllabas, vel Literas Alphabeticas, et non paucas etiam Homiophonas indicavit in suo Tentamine Pag. 14. 17. 37. 47. 51. 62. 63. etc. etc. Paucis post annis Grognetus Hieroglyphica Aegyptia habuit quasi Literas Alphabeti Hebraici Maiusculas, figuratas in Bibliot. Analit. Napolit. ann. 1810. Tom. IV. Pag. 346. 347. Decimo fere post anno Burdigalensis Lacour plura Schemata Hieroglyphica habuit Alphabetica, et aliquot Syngrammatu Monumentorum conatus est Alphabetice legere et explicare in suis Fragmens, sive Essai sur les Hieroglyphes. Pag. 45. 47. 50. 57. 59. 61. 62. 69. 86. 90. etc. Biennio vero ante (an. 1819.) Thomas Joung Anglus in Supp. ad Encyclopaed. Britann. Tom. IV. pag. 63.66. conatus fuerat Jegere Alphabetice Nomen Ptolemaei in Ellipsibus Hieroglyphicis Tabulae Rosettanae: et nomen Berenices in alia Ellipsi exculpta in Templo Karnaci. Quin fama est per hos ipsos annos alium Anglum Will. Bankes etiam Alphabetice voluisse legere in Ellipsibus Hieroglyphicis Obelisci Philensis, quem ipsemet ex Aegypto in Angliam advexerat, nomina Ptolemaei et Cleopatrae. Certe ipsemet Bankes apertissime id testatus est in notula apposita ad pag. 13. 14. 15. Essai sur le Système des Hierogl. Phonet ques d'Henry Salt. Et ipse Joung adsentiri potius quam contradicere visus est isti affirmationi in suis Discoveries Pag. 20. 30. 45, 49. Triennio vero post (1822 Champollionus iunior Alphabetum istud 12. fere Schematum ad centum Schemata elevavit, et biennio post ad 140. circiter produxit, con-ditisque legibus, et propositis dogmatibus, et Systemate pleno composito nonnulla valult in Monumentis Hieroglyphicis tentare. Paullo post scilicet ann. 1825. et 1826. Augustus Seiffarthus Lipsiensis Deguignesii, Grogneti, et aliorum vestig a premens oninia Schemata Hieroglyphica habere voluit Literas Alphabeticas, ex Alphabeto Phoenicio ortas, factasque Schemalicas ad pulcritudinem et ornatum, conditoque propterea Alphabeto millenario aliqua etiam interpretari Alphabetice conatus est in Monumentis Hierogly-

phicis.

Ut igitur de his Systematibus Alphabeticis non ex praeiudicio, non prorsus temere, sed ex ipsins Scripturae Alphabeticae legitima Physiosophia videremur iudicare, aliquot Canones de ea praescribere nobis necesse fuit Libr. I. Sect. VI. Pag. 89. ad 100. Idque eo magis, quod Alphabetum tentatum a Joung, et absolutum a Champolliono tanto cum favore, tanto cum plausu ab universa fere literata Europa exceptum fuit, ut Galli et Angli visi sint de gloria inventionis quasi solliciti. Literati viri, qui Systema Alphabeticum huiusmodi sive laudarunt, sive proharunt, sive novis Tentaminibus firmare adlaborarunt sunt ex Gallis De Sacy, Letronne, Saint-martin, Abel-Remusat, Dacier, Champollionus Figeacus frater, Guigniaut, Devere, Dubois, Vaucelle, Greppo, Huyot, Cuvier, alique plures Anonymi: ex Anglis praeter Joung et Bankes, fuerunt Salt, Drummond, Browne, Jorche, Leache, Burton, Wilkinson, Prudhoe, Felix, strenuissimus fautor et propagator Gell, et acer ac Vehemens tutator et vindex Anonymus auctor in Edimbourg Review, etc. Ex Italis fuerunt Sanquintino, Gazzera, Peyron, Balbi, Brunati, Zannoni, Rosellini, Migliarini, Orioli, Lanci, Mai, etc. ex Germanis, vicinisque Gentibus Klaproth , Hammer , Humbold Philologus , Matter, Niebuhr, Bachman, Bunsen, Panofka, Grotefend, Lennep, Lilienstern etc. Quum autem saepe de hoc Systemate Alphabetico agendum mihi esset, et aequum propterea esset aliquo

nomine distinguere, quum iniustum videretur appellare simpliciter Alphabetum Thomae Jung, quia paucissima is et ex se omnino inutilia proposuit, ut pluribus et recte in eum animadvertit Champolitonus in Precis Pag. 35. 36. Quum vetarer saepe appellare simpliciter Alphabetum Champollioni Junioris, quia fundamenta et elementa praecipua iecerant Ioung, et Bankes, et statim Salt plura suffecerat: quum contra animadverterem Gallos et Anglos de hoc Alphabeto quasi de Gentis glorià mutuo decertare, appellare saepe

ınalui Alphabetum Anglo-Gallicum.

V. Tentanda porro fuit Physiosophia Scripturae Lexeographicae tum Schematicae, tum Sematicae, deque ea propterea agendum fuit Lib. I. Sect. IV. et V. Pag. 55. ad 88. ut nostrarum virium tenuitas, et materiae novitas pati poterat. Nam quamvis multa cura et diligentia quaesissem, qui de ea egissent, et tractassent saltem per exempla et tentamina practica, detegere neminem potui ne apud illos quidem Scriptores, qui de Kabala Indacorum et Arabum egerunt. Placuit tamen a Rabbinis mutuari vocem Tomurae, quia brevior et aptior prae vocibus Graqcis et Latinis, quibus uti poteram, visa est. Et quamvis Rabbini Voci illi ampliorem saepe potestatem tribuant, quia nos nullius Kabalue sive Judaicae sive Arabicae dogmata seguimur, et vis originalis vocis Temurae illa est, quam tribuimus, ideo legitime posse me ea uti sum arbitratus.

VI. Canonibus et Criteriis triplicis Scripturae Typicae et Exemplaris constitutis, Scripturas illas propositas et reales cum Scriptura Ideographica et Typica omnium primum conferre

et comparare institui. Et quum 1. Scripturam Emblematicam et Theographicam Libr II. Sect.I. Pag. 107. 115. 125.: 2. Hieroglyphicam Aegypriorum Microschematicam, et Ilieraticam L.II. Sect. H. Pag. 150. 135.: 3. Polygraphicam Sinensium Libr. II. Sect. IV. Pag. 215. 218. diligenter cum Canonibus Soripturae Ideographicae contulissem, manifesto vidi nullam ex his et reliquis Scripturis haberi posse Ideographicam, factam scilicet per Leges et Canones Tropi et Metaphorae Ideographicae. Non profecto quod nulla prorsus adhibeantur Signa Ideographica; non sane quod numquam exhibeantur Cyrioschemata vel utcumque Semata quibus Ideae et obiecta significentar Sed quod huec Elementa prae reliquis non Ideographicis ita pauca sint, ita mi-'xta et confusa', at tota Scriptura non Ideographica, vel potius Anti-Ideographica exsurgat et prodeat. tir z usega in Çi

VII. Quod si Lectores adhuc sint, quibus iudicium hoc' nostrum de levi et tenui usu Elementarum Ideographicorum in Scripturis Veterum Crypticis videatur nimis severum et durum; si adhuc putent longe ampliorem et latiorem usum Scripturae Ideographicae apud Veteres extitisse, 'eds rogo ne hanc opinionem vacuis et inanibus vocibus, et ex quibus nec egomet, nec ceteri Lectores proficere possent, sed solidis et intrinsecis argumentis velint therivet probare. Et omnium primum nollem ut Emblemata et Stemmata Alciati, Jovii, Bocchii, Fabricii, Capaccii, Ripae, Samhuci, Camerarit, Saavedra, Bois sardi, Menestrerii, et Hieroglyphica Valeriani, Ricciardi, Masenii, Caussini, et aliorum innumerorum idonea putent ad Scripturom Ideographicam et

Polygraphicam constituendam; quum detractis, Lemmatibus, Epigrammatibus, Commentariis, ita obscura, ita inintelligibilia, ita inepta fiant illa Schemata divulsa, solitaria, singularia, ut argumagis invictum et manifestum, quod mentum Scriptura Ideographica Polygraphica et Characteristica sit nobis impossibilis, nisi ex hac Emblematum et Stemmatum ingenti Bibliotheca peti non possit. Nollem praeterea, ut Ideophili confundere pergant Stilum Tropicum, Linguam Metaphoricam, Semata Allegorica cum Scriptura Troposchematica et Polygraphica, ut fecisse adhuc visi sunt Warburtonus, De Brosses, Condillacus, Cesarottus, aliique plures: adeo ut ubi de Tropis et Metaphoris orationis cum Vossio, Glassio, du Marsais se egregie egisse putent, statim se Scripturam Ideographicam et Polygraphicam habere putent, et Obeliscos iam condant : Incredibilis adhuc est difficultas; Immanis adhuc et insuperabilis est distantia, et quam si superari posse putant, si aliquâ sollertia et diligentia vinci arbitrentur, non quidem interpretationibus, quae illis similes sint, quas Kircherus, Pahlinus, Ricardus, Champollionus etc. nulli plane Scientiae nulli Analogiae rationali, nullis fundamentis nullis Legibus innixas et derivatas protulerunt, evincere et demonstrare debent: sed profunda Scientia Characterum, Legum, conditionum, sed penitissima Physiosophia Scripturae Ideographicae, sed formatione Lexici Ideographici sive Schematici, sive Sematici, sed analysi et examine diligenti Legum Ideographicarum singulorum Schematum, vel Sematum Monumenti propositi.

VIII. Quod si alii insuper sint, qui Scriptu-

ram ex. gr. Theographicam, et Hieroglyphicam Ideographice esse interpretandas censeant, quod Ideographice interpretari saepius visi sint plures Scriptores Graeci et Latini, illos rogo 1. Primo, ut ea considerent', quae monuimus Libr. II. Sect. II. Pag. 136. 137. 2. Secundo etiam expendant Testimonia ipsa Veterum Scriptorum de Scriptura Lexeographica, non Ideographica, quae adduximus Libr. II. Sect. II. Pag. 165. ad 176. 3. Tertio cogitent neminem esse ex Veteribus Scriptoribus, qui de Physiosophia Scripturae Ideographicae egerit, et Dogmata exemplis firmare studierit. 4. Quarto ipsa ea loca Scriptorum veterum, quibus eis videatur ad Congruentias Ideographicas adludi et respici, iterum iterumque expendant, considerent, et videant, an possint plerumque absurdiora, et a quacumque probabilitate Ideographica remotiora animo concipi et fingi: adeo ut nulla possint reperiri argumenta luculentiora, evidentiora, graviora adversus Interpretationes Ideographicas, quam ea, quae ab iis ipsis Locis petuntur. 6. Sexto animadvertant Ideophili, quod Veteres Fabulis et Mythis mendacibus omnem Theologiam, omnem Archaeologiam suam exornarunt, quod omnem antiquam Historiam Aenigmatibus mendacibus et crypticis implerant, et quod propterea minime mirum esse potest, si mendaci Ideographia in eis explicandis, quae explicari recta et proprie non poterant, uti saepius sint visi. Quin est insuper animadvertendum, quod Veteres in suis arcanis et απορρήτοις λογοις Lexeographicis affectando Ideographica, quaerendo congruentias Ideographicas summam utilitatem, ingentia adiumenta propositi sui sibi comparabant et colligebant. Nam 1. primo Verita-

tem, quod caput erat, celabant. 2. Secundo, quod veste illa mendaci Ideographica Traditionem, et Effatum servabant, quae absque illa fere periisset. 3. Tertio acuebant ingenium Sacerdotum, quo allusiones illas investigarent. 4. Quarto curiositati quaerentium et interrogantium, salvo secreto, satisfaciebant. 5. Quinto quaerentes sedulo nexum et relationem inter Theologica et Physica, inter Coelestia et Terrestria, inter intelligibilia et corporea Scientiis Physicis aliquem impulsum dabant, aliquo conatu eis favebant, Scientiam Rerum naturalium iuvabant. 7. Septimo, quod certum est revera Interpretationes a Veteribus datas de Rebus Theologicis et Divinis, explicationes Rerum sacrarum a Veteribus propositas minime fuisse genuinas, intimas, sinceras, sed apparentes, mendaces, fictas, compositas, et propterea quaerendas esse alias et diversas a propositis et Ideographicis. Quis obsecro, dubitaret, an Macrobius ex. gr. caussas et origines Saturnaliorum quaerens, quae veriora, quae genuina putaret proferret et probaret? Atqui una Mendacia Ideographica et Physica protulit, arcanis et veris caussis profundo silentio pressis et celatis: Id enim ipsemet aperte profitetur Saturn. I. Cap. 7. pag. 185. Saturnaliorum originem illam mihi in medium proferre fas est, non quae ad arcanam Divinitatis naturam refertur, sed quae aut Fabulosis admixta disseritur, aut a Physicis in vulgus aperitur. Nam occultas et manantes ex meri veri fonte rationes, ne in ipsis quidem Sacris enarrari permittitur. Sed si quis illas adsequitur continere intra conscientiam tectas iubetur etc. Quis lectis interpretationibus Symbolorum Pythagoricorum, quas lamblichus in Piotrept. Cap XXI. Pag. 131.141. exposuit, non putasset Philosophum hunc ex sincero et genuino animi sui sensu, ex plena et intima persuasione eas adduxisse? Atqui contra apertissime profitetur Interpretationes adductas non esse quidem malas et inutiles, sed mendaces, sed falsas, esse exoterici usus: quum verae, intimae, genuinae essent απορόηται, et ineffabiles.

Quamobrem adlusiones Ideographicae, quas Veteres videntur captare et adfectare agentes de Rebus sacris et Religiosis, sunt argumentum certissimum Mendacii Mythici, et Veritas quaerenda unice est in Interpretationibus Lexeographicis,

quae unae supersunt.

IX. Simili ratione postquam Canonibus Scripturae Alphabeticue, Scripturam Hieroglyphicam Microschematicam Aegyptiorum Libr. II. Sect. II. Pag. 137. ad 147. 2. Hieraticam corumdem Aegyptiorum Pag. 210. 3. Cuneoformem Libr. II. Sect. V. Pag. 270. ad 276. contulissem et comparassem, perspicue vidi omnes propositas Scripturas Hieroglyphicas et Crypticas nullo pacto ne ex parte quidem posse haberi Alphabeticas: Nam de reliquis nulla esse poterat quaestio quoad carum naturam non Alphabeticam: Quumque porro de Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum, utpote celebriore et notiore, loca Scriptorum ve-terum expendissem Libr. II. Sect. II. Pag. 139. ad 141. clarius etiam et manifestius vidi nullum Alphabetum recepto et noto modo in Scripturá Hieroglyphicá adhibitum fuisse. Et quoniam in verbis Clementis Alexandrini: Μεθοδος χυριολογική δια των προ . ων ξοιχείων: quae leguntur Strom. pag. 555. Morinus de Lingua primaeva P. 15. 16 Bandinius de Obelisc. Caesar. Pag. 16 War-

burtonus in Essai sur les Hieroglyph. Tom. I. pag. 96. 97. 103. 104. De Brosses Mechan. du Langag. Tom. J. Pag. 367. 368. Gibertus in Act. Acad. Inscript. Tom. XXXV. pag. 667. Champollionus, et Letronne in Precis edit. 1824. Pag. 327. 331. 401. Edit. 1828. Pag. 378. 379. 401. 402. Seiffarthus, et Weiske in Rudiment. Hieroglyph. Pag. 42. 43. Klaprothus et Gulianoff in Lettres sur les Hieroglyph. Acrologiques Pag. 25. 26. 27. Matter in Histoir. Crit. du Gnosticisme. Tom. II. Pag. 5. Anonymus Anglus in Edimbourg Review an. 1826. Decemb. Pag. 101. 102. 103: et an. 1827. March. Pag. 530. 532. etc., et alii etiam plures Literas Alphabeticas, Scripturam Alphabeticam pertinacissime invenire voluerunt: Quamvis opinionem istam nullo aequo, nullo rationali argumento firmassent: Quamvis nemo unus ex his Medodov illam Clementis Monumentis verae Scripturae Hieroglyphicae aptare et componere adlaborasset; quod facere et exsequi strictissimi officii fuerat : Quamvis non posse aptari et componi ostendissem Libr. II. Sect. III. Pag. 203. 204. Quamvis alia loca plura *Clementis* Alexandrini, ut Stromat. V. Pag. 567. et *Por*phyrii de Abstin. Libr. IV. Pag. 363, 572. 373. et aliorum, naturam των πρωτων σοιχειων in Megaloschematibus Hieroglyphicis unice esse quaerendam et inveniendam evidenter monerent; placuit tamen rem prolixius et gravius excutere Libr. II. Sect. II. Pag. 142. ad 157. et sententiam, quam putamus genuinam, Scriptori incomparabili vindicare et adserere.

X. Peculiarem porro refutationem Systematis Alphabetici Augusti Seiffarthi, quam iam ab anno 1826. in usum meum conscripseram neque

e re mea, neque aliorum in his Fundamentis Hermeneuticis edere est visum: 1. Primo, quia Systema huiusmodi est evidenter non falsum tantum, sed prorsus impossibile. Nam si datae Inscriptionis Alphabeticae ignotum est Alphabetum, et ignota est Lingua neque a Potestate ulla humana intelligi illa potest et explicari. Atqui Seiffarthus de Nihilo condit Linguam suam Hieroglyphicam, non Copticam, non Hebraicam, non Abissinicam, non Arabicam, non Chaldaicam; de Nihilo eruit mille Literas Demoticas: et similitudine Nihili cum mille Schematibus Hieroglyphicis confert. Iterum impossibile, quia etsi tum Lingua, tum potestas Schematum Hieroglyphicorum Alphabetica esset data, quum singulis Schematibus tribuat Seiffarthus quatuor, quinque, octo, novem potestates diversas, Syngrammata fiunt omnino indeterminata et indefinita, neque est aliqua Potestas humana, quae ea valeat definire, et determinare. Ita si tu vis, ut vocem hanc AMO recepto modo intelligam, scio quid dicas, sed si vis ut in A esset etiam potestas B. C. D. E. in M. potestas F. G. H. I. L., in O. potestas N. P. Q. R. S. neque ego, neque alius quivis homo natus inveniri potest, qui vim vocis definiat et certo capiat. Verum quidem est etiam in nostro Systemate Lexeographico et Cryptico esse Signa, vel Polysemata Polydynamica; sed aeque verum est esse alia Oligodynamica, vel etiam Cyriographica, et alia plura praestiuta, con stituta, per solemnem conventionem recepta, et propterea certae et definitae sententiae; esse insuper alia Monodynamica, per quae vis certa et accurata Scripturae possit definiri et plane constitui. 2. Secundo, quia

ex claris et insignibus Viris, qui floruerunt, vel florent in Europa ab anno 1825. neminem novimus, qui Systema Alphabeticum huiusmodi aperte probaverit, susceperit, vel firmare adgressus fuerit. 3. Tertio, quia Systema huiusmodi iamdiu refutarunt Champollionus iunior ann. 1826. Epist. ad Ducem de Blacas: De Sacy in Journal des Savans Octobr. 1827. Pag. 589. 604.

Anonymus Anglus in Edimb. Review. ann. 1827. March. Pag. 528. 539. etc.

XI. Praeterire tamen silentio non potui Systema Alphabeticum Champollioni iunioris, fuitque adeo necessarium, ut plura in illud nec semel

animadverterem:

1. Primo, quia non agebatur de levi quadam et obscura opinione, de sententia, quam unus vel alter dubitans et incertus proiecerat in medium: sed de Systemate pluribus Tentaminibus, pluribus conatibus, pluribus libris firmato; De Systemate, quod plerique nobilissimi et praestantissimi Viri laudaverant, probaverant, susceperant: De Systemate, cuius fundamenta, et elementa substantialia, ii ipsi qui acriter oppugna-verant Lancius, Gulianoff, Pfaffius, Klaprothus, legitima et solida fassi fuerant: De Systemate, quod omnes fautores eius omni possibili evidentia illustre, extra omnem iam vel levis dubitationis aleam positum, omni rigore Mathematico demonstratum millies praedicaverant. Neque certe egomet oblivisci potui quae de invicta Systematis sui evidentia ipsemet Champollionus cum Will. Gellio vere anni 1826. in ipsa Regia hac Bibliotheca Borbonica mihi ipsi non semel ingeminavit.

2. Secundo, quia per propositum Alphabetum aliud omnino Pantheum Aegyptiis procuditur,

alia Nomina, veluti Neb, Nev, Num, Nuf, Amnre, Atmu, Sme, Sou, Tafne, Neiphe etc. etc. Diis Aegyptiis imponuntur, alia Symbola. alii characteres tribuuntur, eaque constituuntur non auctoritate et testimoniis Scriptorum veterum praestantissimorum, non penitiore examine naturae Theologicae singulorum Deorum, non analysi Linguae Hieroglyphicae, non profunda Vocum et Nominum ipsorum etymologia, sed quod Schemata Hieroglyphica Iconibus et Simulacris Deorum Aegyptiorum insculpta ipsi auctoritate sua fecerint literas Alphabeticas, et ad placitum suum legerint et pronuntiaverint absurdissima varietate, adeo ut Cneph, Knouphis, Neb, Nev, Nuf, Num, etc. non sint nisi unum idemque nomen varia pronuntiatione corruptum. Atqui in Regimine Castico, Ascetico, Mystico, Theocratico, quo Sacerdotes habentur doctissimi, et accuratissimi, ista varia corruptio Nominum Divinorum est omnino impossibilis: Tum aeque impossibile est in eodem Regimine Castico et Mystico, quo Dii magni crypticissimo et obscurissimo, et vel doctissimis Graecorum et Latinorum ignotissimo modo in formis absurdis Animalium et Monstrorum latent, quique Symbolis et Ornatibus inexplicabilibus distinguuntur; eorum Deorum Nomina Alphabeticis literis significari, manifestari omnibus pueris, et plebeculae. Atqui Nomina Deorum arcana apud veteres Gentes omnes numquam ne voce quidem prodebantur, vulgaria vero et popularia Voce quidem et sermone plerumque non scripto et literis indicabantur: Quin est animadvertendum Coptitas Christianos semper Cryptice et notarice Nomina Dei in libris suis descripsisse, saltem in hoc Crypticismum Majorum

suorum, Judacorum, Samaritanorum, et aliarum etiam Gentium imitari volentes.

3. Tertio, quia per Systema propositum Chronologia Monumentorum Aegyptiorum absurdissima constituitur, et qua ipsa fides et auctoritas veterum Historiarum gravissime labefactatur. Nam omnia fere Templa Thebaidos a Syene ad Tentyrim vel a fundamentis extruuntur, vel insignibus Propylaeis, Porticibus, Sacrariis augentur a Caesaribus Romanorum Augusto, Tiberio, Nerone, et ceteris usque ad Commodum: Plurima potissimum Dramata Parietibus Templorum insculpta, sunt Dramata Caesarum Romanorum, in quibus ipsi Caesares non Romana facie, non Romanis vestibus et ornatibus, sed ipso vultu, et ipsis auribus magnis et elevatis, ipso naso, ipso ore Indico-Coptico, ipsa nuditate, ipsa cauda Pharaonum sunt exculpti. Quin M. Ulpius Nerva Traianus Dacicus, Germanicus, Parthicus in monstrosa Sphinge Aegyptia est agnoscendus, eo ipso pacto, quo ab Apollonio Tyaneo Aegyptum lustrante in Leone agnitus est vetus Rex Amasis Saita. Tum Obeliscus Pamphilius tribuitur Domitiano, Barberinus Hadriano, et alii tres vel quatuor minores aliis Romanis obscuris et fere ignotis: Et haec affirmantur, constituuntur, praedicantur 1. Silentibus omnibus Scriptoribus Latinis, Graecis, et Iudaeis: 2. Aegypto Romanis absque impetrata venia, quasi praedium esset et ager occupatus, clausa, et acriter Germanico increpito, quod laudabili curiositate reliquias Thebarum voluisset oculis ad paucas horas lustrare et invisere. 3. Sacerdotibus paucis, despectis, invisis, dissipatis, Thebis eversis, Heliopoli deserta. 4. Exercitu magno, externo, aspero in Nomis Aegypti collocato. 4. Vectigalibus immanibus Genti impositis: 5. Vetere Religione Aegyptia penitissime Romanis ignota. 6. Scriptura Hieroglyphica Imperatoribus, Doctis, Populo incomperta: 7. Et aliis etiam difficultatibus obstantibus, quas recensuimus in Disput. de Obelisc. Hermapionis Pag. 159. ad 165.

4. Quarto, quia per Systema Alphabeticum Champollioni omnes Scriptores veteres Hebraei, Graeci, Latini, qui per decem circiter saecula res Aegyptiorum attigerunt, excepto nullo, fiunt vel omnium hominum ineptissimi et stolidissimi, vel omnium bipedum impurissimi et mendacissimi. Nam haec sunt Axiomata praecipua Champollioni ex Precis Pag. 278. 279. 327. 358. etc.

1. Ex tribus partibus cuiuscumque Monumenti Hieroglyphioi duae saltem constant Literis veris Alphabeticis, quibus voces et soni Linguae communis et popularis, nempe Copticae, exprimuntur.

2. Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica non arcana, non cryptica fuit, sed omnino publica, communis, quam discebant omnes, quibus lubitum erat, ex quacumque classe et ordine Civium.

3. In Ellipsibus Hieroglyphicis Monumentorum, et in ipsis seriebus et ordinibus Ellipsium clauduntur nomina, praenomina, tituli, epitheta Regum Aegyptiorum a vetustissimis Pharaonibus, puta a XV. Dynastia Manethonis usque ad Commodum Caesarem: Adeo ut ex. gr. Tabula Abydi, de qua egit ipsemet Champollionus in suo Precis Pag. 245. Edit. 1824. et pag. 295 296. Edit. 1828. et Epist. J. ad Ducem de Blacas Pag. 14. 15. 88. 89. etc. Epist. II. pag. 12. 13. etc. et Figeacus frater Append. ad eamd. Epistol. Pag. 135. 136. 137. etc. Sanquintinus in

Descriz. del Colosso di Turino Pag. 13. 14. etc. Et cuius Ectypa protulerunt Caillaud in suo Itinere ad Meroen. Vol. II. Tab. LXXIII. Champollionus ad Cit. Epistol. Bankes in Essai sur le System. des Hieroglyph. Phonetiq. de M. Henry Salt. Tab. I. Burton in Excerpt. I. Hieroglyph. Plate 1. Klaproth. in Observat. Critiq. sur l'Alphabet. Hieroglyph. Tab. XXXVI. sive II.: habenda nempe sit huiusmodi Abydi Tabula ut series genuina Pharaonum, ut successio vera Regum Aegyptiorum, ut series genealogica Personarum verarum, quae Aegyptiis imperassent, quidem ante Sesostrim magnum, quem XV. saeculo Pro hristiano regnasse ponunt Alphabetophili, et ex Regibus XVII. XVIII. et XVIII. Dynastiae Manethonis illam suam seriem beatissima securitate componunt.

4. Dramata Hieroglyphica, Scenae Parietibus et Monumentis insculptae sunt plerumque Cyrioschematicae, Historicae, quibus gesta, facta bellica, opera socialia, et civilia Regum sunt insculpta; quae necesse fuit sciri, intelligi, explicari a plerisque ex ipso vulgo Aegyptiorum.

Quibus Datis, et concessis, data quoque sunt necessario eadem vel simillima Regum Latercula, eaedem narrationes de auctoribus Monumentorum, eaedem opiniones de successione Regum, et factorum praecipuorum. Et propterea absoluta necessitate fieri debuisset, ut si centum Hebraei, centum Graeci, centum Latini, qui Aegyptum adiissent, et ex Sacerdotibus potissimum Aegyptiam Archaeologiam collegissent, si quid humanae rationis in eis adfuisset, si quid tenuissimum lumen ingenii, si qua fides, si qua probitas, ut ut pandiculantes, ut ut oscitantes eos Mo-

numenta et Sacerdotes consuluisse ponamus, profecto consensissent in Nominibus Regum, consensissent in numero, consensissent in ordine, consensissent in factis et gestis praecipuis, consensissent in operibus et substructionibus, et quod magis est tradidissent plurima, narrassent innumera de Regibus, de Sacerdotibus, et de ipsis Numinibus et Diis, qui fundamentum Scripturae efficient.

Atqui contra haec constant. Primum ab aetate Amasidis Saitae, vel si vis Darii Hystaspidis ad IV. vel V. saeculum Christianum extititisse plures et solertissimos Viros Graecos, Latinos, Syros, qui Aegyptum petierunt, qui monumenta Aegyptia mulia cura et diligentia lustrarunt, qui cum Sacerdotibus Aegypuis diu multumque versati sunt, ut Historiam et Archaeologiam Regionis nossent, et tenerent: eiusque rei testes esse Herodotum, Platonem, Diodorum, Strabonem, Plinium. Aristidem, Philostratum, Tacitum, Ammianum, aliosque plures: 2. Secundum, quod Historia Aegypti ita obscura et incerta, ita confusa, absurda, improbabilis, ita vacua et inanis, elementis tam diversis constans per hos ipsos multos, plurimos, praestantissimos Viros Graecos, Latinos, Iudaeos ad nos pervenit, ut vix credi possit. Nullum est Templum cuius conditores sint certi; nullus Obeliscus cuius auctor sit notus; nullum Sepulcrum Regis, cuius sit notum vel nomen vel aetas; nullus Rex cuius Nomina sint certa, cuius gesta, aetas, Chronologia nota sit et explorata. Si in Regimine Castico, ascetico, mystico nulli esse potuerunt Libri Historici originales, nulli Commentarii Chronologici, nulli Annales proprie dicti, nullae Regum et magnerum

Virorum vitae historice et copiose descriptae, nulla Dramata vere et proprie Historica et Cyrioschematica; si Scriptura Hieroglyphica abstrusa, et ardua fuit ipsis Sacerdotibus, si penitus Plebi et Vulgo inexplicabilis, si pauca in ea et difficillima inventu lumina Historica et Chronologica potuerunt condi et reponi; si in Ellipsibus Hieroglyphicis non nomina Regum Demotica, sed Stemmata Deorum continentur, si in seriebus Ellipsium non Latercula Regum, sed Litaniae quaedam Deorum, et formulae Liturgicae exhibentur, si Reges caruerunt nominibus Civilibus solemnibus, et Nomina popularia Sacerdotes et Vulgus frequenter immutarunt et perverterunt, ut esse omnino tenendum innumera et invicta demonstrant; tum salva res est, salva probitas, salva fides, salva sollertia, salva diligentia praestantissimorum Virorum Hebraeorum, Graecorum, Latinorum At si verum est Systema Champollioni, si verum est tonsorum, et naviculariorum Coptitarum filios novisse et intellexisse Scripturam Hieroglyphicam, quâ Latercula Regum, et eorum facta et gesta apertissime erant et ubique descripta, tum perspiciendum est serio in qua fungorum et stipitum classe Herodotus, Eratosthenes, Diodorus, Strabo, Josephus Flavius, Tacitus, Clemens Alexandrinus, aliique innumeri sunt collocandi, et potissimum Manetho ille Sebennytes, quem pro suo inexplicabili ingenio ad coelos tollunt Alphabetophili, quum omnium fungorum deterrimum, omnium hominum stolidissimum vel nequissimum affirmare et praedicare debuissent. Nam ubi Tonsorum filii Historiam Aegyptiam a prima Dynastia, si Diis placet, ad XXXII. et Graecam prae digitis callebant, et omnibus recitabant, Manetho is summus Sacer-

dos, custos omnium Templorum, et Archivorum postquam plures annos iussu Regis potentissimi, et literatissimi ad conficiendam Historiam Aegyptiam insumsisset, vacua fere et inania quaedam Latercula tantum promere scivit, et per omnia ferme a reliquis, quae Graeci per decem saecula paraverunt discrepantia, et ex quibus Laterculis Alphabetophili, vix sex, vel septem simulacra Nominum congruentia cum Monumentis, ut ipsi aiunt, potuerunt deprehendere, et ex quibus si nomina Ramessis, et Thutmosis expungas, quae esse expungenda in Disput. de Obelic. Hermap. Pag. 116. 118. demonstravimus, vix aliquid restat, quod teneas ex plusquam centum nominibus Regiis, quae Manetho iste produzit. Utque id exemplo noto et manifesto firmemus, sumamus, obsecro, Dynastiam illam XVIII. celeberrimam, illam, de qua fere una, prorsus una per septennium disserere non cessarunt omnes Alphabetophili Galli, Angli, Itali, et quam ex Monumentis restitutam, ex Obeliscis, ex Parietibus Templorum plurimorum, ex Stelis collectam praedicarunt Champollionus uterque Epistol. I. ad ducem Blacas. Pag. 25. 26. etc. et pag. 107. Sanquintinus sul Colosso Pag. 12. 13. Klaprothus Obser. p. 27. et conferamus cum Dynastia illa Munethonis, cum illa Sacerdotis Aegyptii, quam servarunt Josephus Flavius in Apion. 1. Pag. 1052. S. Theophilus in Autolyc. Libr. III. Pag. 129. 131. Africanus, et Eusebius apud Syncellum pag. 56. 57. 58. ed. Venet. Eusebius ipse, et Syncellus in sua propria Chronographia, et mutuo conferamus. Atqui impossibile est maiorem discrepantiam mutuam dari posse: Et contra quis hîc non expectasset plenum consensum inter Manethonem, et Alphabetophilos? Quis eadem XVII. Nomina apud utrosque non flagitasset? Quis non expectasset invenire in Laterculis Alphabetophilorum Chebronem, Amensem, Misphragmuthosin, Misphren, Acencherem, Acherrem, Armaim, et alios reliquos Reges huius Dynastiae? Quis ipsos apices unos apud utrosque non quaesiisset? Atqui impossibile est, ut dicebamus, Latercula eorumdem Regum gravius discrepare: Quum longe minor discrepantia sit inter Latercula Regum Hispanorum, Neapolitanorum, Siculorum, et etiam Gallorum, et Anglorum mutuo collata.

Aiunt quidem id factum quia Reges Aegyptii fuerunt Polyonymi. At erantne omnia Nomina Regum Monumentis insculpta, annon? Si erant, fungus Manetho, qui non vidit, quae videbant Filii Tonsorum. Si non erant omnia, etiam fungus, quia praetulit Nominibus Monumentorum vulgaria et demotica, et semper fungus, quia ex centum nominibus Regiis plusquam nonaginta ne per monstrosa quidem simulacra in Monumentis potuerunt invenire Alphabetophili.

Ut igitur a nova ista et pessima infamia, ut a nequissima ista calumnia omnes veteres Scriptores Graecos, Latinos, Judaeos, et Aegyptios tuerer et vindicarem, necesse fuit me omnem operam ponere, ut ipsa fundamenta et radices imae Systematis Alphabetici penitus eruerentur et disperderentur, quod in Libr. II. Sect. III. Pag. 177. ad 207. et Disquisitione de Obelisco Hermapionis me peregisse sperare licet.

XII. Tum utile duxi plura animadvertere et opponere in Interpretationes Alphabeticas Inscriptionum Cuneoformium Libr. II. Sec. IV. Pag. 249. ad 276. 1. Primo quia ex Disquisitionibus

meis colligebam Scripturam hanc habendam esse ex maxime abstrusis, ex maxime crypticis, quae ab ingenio humano condita umquam fuissent, et propterea pigebat deprehendere omnes Viros doctos, qui eam attigerant in diversam viam abire, a qua nihil boni posse expectari arbitrabar. Quamobrem ut ad minimum ab illa firma securitate Alphabetica aliquantulum eos excuterem, ea contuli et obieci. 2. Secundo, quia Auctores Interpretationum Alphabeticarum nil prorsus praestiterant, quo opinionem suam facerent probabi-lem et verisimilem. Nam qui vellet modo suadere, quod in Parietibus Persepolitanis inveniantur Elogia Regum Persarum Achaemenidum Lingua Zendica descripta necessario deberet praestare et praestituere: 1. Primo Physiosophiam Scripturae Cuneoformis, qua luculenter pateret, quod possit et debeat haberi Alphabetica. 2. Secundo Aedes Persepolitanas conditas fuisse ab Achaemenidis. 3. Tertio Linguam Zendicam esse plane veterem Linguam Pharsistanae, qua erat-Persepolis, vel saltem saepe prae ceteris ab Achae-. menidis adhibitam in Aula, et in magnis negotiis. 4. Quarto Linguam Achaemenidum, cuius supersunt plusquam ducentae vel trecentae voces, esse omnino Zendicam, non quatuor vel quinque vocum comparatione et etymo, sed omnium vel fere omnium superstitum, adiecto insuper profundo examine similium Vocum desumtarum ex Lexicis Abissinorum, Berberum, Latinorum, Samaritanorum etc. inter quas Gentes fuisse olim dispersas magnas Persarum Colonias certum est. etc. Atqui nemo quem sciam ex defensoribus Alphabeti Cuneoformis has quaestiones vel alias plures similes attigit et tra-

ctavit. Utinam autem ego circa hanc Scripturam decipiar! utinam ratio et veritas sit cum Alphabetophilis Cuneogrammatum! Nam haec Cuneogrammata mihi sunt desperatissimae fere difficultatis, et de quorum natura intima et penitiore ne opinione quidem et coniectura, potui aliquod Tentamen practicum instituere, quo vel ad captum meum adquiescerem. Nam absque Monumentis bilinguibus, vel aliqua ex parte explicatis impossibile puto de Scriptura huiusmodi rationali modo divinari. Atqui in celebri illo Vasculo Comitis Caylus Recueil Tom.V. Tab.XXX. Hieroglyphica inscriptio ita corrupta est, et obscura, ita evanida, ut mihi impossibile fuerit aliquid certi inde extundere et coniicere: Et aliud eiusdem vasculi Ectypum, quod edidit de Marr in Iournal zur Kunstgeschichte an. 1777. Tom. IV. Pag. 147. est plane simile. Verum quidem est Champollionum iuniorem in Tableau general du Precis n. 125. Hieroglyphica evidentia clara et accurata protulisse: sed impossibile est Comitem illum Caylus doctissimum et diligentissimum virum Monumentum suum tam insigniter corrupisse, vel ita neglexisse, ut monstrum potius ederet. Atqui contra rumor est Champollionum iuniorem plura sibi in vetera Monumenta permittere. V. Klaproth in Observat. Critiq. sur l'Alphabet. Hierogl. Pag. 26. 27. 36., etc. Et si Saint-Martin in Journ. Asiat. T. H. Pag. 57. an. 1823. Ectypum Champollioni protulit, quum in re propria nemo testis sit idoneus et aequus, non adhuc potui his Schematibus Hieroglyphicis acquiescere et fidere. Et propterea aequum est ut novis curis et pluribus testibus Vasculum illud pretiosum edatur et illustretur. Profunda analysis Scripturae

Sinensis Oligotypicae, quae scrvatur in Y-King summi adiumenti esse posset ad tentanda Cuneogrammata: Sed tam pauca sunt, quae de hac Scriptura literati Europaei Freret, Visdelti, Bouvet, Paw, aliique retulerunt, ut vix mentione aliqua digna sint. Utinam inveniatur modo aliquis Sinologus, qui ex praestantioribus Commentariis obscurissimi Libri praecipua excerpat, et oppor-

tuna interpretatione adiecta in lucem edat.

XIII. Éxclusâ igitur Scripturâ Ideographicâ, exclusâ Alphabeticâ a Scripturis Veterum Crypticis et Sacris, una, prorsus una, quae convenire posset, restabat Lexeographica: Et hanc profecto unam revera convenire ostendimus Scripturae Emblematicae et Theographicae Lib. II. Sect. I. Pag. 109. ad 119. Hieroglyphicae et Hieraticae Aegyptiorum Sect. II. Pag. 161. 176. Polygraphicae et Oligographicae Sinensium Sect. IV. Pag. 213. ad 223. Cunsoformi Chaldaeorum, Medorum, et Persarum Sect. V. Pag.277. ad 282: et ita quidem, ut aeque aperte et evidenter constaret omnes has Scripturas abstrusa methodo, profunda arte, mira sollertia ab Auctoribus suis fuisse condita et constituta. Quam abstrusam et difficilem naturam harum Scripturarum ita aperte et manifeste indicat vel levis Elementorum suorum consideratio in quocumque Systemate possibili, ita suadent loca innumera Veterum Scriptorum, extrema paucitas interpretationum, ut numquam animo capere potuerim, quomodo Scripturam singillatim Hieroglyphicam Aegyptiorum Warburthonus, et Malespeines in Essai sur les Hieroglyph. Tom. I. Pag. 88. 89. 90. De Brosses Mechan. du Langag. Tom. I. pag. 358. 359. Eques de Jaucourt in Encyclopaed. Art. Hieroglyphes:

Blair Cours de Rhetor. T. I. pag. 206. 207. Pahlin et Lanjuinais in Magasin de Millin ann. 1805. Novem. Pag. 30. Abel-Remusat in Journ. des Savans 1821. Avr. pag. 209. 210. Champollionus Precis Pag. 279. 358. 359. Seiffarth in Hieroglyph. Aegypt. Pag. 4. Matter in Hist. Crit. du Gnosticime Tom. II. Pag. 5. aliique plures potuerint affirmare non arcanam, non mysticam, non arduam, non difficilem, non peculiarem, et propriam Sacerdotibus, sed communem omnibus extitisse, adeo ut, qui ex ima Plebe, qui ex naviculariis et tonsoribus voluisset Scripturam Hieroglyphicam discere, nosse, explicare, docere, facile et plane potuisset. At iiqui putant Scripturam Hieroglyphicam per notas aliquas et evidentes congruentias Ideographicas, per tropos et metaphoras manisestas Idearum compositam fuisse, hi profecto tum naturam, elementa, et formationem Scripturae Ideographicae, et Polygraphicae prorsus ignorant, tum leges et conditiones Scripturae Aegyptiae Hieroglyphicae penitus nesciunt. Qui porro putant Scripturam huiusmodi esse facilis et planae formationis, facili et plana methodo conditam fuisse, et conditam posse explicari, infantes sunt in his Studiis, numquam Monumenta Aegyptia rationali cura expenderunt, numquam leges et conditiones, quibus Scriptura huiusmodi constat, considerarunt. Nam, ut saepius diximus, in quocumque Systemate possibili aspera et ardua Methodo conditam fuisse evidens est. Et certe qui Systemata a Deguignosio, Champolliono, Seiffartho proposita difficilia et aspera non habuerit, plane quid sit difficile et arduum non sentit, nec novit; quia sunt etiam impossibilia, quia impossibile penitus est unum versiculum

ex. gr. Tabulae Rosettanae Hieroglyphicae cer to et definito modo horum Alphabetorum ope legere, ut Lib. II. Sect. III. Pag. 205. 206. et alibi ostendimus. Qui tandem volunt Scripturam Hieroglyphicam quibusvis Aegyptiis manifestam, ipsi Vulgo Aegyptiorum notam, et contra ignotam praestantissimis et summis Viris Graecis, Syris, Latinis, qui per decem integra saecula ad Aegyptum navigarunt, et Monumenta lustrarunt, et Sacerdotes, ut discerent Historiam Aegypti obtuderunt, et ipsi contra qui id dicunt ne versiculum quidem umquam Monumenti Hieroglyphici potuerunt rationali examine explicare, hi omnium bonorum studiorum sunt dicendi expertes, et ad veritatem adsequendam vix habiles. Nam quid facies illi, qui ignorat leges et oeconomiam Regiminis Castici et Sacerdotalis? Quid facies illi, qui ignorat Regimen Aegyptium fuisse Casticum et Sacerdotale? Quid facies illi, qui vel ignorat, vel spernit auctoritatem invictam, et insuperabilem Scriptorum decem saeculorum, qui crypticam, abstrusam, arcanam, mysticam, unis Sacerdotibus propriam Scripturam illam constantissime praedicarunt? Quid facies illi, qui peritiam Scripturae Hieroglyphicae tribuit Navicularii et Tonsoris filiis, et negat Alexandrinis, negat Graecis, negat Latinis omnibus dominis omnium tonsorum et naviculariorum Coptitarum, quos Graecos et Romanos ut Deos, ut Numina, quibus ignota esse non poterat Scriptura Hieroglyphica, Aegyptii universi adorant et colunt prostrati, positis Statuis, Altaribus, et Inscriptionibus etiam Hieroglyphicis? Verum quidem est hos aliosque obiicere frequenter et ingerere nobis non posse haberi Cry-

pticam, arcanam, peculiarem, propriam Scripturam, quae in omnium ore, in omnium conspectu, in omnium oculis quotidie apponeretur: Scripturam, qua Stelae, Obelisci, Parietes Templorum publicorum implerentur, Scripturam, qua omnia Signa, Sigilla, Icones Deorum, et quae Vulgi manibus tererentur, exornabantur. Ita quidem. At nos iam Libr.I. Sect.IV. Pag.67. ad 71. plures caussas adnotavimus, ob quas mystica et arcana Scriptura poterat in publicis et manisestis Monumentis insculpi. Modo addimus Scriptùram Hieroglyphicam Aegyptiorum habendam esse magna ex parte Telesmaticam, Talismanicam, tutelarem, apotropaeam, quae vis est illius versiculi M. Annaei Lucani: Sculptaque servabant magicas animalia Linguas. Et Scripturas Talismanicas et Apotropaeas apud omnes Gentes cuiuscumque aetatis et regionis fuisse et esse una publicas et crypticas, oculis omnium expositas et inexplicabiles, manibus omnium traditas, et formis, figuris, vocibus, Lemmatibus, Literis arcanis, ignotis, plerisque incompertis expressas: Cuiusmodi fuerunt Grammata Ephesia, sive lineis et figuris, sive literis expressa, Formulae Medico-Magicae, quas servarunt M. Cato, Q. Serenus Sammonicus, Alexander Trallianus, Marcellus Empyricus, aliique; Hierogrammata Abraxea, Sigilla plura Syrorum, Judaeorum, et Arabum, atque ita porro. Praeterea etiam modo inter nos plurima Emblemata, plurima Stemmata, plurima Dramata, quorum vim et potestatem plerique nec capiunt, nec poterunt umquam capere, oculis omnium subiiciuntur: quotidie Numismata signis et symbolis allegoricis et obscuris Plebis man bus traduntur, quorum Typorum vim Plebs nec intellexit umquam, nec umquam capiet : quotidie apud nos Inscriptiones Latinae oculis omnium subiiciuntur, in publicis locis exponuntur, quas ex centum partibus Populi plusquam nonagintanovem nec capiunt, nec espient umquam: Typis publicis eduntur profundissimae Theoriae Astronomicae, Algebricae, Geometricae, Metaphysicae, Politicae, quorum singulas vix decem aut quindecim inter mille myriades hominum capiunt, et intelligunt. In India plurimae Inscriptiones positae fuerunt Lingua Samscritica, quas praeter haud plurimos sive Brachmanes, sive Buddistas, qui posuerunt, reliqui universi Ciattriae, Vaishiae, Sudrae ad decem millia myriadum nec legerunt, nec legere umquam potuerunt. Atqui in Regimine Castico perfecto, ut fuit Aegyptium vetus ante Cambysem, Casta Sacerdotalis fuit pars aliquota satis insignis totius Populi, puta decima, vel vigesima: Et propterea si quarta tantum pars Castae et Ordinis Sacerdotalis suit in Scriptura Hieroglyphica instructa, et satis capax ad partem saltem Hierogrammatum intelligendam, palam est fuisse plures ex Aegyptiis, debita proportione servata, qui Sacrum Drama, et Stelam Hieroglyphicam intelligerent, quam sunt modo ex Europaeis, qui Inscriptionem Latinam intelligant, et plane capiant. Quamobrem, etsi de Crypticismo Veterum Theologico tam obvia sint, tam frequentia testimonia Scriptorum, ut nemo esse possit, qui levi labore plurima sibi non adnotet ex Herodoto, Diodoro, Josepho Flavio, Aeliano, Apuleio, Pausania, Plutarcho, Aristide, Ciemente Alexandrino, Porphyrio, Jamblicho, Eusebio Caesariensi, Jul. Firmico, Macrobio, Juliano

Caesare, Martiano Capella, Cyrillo Alexandrino, aliisque plurimis, etsi multi ex recentioribus pro data opportunitate, non pauca saepe adnotaverint, veluti Kircherus, Brukerus, Iablonskius, Villoison, B.Constant, etc. quum tamen inveniantur adhuc ingenia satis audacia, quae vel negli. gere, vel contemnere, vel ignorare ea videantur, et adeo adolescentiorum solidae instructioni plurimum obsint et noceant, esset vehementer exoptandum, ut qui haec studia colit et amat data opera et prolixo studio colligat et congreget ex omnibus veteribus Scriptoribus huius Crypticismi loca praestantiora, et Tractatum plenum, atque omnibus doctrinae luminibus exornatum, illumque longe utilissimum, et dicam necessarinm condat de Disciplina Arcani apud omnes Veteres Gentes. Nam tempus est ut demonstretur de Mundo, quod olim Sallustius Philosophus scribebat Cap. III. p. 246. egesi yap xai τον Κοσμον Μυ-Sov EITEN: Licet Mundum Veterum Gentium Fabulam appellare.

XIV. Definità natura propositarum Scripturarum facillimum mihi fuisset, et levissimi negotii
res extitisset definire etiam Linguam et Lexicum
earum fundamentale. Nam quum demonstrassem
omnem Scripturam veterem, crypticam, et sacram fuisse Lexeographicam, et omnem Scripturam Lexeographicam et Polygraphicam condi
non potuisse nisi per Linguam Temuricam et
Homiophonicam, facili et levi examine statim
patuisset unam Linguam Semiticam, eamque veterem et puram esse Temuricam et Homiophonicam, adeoque unam idoneam et necessariam
ad illarum Scripturarum compositionem, ut contra prorsus ineptas et inopportunas Linguas re-

liquas quascumque, Copticam, puta, Samscriticam, Graecam, Latinam, Scaldicam, et ita porro. At quum iam a saeculo XVII. auctore polissimum Athanasio Kirchero, Prodromo Coptico, et Scalis Copto-Arabicis editis, invalescere coepisset opinio Linguam Ecclesiae Copticae esse Linguam veterum Aegyptiorum, Linguam ipsam Pharaonum, Linguam Sacerdotalem, Hierophanticam, Hieroglyphicam, iam tum Archaeologiae Aegyptiae cultores per Etyma Coptica Theologiam et Historiam veterem Aegyptiorum explorare etsi frustra conati sunt, additisque deinceps tentaminibus Pfeifferi, Piquesii, Bonjourii, Wilkinsii, Lacrozii, Jablonskii, Forsteri, Georgii , Mingarelli , Didymi Taurinensis , Zoegae, Rossii, Quatremerii etc. eo res hac nostra aetate rediit, ut si quis Semitophilus attingere visus fuisset per etyma Semitica Aegyptiam Archaeologiain, quasi in communem hominum sensum peccasset, quasi nescio quam absurdissimam et ineptissimam rem fuisset molitus contemneretur vel irrideretur, ut videre est in Journ. des Savans an. 1821. Avril. Pag. 205. 206. in Discoveries Thom. Joung. P. 2. 3. 7. in Precis de Champollion. Pag. 373. 376. in Edimbourg Review. an. 1826. Decemb. Pag. 107. 108. etc. Neque porro hi Coptophili erant aliqui pauci et obscuri homines, sed Viri plane praestantissimi, et summa literarum gloria praediti, iique plurimi, et ingenti adeo numero, ut vix paucissimos non Coptophilos ex universis Literatis Europae Viris excipere modo possis et secernere. Hinc necessitatem mihi factam sensi gravius et prolixius totam hanc rem explorandi et excutiendi Libr III. Sect. I. Pag. 282. ad 340. nempe ut Coptophili a securis-

(ivxxx)

simo illo suo Dogmate per latum saltem unguem excussi velint potius Historiam pragmaticam Linguae Copticae, non verbo et praciudicio, non gratuitis illationibus, et vacuis vocibus, sed Linguae Copticae Physiosophia, sed interpretatione sincera Textus demotici Tabulae Rosettanae, quem peccato inexpiabili neglexerunt, sed Papyrorum Demoticarum analysi profunda, sed Vocum Aegyptiarum superstitum collectione sedula et comparatione diligenti, sed Regiminis Aegyptii naturae explicatione, ex Populi Acgyptii formatione, per prolixum examen condere et comparare. Quod si in hac Disquisitione acerbior visus sum in Linguam Copticam, id factum ob pertinaciam, et quasi coniurationem Coptophilorum adversus genuinam, quam nos tenendam esse arbitramur, Aegyptiorum Archaeologiam, non quod studium Linguae Copticae improbarem, vel pauci facerem. Imo profiteor me utilitatis summae ducere, et eius cultores et studiosos maximi ·habere, et quamvis mihi adhuc non licuisset detegere inter Scripturam Hieroglyphicam et Lin-.guam Copticam insigne et manifestum vinculum, et nexum certum, possibile duco extitisse, et mihi valde probabile est, si minus plurima, certe plura vocabula in Lingua Coptitarum adhuc superesse, a Hierophantis condita, et Populo tradita, quibus ipsi secretas aliquas relationes inter Obiecta et Schemata Hieroglyphica firmarent Cryptica voce, et quam sibi veluti deposito Populus ad opus servaret. Ex. gr. probabile duco Leonem appellatum fuisse a Hierophantis in Lingua Populari Moui a Semitico אים אוז MVI Aqua, quod Leonis Schemate in Hieroglyphicis saepe uterentur ad aquam, et inundationem significandam. Spathas

(xxxviii)

Palmarum dictas puto Bais a Sacerdotibus ab ומב scb sede, mansione, domicilio, et אבר scba, Saba, quia scilicet Hierophantae, tum revera spathis Palmarum sedes suas sternerent, tum quia Surculis huius arboris Stemma suum Gentilitium indicarent, quemadmodum iam animadvertimus in Disquis. de Obel. Hermap. Pag. 181. 182. et ideo vocem Bais ad aeternam memoriam servandam datam Populo, qui revera servavit. Anserem dictum a Coptitis Kenesoi, quasi esset Temura אש sca sublimis nobilis, אות filii infantis facta a Hierophantis, quia Ansere, Semitis BR-AVZ, sive בר-און BR-OZ, filium fortissimum praestantissimum in Hieroglyphicis frequentissime significarent. Lucem a Sacerdotibus dictam puto Oini ab MAN, MAN Sole, anno, copia, abundancia, ut tam honum omen, et significatio+ nem Typo proximam in Populari Lingua servarent et tenerent, etc. etc. Nexum vero intimum, constantem, perpetuum inter Polysemata sua, et Linguam suam Literatam instituisse Samaneus Sinenses putamus demonstrasse Libr. I. Sect. V. Pag. 85 86. Libr. III. Sect. II. Pag. 344. 349., et Sect. V. Pag. 572. 374.

XV. De ista autem literata Sinensium Lingua plura adhuc erant addenda, eaque iam parata. Sed quum sentirem me non posse id recte pracstare, nisi et alia plura de formatione ceterarum Linguarum, et potissimum Semiticae purioris secundum captum meum superadderem, satius duxi omnia in alium Libellum reservare: Idque eâ insuper caussâ feci, quod possibile ratus sum praestantem aliquem Sinologum et Sinophilum inveniri, qui de Historia Pragmatica Scripturae Sinicae, quae ab Historia Linguae Literatae

secerni non potest, per hoc temporis intervallum pro dignitate ageret, et tractaret. Historia autem Scripturae Sinicae, quam hîc indicamus, haud illa est, quam narrarunt, vel attigerunt Mailla, Freret, Cibot, Deshauterayes, Deguignesius uterque, alique non pauci: Sed omnino illa, quae ex certis et genuinis Monumentis, ex Libris veteribus et authenticis colligitur, et quae habetur per distinctam et profundam analysin omnium Elementorum, quibus Scriptura Sinica constat, perque gravissimum eorumdem Elementoru n examen institutum et probatum in omnibus veris et evidentibus Varietat bus huius Scripturae Sinicae, a saeculo, quo ista Quadrata, qua utimur, fixa constans et immota coepit adhiberi, usque ad saeculum supra Soriptorum Classicorum ad minimum. Atqui Elementa, quae in Scriptura Sinica considerare debemus sunt haec: 1. Forma et Figura Sematum Radicalium: Nam idem Caput, Cor, Bos, Equus possunt variis formis exhiberi, fierique quadrata, rotunda, mixta, etc. 2. Numerus Sematum eorumdem Radicalium, an ducenta, tre centa, quingenta. 3. Obiecta et ideae respondentes Sematibus istis Radicalibus: Sitne adhibitum Caput, an Venter; Oculus, an Lingua; Canis, an Felis; Bos, an Bubalus; Equus, an Ursus. 4. Compositio ipsa Polysematum, an existis plurima duobus, vel tribus tantum Sematibus componantur, an potius quinque, vel sex. 5. Voculae, Monosyllaba, vocabula Polysematibus adnexa quae, quot, qualia: an respondeant intimae Polysematis compositioni. 6. Numerus ipsorum Polysematum fundamentalium puta 540, vel 10,000, quae est res plane substantialis. 7. Lexica, Dictionaria, Libri, quibus Scriptura a Conditoribus suis collecta fuit, disposita, condita. 8. Usus Scripturae socialis, communis, literatus, continuus; an peculiaris, contractus, limitibus angustis coërcitus, g. Methodus discendi, et docendi, tradendi, servandi. Et propterea omnino

1. Primo definienda est Scriptura Li-sse et Li-chu, sive Scriptura solemnis adhibita sub Tsin-Chi-Hoang-ti, quam diversam a praecedentibus omnes tradunt, et qua nescio quos veteres Libros conversos volunt, et quae propterea parens et fundus huius praesentis Scripturae Kiai-Chu habenda est. Est tamen plane necessarium eam argumentis certissimis definire, quia plurimi in diversas opiniones abeunt, adeoque necesse pariter est ducenta vel trecenta Polysemata huius Scripturae Li-ssè et Li-chu distincta analysi cum respondentibus Polysematibus praesentibus comparata edere, et in omnium notitiam tradere.

2. Idipsum sed maiore etiam cum fide, industria, et sollertia faciendum est de Scriptura originali Scriptorum Classicorum; omniaque elementa Scripturae superius indicata sunt in eâ

singillatim invenienda et demonstranda.

3. Hinc ex alia parte condenda est Historia Palaeographica illius Scripturae Curvilineae, quam Tchuan appellant, quaeque in Nummis, et Vasis conspicitur: Definiendusque est numerus Polysematum, an scilicet pervenerit ad 10,000, et quot adhuc colligantur: an omnia Polysemata possint Scripturae praesenti per analysin intimam comparari, et in Voculis ipsis, et Monosyllabis conferri. Tum aetas, Conditores, Scriptores, Lexica sunt definienda subtilissima cura.

4. Idipsum et longe maiore diligentia praestan-

dum est quoad Scripturam dictam Ta-Tchuene, et quae tribuitur Tcheou-Siven-vang, et quam servari adhuc ferunt in novem Cylindris lapideis Pekini, quorum Ectypa a praestantissimo P. Mailla Parisios missa Freretus vidit, et consideravit. In ista autem Scriptura singula illa Elementa sunt investiganda, et omnia certis argumentis demonstranda. In hac enim Historia Palaeographica tota vetustas, tota magnitudo, tota excellentia Imperii Sinici clauditur. Adéoque definiendus est numerus Polysematum an consistat in 540. an ultra excurrat, et ad 10,000 pervenire possit. Tum definiendus est numerus etiam Sematum radicalium, et videndum an ducenta tantum, vel plura fuerint. Tum determinanda obiecta et Ideae, quibus respondent, Voculae et Monosyllaba, quibus exprimuntur, Lexica quibus tradi, doceri, servari necesse fuit, et ita porro. Utinàm praestantissimus Abel-Remusatus, quem de simili Re Praef. ad Centur. Sinogrammatum Pag. XXVI. oravi, velit ad has etiam Disquisitiones animum appellere, et vera elementa Fidei et realia fundamenta Historiae Sinicae ponere: Vel Discipulos suos et Collegas ad haec studia prorsus necessaria hortari ett impellere. Utinam et Symbolam suam ad Palaeographiam istam velint etiam adponere doctissimi Angli, inter quos plurima laude literaturae Sinicae vel nuper floruerunt vel adhuc florent Milne, Marshman, Staunton, Morrison, Davis, aliique.

XVI Exclusa a Monumentis Hieroglyphicis Lingua Coptitarum, et ceteris adeo Japeticis, et Chamiticis a quacumque alia Scriptura veterum Sacra et Cryptica, ut clariore adhuc argumento ostenderem unam Linguam Semiticam

puriorem posse in eis inveniri et detegi comparationem tandem apposui Libr. III. Sect. IV. Pag. 359. ad 374. inter Characteres et proprietates Linguae Semiticae originalis, et Scripturae Hieroglyphicae, ut pateret luculenter Typum primum et Exemplar originale Scripturae Hieroglyphicae esse non potuisse nisi ipsam Linguam Semiticam puriorem. Quo facto, putavi absoluta iam esse Fundamenta Hermeneutices Hieroglyphicae, et posse his Disquisitionibus modum

hoc volumine imponi.

XVII. Erunt fortasse p'ures, qui mirentur, quod quum ego omnem Scripturam Veterum Sacram et Crypticam per Lexeographiam Semiticam explicandam esse contendissem, huius porro Lexeographiae nec Canones, nec Praecepta, nec Regulas ostendissem, contentus omnia duabus tantum vocibus Temura et Homiophonia clausisse et condidisse. Ita quidem: At disserere plura de ista Temura et Homiophonia his in Libris nec necessarium, nec aequum erat: 1. Primo quia classicum illud et praecipuum Elementum Lexeographiae nempe Tenura nec Praeceptis nec Canonibus ullis eget, quum una eius definitio vel puerulis satis sit: et ubi quis novit Vocabuli ex: gr: שמר scphr esse Temuras אינה scrpm , שמר PHSCR , שרש PHRSC , etc. omnia novit , nec quid ultra requiritur 2. Secundo, quoad Homiophoniam Regulae generales paucae sunt, faciles, clarae, inque ipso Nomine clauduntur: peculiares sunt plures, sed de eis praestat agere in peculiaribus et singularibus locis. 3. Tertio, uti de ista Homiophonia hic aliqua cum distinctione tracta+ rem, opus fuisset de Pronuntiatione singularum literarum Alphabeti Semitici, vel saltem He+

braici tractare, quod inopportunum, et sere extraneum his Disquisitionibus genericis adhuc et tantum fundamentalibus; et quod satius et opportunius agetur, Deo dante, in Tractatu de Grammatodynami vocum Hebraicarum. Qua occasione liceat mihi Lectores monere, ne dum cernant Literis Latinis voces Hebraicas sive his Libris, sive in aliis Opusculis nostris expressas putent me voluisse pronuntiationem Literarum Hebraioarum penitus definire, et adeo habere me & esse A ipsum, ; esse B, et y esse O etc. Nam quamvis elementa propiora selegerim, haud tamen puto saltem in pluribus literis Latinis pronuntiationem veterem et puram Literarum Hebraicarum plena similitudine exprimi. Illas autem Latinas Literas adposui duplici et, mea opinione, gravissima caussa: Primum scilicet, ut etiam illi qui Literas Hebraicas ignorant habeant formam aliquam et quasi simulacrum pronuntiationis, que possint utcumque literatae suae curiositati satisfacere; secundo, ut etiam Doctis lectio vocum Semiticarum firmaretur, fieretque certior, et manifestior. propositum autem rediens dico quarto loco, quod si quae sunt Praecepta et Regulae Homiophoniae Lexeographicae satius, facilius, et utilius ipsa praxi, ipsa Monumentorum interpretatione, et analysi produntur et ostenduntur. Quamobrem plura Tentamina practica paravimus, ad quae paulo post provocabimus. Quod, si tu, Lector, omnino flagites hîc in vestibulo aliqua elementa prima huius Homiophoniae Lexeographicae, haeo habeto:

1. Omnium primum Literas Alphabeti Hebraici in Aspirationes vocalicas, quae sunt & A, I, B, y, O, N, I, et ceteras Consonas

discernito.

2. Tum Consonas literas per Organa eas gignentia tribue: Scilicet in 1. Labiales puras 3 B, 5 PH.

2. Labialem nasalem n M.

3. Dentales-Linguales 7 D, D TH, T. 4. Dentales stridulas, vel mixtas ; z, ; TZ.

5. Sibilantes vel mixtas ps, w sc.

6. Linguales-Palatinas 5 L, 7 R.

7. Nasalem ? N.

8. Gutturales 1 G, 7 C, 5 K, 7 Q.
3. Hinc Aspirationes vocalicas omnes habeto Homiophonas praesertim priores & A, TE, yo, quia sunt eiusdem Organi, nempe Gutturis, Reliquae duae quum facile addantur vel auferantur vix aliquod obstaculum quandoque faciunt ad Homiophoniam constituendam et agnoscendam.

4. Consonas eiusdem Organi Homiophonas habeto, tum quia revera tales evidenter sunt, tum quia similes effectus necessario sunt earumdem, vel

similium caussarum.

5. Consonas diversorum Organorum habeto He-

terophonas.

6. Si Organum gignens ex parte idem, ex parte diversum est, potes quandoque ut Homiophonas

genitas Literas habere.

7. Ita Homiophona sunt 3 B, et 7 PH, Heterophona 3 B, et 7 D, quia aliud est Organum gignens; Homiophona 1 G, 7 G, 5 K, 7 Q, quia omnes ex Gutture fiunt. Sed quia saepe, ut loco suo dicemus, 3 G est Gia, Go, sive est litera dentalis, tum non erit ei Homiophonia plane legitima cum > K, sed erit liberior, et adeo rarior. Erunt Homiophona 7 D, D TH, 7 T, Homiophona invicem , z , y Tz, Homiophona invicem ס s, ש sc, et adeo potes quandoque literis Dentalibus-Lingualibus ¬ D, В тн, П т facere Homiophona 7 z , z Tz, quia congruunt cum parte Organi genitoris; sed numquam facies 5 s , vel w sc homiophonon cum 7 D, 5 TH, 7 T, quia nec Organum est plane idem, et operatio Organi est plane alia, atque heterophonia est evidens: Attamen 5 s, et w sc facies saepe homiophona 7 z , z Tz, quia revera sunt homiophona , et operatio Organi genitoris est similis, vel non multum dissimilis.

8. Literas Linguales Palatinas & L, & R raro habeto homiophonas, quia operatio qua gignuntur, et sonus quem edunt multum discrepant.

9. Labialem-Nasalem n m potius Linguali-Palatinae-Nasali n homiophonam facito, quam

Labiali В, vel ЛРН.

10. Literae duplicatae possunt simplici homiophonae comparari: Adeo ut ex. gr. אולס sll possit
conferri cum של scl. Quin duae literae homiophonae possunt conferri cum una etiam homiophona, ita ut ex. gr. אולס כגב האולס בעד האולס פעד אולס בעד האולס ב

Sed haec, ut dicebam, satius et melius ipsa Monumentorum analysi noscuntur, definiuntur, addiscuntur, quin probantur, vel rejiciuntur secundum variam amplitudinem, profunditatem, et difficultatem Hierogrammatum, quae sunt explicanda. Porro hîc plura afferre nec iuvat nec decet.

XVIII. Fundamenta autem haec Hermeneutica tractari a me non potuerunt, nisi aeque prolixe et diu agerem de Grammatodynami, et origine Linguae Semiticae purioris. 2. De origine et formatione ceterarum illustrium Linguarum Japeticarum et Chamiticarum. 3. Nisi agerem de origine et formatione tam Typorum Theologicorum,

et Pantheorum Veterum Gentium, 4. Quam Mythorum et Fabularum. Quin aequum fuit, ne viderer intelligibilia tantum et speculativa amare, pro captu meo de aetate et Chronologia, de Patria, de Auctoribus ac Conditoribus 1. Scripturae Megaloschematicae, et Theographicae. 2. Microschematicae et Hieroglyphicae Aegyptiorum; tum 3. Cuneoformis, 4. et potissimum Scripturae communis et Polygraphicae Sinensium: 4. Quin de Scripturae Alphabeticae inventoribus primis et propagatoribus etiam agere et tractare. Quumque porro de his ipsis Objectis obiter et leviter nonnulla in his Libris Hermeneutices indicassem, et mihi videretur plane necessarium alia nonnulla addere et appenere, ut saltem Systema nostrum plerumque receptis adversum Lector satius et planius caperet, et satius et planius etiam expenderet et examinaret, diutius eo in proposito fui, ut hîc in vestibulo plura de iis attingerem et dissererem. At quum deinceps animadvertissem Praefationem tot tamque variis rebus et disquisitionibus oppletam nimis prolixam et molestam fieri, attentionemque Lectorum plurimis opinionibus et diversis potissimum de Sinis, Indis, Persis, distentam et gravatam in ipso aditu Libri minus aptam fieri ad ipsa Fundamenta Hermeneutica adsequenda: satius duxi Animadversiones istas etsi praeliminares in peculiarem Libellum coniicere, in quo possem liberius et plenius de ceteris etiam et pluribus aliis obiectis intimo nexu cum illis sociatis disserere; Et huic Libello Titulum ponere: Tentamen Criticum in Historiam veterum Gentium, sive Cogitationes de instauranda Historia antiqua Generis humani: quo breviter quidem et leviter, sed satis ad propositum

Systema nostrum de veterum Gentium civilitate exponemus, Historiam Aegyptiorum attingemus, phantasmata illa Dynastiarum Manethonis profligabimus, ostendemus Dynastiam illam illustrem, quae dicitur XVIII. esse Exodo Hebracorum posteriorem, et nullum insigne Templum, nullum praestans Monumentum charactere Hieroglyphico exornatum ante XII. sacculum Pro-Christianum extructum fuisse: Tum alias origines, alias sedes primas, aliam aetatem dabimus Sinis, et penitus alia a recepta erit nostra Chronologia Scripturae et Librorum Sinicorum, et ita porro per alias plures Gentes; adeo ut agamus etiam de Tentaminibus, quae Specimine illo nostro edito an. 1817. indicasse visi sumus.

XIX. Hace autem omnia, quaequae sint, vel quaequae tibi, Lector, videantur, ne seiungas et separes, rogo, a Tentaminibus nostris in vetera Monumenta secundum Canones et praecepta Hermeneutices, sive apte sive in the factis: Excute, obsecro, Tentamina nostra 1. In Hieroglyphica Hori-Apollinis, et 2. aliorum Scriptorum veterum: 3. In Symbola aliquot Pythagorica: 4. In Obeliscum Flaminium: 5. In Tabulam Rosettanam Hieroglyphicam: 6. et in Centuriam Sinogrammatum Polygraphicorum; quae iam edita sunt. Tum alia insuper expecta aeque necessaria ad Criterium Canonum Hermeneuticorum, quae modo eduntur, nempe 7. In Problemata: 8. Theoremata: 9. et Etyma Hierographica: 10. alque in Lemmata, Abraxea, quibus Disputatio subnectitur de natura, Auctoribus, et Lingua Hierogrammatum Abraxeorum. Accedent alia 11. in Hierographiam Etruscorum et Oscorum: 12. in Lexicum Hebraicum Grammatodynamicum: 13. alia Her-

(XLVIII)

meneutica in Mythos, et Fabulas, et Typos Theologicos veterum Gentium, et quae cum Tentamine illo Critico, quod diximus, quam primum, Deo adiuvante, edentur. Tu interea, Lector, utere modo Libellis editis: Sed si de Systemate nostro ferre decretorium iudicium desideras, si iudicare de nostris Hypothesibus cupis pleniore caussae cognitione expectabis adhuc paullulum, donec nempe Problemata Hierographica etc. Specimen Lexici Grammatodynamici, et Tentamen illud Critico-Historicum saltem sint edita. Tum enim sive probes, sive improbes, sive recipias, sive reiicias, facies dubio procul elementis omnibus Systematis nostri perspectis, et notis, facies, ut speranus, aequo, rationali, et laudabili modo. Vale.

Neapoli Idibus Junii 1830.

HERMENEUTICES

HIEROGRAPHICAE

LIBER PRIMUS

DE NATURA, VARIETATE, USU, ORIGINE, ET CHARACTERIBUS SCRIPTURAE HUMANAE.

SECTIO I.

DE NATURA, ET VARIETATE SCRIPTURÆ HUMANÆ, DEQUE EIUS USU PENES VETERES GENTES.

CAPUT I.

De natura, et varietate Scripturae humanae.

ART. I.

Quid sit Scriptura, et quae sint praecipuae!

- 1. DIGNUM hic appello quidquid iugiter et permanenter oculis nostris potest subiici, quo idea vel cogitatio humana indicetur, significetur, excitetur.
- 2. Si Signum est simulacrum, imago obiecti physici, sive ab ipsa Natura producti, sive ab Homine in usus suos efformati, vel etiam ex elementis Geometricis desumti dicetur Schema, Physioschema, Signum figuratum. Si vero nullam prorsus similitudinem praesefert cum obiectis physicis, et visibilibus, vel tenuem tantum, levem, et obscuram, dicetur Sema, Nota, Signum informe.

3. Quaevis series Signorum, quodvis systema sive Schematum sive Sematum, quo series aliqua idearum humanarum, vel systema quodcumque cogitationum nostrarum significetur, appellabitur Scriptura: eaque dicetur Schematica et figurata, si figuris obiectorum, simulacris, et schematibus rerum constabit; dicetur vero Sematica, si ex signis informibus, ex notis, ex sematibus exsurget.

4. Si ideas nostras recta et immediate Signis adiungimus, Scriptura dicetur Ideographica; si Verba integra et solida linguarum vocabula adnectimus, Scriptura dicetur Lexeographica; si vero elementa tantum pronuntiationis nostrae, quae dicimus Literas, Scriptura appellabitur Al-

phabetica, sive Grammatographica.

5. Scriptura dicetur perfecta, continua, polygraphica, si integra systemata idearum, vel cogitationum nostrarum continua signorum serie possumus exprimere: dicetur vero imperfecta, interrupta, oligographica, si paucas tantum ideas, si cogitationes tantum paucas imperfecte et interrupte valebimus significare.

A R T. II.

Quae sint praecipuae species Scripturae
Ideographicae.

1. Si humanas ideas figuris obiectorum suorum, et simulacris rerum exprimimus, Scriptura dicetur Ideoschematica.

2. Scriptura Ideoschematica appellabitur Cyrioschematica, Cyriologica, si adhibebimus simulacra et effigies obiectorum ad ipsa obiecta indicanda. Et singillatim erit Iconographica, si clarorum Virorum icanes et simulacra exhibentur; Ethographica, si mores, et instituta socialia; Pragmatographica et Historiographica si facta, et gesta humana; Physiographica tandem, si cotera mundi obiecta expingentur. Sunt et Cyrioschemata Politica, et Theologica ab his diversa; sed quia potius appellanda videntur Cyriotropica, agetur de his loco suo. Si vero simulacris et formis rerum ad alia obiecta, et alias substantias per quasdam similitudines et Tropos ntimur, Scriptura appellabitur Troposchematica, et Symbolica.

3. Si Schemata Ideographica sunt magua ex parte Zooschematica, et ita exhibentur, et agere, invicem aliquid, et mutuo conversari videamtur, Scriptura dicetur Synthetica, Dramatica, Pragmatographica. Si vero Schemata etiam Zoographica apponuntur et ordinantur tantum ut symbola idearum inanima et immota, Scriptura dicetur Analytica, diseneta, Noographica.

4. Si singulas nostras ideas, vel singulas cogitationes nostras singulis Schematibus vel Sematibus adiungimus, Scriptura diustur Monoschematica, vel Monosematica. Si vero singulas ideas,
singulas cogitationes nostras pluribus Schematibus
vel Sematibus una coniunctis et aggregatis exprimimus, Scriptura dicetur Polyschematica, vel
Polysematica.

Read the war All & Along The III. Deep the to

Quae sint praecipuae species Scripturae Lexeographicae.

1. Scriptura Lexeographica dicetur Lexeoschematica, si verba et voces datas simulacris objectorum et figuris rerum exprimimus; dicetur Lexeosematica, si signis informibus et sematibus

adiungimus.

2. Si Verba et vocabula data Schematica sunt, et ea schemate suo, et figura propria significamus, Scriptura dicetur Cyriologica, quasi ipsa figura proloquatur, quum schemati verbum et vox sit intime adnexa: dicetur etiam directa, et ideographica, quia schema, vox, et idea directe et intime sibi respondent.

5. Si Verba singula, singula Vocabula data singulis Schematibus, vel Sematibus exprimentur, Scriptura dicetur Monoschematica, vel Monosematica. Si vero plura schemata vel semata mutuo coniungimus et aggregamus, ut unum vocabulum unam vocem clare et perspicue significemus, Scriptura appellabitur Polyschematica, vel Polyse-

matica.

4. Si Schematum, vel Sematum numerus ita varius et multiplex est, ut varius et multiplex est numerus vocabulorum, Scriptura dicetur Polytypica. Si vero est longe minor, adhuc tamen notabilis, dicetur Metriotypica. Si tandem Typi fundamentales sint omnino pauci, etiamsi eorum warietates non paucae videantur, Scriptura dicetur Oligotypica.

ART. IV.

Quae sint praecipuae species Alphabetorum.

1. Si Literas Alphabeti figuris objectorum sive evidentibus et demonstrativis, sive indicativis significamus, Alphabetum dicetur Schematicum; si vero Sematibus et signis plane informibus notamus, erit Sematicum.

2. Alphabetum Schematicum dicetur origina-

le, si Auctor eius selectis aliquot Schematibus, ea certo consilio elementis vocis humanae aptet et adiungat. Si vero quis litteras Sematicas et informes dati Alphabeti artificio suo in figuras et Schemata transformet salvà formà literarum intima, et prima, Alphabetum dicetur Schematicum quidem, sed derivativum.

3. Si literae singulae alicuius Alphabeti exhibent imaginem et formam obiecti physici, cuius nomen incipiat ab illa ipsa litera, Alphabetum dicetur Onomatoschematicum, quia ex Schematibus nominum literarum suarum efformatur.

4. Si Alphabeto tot sunt Literae scriptae, quot sunt Elementa pronuntiationis, si tot sunt γραμματα, quot ξοιχεια, dicetur Isotypicum et Isophonicum: si vero multo plura sunt γραμματα, quam ξοιχεια, dicetur Polytypicum et homophonicum, quum necessarium sit idem ξοιχειον pluribus typis exhiberi; si tandem erunt plura ξοιχεια, quam γραμματα, appellabitur Polydynamicum, quia eidem typo necesse est inesse vim et dynamin plurium literarum.

CAPUT II.

Recensentur veteres Gentes, penes quas usus Scripturae Schematicae invaluit, vel non.

ART. I.

Indicatur usus Scripturae Cyrioschematicae.

1. Graecos et Romanos plura Cyrioschemata, plura Cyriogrammata humana sive Icones clarorum Virorum, plura Cyriodramata Socialia posuisse tum Scriptorum veterum testimonio, tum

ipsorum monumentorum side certum est. Assyrios vero, Chaldaeos, Persas, Phoenices, Palaestinos, Syros, Indos, Sinenses vel paucissima tantum, vel sere nulla expressisse ex Scriptorum silentio, ex desectu monumentorum, ex regiminum, et reli-

gionum suarum natura iure colligimus.

2. Si audiendi essent, qui nuperrime de rebus Aegyptiorum egerunt, ingens plane esset numerus Cyriogrammatum, et Cyriodramatum, qui ex monumentis Aegyptiis colligi possit. Nos vero, ut lubentissime fatemur Dramata illa ad Aegyptiorum historiam condendam esse longe utilissima, ita negamus haberi posse, ut pura et genuina Cyriodramata: et contra tenemus haud multa ex iis Dramatibus esse, quae facta quidem historica indicent, sed allusionibus Mythicis, et Symbolis divinis, et ornatibus Allegoricis expressa, et longe plura quae Allegorica omnino sint et Symbolica, ut illa dicuntur ab omnibus, quae in Papyris funebribus conspiciuntur. Sed hac de re paullo post distinctius agemus.

ART. II.

Indicatur usus Theogrammatum, et Hiero-Emblematum.

1. Usus Theogrammatum, et Hiero-Emblematum maximus et vetustissimus penes Acgyptios fuit, eosque sedulam, diuturnam, et pertinacem operam in efformandis simulacris Deorum, et Emblematibus Theologicis posuisse testes sunt, non modo Scriptores phurimi veteres, sed etiam vastissimae moles, et monumenta ingentia, quae adhuc manent Sacra illa Scriptura tota insculpta.

2. Quos autem hic Aegyptios appellamus, haud

Mesraitas proprie, et primos Deltae incolas intelligimus, sed potissimum Aethiopes, sive AraboChusitas, qui relicta primaeva sua Aethiopia, sive
Chaldaea et Babylonia ad sinum Persicum, et
occupata primum Arabia, tum Thebaide, Nubia,
et Aegypto reliqua, sociatique Mesraitis Monumenta illa posuerunt, et ingentes moles excitarunt,
ut loco suo prolixius dicemus. Quoniam vero Aethiopum nomen quandoque aequivocum est, cos
a regione, quam per plurima saecula tenuerunt,
Aegyptios saepius appellabimus.

3. Post Aegyptios igitur, praestantiores et vetustiores Hieroplastae, et Iconolatrae habendi sunt Graeci; et quamvis Hierographia Graecorum tum typorum numero, tum symbolorum varietate videatur Aethiopica minor, praestat tamen pulcritudine et concinnitate formarum, dramatum probabilitate, et exemplorum multitudine. Vera enim et pura Hierographia Aethiopum nusquam extra sacrum Nili iluxum est pervagata: at Graeca ab extrema Lusitania ad Bactros usque celebrata.

4. Etruscis Graecorum fratribus sua fuit Hierographia, et ab illa Graecorum distincta, ut ex peculiaribus Gentis Theogrammatibus nos loco suo animadvertemus; limitibus tamen angustis coërcita, quod Symbolis et Mythis parcissime Etrusci uterentur.

5. Etiam Romanis Graecorum et Etruscorum fratribus sua fuit Hierographio, a Graeca et Etrusca discreta. Nam Ianus, Saturnus, Ops, Mars, Romulus sunt Typi proprii Latinorum: et ca fuisset, ut Etrusca, patriis finibus coërcita, nisi Pantheo et Mythologia Graecorum a Romanis penitissime adoptata, armorum vi, et artium societate per Imperium fuisset dilatata.

6. Brachmanes Indi, etsi sero, ut nos putamus, plurimam tamen, variam, et solertem curam in Theogrammatibus et Emblematibus divinis conficiendis, et componendis posuerunt; et certe Hierographia Brachmanica Symbolorum quantitate, varietate Typorum, numero Dramatum huiusmodi est, ut Aethiopicae sive Aegyptiae, et Graecae possit comparari.

7. Hierographiae Brachmanicae accensenda est Buddistica origine pariter Indica et Brachmanica, a qua plures Typos et Dramata servat. Et quoniam apud plurimas Gentes excultas, et doctas viguit iamdiu, et viget, est propterea diligenter excolenda; quod non esse hactenus fa-

ctun: vehementer dolemus.

8. Apud ceteras vero veteres Gentes, puta Assyrios, Chaldaeos, Syros, Palaestinos, Phoenices, Persas, Sinenses, Soythas, Celtas, Germanos iam a VI saeculo prochristiano longe levior et infrequentior fuit usus statuarum et simulacrorum divinorum: sive quia uterentur figuris symbolicis et crypticis, puta pyramidalibus, cylindricis, circularibus: sive quia colerent Elementa coelestia, vel Elementa et partes huius Terrae: vel quod essent Zoolatrae; vel etiam Basileolatrae: adeoque a Statuis anthropomorphis, ligneis, lapideis, metallicis excitandis ponendis et exculpendis prorsus abstinuerunt, vel parce admodum Signis huiusmodi usi sunt,

g. Cavendum vero est ne putemus veteres Simulacrorum fictorum contemtores aeque reiecisse formas intelligibiles, et simulacra mentalia Deorum suorum. Nam ut Iudaei, Muhammedani, et Iconoclastae Christiani simulacra quidem sculpta, ficta, picta Personarum suarum sacrarum reiiciunt, et interea animo suo eorum formas et imagines complectuntur, servant, et pro opportunitate describunt, et verbis, imo fabulis plerumque prolixe exornant: ita et fecisse veteres Iconoclastas tenendum est. Et profecto etsi Parsi Zoroastrici ex acerrimis Iconoclastis fuerint, plurima tamen simulacra Theologica in libris eorum occurrunt verbis expressa, et descripta, quae nos possemus etiam expingere, et forma corporea exhibere. Quod eo maxime consilio animadverti volumus, ne simulacra huiusmodi intelligibilia et mentalia, quod verbis tantum descripta, non ligno, lapide, metallo insculpta fuissent, reiiciamus et negligamus; coque pacto ab intelligentia et comprehensione illorum Pantheorum et systematum Teologicorum inscite abstineamus.

ART. III.

Indicatur usus Dramatum Mythicorum.

1. Maximum numerum Dramatum Mythicorum in vario Monumentorum genere suppeditant Graeci, et Romani, et illi potissimum in Vasis pictis, quae satius dici possent Mythograpta, vel Hierograpta. Etrusci pauca Dramata, et a Graecis pariter celebrata adhibuerunt. Pauca etiam Romani patria et indigena, sed plurima ex Graecis imitata et adoptata. Scandinavi etiamsi Pantheo Mythico amplo, pleno, nobili uterentur, abstinuerunt tamen ab insculpendis et expingendis Dramatibus suis Mythicis, contenti carmine descripsisse. At Indi Brachmanes, et Buddistae Dramata sua Fabulosa magno numero in parietibus Templorum suorum expresserunt, et seris posteris tradiderunt, Quot autem Fabulas sacras,

quot Mythos Theologicos in ingentibus Molibus suis exculpsissent Aegyptii Aethiopes, adhuc incertum. Paucae enim sunt Fabulae Aegyptiae, quae ad nos pervenerunt, pauci plane sunt Aegyptiorum Aethiopum Mythi, quos Graecorum et Latinorum diligentia nobis servavit, et quod gravius est, cos adhuc non valemus perspicue discernere in Monumentis Hieroglyphicis. Quamobrem mihi valde probabile est pleraque Dramata Aegyptiorum esse Theologica non Mythica, ut contra pleraque Dramata Graecorum sunt Mythica non Theologica. Drama autem Theologicum illud appello, quo Deorum characteres, vires, potestates, et etiam facta eorum, sed quae haberentur vera, genuina, Diis digna, symbolice et allegorice exprimuntur. Mythicum vero illud, quo factum falsum, fabulosum, absurdum Diis tributum Cyriographice exhibetur. Ita Drama, quo ex. gr. Jupiter, Juno, Minerva, exprimuntur sedentes, et symbolis suis exornati, est Drama Theologicum non Mythicum: contra vero Dramata Jovis et Ledae, Jovis et Europae, Jovis et Danaes sunt Dramata Mythica non Theologica. Probabile igitur est, ut dicebamus, Aegyptiis fuisse longe plura Dramata Theologica, quam Mythica, et ex his fortasse paucissima. Nam si Mythi et Fabulae sacrae essentiali sua institutione ad totum Populum, et maxime Vulgus destinantur: si Populus et Vulgus haec avidissime complectitur, et diutissime, et pertinacissime, servat, et recitat omnibus et perpetuo: si Graeci et Romani per plusquam decem saecula intimo Aegyptiorum omnium commercio usi vix paucos Mythos et Fabulas sacras inde corradere valuerunt, id factum fuisse tenendum, non quod Aegyptii minime narraverint Mythos, vel quod Graeci Romanique narrata colligere neglexerint, sed omnino, quod ii Mythi fuerint paucissimi, atque adeo, ut dicebamus, quia *Dramata* Aegyptiorum sacra habenda sint *Theologica* saltem maxima ex parte, non *Mythica* et *Fabularia*.

ART. IV.

Indicatur usus Scripturae Dramaticae et Liturgicae.

Hierodramatum Liturgicorum et Scenarum ritualium usus socialis et domesticus apud omnes veteres Gentes cultiores tam frequens et ercber fuit, ut vitam eorum Drama potius aliquod religiosum possis appellare. Ubi Kalendarium Atticum vel Romanum in manus sumis, et Hierographiam eorum percurris, illa statim animum subit, consideratio, quomodo Gentes tot ritibus obstrictae, tot religionibus illigatae hostes profligare, Patriam tueri, civitates condere, rem domesticam augere, imperium proferre, artes colere, scientias addiscere potuissent. Non omnes quidem veteres Genres vel sermone descripserunt, vel lapide, metallove Dramata sua Liturgica impresserunt : sed Graeci, Romani, Parsi, Brachmanes, et plenius Buddistae, et sortasse etiam Aegyptii in Papyris funebribus, sive data opera, sive pro data opportunitate Dramata sua ritualia verbis expresserunt, et magna saltem ex parte literis tradiderunt. Quin Graeci et Romani id non de suis tantum ritibus, sed de illis etiam ceterarum Gentium saepius praestiterunt. Ipsis vero formis et figuris suis plura Liturgica Dramata lapide, pariete, metallove expresserunt Aegyptii, Graeci, Latini, et Indi.

А **в т.** V.

Indicatur usus Scripturae Dramaticae et Allegoricae.

Dramata allegorica appello, sive illa, quibus sub specie hominum, animalium, vel monstrosecum mutuo conversantium Theologica. Ethica, Politica artificiose et symbolice conduntur: vel ea quac oinnem fere speciem Dramatum socialium, pragmaticorum, historicorum mentiuntur, sed revera ad significanda Theologica et Ethica destinantar, ut plerumque in sermonibus nostris per similitudines et allegorias facimus. Horum autem Dramatum usum, et vetustiorem et frequentiorem apud Aegyptios fuisse puto. Et pleraque corum Dramata, sive prioris, sive posterioris generis Dramata esse teneo: cuius opinionis argumentum invictum suppeditant Papyri funebres, quibus sub variarum scenarum socialium specie Theologica et Psychologica esse condita nemo inficiari poterit. Et Graecis fuisse sua Dramata Allegorica, tum spectatâ Gentis sapientiâ, et profundo Religionis Crypticismo, tum quod plurima Dramata sint per Mythos inexplicabilia tenendum est: et propterea inepte facere, et frustra se torquere, qui in omnibus Dramatibus Graecia maxime vasorum Hierograptorum Fabulas, Mythos, et facta Deorum quaerunt, et pervicaciter investigant, et vana ratione tuentur, quum in plurimis Dramatibus huius Gentis condita sint non facta fabulosa, sed Dogmata Theologica, vel indicati characteres, vires, potestates Deorum Symbolis et Allegoria, vel significata etiam facta vetera primordialia, sed vera, sincera, genuina,

non mythica et fabulosa, etsi cryptico et arcano modo expressa et depicta sint.

ART. VI.

'Indicatur usus Scripturae Dramaticae et Epigraphicae.

Scripturam Dramaticam nec omnino fictam et imaginariam, nec omnino Historicam et Cyriographicam, nec omnino Fabularem et Mythographicam, nec omnino Liturgicam et ritualem: sed ex dato Lemmate per Lexeoschemata Linguae sacrae et arcanae, ex Elementis Ethographicis, Liturgicis, Mythicis pro opportunitate compositam ab unis Etruscis in Urnis suis Epigraphicis celebratam arbitramur; ut Deo dante ipså interpretatione ostendemus Tentamine nostro in Hierographicam Etruscorum.

ART. VII.

Indicatur usus Scripturae Hieroglyphicae.

Scripturam Hieroglyphicam, sive eam, quae Schematibus constet continuis, contiguis, sed analyticis et discretis, quibus plures series, plura systemata idearum humanarum continuo ordine possunt exprimi et describi, in Aegypto, Nubia, Aethiopia Abyssinica fuisse diutissime et latissime celebratam omnes norunt. Quidquid sit de quibusdam Monumentis Hieroglyphicis in Syria et Susiana repertis, extra sacrum Nili fluxum nulla alia Gens fuit, quae Scripturam huiusmodi adoptasset et recepisset. Plerique sunt, qui acerrime contendunt Sinenses primis suis temporibus Scripturam usurpasse Schematicae et Hieroglyphicae

Aegyptiorum plane similem. Sed hi si scissent, quam ardui et immanis laboris sit condere Scripturam huiusmodi, et quam difficilius conditam, et in plurimis monumentis servatam prorsus immutare et abiicere, nunquam Stemmata quaedam et Emblemata, et signa, vel specimina et tentamina impostorum cum vera et difficillima scriptura confudissent. Quamobrem uni adhuc Arabo-Chusitae, qui ex Babylonia primitiva a Chaldaeis et Assyriis pulsi Arabiam, Thebaidem, Nubiam occuparunt habendi sunt auctores et servatores scripturae nobilissimae et difficillimae: ut alibi, Deo dante, pluribus disseremus.

ART. VIII.

Indicatur usus Alphabetorum schematicorum.

Alphabetum primum ex schematibus quibus-dam planis, claris, facilibus, sive potius ex sematibus indicativis et innuentibus constitisse loco suo animadvertemus: et superesse adhuc in nostris Alphabetis literas, quae satis aperte originem suam schematicam prodant, ibi quoque adnotabimus. Nullum vero Alphabetum vere et evidenter schematicum, sive originale sive derivativum quasi adhibitum fuisset a Gentibus antiquis, ad nos certa auctoritate pervenit. Quid autem tenendum sit de Alphabetis schematicis nuper in lucem prolatis, plaribus in secundo libro persequemur.

A Commence of the question of the commence of

and the second of the second o

CAPUT III.

Recensentur veteres Gentes, penes quas usus Scripturae Sematicae obtinuit.

ART. I.

Indicatur usus Scripturae Polysematicae Oligotypicae et Oligographicae.

Scripturam scilicet, quae per syntheses Sematum et signorum procedat, et paucissimos typos adhibeat, et qua haud plurima possint scribi, primi adhibuisse videntur Aegyptii in Dramatibus suis Theologicis. In ingenti enim corum numero lineae quaedam rectae, sive virgulae modo longiores, modo breviores, modo verticales, modo horizontales vario numero collectae et ordinatae, et frequenter ab Ellypsi vacua discretae, et ad Typos et Prosopogrammata illorum Dramatum adpositae et dispositae conspiciuntur : adeo ut dubitari non possit, quin ad eorum Dramatum essentiam faciant, et cryptice et symbolice sive nomina, sive characteres, sive officia illarum Personarum sacrarum significent. Eqque magis id tenendum est, quod in huiusmodi Dramatibus numquam apposita sit Scriptura Hieroglyphica Microschematica et Sticherea, quae in aliis Dramatibus solet apponi, et qua eorum Dramatum obscuritas dubio procul solet explicari, declarari, illustrari. Veram igitur Scripturam Polysematicam, quia ex vario numero linearum vel virgut larum, et Ellypsi exsurgit, Oligotypicam, quia ex duobus tantum vel paucissimis prorsus Typis conficitur, Oligographicam, quia extra Dramata Theologica vix adhibetur, et in unum corum adiumentum instituta videtur, in Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis agnoscere necesse est.

2. Notior et celebrior apud nos adhuc fuit Scriptura Sinensis ab VIII. Trigrammatibus Fohi, et LXIV. Hexagrammatibus Ven-vang facta, et innumeris Commentariis illustrata. Ea enim pluribus lineis constat, unde Polysematica; uno vel altero typo, linea nempe longiore, et breviore fit, unde Oligotypica; haud plurima potest significare et clare tradere, unde Oligographica dici meretur.

3. Similis huic est alia Scriptura pariter Sinensis facta ex Tabulis Ho-tu, et Lo-chu, quae vario numero Globulorum nigrorum vel alborum exsurgunt. Hi autem numeri globulorum sunt om-

nino X. et IX.

4. Puncta, circelli minuti, et lineolae Geomanticorum Arabum, Syrorum, et dicendum etiam Europaeorum, ad eamdem Scripturam pertinent, Polysematicam, quia plures circelli vel puncta sunt necessaria ad significationem, Oligotypicam, quia unico yel duplici typo tota absolvitur, olygographicam, quia haud plurima paucissimis typis, et paucis Polysematibus poterunt umquam distincte et clare significari.

5. In Gemmis Abraxeis non pauca Syngrammata conspiciuntur, quae Scripturam similem indicant: quum autem exempla, quae novi, non sint eo numero et ita perspicua ut iudicium certum possim ferre, aliis id definiendum relinquo.

ART. II.

Indicatur usus Scripturae Polysematicae, Oligotypicae, et Polygraphicae.

1. Huiusmodi Scriptura illa primum est habenda, quae in Cylindris, Lateribus, et aliis Lapidibus Babyloniis et Chaldaeis conspicitur. Nam ex paucissimis Typis, et uno maxime sive Clavo sive Cuneo, unde ab Europaei recte, Cuneographica appellata fuit, tota conficitur, semper per Polysemata procedit, et per Polysemata quidem continua et contigua, et per integros stichos excurrentia; unde ei Polygraphicae nomen vel sal-

tem Metriographicae negari non potest.

2. Eiusdem naturae dicenda est Scriptura illa. quam iampridem Europaei Chardin, Lebrun, Niebuhr etc. in parietibus Persepolitanis deprehenderunt, et exscripserunt, et quam Pasagardis alii, immo in Syria, et Aegypto observasse testati sunt, et tandem illa ceteris prolixior et copiosior, quam nuper in parietibus subterraneis urbis di-rutae ad Lacum Van in finibus Armeniae et Mediae veteris Germanus Schultz reperit, et descripsit. V. Iourn. des Savans 1828. Aout p. 460.

ART. III.

Indicatur usus Scripturae Polysematicae, Metriotypicae, et Polygraphicae.

1. Vetustior Scriptura huiusmodi habenda est Aegyptia, quae in Papyris funebribus conspicitur, et quam Hieraticam appellant. Nam per Polysemata procedit, ex mediocri typorum numero conficitur, et plura possunt ca describi et adnotari.

2. Nobilior, clarior, utilior Scriptura Polysematica, Metriotypica, et Polygraphica est Sinensis communis, qua universa Gentis Bibliotheca descripta est, et de qua plura hoc in opere quaerere et animadvertere oportet.

ART. IV.

Indicatur usus Scripturae Alphabeticae, et Sematicae.

Alphabeta veterum Gentium, quae ad nos pervenerunt Hebraeorum, Samaritanorum, Phoenicum, Syrorum, Aegyptiorum, Persarum, Graecorum, Etruscorum, Oscorum, Latinorum etc., omnia Sematica, dicenda sunt, etsi in aliquot eorum clarioribus vestigia plura deprehendantur originis Schematicae. Alphabeta vero schematica et physicis obiectorum simulacris proprie expressa ne per lusum quidem videntur Veteribus fuisse nota.

SECTIO II.

DE SCRIPTURA IDEOSCHEMATICA, SIVE IDEOGRA-PHICA ET SCHEMATICA.

CAPUT I.

De Scriptura Cyrioschematica.

ART. I.

Indicantur vires genitrices et effectrices Scripturae Cyrioschematicae, sive Iconographicae, Ethographicae, Historiographicae, sive Physiographicae.

1. Vires genitrices Iconographiae et Pragmatographiae humanae sunt vehemens amor laudis et gloriae, aemulatio magnorum factorum, reverentia et observatio clarorum Virorum, memoria receptorum beneficiorum, ingens desiderium celebrandi, servandi, propalandi insignia et nobilia gesta. Vires vero genitrices Ethographiae, et Physiographiae Cyrioschematicae est curiositas scientifica, vehemens studium rerum naturalium, ingens cupiditas noscendi naturam Rerum, et formam genuinam obiectorum Mundi.

2. Vires porro effectrices sunt insignis peritia Graphices, et absoluta scientia expingendi, et efformandi solertèr simulaça obiectorum natura-

lium, et effigies corporum circumstantium.

3. Quamobrem tam numerus, quam praestantia Cyrioschematum, et Cyriodramatum apud aliquam Gentem erit in ratione directa, tum affectuum gignentium, tum virium effectricium. Et quoniam nec omnia Climata et Regiones,

nec omnia Regimina, nec omnes Periodi sociales acque apta et idonea sunt, ut affectus illos, et Grapheosophiam proferant et explicent; hinc fit nt nec penes omnes Populos, nec in omnibus eiusdem Populi Periodis socialibus usus Cyrio-

schematum aeque celebretur et invalescat.

4. In Regiminibus Casticis et Sacerdotalibus, in quibus Sacerdotes ipsi, penes quos est summa Imperii, ascetae sunt, adyta et cryptas inhabi-tant, poenitentiam simulant, Terram hanc malam, contaminatam, Typhonicam arbitrantur, et terrena omnia misera, impura, foeda, intuitu suo et consideratione sua indigna praedicant, et quod gravius innominati sunt, omnia ad Deos referentes, omnia Diis inscribentes etiam propria gesta et proprios libros; nulla species Scripturae Cyrioschematicae potuit umquam invalescere et celebrari. Si aliquis Rex, sive naturali animi magnitudine, sive temporum et locorum necessitate aliqua magna facta edat, et gestis nobilibus inclarescat statim a Sacerdotibus ut Epiphania alicuius magni Dei praedicatur, statim forma, symbola, ornatus, nomina divina tribuuntur, statim laudes eius cum laudibus Deorum miscentur, et statim elogia corum mythis et Deorum narrationibus sociantur, ut recte et sapienter animadvertit Clemens Alexandrinus Strom. V. p. 556.

5. Ex quo nos iure paullo supra Scct. I. cap. 2. Art.I. p. 6. affirmasse putamus nec vera et propria Regum Cyrioschemata, nec vera et propria Cyriodramata bellica et triumphalia in monumentis Aegyptiis esse adgnoscenda, etsi quae huiusmodi videntur ad veram Aegyptiorum historiam illustrandam utilissima fateamur. Et si quae Dramata, ut plurima sunt, processus artium et socialium

factorum cursum et explicationem exhibere videntur, haec omnino non Cyrioschematice, sed Symbolice et Allegorice esse sumenda et inter-

pretanda.

5. Contra vero ubi Regimina aequa sunt et temperata, ubi singulis fere civibus sua adest dignitas et gradus, ubi viget inter eos laudis et virtutis aemulatio, ubi insignibus exemplis animi fere omnium ad magna capessenda possunt excitari, ibi Iconogrammota vere humana, et Dramata historica pura, et Ethogrammata et Physiogrammata genuina celebrabuntur: ut revera celebrata sunt apud Graecos et Romanos per omnem illam aetatem, qua aequo et moderato regimine recti sunt, quemadmodum et superius animadverumus.

6. Ad hanc autem Scripturam Cyrioschematicam excitandam et exercendam ipsa Religionum natura et constitutio magnopere confert. Ubi enim-Systema Theologicum est Anthropomorphum et Anthropopathicum, ubi persuasum est Genti Deoshumana forma cum hominibus versari, et Homines posse ad Deos accedere, et fieri Divos; ibi erunt plurima Deorum, et plura etiam Hominum Simulacra, et plura Dramata Mythica, et plura etiam Historica. At contra ubi Dii habentur penitus invisibiles et pneumatici, ubi Dii collocantur in astris Coeli, vel elementis Terrae, nulla simulacra Deorum ponentur, adeoque fere nulla etiam Hominum: ne hi cultum Deorum ad se pertrahere videri possint. Ex quo revera factum est Graecos et Romanos Anthropomorphitas plura hominum Cyrioschemata et Cyriodramata posuisse, nulla vel fere nulla Assyrios, Chaldaeos, Syros, Sinenses Iconoclastas; tum nulla Cyriodramata humana apud Judaeos et Muhammedanos occurrere, paucissima apud Christianos Iconoclastas, plurima apud Catholicos.

ART. II.

Indicatur Criterium Scripturae Cyrioschematicae.

At si possunt fingi Iconogrammata symbolica Physicis et veris similia, si possunt componi Dramata allegorica, quae ipsum processum, ipsam plane formam actuum et factorum humanorum mentiantur, qua, cedo, ratione altera ab alteris discernemus, quo criterio Allegorica a Cyriosche-maticis iure distinguemus? Ipsa, respondeo, Natura duce. Si scilicet Iconogramma vel Drama propositum totum Naturae congruit, si singula cius elementa, si omnes partes sibi mutuo et ideographice respondent, Iconogramma, vel Drama crit Cyriographicum. At si non omnia elementa conspirant, si symbola incongrua sunt interiecta, si series rerum abrupta, confusa, si heterogenea immixta, Iconogramma vel Drama propositum habendum est Symbolicum et Allegoricum, vel quod quandoque sieri potest Historicum quident, sed Symbolice ex parte tractatum.

CAPUT II.

De Scriptura Ideographica et Troposchematica generatim.

ART. I.

Indicatur natura, et origo Troposchematum Ideographicorum.

1. Pars tantum idearum humanarum schematica est et figurata, ea nempe, quam oculorum, et si vis etiam tactus ope adipiscimur, vel vi Phantasiae confingimus: ceterae vero, quas aliorum sensuum tum externorum tum internorum ministerio, et maxime rationis auxilio comparamus, aschematicae sunt, invisibiles, intelligibiles, et quas propterea pingere vel fingere recta et im-

mediate inpossibile sit.

2. At verum acque est ideas invisibiles et intelligibiles et earum series et systemata interdum similitudinem quamdam et analogiam cum schematicis et corporeis praeseferre; quin ita saepius mutuo adhaerere, et coniungi, ita saepius in unam seriem et systema coire, ut excitata in animo una idea, excitetur statim alia et menti clare obversetur. Adeoque ubi nos nexum hunc mutuum idearum visibilium et invisibilium, corporearum et intelligibilium nobis diligenter adnotavimus et animadvertimus, et per leges nexus et mutui vinculi ideam schematicam aschematicae substituimus, corpoream intelligibili, et unam pro alia pingimus vel exsculpimus, invenimus profecto modum, quo ideas intelligibiles invisibiles oculis nostris subiiciamus; et animi nostri sensus ut ut secretos profundos aschematicos formis corporeis vestiamus. Et quoniam data figura corporea, ut eà ideam intelligibilem significemus avertenda est a naturali suo obiecto, et ad aliud convertenda; ideo schemata, quae ad significandas ideas intelligibiles destinantur, dicuntur Tropica et Metaphorica, et quia coniectura et attentione opus est, ut haec conversio et tropus percipiatur et intelligatur, ideo recte dicuntur etiam Symbolica.

3. Nexus autem et vinculum, quod inter ideas schematicas et aschematicas, visibiles et invisibiles potest intercedere, ut his illae possint rite substitui, vel est similitudinis, analogiae, paritatis; vel coniunctionis, adhaesionis, coëxistentiae, productionis, processionis: adeoque ubi datâ ideâ vel cogitatione aschematica, nos vel similem et parem, vel adhaerentem et coniunctam ideam vel cogitationem schematicam invenimus, possumus utique rite et legitime schematibus hisce illa aschematica significare et indicare.

ART. II.

Troposchemata Ideographica possunt discerni in Characteristica, et Systematica.

1. Nexus qui intercedere solet inter ideas cogitationesve schematicas et aschematicas haud
semper insignis est et perfectus, sed saepius esse
nequit nisi tenuis, levis, obscurus, et qui voluntate et cura eget, ut constituatur et notetur. Ubi
igitur nexus huiusmodi sive similitudinis et analogiae, sive generationis et productionis est clarus
evidens, insignis Scriptura quae exsurgit ex Troposchematibus huiusmodi dicetur Characteristica:
ubi vero erit tenuior, levior, dicetur Systematica.

2. Praeterea obiectis et rebus huius Mundi visibilibus sunt proprietates et qualitates innumerae, ex quibus aliae evidentes et perspicuae, quae facile et levi cura deteguntur, percipiuntur; aliae contra quasi secretae et remotae nosci non possunt nisi longo studio, et gravi labore; et quoniam ae quum est Troposchemata, quae his distinctis proprietatibus discernuntur, distincto nomine appellari, Troposchemata, quae fient ex proprietatibus evidentibus, notis, characteristicis, dicemus characteristica, quae vero fient ex secretioribus, remotioribus, abstrusioribus dicentur Systematica, quia nisi Systemate, voluntate, studio costitui, agnosci et servari non possunt, ideoque Scripturam, quae ex his Troposchematibus exsurget, his ipsis nominibus notabimus.

ART. III.

Troposchemata Ideographica sunt semper adiectivae, numquam substantivae significationis.

Troposchemata enim numquam ad obiectum et substantiam sibi propriam et naturalem, sed ad aliam et diversam referuntur, cuius tum fiunt characteres et proprietates; adeoque deposita significatione substantiva assumunt adiectivam.

ART. IV.

Monoschemata Tropica idearum humanarum, etiamsi in prolixam seriem disponantur, semper ambiguae et aequivocae sunt significationis.

Nullum enim est obiectum physicum, nulla substantia visibilis, cui plures et diversae non

sint proprietates, characteres, qualitates, et cuius propterea schema non sit polydynamicum. Quumque omnes illae proprietates, omnes characteres una et simul a schemate obiecti significentur, et plura una et simul significata et indicata constituant ideam ambiguam et aequivocam: hinc necessario fit omnia Monoschemaia Tropica esse semper aequivocae et ambiguae significationis. Verum quidem est polydynamin Monoschematum serie et numero limitari. Sed praeterquamquod istae series et ordines prolixi schematum Tropicorum rarissime dari possunt vel numquam, ut dicetur paullo post, tantam adhuc manere et servari ambiguitatem certum est, ut Scriptura sit plerumque prorsus irrita et vana; quia nulla et irrita Scriptura est, cuius elementis certa et explorata vis et significatio non inest.

ART. V.

Indicantur rationes intrinsecae et propriae, quibus Monoschemata vel Oligoschemata Ideographica satis clara et perspicua reddi possunt.

- 1. Prima ratio habetur, si adponimus Troposchemati constituto Cyrioschema suum, scilicct schema substantiae suae, personae, rei, cui illum Tropum volumus tribuere. Saepius enim fiet, ut illo obiecto et Persona nota et perspecta, Troposchema, quod adiungitur fiat pariter certum et definitum.
- 2. Secunda ratio posita est in quaerendo, et inveniendo alio Symbolo Ideographico, cui insitilla ipsa significatio, quam volumus per Schema iam constitutum indicare, et unum alteriadiun-

gendo. Etsi enim Symbola separatim sint Polydynamica, adeoque ambigua, coniuncta tamen, quum ex hypothesi in una tantum idea congruant, se mutuo limitabunt et coërcebunt, et Polyschema, quod ex eorum coniunctione exsurgit, siet monodynamicum, adeoque certae et definitae significationis. Ita si ego vellem vigilantiam amici mei Troposchemate tibi significare, et placeret Schema Canis, si unum hoc sohema adhiberem, saeerem frustra, quia plurima sunt Canis proprietates: sed si adderem Schema Galli, qui pariter iustum est vigilantiae symbolum, rem consicerem; quia utroque Schemate coniuncto nonnisi vigilantia poterit commode significari.

3. Tertia ratio, quae in omnibus ideis compositis et complexis potest adhiberi, posita est in Ideosynthesi sive in adgregandis pluribus schematibus, quibus una idea composita, quasi per descriptionem partium et elementorum suorum exhibeatur. Ita si Iudicem figura tantum humana et bilauce indicavero, obscurum adhuc erit et ambiguum Troposchema, si addam librum et oculum Polischema Tropicum erit satis clarum

et perspicuum.

ART. VI.

Indicantur rationes extrinsecae, et auxiliares, quibus Monoschemata, vel Oligoschemata Tropica possint fieri certae et exploratae significationis.

1. Prima ratio est Sermo, traditio, explicatio oralis Symbolorum: ubi scilicet sermone addimus, quae addenda sunt, ut ambiguitatem tollamus, et perspicuitatem inducamus. Hoc pacto plerum-

que intelligimus Symbola socialia, sacerdotalia, militaria, iudicialia, quae secus nec intelligi, nec

servari possent.

2. Secunda ratio est adpositio vocum scriptarum, lemmatis, epigrammatis, quibus polydynamis Troposchematum aufertur. Quo pacto plurima symbola Numismatica Romanorum facta sum nobis clara et perspicua: et universa fere Europaeorum Symbolographia saeculis maxime XVI.

et XVII. condita a nobis intelligitur.

3. Animadvertendum vero est non sufficere ad perspicuitatem Troposchematum obtinendam, si verba adposita ad eamdem seriem idearum, et ad ipsam cogitationem spectent: sed omnino necesse est, ut ipsam ideam significent, adeo ut tum Troposchema, tum verbum sive lemma adiectum sint homodynamica, vel homiodynamica. Secus enim quum maneant heterodynamica, limitare et coërcere se non possunt, adeoque erunt Polydynamica. Atqui Troposchemata Polydynamica ambigua sunt et aequivoca.

CAPUT III.

De Scriptura Ideographica Troposchematica, et Characteristica.

ART. I.

Indicantur Scientiae humanae vel prorsus intractabiles, vel leviter tantum et tenuiter tractabiles per Troposchemata Ideographica characteristica.

1. Omnes Scientiae Physicae, Physiologicae, Astronomicae: constant enim vel ideis peculiaribus, concretis, individuis, figurisque ipsorum

Corporum externorum, vel ideis intelligibilibus sui generis, et quae vix cum aliis schematibus satis analogiae et similitudinis habere possunt, ut per ea exprimantur. Adeoque hae Scientiae non per Troposchemata Characteristica, sed per Cyrioschemata, et per linguas doctas tractari tantum

possunt.

2. Omnes Disciplinae Historicae, Chronologicae, Geographicae, quia ideis individuis, peculiaribus, visibilibus, adeoque Cyrioschematibus plerumque constant, per quae una possunt schematice tractari, non per Troposchemata. Potest quidem in Dramatibus Historicis esse aliquis usus Troposchematum, et Symbolorum, sed semper erit sobrius, parcus, et congruum ordinem cum Cyrioschematibus fundamentalibus servans.

3. Scientiae Ontologicae, Psychologicae, Cosmologicae, Theosophicae vix quandoque et leviter per Troposchemata characteristica poterunt tractari. Nam ideae et cogitationes huiusmodi sunt plerumque nimis remotae, arduae, secretae, et quae vix tenuem aliquam similitudinem cum ideis

schematicis et corporeis possunt praeseferre.

Et profecto, si quis immensam illam Symbololaliam Europaeorum saeculi XVI. et XVII. quin partis
XVIII. attentus percurret, omnino mirabitur, quod
in tanta copia Symbolorum et Emblematum, vix
pauca inveniet, eaque plerumque obscura et imperfecta, quae ad istas Scientias possint iure et

merito referri.

(3a) Art. II.

Indicantur Scientiae et Disciplinae, ex quibus per Troposchemata characteristica possint plures ideae humanae satis commode exprimi.

1. Hae scilicet sunt Scientiae Ethicae, Politicae, et utcumque Anthropologicae. Harum enim ideae et cogitationes nexu magis claro et perspicuo schematibus Physicis adnectuntur, et plura sunt et paratiora obiecta, ex quibus Troposchemata opportuna possunt peti. 1. Ipsa figura Humana, ipsa Mimographia affectuum humanorum, ipsa hominis membra possunt ad plura significanda adhiberi. 2. Instrumenta artium humanarum, vasa, et omne genus supellectilis ad Ethica et Politica plura exprimenda sunt valde utilia. 3. Animalibus brutis, cum quibus plures necessitates, plura vitia, plures modos sollertiae habemus communes, ad Ethica Symbola conficienda opportune utemur.

Ex quo revera factum est, ut omnia fere Symbola et Emblemata Troposchematica, quae in amplissima Europaeorum Bibliotheca Symbolica continentur, ad scientias Ethicas, et Politicas refe-

rantur.

ART. III.

Polyschemata Tropica satis clara et perspicua in ipsis Disciplinis Ethicis et Politicis sunt admodum rara.

Nam si *Idea simplex* monoschemate fundamentali polydynamico expressa definienda est per alia schemata homiodynamica, haud leve plerumque et facile negotium est, schemata huiusmodi homiodynamica invenire, quin saepe impossibile. Si

Idea est composita, et elementa quibus constat, sunt magna ex parte intelligibilia et aschematica, haud frequenter parata et obvia sunt tot Troposchemata, quot necessaria sunt ad claritatem idoneam Polyschemati inducendam. Huius autem ingentis difficultatis testes primum sunt Troposchemata veterum Gentium, et maxime Romanorum, quae admodum raro determinata sunt adgregatione Troposchematum homiodynamicorum, vel Ideosyntheticorum; frequentissime vero per voces adscriptas et lemmata adiecta, vel per Cyrioschemata adposita. Tum Symbola et Emblemata Gentium nostrarum socialia, quae fere semper obscura sunt et ambigua, neque nisi sermone, traditione, voce, vel Cyrioschemate determinantur; et tandem sunt testes etiam locupletiores infinita illa Troposchemata recentiora, Europaeorum, quae etsi a Viris saepe sollertibus, doctis composita, fere semper eguerunt lemmate, inscriptione, epigrammate, commentario, ut fierent perspicua.

ART. IV.

Nulla series idearum humanarum, nulla Systemata cogitationum nostrarum possunt continuo ordine per Troposchemata characteristica satis clare exprimi et significari.

1. Nam primo Troposchemata sunt adiectivae significationis, et absque substantivis est impossi-

bilis quaecumque Scriptura.

2. Secundo quia nulla series est idearum vel cogitationum humanarum, in qua non occurrant ideae causae et effectus, temporis, loci, finis, voluntatis, et alia huiusmodi, quae numquam

poterunt recte exhiberi et omnia per Troposchemata characteristica.

ART. V.

Scriptura Troposchematica et characteristica nequit fieri continua, et perfecta etiam additis Cyrioschematibus physicis.

1. Nam primum ipsa *Cyrioschemata* Physica frequenter expingi non possunt, ut Regiones, Provinciae, Civitates, Collegia etc.

2. Cyrioschemata Entium intelligibilium, et Substantiarum invisibilium peculiari sollertia, et systemate sunt conficienda, ut dicetur paulo post.

3. Polyschemata Tropica satis clara, ut dictum

est, sunt dissicilia, et saepius impossibilia.

4. Plurimae ideae sunt quarumeumque fere cogitationum humanarum compositarum, quae nullo modo per *Troposchemata Ideographica*, ut nu-

per vidimus, possint commode exprimi.

Quamobrem nulla umquam poterit institui Scriptura Polygraphica continua perfecta ex Troposchematibus characteristicis, et Cyrioschematibus Physicis. Guius rei argumentum evidens sunt non modo illa Emblemata Doctorum Symbolographorum Europaeorum semper monographica, divulsa, interrupta, numquam contigua et continua, numquam polygraphica: sed quod gravius, illa ipsa Emblemata Regum historica, quae historias Metallicas vocant, aeque monographica sunt, aeque, discreta, abrupta, et quae numquam ita ordinari et disponi possint, ut inde series cogitationum humanarum continua et contigua possit umquam percipi et deprehendi.

CAPUT IV.

De Scriptura Ideographica et Cyriotropica, sive de Cyrioschematibus Symbolicis et Politicis.

ART. I.

Indicatur origo Cyriotroporum, sive Troposchematum Personalium et substantivorum socialis usus.

1. Troposchemata omnia esse adiectivae non substantivae significationis supra animadvertimus, et contra absque Schematibus substantivis impossibile est unum Polyschema satis clarum et perspicuum constituere. Sunt profecto plura Cyrioschemata, quae possunt adhiberi et expingi, sed plura etiam sunt quae tractari commode expingendo non possunt, ut Cyrioschemata urbium, regionum, provinciarum, fluminum, montium etc.: tum Populorum, tribuum, familiarum, collegiorum, exercituum etc.: quin etiam artium, munerum, officiorum. Adeoque aliqua methodus est excogitanda, qua probabili ratione huiusmodi substantiae et res possint repraesentari. Et quoniam, si omnes partes Polyschematis essent tropicae, Cyrioschema Physiographicum haberi non posset, et Cyrioschema ipsum verum exhiberi non potest, ut dictum est, si alicui elemento Cyrioschematico addimus Troposchemata, quot adsunt idonea, habebimus profecto Polyschema Cyriotropicum satis desiderio nostro respondens, et opportunum. Ita si Typo mulieris Africanae addam Hippopotamum, Crocodilum, ibidem, erit mihi Emblema Aegypti Cyriotropicum satis opportunum et clarum.

ART. II.

Emblemata Ideographica et Cyriotropica satis clara et perspicua per se sunt admodum rara.

Nam ut huiusmodi *Emblemata* sint per se clara et perspicua, necesse est dari *Cyrioschemata* tractabilia, et adesse alia Schemata Characterum et attributorum, quae adponantur: atqui parare huiusmodi *Polyschemata* haud facile et obvium. Ex quo factum est, ut huiusmodi *Emblemata* in Nummis, aliisve Monumentis, nisi Lemmate, Inscriptione, traditione adiuventur et illustrentur, sint plerumque prorsus obscura et ambigua.

CAPUT. V.

De Ideoschematibus Cyriotropicis et Theologicis.

ART. I.

Indicatur origo Cyriotroporum Theologicorum apud Polytheistas.

Caussae per quas Mundus iste movetur, agitur, regitur, incorporeae sunt et intelligibiles, nec humano oculo possunt subiici. Ut autem humanae Gentes Substantias hasce incorporeas potuissent et discernere mente, et servare animo, et praeterea externo cultu venerari et colere, necesse fuit formas quasdam corporeas seligere et figuras visibiles, quas proprias peculiares xupas Diis suis intelligibilibus tribuerent, et consecrarent, et quae propterea Cyriotropicae dicerentur,

quia nonnisi Tropo et Metaphora Dis ut xuquai et propriae adsignarentur.

ART. II.

Forma Deorum Ideographica et Cyriotropica esse non potuit Polytheistis, nisi humana.

1. Nam primo Forma humana est revera inter animales praestantissima, et Diis nonnisi optima et praestantissima possunt adtribui.

2. Secundo, quia forma humana est forma rationis, et sapientiae, adeoque Diis sapientissimis

tribuenda.

3. Tertio quia Homo formam suam Diis tribuendo se nobiliorem efficiebat, quasi Deorum imaginem: unde ille canebat (Ovid. Metam. 1. v. 83.).

Finxit in effigiem moderantum cuncta Deorum. Et Deos erga se aequiores et procliviores, utpote

sibi similes, poterat rccue existimare.

Quamobrem quum in brutis animantibus nec sint nec esse possint dotes, characteres, proprietates Diis immortalibus dignae, tenendum est omnino formas Deorum belluinas vel mixtas non esse Ideographicas, sed ad diversum systema spectare. Ex quo, loco suo deducemus Hierogrammata Aegyptiorum, Indorum, Sinensium, laponiorum monstriformia habenda non esse Ideographica.

ART. III.

Characteres Ethici et Politici Deorum ex Symbolis humanis Ethicis, et Politicis Ideographice desumentur.

Nam ex legibus Troposchematicis inde Symbola sunt desumenda, ex quo clarior similitudo, et insignior analogia, et nexus maior deprehenditur. Atqui hîc nil est propius et similius Deo, quam homo. Ergo characteres Ethici vel Politici, qui possunt Diis tribui, omnino a characteribus hominum sunt desumendi.

ART. IV.

Symbola Ideographica Cosmocratiae Deorum ab ipsis objectis et corporibus, in quibus potestas eorum exerceri putarent Polytheistae, desumentur.

1. Nam si ideae invisibiles et intelligibiles exprimendae sunt schematibus, quae maximum nexum cum iis habeant; et cum ideis intelligibilibus virium, facultatum, et providentiae Deorum terrestris et Mundanae nulla alia maiorem et clariorem habeant. quam ipsa corpora, ipsae substantiae, in' quas vires et providentiam suam exserere et exercere Deos putarent, utique symbola Cosmocratiae Deorum erunt ipsa corpora et substantiae, in quas Co-smocratia illa putatur exerceri. Adeo ut Typi divini Agriculturae Praesidis Symbola Ideographica erunt aratrum, falx, corbis, ligo, flagellum frugum, spicae, fructus horaei, et alia huiusmodi. Ex quo, loco suo colligemus non esse habenda Ideographica illa Deorum symbola, quae huic providentiae terrestri, vel characteribus Ethicis et Politicis non congruant.

CAPUT VI.

De Scriptura Ideographica composita ex Cyrioschematica Physiographica, ex Cyriotropica Politica, ex Cyriotropica Theologica, et ex Troposchematica characteristica.

ART. I.

Scripturá huiusmodi compositá plura Humana facta, plura Dramata Theologica Anthropopathica, plura Emblemata Ethica, et Politica poterunt commode obtineri.

Ubi enim pro opportunitate coniunguntur Schemata vel Dramata Physiographica, Dramata Historica vel Pragmatographica; tum Cyriotropica, et tandem Troposchemata, omnia adsunt elementa, quibus, si minus plerumque, saepius certe illa Dramata at Emblemata possint obtineri.

Et profecto ex his Elementis, etsi magis systematice et minus perfecte Scripturam Mexicanam, et Canadensem conditam esse arbitror.

ART. II.

Scientiae Ontologicae, Psychologicae, Cosmologicae, Theosophicae ne hac quidem quadruplici Scriptura poterunt umquam clare exprimi.

Nam ideae et cogitationes, quibus Scientiae huiusmodi constant pleraeque saltem, nec Cyrioschematibus Physicis, nec Cyriotropis, nec Troposchematibus Characteristicis poterunt clare unquam exprimi et exhiberi.

ART. III.

Numerus Schematum, qui in hac Scriptura adhibetur est varius et multiplex.

Nam si varia et multiplex Natura expingenda est, si varia et diversa Hominum facta sunt exhibenda, si munera Deorum multiplicia sunt significanda, et id genus alia, omnino varia, diversa, multiplicia Schemata sunt in hac Scriptura adhibenda.

ART. IV.

Forma huius Scripturae numquam analytica est, continua, et Polygraphica, sed Synthetica, Dramatica, Scenographica.

Nam vel exprimit Dramata Physica, vel Theologica, vel Emblemata Ethica, et Politica, quae numquam Scripturam continuam et polygraphicam efficere valebunt.

ART. V.

Natura Ideographica huius Scripturae maxime interpretatione additá semper clare et evidenter percipitur.

In hac enim Scriptura vel ipsa Natura per Cyrioschemata expingitur, vel praesertim Ethica et
Politica per Troposchemata characteristica,
quorum impossibile est non agnoscere vim et
potestatem Ideographicam, maxime si apponatur
significatio et interpretatio.

Hacc autem eo maxime consilio animadvertimus, ut Scripturam Acgyptiorum Hieroglyphicam quam longissime ab ista quadruplici Scriptura characteristica distare loco suo colligamus.

CAPUT VII.

De Scriptura Ideographica Polygraphica et Systematica.

ART. I.

Atlentione, curá, et studio tantam copiam Troposchematum parari posse, ut Scriptura analytica, et polygraphica instituatur, probabile est.

Nam certum est omnia Entia et Corpora huius Mundi esse quasi polygona infinitorum laterum, et inesse eis plurimos nexus, et relationes cum ideis cuiuscumque naturae et generis: adeo ut nulla alia re egere videamur, ut ingentem numerum Troposchematum nobis paremus, quam improbo studio, prolixà curà, et opportunà sollertià, ut similitudinem et analogiam, vel generationis, productionis et coëxistentiae nexum detegamus, statuamus, et constanter animo servemus, quae fieri posse probabile est.

ART. II.

Per Monoschemata Polydynamica Scripturam Ideoschematicam et Polygraphicam constituere impossibile est.

Nam, ut superius animadvertimus, omnia Monoschemata etiam in prolixam seriem disposita et ordinata sunt adhuc ambigua et aequivoca, adeoque Scriptura, quae ex eis exsurgit, est plane inutilis et nulla. Nec dici potest ambiguitatem et

aequivocum huiusmodi auferri posse sermone, traditione, voce, quum sit perpetua, intima, universalis: nec possint esse vires et facultates ulli ingenio humano constituendi et clare et perpetuo servandi certa systemata idearum, certas series cogitationum per incertas, ambiguas, et aequivocas series schematum et signorum. Et quoniam vires mentis nostrae sunt admodum tenues, et nimium labilis est memoria nostra, fieri omnino non posset, quin gravia mala et nocumenta illis advenirent, qui huiusmodi ambiguitatibus et aequivocis uterentur. Quamobrem si nulla Gens plurima et magna frustra et incassum, vel ad damnum et perniciem suam umquam scribit, et frustra vel ad damnum suum scribit, qui ambigue et acquivoce scribit, et ambigue et acquivoce scribit, qui utitur Monoschematibus Ideographicis, ideo tenendum certissime est nullam umquam extitisse Gentem, quae plurima et magna per Monoschemata Tropica scripserit. Adeoque etsi concedatur Aegyptios scripsisse multa per Troposchemata ideographica, quod falsum est, quum certum sit ex Horo-Apolline, Clemente Alexandrino, aliisque Veteribus pluribus eos adhibuisse schemata polydynamica, et figura ex. gr. Accipitris, Vulturis, Canis, Stellae etc. ad varia et diversa significanda usos esse, numquam potuit sieri, ut per Monoschemata Ideographica necessario ambigua et aequivoca scripserint, adeoque versiones Textuum Hieroglyphicorum, quas per Monoschemata Ideographica Kircherus, Pahlinus, Riccardius, uterque Champollionus, Sanquintinus, Gazzera, Rosellinius, aliique eiusdem scholae asseclae tradiderunt, esse absoluta necessitate falsas.

ART. III.

- Qui factum sit, ut videatur posse colligi ex Scriptoribus Graecis, Latinisque Aegyptios revera adhibuisse Monoschemata Polydynamica.
- 1. Id factum primo, quia Graeci et Latini leviter tantum et tenuiter Hieroglyphica attigerunt. Et adeo una et paucissima Monoschemata ad propositum suum opportuna ducere potuerunt, non vero Polyschemata implexa et difficilia. Aliquot autem Monoschemata facilia et parata, voce et sermone poterunt explicari, et levi labore memoria servari.
- 2. Secundo, quia Sacerdotes Aegyptii ex severissima lege Arcani numquam potuerunt explicare Graecis vel Latinis hominibus Polyschemata sua; sed Monoschemata potuerunt. Nam hoc pacto satisfaciebant curiositati quaerentium, et interrogationibus respondere recta videbantur, sublimem ideam sapientiae suae eis ingerebant, et veram scientiam Hieroglyphicam non modo hoc pacto non aperiebant, sed solertius occulebant, et penitius celabant.
- 3. Tertio, quod non modo ad Crypticismum tuendum, sed etiam ad Paedagogiam instituendam potuerunt Aegyptii uti Monoschematibus Polydynamicis. Et ut modo praeceptor Rhetorices utiliter quaerit a discipulo ad quot et quas similitudines, metaphoras, et allegorias poterit adhiberi Leo, Accipiter, Equus, Canis, etiamsi numquam similitudo, metaphora, allegoria, uno Leone, Accipitre, Equo, Cane absolvatur: ita etiam Sacerdos Aegyptius poterat a Discipulo quae-

rere Polydynamin Hieroglyphicam Accipitris, Vulturis, Canis, Stellae etc. etiamsi numquam in Scriptura vera uno Schemate Accipitris, Vul-

turis, Canis, Stellae uterentur.

Et profecto quum Hieroglyphica, quae Veteres scripto nobis servarunt, sint plusquam trecenta, et ex hoc magno numero pleraque nuspiam in Monumentis Hieroglyphicis appareant, quumque ex Hieroglyphicis Monumentorum insignioribus, praestantioribus, compositis nullum prorsus a Veteribus clare descriptum et explicatum inveniatur; est prorsus evidens Hieroglyphica illa a Veteribus adducta et servata non ad Systema verae et publicae Scripturae, quae in Monumentis est, spectasse, sed ad Paedagogiam Crypticam, et Sacerdotalem, qua Viatores et Exteri, qui interrogabant, docte falli, et Discipuli electi sensim et paullatim ad maiora institui poterant. Nec praetereundum est omnia Hieroglyphica a Veteribus citata et servata esse invicem divulsa, separata, nexu et vinculo mutuo carentia; unde iterum colligere pronum est numquam ad veram Hieroglyphicorum notitiam dandam, sed ad levem et falsam ingerendam a tenacissimis Crypticismi Patrum Custodibus adhiberi potuisse: atque adeo aliis legibus, aliis rationibus Monumenta genuina Hieroglyphica constitisse; et propterea nil facere ad rem quod ex Veteribus eolligi posse videatur, Aegyptios Monoschematibus polydynamicis quandoque usos fuisse.

ART. IV.

Scriptura Ideographica Systematica et Polygraphica ex Monoschematibus Monodynamicis videtur possibilis.

Nam ubi Monoschemata sunt Monodynamica non Polydynamica, ubi singulis schematibus singulae non plures ideae respondent, non adest amplius ambiguitas et aequivocum, et certa intelli-gentia potest obtineri. Est porro nobis facultas abstrahendi, separandi proprietates a proprietatibus, characteres a characteribus, adeoque facultas faciendi monodynamica Schemata polydynamica. Quamobrem si attentione et studio ea copia Troposchematum potest parari, quae ad instituendam Scripturam Polygraphicam sint satis, si attentione pariter et studio possumus Monodynamica reddere Schemata Polydynamica, et si schemata Monodynamica sunt apta et idonea scripturae, utique possibilis est Scriptura Ideographica Polygraphica ex Monoschematibus Monodynamicis confecta.

A'R T. V.

Si possibilis est huiusmodi Scriptura ingenti plane Schematum numero eget, ut fiat Polygraphica.

Si enim quaevis series humanarum cogitationum ingenti numero idearum constat, et in hac scriptura quaevis idea schemate suo proprio et peculiari eget ut exprimatur, ingens utique numerus schematum diversorum est necessarius, ut Scriptura huiusmodi Polygraphica possit institui.

ART. VI.

Si Scriptura huiusmodi possibilis est, eius schemata ita erunt ordinata et successive disposita, ut fere sunt in Libris literae Alphabeticae.

Nam si in hac Scriptura singulae ideae singulis schematibus repraesentantur, et ideae ut perspicue percipiantur in rectam et successivam seriem sunt ordinandae, utique hacc Scriptura facta erit a seriebus *Monoschematum*, quae ordinem et successionem literarum alphabeticarum datae orationis imitabuntur.

ART. VII.

Si extaret huiusmodi Scriptura, absque interpretatione et commentario esset inexplicabilis.

Nam quum Troposchemata sint natura sua polydynamica, et fieri nequeunt Monodynamica nisi voluntate, arbitrio, systemate, et nullius voluntas et systema nisi verbo, signove manifesto possit nosci: utique necessaria est interpretatio, et traditio, ut Scriptura huiusmodi possit intelligi, et explicari.

ART. VIII.

Data interpretatione huius Scripturae, relatio Ideographica inter schemata et verba versionis est statim certa et evidens..

Nam si Scriptura ex hypothesi est Ideographica, si revera schemata adhibita indicant characteres, proprietates obiectorum, quorum sunt imagines, impossibile est statim non percipi eorum relationem. Quod si absque versione et interpretatione nexum et relationem veram Troposchematum Ideographicorum plerumque non capimus, non fit quod nexus et relatio non existat, sed quod existentibus plurimis significationibus, ob Polydynamin vera decerni, et propria constitui non possit, nisi certum adiumentum accedat. At data versione et nexu definito impossibile est statim non prodi, et cognosci relationem Ideographicam.

ART. IX.

Si possibilis est haec Scriptura, est immanis prorsus et fere insuperabilis difficultatis.

1. Nam primo ingens est difficultas in invenienda et paranda ingenti quantitate Troposchematum.

2. Immanis difficultas in abstrahenda *Polydy-nami*, et constituenda in animo *Monodynami* Schematum inventorum.

3. Incredibilis difficultas servandi in animo et retinendi leves et obscuras similitudines inter schemata et ideas intelligibiles.

4. Maximus etiam labor in Cyrioschematibus plurimis Politicis et Theologicis parandis, distinguendis, et servandis animo constanter et iugiter.

5. Longe maior etiam difficultas parandi et cumulandi vires genitrices et effectrices eius, quum nullae necessitates humanae huiusmodi Scriptura egere videantur; quumque aeque inepta sit ad doctrinas humanas clare tradendas, et ad rationalem Crypticismum instituendum.

Quamobrem aulla adhuc nota Gens est, quae hanc Scripturam adhibuerit; nosque de ea egimus, ut loco suo de Hieroglyphica Aegyptiorum

Scriptura possimus recte iudicare.

ART. X.

Scriptura polygraphica per Polyschemata systematica videtur possibilis.

Nam si Polyschemata Ideographica sunt possibilia, si Polyschematibus ambiguitas et aequivocum Scripturae Schematicae tollitur, si attentione et studio satis copiosum numerum Troposchematum possumus nobis comparare; utique Scriptura Ideographica systematica, polyschematica et polygraphica videtur possibilis.

ART. XI.

Si possibilis est Scriptura huiusmodi, immani schematum numero eget, ut flat polygraphica.

Etsi enim adhibeantur Schemata polydynamica, quia horum schematum ambiguitas et aequivocum auferri nequit, nisi adgregatione aliorum schematum, et quia omnes ideae exprimendae, tribus vel quatuor plerumque schematibus sunt definiendae et significandae, evidens est immanem numerum Schematum requiri, ut Scriptura huiusmodi fiat polygraphica.

ART. XII.

Polyschemata huius Scripturae ubi solvuntur et examinantur, nexum et relationem suam Ideographicam clare et perspicue prodent.

Si enim Schemata sunt ex hypothesi Ideographica, si seliguntur, si apponuntur per leges Ideographicas, fieri nequit, quin naturam suam Ideographicam considerantibus et animadvertentibus prodant. Adeo ut, si data Scriptura polyschematica, et solutis et consideratis Schematibus relationes Ideographicae non sint evidentes et perspicuae, impossibile sit Ideographicam esse.

ART. XIII.

Si possibilis est Scriptura huiusmodi, difficillimae , prorsus et abstrusissimae est formationis.

1. Nam, praeter alias ingentes difficultates superius expositas, Polyschemata Ideographica plurima condere, quae satis commode ingentem numerum idearum, abstractarum, generalium, intelligibilium exprimant, abstrusissimae est difficultatis. Tum aeque desunt vires genitrices et effectrices tam difficilis operis, nulla humana necessitate acriter urgente, et multis contra clarioribus et utilioribus methodis ab immani labore abstrahentibus. Hinc factum, ut ex immensa Bibliotheca Symbolica tam veterum, quam recentiorum Gentium nequeant adhuc excitari decem tantum Polyschemata Ideographica continua et contigua, quibus vi proprià cogitationes aliquot humanae ordine et successione sua satis clare et perspicue significentur et prodantur.

SECTIO III.

DE SCRIPTURA IDEOGRAPHICA ET SEMATICA, SIVE IDEOSEMATICA.

CAPUT I.

De Scriptura Ideographica, Metrio/ypica, Polysematica, et Polygraphica.

ART. I.

Quae sit Scriptura huiusmodi.

Si quis Philosophus Ideas, quibus homines instrui solent, in duas veluti partes tribuat et discernat, in quarum una ideas collocet compositas, complicates, quae scilicet multis veluti elementis et partibus constare videantur: in altera vero ponat ideas generales, abstractas, simplices, quae in alias non posse solvi videantur, et quae quasi radices et elementa haberi possint idearum compositarum: si hinc ideas illas simplices et elementares opportunis et idoncis Sematibus adiungat, si per idearum simplicium synthesin, adeoque per Sematum positorum adgregationem ideas ceteras complicatas valebit exprimere, erit ei iam Scriptura Ideographica, metriotypica, polysematica, et polygraphica.

1. Et quidem Ideographica, quia ideae tum simplices tum compositae Sematibus radicalibus

et eorum synthesibus significantur.

2. Metriotypica, quia numerus Idearum simplicium et generalium est mediocris et moderatus, spectata multitudine Idearum complicatarum, et adco numerus Typorum radicalium est mediocris relatione habita ad numerum Polysematum. 3. Polysematica, quia omnes Ideae complicatae et compositae, quae Polysematibus exprimuntur longe superant numerum idearum simplicium.

4. Et tandem *Polygraphica*, quia ex hypothesi vel omnes vel plerasque Ideas humanas volumus eâ exprimere.

ART. II.

Semata radicalia huius Scripturae non erunt penitus informia et abnormia, sed quoties fieri poterit erunt indicativa et innuentia.

Nam Scriptura ex hypothesi est Ideographica, et propterea nulla ratio negligetur, ut ideae satius exprimantur et repræsententur. Atqui plures ideae etiam abstractae et generales, ut altitudo, profunditas, rectitudo, pravitas, volubilitas, asperitas etc. possunt etiam per minimas lineolas indicative designari. In condenda igitur Scriptura huiusmodi seligentur omnino Semata, quae similitudinem quandam indicativam cum ideis suis præseseferant.

ART. III.

Semata radicalia huius Scripturae respondere nequeunt Ideis peculiaribus, concretis, individuis.

Nam Ideae concretae, peculiares, individuae sunt compositae et complicatae, adeoque non formatrices et genitrices; sed ipsae contra a simplicioribus et abstractis formandae. Quin ubi Semata radicalia respondent Ideis concretis et peculiaribus, nequeunt indicari amplius Ideae abstractae et generales, quae analysi, non syn-

thesi fiunt, et reliquae etiam concretae et corporeae, utpote heterogeneae.

ART. IV.

Ut Scriptura huiusmodi fiat Polygraphica requiruntur plusquam 500 Semata elementaria et radicalia.

Nam Ideae simplices, abstractae, generales, quae in complicatarum, et compositarum formatione possunt et debent adhiberi, veluti ideae spatii, temporis, quantitatis, virium, relationum, actionum, passionum, rationis, voluntatis etc. etc. sunt longe plures quam 500.

ART. V.

In hac Scriptura magna pars Polysematum, constabit octo, decem, et duodecim Sematibus.

Nam ingens est numerus Idearum complicatarum, quae tot ideis simplicioribus constant necessario exprimendis. Ita si ponimus Ideam hominis tribus sematibus absolvi, tribus ideam maris, tribus ideam navis, Idea navigationis complicata, quae ex ideis hominis, maris, et navis conficitur, constabit novem Sematibus. Ita idea Venationis complicata, quae fit ex ideis hominis, canis, ferae, et camporum, vix decem vel duodecim Sematibus poterit absolvi.

ART. VI.

Si in hac Scriptura inducitur substitutio, tum numerus Radicalium amplissimus evadet, et ipsa Scripturae constitutio corrumpetur.

Possumus quidem in hac Scriptura imitari, quod in sermone quotidie exsequimur; scilicet, ut quotidie pluribus verbis definito ex. gr. homine, rege, mundo etc., deinceps vero non utimur tota definitione, sed tantum verbo illo definito: Ita possumus etiam in hac Scriptura Polysematibus substituere Monosemata, quasi eorum compendium. At si id fit, tuni numerus Monosematum evadet amplissimus, et ipsum numerum Polysematum superabit. Tum nullo criterio Ideae simplices et complicatae amplius distinguentur, et Scripturae conditiones fient absurdae.

ART. VI.

In Scriptura huiusmodi Polysemata sunt semper definitiones Idearum complicatarum, semper descriptiones obiectorum concretorum.

Essentiale enim propositum huius Scripturae est exprimere ideas complicatas per ideas simpliciores, et elementares, quae elementaribus Sematibus adnectuntur. Soluto igitur Polysemate illico necesse est occurrere ideas illas elementares, quae ideam complicatam et compositam efficiunt. Et propterea data versione huius Scripturae, et data potestate Sematum radicalium, illico datae erunt definitiones vel descriptiones clarae et evidentes idearum complicatarum et compositarum, quae Polysematibus significantur.

ART. VII.

In hac Scriptura Semata radicalia sunt etiam Lexeographica.

Nam quum *Ideae generales*, abstractae, simplices in hac nostra Oeconomia constitui, servari animo, et discerni nequeant nisi ope verborum: si Sematibus radicalibus ideae abstractae, generales, et simplices adnectuntur, utique etiam verba et vocabula, per quae hae ideae simplices distinguuntur, servantur, nominantur, erunt illis Sematibus coniuncta.

ART. VIII.

Polysemata huius Scripturae possunt semper verti in Lemmata certae Linguae.

Nam si Polysemata ex Sematibus radicalibus constant, et singulis Sematibus vox sua adnexa est, quia necessario ideae vox adnectitur: utique Polysema erit vocum et verborum adgregatio, sive Lemma vocabulorum illius Linguae, quam Conditor huius Scripturae novit et didicit.

ART. IX.

Impossibile est condi hanc Scripturam, nisi praesto sit Lingua clara, dives, copiosa, docta, energica, praestans.

Nam, ut saepe monuimus, quum hac in occonomia cogitemus verbis, nisi lingua adsit docta, philosophica, perfecta suo in genere, haud magnus esse poterit numerus idearum abstractarum, generalium, Ontologicarum, Metaphysicarum, et adeo nec concipi quidem animo haec Scriptura poterit. Videant igitur qui de Scriptura Sinica cogitante quantae necessitatis sit linguam claram copiosam doctam Conditoribus eius tribuere, et ab illa quan adhibent publice longe aliam et diversam; etiamsi detur, quod falsum est, Scripturam illam esse prosus Ideographicam.

CAPUT II.

De Scriptura Ideographica, Polysematica, Oligotypica, et Metriographica.

ART. I.

Quae dicatur huiusmodi Scriptura.

Si quis datis duobus, tribus, quatuor, vel omnino paucissimis Typis, hos tamen variet 1. Magnitudine, ut alios faciat grandiores, alios minores. 2. Numero, ut bis, ter, quater idem Typus repetatur: 3. Positione, út Typus modo constituatur rectus, modo inclinatus, modo stratus. 4. Loco, ut modo sit supra, modo infra, modo a latere collocatus: ita ut usque ad centum Varietates possint obtineri. Si aliquae Disciplinae possint inveniri, quarum ideae satis commode iis Varietatibus notari possint, sive Sematibus simplicibus sive Polysematibus; habebitur Scriptura Ideographica, quia ex hypothesi ideae Sematibus adnectuntur, Polysematica, quia plura sunt plerumque Semata adgreganda, ut cogitatio exprimatur Oligotypica, quia typi paucissimi sunt, et tandem Oligographica vel Metriographica, quia scribere plurima tam paucis et crypticis signis impossibile est.

ART. II.

Ideae Arithmeticae, Musicae, et aliquot Geometricae possunt rectà Varietatibus Oligotypicis adnecti.

Nam ideae Arithmeticae, Musicae, Geometricae possunt recta adiungi Typis, qui numero, loco, positione, magnitudine distinguuntur.

ART. III.

Plures ideas Theologicas et Metaphysicas posse rationibus Arithmeticis, Musicis, Geometricis exprimi certum est.

Nam quum omnia in Mundo sint constituta in numero, in mensura, in harmonia, necesse est in omnibus esse rationes numeri, mensurae, et harmoniae. Adeoque detectis his rationibus, ideis Metaphysicis et Theologicis posse eas adiungi dubitari non potest. Ex quo revera factum est ut Chaldaei, Aegyptii, Pythagorici, Platonici, et Eclectici incredibili studio ad has rationes detegendas, et constituendas incubuerint.

ART. IV.

Systema Theologicum alicuius Gentis poterit per Oligotypos exprimi.

Nam si Ideae Theologicae possunt per rationes Numeri, Mensurae, et Harmoniae exprimi, et haec possunt exprimi per Oligotypos, utique per Oligotypos potest exprimi Systema aliquod Theologicum.

Hinc loco suo colligemus in omni Scriptura Cuneographica Chaldaeorum, Medorum, et Persarum, vel Lineari Aegyptiorum, et Sinensium posse inventi Ideas Theologicas hac methodo oli-

gotypis conditas.

SECTIO IV.

DE SCRIPTURA LEXEOGRAPHICA ET SCHEMATICA, SIVE LEXEOSCHEMATICA.

CAPUT I.

De formatione elementari Scripturae Lexeoschematicae.

ART. I.

Quomodo gignantur Lexeoschemata Cyriologica, directa, et Ideographica.

Verba cuiuscumque humanae linguae vel Schematicu sunt, vel Aschematica; scilicet vel significant ideas visibiles, figuratas, corporeas; vel invisibiles, intelligibiles, incorporeas. Atqui ideae ipsae visibiles, figuratae, corporeae rite et legitime Schemate et figurà sua repraesentantur. Ergo Verba etiam Schematica et vocabula figurabilia, quae sunt intima et perpetua signa Idearum in hac nostra oeconomia per Schemata et figuras, quas constanter et perpetuo significant, rite et legitime exprimentur. Praeterea, si quotidie et ad singulas horas obiecta corporea cuiusvis generis, vel ideas quascumque figuratas Verbis et vocabulis suis significamus et exprimimus; omnino aequum est, ut Verba Schematica et vocabula figurata possimus pariter schematibus et figuris, quas notant et significant, exhibere et exprimere; quod profecto ubi fecerimus habebimus Lexeoschema directum, quum schema et vox directe sibi respondeant, Cyriologicum, quia propriam suam vocem Schema indicat, et quasi proloquitur, et Ideographicum, quia idea percipitur etiam lingua ignotâ.

ART. II.

Indicatur generatio Lexeoschematum Tropicorum et Symbolicorum.

Ideae et verba, cogitationes humanae et vocabula Linguae certae tam constanti et intimo nexu mutuo cohaerent in hac praesenti nostra Oeconomia, ut nos plerumque per Verba cogitemus, et penitissimas animi operationes ipsis Verbis plerumque perficiamus. Atqui ideas aschematicas et intelligibiles figuris visibilibus et Schematibus rite et legitime significamus, sive Tropo similitudinis et paritatis, sive Tropo productionis, et coëxistentiae. Ergo etiam Verba aschematioa et vocabula intelligibilia aeque legitime et rite poterimus facere schematica et figurata Tropo similitudinis. et Tropo adhaesionis et productionis. Tropus autem similitudinis, et analogiae in Verbis et vocabulis haberi non potest, nisi in similitudine elementorum pronuntiationis, et analogia soni : adeoque si Vox aschematica et intelligibilis est homiophona voci corporeae et figurabili poterit Aschematica et intelligibilis significari a Schematica et figurabili ob soni similitudinem, et paritatem. Tropus vero generationis et adhaesionis habebitur in Temura, sive Metagrammatismo, et transpositione literarum datae vocis aschematicae. Adeo ut si transpositis Literis exsurgit vox nota, certa, schematica, huius figurâ et schemate legitime utemur ad illam aschematicam significandam. Et revera per Temuram sive transpositionem literarum datae vocis aschematicae sive frequentius, sive rarius pro linguarum natura, solent verba schematica prodire, et adeo figuram suppeditare qua aschematica possit significari. Praeterea quum voces, quae obtinentur per Temuram datae vocis videantur veluti ex visceribus et utero eius prodire, quumque iisdem prorsus literis constent, ac data vox, maximam omnino et intimam necessitudinem productionis et adhaesionis inter datam Vocem et Temuras suas intercedere dicendum est. Neque porro praeter Temuram alia ulla ratio est, alia via, qua alterum illum Tropum generationis et productionis, et vocabula schematica possimus nobis quaerere et obtinere. Etsi enim Voces compositae vel derivatae videantur respectu Radicum quasi effectus et producta, vel res utcumque adhaerentes, sunt tamen ad obtinendas voces schematicas prorsus inutiles et ineptae. Nam radix aschematica numquam fiet schematica dato quocumque numero derivatorum vel compositorum suorum; quia idea fundamentalis manet eadem in omnibus derivatis et compositis suis. Si igitur volumus datam Vocem aschematicam schemate significare, duae tantum adsunt viae et rationes ad Schema desideratum obtinendum, nempe Homiophonia, et Temura; Similitudo soni, et transpositio Literarum.

ART. III.

Monoschemata Lexeographica et Tropica etiam in seriem digesta ambigua sunt et aequivoca.

1. Primo, quia in omnibus fere linguis et maxime Temuricis eadem obiecta pluribus nominibus gaudent: adeoque dato tantum eorum monoschemate incertum adhuc est, quam vocem, quod verbum indicare voluerit Auctor.

2. Secundo, quia dato Monoschemate Tro-

pico ignotum est fuerit ne genitum per Temuram,

an per Homiophoniam.

3. Tertio ignotum est per quam Temuram vel quam Homiophoniam Monoschema prodierit, quum plures esse possint Temurae, plures Homiophoniae.

Quamobrem nulla esse potuit Gens, quae Lemmata Linguae suae per Monoschemata Tropica et Lexeographica expresserit, et intellexerit, et

servaverit.

ART. IV.

Indicantur modi, quibus Monoschemata Tropica et Lexeographica possint reddi certa, et univoca; sive de generatione Polyschematum Lexeographicorum.

1. Primus modus habetur per Homiodynamin: si scilicet dato Troposchemate fundamentali quaeramus aliud Schema, cui eadem, vel similis sit vis et potestas, et fundamentali adiungamus. Tum enim etsi utrumque seiunctum sit ambiguum et aequivocum, mutua tamen adhaesione et coniunctione limitantur et coërcentur, et cum ex hypothesi in unam ideam conveniant, ea una quasi ex mutuo attritu exsilit et prodit perspicua, et clare significabit vocem et ideam. Quod si unum adhuc schema homiodynamicum et determinans non sufficere videatur, addi potest et alterum.

2. Secunda ratio est Homiophonia, qua scilicet conamur vocem Schematis fundamentalis certo definire per alia Schemata vel Homophona, vel

Homiophona.

3. Tertia ratio fit Ideocrisi; si scilicet Schemati fundamentali Lexeographico addimus schema

aliud *Ideographicum*, quo idea Vocis fundamentalis schemate Ideographico definiatur; ut si schemati *Tauri*, quo vellem significare cantorem et

psallentem, adiungerem Lyram.

4. Quarta ratio fit per Ideosynthesin. Quum scilicet Ideam complicatam per elementa sua exprimimus. Tum enim etsi id faciamus per Lexeoschemata, quae disiuncta essent ambigua, coniuncta tamen et in unam prorsus ideam cohaerentia fiunt univoca, et clara.

ART. V.

Quid requiratur, ut possit institui Scriptura Lexeoschematica et Polygraphica.

Ut inveniatur et statuatur Lingua, in qua pleraque verba sint Temurica, et plurima sint Homiophona. Ea nempe, cuius plurima Vocabula per Temuram sive metagrammatismum in alia vocabula legitima et recepta eiusdem Linguae convertantur, et propterea sit consonantica, vocalibus tantum obscuris, gutturalibus, anhelantibus praedita, et quae possint invicem facile permutari. Ea quae sit biliteralis vel triliteralis, quum Temurae, si numerns literarum radicalium augetur, vel non sint, vel paucissimae sint, et ad propositum non sufficiant. Ea insuper cuius Alphabetum plusquam viginti literis constet, ut plura sint homiophona legitima: si enim litterae sunt tantum 15 vel 16 pauca tantum esse poterunt homiophona, et ad necessitatem Scripturae Lexeographicae et Polygraphicae minime sufficientia.

ART. VI.

De Criterio Scripturae Lexeoschematicae.

Data Scriptura Schematica si analytica est, discreta, et tamen continua Lexeoschematica est, non Ideographica: si data interpretatione Schemata sunt absona absurda ideographice, est necessario Lexeographica. Nam Schemata, quum ratione nominum et vocum suarum adhibeantur, plerumque Ideographice sunt absona et absurda, et contra Schemata Ideographica esse Ideographice absurda impossibile est.

CAPUT II.

De Scriptura Lexeoschematica Polygraphice regulari et legitima.

ART. I.

Quae dicatur Scriptura huiusmodi.

Si datum Lemma sive totum sive magna ex parte aschematicum et intelligibile, maiore claritate possibili conamur per figuras et Schemata exprimere, Scriptura, quae inde exsurgit, dicetur regularis et legitima. Quia omnis Scripturae naturalis et intrinseca lex est clare et perspicue quae ea notata et signata sunt lectori tradere et aperire: Et quoniam plures leges et regulae sunt singulis Scripturae modis, quibus clarior et minus involuta et ardua fiat: ubi has ipsas leges et regulas claritatis et perspicuitatis sequimur et tuemur, Scriptura iure dicetur regularis et legitima.

ART. II.

Recensentur characteres et proprietates praecipuae Scripturae Lexeoschematicae regularis et legitimae.

1. Schemata huius Scripturae erunt sive omnia sive pleraque certa, nota, obvia, quia Verba certa, nota, obvia nonnisi Schematibus certis, notis, obviis poterunt rite exprimi et repraesentari.

2. Schematum numerus erit varius, et multiplex. Nam *Schemata* apta et opportuna sunt undecumque desumenda, et a quocumque Naturae angulo colligenda.

3: Si in dato Lemmate verba Schematica occurrunt, Schemate suo et figurà proprià expri-

mentur.

4. Quoties idem Verbum redit in Lemmate, toties idem Schema redibit in Lexeogrammate.

5. Verba aschematica et intelligibilia per Temuras clariores, et per faciliores homiophonias

fient Schematica et figurabilia.

- 6. In singulis Lexeogrammatibus, quae datis Lemmatibus respondent, numerus Schematum adhibitorum erit saltem duplus verborum datorum. Nam singula verba aschematica egent duobus vel tribus Schematibus, ut fiant clara et perspicua.
- 7. Schemata Polyschematum erunt invicem coniuncta, et in unum Syngramma collecta, ut singula singulis Verbis respondere lector aperte cognoscat.

8. Schemata fundamentalia a determinantibus distinguentur vel magnitudine, vel loco,

vel colore.

CAPUT III.

De Scriptura Lexeoschematica et Polygraphica abstrusa, difficili, Cryptica.

ART. I.

Quae dicatur huiusmodi Scriptura.

Si condi potest Scriptura Lexeoschematica, quae omnibus fere legibus et characteribus Scripturae regularis et legitimae adversetur, sed tamen sit certa, et intelligibilis; si potest ita componi, ut summa prorsus difficultate explicetur, sed certam tamen sententiam reddat; si aspera, abstrusa captu sit, sed tamen capiatur et teneatur absque ambiguitate et aequivoco, haec Scriptura illa est de qua hîc agimus.

ART. II.

Recensentur leges et conditiones Scripturae Lexeoschematicae et Polygraphicae abstrusae et Crypticae.

1. Si in Scriptura legitima schemata sunt semper nota, clara, obvia, in abstrusa et cryptica, erunt saepius obscura, cryptica, systematica.

2. Voces schematicae in Scriptura regulari semper schemate suo repraesentantur, in Cryptica contra alio et diverso, ita ut Templum gladio

significetur.

3. In Scripturá legitimá quoties idem verbum redit, toties redit idem schema; in Cryptica contra quoties redit idem verbum, fere toties alio et diverso schemate exhibetur.

4. In Scripturá legitimá conamur iisdem Sche-

matibus eadem Verba significare, diversis diversa: in Cryptica contra laborandum est ut iisdem Schematibus diversa, et diversis eadem verba

significentur.

5. In Scriptura legitima numerus schematum, quae adhibentur est varius et multiplex; in abstrusa et Cryptica erit longe minor et contractior: nil enim est quod ita asperam et difficilem possit reddere Scripturam huiusmodi, quam brevis et contractus schematum numerus.

6. In Scripturá legitimá Schemata fundamentalia a determinantibus evidenter discernuntur, in Cryptica aperte et manifeste non discernentur.

7. Tandem in Scriptura regulari Polyschemata singula in Syngrammata collecta mutuo distinguentur, in Cryptica non item.

ART. III.

Indicatur ratio, qua legitimus numerus Schematum Scripturae Lexeographicae possit in longe minorem et breviorem contrahi.

1. Data sit Lingua Temurica 2000 vel 3000 radicum. Has omnes tribue per Classes Synonymorum, scilicet vocum quibus eadem sit idea princeps et fundamentalis: ita ut in unam classem referas omnia Vocabula, quae significent aquam, in alteram omnia quae significent terram, in aliam omnia, quae significent ignem, et ita porro. Quumque in singulas Classes 10, 20, 30, et etiam 50 vocabula possint adgregari palam est ducentas circiter Classes sufficere, quibus illa 2000, vel 3000 vocabula datae Linguae omnia collocentur et disponantur.

2. Quo facto ducentis istis Classibus ducenta

Schemata appone, et fac ut uno eodemque Schemate singula eiusdem Classis Vocabula aeque significentur: ita ut eâdem figura Aquae fluvius, torrens, rivus, palus, stagnum, pluvia indicentur. Hoc pacto universam Linguam 2000 vel 3000 radicum 200 tantum Schematibus valebimus exprimere. Et quoniam in Scriptura Lexeographica legitima sunt ad minimum adhibenda 2000 vel 3000 Schematum, ut fiat Polygraphica, ducentarum illarum Classium ope numerum legitimum Schematum ad decimam fere partem contraximus. Et quamvis deinceps addenda sint aliquot Schemata determinantia, clariora et certiora, ut incredibilis Scripturae difficultas minuatur, et temperetur, quum in singulis Lemmatibus et Lexeogrammatibus numerus Schematum addendorum sive determinantium vix quintam vel sextam partem Schematum Classicorum possit exaequare, certum semper crit, illarum Classium ope ad minimam fere possibilem quantitatem numerum Schematum legitimorum fuisse contractum.

ART. IV.

Indicatur modus, quo plura Schemata huius Scripturae fiant obscura et cryptica.

1. Primo fient obscura, si Schemata naturalia haud perfecte et plene exping amus, sed leviter delineemus, ut si os oris quasi ellipsin, et securim ut normam, vel ut angulum rectum designemus.

2. Secundo, si tractus et lineas characteristicas etiam corrumpamus per rationes abditas et secretas, ut difficile sit ipsum objectum physicum agnoscere, ut revera manus, brachia, pedes difficillime saepe in monumentis Hierogly-

phicis Aegyptiorum discernuntur.

3. Si adhibemus Schemata Systematica, studio peculiari confecta, quae nulli certo obiecto physico respondeant, sed per rationes Mathematicas vel Physiomathematicas sollerter sint composita.

ART. V.

Indicatur ratio, qua reliquae aliae difficultates huius Scripturae possint obtineri.

Ea ratio tota posita est in frequenti usu Temu-rarum, et vocum Homiophonarum. Harum ope quaevis obiecta, quaevis schemata in alia et longe diversissima immutabuntur. Per has quoties redit idem verbuin, toties novo et diverso Schemate possumus exhibere. Per has eodem Schemate diversissima, et diversissimis Schematibus eadem possumus repraesentare. Ad summam constitutis Classibus, et Schematibus Crypticis, per Temuras et Homiophonias tam ardua et immanis difficultas in Scriptura Lexeographica creari potest, ut una tantum praestantissima ingenia eam superare valeant.

ART. VI.

Indicatur ratio, qua abstrusà ista et difficillima Scriptura ita certa, constans, et intelligibilis fiat, ut per plura saecula adhiberi possit, et servari.

Scriptura difficilis et ardua longe alia est a Scriptura ambigua et aequivoca. Haec incassum torquet, frustra lectores fatigat, quia est intrinsece indefinita, indeterminata, adeoque nulla; Illa contra torquet quidem et fatigat diu, sed lectorem proventu solatur, quia etsi aegre, dat tamen sagaciter tentata sententiam certam, exploratam, perspicuam. Ut igitur per illa Schemata Classica et Cryptica, et per illas Temuras et Homiophonias possimus obtinere Scripturam quidem arduam, sed non ambiguam et aequivocam, Scripturam difficilem, sed certae et exploratae sententiae, debemus non pauca conari et curare.

1. Omnium ergo primum conabimur, ut voces singulas Lemmatis dati tum per Schemata fundamentalia, tum per Schemata determinantia satis clare significemus: Ita ut nisi tria Schemata ad claritatem sint satis, addamus quartum et quintum. Atqui coadunatis quatuor vel quinque Schematibus secundum regulas et Canones superius positos difficile est datam vocem vel ideam

satis clare et commode non indicari.

2. Quod si adhuc tamen huiusmodi vox vel idea videatur obscura et aequivoca, constitue aliam vocem homiodynamicam, et hanc per eosdem illos Canones tracta; numquam fieri poterit, ut priori Polyschemati aliqua lux per hoc alterum Polyschema non accedat. Hinc in huiusmodi Scriptura repetiones, et paraphrases, et quasi commentarii singularum fere vocum erunt frequentissima.

3. Haud porro intra illa ducenta Schemata Classica ita nos contineamus, ut numquam velimus excedere, et excurrere, sed quandoque pro opportunitate seligamus aliquot alia Schemata clariora et certiora, quibus nempe respondent Vocabula pauciora et notiora: quibus dubio procul ingens lux parabitur difficili Scripturae.

4. Quin etsi parce et temperate poterimus adhibere etiam aliqua Cyrioschemata, quibus quasi facibus certis et coruscantibus tota Scriptura illu-

stretur, et certa fiat.

5. Plura etiam verba conabimur exprimere repetitione eiusdem Schematis sive bis sive ter sive etiam quater: quae repetitio, ut ignaris est scopulus insuperabilis, ita gnaris et doctis est incredibile adiumentum ad recte interpretandam tam difficilem Scripturam.

6. Tandem etsi Polyschemata huius Scripturae certo vinculo non copules, et certa distantia a reliquis non separes, sollerter tamen uteris Microstichis, sive acervis trium, quatuor, quinque Schematum, quibus, si minus semper, saepius tamen

verba dati Lemmatis singulatim exprimes.

Et hac profecto ratione, data plena notitia Linguae Temuricae 3000 circiter radicum, condi etiam modo posset Scriptura ardua et abstrusa, sed quae possit certo explicari. Hanc autem Scripturam ipsam illam Microschematicam Aegyptiorum esse 1000 suo animadvertemus.

CAPUT IV.

De caussis institutionis tam arduae et abstrusae Scripturae.

ART. I.

Penes omnes fere Gentes profunda persuasione receptum fuit ad tutelam et prosperitatem suam esse plane necessaria Stemmata et effigies Deorum, et preces ad eos, et solemnes et statas invocationes.

Id patet ex historia pragmatica Religionum omnium Gentium cultiorum. Quarum praecipua

dogmata Theologica erant huiusmodi. Deos esse, curare mortalia. Potestatem et vim suam beneficam per Agalmata et effigies sacras exerere. Colendos esse, invocandos esse, et statuenda eis Signa, ponenda Emblemata, et agendas grates, et laudes recitandas.

ART. II.

Persuasum pariter Gentibus fuit ad bona a Diis impetranda, et mala averruncanda non requiri, ut singuli homines symbola, signa, et emblemata Deorum, vel preces, laudes, invocationes penitus caperent et intelligerent; sed sufficere si cernerent illa, has si recitarent, pronuntiarent utcumque, vel audirent.

1. Id constat primo ex quaestionibus, quas de natura, ceremoniis, et symbolis Deorum plurimi et acerrimi ingenii viri inter Graecos et Romanos per plura saecula agitarunt. Eas enim non agitassent, si cultus Deorum non fuisset constans, universalis, sedulus; et si natura Deorum fuisset plurimis plane nota, et perspecta.

2. Secundo, quod pleraque Sacra et Religiosa, non modo apud Aegyptios, Indos, Persas, Chaldaeos, sed Graecos etiam et Romanos spectabantur tantum a Populo, natura vero et essentia eorum arcano impenetrabili celabatur a Sacerdotibus hereditariis, et familiaribus, val Collegiorum

reditariis, et familiaribus, vel Collegiorum.

3. Tertio quod apud Romanos aetate etiam Horatii et Quintiliani recitabantur adhuc et canebantur carmina quaedam vetera, hymni, et formulae sacrae, quas vero non modo Vulgus minime capiebat, sed ipsi Sacerdotes aegre et ex parte tantum intelligebant.

4. Quarto, quod formulae Ephesiae, quas solemni nomine literas appellabant, et formulae Abraxeae, et aliae Magorum formulae innumerae habitae sunt potentissimae et utilissimae, etsi sententiam earum praeter paucissimos nemo nosset, et intelligeret.

ART. III.

Persuasum pariter Gentibus fuit sancta traetanda esse tantum a Sanctis, puris, et selectissimis viris, et profanos omnes arcendos.

Id constat ex cadem historia Pragmatica. Nam si nescio quae sanctimonia, nescio quae puritas, nescio quae gravis et implexa purgatio requirebatur, ut quis posset adesse Mysteriis, in quibus nil nisi Dramata agebantur, obscura, Cryptica, allegorica, plerisque inintelligibilia, quid dicendum si rationes verae et primae sacrorum fuissent aperiendae et manifestandae?

ART. IV.

Invenienda est ratio, qua Systema Theologicum et Liturgicum alicuius Gentis totum universis civibus ad tutelam, expiationem, et prosperitatem suam tradatur, at illud nonnisi selectissimi et probatissimi viri possint penitus capere et nosse.

Instituatur Scriptura Lexeographica crypticae et abstrusa, eâque tum Theogrammata, et Deorum Emblemata, tum Hierodramata componantur. Quin eâ scribantur preces, supplicationes, et quaecumque sunt Deorum placamina; habemus profecto rationem quaesitam. Hacc enim Scri-

ptura quum Schematica sit, ab omnibus potest conspici, intueri, contemplari, haberi; et propterea si ea conscripta sunt Deorum symbola, characteres, potestates, et preces et hymni, haec utique ad omnes spectabunt ad pacem Deorum obtinendam. At quot esse poterunt qui penitus capiant, et sententiam Dramatum vel Lexeogrammatum intelligant, nisi paucissimi, selectissimi, et probatissimi viri?

ART. V.

Nulla ergo potior causa institutionis Scripturae Crypticae et abstrusae esse potuit, quam Crypticismus Theologicus.

Nullae enim sunt scientiae alterius generis, nullae disciplinae, nullae artes, nulla instituta sunt, quae oculis omnium corporeis sint publice et perenniter subiicienda, et oculis mentis fere omnium, quoad eorum intimam naturam et essentiam, sint pertinacissime subtrahenda, nisi Theologica.

ART. VI.

Casticismus Sacerdotalis alia et gravis caussa esse potest institutionis tam difficilis et abstrusae Scripturae.

Nam in Regiminibus Casticis et Sacerdotalibus Scientiae necessario debent esse incommunicabiles: adeoque ex vi ipsius Regiminis Scriptura Sacerdotalis efficienda est cryptica et abstrusa. Ita ut etiamsi invenirentur Apostatae, qui Libros et Scientias vellent ceteris Castis et tribubus communicare, hae ob ingentem Scripturae difficultatem necessario otio carentes non possent addiscere.

Et profecto ipsa Scriptura Alphabetica Brachmanum, qui adhuc regimine Castico utuntur, omnium quotquot sunt einsdem generis abstrusior est et difficilior, etiamsi illà non vere et proprie sacram, non penitissimam Linguam Religionis suae, sed tantum Samscriticam ab ea secretissima longe aliam et diversam, scribant.

CAPUT V.

De extensione et limitibus Scripturae Lexeoschematicae Crypticae et abstrusae.

ART. I.

Quaecumque Stemmata et Emblemata Theologica, quaecumque Theogrammata et Agalmata Deorum, quaecumque Hierodramata sive Mythica, sive Allegorica, sive Liturgica, sive Kalendaria a Collegiis Sacerdotalibus hac Scriptura confici et condi poterunt.

1. Nam ducentis Schematibus Classicis tota Lingua 3000 radicum continetur, et adeo omnia Lemmata Theologica possibilia. Praesto sunt 500 vel 600 alia Schemata determinantia; adest in usum praeterea ingens numerus Cyrioschematum dramaticorum. Cetera praestabunt Temurae et Homiophoniae.

2. Vires porro genitrices et effectrices adsunt potentissimae, vehementissimae, propositum scilicet Sacerdotum et consilium alta mente repositum constituendi Crypticismum Theologicum, et Casticismum socialem; quae nisi per Agalmata Deorum arcana, et Hierodramata Cryptica ob-

tineri non poterunt.

ART. II.

Elogia magnorum Regum, facta praestantiora, summae rerum gestarum poterunt hac Scriptura significari.

1. Nam ad haec describenda tum ipsa elementa Scripturae sufficiunt, tum vires effectrices non desunt: ea maxime de causa, quod magni Reges semper habeantur in Regiminibus Casticis ut Epiphaniae Deorum magnorum, adeoque eorum faeta fiant quodammodo religiosa et theologica, et exinde propria et idonea, quae a Sacerdotibus et Theologis adnotentur.

ART. III.

Nulli commentarii Scientifici, nulli Tractatus didactici cuiuscumque Disciplinae humanae, non Ethices, non Politices, non Physicae, non Astronomiae, non Metaphysicae hac Scripturá umquam condentur.

1. Primo, quia condere has Scientias tam abstrusâ Scripturâ est incredibilis prorsus, et fere insuperabilis difficultatis, datis quibuscumque vi-

ribus impellentibus.

2. Secundo, quod nec sunt, nec esse possunt vires genitrices et effectrices huius Scientificae Scripturae, quum propositum Scripturae Crypticae sit celare, abscondere, involvere, arduum et difficile reddere, quod levius erat et facilius: propositum contra Tractatus didactici sit difficilia explicare, obscura reddere clariora, secreta aperire, quae pauci norant plurimis manifestare, et tra lere.

3. Tertio, quia ubi aliqua Gens necessitatem sentit scribendi Tractatus Scientiarum didacticos iam pridem omnino senserat necessitatem condendi sibi Scripturam facilem et claram. Et quoniam Auctores Scripturae Crypticae Leneoschematicae norunt necessario Scripturam Alphabeticam, ubi iis ipsis facta fuisset necessitas parandi sibi Tractatus didacticos Scientiarum, utique nunquam adhibuissent tam abstrusam Scripturam, sed omnino Alphabeticam, quam norant, eamque aptam, idoneam facilem.

ART. IV.

Nulli annales Gentis, nulli Commentarii Historici, nullae Gestorum narrationes plenae, nulla opera Chronologica, et Geographica hac Scriptura umquam condentur.

1. Primo, quia illis Schematibus, quae diximus, illis conditionibus, quae exposuimus, plurima Polyschemata Historica, plurima Geographica, plurima Chronologica componere vel omnino insuperabilis, vel longe gravissimae est difficultatis. Et si Polysemata harum Disciplinarum in Scriptura Sinensi huic, de qua agimus, valde simili occurrunt, fit, quod multa et insignia adiumenta Sinensi Scripturae accesserint, quae isti desunt.

2. Secundo, quia propositum Commentarii Historici est plurima plurimis facili et clara via narrare: Huius contra Scripturae pauca paucis, et

per difficillimas ambages significare.

5. Tertio, quia ista est Scriptura Ascetarum, Nazaraeorum, Sacerdotum casticorum, sacra, Theologica, divina, quâ immortalia, caelestia, pura, sancta, aeterna tantum et incontaminata descri-

buntur, non vero faeda, misera, corruptibilia, polluta, fugacia, ut sunt terrestria et humana omnia.

Si Deos quandoque Terras invisere putant apparentes et epiphanes factos in aliquo magno Rege id adnotabitur, id in Molibus stilo Theologico et sacro significabitur, cetera ut indigna Nazaraeorum negligentur. Quamobrem qui iamdiu Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis incumbunt, ut plenos nobis annales Aegyptiorum parent a XVI, si Diis placet, Dynastia ad Commodum Imperatorem sive ad II. saeculum Christianum, hi profecto, et veram historiam Aegypti, et naturam Scripturae Hieroglyphicae ignorare penitus videntur.

SECTIO V.

DE SCRIPTURA LEXEOGRAPHICA ET SEMATICA SIVE LEXEOSEMATICA.

CAPVT I.

De Scriptura Lexeographica, Polysematica, Metriotypica, et Polygraphica Linguarum Classicarum.

ART. I.

Quae dicantur Linguae Classicae.

Linguas Classicas illas appello, quarum Lexicon ex minore parte efficient Voces simplices, indivisibiles, primae, et quae Radices dicuntur, ex maiore vero parte Voces compositae, et ex pluribus radicibus conditae absolvunt: Adeo ut dispositis ordine Radicibus, et vocabulis compositis

ad suas quasque Radices revocatis, tota Lingua quasi per ordines et Classes videatur distincta:

Ita ut iure dici possit Classica.

2. Radices autem Linguarum Classicarum triplicis maxime generis esse solent. Aliae enim dici possunt primariae et fundamentales, quibus scilicet sive substantiae, sive characteres, et actiones, passionesve substantiarum significantur: alias dixeris Radices compositionis, quibus augetur, imminuitur, immutatur potestas Radicis primariae, adeoque eâ copulantur et coniunguntur. Alias tandem appellaveris Radices declinationis, quibus relationes temporum et personarum potissimum indicantur, et Radicem variis modis inflectunt et declinant.

ART. II.

Linguae Classicae possunt satis commode per Polysemata metriotypica describi.

Data sit lingua Classica 500 Radicum, et 10,000 vocabulorum. Si 500 Radicibus 500 Semata apponimus universam Linguam sive 10,000 vocabula his 500 Sematibus poterimus describere, quia 10,000 illa vocabula ex compositione 500 illarum Radicum ex hypothesi exsurgunt. Et quum plerumque plura Semata sint adgreganda et coniungenda, ut vocabula composita habeantur, Scriptura erit Polysematica, et quia numerus 500 Typorum respectu 10,000 Polysematum est numerus mediocris et moderatus, Scriptura dicetur Metriotypica.

ART. III.

Indicantur characteres praecipui huius Scripturae.

1. In hac scriptura Monosemata erunt paucissima, quia Radices purae, et quae solutae maneant sunt brevi numero.

2. Ingens plane numerus Polysematum constabit tribus tantum sematibus scilicet semate Radicis primariae, Semate Radicis compositionis,

et semate Radicis Declinationis.

3. In numero ingenti Polysematum primum et tertium Sema erunt similia, quia facta ex sematibus Compositionis et Declinationis, quae frequentissime repetuntur, et recurrunt.

4. Nulla vel fere nulla erunt Polysemata 5, 6, 7. Signorum, quia regularis et legitima vocabulorum compositio tantum numerum radicum reiicit.

ART. III.

Datá Scripturá Polysematica et Metriotypica decernere, spectetne ad Linguam Classicam, annon.

1. Si Scripturae datae sunt 200 tantum vel 300 Semata radicalia, numquam ad Linguam Classicam spectabit, cuius Radices sunt ad minimum

500, vel 1000.

2. Si in datá Scripturá compositio Polysematum est varia, inconstans, incerta, multiplex, non spectabit ad Linguam Classicam, qua Semata Compositionis et Declinationis constantissime, frequentissime, et loco suo redeunt.

3. Si in Scripturá datá plurima sint Polyse-

mata, quae quatuor, quinque, et pluribus etiam Sematibus constent. Nam in Scriptura Linguae Classicae Polysemata huiusmodi vel non erunt,

vel erunt omnino paucissima.

4. Si Polysematibus Scripturae datae respondent voculae et monosyllaba, impossibile est spectare ad Linguam Classicam, quae essentia sua Polysyllabica est, et cuius Scriptura ob pluralitatem Syllabarum est Polysematica.

Hinc loco suo animadvertemus Scripturam Sinensium Polysematicam et Metriotypicam ad

nullam Linguam Classicam posse spectare.

CAPUT II.

De Scriptura Polysematica et Metriotypica Linguarum Monosyllabicarum et aequivocarum.

ART. I.

Quae dicantur Linguae Monosyllabicae et aequivocae.

Si Lingua aliqua est, quae vocibus tam brevibus constet, ut eae pares sint, vel esse videantur voculis illis, quas Syllabas appellamus, et si insuper numerus harum vocularum tam tenuis, et brevis sit, ut una eademque vocula sive ipsissima pronuntiatione, sive levissime plerumque immutata 8, 10, 12 etc. ideae et obiecta diversa significentur, ita ut qui audit saepius sententiam certam loquentis non capiat, Lingua huiusmodi dicetur Monosyllabica et aequivoca: quemadmodum ex parte saltem sunt omnes fere Linguae Transgangeticae.

ART. II.

Linguae Monosyllabicae et aequivocae nec per Monosemata, nec per Literas Alphabeticas possunt clare describi.

Nam Scriptura sive Monosematica, sive Alphabetica ambiguitas et aequivocum vocularum nec tollitur nec minuitur. Quin vehementer augetur et crescit. Ubi enim illae voculae ore efferuntur plura adsunt adiumenta claritatis; oculorum nutus, habitus vultus, gestus corporis, manuum motus, locus, tempus, rerum circumstantiae; quae omnia desunt in Scriptura Monosematica, vel Alphabetica harum vocularum: Ex quo fit ut eae sint penitus ambiguae, et adeo nullius usus.

ART. III.

Linguae Monosyllabicae et aequivocae satis clare et perspicue per Polysemata Metrio-typica possunt describi.

Data sit Lingua Monosyllabica et aequivoca 400 circiter Vocularum. Has voculas 400 Sematibus adnecte. Tum adsumtà Vocula, quae sit describenda, quaere primum Sema suum, cui respondet, eoque illam significa. Praeterea ideam Voculae adsumtae diligenter considerato, et unam alteramve ideam illi intime cohaerentem selige, tum respondentes his ideis Voculas adsume, et harum vocularum Semata fundamentali illi Semati adiice, hoc pacto habebis Polysema omnino clarum et perspicuum Voculae datae. Nam Semata adiecta ita definiunt, et quasi coërcent potestatem datae Voculae, ut omnino clara et certa

fiat. Et simili profecto modo vel loquentes vel scribentes saepius utuntur Sinenses, ut ambiguitatem suarum Vocularum auferant. Quamobrem si huiusmodi Methodo singulas potestates 400 in Vocularum datae Linguae radicalium conabimur definire, poterimus plusquam 10,000 Polysematum numerare, et eo pacto habere Scripturam Polysematicam, quia polysematibus tota constat, et Metriotypicam, quia 400 tantum Typis tota efficitur.

ART. IV.

Recensentur characteres praecipui Scripturae Polysematicae et Metriotypicae Linguarum Monosyllabicarum et aequivocarum.

1. Semata huius Scripturae erunt ad minimum circiter 400 minore enim numero Vocularum, puta tantum 200 vel 300 impossibile est haberi linguam Gentis cultioris.

2. In hac Scriptura nulla erunt Monosemata, quia ambigua et aequivoca, et quia Scriptura ex hypothesi instituta est ad aequivocum et ambi-

guitatem auferendam.

3. Polysemata tribus plerumque Sematibus constabunt, uno scilicet fundamentali, et duobus determinantibus. Haec enim sufficiunt ad opportunam claritatem inducendam.

4. Polysemata erunt semper Monodynamica, quia ad Monodynamin definiendam Scriptura ex

hypothesi est instituta.

5. Polysemati respondebit Vocula ipsa fundamentalis, cuius etiam est Sema fundamentale.

ART. V.

Datá Scriptura Polysematica et Metriotypica definire, spectetne ad Linguam Monosyllabi-cam et aequivocam, an non.

1. Si Scripturae datae sunt tantum 200 Semata radicalia, ea spectare numquam poterit ad Linquam Monosyllabicam et aequivocam, cui ad minimum sunt 400 vel 350 fere voculae.

2. Si plura occurrant Monosemata.

3. Si plura sint Polysemata, quae constent quinque vel sex Sematibus.

4. Si Polysemata sint plerumque Polydyna-

mica.

5. Si Vocula adposita nulli Semati Polysema-

tis plerumque conveniat.

Hinc loco suo animadvertemus Scripturam Sinicam Polysematicam et Metriotypicam ad nullam Linguam Monosyllabicam et aequivocam totam et plene spectare.

CAPUT III.

De Scriptura Lexeographica, Polysematica, Metriotypica, et Polygraphica Linguarum Temuricarum, eaque regulari et legitima.

ART. I.

Linguae Temuricae directe et proprie per Polysemata Metriotypica describi nequeunt.

Linguae enim Temuricae sunt radicales, unis fere radicibus constant, compositionem respuunt,

et levibus tantum incrementis radices earum immutantur. Quamobrem per *Polysemata Metrio*typica tractari non possunt.

ART. II.

Invenienda est ratio, qua Lingua Temurica per Polysemata Metriotypica tota possit exprimi et describi.

1. Data sit Lingua Temurica 2000 vel 3000 Radicum. Ex his seligito circiter 200, quae sint ex maxime insignibus et necessariis, et quibus maior numerus Synonymorum possit coadunari, et adgregari, et has propterea ducentas Radices, quasi elementa Linguae, et fundamenta Classium statue. Tum ad Radices hasce omnes Voces, quibus sit eadem idea generalis, adpone, quemadmodum de Scriptura Schematica, sed huic valde simili, superius adnotavimus. Ita ut si inter Voces Classicas Aquam constituisti, omnes alias voces, quibus Aquae idea insit, pariter adiungas. Hoc autem pacto totam Linguam 2000 vel 3000 Radices in 200 Classes sive ordines divisisti, et ordinasti. Nam si singulis Classibus decem tantum vel quindecim verba adgregentur, 2000, vel 3000 Radices a 200 Classibus exhaurientur. Atqui constat esse plures voces Classicas, quibus adnecti possunt 20, 30, 40, 50 etc. Synonyma.

2. Classibus Synonymorum constitutis 200 Semata effingito, et Radicibus illis Classicis, et si vis totis Classibus adnecte. Tum statim ac Verbum aliquod est describendum, omnium primum Sema Classis suae seligito, et eo significa. Hinc sive per Homiodynamin, sive per Homiophoniam, sive per Ideosynthe-

sin, de quibus superius egimus, alias voces determinantes adpone, usque dum vis et potestas datae Vocis clare significetur. Eodem pacto si vis per ceteras Radices, et reliquum Lexicon perge; et hoc modo Linguam Temuricam per Polysemata Metriotypica descripsisti.

ART. III.

Recensentur leges praecipuae Scripturae Polysematicae et Metriotypicae Linguarum Temuricarum Regularis et Legitimae.

1. Semata huius Scripturae maximam possibilem similitudinem affectabunt cum Ideis Vocum suarum. Nam similitudo Sematum et Idearum, ut ut tenuis et tantum indicativa, insigne adiumentum est ad constituenda, retinenda, et agnoscenda Verba, quae sunt adnexa.

2. Semata fundamentalia in hac Scriptura distinguentur a determinantibus, vel loco, vel magnitudine, vel colore: summae enim utilitatis est

plerumque ista distinctio.

3. Nulla erunt in hac Scriptura Monosemata,

quia ambigua et aequivoça.

and prompted and the second

4. Polysemata tribus plerumque Sematibus constabunt; quia paucioribus ambiguitas plene non expellitur, pluribus mens frustra fatigatur.

5. Polysemata erunt Monodynamica, quia Polydynamis semper difficultates et aequivoca

6. Vox Polysematis erit ipsa vox fundamentalis, ad quam describendam ipsum Polysema institutum fuit.

All Garage State Garage

ART. IV.

Data Scriptura Polysematica, et Metriotypica Linguarum Temuricarum, decernere spectetne ad regularem et legitimam, annon.

- 1. Si Semata datae Scripturae nullam similitudinem habent, ne indicativam quidem, cum ideis suis, numquam spectabit ad regularem et legitimam.
- 2. Nunquam pariter spectabit ad regularem et legitimam, si Semata fundamentalia aliquo signo non discernuntur a determinantibus.

3. Si occurrunt plura Monosemata, quia ae-

quivoca, vel systematica.

4. Si Polysemata plurima constant duobus tantum Sematibus, et alia plurima quatuor, quinque, sex.

5. Si pleraque Polysemata sunt Polydynamica.

6. Si Polysematibus non respondent voces Temuricae, sed Voculae ignotae originis et potestatis.

Hinc loco suo adnotabimus Scripturam Sinensium Polygraphicam aliam esse ab hac Polysematica Metriotypica regulari et legitima.

CAPUT IV.

De Scriptura Polysematica et Metriotypica Linguarum Temuricarum cryptica et abstrusa.

ART. I.

Recensentur leges praecipuae huius Scripturae.

1. In hac Scriptura Semata radicalia et Classica nullam vel fere nullam similitudinem praeseferent cum obiectis suis, sed erunt obscurae et crypticae formationis.

2. Semata fundamentalia a determinantibus

nullo signo discernentur.

3. In hac Scriptura plura erunt Monosemata, quae respondebunt Radicibus illis selectis et classicis, quasi ob excellentiam et praestantiam.

4. Plura crunt Polysemata ex duobus tantum Sematibus composita, et plura contra, quae qua-

tuor, quinque, sex, septem constent.

5. Pleraque Polysemata erunt Polydynamica.

6. Nulla vox Temurica Polysyllabica, nulla vox Polysematis propria adhibebitur, sed aliis Voculis cryptico modo paratis Polysemata distinguentur et appellabuntur.

ART. II.

Indicantur rationes , quibus abstrusa ista et Cryptica Scriptura possit adoptari et servari per plura saecula.

1. Prima ratio habetur, si condantur plurima Polysemata, quae constent quatuor, quinque, et sex Sematibus. Nam quamvis huiusinodi Polysemata sint difficilia et aspera intellectu, sunt tamen certae et exploratae sententiae, et possunt etiam certitudine sua ambiguitati aliorum Oligosematum

satisfacere, quod caput est.

2. Ratio secunda posita est in intima adgregatione Sematum, quae constituunt Polysema, et in perfecta discretione Polysematum mutua. Adeo ut omnia Polysemata sint invicem divisa et separata, et contra omnia semata Polysematum sint intime in unum Syngramma coniuncta. Hac enim adgregatione et discretione certas ideas et certas voces Polysematibus adiungimus, facile memoriae mandamus, facile retinemus, et facile aliis tradimus et communicamus.

3. Tertiam rationem habebimus, si singulis Polysematibus singulas voces adnectemus, quibus potior vis et potestas Polysematis significatur. Hoc enim vinculo omnia mutuo cohaerent et fiunt certa. Hae autem voces, si ex communi et recepta lingua petentur, bene erit; si e Temurica et originali, melius erit. At si auctor Polysematum ea cura et industria Semata seligeret, ut quomodo omnia in unius Ideae significationem, ita Voces quaereret, quae in eiusdem Literae vel Syllabae sonum convenirent, et adsumta hac sive Litera sive Syllaba Voculam efficeret, qua Polysema totum cognominaret, incredibile adiumentum, utilissimum criterium et certissimum Scripturae addidisset.

4. Quin si Auctor Scripturae Voculas illas Crypticas et criticas non steriles et otiosas Polysematibus suis tantum adhaerentes manere siverit, sed Linguam prorsus socialem Literatorum virorum, et in collegiis Philosophorum adhibendam institueret, adeo ut Literati viri iis ipsis Voculis loquerentur, et cogitarent; longe praestantius ceteris Scripturae adiumentum reperisset et consti-

tuisset.

5. Quinta ratio posita est in Formatione et usu Lexicorum, sive per Classes et Semata radica-lia, sive per Voculas illas Crypticas et Criticas, sive alio etiam modo.

His igitur adiumentis Scriptura naturâ et essentia sua cryptica et abstrusa fieri potest satis clara, perspicua, constans, Encyclopaedica.

Haec porro omnia Scripturae Sinensi Polygraphicae et Metriotypicae congruere Libro II.

et III. animadvertemus.

ART. III.

Indicantur caussae institutionis huius Scripturae tam asperae et abstrusae.

1. Conditores huius Scripturae noverunt Alphabetum vocalicum, quia usi sunt Lingua Temurica; et plane novisse alibi prolixius indicabimus. Dato igitur consilio a Scriptura Alphabetica abstinuerunt, et Crypticam et abstrusam Scripturae facili et planae praetulerunt. Tum erat, ut vidimus, Scriptura Lexeographica clarior et facilior; sed ea uti noluerunt. Sed qui instituit Scripturam abstrusam et crypticam, quum potuisset uti facili et clara, omnino contendit, ut disciplinas et scientias, quae illa Scriptura conduntur, plerique nesciant, et tantum paucissimi et selectissimi sciant. Caussa ergo princeps institutionis tam difficilis Scripturae nulla alia esse potuit, nisi Crypticismus Scientificus, et Politicus: vires vero effectrices et genitrices tam immanis Systematis Graphici ponendae sunt in acerrima et pertinaci coniuratione Samanaeorum, ut Oligocratiam literatam constituerent, et Doctores, Censores, Magistratus, Imperii nisi ex Collegiis suis a nullo alio loco et Corpore eligi, et adhiberi paterentur.

CAPUT V.

De Scriptura Lexeographica, Polysematica, Oligotypica, et Metriographica.

ART. I.

Quae dicatur Scriptura huiusmodi.

Si quis datis duobus, vel omnino paucissimis Typis, hos autem ita variet repetitione, loco, positione, magnitudine, ut centum fere Varietates possit numerare: si his Varietatibus centum vocabula selecta, praestantiora, utiliora adnectet, et hinc ad condenda Polysemata perget, sive datorum sematum, et verborum simplici adgregatione, sive per Temuras et Homiophonias, et alios modos superius indicatos; habebit tandem Scripturam Lexeographicam, Polysematicam, Oligotypicam, et Metriographicam. Et quidem Lexeosematicam, quia ex hypothesi typis voces et verba sunt adiuncta: Polysematica, quia plura data Semata adiunguntur: Oligotypica, quia Typidantur omnino duo, vel paucissimi, et Metriographica, quia quum typi sint 100, et centum verba radicalia, non omnia, non pleraque possunt describi, sed quae sint mediocri tantum et moderata quantitate.

ART. II.

- Systema Theologicum et Liturgicum alsculus Gentis potest satis commode condi hac Scriptura.
- 1. Nam si 200 tantum Semata satis sunt, ut condatur Scriptura Encyclopaedica et Pasigra-

phica, quidni sufficient centum, ut una tantum disciplina condatur? Praesertim, quum Lingua, liturgica repetitionibus plenissima sit, et pauca varientur in placaminibus et orationibus Deorum; nec plurimis vocibus diversis egeant Ritualia cuiuscumque Gentis.

ART. III.

Polysemata Deorum in hac Scriptura fient potissimum simplici Sematum adgregatione.

Hoc enim pacto plene et clare describuntur ipsa natura, vires, potestates, munera Deorum, ut plerumque fit in Hymnis Orpheo tributis. Atqui 100 nominibus Theologicis ad 100 Semata adpositis, hand gravi negotio possunt seligi verba, quae certi Dei naturam, et potestatem, et munera significent, et eorum Semata in unum Syngramma compingi.

ART. IV.

Voces oratoriae et liturgicae poterunt methodo superius descripta haud difficillime obtineri.

1. Nam centum verba Linguae Temuricae et homiophonicae possunt gignere plusquam mille diversas voces, quae ad opus sint satis: et centum Semata possunt ita varie componi et ordinari, ut plures Chiliades Polysematum nascantur, eaque adhibità opportuna methodo, satis certa et perspicua.

SECTIO VI.

DE SCRIPTURA ALPHABETICA.

CAPUT L

De Origine, formatione, et characteribus Alphabeti primi.

ART. I.

Indicantur necessitates humanae genitrices
Alphabeti primi.

Ut Alphabetum in aliqua Gente primum inveniatur necesse est, ut plurima, magna, gravia, utilitatis summae, clare, perspicue, et celeriter plurimis sint tradenda; cuiusmodi sunt Codices Religiosi, et Politici. Nam si communicanda sunt pauca, vires memoriae sunt satis, si arcane et cryptice, Alphabetum est ineptumet inopportunum; si levia negliguntur, si paucis, sermone et nunciis necessitati satisfacimus.

ART. II.

Alphabetum primum a Gente, quae Lingua Temurica uteretur, inveniendum et adhibendum fuit.

Nam elementa Alphabeti vocalici, a quo Alphabetum scriptum omnino pendet, clara, simplicia, facilia sunt in linguis Temuricis ob usum quotidianum metagrammatismi, sive traiectionis literarum: at in Linguis Physiophonicis, vel data opera factis, vel corruptis abstrusa sunt, implexa, obscura, confusa Adeo ut facta necessitate scribendi, ille qui utitur linguá Temuricá statim scribat et notet Alphabetum vocalicum persecte sibi cognitum: at Heteroglossus, quacumque sollertia praeditus, quacumque necessitate scribendi facta, diutius haerebit confusus in vocibus suis districandis, ignarus adhuc verorum elementorum pronuntiationis humanae.

ART. III.

Quae forma Literarum Alphabeticarum dicenda sit rationalis, et quae irrationalis.

- 1. Illa primum dicenda est forma rationalis et probabilis Literarum, quae proposito et fini essentiali Alphabeti ipsius respondet; quae scilicet sit plana, facilis, quae brevi et celeriter possit confici, et addisci, non vasta, implexa, difficilis, abstrusa, quia Alphabeto, ut innuimus, plurima plurimis, brevi, et celeriter volumus communicare. Quamobrem omnes Literae Alphabetiaae Zoomorphae, vel cuiuscumque implexae et difficilis formationis, sunt omnino irrationales.
- 2. At quoniam clare et celeriter etiam Semata, et Signa informia possunt describi, illa tantum Literarum Alphabeticarum forma dicetur rationalis, et probabilis, cui erit nexus et relatio aliqua, sive cum ipso Elemento vocalico suo, sive cum Organo genitore, sive cum Nomine, quo appellatur et distinguitur. Nexus praestantissimus habebitur per Grammatodynamin, si scilicet invenimus Schema, quo ipsa vis et potestas Elementi sive literae vocalicae exprimatur. Nexus utilissimus, si selectis aliquot Schematibus planis, notis, facilibus Literam eorum initialem hoc ipso schemate significemus, et Nomine obiecti sui, appellemus. Nexus doctus, si Schemate orga-

ni genitoris conabimur literas notare et significare. Prima literarum forma spectat ad Scientiam
Alphabeti: secunda utilissima ad legendum: tertia
ad pronuntiandum. De Alphabetis Grammatodynamicis nemo adhuc, quem sciverim, egit. De Alphabetis Onomatoschematicis plures, sed imperfecte et tenuiter. De Alphabetis Organomorphis prolixe et operose, sed levi utilitate Helmontius, De
Brosses, Moussaud etc.

ART. IV.

Alphabetum primum fuisse Onomatoschematicum, sed ex planis et facilibus Schematibus factum, tenendum est.

Ut homines illiterati primum ad literas addiscendas perducerentur, aliquâ formâ literarum rationalis et probabilis fuit necessaria. At forma Grammatodynamica sublimis et ardua est, et parum apta tironibus; Mimographia pronuntiationis, sive forma Literarum ex Organo genitore et ipsa ardua et abstrusa est, et quod gravius, imperfectissime tantum potest per plana et facilia Schemata repraesentari. Restat forma Onomatoschematica unice tironibus apta, et ceteris adeo praeferenda. Nam ubi Elementa vocalica figuris certis et schematibus adiunxeris, facillime discernuntur, et mente servantur. Nec profecto aliam rationem puerorum Praeceptores noverunt, ut discipuli sui facile et celeriter Alphabetum addiscerent, quam literas per aliqua Schemata appellare, ut C'lunam mediam, L perticam, M tripodem dicant, et ita porro. Quod si liceret invenire Schemata, quorum Nomina inciperent ab eadem illa litera, quam Scheinata indicant, tum longe facilius et celerius addisceretur et servaretur Alphabetum. Atqui id omnino praestant Literae Onomatoschematicae. Si ergo Alphabetum primum
carere aliquâ formâ rationali et probabili non potuit; si forma Onomatoschematica tironibus
longe aptior et opportunior est, quam ceterae;
Alphabetum primum fuisse Onomatoschematicum
dicendum est, et figuris quidem planis et facilibus, non abstrusis et implexis constans.

ART. V.

Alphabetum primum viginti circiter Literis constitisse tenendum est.

1. Nam primo Viginti circiter sunt Literae verae, perfectae, fundamentales, et quibus pleraeque Gentes cultiores utuntur. Ceterae, quae dicuntur literae, sunt vel harum varietates, vel mixtiones,

et compositiones.

2. Secundo, quia Lingua Temurica ex Alphabeto genita, ut dicemus Tractatu nostro de Linguis, non potuit fieri ex literis vel multo pluribus, vel multo paucioribus Viginti. Nam si dantur tantum 15 vel 16 literae, voces radicales, sive Radices non poterunt sufficere ad Linguam copiosam constituendam; si dantur 25 vel 50 copia est maior, quam par est.

3. Tertio, quum Linguae Temuricae sint etiam Grammatodynamicae, et Grammatodynamis vera dari non possit in tenuibus, et levibus varietatibus, sed in claris tantum et distinctis literis constituenda sit, quae numerum viginti haud multum excedunt; colligendum est Alphabetum

primum viginti circiter literis constitisse.

CAPUTIL

De Alphabetis Homophonis, et Polydynamicis.

ART. I.

Alphabeta Polytypica et Homophona, sive plurimis typis diversis, adeoque homophonis constantia, sunt irrationalia, et illegitima.

Formam Literarum alicuius Alphabeti semel vel bis posse legitime aliquantulum immutari, ut Orthographiae et Calligraphiae consulatur, negari non potest. Magna enim utilitas ex illa levi Typorum variatione colligitur, et quod magnam parit utilitatem, hic legitimum est, et rationale. At quoniam pluribus Typis diversis et homophonis additis non modo nulla utilitas, nullum emolumentum colligi potest, sed necesse est saepissime lectorem ambiguitate, aequivoco, et errore agitari, et vario labore vexari; Alphabeta Polytypica et homophona, ut illud est nuper propositum a Champolliono, irrationalia et illegitima dicenda sunt.

ART. II.

Alphabeta Polydynamica adhiberi et recipi impossibile est.

Nam ubi literis sive omnibus sive pluribus eiusdem Alphabeti sunt variae et diversae potestates, adeo ut eidem Semati X. sit ex. gr. potestas C, G, K, Q: eidem Semati Y, sit vis B. V. F. P., et ita porro: omnia, verba quae iis describuntur fiunt aequivoca, ambigua, indeterminata.

Adeo ut ubi vocem aliquam his Typis scripserimus, nullo pacto nec efferre, nec nosse recte poterimus, quia plurima sunt, quae aeque possent exprimi. Et propterea si impossibile est certo et determinato modo typos incertos, et indeterminatos efferre, impossibile est uti hac ipsa Scriptura, eamque servare et adhibere diutius. Ut autem haec Scriptura sit impossibilis, haud requiritur, ut omnes Typi sint Polydynamici, ut in Systemate Hieroglyphico Seiffarthi, sed sufficit, ut aliqua pars Typorum sit huius modi, ut in Systemate Champollioni. Nam ut nos haereamus in aliqua voce, ut non capiamus datum vocabulum, non est necesse omnes literas esse vel ambiguas vel corruptas, sed plerumque unam tantum aut alteram sufficere.

De Alphabetis Schematicis. A R T. I.

Alphabeta Onomatoschematica et Poly-homophona sunt impossibilia.

1. Primo, quia sunt etiam Polydynamica, quum pleraque animalia, plantae, vasa, artium instrumenta pluribus nominibus gaudeant, adeoque pluribus initialibus literis sint praedita, ex qua pluralitate fit aequivocum, ambiguitas, et impossibilitas rectae lectionis.

2. Secundo, quia in diversis Oppidis, Urbibus, Provinciis eiusdem etiam Regni et Imperii eadem obiecta, cadem animalia, plantae, vasa, diversis nominibus gaudent, et propterea, si quem ego Craterem tu Pelvim diceres, figuram Crateris mei tu non C duceres, sed P, quo tota lectio turbaretur.

Nec dici potest hic poni unam eamdemque linquam in Regno vel Imperio. Nam ponere id absurdum est. Si quidem etiam modo inter nos, qui revera eâdem Linguâ utimur, codem Codice religioso et Civili, et ingenti Bibliotheca communi: in singulis fere oppidis sunt plures voces propriae plura vocabula peculiaria. Quid ergo erit ubi haec omnia decrunt potentissima unitatis adiumenta? Ubi nulli Codices communes, nulli Libri communes, nulla necessitas sermonis vere communis? Ut deesse necesse est his qui tam absurdo et puerili alphabeto velle uti ponuntur?

3. Quin data etiam identitate Linguae et vocabulorum, una pronuntiationis diversitas, una
literarum permutatio, et immutatio tantam ambiguitatem Scripturae induceret, ut nullus penitus

usus esse posset huiusce Alphabeti.

4. Quarto quod a provincia ad provinciam, ab oppido ad oppidum quandoque ipsa animalia et plantae, saepissime vasa, instrumenta artium ita sunt varia, et diversa formà et figurà, ut ignari fallantur. Si ego igitur pingerem instrumenta Civium meorum, ut tu tuorum, etiamsi eiusdem essent usus, minime mutuo nos intelligeremus.

Quamobrem nulla umquam Gens esse potuit, quae huiusmodi Alphabeto uteretur. Et si qui sunt, qui Aegyptios adhibuisse profiteantur, ignari sunt horum studiorum, et manifesto falluntur.

ART. II.

Alphabeta Schematica et derivativa non Literatis viris, sed Pictoribus, et Calligraphia debantur.

Vir Literatus, qui celerrimas cogitationes suas celerius etiam vellet scripto tradere et figere Ca-

cigraphus quidem est, vel Tachygraphus, numquam vero, ut scribat vocem meus, mihi, tuus, suus, quaeret quatuor Monstrorum figuras et quaesitas operose expinget, et novem ut scribat Capitulum. Id numquam praestare potuerunt nisi Calligraphi et Pictores famelici, et Amanuenses otiosi, qui libros veteres describentes, ut oculos varietate delectarent Literas monstrosas invenerunt, et celebrarunt. Quod adeo verum est, ut uni tantum Tituli Librorum, unae Literae initiales his formis sint expressae. Quorum librorum Mss. ingentem numerum nos ipsi evolvimus, et in Catalogo huius Regiae Bibliothecae, in quem conficiendum etiam modo incumbimus, adnotavimus.

CAPUT IV.

De Alphabetis brevioribus et contractis.

ART. I.

Nulla Gens paullo amplior et excultior utitur Alphabeto vocalico viginti literis breviore.

1. Nam, quamvis certum sit ex una parte Literas radicales et fundamentales Generis humani esse circiter viginti, et ex his nonnullas a singulis fere Gentibus repudiari, aeque certum est varietates, et quasi gradus, et mixtiones carum literarum esse plurimas, et ex iis plures esse necessario distinguendas et secernendas in Scriptura. Quamobrem quum sint plusquam sexaginta varietates et mixtiones notabiles et insignes literarum primitivarum, et conatus pronuntiationis, et impetus loquendi sit iugis, et vehemens in Gentibus

cultioribus hinc; fieri non potest, quin apud eas Elementa vocalica sint vel longe supra viginti, vel

ad minimum viginti.

2. Et re quidem vera quum data opera ingentem numerum Alphabetorum vocalicorum ex eorum Scriptura, Grammatica, vel ex Relationibus Viatorum considerassem, singula inveni viginti literis ampliora, nullum omnino brevius et contractius.

ART. II.

Alphabeta scripta viginti literis breviora tribui nequeunt ruditati et ignorantiae primorum Conditorum.

Nam qui scit recte discernere in Lingua sua 15. vel 16. Literas, omnino sciet discernere etiam viginti et triginta, et condere Alphabetum perfectum. Non enim requiritur maior sollertia, et scientia profundior ad discernendas triginta literas, quam quindecim, quin longe minor. Nam si data Lingua constat revera 30 literis vocalicis, et Conditor Alphabeti ipsas triginta notat, clara et perspicua erit omnis lectio. Quum contra, si notabit et signabit tantum 15. literas, ubi vocalicae sint 20. vel 30. sua Scriptura erit ambigua et aequivoca, et saepius impossibilis. Neque porro, qui voces Linguae in Elementa sua recte et accurate dividit, rudis et ignarus dici potest. Verum quidem est Alphabeta tempore saepius augeri, sed augumentum plerumque fit de varietatibus tenuibus, vel de literis compositis, quae necessariae non sunt, vel potius, quia Alphabeta vetera fuissent cryptica et breviora, ut modo dicemus.

ART. III.

Alphabeta scripta Gentium excultiorum, quae quindecim, vel sexdecim circiter literis constent, data opera et profundo consilio ex longioribus fuisse contracta et breviata tenendum est.

Nam si omnibus Gentibus excultioribus sunt plusquam sexdecim literae vocalicae, et si fieri non potest, ut Alphabeti Conditor ex imperitia et ruditate loco viginti quatuor ex gr. literarum scribat tantum sexdecim; si revera has tantum scribit, fecisse id data opera, et profundo aliquo

consilio tenendum est.

Et profecto ad condendas Linguas secundum leges Hieroglyphices, ut in Voce condita habeantur tres, vel quatuor, vel plura etiam verba Linguae Matris et veteris una conflata ad profundam et miram significationem obtinendam, omnino necesse est vetus Alphabetum contrahi, pluribus literis homiophonis uno tantum signo repraesentatis. Exempla autem non pauca huius contractionis Alphabeti veteris et primigenii, adeoque formationis Hieroglyphicae Linguarum desumta ex Lingua Latinorum, Graecorum, Etruscorum, Parsorum, et Sinensium sacra in Opusculis nostris practicis adducimus, alia ad Scientiam spectantia, Deo dante, dicturi vel indicaturi in tractatu de Linguarum veterum origine.

CAPUT. V.

De Scriptura Alphabetica difficiliore et abstrusiore.

ART. I.

Recensentur modi, quibus Alphabetum alicuius Gentis fiat abstrusum et difficile.

1. Primo, si literae parum discrepent formă: si leviter tantum earum differenția indicetur. Tum enim egemus diligentiă, quae fatigat, et quae quum facillime desit, prolabi nos in errores necesse est.

2. Secundo si adhibentur plures nexus et plexus literarum, vel literae notaricae. Tum enim requiruntur vires memoriae longe maiores, et maior

vis attentionis.

3. Tertio, si peculiaribus signis et literis scriptis notentur varietates leves et differentiae tenues eiusdem literae puta C., ut Cha, Ka, Kha, Cia, Ciha, Chia etc. adeo ut numerus Consonantium plurimus evadat. Tum enim magnae difficultates parantur pronuntianti, legenti, et interpretanti.

4. Quarto, si literas vocales modo nullis signis, modo signis magnis et persectis, modo per minora, modo per apices supra vel infra positos significemus, vel ipsis consonis tenui signo applicemus. Nam et magnà attentione et longo studio

opus est, ne erremus.

ART. II.

Indicantur Auctores Alphabeti abstrusi et difficilis.

Nulli alii esse possunt Auctores Alphabeti abstrusi, quam Sacerdotes Castici: tum ut profani sua numquam scire possint, tum ut ipsi sciant negotia profanorum. Quum ipsi ex sua institutione otio abundent, haud magna difficultate addiscere poterunt Alphabeta etiam ad usum profanum destinata. Si haec essent facilia, profani ope Sacerdotum non egerent. At quum fecissent difficilia, necesse est ad Sacerdotes confugere, qui eo pacto et eorum secreta sciunt, et pecunias corradunt. Hinc Alphabeta difficiliora nota hactenus sunt Aegyptium Demoticum, quia Regimine Castico Aegyptii recti fuerunt, et Indica Brachmanica, quia Indi etiam modo simili Regimine gubernantur.

HERMENEUTICES

HIEROGRAPHICAE

LIBER SECUNDUS

DE NATURA SCRIPTURAE VETERUM GENTIUM SYMBOLICAE ET HIEROGLYPHICAE, SIVE POLYSCHEMATICAE, SIVE POLYSEMATICAE.

SECTIO I.

DE NATURA EMBLEMATUM, THEOGRAMMATUM, ET HIERODRAMATUM VETERUM GENTIUM, SIVE LEXEOGRAPHICA.

CAPUT I.

In Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis distinguendae sunt duae species Scripturae Schematicae invicem diversae; Emblematica, Theographica, Hierodramatica una, quae ad hunc locum spectat; et Oratoria, Interpretativa, Analytica, Sticherea altera.

ART. I.

Indicantur characteres, quibus hae duae species Scripturae invicem discernuntur.

Schemata prioris generis distinguuntur a Sche-

matibus posterioris generis:

1. Primo natura et figura, quum Schemata prioris generis sint semper Animantia sive humana, sive bruta, sive mixta; Schemata secundi generis sint aliarum etiam formarum.

2. Secundo magnitudine et statura, adeo ut Schemata prioris generis sint maiora, grandiora, secunda minora et breviora; quamobrem illa possint et debeant dici Megaloschemata, haec contra Microschemata.

3. Tertio distinguuntur habitu et gestu: Schemata prioris generis sunt semper habitu colloquentium, conversantium, et ostendunt quasi se vivere, et repraesentare entia viventia, rationalia, quae agant, petant, auscultent. Secundi generis Schemata sunt adposita, quasi signa, symbola, ut res immotae, obiecta inanima, etiam si sint schemata animalia; adeoque priora dici possunt et debent Dramatica, Scenographica, Synthetica, secunda contra Analytica et discreta dicenda sint.

4. Quarto discernuntur compositione. Priora enim sunt fere semper composita, pluribus symbolis exornata, multo apparatu insignia. Secunda vero simplicia, unicis fere et peculiaribus suis Schematibus constantia.

5. Quinto distinguuntur dispositione. Priora enim Schemata, ubi plura sunt, ut plerumque, fere semper obvertunt mutuo vultus, et sese respiciunt, ita ut Drama unum et Scenam unam, adeoque Monogramma efficiant. Contra vero Schemata secundi generis, omnia plerumque quasi una via procedunt, et pergunt ordine et successione, vultibus, ubi sint, dorsum praecedentium respicientibus.

6. Sexto tandem quantitate, et numero. Nam Schemata prioris generis etsi spatium ingens implere possint monographica sunt et oligographica, et pauca Themata possunt inde trahi immediate, etsi animo possint plura suppleri, ut fit quotidie in Dramatibus nostris Historicis: at Schemata secundi generis efficiunt Scripturam continuam, prolixam, Sticheream, Polygraphicam, qua saepius plures Sticher, plures versus, et integrae Stelae implentur.

ART, II.

Scriptura Megaloschematica Aegyptiorum est Emblematica, Theographica, Hierodramatica.

Nam Hiero-Emblemata, et Theogrammata non possunt haberi, nisi plura Symbola et Troposchemata aggregentur in Agalma, et nisi inde fiat Megaloschema. Ita ut data insigni compositione alicuius figurae sive Humanae, sive Belluinae, sive mixtae, illico certum sit hoc Polyschema esse Hiero-Emblema, vel Theogramma. Atqui huiusmodi plane sunt plurima Megaloschemata in Monumentis Hieroglyphicis Aegyptiorum.

Porro Megaloschemata Aegyptia vel formam Deorum, vel Regum, vel Sacerdotum habent, et, quemadmodum diximus, habitu sunt mutuo colloquentium et conversantium. Atqui ex his Personis fiunt Hiero-Dramata. Ergo adgregationes. Megaloschematum Aegyptiorum sunt Hierodra-

mata huius Gentis.

ART. III.

Scriptura Microschematica, Sticherea, et Analytica Monumentorum Hieroglyphicorum habenda est oratoria, elocutriz, interpretativa, exegetica.

Nam si Theogrammata, Hierogrammata, et Hierodramata indicant Personas, Subjecta, Substantias, Entia praestantia, Deos, Reges, Sacerdotes, de quibus est agendum et tractandum, utique in Stichis microschematicis de his ipsis Diis, Regibus, Sacerdotilius est agendum et tractandum, et characteres, vires, potestates, facta, laudes, elogia corum sunt in eis narranda et exponenda. Quod profecto, si opus esset, auctoritate etiam veterum Scriptorum firmari posset. Quamobrem Scriptura Hieroglyphica et Sticherea Aegyptiorum oratoria et exceptica habenda est.

CAPUT II.

Hiero-Emblemata, Theogrammata, et Hiero-Dramata veterum Aegyptiorum, Syrorum, Graecorum, Latinorum, Scandinavorum, Indorum Brachmanum, et Buddistarum habenda sunt maxima ex parte Lexeographica.

ART. I.

Hiero-Emblemata, Theogrammata, et allegorica Hiero-Dramata veterum Gentium sollerti studio, diligenti curá, certá arte fuisse a Sacerdotibus condita tenendum est.

1. Nam religione summa, superstitione incredibili, cultu perpetuo, obstinatione pervicacissima Theogrammata illa, et illa Hiero-Emblemata Gentes amplissimae, potentes, excultae, doctae sunt veneratae. Atqui cultus pertinax, diuturnus, constans, certus Simulacrorum et Iconum Sacrarum oriri non potuit, nisi ex profunda persuasione, quod Formae illae, Figurae illae, Symbola illa, Ornatus illi essent Diis suis intelligibilibus grata, accepta, et ad pacem eorum impetrandam et ser-

vandam prorsus idonca: et propterea certà arte, et lege, et certo criterio ab Auctoribus suis fuisse condita. Nec leve est easdem veteres Gentes existimasse, quod Simulacra et Icones Deorum fuissent ab ipsis Diis inumbrata, vivificata, inhabitata, et adeo esse potentissima apotropaca, et pignora publicae prosperitatis certissima. Praeterea, quae temere, levique consilio fiunt, facile, brevi, et necessario immutantur, abolentur, corrumpuntur, quum necessario sint plerumque inepta, rudia, inopportuna, damnosa. Atqui Simulacra et Emblemata Deorum Veterum Gentium constantia incredibili per plurima saecula servata sunt; omnino igitur tenendum est multo

studio, gravique cura ea condita fuisse.

3. Tandem Theogrammata Hiero-Emblemata, et quaecumque Icones Deorum magnorum non a vili Popello, non a tenui Plebecula, non a Vulgo veterum Gentium condebantur, constituebantur, scrvabantur; quin Plebs, Vulgus, Popellus, quam longissime, ut profanus, et impurus a quacumque Sacrorum cura arcebatur et proiiciebatur. Sed ca condebant, curabant, servabant vel Tribus hereditariae, quae ab ipsis Diis vera generatione ortae, et conditione humanâ maiores putabantur, vel Familiae peculiares nobilissimae, Sacratissimae, vel Collegia Optimatum praecipuorum vel Civium sapientia, potestate, divitiis maximorum. Quamobrem dubitari non potest, quin Veteres Gentes per Sapientissimos et praestantissimos Cives suos elementa Scientiae suae Theologicae Theogrammatibus et Hiero-Emblematibus sollerti studio et gravi cura condiderint.

ART. II.

- Si Theogrammata, et Hiero-Emblemata veterum Gentium sollerter et studiose sunt composita, intimus utique nexus et certa relatio est invenienda inter Symbola atque Ornatus Theogrammatum, et reliquas partes Hierologiae Typorum divinorum.
- 1. Nullus est fere Typus Theologicus, nullus est Deus veterum Gentium, cui non adsit suus sacer Adparatus, cui non sit sua Hierologia, quae ex quinque plerumque partibus et elementis constat. Scilicet constat 1. ex Nominibus divinis, ex vocibus, quibus datus Typus Theologicus a reliquis discernitur et distinguitur. 2. Ex cognominibus, sive nominibus munerum, et officiorum, Nam nullus Deus esse potest nisi curando, satagendo, tuendo mortalium. 3. Ex ritibus et ceremoniis cultus et venerationis suae; nullus enim erit Deus, qui satagere mortalia putetur, et careat aliquo cultu, et certis ceremoniis, quibus honoretur. 4. Ex Mythis et Fabulis sacris, quia plerumque natura Typi Theologici non potest plene nosci datis tantum nominibus et cognominibus, adeoque necesse est dari et Narrationes sacras, sive Crypticas et Arcanas, sive manifestiores, quibus illa natura explicetur et exponatur. 5. Et tandem ex Figuris et Formis aliquibus corporeis, quibus Typus ille significetur, et colatur, ex Symbolis, ex Schematibus, ex Ornatibus, quibus Agalma sacrum et Theogramma componitur. Si igitur necessario dandum est Symbola et Schemata Theogrammatum studiose et sollerter fuisse condita: si nulla sapientia, nulla sollertia esse potest ubi

nullus adest nexus, nulla relatio intima, nullum vinculum harmonicum; si partes Hierologiae referri mutuo necesse est, ut Cultus aliquis certus et constans haberi possit: tenendum utique est Symbolis et Ornatibus Agalmatum divinorum et Theogrammatum esse certam relationem, et certum nexum cum Nominibus, Cognominibus, et Mythis divinis. Et si, ut innuimus, omnes veteres Gentes animari vivificari insideri ab ipsis Diis Agalmata et Simulacra sua profunda persuasione tenebant, utique id tenebant, quod ipsi characteres, ipsae proprietates, ipsae potestates, ipsa natura, ipsa nomina Deorum suorum illis Symbolis, illis Schematibus, illis Formis exprimi et servari putabantur.

ART. III.

Schemata et Symbola Theogrammatum, et Hierodramatum Theologicorum, et Hiero-Emblematum veterum Gentum Ideographice sumta nullum nexum rationalem, nullam idoneum relationem cum ceteris Hierologiae partibus ostendunt.

Datis enim ex una parte Nominibus, Cognominibus, Characteribus Theologicis, et Mythis Typi divini, et ex alia Symbolis, Schematibus, et Emblematibus suis, impossibile est per Ideographiam sufficientem, et plenam relationem et nexum mutuum et intimum invenire et decernere. Si Osiris est Rex Tartari, Iudex mortuorum, quid cedo Ideographice uncinus et flagellum frugum? Et si haec ei tribuuntur ut agriculturae Praesidi, quae cedo erunt eius Symbola, ut Rex mortuorum, et cur illa Symbola Agriculturae ei, ut Iudici

mortuorum tribuuntur? Si Apollo Delphicus est Augur, Vates, quid, cedo, Ideographice nuditas, caesaries, laurus, arcus, pharetra, sagittae? Quid Pegasus et Hippocrene? Si Mercurius est Legatus, Missus, quid Ideographice aries, gallus, testudo, bursa, caduceus? Si percurrimus ceteros Typos, in omnibus eamdem obscuritatem, vel potius absurditatem Ideographicam deprehendimus. Nec unus adhuc extitit, qui alicuius Typi divini Hierologiam per leges Ideographicas plene et absolute solvere et explanare adgressus fuerit.

ART. IV.

Pleraque Schemata et Ornatus Theogrammatum, et Hiero-Emblematum veterum Gentium haberi non possunt Ideographica.

1. Nam, ut modo vidimus, Symbola Theogrammatum, et Hiero-Emblematum Ideographice explicari, et intelligi nequeunt, et contra Agalmata divina Ideographice condita sunt Ideographice evidentia et explicari et intelligi facile et clare possunt, et debent: quia non alia Symbolis huiusmodi Ideographicis possunt exprimi, quam characteres Deorum ethici, et eorum potestas cosmocratica, quae, ut ostendimus Libr I. Sect. II. cap. 5. pag 36. ipsis schematibus et formis physicisnotis, et certis sunt exprimenda.

ART. V.

Theogrammata et Hiero-Emblemata monstriformia Aethiopum, Aegyptiorum, Indorum, Sinensium, Iaponiorum, Tibetanorum haberi non possunt Ideographica.

Nam, ut superius Lib.I. Sec.II. cap.5. p.35. demonstratum est, quorumcumque Deorum Typus Ideographicus esse non potest, nisi humanus. Unus enim Typus humanus potest esse symbolum rationis, voluntatis, sapientiae, scientiae, potestatis, imperii, quae singulis Diis tribuuntur. Adeoque si isti Populi belluinam vel mixtam formam purae et sincerae Humanae praetulerunt, ob rationes ab Ideographicis longe diversas fecisse tenendum est.

ART. VI.

Theogrammata et Hiero-Emblemata veterum Gentium habenda sunt in omnibus fere partibus suis Lexeoschematica.

1. Primo, quia certum est quaevis Deorum Agalmata, quaevis Iconogrammata Theologica, quaevis Hiero-Emblemata posse per Lexeoschemata condi, data Lingua Temurica, et ea esse non posse nisi simillima Agalmatibus, et Theogrammatibus, et Hiero-Emblematibus veterum Gentium.

2. Secundo, quia si Theogrammata, et Hiero-Emblemata Veterum haberi non possunt Ideographica, necessario habenda sunt Lexeographica, quum hac in re nulla alia via media fit, et

reliqua inter duas.

5. Tertio, quia si Theogrammata et Hiero-Emblemata Veterum haberi non possunt Ideographica, quod Symbola et Ornatus illi Ideographice sumti sunt obscurae, et ambiguae sententiae, imo absonae, absurdae, ridiculae saepius; et Symbola et Troposchemata Lexeographica omnino ita sunt absona et absurda Ideographice sumta, utique dicenda sunt Lexeographica, et quidem summa arte et sollertia confecta Symbola et Orna-

tus Theogrammatum, et Hiero-Emblematum veterum Gentium, saltem maxima ex parte.

Id autem nos data opera ostendere conati sumus in Problematibus, et Theorematibus Hierographicis.

CAPUT III.

Dramata Liturgica, et Scenae rituales Aethiopum, Aegyptiorum, Syrorum, Graecorum, Italorum, Indorum, Scandinavorum, Parsorum magna ex parte, et quoad omnes fere partes suas et symbola, Lexeoschematica habenda sunt.

ART. I.

Ritus sacros et ceremonias religiosas veterum Gentium certo consilio, magna diligentia, profunda cura compositas et conditas fuisse tenendum est.

Per hos enim ritus, per has ceremonias se pacem Deorum impetrari putabant, omnem prosperitatem, omnem felicitatem in se, in suos, in Pactriam accersere, mala omnia averruncari, et in hostes deferri pertinacissime tenebant. Per horum rituum neglectum, per harum ceremoniarum vel minimarum omissionem iram Deorum vehementissime accendi, et omnibus malis se fieri obnoxios rebantur. Quamobrem superstitione incredibili, diligentia et sedulitate summa Ceremoniae illae semper peractae, et non semel, ut levissimus aliquis ritus servaretur, honores amplissimi et ipsa vita proiecta. Et queniam impossibile est haec

omnia fieri, si temere, inconsiderate, et levi vel nullo consilio illi Ritus fuissent constituti, tenendum omnino est certo proposito, gravi cura, longo examine ritus illos et ceremonias illas fuisse conditas.

Quod eo magis tenendum est, quia vel Auctores, vel Administri horum Rituum, non quivis ex Vulgo, non quivis ex Plebe, sed Cives delectissimi tantum, probatissimi, praestantissimi essent.

ART. II.

Inter nomina, cognomina, potestates, characteres, facta, gesta Deorum veterum Gentium
et Ceremonias sacras, et Ritus Liturgicos
certum nexum et certam relationem intercessisse tenendum est.

In uno enim nexu Rituum et Characterum divinorum, eoque intimo et profundo potest haberi summa illa Superstitio, et persuasio veterum Gentium. Si nomina et Characteres Deorum in illis Ritibus et ceremoniis quodammodo vivunt et sunt, persuasio illa possibilis est; ablato nexu, relatione detracta, amissa sunt omnia, et Ceremoniae illae fiunt actus entium irrationalium, et absurdorum. Atqui Veteres rebantur mirifice Deos delectari illis Dramatibus et Scenis, et indignari si negligerentur. Ergo aeque rebantur esse conformes illos Ritus naturae, characteribus, et vitae Deorum suorum; atque adeo intimum nexum intercedere inter nomina, cognomina, facta Deorum suorum, et Ritus Liturgicos.

ART. III.

Dramata Liturgica veterum Gentium Ideographice sumta vel sunt obscura saepius, et inexplicabilia; vel absona et absurda.

Quis, obsecro, Saturnalia, Bacchanalia, Lupercalia, Metroa, Mithriaca, Panathenaea, et id genus alia, Ideographice et plene interpretabitur? Quis sententiam plenam, continuam, congruentem naturae et characteribus praecipuis Deorum illorum inde extrahere quiverit? Immo quis esse poterit, qui in illis Dramatibus et Ritibus plurima absona, abnormia, et irrationalia non deprehenderit, si Ideographice sumserit? Quin ipsa Dramata Ritualia Nupliarum, Nativitatum, Foederum, Funerum etc. sunt magna ex parte Ideographice inexplicabilia, obscura, abnormia. Nec dici potest mores et ritus Gentium omnino immutari, et in alios diversissimos converti: nam Mores, qui immutantur et perduntur, non sunt saepius Ideographici, et Ritus qui Natura duce, quae non mutatur, instituuntur, vel non pereunt, vel semper clare et perspicue intelliguntur. Ita etsi nos modo non demus amplius operam Palaestrae, totum vero processum Athletarum possumus recte nosse et explicare. Si ergo veteres mores et ritus sunt Ideographice inexplicabiles vel absurdi, omnino tenendum est non fuisse conditos Ideographice.

ART. IV.

Dramata Ritualia et Liturgica veterum Gentium magna ex parte habenda sunt Lexeoschematica.

1. Per Lexeoschemata posse condi quaevis Dramata Ritualia et Liturgica certum est. Nosque in Theorematibus Hierographicis suppeditabimus, Deo dante, elementa ex. gr. Pompae Bacchicae, et Cybelicae.

2. Dramata Ritualia, et Liturgica, quae per Lexeoschemata conduntur, saepius Ideographice sunt vel obscura et inexplicabilia, vel absona, et absurda, eo plane pacto, quo obscura et inexplicabilia, absona et absurda Ideographice sunt Dramata

Liturgica veterum Gentium.

3. Tandem si dubitari nequit Dramata Liturgica veterum Gentium studiose et sollerter fuisse condita, si impossibile est esse absona, absurda, inexplicabilia Ideographice Dramata, quae fuissent condita ex legitimis symbolis Ideographicis: si Dramata Ritualia Veterum Ideographice sunt absurda; si Lexeographice esse possunt rationalia et recta: si Drama, quod non est Ideographicum, necessario habendum est Lexeographicum: utique tenendum est Dramata Liturgica veterum Gentium esse Lexeographica.

CAPUT IV.

Dramata funebria Etruscorum, ea nempe, quae in Urnis inscriptis cernuntur, habenda sunt maxima ex parte Lexeoschematica, Epigraphica, et Cryptica.

ART. I.

Quae dicantur Dramata Lexeoschematica, Epigraphica, et Cryptica.

Si quis datis aliquot vocibus Linguae popularis et communis, puta nomine, praenomine, cognomine, titulis, epithetis certae Personae, ex his vocibus sive nova interpunctione, sive per homiophoniam, aliquot Voces schematicas et figurabiles Linguae secretioris et arcanae, puta Sacrae et Re-ligiosae, inde deducat, et sibi proponat: tum ex his Vocibus schematicis Linguae secretioris Drama conficiat, cui illam Epigraphen praefigat; Drama hoc dicetur Lexeoschematicum, Epigraphicum, et Crypticum. Et quidem Lexeoschematicum, quia ex Schematibus Vocum et Verborum constat: Epigraphicum, qu'a ex Epigraphe deductum est, et tum Verba, tum Drama Epigraphi illi respondent: Crypticum, quia non refertur ad illa Verba, quae leguntur, sed ad Verba alia ignota, et arcana, quae arte tantum et sollertia possunt deprehendi et nosci.

ART. II.

Dramata funebria Etruscorum haberi non possunt lusus inanes, et vana commenta Artificum.

Nulla enim in re magis superstitiosi, imo pavidi extiterunt Veteres, quam in Religione Manium. Ideoque non modo fieri non potuit, ut Artifices Dramatum circa res Defunctorum vanis figmentis et inanibus Schematibus luderent: sed etiam contra certissimo tenendum est, quidquid in illis Dramatibus esse expressum, vel ad nomina et memoriam Defunctorum servandam, et ad laudem et gloriam facere; vel ad expiationem, purificationem, et ad placamina eorum, vel Deorum Inferorum, in quorum potestate eos esse putabant, spectare.

ART. III.

Nulla Dramata funebria Etruscorum haberi possunt plane Historica et Cyriographica.

1. Nam primo Gens Etruscorum videtur neglexisse et parvipendisse Iconogrammata humana, Pragmatogrammata, et Dramata Historica. Etsi enim per sex saecula plures viros praestantissimos Romanae Reipublicae, et Imperio edidisset, ita ut potuisset Signis, et Dramatibus
Historicis Civium suorum suas praecipuas Aedes,
et Hypogaea exornare, quum monumenta diversi
generis ad nos plurima pervenissent, tam paucae
sunt Icones Virorum insignium certorum, tam
pauca Dramata, quae certo dici pessint historica,
ut vix, aut ne vix quidem adduci in exemplum
possint, et vix aliqua memoria digna videantur.

2. Quod Gesta et Facta illustria in fronte Urnulae pedalis, et plerumque fictilis apte numquam

fere effingantur.

3. Quod in *Dramatibus* funebribus *Etruscis* desunt plerumque Personae principes, Protagonisticae, quae centrum et fundum Dramatis Historici constituant.

4. Quod intima compositio Dramatis Etrusci est historice improbabilis, et omnem verisimilitudinem facti socialis excludit. Personae Dramatum funebrium sive prostratae, sive substratae, sive latentes, sive furiose in se irruentes, sive atrocissime praeliantes ita sunt collocatae et dispositae, ut in omnem probabilitatem historicam plerumque evidenter peccent.

5. Quinto quod eadem *Dramata* pluribus et diversis *Inscriptionibus* funebribus respondeant, et *Epigraphae* aliae et diversae praefixae sint eidem vel simili *Dramati*. Quod omnino est antihistoricum, et a *Cyriographia Pragmatica* huma-

na alienum.

6. Sexto tandem, quod in *Dramatibus* istis funebribus frequenter appositae sint *Lasae*, sive *Genii*, et Daemones inferi *Etruscorum*, quod in *Dramatibus Historicis* absurdum.

ART. VI.

Dramata funebria Etruscorum haberi nequeunt, quoad maximam partem Mythographica, et ad Fabularem Deorum historiam spectantia.

1. Primo quia Etrusci caruerunt Systemate Mythico, Corpore aliquo Fabularum Theologicarum: nec series ulla Fabularum divinarum, quae dici possit Etrusca, praeter omnino paucissimas,

sive Monumentorum fide, sive Scriptorum veterum testimonio potest adstrui. Quin ex defectu Monumentorum, ex silentio Veterum, et cuiuscumque Traditionis, et ex paucitate et Crypticismo Symbolorum et Schematum determinantium, quibus Icones et Statuae Deorum Etruscorum exornantur, omni iure et necessario colligitur caruisse Etruscos insigni aliquo et amplo Corpore Fabularum Theologicarum, ut Romanos ipsos caruisse, praeter ceteros, singillatim testatur Dionysius Halicarnasseus.

2. Secundo quia Etrusci numquam adoptarunt et receperunt Systema Mythicum Graecorum, et corpus Fabularum Hellenicarum. Si id enim fecissent, omnino Typos divinos omnes Graecorum et eorum Symbola, et Ornatus recepissent, quod omnino non fecerunt Etrusci praeter Minervam, et Herculem. Quin Etrusci Crypticismi sui Symbolici adeo tenaces extiterunt, ut cum Typos divinos Graecorum, et quaedam Dramata Mythica adoptassent, necessitate temporum adacti, addere potius voces et nomina maluerunt, quam Symbola et Ornatus. Recipere autem Mythos et Fabulas, et reifeere Symbola, Schemata determinantia, et Ornatus sacros impossibile est, quum intimus nexus sit inter utraque.

4. Tertio, quia si Etrusci in pluribus Dramatibus, quae a Graccis sunt mutuati, nomina Deorum inscripserunt, et id non fecerunt in Dramatibus funebribus, utique id factum, quod non essent Dramata Graeca. Et si negari non potest in Urnis funebribus Etruscorum Dramata Raptus Proserpinae, et Liberationis Andromedae fuisse insculpta; negari omnino potest, ea fuisse ab Hellenibus inventa, et primum insculpta: et affirmari

contra potest vel esse Etrusca, vel Gentis alterius utrăque vetustioris. Nec inde fit, ut sit iam Systema Mythicum Etruscis, quod quatuor vel quinque Dramata Fabularia sive propria, sive a Gente vetustiore recepta possint numerari. Alius profecto numerus Mythorum, alia quantitas Fabularum, alius nexus mutuus requiritur, ut Systema et Corpus Mythicum, quod suit Graecis, Indis, Scandinavis, constituatur.

4. Quarto, quia vestes et ornatus Typorum, quibus Dramata funebria conficiuntur, sunt Etrusca, Romanis simillima, non Gracca. Atqui in Rebus divinis Prototypi sunt plerumque fideliter imitandi, et expingendi, quum vestes, arma diversi generis vel formae possint longe aliam interpretationem, et sententiam Dramati inferre.

5. Quinto, quia desunt saepius Typi principes, protagonistici, quia desunt Dii, Heroes certi, quibus Drama tribuatur: quia Mythice explicari certo et clare non possunt. Et qui Mythice tentant ex vetere praeiudicio decepti, et temere, et frustra faciunt, aeternum mutuo de Dramatis interpre-

tatione pugnantes et digladiantes.

6. Sexto, quia etiam Mythice Dramata sunt improbabilia. Pugnae illae Cadmeae, pavores illi, consternationes illae, Monstra illa, nec in Dramatibus Mythicis recte constant; quum Dramati Mythico insit ipsa sua intima probabilitas, et ordo congruus typorum, et factorum.

7. Septimo tandem, quia frequenter adsunt Lasae, et Genii Defunctorum, quae nec in Dramatibus Mythicis recte et rite possunt apponi, nisi ubi res ipsa postulet, et requirat.

ART. V.

Dramata funebria Etruscorum, quibus Ritus et Ceremoniae Religiosae videntur exhiberi, haud haberi possunt ut Dramata Etruscae Liturgiae pura et Cyrioschematica.

Nam obstat illa ipsa intima absurditas compositionis, omnia Dramatis elementa haud mutuo cohaerent, semper sunt aliquae Personae non idoneae, semper facta improbabilia peraguntur, numquam dici potest Scenam ex ipsa veritate Liturgiae fuisse expictam, numquam Drama Etruscum haberi potest, ut Cyrioschematice expressum.

ART. VI.

Pleraque Dramata funebria Etruscorum habenda sunt Lexeoschematica et Epigraphica.

Nam si Cyrioschematica non sunt, si Historica non sunt, si Mythica plerumque non sunt, si Commenta vana et ludihria inania esse non possunt; si ex datis Typis et Formis praepositis necessario fuerunt desumenda, et nulli Typi, nullae formae propius spectare Defunctum potuerunt, quam quae ex sua Inscriptione, ex sua Lemmate emortuali, ex suis nominibus peti et deduci poterant, Epigraphica utique esse Dramata funebria Etruscorum dicendum est.

ART. VII.

- Si Dramata funebria Etruscorum sunt Epigraphica, omnia in eis apte congruunt, et apposite conveniunt.
- 1. Nam primo Dramata Epigraphica nec sunt vana commenta, et ludibria Artificum, nec sunt Scenae Cyrioschematicae, Physiographicae, non sunt Dramata vere Historica, vere Mythica, vere Liturgica, ut esse Dramata funebria Etruscorum modo probavimus. Sed secundum voces Epigraphicas possunt esse omnia haec singillatim. et plura ex his mixta, et consusa. Si Auctor Dramatis Epigraphici detegit in Epigraphe nomina alicuius Dei vel Semidei, potest concinnare Drama Mythicum; si nomina Viri illustris, potest aliquod eius gestum expingere, et Drama Historicum repraesentare; si verba Liturgica, potest Ritum et ceremoniam sacram exhibere, et si verba Mythica et verba Liturgica, vel verba variorum et diversorum rituum, potest confingere Drama mixtum, et confusum; ut esse plura Etrusca superius adnotavimus.
- 2. In Dramatibus Epigraphicis erant plura absona, absurda, obscura, et compositio erit intrinsece improbabilis, et abnormis. Nam saepius fit, ut necessario voces Epigraphes respondeant objectis diversis, adversis, disparatis, et auctor Dramatis in compositione liberrimus in probabilitatem historicam peccet, tum adversitate elementorum, quae tractat, tum sua libertate, tum ut prodat consilium suum, et indicet Drama illud esse Poeticum, et artificiose quidem, sed non ex Cyrioschematibus compositum.

3. In *Dramatibus Epigraphicis* adponi possunt semper *Lasae* et *Genii* Defunctorum, quia *Drama* vere et proprie ad Defunctum spectat, cuius nomina, cognomina, titulos Schemata illa exhibent Cryptice.

ART. VIII.

Removetur Obiectio prima.

At dices: Si Dramata Urnarum Etruscarum respondere debent Inscriptioni praefixae, qui factum est, ut plures Urnae ad nos pervenerint Inscriptione sua carentes? Respondeo: Si verum est esse Urnas numquam inscriptas, id factum, quod plura essent Dramata Theologica Mythica, Liturgica, quae haud egerent Inscriptione, ut apponerentur. Nec nos dicimus vel tuemur universa prorsus Dramata funebria esse Epigraphica, sed pleraque. Dixi: si verum est servari Urnas, quae numquam fuerunt inscriptae. Nam saepius opercula Urnarum, in quarum fronte positae Inscriptiones, perierunt, et saepius Inscriptiones ipsae evanuerunt, ut quandoque ex tenuissimis, sed certis vestigiis, evidenter colligimus.

ART. IX.

Removetur Obiectio altera.

At regeres: Si ex dato Themate Drama funebre ab Etruscis conditum fuit, quomodo iisdem vel simillimis Dramatibus respondent Inscriptiones plane aliae et diversae? Respondeo id factum, quia plurima Verba sunt diversi soni, sed similis potestatis. Si Auctor Dramatum Etruscorum ex quatuor vel quinque Inscriptionibus datis deduxisset voces heterophonas quidem, sed homodynamicas, vel homiodynamicas, quae ex. gr. significassent Virum strenuum, fortem, validum, bellicosum, animosum: uno eodemque Dramate ob homiodynamin potuisset omnes repraesentare. Possunt ergo eadem Dramata dissimilibus Inscriptionibus Lexeoschematice respondere.

ART. X.

Removetur Obiectio tertia.

At quî fieri potuit, dices insuper, ut simillimae Inscriptiones apponerentur diversis et aliis Dramatibus? Quia data Inscriptio potest saepe alio modo interpungi, et potest adeo suppeditare diversa verba, et alia propterea et diversa Dramata. Possunt insuper adhiberi diversa homiophona, et inde deduci diversa verba, et inde condi diversa Dramata. Simillimae igitur Inscriptiones Linguae communis et popularis possunt respondere aliis et diversis Dramatibus Linguâ secretiore confectis per diversam interpunctionem, vel diversa homiophona.

ART. XI.

Removetur Obiectio quarta.

Regeres quarto: Si Dramata funebria Etruscorum fiunt ex dato Lemmate, Urna parari non potuit nisi post mortem. Atqui id est longe improbabile; quin pluribus est aperte falsum, saltem quoad maximum numerum. En autem ut brevi hunc nodum solvam. Ponamus praecipuum Figulum Volaterranum Tabernam Urnarum velle

parare. Is omnium primum Nomina, Praenomina . Cognomina , Titulos, Epitheta praecipuarum Familiarum sibi comparabit, ut faciunt etiam modo inter nos, qui Stemmata Familiarum parant. Hinc sive propria sapientia, sive ope aliorum Sapientum adiutus, Verba Schematica Linguae sacrae et secretioris, ope interpunctionis, vel homiophonorum ex illis Nominibus et Titulis deducet: inde Dramata condet, et Urnas parabit. Defuncto aliquo Etrusco consanguineus, affinis, hercs Epigraphe concinnata, ad Figulum accedet, et Urnis pluribus inspectis et examinatis illa seligetur, cuius Drama satius et melius Epigraphi congruit, et in illa Urna Epigraphe adlata praescribetur et praesigetur. Hoc pacto et Urna ante mortem paratur, et Epigraphicum revera et Crypticum est Drama Urnae, et ad Defunctum revera speciat.

ART. XII.

Removetur Obiectio quinta.

Sed si Lingua Etrusca obscura prorsus est et ignota, quo, cedo, criterio, quo pignore interpretatio habebitur certa et explorata? Etiam incertà et ignotà Lingua populari et communi Etruscorum potest haberi Criterium certum et rationale Interpretationis Dramatum funebrium Epigraphicorum. Dramata enim non referuntur recta ad Inscriptionem, non sunt ipsa verba Epigraphes, quae sunt in Dramate legenda. Sed verba alterius Linguae, quae ex interpunctione et homiophonia vocum Inscriptionis datae exsurgant. Scilicet si quis datis Inscriptionibus plurimis Urnarum Etruscarum ita illas dividat et in-

terpungat, ut omnes voces fiant homophonae, vel homiophonae vocibus certae et notae Linguae, et hae voces omnes vivere, ut ita dicam, et repraesentari deprehendantur in Dramate, maximum criterium utique probabilitatis, vel exploratae adeo veritatis hoc pacto habebitur, et omnino ad rationalem persuasionem satis et super. Tentamen nostrum in haec Hieroglyphica Etruscorum Epigraphica loco suo, Deo adiuvante, dabimus.

CAPUT V.

Emblemata et Symbola Nummorum veterum habenda sunt magna ex parte Lexeographica.

ART. I.

Typis et Symbolis Nummorum antiquarum Gentium Origines, affinitates, et Stemmata ipsarum Gentium; Emblemata Deorum suorum praecipue Indigetum, monitus, et providentiam Numinum, mores et instituta earum nobiliora fuisse significata tenendum est.

Nam si tanta est plerumque artis praestantia in illis Typis, si tanta est pulcritudo et concinnitas formarum, si tanta varietas et numerus Symbolorum, ut dubitari non possit, quin magna, insignia, praeclara per illa tradantur: et si nil charius et antiquius Civitati vel Genti, quam Origines et Nomina sua, et illustriora instituta aeternitati, ut ita dicam, commendare; si nil praestantius quam monitus et providentiam Deorum suorum aliis notam facere: haec utique, et his similia, sunt in Typis et Symbolis Nummorum veterum invenienda.

ART. II.

Plurima Emblemata et Symbola Nummorum veterum haberi non possunt Ideographica.

Nam primo condere Ideographice in Nummis Stemmata perspicua Originum, affinitatum, monitorum divinorum, et institutorum praestantiorum saepius impossibile. Praeterea si Stemmata et Symbola Nummorum Ideographice sumimus, vel obscura sunt, et inexplicabilia, vel interpretationes carent legitima auctoritate, vel potius absonae sunt et absurdae. Et profecto quamvis ad excolendam Nummorum disciplinam accesserint plurimi Viri longe solertissimi, et omni literatura refertissimi, nemo tamen ex his adhuc inventus est, qui decem tantum Nummos cuiuscumque Civitatis, cuiuscumque Regis, vel Imperatoris per leges Ideographices totos et plene nobis explicaverit. Quin, si negari non potest in Nummis potissimum Imperatorum Romanorum plura Ideographice exprimi et significari, ex ipsis Nummis Imperatorum maximum et invictum argumentum desumitur, quod plura etiam in eis non sint originis Ideographicae. Ad Emblemata enim et Typos horum Nummorum saepe sive Verba sive Lemmata adposita sunt, ut vis, potestas, et natura ipsorum Emblematum et Typorum fiat certa et nota. Atqui saepius fit, ut Emblemata, Typi, et Symbola Nummorum Imperialium non modo non cohaereant, nec mutuum nexum ostendant, sed fere adversentur Vocibus et Lemmatibus suis: et contra Emblemata et Typi vere Ideographici, data Voce vel Lemmate determinante, illico fiant et necessario certa et evidentia, ut Libro primo saepe

animadvertimus. Ergo omnia *Emblemata* et *Sym-bola* Nummorum Romanorum, et adeo aliarum Gentium, esse *Ideographica* impossibile est.

ART. III.

Plurima Schemata et Emblemata Nummorum veterum habenda sunt Lexeographica.

1. Primo, quia si non sunt Ideographica, et nulla alia via media est; utique habenda erunt Lexeographica.

2. Secundo, quia possunt condi Lexeoschematice quaecumque Emblemata, quicumque Typi

Numismatici, et quot lubeat.

3. Tertio, quia Typi Nummorum naturae adhuc incertae mixti sunt Typis et Emblematibus Deorum certorum, quorum naturam Lexeographicam iam superius demonstravimus.

Nos autem in *Problematibus* nostris *Hiero-graphicis Lexeoschematice* tentavimus aliquot Nummos Judaicos, aliquot Graecos, aliquot Ita-

licos.

ART. IV.

Interpretationi Nummorum Lexeoschematicae adversari non potest, quod eadem Civitas diversis Typis et Emblematibus usa fuerit; vel quod diversae et dissitae Civitates adhibuerint Typos et Emblemata vel eadem vel similia.

1. Nam si in Nummis possunt recte exprimi variae Tribus, variae Familiae, ex quibus Civitas coaluit, si Conditores plures, si plures fuerunt Typi divini, varia et multiplicia esse poterunt Em-

blemata et Symbola eiusdem Civitatis, et ea pos-

sunt esse omnia Lexeographica.

2. Civitates porro et Gentes loco dissitae poterunt iisdem vel similibus Emblematibus vel Symbolis uti, vel quia consanguineae et affines, vel quod utantur iisdem Typis divinis, et similibus moribus, vel quod adhibeant eamdem Linguam et Scripturam Symbolicam: adeo ut volentes exprimere eamdem sententiam in eadem vel similia Symbola incidant.

CAPUT VI.

Hiero-Emblemata, et Hierodramata Graecorum et Latinorum praesertim Physica, Ethica, Politica post constitutam et propagatam Bibliothecam suam condita, quoad plures suas partes et elementa, Ideographica habenda sunt.

ART. I.

Indicantur caussae, ob quas apud Graecos et Romanos constitutá suá Bibliothecá magis Scriptura Ideographica, minus Scriptura Lexeographica expeti et adhiberi debuit.

1. Prima caussa fuit usus frequentissimus omnis generis Troporum et Metaphorarum Ideographicarum apud Poëtas, Oratores, Rhetores, et Sophistas; et adeo apud universum Populum, qui eorum libros pulcherrimo stilo compositos avidissime complectebatur. Quamobrem necessitas facta est etiam Pictoribus, Sculptoribus, Fictoribus, ut

Ideographica ipsi quoque adfectarent, et a Natura minus, ut ita dicam, dissentirent. Et hine revera factum est, ut Theogrammata, et Hiero-Emblemata Graecorum et Latinorum, etsi Lexeographica, non ostendant tamen plerumque illam absurditatem Ideographicam, quae in Theogrammatibus et Hiero-Emblematibus Aethiopum, Aegyptiorum, et Indorum saepe deprehenditur.

2. Altera caussa fuit institutio et propagatio Sectarum Philosophicarum. Quum enim Philosophorum propositum et studium omne in eo esset positum, ut nexus verus Rerum, et naturales obicctorum relationes decernerentur, numquam amare et curare Scripturam Lexeographicam potuerunt, utpote quae non nexus et relationes, sed contrarietates et absurditates Ideographicas quaereret et probaret. Et hinc factum suisse teneo, ut Schola Orphica Temurosopha, et ex plures Poëtas Theologos, et Agalmatopoeos prodiisse dubitari non potest, Bibliotheca Graeca constitutà, obscura, despecta, et quasi ignota iacuerit. Et Pythagorica etsi plura ex Orphicis resecuisset, quia plura retinuit, ct maxime Temurosophiam, ut nos Explicatione Selectorum Symbolorum Pythagoricorum Appendice ad Hieroglyphica selecta demonstravimus, parum duravit, et brevi fere evanuit.

3. Tertia caussa fuit Regiminum Popularium institutio. Populo enim et Vulgo non per Lexeoschemata loquendum est, sed per Metaphoras et Tropos Ideographicos, quibus mire delectatur.

Conatus igitur captandi et affectandi Ideographica in Agalmatibus et Dramatibus suis sacris apud Graccos et Latinos invalescere necesse fuit 1. perfecta Linguâ populari et communi. 2. Libris pluribus Poëtarum et Oratorum propagatis. 3. Scholis Philosophorum Physiotheisticorum dilatatis. 4. et Regiminibus vel Monarchicis vel Popularibus constitutis. Specimen autem interpretationum Ideographicarum in explicatione Hierodramatis Graeco-Romani, in quo Nuptias Zephyri et Florae vel Amoris Uranii et Psyches exhiberi putamus, per hos annos dedimus, eaque modo sunt edita in Volum. II. Actuum Academiae nostrae Herculanensis.

ART. II.

Nulla tamen aetate Graeci et Romani a Dramatibus suis publicis et solemnibus Scripturam Lexeographicam potuerunt penitus eiicere et depellere.

1. Nam primo necesse fuit servare diligenter, et sancte tueri omnes Typos Theologicos receptos, omnia Theogrammata, et Hiero-Emblemata Le-xeographica iam constituta et probata, eaque ingenti rumero.

2. Secundo, quia essent semper multa, quae Lexeographice quidem possent facile exprimi,

Ideographice essent prorsus intractabilia.

3. Tertio, quia Collegia Sacerdotalia, et Poëtae doctiores omnes Temurosophi, ne desuetudine Ars praestantissima periret, utque intelligentia et interpretatio veterum Hierogrammatum et Emblematum Lexeographicorum servaretur pura et perspicua, ut depositum illud vetustissimum diligenter et integre custodirent, et posteris traderent, omni aetate nova exempla Scripturae antiquae, omni tempore nova semper Emblemata Lexeoschematica procuderunt, et protulerunt. Et hinc factum, ut Romani ipsi, a quibus nemo

similia expectasset, temporibus quoad suas origines recentibus, scilicet paullo ante adventum Servatoris nostri in procudendis Emblematibus et Stemmatibus Nominum et Cognominum suorum Lexeographicis solertissimam operam in suis Nummis Familiaribus posuerunt. Quin post ipsum adventum Domini, etsi temperantius, in Nummis Imperatoriis plura adhuc usque ad quartum saeculum Christianum per Lexeoschemata, et per verba Linguae sacrae et arcanae in omnibus Terrae angulis eodem fere Lexico servatae, tentarunt et procuderunt. Nos quidem ex ipsis Romanorum Nummis Symbola aliquot attigimus in Problematibus Hierographicis, ad docendum profecto parum, sed ad impellendum satis: ideoque non dubitamus, quin alii multi ad hujusmodi pericula sint accessuri, quique velint Romanorum Temurosophiam Semiticam longe pluribus, clarioribus, et praestantioribus argumentis demonstrare. Nec praeterire volo, quod Typus Zephyri, cuius Nuptiarum Drama Ideographice sumus interpretati, non modo Ideographice, sed etiam Lexeographice, et quidem solertissime compositus olim fuit, ut in Problematibus nostris Hierographicis ostendimus.

(131)

SECTIO II.

DE NATURA SCRIPTURAE HIEROGLYPHICAE AE-GYPTIORUM MICROSCHEMATICAE ET POLYGRA-PHICAE.

CAPUT I.

Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum Microschematica et Polygraphica haberi nequit Ideographica, sive Characteristica, sive Systematica.

ART. I.

Scriptura Microschematica Aegyptiorum haberi non potest Ideographica et Characteristica.

- 1. Primo, quia Scriptura Aegyptia Microschematica est analytica, discreta, procedit per series et ordines saepius systematicos Schematum diversorum, quae voluntate et ratione adgregantur. At contra Scriptura Ideographica et Characteristica, ut Cap. 3. Sect. II. Libr. I. animadvertimus, procedere non potest, nisi per Dramata, quae ex ipsa Natura vel expinguntur, vel desumuntur, per Syntheses Schematum physicorum saepius Zoomorphorum, et per Scenas obiectorum externorum: quae propterea Scriptura Ideographica potius similis sit Scripturae Aegyptiae Megaloschematicae et Dramaticae, quam huic Microschematicae et Stichereae.
- 2. Secundo, quia Scriptura Aegyptia est continua, contigua, polygraphica: contra Scriptura Ideographica et Characteristica procedit tan-

tum per Monogrammata, sive per Syntheses Schematum discretas, disiunctas, abruptas, et numquam ita contiguas et continuas, ut Systemata Cogitationum humanarum pleno et perfecto ordine possint exprimi et significari. Nec sunt vires ullae, rationes ullae, per quas Scriptura huiusmodi Ideographica fieri possit continua, contigua, polygraphica, ut demonstratum est Libr. I. Sect. II. Cap. 3. p. 31. 32.

3. Terrio, quia Scriptura Aegyptiorum Microschematica est Theologica, Metaphysica, profunda, ut patet ex usu Theogrammatum, et Hiero-Emblematum, quae sunt per eam interspersa, et ex omnium Veterum Scriptorum constantissimo consensu. Atqui hacc vix leviter et tenuiter attingi possunt in Scriptura Ideographica, et Characteristica, ut ostendimus Lib. I. Sect. II. Cap. 3.

et 6. pag. 29. 30. 37.

4. Quarto, quia in Scriptura Microschematica adhibentur plurima Schemata Cryptica, obscura, Physiomathematica, systematica: et contra in Ideographica et Characteristica adhibenda omnino sunt Schemata nota, certa, clara, naturae exploratae et manifestae, ut diximus Libr. I. Sect. II. Cap. II. Art. 2. pag. 25. et alibi.

ART. II:

Scriptura Microschematica Aegyptiorum haberi non potest Ideographica et Systematica.

1. Primo, quia numerus Schematum adhibitorum in Scriptura Aegyptia est nimis brevis, tenuis, contractus prae necessitate Ideographicae Scripturae: scilicet in Scriptura Aegyptia Microschematica, quae per XV fere saecula obtinuit,

et in incredibili magnorum Monumentorum numero fuit adhibita vix 800 vel 900 Schemata satis invicem distincta, vel diversa numerantur. Atqui in Scriptura Ideographica tam diuturna, et tam ampla vix 10,000 Schematum fuissent satis, ut ex iis, quae disseruimus Lib. I. Sect. II. Cap. 7.

pag. 43. 46. colligere pronum est.

2. Secundo, quia in Scriptura Microschematica Aegyptiorum etsi numerentur 800 fere Schemata, 200 ferme revera sunt, quae fundum, substratum, et substantiam Scripturae faciant. Haec una achibentur in omnibus Monumentis, haec una circulo perpetuo redeunt semper in iisdem Monumentis quantumvis amplissimis, haec una omnibus temporibus; adeo ut universam Sacerdotum Encyclopaediam unis illis ferme ducen tis Schematibus potuisse exprimi et significari probabile videatur; ut factum revera est a Conditoribus Scripturae Sinicae per 200 Semata. Nos quidem haud ii sumus, qui Sacerdotali huic Encyclopaediae nescio quam ingentem doctrinae vastitatem velimus tribuere: at etiamsi fuissent exprimenda Ideographice attributa tantum Deorum et characteres; si vires et potestates Cosmocraticae; si dogmata Theologica; si ritus, si ceremoniae describendae; si mysteria indicanda, 5000 Schemata diversa haud potuissent esse satis.

3. Tertio, quia eadem Schemata, et maxime ex illis 200 radicalibus et fundamentalibus frequentissime bis, ter, et quandoque quater repetuntur. Atqui in Scriptura Ideographica huiusmodi repetitio vel est inepta et absurda, vel impossibilis. Inepta, quia Aegyptii egregio systemat e numerico usi sunt, quo uti potuissent etiam in illis repetitionibus, si ageretur de numeris. Si porro

tu velles duplici Schemate pluralem numerum personarum et rerum significari, quid faceres de repetitione ternà et quaternà? Si dualem tantum, nae dualibus tota Monumenta implebis. Et quidem in hypothesi Scripturae Ideographicae Monoschematicae et Monodynamicae, quae a Monumentis Hieroglyphicis penitus esclusa est tum ob difficultatem suam insuperabilem, tum ob ingentem numerum Schematum, quae essent adhibenda, ut ex dictis Cap. 7. Sect. II. Libri I. p. 45. est necessario colligendum: tum omnium veterum Scriptorum testimonio, qui unanimes tradiderunt Aegyptios Schematibus Polydynamicis, non Monodynamicis esse usos, ut eodem Cap. VII. Art. 2. et 5. pag. 41. 42. ctiam animadvertimus. Quod si datur Scriptura Ideographica et Polyschematica, de qua actum p.46., tum illa repetitio est impossibilis, quia Schema fundamentale Polydynamicum alio et diverso Schemate, vel aliis et diversis Schematibus, non eodem potest determinari et definiri.

4. Quarto, quod in Scriptura Aegyptia plura sunt Schemata originis et formationis abstrusae, crypticae, obscurae. Atqui in quacumque Scriptura Ideographica possibili Schemata saltem pleraque sunt nota, clara, obvia; et si non negamus in Scriptura Systematica et Ideographica posse occurrere Schemata abstrusa, ardua, obscura, contendimus tamen haec procudi, proferri, et probari non posse, nisi exhaustis claris, notis, usualibus; quod profecto in Aegyptia, qua tantum 200 radicalia, et 600 circiter determinantia adhibentur, omnino non fit: quum in quacumque Regione et Gente exculta adsint plusquam 5000 obiecta clarae, notae, et perspicuae formationis, et quae possent facile et utiliter adhiberi.

5. Quinto, quod data versione vel quacumque interpretatione Monumenti Hieroglyphici impossibile est discernere nexum Ideographicum inter Schemata Monumenti, et Verba interpretationis, quod numquam fieri potest in quacumque Scripturá Ideographicá possibili: maxime si esset longa et prolixa, et qua plura obiecta physica et corporea, plura Dramata socialia, et Pragmatogrammata indicarentur, et exhiberentur. Nam haec ex parte saltem capientur et intelligentur illico, non dico a Viris sollertissimis, et praestantissimi ingenii, sed ab ipsis puerulis, et adolescentulis. Quamobrem, si quis posset Textum Graecum Tabulae Rosettanae, sive totum, sive ex parte per Schemata Ideographica secundum quodcumque Systema repraesentare, esset plane impossibile, quin quivis nexum Ideographicum et relationem mutuam Verborum et Schematum levi labore statim pernosceret et caperet. Atqui contra dato Textu Graeco Tabulae Rosettanae, et Inscriptione Hieroglyphica respondente, impossibile est nexum Ideographicum deprehendere inter quatuor tantum verborum Lemma, et quatuor Polyschematum Syngramma. Atqui impossibile est minimum argumentum, minimum indicium relationis Ideographicae deprehendere inter Schemata Obelisci Flaminii, et Verba Graecae versionis tentatae ab Hermapione, et ab Ammiano Marcellino servatae. Ergo impossibile est Scripturam Aegyptiorum Microschematicam esse natura sua Ideographicam, ne Systematicam quidem. Vid. Lib. I. Sect. II. Cap. 7. Pag. 44. 45. 46.

ART. III.

Qut factum sit, ut plures ex Veteribus Scriptoribus, qui Hieroglyphica attigerunt, ad Ideographicas relationes et congruentias fere semper confugerint.

1. Id factum primo, quod constitutà a Sacerdotibus Aegyptiis Scriptura Sacra, Theologica, Divina, qua omnia mysteria Religionis suae conderentur, qua formae, et figurae Deorum mysticae exhiberentur, vera persuasione et sincero praeiudicio potuerunt sibi persuadere Sacerdotes hu-iusmodi, quod Agalmatibus, Emblematibus, et Symbolis suis, quibus ipsi Dii auctores et rectores Naturae universae significarentur, leges et ordo Naturae deberent congruere, et adeo nexus deberet intercedere inter illas formas et Schemata, atque Ideas et cogitationes ab illis significatas. Quamobrem ad captandum hunc nexum, sive potius ad adponendum, quia plerumque non erat, vel erat adversus et absurdus, plurimam operam impendere debuerunt: et adéo tradere Graecis, Latinisque omnes Vultures esse faeminas, omnes Scarabaeos mares, Feles ore parere, et alia huiusmodi plurima physica monstra, et absurditates Ideographicas, quae boni Graeci Latinique collegerunt, et retulerunt.

2. Factum id secundo, quia arcanâ et incommunicabili Scripturâ Hieroglyphicâ ob Crypticismum Theologicum, et Casticismum Civilem, ne viderentur absque ulla ratione et fundamento Symbola sua constituisse, utque aliquem rationis et argumenti fucum quaerentibus et interrogantibus facerent, quum interpretationes Lexeographicae penitissimo arcano essent celandae, una via, una ratio erat reliqua, confugere scilicet ad congruentias *Ideographicas*, etsi plerumque, ut fieri necesse erat, tenues tantum, obscuras, futiles, ridiculas,

absurdas proferre valerent.

3. Factum id tertio, quod Graeci, Latinique levem tantum et tenuem, non magnam, et praestantem operam in Scientia Hieroglyphica perdiscenda, et enarranda posuerunt, omnesque fere Religioso pavore correpti, et Crypticismum illum pertinaciter et mordicus servare cupientes, pauca nec magna de natura Hieroglyphicorum retulerunt, contenti saepius ineptias *Ideographicas* Sacerdotum retulisse.

CAPUT II.

Scripturam Aegyptiorum Microschematicam non esse Alphabeticam ex intimis utriusque Scripturae characteribus primum evincitur.

1. Scripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum, cuius pars potior est Microschematica, plures ex veteribus Scriptoribus dixerunt Symbolicam, Allegoricam, Aenigmaticam. Atqui haec epitheta absurda sunt, quoad Scripturam Alphabeticam

quamcumque.

2. Scripturam Aegyptiam esse incredibili modo arduam, abstrusam, Crypticam tum Veterum plurimorum testimonio, tum tot irritorum conatuum fide, tum analysi ipsa Stichorum magis profecto certum est, quam ipsi vellemus. Atqui nulla Scriptura Alphabetica esse potest vere ardua et abstrusa. Potest quidem fieri malitia et dolo Scri

ptura Alphabetica satis aspera et implexa, ut est Indica Brachmanorum, utque data opera adnotavimus Sect. VI. Libr.I. Cap. 5. p. 99. et 100. Sed nec dici potest vere abstrusa et Cryptica. Nam sufficiunt aliquot dies, ut dato Alphabeto, Grammatica, Lexico, et libro Classico, quis possit inde nonnulla tentare et decerpere, quod in vero Crypticismo

fieri nec deberet, nec posset.

3. Scriptura Microschematica Aegyptiorum est prorsus intractabilis per quodcumque Alphabetum rationale viginti circiter vel triginta Typorum, nec quarumcumque vocum superpositione integras et rectas eas reddit, et ostendit. Et si Alphabeto centum, vel centum et quinquaginta typorum superpositionem aliquot vocum recipere videtur, hae voces paucissimae ad opus et necessitatem sunt, et ita mulcatae et corruptae ex superpositione exsurgunt, ut vix agnoscantur. Tum Alphabeta ipsa homophonica et polytypica sunt prorsus irrationalia et absurda, ut Libr.I. Sect. VI. Cap. 2. et 3. pag. 93. 95. demonstratum est.

4. Scriptura Microschematica Aegyptiorum constat ducentis fere Schematibus Radicalibus, et fundamentalibus, sexcentis vero circiter determinantibus et definientibus. Atqui Alphabetum, quod similibus Typis constet, est absurdum, et

condi non potest.

5. Schemata Scripturae Hieroglyphicae vel sunt Zooschematica, adeoque difficilis et asperae descriptionis, vel sunt Mathematica aut Physiomathematica, et propterea facilis saepe et planae formationis: atqui utraque haec in eadem Scriptura Alphabetica ut invenirentur numquam fieri potuit. Nam vel Auctor Alphabeti seligere voluit Zooschemata ad magnificentiam et pulcritudinem,

et tum omnes literae fuissent Zooschematicae, non tenuis pars tantum: vel aequum existimasset uti figuris planis et facilibus, et tum omnino Zooschemata reiecisset. Alphabeta porro Onomatoschematica et Polytypica, sive Homophonica esse impossibilia demonstravimus Libr.1. Sect. VI.Cap. 3.

6. In Scriptura Microschematica Aegyptiorum plurima Schemata frequentissime repetuntur et immediate bis, ter, et quandoque quater. Atqui ista repetitio in quacumque Scripturá Alphabeticá est impossibilis. Nam nulla fuit
vel est humana Lingua, quae constitit vel constat plurimis vocibus, in quibus bis, ter, quater litera eadem immediate repetantur. Et profecto id tanti est, ut si unum hoc Criterium naturae suae in Scripturá Hieroglyphicá extaret,
omnino satis esset, ut quodvis Alphabetum ab ea
penitus excluderetur.

GAPUT.III.

Scripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum non esse Alphabeticam ex unanimi veterum Scriptorum consensu certissimum est.

ART. I.

Indicantur Scriptores Gente vel Stilo Latini, qui sive expresse et manifestis verbis, sive per inductionem et illationem usum Scripturae Alphabeticae cuiuscumque naturae a Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis reiecerunt.

1. Annaeus Lucanus Libr.III. Phars. v.222. etc.

2. Plinius Secundus Histor. Natur. Lib.XXXVI. cap. 7.

3. Cornelius Tacitus Annal. Libr. II. cap. 60. et Libr. XI. cap. 14.

4. Lucius Apuleius Metamorph. Libr.XI. p.231.

5. Ammianus Marcellinus Histor. Libr. XVII. pag. 100.

6. Rufinus Toranius Libr. II. Histor. Eccles.

cap. 29.

7. Servius Honoratus ad Aeneid. III. v. 444.

8. Claudius Claudianus in Rufin. Libr. I. v.448.

g. Aurelius Macrobius Saturn. 1. Cap. 19. et

10. Martianus Capella de Nupt. Philolog. Libr. I.

Pag. 15.

11. Aurelius Cassiodorus Variar. Libr. III. Pag. 109. etc. etc.

ART. II.

'Indicantur Scriptores Gente vel Stilo Graeci, qui idem plenius, et disertius tradiderunt.

1. Diodorus Siculus Libr. III. Biblioth. c. 4. pag. 126. Wess.

2. Philo Judaeus Alexandrinus de vita Mosis

pag. 60**6.**

3. Artapanus Judaeus Alexandrinus apud Eusebium Praep. Evang. Libr. IX. Cap. 8. p. 432.

4. Antonius Diogenes apud Porphyrium de Vita

Pythagorae p. 8.

5. Plutarchus Chaeronensis de Iside et Osirid. p. 355. Et Symposii Lib. IV. pag. 670. etc.

6. Lucianus Samosatensis in Hermotimo §.44.

7. Justinus Martyr. Apolog. 11. pag. 55.

8. Clemens Alexandrinus Strom. V. pag. 556.

9. Plotinus Aegyptius Ennead. V. Libr. 8. pag. 547.

10. Porphyrius Phoenix de Abst. Libr. IV. p.373. 375. et de Vita Pythag. p.8.

11. Iamblichus Syrus de Myster. Sect. VII. Gap. 1.

et 2.

- 12. Eusebius Caesariensis Praep. Evang. Lib.I. Cap.10. et Libr. HI. cap.11. 12. pag. 115. 117. 126.
- 13. Sozomenus Cappadox Histor. Eccles. Lib. VII. cap. 15. pag. 426.

14. Cyrillus Alexandrinus in Julian. lib. IX.

p.300.

15. Horus Apollo Aegyptius in Hieroglyphicis.

16. Cosmas Alexandrinus in Cosmograph. Collect. Montfauc. Tom. 11. pag. 161.

17. Damascius Syrus apud Photium Bibliothec.

P.1047.

- 18. Eustathius Thessalonicensis ad Iliad. VI, v. 168.
- 19. Quibus addi etiam potest Pseudo-Asclepius Aegyptius ab Apuleio Latine versus Pag. 148. etc. etc.

ART. III.

- Ibis Litera apud Plutarchum Sympos. IX. 2. et 3. in hac quaestione nostra est nihili facienda.
- 1. Nam ex aliis locis eiusdem Viri eruditissimi, et ex aliis pluribus Aeliani, Clementis Alexandrini, et aliorum constat *Ibidem* Sacerdotibus Aegyptiis non literulam Alphabeticam, sed *Hieroglyphicum* summae et profundissimae potestatis extitisse. Inter alia haec Clemens Alexandrinus Strom: V. p. 567. αρίθμου γαρ, επίνοιας, και μετρου μαλισα των ζωων ιβις αρχην παρεχεσθαι τοις Αιγυπτιοις δοχει: De qua re et nos egimus in *Hieroglyph*. Select: Sect. III. num. 10. p. 58. et 59. Et Sect. 1. n. 24. p. 19.

2. Praeterea Ibis in Monumentis Hierogly. phicis admodum raro cernitur, et ubi apparet, vel triplicatus apparet, vel iis symbolis et insignibus ornatus et auctus, ut dubitari non possit, quin ad profundas et graves cogitationes significandas adhibeatur. Ibis ergo ne ex hypothesi quidem haberi potest Litera Alphabetica in Monumentis Hieroglyphicis. Ex quo factum est ut recentiores Alphabetonomi, ut ut literarum avidissimi quaesitores, Ibidem ex suo Alphabeto penitus eiecerint. Sive error igitur sive sapientia Plutarchi in illis Quaestionibus sit quaerenda, in hac nostra nihil ad nos illa Ibis sive Schematica sive Sematica, nec quae de ea Kircherus in Obelisc. Pamphil. et Oedip. Jablonskius in Pantheo Aeg. Georgius in Fragm. Coptic. Evang. S.Joh. disseruerunt, facere possunt.

ART. IV.

Scripturam Alphabeticam in Monumentis Hieroglyphicis Aegyptiorum Clemens Alexandrinus Strom. V. p. 567. nequaquam agnovit.

Hoc in loco omnium primum Clemens universam Scripturam Hieroglyphicam in duas veluti partes, sive potius species tribuit, quarum primam appellat χυριολογικην δια των πρωτων ξοιχειων; alteram vero Symbolicam, et si vis Tropicam, Allegoricam, Aenigmaticam. Ex hac secunda sive parte sive specie Scripturae Hieroglyphicae ita clare et manifeste exclusit Literas Alphabeticas, ut nemo adhuc, quem sciverim, in ea illas quaesierit. At quum Clemens de prima specie agens adhibuisset vocem polydynamicam ξοιχειον, qua aliquando solent etiam Literae Alphabeticae significari, iam a Saeculo XVII. Stephanus Morinus

de Lingua primaeva, et deinceps Saeculo XVIII. Angelus Bandinius de Obelisco Augusti, et Georgius Zoega de Obeliscis; et Saeculo hoc XIX. nuperrime ingens Cohors Doctorum Virorum quasi agmine facto de *Literis Alphabeticis* illa verba interpretari maluerunt. At omnes, meo iudicio,

perperam et iniurià.

1. Primo, quia nulla Scriptura Alphabetica cuiuscumque formae potest appellari χυριολογικη. Impossibile enim est literis alphabeticis sive verba, sive ideas humanas proprie et zuews exhiberi. Adeoque nefas est Patri doctissimo tantam ineptiam adscribere. Et eo magis quod ista vis et potestas πυριολογική primis quidem non secundis literis tribuatur: quae gravior absurditas. Qui vero vocem χυριολογική sumunt de sermone proprio et non metaphorico, qui verbis subsit per illas primas literas, et non secundas descriptus, gravius etiam, si fieri potest, peccant. Nam Clemens agit de Scripturá, de figuris, de typis, et formis, quae describuntur, quae expinguntur, non de verbis et vocibus cuiuscumque Linguae. Tum vero, quum literis iisdem voces propriae et metaphoricae scribantur, absurdum inde colligitur, nempe per primas literas scribi sermones proprios, per secundas allegoricos et metaphoricos.

2. Si πρωτα ζοιχεια sunt literae primae Aegyptiorum, quae cedo secundae? Si omnium voce πρωτος et unus Hermes inventor γραμματων praedicatur, quis secundarum literarum dicendus est Auctor, et eae quae sunt, ubi sunt, quo testimonio probantur? Et si Scriptura quae ex primis exsurgit dicitur Κυριολογικη, quomodo cedo dicetur, quae exsurget ex secundis? Si igitur ex his unae absurditates possunt colligi, πρωτα ζοιχεια Clemen-

tis Alexandrini numquam erunt literae Alphabe-

ticae Aegyptiorum.

5. Si πρωτα ξοιχεια sunt literae Graecorum vetustiores et Cadmeae, quia Scriptura facta δια των πρωτων ξοιχειων est Scriptura quae exsurgit ex adgregatione illorum elementorum, utique pars Scripturae Hieroglyphicae ex ipsis literis Graecis facta dicenda esset.

4. Qui vero putant πρωτά τοιχεια Clementis esse literas quasdam insigniores, communes Generi humano, vel pluribus Populis magis notas et receptas, ut XVI circiter Graecorum, Etruscorum, Latinorum, Celtiberorum, Scandinavorum, etiam errant. 1. Quia vox πρωτος hac potestate sumi nequit 2. Quia Alphabetum XVI. literarum est satis commodum, et ubi gravissima a Clemente reticentur, additio paucarum literarum minime necessariarum haud quaquam peculiari voce potuit indicari 3. Quia ineptum est appellari Cyriologicum Alphabetum huiusmodi 4. Et etiam ineptius putare agentem de literis Aegyptiis confugisse ad nescio quas literas communes et praecipuas, ignotas vel incertas, quas nemo Veterum definivit. vel potuit definire; 5. Et quia prorsus exploratum habendum est fuisse Aegyptiis plusquam XX. literas tum prolatas tum scriptas, ut dicemus Sect. III. Cap. IV. Art. 6.

5. Qui tandem tenent πρωτα σοιχεια Clementis esse nescio quas literas, et schemata polydynamica; qui nempe putant Aegyptios ex. gr. constituisse Oculum, ut signum A. et cuiuscumque Vocalis: Arietem, ut signum B. F. P. V. Catinum, ut signum C. G. K. Manum ut signum D. TH. T. Leonem ut signum L. R. longe gravius errant. 1. Quia voci πρωτος huiusmodi po-

testas esse nequit 2. Quia absurdum est appellare Cyriologicam, propriam, et quasi univocam Scripturam intrinsece ambiguam et aequivocam. 3. Quia huiusmodi Alphabeta sunt impossibilia. ut adnotavimus Libr. I. pag. 93. 94. 96. 97. et alibi. Et si Auctores huius opinionis arbitrantur veteribus Gentibus, adeoque Aegyptiis, τοιχεια, sive literas pronuntiatas extitisse tantum A. B. C. D. L. etc. et minime F. P. V. minime G. K. Q.: minime TH. T. minime R. etc. invicte refelluntur ab Historia pragmatica et vera omnium Alphabetorum veterum, et singillatim Aegyptii, ex testimoniis certissimis pronuntiationis et Alphabetorum oralium plurimarum Gentium recentiorum, et ab ordine et necessitate Humanae naturae, cuius iugi et perenni impulsu et actione ad minimum XX, vel XXX. XL. soni, et soixeia a Gentibus quibuscumque, etiam et maxime barbaris, proferuntur, ut in cit. Locis iam animadvertimus, et Sect. IV, Lib. III. iterum et pluribus animadvertemus.

5. Cur porro tantâ pertinaciâ in ξοιχειοις vim et potestatem Literarum scriptarum quaeremus? Atqui ex praestantissimorum Grammaticorum et Philosophorum auctoritate ξοιχειον est elementum pronuntiationis humanae non signum et sema impressum et inscriptum, est litera ore prolata, non descripta et tradita subiecto durabili. Atqui Clemens Alexandrinus eo in loco agit de Schematibus, signis, figuris, de formis scriptis, haud quaquam de literis pronuntiationis, minime de ξοιχειοις. Ergo apud Clementem Alexandrinum virum longe doctissimum et accuratissimum πρωτα ξοιχεια esse non poterunt primae Literae Alpha-

beticae scriptae.

6. Et qua, obsecro, fronte, errorem gravem tan-

to Viro imputabimus, si insuper ζοιχεια potestate magis probata et recepta sunt figurae, formae, μορφωμάτα, sive corporum et obiectorum visibilium, sive etiam invisibilium et intelligibilium? Praeterea si sunt ξοιχεια, et τα πρωτα ξοιχεια Metaphysicis, Ideae nempe et Formae rerum Archetypae, et primordiales. 3. Si sunt Physicis, quibus sunt corporum et substantiarum visibilium Elementa, 4. Si sunt Geometris, et quidem praestantissima zoixeia: 5. Si sunt Astronomis, et ita frequenter, ita solemniter, ut plurima Veterum loca de Coelestibus soixuois sint intelligenda. 6. Si sunt Theologis, quibus aliquando ζοιχεια sunt Potestates, et Spiritus, et Vires Mundi Cosmocraticae σοιχεια του Κοσμου: 7. Si sunt denique omnibus Disciplinis, omnibus Scientiis sua द्वाद्रध्य, sua πρωτα, μεγιςα, ηγεμονικα στοιχεια, ut Isocrates Orat. ad Nicocl. cap. 31. et Artemidorus Oneirocr. lib. IV. cap.3. p.203. appellant: Quidni, obsecro, ex his potius potestatibus et significationibus erit potestas et significatio vocis apud Clementem definienda? Quamobrem si omnibus Scientiis, si omnibus Disciplinis sunt sua πρωτα, και ηγεμονικα coιχεια, et Hieroglyphice ex praestantioribus Disciplinis est habenda, quidni Scientiae Hieroglyphicae erunt sua πρωτα ζοιχεια? Et si ζοιχεια sunt μορφωματα, figurae, schemata, formae; et μορφωματα, figurae, schemata Scripturam Hieroglyphicam efficiunt: Quidni praecipua Schemata, fundamentales figurae, primitiva et nobiliora μορφωματα, quibus tota Scriptura veluti inniti et incumbere videatur sunt eius πρωτα κοιχεια, ut reliqua Schemata et minores Figurae iure dici possint δευτερα ξοιχεια?

7. Quum igitur absurdum sit interpretari illa πρωτα ζωχωα pro Literis Alphabeticis, et aptum

contra toti Clementis proposito et prorsus congruum interpretari pro Elementis Scripturae Hierogly-phicae, pro Schematibus fundamentalibus, substantialibus, praecipuis, quibus reliqua innituntur, palam est, Clementem Alexandrinum quodvis Alphabetum a Monumentis Hieroglyphicis exclusisse, et reiecisse.

CAPUT IV.

In Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica nullum Alphabetum fuisse adhibitum ex pleniore analysi verborum
S. Clementis Alexandrini Κυριολογική
δια των πρωτων τοιχειων prolixius demonstratur.

ART. I.

In Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis duo genera Scripturae Schematicae sive Hieroglyphicae adhibita sunt.

Scilicet Scriptura Megaloschematica, Dramatica, synthetica, oligographica, et Scriptura Microschematica, analytica, continua, et polygraphica: quemadmodum superius Sect. I. Cap. I. pag. 101. ad 104. ostendimus.

A R T. II.

Scriptura Megaloschematica et Microschematica, Dramatica et Analytica intima sua compositione et natura invicem discrepant

1. Primo, quia Scriptura Megaloschematica habet tantum Hiero-Emblemata, et figuras Deo-

rum, Regum, et Sacerdotum: Microschematica vero ceteras omnes formas, figuras, schemata.

2. Secundo, quia Megaloschematica habet Dramata et Scenas Personarum Sacrarum, eorum occursus, et societates; Microschematica vero habet eorum verba, lemmata, sententias, sermones, et, si vis, de Deorum natura, et characteribus epigrammata, et inscriptiones. Scriptura Megaloschematica est quasi Cyriographia Theologica et divina, ut paullo post dicemus quia ipsa χυρα Deorum Agalmata repraesentat; Microschematica vero est Oratoria, disserens de natura, characteribus, et factis Deorum, et Regum.

3. Tertio, quia Scriptura Megaloschematica, etsi quoad ornatus, symbola, et intimam formationem Agalmatum Theologicorum sit cryptica et arcana, plura habet Ideographica imitata a Dramatibus humanis et Scenis socialibus: at Scriptura Microschematica fere tota Cryptica est, abstrusa, et per Polyschemata systematice collecta et composita procedit. Alia vide super Sect. I. Cap. 1. pag. 102. et seq. et Sect. II. Cap. 1. pag. 131.

ART. III.

Nemo esse potuit, qui ubi dederit aliquam operam Monumentis Hieroglyphicis Aegyptiorum, duplicem hanc speciem Scripturae Schematicae in eis non animadverterit et discreverit.

Nam in omnibus Monumentis Hieroglyphicis, etsi varia quantitate et proportione utraque Scriptura occurrit, et tot sunt characteres, quibus mutuo discernuntur, ut ipsa mediocria ingenia, ubi attendant, necessario eis percellantur. Quamobrem

quum dubitari non possit, quin Clemens Alexandrinus acris et subacti ingenii vir Scripturae Aegyptiorum Hieroglyphicae aliquam insignem operam dederit, dubitari adeo non potest, quin duplicem illam Scripturae speciem sibi adnotaverit et discreverit.

ART. IV.

Megaloschemata Dramatica Monumentorum Hieroglyphicorum sunt potissimum Theogrammata, Hiero-Emblemata, Icones Regum, et figurae Sacerdotum.

Patet id ex eorum forma, ornatibus, symbolis, emblematibus, ut animadvertimus etiam supra Sect. I. Cap. I. pag. 102. 103.

ART. V.

Megaloschemata Dramatica sunt efformata, saltem quoad magnam partem, ex propriis figuris et formis χυρως obiectorum externorum.

Nam sunt ipsae figurae Regum, ipsae formae Sacerdotum, qui petunt, orant, venerantur, colloquuntur, etsi Symbolis divinis et allegoricis plerumque auctae.

ART. VI.

Theogrammata et Iconogrammata Sacra cuiusvis Gentis possunt et debent appellari Cyriogrammata et Cyrioschemata Theologica.

Nam si Nomina et Epitheta nobis plerumque temere et parum apte imposita zupia dicimus; si proprias vestes, propriam supellectilem, quibus brevi utimur: cur non dicentur zupiai Icones, propria Simulacra, quae certis Diis, certis ritibus consecrantur, certis rationibus tribuuntur, et summa constantia, et longa saeculorum serie ut propria addicuntur et praedicantur? Quamobrem Scriptura, quae constat ex Simulacris et Formis certis Diis consecratis, et addictis, omni lure dicetur Cyriologica et Cyriographica. Non enim una existit Cyriographica, sed est etiam Cyriographia Physica tum Politica, tum Theologica, de quibus egimus Libro I. Sect.II. Cap.4. et 5. pag. 35. 35. eto.

ART. VII.

Scriptura Megaloschematica et Dramatica Aegyptiorum dici potest et debet Cyrioschematica, et Cyriologica.

Nam si constat ex Figuris Deorum πυριοις, ex formis Regum πυριοις, ex Iconibus Sacerdotum πυριοις, utique dici potest et debet Cyriologica πυριολογική, et Cyriographica.

ART. VIII.

Megaloschemata Dramatica, sive Cyrioschemata Sacra Aegyptiorum sunt vera Protoschemata Scripturae Hieroglyphicae.

1. Primo ratione naturae suae Sacrae et praestantioris, quia exhibent formas Deorum magnorum, Schemata Regum, formas Sacerdotum, quibus nil praestantius, nil prius, nil maius esse potuit apud Aegyptios, adeoque πρωτα μορφωματα, πρωτα κοιχεια in Scriptura Hieroglyphica.

2. Secundo ratione temporis et aetatis. Nam omnium primum invenienda fuerunt Agalmata Deorum, omnium primum Icones exornandae,

ante omnia Emblemata concinnanda, et Dramata sacra, Scenae religiosae componendae. Πρωτον scilicet parandae fuerunt Primae Formae, πρωτα σοιχεια. Hinc et post plures aetates, imo plura saecula, fieri potuit gradus ad Scripturam Microschematicam, analyticam, et oratoriam, nempe ad δευτερα σοιχεια, longe prioribus difficiliora et abstrusiora.

3. Tertio ratione ipsius Grammaticae compositionis in Scriptura. Nam quum Megaloschemata Dramatica, sint Schemata Deorum, Regum, Sacerdotum, sint Schemata Personarum, Substantiarum, Entium, quae facere, agere, vel pati aliqua inducantur: utique sunt plerumque subiectum, et materia, et substantia, super qua Scriptura Sticherea et Polygraphica exerceatur et versetur, et quasi innitatur et constituatur. Et propterea huius Scripturae Dramaticae Schemata conxeia dicenda sunt apara.

ART. IX:

Megaloschemata Dramatica sive Protoschemata Scripturae Hieroglyphicae dici possunt et debent τα πρωτα γραμματα.

Nam si Hieroglyphica Aegyptia a Scriptoribus omnibus Graecis, Latinis, Aegyptiis, Syris, Phoenicibus, Palaestinis, qui Graece vel Latine scripserunt appellata sunt quasi recepto et solemni voce γραμματα, vel literae; quum demonstratum sit Megaloschemata Dramatica esse Protoschemata Scripturae Hieroglyphicae, demonstratum quoque erit esse πρωτα γραμματα Scripturae eiusdem Hieroglyphicae.

ART. X.

Megaloschemata Dramatica Aegyptiorum possunt et debent dici τα πρωτα ζοιχεια:

Nam si iure dici possunt τα πρωτα γραμματα, quum γραμματα plerumque sint literae alphabeticae sematicae et informes, longe satius dicenda sunt τα πρωτα τοιχεια, si τοιχεια sunt μορθωματα, ut pluribus animadvertit etiam Salmasius de annis Climact. pag.577; si sunt imagines, formae, et potissimum physicae et obiectivae, ut ex opportunissimo loco Artemidori Oneirocrit. Lib. I. Cap. 2. p. 6. colligimus. Ergo Megaloschemata Dramatica Aegyptiorum facta ex illustrioribus, praestantioribus, vetustioribus Figuris, Iconibus, Imaginibus Deorum, Regum, Sacerdotum erunt omnino τα πρωτα τοιχεια; atque adeo Scriptura buiusmodi necessario erit Κυριολογικη δια των πρωτων τοιχειων.

ART. XI.

Si Deorum Simulacra et Agalmata sacra a Taauto Phoenicia quasi solemni et peculiari voce dici potuerunt ζοιχεια, et πρωτα ζοιχεια, utique Simulacra et Agalmata parata a Taauto sive Thotho Aegyptia aequali, et simili ratione dici poterunt ζοιχεια, et πρωτα ζοιχεια.

Eusebius Caesariensis ex Philone Byblio haec excerpit Libr. I. Praep. Evang. Cap. 10. p. 39. προ δε τουτων θεος Τααυτος μιμησαμένος τον ουρανον των θεων οψεις Κρονου τε, και Δαγωνος, και των λοιπων διετυπωσεν τους ίερους των ζοιχειων χαρακτηρας. Ante haec Deus Taautus Coelum imitatus

Deorum vultus Saturni, Dagonis, et ceterorum expressit sacros elementorum characteres. Et quamvis hic zoixua referantur ad Stellas, ineptus esset qui cogitaret, vultus, facies, formas illorum Deorum simplicissimis typis Stellarum visibilibus, quae nec invicem discerni quidem nec distingui fere possint, fuisse expressas et significatas, sed omnino formis et figuris intelligibilibus quidem, sed zoomorphis, illis figuris, quas profunde Ovidius ipse Metam. I. v. 77. appellavit formas Deorum, et quae in Zodiacis Aegyptiis hactenus manent ex parte. Praeterea ipse Eusebius haec paullo post pag. 40. subdit: O d'auσος Φιλων παλιν περι των Φοινικων ζοιχειων εκ των Σαγχουνιαθωνος μεταβαλων θεα όποια Φησι των έρπυζικών, και ιοβολών Αηριών. Ipse Philo iterum agens de Elementis Phoenicum, quae ex Libris Sanchuniathonis converterat, vide quae dicat de Serpentibus, et venenosis Animalibus. Ex quibus duo sunt evidentia. Primum scilicet ζοιχεία Φοινικία fuisse Eusebio formas et figuras Deorum Phoeniciorum: alterum has formas et figuras desumtas fuisse a Taauto ex Serpentibus aliisque Animalibus, scilicet ex ww idiw eixorwr Φυσικών, εκ των σοιχειών, ut Artemidorus Lib. I. c. 2. p. 6. appellabat. Tandem ex ipso Philone haec etiam exscribebat Eusebius pag. 36. απο Muσωρ Τααυτος, ός έυρε την των πρώτων ζοιχειών γρα-Ony. A Misore Taautus, qui Scripturam primorum Elementorum invenit. Nempe primas ct originales formas et figuras Deorum, prima Agalmata, prima Emblemata, quae essent primum fundamentum cultus, prima basis Religionis, prima vera elementa totius Scripturae Sacrae, πρωτα 501χεια. Et quia Scriptura ipsa facta est ex χυριεις formis Animalium, et destinata consecrata, ut κυριας formas Deorum significaret, ideo fuit etiam Κυριολογικη. Agalmata igitur et Simulacra Deorum Aegyptiorum, quae efficiunt magna ex parte Scripturam Megaloschematicam et Dramaticam, dici recte possunt τοιχεια, et τα πρωτα τοιχεια.

ART. XII.

Secunda pars Scripturae Hieroglyphicae, quam Clemens Alexandrinus Symbolicam appellat, illa ipsa est secunda pars Scripturae Hieroglyphicae Monumentorum, quam nos Microschematicam et Polygraphicam appellavimus.

Nam characteres et proprietates utriusque ipsae et eaedem sunt. Et si laudes atque elogia Regum Aegyptiorum Scripturá Symbolicá exprimi testatur Clemens, et nullà aliâ Scripturâ exprimi potuerunt, nisi Microschematica et polygraphica, utique Scriptura, quam nos istis nominibus distinguimus, est ipsa Symbolica Clementis.

ART, XIII.

Ergo Scriptura Clementis Κυριολογική δια των πρωτων 50ιχειων est Megaloschematica et Dramatica Monumentorum.

1. In Monumentis Hieroglyphicis Aegyptiorum duae species Scripturae Schematicae et Hieroglyphicae sunt adhibitae; nempe Megaloschematica, et Microschematica; Dramatica et Polygraphica. 2. Clemens Alexandrinus duas aeque Scripturae Hieroglyphicae sive partes sive species agnovit, quarum primam dixit Κυριολογικην δια

των πρωτων τοιχειων, alteram Symbolicam, Tropicam, Aenigmaticam. 3. Scriptura Megaloschematica et Dramatica dici potest et debet
Kυριολογική δια των πρωτων τοιχειων. 4. Scriptura
Symbolica Clementis sive secunda pars Scripturae
suae Hieroglyphicae perfecte congruit cum secunda parte Scripturae Hieroglyphicae Monumentorum, sive cum Scriptura Microschematica
et Polygraphica. 5. Ergo necessario prima pars
Scripturae Clementis Κυριολογική δια των πρωτων
τοιχειων erit prima pars Scripturae Hieroglyphicae Monumentorum, sive Megaloschematica
et Dramatica, summo iure, profundâ, legitimâ,
propriâ singulorum verborum potestate a Viro incomparabili ita appellata.

ART. XIV.

Praeter Clementem Alexandrinum Antonius Diogenes, et Porphyrius duplex Scripturae Hieroglyphicae genus Dramaticum nempe et Analyticum in Monumentis Aegyptiis agnoverunt.

Porphyrius in vita Pythagorae ex Antonio Diogene de suo Philosopho haec retulit pag. 8. Γραμματων δε τρισσας διαφορας (εξεμαθε Πυθαγορας) επισολογραφικων τε, και ιερογλυφικων, και συμβολικων, των μεν κοινολογουμενων κατα μιμησιν, των δι αλληγορουμενων κατα τινας αινιγμους. Triplex quidem Literarum genus addidicit Pythagoras, scilicet Epistolographicum, Hieroglyphicum, et Symbolicum, quorum illud per imitationem Dramata communia imitatur, hoc per allegorias et aenigmata animi sensus exprimit. Plures docti Viri autumantes haec adversari sententiae

aliorum Scriptorum veterum Antonium et Porphyrium quasi ignaros Scripturae Aegyptiorum traduxerunt. Alii mitius de iis iudicantes locum gravissime corruptum sunt arbitrati. Vid. Zoeg. de Obeliscis p. 426. 427. At hi si cogitassent plura verba, quae ad difficiles et amplas Institutiones humanas spectant esse saepius ambiguae et aequivocae significationis, diuque incerta potestate fluctuare, ab utroque temerario iudicio sese tem-

perassent.

2. Et primum Clemens Alexandrinus Scripturam Aegyptiorum Vulgarem, et quam alii iam dixerant Demoticam, alii Enchoriam, ipse Loc. cit. dixit Epistolographicam. Et quia in Regiminibus Casticis Plebs potissimum nullas vel fere nullas Epistolas scribit, et quia nullae Aegyptiorum Epistolae inventae adhuc sunt, ut plurimi contra Libelli Iuridici, ob nullam aliam rationem Scripturam huiusmodi potuit Clemens Epistolographicam appellare, nisi quod forma Literarum esset ita inconcinna, deformis, et praeceps, ut illa esse solet literarum, quae cursim et raptim in Epistolis describuntur. Quamobrem, quidni Antonius ob ipsam hanc rationem potuit appellare Epistolographicam, non Vulgarem, de qua nihil ad rem, sed Hieraticam et Sacerdotalem Scripturam, qua innumerae Papyri funebres fuerunt descriptae, et quam intererat nosse, et quae videretur constare literis cursivis, rudibus, abnormibus, tachygraphicis, ut illae fere sunt quae summa rapiditate et praecipitantia in Epistolis Amicorum describuntur? Quod si est, ut esse longe verisimile est, Antonius et Porphyrius a ceteris non dissentient.

3. Praeterea Clemens et alii cum eo omnem

Scripturam Schematicam Aegyptiorum appellant Hieroglyphicam, neque ideo culpandi sunt: at in hac Scriptura non omnia sunt Sacra, vel aeque Sacra. Et si prior Scripturae Hieroglyphicae species, si Scriptura Megaloschematica et Dramatica ipsis formis Deorum, ipsis Agalmatibus divinis constat, si quis hanc unam appellaret Hieroglyphicam culpari non posset, quia ea una revera constat ispois simulacris, ispois schematibus. Scriptura autem Hieroglyphica Antonio et Porphyrio illa est, quae adhibet Schemata χοινολογουμενα κατα μιμησιν; ea nempe, qua videntur agere, facere, quae homines agere videntur, orare, petere genuflectere, imperare, colloqui, complecti. Atqui haec ipsa expinguntur in Scriptura Aegyptiorum Megaloschematica et Dramatica. Ergo Antonius, et Porphyrius hanc Scripturam penitus noverunt, malueruntque singillatim dicere Hieroglyphicam, ob peculiarem ei, ut putabant, Sanctitatem, et quia haec vox ἱερογλυφικη fluctuabat adhuc quasi incertae potestatis, et ad libitum poterat adhuc trahi a Scriptoribus harum rerum ad sententiam suam.

5. Secunda vero pars Scripturae Hieroglyphicae, Microschematica nempe et Polygraphica, et quae Clementi est Symbolica, Tropica, Aenigmatica aeque est Symbolica et Aenigmatica Antonio, et Porphyrio, nec consensus etiam verborum potest esse plenior. Et si laudandus est Clemens, quod etiam Cyrioschematum meminerit, haud culpandus Antonius, qui neglexerit, quum essent paucissima numero, et naturae plane alius et diversae a Symbolicis, et ipse raptissime haec attingeret. Antonium ergo Diogenem, et adeo eius exscriptorem Porphyrium duplex genus Scripturae Hieroglyphicae novisse penitus, et commode di-

stinxisse tenendum est.

ART. XV.

Consensus Scriptorum veterum de natura non Alphabetica Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiorum est invictae prorsus et certissimae auctoritatis.

1. Primo, quod Testes sint plurimi, et co sane numero, quo de quacumque re vel maximi et summi momenti certissimam fidem facerent.

2. Secundo, quod sint plerique Viri docti, eruditi, sollertes, rerum Aegyptiarum et aliarum

Gentium periti.

3. Tertio, quod sint diversae aetatis et temporis, nempe a saeculo Pro-Christiano, ad sextum Christianum.

4. Quarto, quod sint variarum Gentium, et Regionum: Acgyptii ipsi, Syri, Phoenices, Hebraei, Graeci, Latini, adeo ut ab una prorsus veritate

corum consensus potuerit procedere.

5. Quinto, quod agitur de re levi, facili, obvia, quam ex colloquiis cum Sacerdotibus Graeci et Romani, aliique poterant, immo debebant necessario et facile colligere, et Sacerdotes ipsi, salvo Crypticismo, poterant aperte fateri, imo debebant, ne a quaerentibus et ab interrogantibus frustra et diutissime obtunderentur.

6. Sexto, quod Graeci et Romani occupata armis Aegypto, impositisque Regibus Gentis suae non solum facillime potuerunt, sed omnino debuerunt scire elementa et fundamenta saltem prima Scripturae Hieroglyphicae. Quum enim ius publicarum Inscriptionum esset Regium, et supremae potestatis proprium, essetque insuper iusta suspicio, quod superbissimi Hierophantae odio do-

minationis externae vel diras et imprecationes poncrent, vel lemmata describerent, quibus tumultus
et rebelliones excitarent, fieri necesse fuit, ut sub
Lagidis et Caesaribus constituerentur Graeci, Latinive docti, probati, fidique, qui Inscriptiones
Sacerdotum, si quas hi vellent ponere, examinarent et cognoscerent diligenter: adeoque necesse
fuit ut saltem ab his vera sententia de natura
Scripturae Hieroglyphicae emanaret ad vulgus, quae
tradi poterat, quocumque Arcano obstante.

ART. XVI.

Qui factum sit ut de Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica non multa, et copiose, sed pauca, et breviter Veteres tradiderint.

1. Factum primo, quod mores Aegyptiorum, vita, habitus, instituta, ceremoniae nimis discreparent ab illis Graccorum et Latinorum. At quae nexu, analogia, similitudine carent, vel negliguntur,

vel spernuntur, vel leviter adtinguntur.

2. Secundo, quia Scriptura esset abstrusissima, et incredibilis difficultatis, et quae nisi affectu animi vehementi, firmissima voluntatis pertinacia, et ope praeceptorum praesenti, diuturna, adsidua superari non possit. Atqui in animis et mente Graecorum et Romanorum numquam potuerunt cumulari vires effectrices et genitrices studii Hieroglyphici veri et profundi.

3. Tertio, quod Crypticismum suum Theologicum et arcanam suam sapientiam, scientiam suam Hieroglyphicam abditissimam Hierophantae Aegyptii usque ad perfectam suam extinctionem pertinacia inenarrabili servarunt, ut ex Porphyrio, Iamblicho, Iuliano, Proclo, Damascio, aliisque

constat.

(160)

4. Quarto, quod Graeci et Romani ctiamsi fuissent ipsis Hierophantis in Scientia Hieroglyphica doctiores, numquam de Hieroglyphicis nisi parce, leviter, et breviter disseruissent, ipsi iidem Arcano faventes, Religioso pavore perterriti: quod etiam animadvertimus paulo supra pag. 137. Et quomodo ab enarrandis Mysteriis suis patriis, et propriis suis Religionibus pertinacissime abstinuerunt, ne tectum domus eos obrueret, vel abyssus vivos deglutiret: utique ab attingendis arcanis Religionis Aegyptiae a Diris et Execrationibus teterrimis totius ordinis Sacerdotalis, et a furore Isidis iratissimae peiora et graviora timere debuerunt. Ne plenam igitur et perspicuam explicationem Scientiae Hieroglyphicae traderent nobis Graeci, Latinique omnia prorsus et vi insuperabili obstiterunt. Sed caveamus ne Viris praestantissimis simus iniquiores. Nam ex eorum Libris tantam lucem, tanta adiumenta ad definiendam naturam Scripturae Hieroglyphicae possumus colligere et adservare, quae ad quamcumque persuasionem rationalem inducendam sint satis et super, ut ipsi nos paullo post abunde, ut speramus prolatis certis pignoribus, probabimus.

CAPUT V.

Scripturam Aegyptiorum Microschematicam esse Lexeographicam ex characteribus et proprietatibus suis intimis demonstratur.

ART. I.

Primo, quia nec Ideographica, nec Alphabetica haberi potest.

Nam tres tantum scribendi modi nobis sunt in hac nostra Oeconomia, ut initio huius Operis animadvertimus. Vel enim *Ideas* et cogitationes nostras recta et immediate Signis adiungimus, vel integra Verba, vel Elementa pronuntiationis nostrae: Adeo ut si datâ Scripturd aliquâ Polygraphica certum sit eam non esse Ideographicam, nec Alphabeticam, aeque certum sit habendam esse Lexeographicam. Atqui demonstratum est Scripturam Aegyptiorum Microschematicam et Sticheream nec Ideographicam esse, nec Alphabeticam: Ergo omnino habenda est Lexeographica.

ART. II.

Secundo, quia ex Veterum Scriptorum consensu, ex ipsa intima Scripturae analysi, et ex elementorum omnium consideratione est cryptica, arcana, abstrusa, ardua.

Omnes fere Scriptores veteres, qui Hieroglyphica attigerunt sive expresse, sive tacite, sive paucis, sive multis verbis Scripturam Aegyptiorum Hieroglyphicam arcanam, arduam, abstrusam dixerunt:Et Recentiores omnes a restitutis Literis ad nos non poterant evidentioribus argumentis illam longe difficillimam demonstrare, quam ipsis tentaminibus et coniectionibus suis. Atqui impossibile est Scripturam Ideographicam omnium oculis quotidie subiectam esse penitus abstrusam et inexplicabilem: Et si pleraque Emblemata Recentiorum Ideographica non intelliguntur, non fit, ut alibi etiam monuimus, quod Scriptura sit ardua et abstrusa, sed quod sit imperfecta, sed quod sit ambigua, obscura, indefinita, quod non sit vera Scriptura, sed lusus ineptus, et nullius solidae firmitatis. At Scripturam Aegyptiam a vetustissimis usque temporibus veram, propriam, certam, et definitae, ac necessariae sententiae Scripturam extitisse ex immani eius Copia, ex summa diuturnitate, ex Veterum Scriptorum auctoritate, ex interpretationibus pluribus ab ipsis Aegyptiis factis est plane evidens et exploratum.

2. Praeterea Scriptura Alphabetica est natura sua facilis plana et clara, et si malignitas Castica potest abstrusiorem reddere et difficiliorem, non potest tamen ita leges invertere et immutare, ut statim non agnoscantur, et deprehendantur, quod etiam superius animadvertimus pluribus Cap. II.

pag. 137. 158.

3. Atqui contra possunt condi Scripturae Lexeographicae penitus arduae, abstrusae, difficiles; ut demonstratum est Lib. I. Sect. IV. Cap. 3. pag. 62. ad 65. et Sect. V. Cap. 4. pag. 84. ad 86. Ergo Scriptura Aegyptiorum Microschematica quia vere et omnino ardua et abstrusa, habenda est Lexeographica.

ART. III.

Tertio, quia Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum Microschematica illa ipsa Scriptura Lexeoschematica est, de qua nos prolixe disseruimus Libr. I. Sect. IV. Cap. 5. 4. 5. pag. 62. ad 74: et quam Crypticam atque abstrusam appellavimus.

Nam omnes leges, omnes proprietates, omnes characteres utriusque Scripturae ipsae sunt et eaedem. Nosque secundum has ipsas Leges, hos ipsos Canones Tabulam Rosettanam Hieroglyphicam fere totam iam sumus interpretati, et Latina versione tentatam typis edidimus. Ergo Scriptura Hieroglyphica et Microschematica Aegyptiorum habenda est Lexeoschematica.

CAPUT VI.

Scripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum esse Lexeoschematicam, eamque Crypticam et abstrusam, plures ex veteribus Scriptoribus distincte et perspicue tradiderunt.

ART. I.

Annaeus Lucanus.

Libro III. Pharsaliae v. 210. haec legantur: Phoenices primi, famae si creditur, ausi Mansuram rudibus vocem signare figuris: Nondum flumineas Memphis contexere Biblos Noverat; et saxis tantum volucresque feraeque, Sculptaque servabant magicas animalia linguas.

Scilicet, Lucano Auctore, Phoenices fuerunt primi, qui sonos oris fugientes, elementa pronuntiationis humanae, soixeia, signis manentibus, literis duraturis, iisque rudibus, nempe amorphis, non Schematicis figere conati sunt. Ante eos Aegyptii Linguas, sive sermones, et vocabula Linguae suae Saxis per Schemata saepe Zoomorpha Magico sive arcano et cryptico modo insculpebant.

Lucano igitur Hieroglyphica Aegyptia non erant Elementa Vocum, et Literae Alphabeticae; non Signa Idearum et cogitationum directa; Sed omnino Voces Linguae certae Magico modo insculptae, erant nempe Lexeoschemata Cry-

ptica.

ART. II.

Cornelius Tacitus.

Haec leguntur Annalium Libro XI. Capite 14. At novas Literarum formas addidit, vulgavitque Claudius. At primi per figuras Animalium Aegyptii sensus mentis effingebant, et antiquissima monumenta Memoriae humanae impressa Saxis cernuntur: Et Literarum semet inventores perhibent. Inde Phoenices, quia mari praepollebant, intulisse Graeciae etc. Tum Libr. II. Cap. 60. Mox visit Germanicus veterum Thebarum magna vestigia, et manebant structis molibus Literae Aegyptiae primam opulentiam complexae: Iussusque e Senioribus Sacerdotum Sermonem Patrium interpretari, referebat habitasse quondam septingenta millia aetate militari.... Legebantur et indicta Gentibus tributa etc.

Primum ergo tenebat Tacitus Hieroglypisica Aegyptia non esse literas Alphabeticas, quia diserte et distincte illa ab his secernit. Tum tenebat non esse Ideoschemata, quia Ideoschemata non leguntur, nec sermonem patrium servant: Et si superius dixit per figuras animalium sensus mentis Aegyptios patefecisse, verum dixit etiam de Scripturá Lexeoschematica, quia in quacumque Scriptura semper fundamentale propositum nostrum et consilium est, animi sensus, et cogitationes mentis intimas manifestare et patefacere, sive mediate sive immediate. Tacitus ergo tenuit Scripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum esse omnino Lexeoschematicam, quae nempe et proprie legi potest, et patrius sermo vere potest câ contineri.

ART. III.

Lucius Apuleius.

Libro XI. Metamorph. pag. 230 haec scribit: Senex comissimus de opertis Adyti profert quosdam libros literis ignorabilibus praenotatos, partim figuris cuiuscemodi animalium, concepti sermonis compendiosa verba suggerentes, partim nodosis et in modum rotae tortuosis, capreolatimque condensis apicibus a curiosa profanorum lectione munitos.

Agere autem hîc Apuleium etiam de Scriptura Hieratica palam est. În hac enim Signa revera sunt intorta et involuta, et capreolatim tortuosa. Et quum agatur de Mysteriis et rebus sacris, hacc quidem Scriptura non Demotica et profana poterat adhiberi. Non fuisse autem Apuleio Ideographicam hanc Scripturam inde aperte colligitur, quod eius

signa appellet Apices sive Literas, quae vox de Schematibus vel Sematibus Ideographicis usurpari non potest: Tum affirmet esse munitam a lectione profanorum: Atqui Signa Ideographica nec leguntur, nec muniri ab aliorum tellectione possunt. Nec Alphabeticam fuisse Apuleio hanc Scripturam Hieraticam inde perspicuum est, quod eius Signa appellet literas ignorabiles, quum nullius humani Alphabeti Literae, quae paucarum horarum spatio saltem ex parte aliqua possunt addisci ignorabiles appellari queant: Nec Scriptura ulla Alphabetica est, quae possit muniri a curiositate Lectorum. Atqui contra Signa et Semata Scripturae Lexeographicae revera leguntur; et iure dici possunt Literae, ut dicetur pag. 176. post: Tum signa Scripturae Lexeographicae possunt esse Cryptica et ignorabilia, et ipsa Scriptura potest a quacumque curiositate Lectorum muniri. Ergo Scriptura de qua hîc agit Apuleius, fuit omnino Lexeographica. Atqui leges fundamentales Scripturae Hieraticae et Hieroglyphicae Aegyptiorum easdem esse animadverteinus Sect. IV. Cap. I. Ergo non tantum Scriptura Hieratica Aegyptiorum, sed etiam Hieroglyphica Lucio Apuleio habenda fuit omnino Lexeographica. Quin non de una Scriptura Hieratica loquutus est hic Apuleius. Nam pars Librorum Mysticorum expressa potissimum erat figuris quorumdum Animalium; Atqui Scriptura Hieratica penitus caret figuris sive Schematibus claris animalium, nec servat nisi paucissima, obscura et tachygraphica; Contra vero et plura sunt et evidentia animalium Schemata in Scriptura Hieroglyphica: Ergo et de hac loquitus est Apuleius: Et quoniam Schemata illa Animalium, quae dicuntur

Literae ignorabiles, et per quae concepti sermonis compendiosa verba suggeruntur, nec Ideographica esse possunt, quia Schemata Ideographica non sunt literae, non sunt ignorabilia, non suggerunt verba, et lemmata compendiosa: nec Alphabetica, quia Literae Alphabeticae non sunt ignorabiles, nec suggerunt verba compendiosa: omnino dicenda sunt Lexeographica, quae iure dicuntur Literae, quae vera verba suppeditant, iure ignorabilia, et per quae possunt suggeri verba compendiosa Temurice concinnata, et Lemmata quaecumque. Igitur testimonio et auctoritate Lucii Apuleii Philosophi doctissimi, et in Mysteriis Aegyptiis initiati, Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum fuit Lexeoschematica, eaque Cryptica et abstrusa.

А R т. IV.

Ammianus Marcellinus.

Historiarum Libro XVII. pag. 109. haec legimus: Formarum autem innumeras notas, Hieroglyphicas appellatas, quas Obelisco undique videmus incisas initialis sapientiae vetus insignivit auctoritas. Volucrum enim ferarumque etiam alieni Mundi genera... promissa vel soluta Regum vota monstrabant. Non enim ut nunc Literarum numerus praestitutus et facilis exprimit quidquid humana mens concipere potest, ita prisci scriptitarunt Aegyptii, sed singulae literae singulis nominibus serviebant, et verbis nonnumquam significabant integros sensus.

Ergo Ammianus Marcellinus exclusa prorsus quacumque Scriptura Alphabetica, et etiam Ideographica, unam Lexeographicam, eanque

abstrusam et crypticam in Monumentis Hieroglyphicis Aegyptiorum agnovit. Et quum affirmet unis quandoque verbis integras sententias Aegyptios condidisse, et id exsequi nisi per Temuras ct Homiophonias impossibile sit, utique Ammianus veram et sinceram Lexeoschematicam constitutionem Scripturae Hieroglyphicae perspectam habuit. Et si in Scriptura Lexeoschematica iure Vultur DIT RCM significat Naturam, sive Mundanum Uterum 277 RCM, ut animadvertimus ad nostra Hieroglyphica Aegyptia Sect. I. n. 7. pag. 6. 7. Et si Rex, qui moderatur, regit דבר DBR Populos verbo praecepto DBR, rite significatur Ape דברה DBRE, ut apud Horum ab eadem Ape ipse Populus rectus, et qui facit iubentis verbum דבר DBR indicatur: Vid. Hieroglyph. citat. num. 41. pag. 30: utique Ammianus, qui haec exempla adducit et probat, habehat et probabat Lexeoschematicam Scripturam Hieroglyphicam veterum Aegyptiorum.

ART. V.

Rufinus Aquileiensis.

Libro II. Hist. Eccles. cap. 29. P. 258. scribit: Signum hoc nostrum Dominicae Crucis interillas, quas dicunt ispanicas idest Sacerdotales literas habere Aegyptii dicuntur, velut unum ex ceteris literarum, quae apud ipsos sunt, elementis. Cuius literae sive vocabuli hanc esse asserunt interpretationem: Vita futura.

Si ergo Cruce ansata significari voces et vocabula ex ipsorum Aegyptiorum traditione tenebat Rufinus, utique Rufinus, et traditionis Auctores Scripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum habucrunt Lexeoschematicam.

ART. VI.

Servius Honoratus.

Ad versum 444. Libri III. Aeneidos, quo Virgilius de Sibylla ait:

Fata canit, foliisque notas, et nomina

mandat.

Quaecumque infoliis descripsit carmina Virgo Digerit in numerum etc. Haec adnotat: Tribus modis futura praedicit, aut Voce, aut Scripto, aut Signis, idest quibusdam Notis, ut in Obelisco Romae videmus: vel ut alii dicunt Notis literarum, ut per unam literam

significet aliquid.

Quamobrem si Scriptum aut Scriptura Alphabetica a Notis sive Schematibus Hieroglyphicis discernitur, utique Servio Scriptura Hieroglyphica non fuit Alphabetica. Et si Carmina sunt quaecumque in Foliis Virgo descripsit, adeoque ipsae Notae, ut huiusmodi Scriptura non potuit esse Ideographica, ita habenda ea fuit omnino Lexeographica.

ART. VII.

Diodorus Siculus.

Historicus hic laboriosissimus, qui diutius cum Sacerdotibus Aegyptiis est versatus, et qui de Hieroglyphicis dată operă Lib. III. Bibliothec. Cap. 4, pag. 176. Wess. disserere adgressus est inter cetera haec scribit: Ου γαρ εκ της των συλλαβών συνθεσεως η γραμματική παρ' αυτοις τον υποκειμένον λογον αποδιδωσιν, αλλα εξ εμφασεως των μεταγραφομένων, και μεταφοράς μνημή συνηθλημένης. Haud

enim ex syllabarum adpositione Grammatica Ars apud eos subiectum sermonem reddit, sed ex profunda potestate Schematum, quae ex aliis in alia sunt immutata, et ex metaphora et tropo, quae memoriae vi summa difficultate sunt deducenda. Adeoque quum Diodorus Scripturam Hieroglyphicam factam profiteatur non syllabarum adgregatione, et sermonem subjectum ex emphasi Schematum esse deducendum, quam aperte, quam longe quodcumque genus Scripturae Alphabeticae reiecerit nemo non videt. Et quum in Scriptura Ideographica esse non possit λογος imonsuperos, et multo minus esse possint Schemata μεταγραφομένα, nec λογος μνημη συνηθλημένος, Scripturam Ideographicam fuisse ex Hieroglyphicis a Diodoro reiectam palam est. At contra Scriptura Schematica, cui sit λογος ὑποκειμενος, ipsa est Scriptura Lexeoschematica. Ergo Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica Diodoro fuit Lexeoschematica, eaque cryptica et abstrusa, et illa ipsa de qua egimus Lib. I. Sect. IV. Cap. 3. pag. 62. et sequ. Nam λογος υποκειμενος est deducendus εξ εμΦασεως: Atqui Emphasis aliquius Vocis, vel Schematis est potestas quaedam et vis secreta, occulta, longe maior eâ, quae apparet, quae saepe fallat, illudat, aliud figura aliud re significans: quod ipsum accidit in Scriptura Lexeoschematica et Cryptica. Praeterea μεταγραφομένα ea dicuntur, quae quum essent aliquo modo antea scripta, vel scribenda, postea immutantur, et alia ac diversa inducuntur. Atqui in Scriptura Cryptica et abstrusa pleraque obiecta, quae sua propria figura, vero Schemate fuissent exhibenda, per figuras aliorum et diversorum obiectorum repraesentantur, et fiunt adeo μεταγραφομένα: Ergo ipsam hanc Scripturam indicat Diodorus: Eoque manifestius in dicat, quod frequentissimum significet usum tropi et metaphorae, quae alia esse non possunt in Scriptura Lexeographica, nisi Temurae, et Homiophoniae. Et quoniam Verba et Lemmata, quae subiecta sunt Polyschematibus Lexeographicis et Crypticis, non possunt deduci nisi summo labore, et industrià, nisi quis centurias fere vocabulorum recitare illico pro opportunitate sciat, nisi praesenti ope, auxilio continuo felicis memoriae utatur; quoniam voces huiusmodi sint omnino μνημη συνηθλημεναι, certum est Diodorum perfecte novisse characteres Scripturae Lexeoschematicae et Crypticae, eosque omnes Scripturae Aegyptiorum Hieroglyphicae summoiure tribuisse.

ART. VIII.

Plotinus Aegyptius.

Vir iste profundae et sollertis mentis Ennead. V. Libr. 8. pag. 547. haec de Hieroglyphicis scripsit. Δοχουσι δε μοι και οἱ Αιγυπτιων σοφοι, οἰτε ακριβει επιζημη λαβοντες, ειτε και συμφυτω, περι ών εβουλοντο δια σοφιας δειχνυναι μη τυποις γραμματων διεξοδευουσι λογους και προπασεις μη δε (τυποις) μιμουμενοις φωνας και προφορας αξιωματων κεχρησθαι. Αγαλματα δε γραψαντες, και εν έκαζον έκαζου πραγματος αγαλμα εκτυπωσαντες εν τοις ἱεροις την εκεινου διεξοδον εμφυναι. ὡς αρα τις και επιζημη, και σοφια έκαζον εςιν αγαλμα, και ύποκειμενον, και αθροον: και ου διανοησις, ουδε βουλευσις. ὑςερον δε απ' αμτης αθροας ουσης ειδωλον εξειλιγμενον εν αλλω ηδη, και λεγων αυτο εν διεξοδω, και τας αιτιας δι' άς τουτο εξευρισκον ώς το καλως δυτως εχοντος του γεγενημενου θαυμασαι. Videntur autem mihi Sapientes

Aegyptiorum, sive accurata scientia, sive naturali sagacitate, ubi voluerunt Sapientiam suam manisestare, non adhibere typos literarum, ut traderent sermones, et propositiones; nec uti typis imitantibus voces, et pronuntiationem axiomatum; sed describentes Agalmata, et in singulis agalmatibus singula factorum agalmata exprimentes, typis suis hanc viam tradendi sacra ingressi sunt. Sic profecto quaedam scientia et sapientia fit unumquodque Agalma, et quod eo subiectum est, et quod inde colligitur: neque est cogitatio quaedam, vel consilium. Postea vero ex ipsa scientia collecta et congregata Idolum evolutum in altero fit, et loquens id in transcursu et causas, per quas id invenerunt; ita ut pulcre se habentibus, quae facta sunt, admiratio subeat.

2. Quam aperte et perspicue Plotinus a Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica Scripturam Alphabeticam excludat quisque videt, nec res commentario egere potest, quum scripserit μη τυποις γραμματων κεχρησθαι. Exclusisse pariter Scripturam Ideographicam, sive Characteristicam, sive Systematicam patet primo ex illis verbis: ου διανοησις, ουδε βουλευσις: Atqui Scriptura Ideographica, et Characteristica est tota per διανοησιν facta; Systematica vero per διανοησιν, et βουλευσιν. Secundo quia expingere vel insculpere έκασα αγαλματα έκασου γραγματος est Ideographice impossibile, et falsissimum, quoad monumenta Hieroglyphica, in quibus haud multa sunt, prae eorum

vero numero, πραγματα insculpta.

3. Ergo Plotino esse non potuit nisi Lexeoschematica Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica. Hoc quidem in loco videtur Plotinus sin-

gillatim agere de Scriptura Megaloschematica, qua Agalmata sive Simulacra tum Humana, tum Belluina, tum Mixta variis Symbolis et Schematibus summo studio saepius ornata conspiciuntur; Sed quum Syngrammata Scripturae Microschematicae ex pluribus Symbolis et Schematibus concinnata, et quasi exornata possint aeque appellari Agalmata, Scripturam Microschematicam non fuisse exclusam certum est; eoque magis quod Plotinus meminerit λογους και προτασεις, quae nonnisi in Scriptura Microschematica poterunt inveniri: Et hinc primum patet Plotinum habuisse Lexeoschematicam Scripturam huiusmodi, quum λογοι et προτασεις nonnisi per Lexeoschemata possint haberi; et diligenter est animadvertendum, illa verba nempe μη δε (τυποις) μιμουμενοις Φωνας, και προφορας αξιωματων non referri ad Scripturam Lexeoschematicam, sed Alphabeticam. Nam vποι μιμουμένοι Φωνας sunt literae Alphabeticae: et Φωναι και προφοραι minime sunt verba, et vocabula Linguarum, sed sunt immo soni, et clamores, et literae oris humani in pronuntiatione vocabulorum: adeoque Literis Alphabeticis, non Lexeoschematibus exprimendae, et describendae.

4. Secundo in Agalmatibus Lexeographicis, ubi ea rite recteque sunt confecta, revera profunda επιζημη και σοθια clauditur, ut vix quis ab admiratione temperare se possit, ut ex pluribus locis Tabulae Hieroglyphicae Rosettanae iam a nobis tentatae arguere quis poterit. Et in his Agalmatibus distinguitur το ὑποκειμενον α τω αθροω.

5. Tertio in una Scriptura L'exeographica έχαςα αγαλματα έχαςου πραγματος possunt exprimi,

et insculpi.

Plotinus ergo Aegyptius Lexeoschematicam ab-

strusam et profundam habuit Scripturam Aegyptiorum Hieroglyphicam.

ART. IX.

Clemens Alexandrinus.

Scriptura Aegyptiorum Microschematica et Polygraphica, ut demonstratum nuper est, Clementi Alexandrino dicitur Symbolica; eaque ex eius sententia constat Schematibus Cyriologicis, Tropicis, et Aenigmaticis. At quum Schemata Cyriologica non possint esse nisi paucissima, et Aenigmatica a Tropicis nec natura nec essentia discrepent, palam est fundum Scripturae Hieroglyphicae et Symbolicae suisse Clementi Scripturam Tropicam, et Allegoricam. Quomodo autem Aegyptii efformassent Hieroglyphica Tropica his verbis manifestat Scriptor praestantissimus Strom. V. p. 556. Τροπικώς δε, κατα οικειοτητα, μεταγοντές, και μετατιθέντες, τα δ' εξαλλαττοντες, τα δε πολλαχως μετασχηματίζοντες χαρατ-Touriv. Tropice vero, secundum opportunitatem, Schemata transducentes, vel transferentes, vel immutantes, vel saepius in diversa Schemata permutantes scribunt.

His autem verbis quamcumque Scripturam Alphabeticam excludi, nemo ita habes esse potest, qui statim non advertat et sentiat. Et qui aliquando characteres et proprietates Scripturae Ideographicae cuiuscumque generis animo est contemplatus, Scripturam Ideographicam cuiuscumque generis his verbis longissime amoveri statim percipiet et videbit. Contra vero si leges et conditiones Scripturae Lexeoschematicae et abstrusae in mentem revocaverit statim sentiet et noscet

has esse ipsas, quas Vir praestantissimus numeret et describat.

1. Nam omnium primum, qui Lexeoschematice scribere volunt, obtinent Schemata μεταγοντες data verba, scilicet inflectentes, adducentes in aliam et diversam significationem. Qui ex. gr. volunt scribere Lexeoschematice verbum DBR directe et immediate numquam efficient, at si μεταγουσι in DBRE, nempe in Apem, tum fieri potest, et recte; quia Apem TDBRE pro verbo DBR pingent, sed profecto μεταγοντες.

2. Secundo loco Schemata opportuna obtinent

µετατιθεντες data Verba, scilicet traiicientes Literas, quibus componuntur, per Temuram et Metagrammatismum, ut si volentes pingere Verbum

DBR, quod fieri nequit, pingant temuram

eius nempe torquem רבר RBD.

3. Teruo modo Scriptores Lexeoschematici obtinent Schemata idonea εξαλλαττοντες, scilicet Verba data in alia et diversa per Homiophoniam immutantes, adeout pingant Taurum scvr, ut significent Cantum שירה scire, quia Voces

sunt homiophonae.

4. Quarto tandem modo ubi Voces datae sunt Schematicae, et Scriptura est Cryptica et abstrusa, Schemata obtinent μετασχηματιξοντες, scilicet ipsa Schemata et figuras naturales Vocum in alias et diversissimas immutantes. Adeo ut si συσικ , templum, domus esset expingenda, quod Cyrioschemate fieri recte posset, haudquaquam ipsa domus, ipsa Templi figura utentur, sed pingent Gladium, ensem συσικικ, quod haec vox sit illi homiophona.

Atqui Clemens Alexandrinus has ipsas Voces μεταγοντές, μετατιθεντές, εξαλλαττοντές, μετασχη-

ματιζοντες, et ipsam hanc formationem Scripturae tribuit Scripturae Tropicae et Heroglyphicae Aegyptiorum. Ergo Scriptura Tropica et Hieroglyphica Aegyptiorum Lexeoschematica et Cryptica fuit summo viro Clementi Alexandrino.

ART. X.

Omnes Scriptores Graecos, qui Hieroglyphica Aegyptia appellarunt γραμματα, et omnes Latinos, qui dixerunt Literas, quique fuerunt plurimi, fecisse ea Lexeographica tenendum est.

Nam numquam fieri potuit, ut Schemata Ideographica dici potuissent γραμματα et Literae:
Nec elementa Alphabetica his vocibus significasse
ipsimet illi Scriptores Graeci, Latinique clare et
perspicue testati sunt. Ergo Schemata et Signa
quibus Verba essent significata, appellarunt Grammata et Literas, tum quod revera legerentur,
tum quod in Polyschematibus essent revera ut elementa lectionis, et quasi Literae et γραμματα verbi
deducendi. Ergo Graecos iam ab Herodoti aetate,
qui Hieroglyphica Aegyptia γραμματα appellavit, veram et genuinam naturam Lexeographicam Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiorum novisse et tenuisse dicendum est.

SECTIO III.

SCRIPTURAM AEGYPTIORUM MICROSCHEMATICAM, NE EX PARTE QUIDEM ESSE ALPHABETICAM, EX FALSITATE ALPHABETI HIEROGLYPHICI ANGLO-GALLICI NUPER PROPOSITI LUCULENTIUS DE-MONSTRATUR.

CAPUT I.

Alphabeto Hieroglyphico Anglo-Gallico nuper proposito desunt ipsa Data hypothetica et necessaria formationis.

ART. I.

Quae dicantur Data hypothetica et necessaria Alphabeti quaesiti.

Ignota nisi per Nota fieri nota non possunt, et absque Datis Quaesita non obtinentur. Alphabetum igitur sive apte sive inepte quaesitum eget Datis suis, sine quibus impossibile est gigni et constitui. Alphabeta ignota et quaesita sive tota, sive ex parte, obtineri non possunt, nisi Voces datae sint certo numero, quae superponantur Synthesibus quibusdam Literarum, in quibus illae ipsae Voces, vel simillimae contineri putantur: Adeoque tot Voces in antecessum sunt dandae, puta quinque, decem, quindecim, viginti, quinquaginta, etc. quot omnino necessariae sunt ad plenam Alphabeti quaesiti formationem.

Si vero aliquis extractis per Superpositionem trium vel quatuor Vocum quindecim vel sexdecim Literis, Hieroglyphicis, ceteras obtinere velit ope homophoniae Onomatoschematicae, tum tot Nomina Schematica Linguae certae debet proferre et constituere, atque in antecessum dare, quot Literas Schematicas ipse vult proferre et statuere. Ideoque si quis vellet nobis suadere ex mille circiter Schematibus Hieroglyphicis Aegyptiorum esse fere centum quadraginta veras Literas Alphabeticas factas ex Onomatoschematibus Copticis, utique absoluta necessitate cogitur proferre ipsa centum quadraginta Nomina Schematica ex Lexico Coptico, quae sunt Data necessaria formationis, et sine quibus ipsa Literarum determinatio est plane impossibilis, ut plane impossibile est haberi effectum et productum absque Caussa producente, et efficiente.

ART. II.

Ut Alphabetum 140 circiter Schematum, quot sunt in Alphabeto Anglo-Gallico, per Superpositionem Verborum obtineatur, necesse est dari oirciter 70 Vocabula certae Linguae.

Nam quamvis Superpositione primarum Vocum, omnes vel fere omnes Literae adsumantur, et recipiantur, post quintam, sextam, decimam etc. superpositionem una tantum, et raro altera Litera poterit adsumi et excipi, ceteris ob identitatem absorptis. Et propterea longe probabile est in tam immani Typorum numero rationem Literarum 140 productarum ad voces datas et productrices exprimi posse per formulam $\frac{140}{2} = 70$. Et propterea si Alphabetum Anglo-Gallicum deductum est Superpositione Vocum datarum, ut omnino deductum fuisse paullo post ostendemus, septuaginta circiter Voces totidem vel Ellipsibus, vel Syngrammatibus Hieroglyphicis fuerunt superponendae, ut Alphabetum huiusmodi obtineretur.

ART. III.

Nullo in loco Alphabetonomi selegerunt, produxerunt, et probarunt septuaginta illas Voces omnino necessarias ad generationem Alphabeti sui 140 Typorum.

Auctores Alphabeti Hieroglyphici de tribus tantum vocibus, vel, si vis, quatuor, quasi Datis Alphabeti sui egerunt, et prolixius egerunt. Vid. Precis pag. 21 ad 38: Nempe de Ptolemaeo, Berenice, Cleopatra, et si vis Alexandro: De ceteris vero omnibus nec locutio, nec nutus, nec indicatio: quum strictissimi officii fuisset singularum prorsus Literarum, omnium plane Typorum genesim et formationem a primo ad centesimum quadragesimum distincte et singillatim evolvere et constituere.

ART. IV.

Si Alphabetum Anglo-Gallicum deductum est ope Superpositionis, caret Datis suis necessariis formationis.

Nam si ad generationem Alphabeti 140 Typorum ope Superpositionis necessaria omnino sunt circiter 70 Vocabula, quae superponantur, ut 140 Literae et Typi colligi possint et constitui, et ex his Vocabulis non sunt data ab Alphabetonomis nisi tria tantum, vel quatuor ex quibus non exsurgunt nisi quindecim fere literae, et eae quidem prorsus hypotheticae, et nullius insuper usus et utilitatis: ergo 125 Literae Alphabeti propositi, adeoque totum ipsum Alphabetum, caret necessariis Datis formationis suae:

ART. V.

Impossibile fuit Alphabetonomis Anglo-Gallis seligere et comparare septuaginta Voces Aegyptias genuinas, vel ab Aegyptiis receptas, quae potuissent haberi, ut Data certa Alphabeti legitimi.

Nam pronuntiatio pura, et Orthographia sincera Vocum Aegyptiarum veterum est hactenus plane vel incerta vel ignota. At ignota pronuntiatione sincera, et genuina Orthographia Vocum dandarum, plenum et legitimum Gentis Alphabetuin condere impossibile est. Utque ineptum et falsum Alphabetum Hebraicum ille conderet, qui neminibus propriis Hebraicis uteretur, ut sunt in Versionibus Graecis et Latinis; ut Alphabetum Gallicum falsum et ineptum ille confingeret, qui illud efformaret ex nominibus propriis Gallorum, quae ex Guicciardino, vel Davila colligeret; eadem necessaria paritate tenendum est, non posse condi nisi falsum et ineptum Alphabetum aliquod Aegyptium ex Vocibus, quas Graeci Latinique pronuntiatione, et literis suis, et post plura saecula descripserunt. Quod si obiicis Alphabetum Demoticum ipsorum Aegyptiorum nuper constitutum, et iure a pluribus receptum; respondeo probari non improbari hoc exemplo quae modo diximus. Nam post tredecim integros annos, ex quo constitui coepit Alphabetum istud, adhuc est longe imperfectuin, vix 15 vel 16 literae satis certae possunt numerari, nec potuit adhuc per illud unus versiculus Scripturae Demoticae plane et certo legi. Tum voces datae ad illud condendum omnes fuerunt certae et necessariae.

et accesserunt analogiae et similitudines plures ad probabilitatem inducendam, quae omnes tentantibus Alphabetum Hieroglyphicum desunt.

ART. VI.

Si Alphabetum Anglo-Gallicum centum quadraginta Typorum constitutum volunt ope Onomatoschematum Copticorum, utique erant in antecessum dandae et praestituendae centum quadraginta voces Copticae, quibus illa 140 schemata et literae significacentur, et constituerentur.

Nam si ad generationem Literae Onomatoschematicae est omnino necessarium Nomen Schematis sui, cuius Nominis initialis est ipsa illa Litera, utique absque illo Nomine Litera non dabitur, et si Nomina certae Linguae non praestituuntur, Alphabetum condi non potest. Si Manus significat literam T, quia Manus Coptice dicitur Tot: si Securis significat literam K, quod Securis Coptice dicitur Kelebin: si Noctua significat literam M, quia Noctua Coptice dicitur Moulagi; utique prius sunt Nomina illa Tot Manus, Kebebin Securis, Moulagi Noctua danda, et praestituenda, et proferenda, quam relatio inter Literam et Schema constituenda, quam Manus dicenda T. t: Securis K. c. Noctua M. m. Et propterea si quaeruntur centum quadraginta Literae Onomatoschematicae, 140 prorsus Nomina certae Linguae sunt antea danda et praestituenda. Et quoniam Alphabetonomi autumarunt Linguam Copticam esse Linguam Hieroglyphicam, et proferre voluerunt Alphabetum centum quadraginta Typorum, utique antea proferre absoluta necessitate debuissent seriem 140 Nominum Copticorum, a quibus 140 illae Literae et Schemata gignerentur, et efficerentur.

ART. VII.

Nullibi Alphabetonomi produxerunt et statuerunt 140 Nomina Coptica, quae responderent 140 Schematibus et Literis a se constitutis.

Etsi Champollionus non semel, non bis, non decies, sed centies in variis opusculis suis professus altissime fuerit habendum esse ut Axioma iam exploratum, iam certissimum, quod Alphabetum suum esset omnino Onomatoschematicum, et Schemata selecta respondere totidem Nominibus Copticis, ex huius modi tamen Onomatoschematibus numquam valuit proferre plusquam decem vel duodecim; etsi, ut innuimus, de his loque-retur frequentissime per integrum septennium, et strictissimi officii sui fuisset singula percensere minutissima diligentia a primo ad centesimum quadragesimum. Atqui 10, vel 12, et si vis 20, et si vis 30 Nomina huiusmodi habenda sunt nihili prorsus, ubi agitur de Alphabeto centum quadraginta Typorum. Et nihili, inquam, quum Alphabetum, cui sint 10 tantum Typi, vel 20, vel 30 huiusmodi, est nullius plane usus in Monumentis Hieroglyphicis Aegyptiorum, et adeo vere nihili est. Penes ceteros autem Alphabeto-philos Gallos, Anglos, Italos ne vox quidem, vel nutus de his Onomatoschematibus Copticis occurrit.

ART. VIII.

Si ergo Alphabetum Hieroglyphicum Anglo-Gallicum constitutum volunt ope Onomatoschematum Copticorum, ipsa Data essentialia formationis et generationis suae prorsus desunt.

Nam 140 nomina Coptica, a quibus ex eorum hypothesi, illi Typi erant intima necessitate definiendi, nullibi, ut dictum est, nec a Champolliono, nec a ceteris Gallis, nec ab Anglis, nec ab Italis acerrimis Alphabeti fautoribus fuerunt um-

quam vel prolata, vel indicata.

Qui autem regerunt fragmenta tantum et reliquias Linguae Copticae ad nos pervenisse, ex quibus possibile saepius non sit colligere Nomina et Epitheta respondentia singulis Schematibus Hieroglyphicis Monumentorum, non sentiunt se absurda et inepta loqui. Nam non agitur quaestio habeant neene Hieroglyphica Aegyptia nomen et vocabulum respondens in Lingua Coptica: sed quaeritur an ignoto Nomine Coptico, an Nomine Coptico minime producto et constituto possit quis Schema aliquod Hieroglyphicum, ut Onomatoschema Copticum praedicare: scilicet an ex Nihilo possit Alphabetum constitui. Atqui ex nihilo condi non potest nisi Alphabetum nihili.

ART. IX.

Impossibile fuit, et adhuc erit Champolliono, et ceteris Alphabetophilis producere Centum quadraginta Nomina Coptica respondentia 140 Schematibus Hieroglyphicis, quae literas sibi constituerunt.

1. Primo, quia numquam poterunt inveniri in lingua Coptica indocta, populari, et plebeia plurimae voces, eaeque idoneae, aptae, perfecte respondentes Schematibus Hieroglyphicis Crypticis et Physiomathematicis summa sollertia et profunda ratione inventis et compositis a Sa-

cerdotali Tribu Aegyptiorum.

2. Secundo quia Champollionus, et ceteri eius Doctrinae Asseclae, cum nobis omnibus, hactenus ignorarunt naturam physicam, constitutionem intimam, et usum socialem plurimorum Schematum Hieroglyphicorum. Atqui ignota Schematis natura, ignoto obiecto, ignota sunt aeque Nomina, ignota Onomatoschemata, desunt radicitus Data formationis essentialia, et impossibilis adeo est prorsus formatio ipsius Alphabeti. Quum, ex. gr. Champollionus scribit in suo Precis: un fruit, ou une fleur avec sa tige recourbée. P. 23. Deux plumes, ou deux feuilles. P. 26. Cassolette a parfum. P. 50. La ligne brisée. P. 42. L'enroulement, ou lituus P. 44. le trait recourbé P. 44. les deux sceptres, ou batons affrontés. P. 47. Vid. P. 88. 101. 111. 194. 218. 219. 341. etc. etc. haecne poterunt certis, fixis, notis vocabulis Copticis respondere, si ipsa incerta, dubia, vaga, falsa sunt saepius?

3. Tertio, quia nomina Coptica plurimorum

Schematum Hieroglyphicorum, quae Champollionus literas fecit, longe alias et diversas literas indicant, ac illas, quas Alphabetonomi tuentur, et servant: adeo ut Alphabetum propositum haudquaquam Onomatoschematicum Copticum, sed vere et proprie Anti-onomatoschematicum sit appellandum. Nam:

Caput Coptice Aphe, Gio esset A. Giangia

Champolliono est H. h.

Oculus Bal esset B, Champ. est A. vel S. Brachium Schobsch esset Sch. Ch. est A.

Crus Sebi esset S. Ch. est B.

Pedes Ni-fat essent F. Ch. T.

Accipiter Bais esset B. Ch. est A.

Anser Kenesoi esset K. Ch. S.

Coturnix Eri, esset E. Ch. A. O.

Aries Oili esset O. Ch. B.

Leo Moui esset M. Ch. L. R.

Serpens Hof esset H. Ch. T.

Scarabaeus Scialuks esset Sc. Ch. est T. D.

Cidaris mitra Scripi, Klast esset Sc. K. Ch. N.

Pluma penna Kasch esset K. Ch. A.

Falx Sefi esset S. Ch. D. T.

Forceps Esciau esset E. Ch. Th.

Vasculum Lik, Moki esset L, M. Ch. N.

Aratrum Hebi esset H. Ch. M.

Pelvis Makro, Miran esset M. Ch. G. K. et ita porro etc. etc. Haec enim satis sunt et super ut ostendant nulla esse Alphabeto proposito Data generationis, immo esse ita penitus et evidenter adversa et opposita, ut propius miraculo videatur potuisse Champollionum centies universae Europae inclamare Alphabetum suum factum ex Onomatoschematibus Copticis, et inventum adhuc neminem, qui Lexicum aliquod Copticum percur-

rerit, et apertissimae falsitatis eum arguerit. Quin hîc non est praetereundum, quod etiamsi Alphabetonomis, quod fieri nequit, concedamus, posse nempe ex Lexico Coptico educi centum quadraginta Nomina, quae respondeant centum quadraginta Schematibus a se constitutis, nil inde omnino eos ad propositum suum iuvari. Nam plurima ex his Schematibus duobus, tribus, quatuor Nominibus gaudent, adeoque, si fiunt Typi Alphabetici Onomatoschematici uno eodemque tempore plures Literas significabunt, et Alphabetum exsurget Polydynamicum. Atqui Alphabeta Polydynamica, ut etiam Onomatoschematica Polyhomophonica, esse absurda et impossibilia Libr. I. Sect. VI. Cap. 2. et 3. pag. 93. 96. demonstravimus.

CAPUT II.

Datum Superpositionis, quod Alphabetonomi, ut Axioma habuerunt: scilicet in Ellipsibus Hieroglyphicis invenienda esse nomina Regum Aegyptiorum Demotica Alphabetice scripta, et irrationale et falsum est.

ART. I.

Nulla esse potuit necessitas Sacerdotibus Aegyptiis scribendi Alphabetice in Monumentis Hieroglyphicis nomina Demotica Regum suorum.

1. Nam si, fatentibus ipsis Alphabetophilis, plurima non Alphabetice et recte scripserunt Aegyptii, si non Alphabetice scripserunt nomina

Deorum suorum, si non Alphabetice scripserunt sive tota nomina, sive. partem nominum etiam Regum suorum, qua cedo necessitate, ui nescio quae alia scriberent, Alphabetum Hieroglyphicum condidissent? Accedit quod si Sacerdotes legyptii voluissent in Scriptura sua omnino imitar sonum, omnino exhibere utcumque pronuntiationem Nominum Regum suorum, si voluissent proferre voces Homiophonas nominibus Regum suorum, praesto erant Homiophoniae Lexeoschenaticae, non quidem absolutae perfectionis, sec satis idoneae et opportunae ad memoriam servandam et excitandam: Et quod caput est, et quod est sedulo animadvertendum, Homiophoniae ista Lexeoschematicae fuissent longe potiores, longepraestantiores Scriptura Alphabetica, quam hi nodo Alphabetonomi obtrudere nobis 'adlaborarant. Nam fac aliquem velle exprimere Lexeoschenatice vocem Claudius, si pingeret Os oris לא KLA clamare, Vasculum כלי KLI, et Herbam דשא DSCA, haberet CLA-DSCA: quae vox si non est ipsum Claudius, haud multum discrepat. At si scribis Literis Alphabetonomorum, tu poteris legere: Klotis, Krodis, Crudus, Gladius, Gratius, Cladis, et ita porro per alas plures voces, quae immaniter et absone discrepant a voce Claudius, atque ambiguam et incertissimam cam faciunt. Saltem igitur secundum praxin Alphabetonomorum non modo nulla potuit esse necessitas Sacerdotibus Aegyptiis scribendi Alphabetice nomina Demotica Regum suorum; sed omnia absterrere eos debuissent ab ineptissima et absurda institutione.

ART. II.

Nomina Demotica Regum Aegyptiorum nec Alprabetice nec Symbolice in Ellipsibus Hieroglyphicis poterunt umquam inveniri.

- 1. Prmo, quia nomina Demotica Regum Aegyptiorum sunt fere semper unica, solitaria, ut Amasis, Ramesses, Amenophis, et Ellipses Hieroglyphicae sunt fere semper binae, fere semper adsociatae, semper fere duplices, Anserinae scilicet, et Apiariae, ut plurimum. Adeoque si Auctores Laterculorum Regum Aegyptiorum E/lipses Hieroglyphicas exscripsissent, omnino utraque Lemmata, utraque nomina, cognomina, epitheta, titulos servassent, siv. semper, sive saepius. Atqui id numquam est factim. Ergo numquam fieri potuit, ut nomina Demotica Regum Aegyptiorum ex Ellipsibus Hieroglyphicis educerentur, et transcriberentur.
- 2, Secundo, quia Nomina Demotica Regum Aegyptiorum fere omnia discrepant inter se, et haud multa sunt, quae ter et quater repetantur, ut Amenophis, Ramesses etc. Atqui si colligitur ingens numerus Ellipsium iugatarum invenietur plurimas esse sive Anserinas, sive Apiarias, vel easdem, vel levi tantum discrimine invicem distinctas: adeo ut, si Nomina Regum fuissent inde desumta, numerandi omnino fuissent ex. gr. decem Amases, quindecim Amenophes, viginti Ramesses; et profecto, si memini, ipsi Alphabetonomi, etsi Laterculis invitis, iam numerarunt decem Ramesses: Atqui ut dicebamus Nomina Regum Aegyptiorum in Laterculis fere semper discrepant inter se: Ergo desumi non potuerunt ex Ellipsibus Hieroglyphicis.

3. Tertio, quia pleraequae Ellipses Hieroglyphicae, quae sunt certo plusquam ducentae, ne per hoc Alphabetum quidem 140 Typorum, et 10 fere Literarum radicalium reddunt Nomina Demotica Aegyptiorum Regum, quae sunt pariter plusquam ducenta, et quorum pleraque reddere necessario debuissent, si quid probabilitatis Dato illi Superpositionis inesset. Quum igitur Galli, Angli, Itali intentissimo studio, pertinacissima constantia Nomina Regum Aegyptiorum Demotica per septennium in Ellipsibus Hieroglyphicis quaesiissent, et praeter paucissima, quae nihili sunt, ingentem quantitatem, numerum maximum invenire minime potuissent, tenendum est vel Alphabetum falsum, vel illa Nomina illis Ellipsibus haud inesse: et maxime spectata forma plurimarum Ellipsium, ex quibus Scriptura Alphabetica cuiuscumque naturae evidenter excluditur.

4. Quarto, quia si Nomina Regum Demotica fuissent Alphabetice descripta in Ellipsibus, quae omnium oculis, omnium adspectui, quotidie, et iugiter subiicerentur, et centies repeterentur, numquam tam varià, tam discrepanti, tam incertà scripturá ad nos pervenissent. Si Sesostris nomen Alphabetice in centuriis Ellipsium fuisset descriptum, qui fieri potuisset, ut alii scriberent Sesoosis, alii Sethosis, alii Sothis? Quomodo Ramesses fieri potuisset Ramestes, Harmesses, Armes, Armeses, Armais, Rapses, Remphis, Raphaces, Ramphes, Rampsinitus, si Ellipses illae omnium oculis subiectae Ramessis nomen Alphabetice continuissent et exhibuissent? Vid. Mercati et Zoega de Obeliscis. Atqui id spectato rerum humanarum ordine fieri numquam potuit. Et omnis varietas Lectionum tribui nequit vel oscitan-

`{\j.

ciae Scribarum et Amanuensium Graecorum et Latinorum; vel intrinsecae nominum diversitati. Ergo Nomina Demotica Regum Aegyptiorum inveniri non possunt in Ellipsibus Hieroglyphicis.

5. Quinto, quia Latercula Regum Aegyptiorum, quae colliguntur ex Herodoto, Manethone,
Eratosthene, Diodoro, Plinio, Eusebio, Syncello,
aliisque, ita penitus variare inter se, ita funditus
discrepare numquam potuissent, si in Ellipsibus
Hieroglyphicis illa Nomina centies fuissent et
Alphabetice repetita, si quisque fere illas Ellipses quotidie intueretur, et legeret, quotidie videret, et contemplaretur; per omnes fere urbes
et oppida Aegypti. Numquam ergo ficri potuit, ut
Nomina Regum Aegyptiorum Demotica Ellipsi-

bus Hieroglyphicis continerentur.

6. Sexto loco, si dubitari non potest fuisse Regibus Aegyptiorum praeter Nomina Demotica, profana, comunia, alia nobiliora et praestantiora; si in Regiminibus Casticis Lingua Sacra et Sacerdotalis saepius uti non potest vocibus et verbis, quae impuri homines, plebeii scilicet efferant: si Reges erant apud Aegyptios semper Epiphaniae certorum Deorum suorum, quorum Deorum symbola et Nomina adsumebant; si in Ellipsibus Hieroglyphicis una praestantissima et sacratissima nomina condi potuerunt; utique, si quid ad Reges spectans potuit in Ellipsibus Hieroglyphicis condi, utique, inquam, non Demotica et profana Nomina, sed Sacratissima tantum et Divina potuerunt illis contineri et inscribi.

7. Septimo tandem, quia in uno et eodem Obelisco, semper Diis magnis sacro, sunt saepius tres, quatuor, quinque Ellipses diversae; et quomodo absurdum est eas omnes uni et eidem Regi tribuere, ita aequum et conveniens pluri-

bus Diis dare, qui genuisse Regem, amare, et fovere putentur: quae ex Obelisco Hermapionis Flaminio, et quoad partem ex Tabula Rosettana sunt plane explorata.

ART. III.

Una Deorum nomina, uni Deorum magnorum characteres in Ellipsibus Hieroglyphicis Monumentorum Aegyptiorum poterunt contineri et inveniri.

- 1. Primo, quia si praestantissima et sacratissima in Ellipsibus Hieroglyphicis sunt continenda, et Deorum magnorum Nominibus et Characteribus nil praestantius et sacratius esse potuit, utique Deorum nomina et characteres, et symbola, non aliorum in Ellipsibus Hieroglyphicis sunt invenienda. Et profecto in plurimis Ellipsibus Hieroglyphicis profunda religionis Aegyptiae Mysteria, arcana Symbola, et quasi Deorum Tesseras fuisse conditas, nemo prorsus, qui his studiis aliquam operam dederit, poterit inficiari. Nam huiusmodi Ellipses eo plerumque sunt numero, et ordine dispositae, ea in parte collocatae, iis symbolis, et schematibus exornatae, ut quidquid fere sublimius et sacratius in suis Adytis Sacerdotes habuerint, in illis Ellipsibus conditum tenendum sit.
- 2. Secundo, quia ipsae laudes et elogia Regum ex instituto fundamentali Sacerdotum numquam seiungi potuerunt, numquam separari a laudibus et Nominibus Deorum, quorum filii et Epiphaniae illi Reges haberentur. De qua re tum ipsa natura Casticismi Sacerdotalis, tum Tabula Rosettana, tum versio Hermapionis Obelisci Flaminii, tum Clementis Alexandrini viri longe doctissimi testimo-

nium dubitare nos nullo pacto sinunt. Quamobrem quum Nomina et Characteres Deorum summorum sint longe praestantiora nominibus demoticis et profanis Regum, illa utique non haec invenienda erunt in ipsis Ellipsibus Hieroglyphicis Monumentorum, quae ad Regum laudem et gloriam excitata fuissent.

3. Tertio, quia Anser et Globus vel Circulus, quae saepissime Ellipsibus Hieroglyphicis pracponuntur non Filium Solis, sed tantum et unice Filium significant; Nam ut demonstratum est Libro I. Sect II. Cap. 2. pag. 25., et Sect. IV. Cap. I. p. 57. Monoschemata in quacumque Scriptura sunt ambigua et aequivoca, et propterea absolutae necessitatis est, ut addantur Schemata determinantia, per quae tollatur ambiguitas. Quamobrem Ansere et Globo una tantum idea, una vox potuit significari. Atqui Anser dicitur אווא BR אווא AVZA, et 73 BR est filius natus, et 8718 AVZA est homiophonon Ny ITZA pariter filius, et homiophonon y oz est fortis praestans: Tum Globus yel Circulus est דור DVR genesis generatio, vel נלגל GLGL etiam generatio, homo, successio generationum: Ergo Ansere et Globo indicabitur unice et tantum Filius, natus: Et propterea si Anser et Globus sive filius et natus referuntur ad Regem, utique Pater, genitor, et Deus inveniendus erit in ipsa Ellipsi. In Tabula Abydi ut haec filiatio, et generatio divina clarius exprimeretur addita sunt duo Brachia et Noctua. Nam Brachium primum est ארע zro semen, filius; Brachium secundum, ISM CTZN temura MISI NTZC immortalis perpetui, et Cubitus ממד GMD est homiophonon כום GMR perfecti absoluti. Noctua א כום KVS, et אות cvs est sanctus pius: Noctua est ינשות inscvph,

et קשו NSCPH est assare, inspirare, indere slando, ut Regis sacra generatio assaru Dei, qui in Elli-

psi describitur, peracta significetur.

4. Quarto, quia Ape, ramo, et semicirculis non Rex significatur, sed amatus, dilectus, charus, ut in versione Tabulae Hieroglyphicae Rosettanae iam ostendimus. In Tabula vero Abydi loco Apis בכה GBE apposita est Cidaris שנבה GBO, vel קבע Qво, quae sunt homiophona: Additumque Hydroschema RCIZ, quod est etiam fiducia, spes, sperare, confidere, quae opportunissima. Quin câdem in Tabulá Noctua et duo Brachia, quae apposita fuerant alteri Ellipsi ad significandum filium et natum apposita iterum sunt sollertia incredibili ad significandum dilectum et amatum. Nam Noctua est DID KVS temura homiophona אשק cscq amare, fovere, complecti; אישק N-scq osculari, oscula libare. Noctua קפופא орнурна, дер орнрн fovere, ut Gallina ova fovet. Noctua בואה 'BVAE, אבה ABE temura homiophona velle, desiderare, amare. Duo autem Brachia sunt bis ידיד ID, nempe ידיד IDID, atqui וידי IDID est amatus, dilectus, charus. Et propterea si haec Symbola sunt propria Regis, Deus, qui Regem fovet crit in Ellipsi, Deus, qui amat, omnino continebitur Ellipsi. Ergo uni Dii magni Aegyptiorum, non Reges et Principes poterunt in Ellipsibus Hieroglyphicis contineri et inveniri. Et propterea Datum illud Superpositionis, quod Alphabetonomi, ut certissimum Axioma posuerunt, nempe Nomina Regum Aegyptiorum Demotica invenienda esse Alphabetice scripta in Ellipsibus Hier glyphicis est falsum, ut dicebamus, et irrationale.

CAPUT III.

Alphabeti Hieroglyphici nuper propositi nulla sunt Producta rationalia.

ART. I.

Quae dicantur Producta Alphabeti quaesiti, quae Producta rationalia, quae Producta Alphabeti genuini et legitimi.

Constituto iam et perfecto Alphabeto, quod quaerebatur, ut dicebantur Data Verba, quae ipsum Alphabetum superpositione gignebant et producebant, ita dicuntur Producta Alphabeti Verba et Lectiones, quae ab ipso Alphabeto Monumentis et Scriptis admoto educuntur et producuntur: Et quoniam Data sunt caussae et productores Alphabeti; Lectiones vero productae sunt effectus, sunt ideo a Datis diligenter Producta secernenda, ne in summam absurditatem incidamus confundendi causas cum effectibus. Et propterea, si Alphabetum 140 Schematum obtineri non potuit nisi Datis 70 Vocibus Superpositionis, hae 70 Voces Datae sunt secernendae diligenter a Productis, si sunt, huiusce Alphabeti, ne causas, ut dicebamus, cum effectibus ineptissime confundamus.

2. Producta porro rationalia Alphabeti quaesiti ea tantum Vocabula dicenda sunt, quae clarae, certae, receptae significationis sunt, vel quae Etymo manifesto adiuvantur, ut contra irrationalia et falsa habenda sunt, quae in Linguâ certâ significationem claram non habent, nec Etymo rationali poterunt adiuvari. 3. Illud tandem est animadvertendum Producta Alphabeti legitimi et genuini esse semper clara, semper certa, semper constantia, et numero Monumentorum respondentia: Si aderunt decem Monumenta decem legentur per Alphabetum legitimum, si centum, legentur centum, si mille, mille. Et id probatum reapse est per Alphabeta genuina universae Terrae. Quin ea est Veritatis vis, ut data etiam sive media, sive tertia pare Alphabeti genuini, media saltem, vel tertia pare Monumentorum datorum clare et certo legatur. Adeoque illud Alphabetum, cui non erunt plurima Producta clara, certa, evidentia, erit necessario spurium et falsum.

ART. II.

Simulacra notarum Lectionum, quae protulit Champollionus, vix ad 70 poterunt numerari.

1. Simulacra Nominum Deorum Aegyptiorum ex. gr. Neb, nev, nub, quae voces sunt simulacra Dei Kneph; Anbo, Anpo, quae sunt simulacra Anubis etc. etc. sunt circiter viginti.

2. Simulacra nominum Pharaonum Aegyptiorum, ut Amnf pro Amenophis, Hkr pro Acho-

ris etc. sunt circiter duodecim.

3. Simulacra nominum Regum Lagidúm, et Personarum, quae ad eos spectant, ut Prapus pro Philippus circiter octo.

4. Simulacra nominum Caesarum Romanorum,

ut Tmaatans Domitiani circiter viginti.

Essent propterea huiusmodi Simulacra circiter: 60, sunto tamen 70, si aliqua ignarus praeter-ivi.

ART. III.

Ceterae Voces, et Lectiones, eaeque innumerae, quae per Alphabetum propositum obtinentur, sunt prorsus irrationales.

Nam sunt Voces absonae, absurdae, nullius certae Linguae, nullius certae Gentis; non Copticae, non Abissinicae, non Arabicae, non Syrae. Quamobrem etsi omnia Monumenta Hieroglyphica per Alphabetum propositum solvi possint in cumulos et acervos literarum, ex tot Gallis, ex tot Anglis, ex tot Italis accuratissimis Alphabeti propositi fautoribus nemo fuit, qui voces unius Lineae Hieroglyphicae exigere ad certam aliquam Linguam hactenus ausus fuerit. Non etyma iuvant, non analogiae, non homiophoniae, sunt penitus, et absolute irrationales; ut necesse prorsus est illas esse, quae ex caeca, fortuita, et absurda literarum combinatione exoriuntur.

ART. IV.

Dato Alphabeto decem vel duodecim literarum pronuntiabilium, datis 140 typis homophonis, et dato ingenti numero Monumentorum Hieroglyphicorum etiamsi Simulacra aliqua notarum Vocum per huiusmodi Alphabetum obtinerentur, semper essent irrationalia, et inepta.

Nam non possunt gigni, et produci ratione, et potestate legitima, sed producuntur necessariâ literarum combinatione, et earum absurdissima Polydynami. Eodem modo, si quis ita contracto Alphabeto Latino, ut C, G, Q uno et eodem typo

exprimantur, uno L et R, uno D.T. etc. et eodem omnes Vocales, et hinc scriberet Claudius, data sunt statim et producta Clodius, Calidius, Gladius, Clades, Crates, Crudus, Credis, Gratius, Grates, Gradus, quae sunt omnes legitimae et verae voces Latinae, at omnes hic illegitimae et absurdae, quia absurdo et illegitimo modo genitae, et quae profecto si quis haberet ut producta rationalia et legitima illius Alphabeti contracti, esset omnium hominum absurdissimus. Quum igitur Alphabeta huiusmodi sint penitus irrationalia et incpta ad quemcumque usum socialem et communem, ut planius etiam paullo post dicemus, Simulacra Vocum notarum, ludibria Verborum certorum, quae per ea producuntur, aeque irrationalia et inepta habenda sunt, utpote quae ex una irrationali polydynami Typorum sint producta. Et si nos ipsi Libro I. Sect. VI. Cap. 4. pag. 98. contractionem Alphabeti primigenii Conditoribus Linguarum Classicarum potissimum tribuimus, est sedulo animadvertendum. 1. Primo Contractionem a nobis propositam esse longe temperatiorem', et quae revera apud plures Gentes obtinuerit, quum Alphabetum XVI. literarum sit rationale et commodum: 2. Secundo nos ponere contractionem factam non in Alphabeto communi et recepto, sed in arcano et secreto: 3. Factam consilio profundo, et methodo accuratissima: Et 4. factam etiam ut gnari et docti profundissime instruerentur atque erudirentur, ignari vero et profani fallerentur et deciperentur. Sed hao de re opportuniore loco plura.

(1938), (1939), (1931), (1931)

Neque porro est hic praetereundum, quod si quis receptis centum quadraginta Typis, quot collegit Champollionus, his tamen non illam potestatem Alphabeticam tribuat, quam Anglo-Galli tribuerunt, sed illam quae ex Onomatoschematibus Copticis, quae superius pag. 185. indicavimus, vel ex Semincis vocibus colligitur, vel si velit ex superpositione aliorum Nominum Aegyptiorum, dummodo ut Champollionus fecit, et ipse omnes Wocales permutabiles faciat, et codem Typo significet B. F. V. OU. eodem C. G. K. eodem D. TH. T, eodem L. R, ex necessaria literarum combinatione et homiophonia impossibile erit, quin ex innumeris Monumentis Hieroglyphicis, quae experietur, magnum numerum Simulacrorum Vocum notarum omnino colligat.

ART. V.

Nulla alia ratione potuit Champollionus Alphabetum suum Centum quadraginta Typorum constituere, quam superpositione septuaginta circiter Vocum datarum.

Nam impossibile prorsus suit Champolliono obtinere centum et quadraginta Schemata, per Onomatoschemata Coptica, ut ostendimus Cap. I. Art. 9. p. 185. Et una, omnino una Superpositio superest ad obtinendas literas Alphabeti quaesiti. Et quoniam eodem Cap.l. Art. 2. pag. 178. demonstravimus requiri circiter septuaginta vocabula data, ut obtineri possint centum quadraginta Typi sive Literae, palam est Champollionum ex plusquam trecentis Ellipsibus Hieroglyphicis, quae ex Monumentis possunt colligi, selegisse circiter quinquaginta, conjugatis Ellipsibus non numeratis, et

iis superposuisse Nomina Regum Aegyptiorum Pharaonum, Lagidûm, et Caesarum Romanorum circiter quinquaginta: Et hinc aliis Syngrammatibus Hieroglyphicis imposuisse viginti fere nomina Deorum Aegyptiorum, quibus Alphabetum suum centum quadraginta typorum superpositione, et adsumtione gratuita et arbitraria homophonorum absolvit.

ART. VI.

Ergo nulla prorsus sunt producta rationalia Alphabeti propositi.

Champollionus adhuc post septennium non protulit nisi septuaginta circiter simulacra Vocum notarum: quae etiamsi essent propria et vera producta Alphabeti sui, cui sunt centum quadraginta typi, et decem tantum literae radicales, dicenda semper essent irrationalia, quia et numero paucissima, et nimis a genuino et sincero carum sono abhorrentia planeque corrupta, et quia ab una necessaria combinatione literarum potuissent produci, ut modo Art. IV. pag. 197. animadvertimus. Atqui Alphabetum Anglo-Gallicum centum quadraginta Typorum gigni et formari non potuit nisi Superpositione septuaginta circiter Vocum datarum, quot sunt illae ipsae, quas protulit Champollionus: Quae ergo is haberi voluit producta sunt productores, quae praedicavit ut effectus Alphabeti sui sunt caussae et genitores. Et propterea, quia Data a Summa Lectionum sunt sultrahenda, ne caussas cum effectibus ineptissime confundamus, ut dicebamus Art. 2. pag. 197. et 70-70 sunt plane = 0: necesse est Producta rationalia Alphabeti Anglo-Gallici esse prorsus et mathematice nulla.

CAPUT IV.

Alphabetum Hieroglyphicum Anglo-Gallicum probari et recipi non potest.

ART. I.

Primo, quia caret ipsis Elementis fundamentalibus formationis, et generationis suae, quemadmodum demonstratum est supra Capite primo pag. 177. ad 186.

Uhi caussae non sunt, effectus esse non possunt, ubi Data Alphabeti quaesiti aequa, rationalia, idonea non constituuntur, Alphabetum ipsum numquam esse poterit. Atqui nemo unus ex Alphabetophilis Gallis, Anglis, Italis producere hactenus potuit Data aequa, idonea, et rationalia Alphabeti propositi; Nemo unus genesim et formationem, nemo unus genitores et productores centum quadraginta Typorum analysi opportuna prodere et demonstrare valuit. Ipsi ergo primi irrationale et nullum Alphabetum suum sunt fassi, quia irrationalia et nulla sunt, quae legitimis, aequis, et rationalibus suis caussis carent.

ART. II.

Secundo, quia in Ellipsibus Hieroglyphicis Nomina Demotica Regum Aegyptiorum nec Alphabetice nec Symbolice possunt inveniri, ut demonstratum est Capite secundo pag. 187: ad 193.

Nam hoc pacto amissa etiam sunt Data illa prima et sundamentalia Ptolemaeus, Cleopatra, Berenice, elementa Alphabeti substantialia; et adeo Alphabetum ipsum factum est nullum; Cum-

que 'Alphabeto penitus corruit et evanuit Chronologia illa Dynastiarum, et Monumentorum
Hieroglyphicorum futilibus et ineptis voculis superstructa, et qua vera Eegyptiorum Historia miserrime corrumpebatur: Reiectisque nominibus usurpatoribus stabunt adhuc legitimis et veris Conditoribus suis immanes illae Moles Aegyptiae, Templa illa mirabilia, et celsi illi Obelisci. Eruntque,
non dubito, qui Plinium, aliosque Veteres praestantissimos a contemtu Alphabetophilorum vindicabunt. V. Precis pag. 193. etc.

ART. III.

Tertio, quia nulla sunt Producta rationalia Alphabeti propositi, ut demonstratum est Capite tertio pag. 194. ad 198.

Atqui producta rationalia Alphabeti legitimi et genuini necessario sunt plurima, sunt innumera, sunt necessario evidentia, constantia, perpetua; ut revera Producta sunt omnium Alphabetorum legitimorum, quae super faciem Telluris adhibentur, quemadmodum etiam animadvertimus Cap. III. Art. I. pag. 195. Ipsum Alphabetum Demoticum Aegyptiorum XVI. tantum Typorum, et a tribus tantum vel quatuor Vocibus datis genitum, etsi imperfectum et mancum, etsi unis fere Nominibus propriis admotum produxit hactenus plusquam centum voces vel claras, vel intrinsece probabiles. Ergo Alphabetum cui non sint plurima, rationalia, et probata Producta, erit necessario irrationale et illegitimum, et Alphabetum cui nulla sint Producta rationalia erit prorsus hypotheticum, et nullum, ut dicendum omnino est Anglo-Gallicum nuper propositum.

ART. IV.

Quarto, quia producta irrationalia et absurda Alphabeti propositi sunt vere et proprie innumera.

Nam nullum plane est Monumentum Hieroglyphicum Microschematicum, cuius duae ex tribus partibus non possint solvi per Alphabetum propositum in acervos et cumulos literarum. Et nullum est, ex quo sententia aliqua probabilis, Lemma aliquod rationale possit extundi. Ipsa Tabula Rosettana Hieroglyphica, cuius sententia ope Textus Graeci adpositi ex parte saltem certa est, per Alphabetum Anglo-Gallicum tota sere in acervos literarum solvitur, et tota inexplicabilis est, tota absurda, tota intractabilis per linguam Copticam, Abissinicam, Arabicam, Syram. etc. nec nobis tantum, sed ipsis Alphabetophilis maxime, qui ne in uno quidem versiculo per septenmium certam aliquam linguam, et humana verba agnoscere valuerunt. Atqui una Alphabeta irrationalia et absurda possunt constanter proferre Producta irrationalia et absurda. Ergo Alphabetum propositum est necessario absurdum et irrationale. Quod si quis dixerit Linguam Scripturae Hieroglyphicae esse vetustate deperditam, vel gravissime immutatam, et adeo esse plurimum diversam a Coptica, vel alia nota quacumque. Respondeo I. Alphabetum Linguae vel deperditae, vel gravissime immutatae esse falsum et irrationale, et numquam posse legitime condi: Adeo ut si quis ex Alphabetophilis affirmaret Alphabetum Anglo-Gallicum spectare ad Linguam vel deperditam, vel graviter corruptam, ipsemet affirmaret

Alphabetum suum esse prorsus ineptum, hypotheticum, et falsum 2. Secundo, quod Lingua Hieroglyphica deperdita, vel gravissime immutata, nemo sani sincipitis ad Hieroglyphica, quorum essentia periit, interpretanda accedet, et Alphabetum condet Linguae, quae nihili est.

ART. V.

Quinto, quia obstat invictissime consensus omnium Scriptorum Veterum, qui unanimes a Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis quodvis Alphabetum reiecerunt.

Id abunde demonstratum est et prolixe Sect. II. C.3. et 4. p.139. ad 159. Illud modo tantum addam, me non potuisse adhuc capere animo cur tanto ardore et hiatu Alphabetophili contenderint Clementem Alexandrinum verbis illis Κυριολογική δια των πρωτων τοιχειων literas Alphabeticas designasse. Nam ponamus Clementem prorsus aperte, prorsus per-spicue Scripturam Alphabeticam illis, vel similibus verbis ibi designasse, quid tum, quid ad propositum suum inde colligent Alphabetophili? Quum Scriptura Cyriologica δια των πρωτων σοιχειων sit prorsus loco discreta a Scriptura Symbolica et Tropica, prorsus sit sede separata? Quam discretionem et separationem necessariam, ut evidenti argumento ostenderet Doctor praestantissimus inter Elementa Scripturae Symbolicae Schemata Cyriologica κατα μιμησιν adnumeravit naturae prorsus alius et diversae; una tantum ratione permotus, ut accenseret, quod ea Schemata Cyriologica Schematibus Symbolicis admiscerentur, et intime adhaererent: Quamobrem si Scripturam Cyriologicam δια των πρωτων 501Xειων a Symbolica discrevit, omnino fecit, quod Schemata utriusque numquam in unum Syngramma, numquam intime commiscerentur, et dhaererent; sed perpetuo sede et loco discernentur: Quod plane verissimum est de iscriptura Megaloschematica, et Microschematica Quarum primam demonstravimus esse Κυριολογιαη, δια των πρωτων τοιχειων, alteram Symbolicam et Tropicam Clementis Cap. IV. pag. 147. ad 155. Atqui in Systemate Hieroglyphico Champollioni Literae Alphabeticae intime prorsus admiscentur et commiscentur figuris et Schematibus Symbolicis. Ergo auctoritas Clementis Alexandrini prorsus adversa,

inepte iactatur ut favens.

2. Praeterea Scriptura Symbolica et Tropica Clementis penitus Anti-Alphabetica, utpote quam efficiebant Aegyptii μεταγοντες, μετατιθεντες, εξαλλαττοντες, et μετασχηματιζοντες, descriptae erant laudes et elogia Regum Aegyptiorum, laudibus et elogiis Deorum magnorum permixta: Adeoque auctoritate Clementis certum est laudes et elogia Regum Aegyptiorum carere quacumque Scriptura Alphabetica. Atqui Alphabetophili toti sunt, ut voces et literas captent in Elogiis Regum, toti sunt ut colligant nescio quae soutn, stn, snt v. Precis pag. 184. quibus Regem et Rectorem aiunt in suo peculiari Lexico Coptico significari: Ergo Clementis Alexandrini auctoritas, etiam dată illă falsissimâ et absurdă interpretatione των πρωτων σοιχειων, Alphabeto proposito penitus adversatur.

ART. VI.

Sexto loco, quia dato Alphabeto orali viginti quinque circiter literarum et Alphabeto scripto decem tantum vel duodecim literarum, impossibile sit recte intelligere et capere unum Monumentum Hieroglyphicum.

1. Fuisse veteribus Acgyptiis Alphabetum orale plusquam XX, literarum certum est. Nam Alphabetum XXXII. literarum fuit Goptitis, quorum parentes et progoni Alphabetonomis sunt ipsi conditores Scripturae Hieroglyphicae. Aegyptiis porro Alphabetum fuisse XXV. Literarum Plutarchus est testis: Et fuisse prolixius XX. literis aperte colligitur ex Scriptis Demoticis. Graeci et Latini, qui plurimas voces Aegyptias exscripserunt, adhibuerunt in exscriptione plusqum XX. literas. In nominibus Aegyptiis, quae Biblia Hebraeorum servant, adhibitae sunt plusquam XX. literae: Et plusquam XX. literae orales fuerunt semper Persis, Chaldaeis, Syris, Palaestinis, Phoenicibus, Arabibus, Abissinis, a quibus genus Aegyptiorum manare potuit, vel cum quibus revera diutius et intime commixtum fuit.

2. Champolliono contra non sunt nisi circiter decem literae scriptae radicales, quum Vocales omnes sint permutabiles, et possint repraesentari uno tantum et eodem Typo. Idem Typus significat B. F. V. OU. Idem C. G. K. Idem. D. T.

Idem L. R. Precis pag. 59. ad 64.

3 Atqui data Gente cui sint circiter XXV. Literae orales, et inter quas adro sint B. F. V. C. G. K. D. T. L. R. etc. etc. si quis eas Typis tantum, X. vel si vis XII. exhiberet, et per eas Carmen,

Orationem describeret, impossibile plan esset rectam sententiam capere et adsequi. I am quum literae plures sint polydynamicae, plui mae voces fient aeque possibiles, scilicet indefii itae, indeterminatae, ambiguae, aequivocae, ad oque nullius usus. Neque erit, ut puto, tam tirdi ingenii homo, qui contracto Alphabeto Grae o, ita ut eodem typo indicetur β , ν , φ o ν , eoder ν , ν , ν , eodem ν , ν , eodem ν , ν , eodem ν , ν , statim non percipiat esse penitus impossibile unum versiculum Homeri, unum versiculum Hesiodi recte et perspicue intelligere et explicare. Ex quo fit Alphabetum propositum esse penitus irrationale, et adeo nullum.

4. Quin ad ipsa Nomina propria Deorum, et Regum, et Principum magis etiam, si fieri potest, ineptum est, ut superius innuimus. Nam Nomina propria saepe literulaimmutata non sunt amplius propria, non spectant amplius ad certam personam, naturam suam deponunt. Si scribis Caesar literis certis scio quod scribis, sed si possum acque legere Cisul, Gaiser, Gesel, quo criterio, qua ratione edoctus legam potius Caesar, quam Cisul? Si possum legere Tibris, Tivris, Tiulis, Dibris Divlis, Diuris, cur seligam Tibris? Si possum legere Claudius, Cladis, Clodius, Gladius, Gratius, Grotius, et ita porro, quo argumento verum seligam, et comprehendam? Quin quomodo comprehendere animo potero ineffabilem absurditatem Gentis amplissimae, quae Alphabetum instituat, ut voces et vocabula sua sacratissima corrupta, ambigua, falsa, inepta exhibeat, et doceat, si levissima et facillima cura potuit institui Alphabetum rectissimum et perfectissimum? Qui obiiciunt varietatem Dialectorum Aegyptiarum ne-

sciunt, quod in Regiminibus Casticis et Plebs et Dialecti Plebeiae a Sacerdotibus ducuntur nihili; Quod varietas Dialectorum popularium ipsos Sacerdotes ex parte habeat auctores, ut Populium a Lingua sua sacra et liturgica arceant: Adeo Sacerdotes Aegyptii curare poterant in Monumentis Hieroglyphicis L. Memphiticum, et R. Baschmuricum: Precis pag. 519: Vel Thebaico modo confundere B. F. V. OU. Precis pag. 60. 62. Qui porro Stilum Hieroglyphicum ex. gr. Obelisci Lateranensis, vel Flaminii comparaverit cum stilo Obelisci Barberini probe senserit; an Sacerdotes Aegyptii, etiamsi olim constituissent Leonem, Os oris, Malum granatum, Circulum, Serpentem, Mucronem una esse literas L. R. arceri deinceps potuissent, ne ex. gr. Leone, Serpente, Mucrone significarent L tantum: Ore, Circulo, Malo granato R tantum, quo levissimo facto vitam, existentiam, formam Scripturae ambiguae, adeoque nullae conciliarent.

Quoniam igitur hae absurditates in Gentem amplissimam et sollertissimam cadere non possunt, sed bene possunt in Schemata quaedam, quae dicere Alphabetum maluerunt, hoc profecto dicemus

et tenebimus irrationale et absurdum.

Essent adhuc alia plurima, quae in Alphabetum Anglo-Gallicum animadverti possint, sed haec ad propositum nostrum sunt satis, maxime si ea etiam mente recolemus, quae Libro I. Sect. VI. pag. 90 ad 96. Et hoc Libro II. Sect.II. Cap. 2. pag. 137. 138. iam adnotavimus.

SECTIO IV.

SCRIPTURA METRIOSEMATICA, METRIOTYPICA ET METRIOGRAPHICA, SIVE HIERATICA AEGY—PTIORUM: METRIOTYPICA, POLYSEMATICA, ET POLYGRAPHICA SINENSIUM: OLIGOTYPICA ET OLIGOGRAPHICA AEGYPTIORUM, SINENSIUM, ET GEOMANTICORUM MAXIMA EX PARTE HABENDAE SUNT LEXEOGRAPHICAE.

CAPUT I.

Scriptura Hieratica Aegyptiorum habenda est Lexeographica.

ART. I.

Recensentur characteres praecipui Scripturae Hieraticae Aegyptiorum.

1. Primo habenda est Sematica et amorpha; Etsi enim in ea discernantur aliquot Schemata et figurae physicae, ut volucris scrpentis etc., quia huiusmodi Signa sunt plane pauca, corrupta, tachygraphica, et reliqua omnia sunt prorsus informia, nec figuris saltem Mathematicis, vel Physiomathematicis similia; et nomen insuper Scripturae ex insigniore et maiore Signorum numero est imponendum, iure eam dicemus Sematicam et amorpham. Tum si Apuleius Lib. XI. Metam. pag. 230. de hac ipsa Hieratica Scriptura loquens, ut animadvertimus supra Scct. II. Cap. 6. Art. 3. p.166. testatur ideo densis, tortuosis, et implexis Apicibus fuisse contextam, ut a profanorum curiositate subtraheretur, utique Semata non Schemata, Signa informia non Figurae

Obiectorum physicorum, quae nec Apices sunt, nec densi, et toriuosi, fuerunt in ea adhibenda.

2. Secundo est Metriosematica, scilicet Syntheses et Syngrammata Sematum, ex quibus exsurgit ex mediocri μετριω numero Sematum et Signorum constant, nempe ex duobus tantum, vel tribus, quum Syngrammata Scripturae Hieroglyphicae, quam diximus Polyschematicam, constent saepe quatuor vel quinque Schematibus.

3. Tertio est Metriotypica, videtur scilicet constare mediocri, haud multum amplo Typorum et Signorum numero. Mihi quidem hactenus non vacavit minutam et absolutam supputationem Sematum Hieraticorum instituere: Arbitrarer tamen Typos adhibitos saltem in illis exemplis, quae versavi, haud ultra Centuriam excedere: qui est mediocris μετριος numerus, ubi de huius-

modi Scripturis agitur.

4. Quarto est Metriographica, quia huiusmodi Scriptura ad unas fere ceremonias, formulas, et rationes Funebres describendas videtur destinata: Nec hactenus demonstrari potuit, quin aliae Papyri, in quibus evidentia Dramata funebria Hicroglyphica non conspiciantur, ad rationes, et indices, et supputationes Libitinae spectent. Neque ex Apuleii loco potest aliquid adversum argui: Nam Ritualia funebria Initiatis et Mystis erant maxime necessaria. Contra vero si Scriptura Hieratica revera Polygraphica extitisset, et etiam Coelestia, vel Historica attigisset, inutilem fore Hieroglyphicam reddidisset: vel cum eâ in publicis Monumentis fuisset adsociata, quod numquam factum. Tum plures aliae Papyri Hieraticae fuissent collectae, ex quibus alia subiecta et alia institue ta fuissent ex Dramatibus Hieroglyphicis adiectis saltem coniectura desumta.

ART. II.

Scriptura Hieratica Aegyptiorum nequit esse Ideographica.

1. Primo, quia est Sematica. Nam, ut saepius monuimus, Scripturae Sematicae numquam ple-

ne et vere Ideographicae possunt fieri.

2. Secundo, quia paucis Signis constat. Quid profecto centum Semata, et si vis ducenta ad Scripturam Ideographicam etiam Oligographicam constituendam? Quid centum Ideae, et, si vis, ducentae ad ritus, ceremonias, preces, et excantationes Funebres innumeras significandas?

3. Tertio, quia eadem Semata repetuntur bis frequentissime, quod in Scriptura Ideographica incongruum et ineptum. Vid. Sect. II. Cap. I.

p. 133. 134.

4. Quarto, quia Syngrammata duobus tantum, vel tribus Sematibus absolvuntur, quum Syngrammata Ideographica pluribus plerumque debeant constare, ut in primo Libro saepe demonstratum est.

ART. III.

Scriptura Hieratica Aegyptiorum nequit esse Alphabetica.

1. Primo, quia numerus Sematum longe maior est numero Literarum cuiuscumque Alphabeti ra-

tionalis et legitimi.

2. Secundo, quia eadem Semata bis et frequentissime repetuntur, et nulla est vel fuit humana Lingua, quae plurimis verbis constet, quae fiant ex immediata duplicatione eiusdem literae: quod supra agentes de Scriptura Hieroglyphica Sect. II.

Cap. 2. pag. 139. etiam animadvertimus.

3. Tertio, quia procedit per Syntheses et adgregationes duorum vel trium Sematum, quod

in Scriptura Alphabetica non fit.

4. Quarto, quia aliquot Schemata et figurae obiectorum physicorum, ut ut tachygraphica et corrupta inter vera Semata et signa amorpha interponuntur, quod in Literis Alphabeticis incongruum et ineptum. Vide quae de Scriptura Hieroglyphica loco cit. p. 138. 139. adnotavimus.

ART. IV.

Scriptura Hieratica Aegyptiorum haberi non potest ut vera et propria Tachygraphia Scripturae Hieroglyphicae Microschematicae.

1. Primo, quia in quacumque datae Scripturae Tachygraphia similitudo fundamentalis Signorum originalium semper et necessario servatur, semper clara et evidens manet; et nisi servatur, et manet, non est amplius datae Scripturae Tachygraphia, sed originalis et propria Scriptura. Atqui pleraque Signa Scripturae Hieraticae nullam plane similitudinem rationalem, sensibilem, claram gerunt cum Schematibus Hieroglyphicis.

2. Secundo, quia in ipsis Papyris funchribus, in quibus Scriptura Hieratica adhibetur, etiam et constantissime adhibetur Scriptura Hieroglyphica, eaque Tachygraphica, et saepius gravissime corrupta: Atqui interim ista Scriptura Hieroglyphica Tachygraphica et corrupta absolute discrepat a Scriptura Hieratica adiecta et coniuncta: Argumentum invictum, et penitissime evidens radicalis

et verae Signorum differentiae.

5. Tertio, quia Scriptura Hieratica constare videtur centum tantum Sematibus; Hierogly-phica contra ducentis circiter fundamentalibus Schematibus, et sexcentis circiter determinantibus.

4. Quarto, quia Scripturae Hieraticae Syngrammata duobus tantum, vel admodum tribus Sematibus conficiuntur, Syngrammata autem Hieroglyphica etiam quatuor et quinque Sche-

matibus componuntur.

5. Quinto, quia in Scriptura Hieratica eadem signa tantum bis repetuntur, in Hierogly-

phica vero etiam ter et quater.

Qui ergo iamdiu late et saepius praedicarunt Scripturum Hieraticam Aegyptiorum non esse nisi puram Tachygraphiam Scripturae Hieroglyphicae, et quam ipsi legerent, ipsi intelligerent, ipsi verterent, ne oculos quidem in Papyros Hieraticas aliquando coniecisse videntur.

ART. V.

Leges autem primae et fundamentales, constitutio intima Scripturae Hieraticae videtur esse eadem ac constitutio Scripturae Hieroglyphicae Microschematicae.

Nam utraque procedit per Syntheses et Syngrammata Signorum; utraque constat ex Stichis, qui ex Syngrammatibus exsurgunt; utraque pergit a dextra parte ad sinistram; in utraque Signa repetuntur; utraque est nec Ideographica, nec Alphabetica.

ART. VI.

Scriptura Hieratica Aegyptiorum habenda est Lexeographica.

1. Primo, quia non est Ideographica, nec Alphabetica.

2. Secundo, quia leges et characteres, quibus constituitur, plene congruunt Scripturae Lexeo-

graphicae.

3. Tertio, quia Leges eius fundamentales eaedem videntur ac Leges Scripturae Hieroglyphicae, quam esse Lexeographicam Sect. II. prolixe demonstravimus.

4. Quarto, quia L. Apuleius eam Lexeographicam fecit, ut ostendimus Sect. II. cap.6. p.165.

CAPUT II.

Scriptura Sinensis Communis et Encyclopaedica habenda est Lexeographica.

ART. I.

Recensentur characteres praecipui Scripturae Sinensis Communis et Encyclopaedicae.

1. Primo Scriptura huiusmodi est Sematica, et amorpha: Signa enim quibus constat nec ostendunt et demonstrant, nec saltem indicant, vel innuunt plerumque obiecta physica, corpora visibilia, quae significant: Adeo ut datis signis Sinicis Hominis, Oculi, Manus, Oris, Solis, Lunae, Canis, Bovis etc. impossibile sit inspectis tantum Signis divinare, quod illa Signa ad illa potius, quam ad diversa et alia obiecta referantur.

2. Et propterea satius dicenda est Cryptica et abstrusa: Nam, ut saepe animadvertinus, sunt plurima objecta Physica, plurima Corpora circumstantia, quae minimis etiam Lineolis, parvis etiam Notis utcumque Tachygraphicis possunt adhuc similitudine aliqua exprimi, et ex parte saltem servari, et repraesentari: Adeo ut, si Conditores Scripturae Sinicae voluissent analogias Ideographicas captare et servare in Ducentis Sematibus suis radicalibus saepius et satis clare omnino potuissent: Atqui pleraque Signa radicalia Scripturae Sinicae nullam plane, ut monuimus, similitudinem servant cum suis obiectis: Ergo per crypticas et abstrusas rationes Conditoribus suis illa Semata radicalia fuisse condita dicendum est. Adeoque vehementer errare, qui Semata et Signa, quibus modo in Scriptura sua utuntur Sinenses, ex nescio qua vetere Scriptura Schematica et Hieroglyphica cursu temporum orta et depravata putant. Fuisse veteribus Sinis aliquem usum Schematum Hieroglyphicorum demonstratum plane non arbitror. Hic tamen haud negarem. At si haec Schemata et Figurae Cyriographicae obiectorum apud Sinenses extiterunt, ex his ipsis fuisse deducta et corrupta, quae modo adhibentur, id pernego. 1. Quia Axioma Classicum Sinis antiqua non immutanda. 2. Quia ex omnibus Monumentis genuinis Scripturae Sinicae, excipso apocrypho Monumento lu patet Scripturam Sinicam semper fuisse Sematicam et amorpham 3. Quia impossibile est ex naturali temporum cursu ita penitus a Schematibus Cyriographicis Signa Sinensia distare. 4. Quia compositio Polysematum Sinicorum impossibilis est per Schemata, et figuras etiam Tachygraphicas.

5. Tertio est Metriotypica; quum enim nu-

merentur plusquam 60,000 Syngrammatum, sive Polysematum, Signa radicalia, Typi clementares, ex quibus omnia Syngrammata componuntur, non sunt amplius quam ducenta. Atqui is numerus est mediocris, moderatus, μετρώς, respectu numeri Syngrammatum. Ergo iure Scriptura dicetur Me-

triotypica.

4. Quarto est Polysematica: Scilicet plerumque non uno Signo, non uno Semate sive verba sive ideae significantur, sed omnino plurium Signorum, plurium Sematum adgregatione et coniunctione: Et quoniam ubi una vox, una idea tribus vel quatuor Signis indicatur; tria vel quatuor Signa dicimus multa, ideo Seriptura Sinensis, in qua Syngrammata saepius constant tribus, quatuor, quinque, sex signis, dicenda est Polysematica.

5. Quinto tandem est Polygraphica, ea nempe, qua continuo et contiguo ordine possunt plures series Cogitationum humanarum satis clare exprimi et describi; et ab aliis satis perspicue intelligi et comprehendi. Universa profecto amplissimae Gentis Encyclopaedia hac Scriptura condita est.

ART. II.

Scripturam Sinensem Communem et Polygraphicam haberi non posse Ideographicam ex characteribus utriusque Scripturae demonstratur.

1. Primo, quia Scriptura Sinensis est Sematica, et, ut alibi etiam animadvertimus, nulla Scriptura Sematica esse potest proprie et plane Ideographicae. Et Semata Scripturae Ideographicae, si

dari potest, semper erunt innuentia et indicantia Obiectum suum, ut monuimus Libr. I. Sect. III.

Cap. 1. pag. 49. non diversa, ut Sinensia.

2. Secundo, quia est Cryptica. Atqui Scriptura Ideographica et Cryptica est absurda et impossibilis. Absurda quia Obiecta physica, Substantiae figuratae aliis et diversis signis, non propris exhibentur: Impossibilis, quia ubi nullus est verus nexus, nulla relatio naturalis inter Obiectum et Signum, memoria firma et tenax gigni non potest, et Signa idearum physicarum falsa servari animo diu et a plurimis nequeunt.

5. Tertio, quia Semata radicalia, Typi elementares Scripturae Sinicae sunt tantum ducenti. Atqui condere Scripturam Ideographicam ducentis tantum signis impossibile esse demonstravinus Libro I. Sect. II. Cap. 6. pag. 38. Cap. 7. pag. 43: 46. et Sect. III. Cap. I. Pag. 50. 51.

4. Quarto, quia Semata radicalia Scripturae Sinicae non indicant plerumque res abstractas, generales, ideas simplices, en intelligibiles, ex quibus nempe possent aliae compositae et complicatae efformari: sed significant plerasque res concretas, peculiares, circumscriptas, ut equum, canem, bovem, caput, manus, oculum etc. etc. Atqui ducentis Ideis concretis, peculiaribus, corporeis, condere Scripturam Encyclopaedicam Ideographicam impossibile est; ut Sect. III. Cap. 1. Pag. 49. animadvertimus.

5. Quinto, quia plurima Syngrammata Sinensium constant duobus tantum Signis. Atqui in Scriptura Ideographica, Ideae compositae, ut rationali modo exprimantur, pleraeque egent maiore Signorum numero. V. loc. cit. pag. 50.

6. Sexto loco, quia plurimis vel potius pleris-

que Polysematibus Sinensibus non unica tantum et singularis significatio est, ut plurimis vocibus Graccis, Latinis, et aliarum etiam Gentium, sed omnino varia et multiplex, ut polydynamis plurimarum Vocum Semiticarum, et quae nullo pacto ope Metaphorae et Tropi Ideographici potest explicari et removeri. Atqui Polysemata Ideographica eo plane consilio instituuntur et conduntur, ut polydynamis et ambiguitas Monoschematum vel Monosematum auferatur, ut animadvertimus Libr. I. Sect. II. Cap. 2. Pag. 25. 26. 27. et ut adiectione aliorum Signorum Monodynamis inducatur; Ergo Polysemata Sinensia esse non possunt Ideographica. Nec dici potest Polydynamin factam, quod essent adhuc Ideographice ambigua et aequivoca; Nam Polydynamis minime sequitur naturam Ideographicam Sematum; et si Polysemata Sinensia essent adhuc vere et proprie aequivoca et ambigua, ad res certissimas et exploratissimas significandas haudquaquam possent adhiberi: Nec Imperium his Signis posset regi, gubernari, stare, florere, augeri.

7. Septimo tandem, quod si Polysemata Sinensia in sua elementa et signa radicalia solvuntur, et Ideographice explicantur, sententia inde exsurget vel obscura et incerta, vel absona et ridicula, vel prorsus absurda et impossibilis. Atqui si Polysemata essent Ideographice composita absolutà necessitate in eis contineretur clara definitio rei, perspicua descriptio obiccti, evidens enumeratio idearum simplicium componentium; ut iam Libro I. Sect. III. Cap. I. pag. 51. demonstravimus. Ergo Scriptura Sinensis quam longissime potius distat et differt a quacumque Scri-

ptura Ideographica.

ART, III.

Sex illae Regulae, vel Classes secundum quas Scripturam suam conditam fuisse universi Doctores Sinenses tenent, Scripturae Ideographicae haudquaquam possunt convenire.

1. Prima Regula seu Classis dicitur Siang-Hing, sive Imaginum et simulacrorum, et continet ducenta illa Semata radicalia, ducentos illos Typos elementares, quibus revera plerumque adnexa sunt Simulacra et Imagines obiectorum externorum, quia indicant Hominem, Caput, Oculum, Manum, Os oris, Bovem, Canem etc. Atqui haec dicenta Semata pauca, concreta, peculiaria, elementa et radices Scripturae Ideographicae 60,000 Syngrammatum haberi omnino non posse non semel iam animadvertimus.

2. Secunda Regula dicitur Tchi-sse, sive indicatio Imaginis et Simulacri, quando scilicet imago certa Corporis et figura Obiecti non ostenditur singillatim, et manifestatur aperte, sed tantum indicatur et innuitur. Atqui haec imperfecta et partialis indicatio et manifestatio in nulla Scriptura Ideographica locum habere po-

test.

3. Tertia Regula dicitur Hoei-i, et notat adtectionem Ideae, confunctionem formae alicuius Ideographicae, additionem elementi cogitabilis. Atqui praecipere et iniungere id ubi agitur de Scriptura Ideographica ineptum est: quum omiia Polysemata Ideographica fiant adiectione Idearum, adgregatione elementorum cogitationum humanarum. Igitur haec Regula numquam spectare potest ad Scripturam Ideographicam.

4. Quarta Regula appellatur Kiao-in sive soni explicatio: Atqui in Scriptura Ideographica nul-

lus locus esse potest Sono et Voci.

5. Quinta Regula appellatur Kia-tsièi, nempe Tropus, conversio. Atqui si ageretur de Scriptura Idéographica loco plane incongrué indicaretur Metaphora et Tropus, sine quibus ne unum quidem Polysema Ideographicum et Symbolicum potest confici et efformari. Dicendum ergo hie non agi de Tropo et Metaphora Ideographica, sed de alia et diversa.

5. Sexta Regula dicitur Tchouan-tchou sive extensio et ampliatio Ideae: Atqui omnia Po-bysemata Ideographica natură sua habent descriptionem et explicationem Ideae compositae et complicatae, sed numquam habere poterunt amplificationem et extensionem. Nam tum essent falsa et abnormia. Ergo etiam haec Regula spectare non

poterit ad Scripturam Ideographicam.

ART. IV.

Scriptura Sinensis Communis et Encyclopaedica ex ettis intimis characteribus Lexeographica habenda est.

1. Primo, quia non est Ideographica, nec Alphabetica; et in hac nostra Oeconomia sola Scriptura Lexeographica reliqua est, quae sit

possibilis, ut saepius animadvertimus.

2. Secundo, quia est Sematica, Amorpha, Cryptica. Quemadmodum difficulter et aegre, Ideae et cognationes humanae, ita faciliter Voces et Vocabula Linguarum Sematibus et Signis informibus adnectuntur et retinentur. Cuius facilitatis testes sunt locupletissimi omne

Scripturae Notaricae et Tachygraphicae, quas tum veteres, tum recentiores Gentes usurparunt olim, et modo usurpant. Adeoque si ducentis Sematibus Radicalibus Sinensium Ideae adnecti non potuerunt, Verba omnino et Vocabula certae Linguae adnexa fuisse tenendum est.

3. Tertio, quia Scriptura Sinensis communis et Encyclopaedica, Scriptura nempe Polygraphica, Metriotypica, et Polysematica illa ipsa Scriptura est Lexeographica, Polygraphica, Metriotypica, et Polysematica, quam Libro I. Sect. V. Cap. 4. pag. 84. 86. descripsimus. Iidem sunt characteres, eaedem proprietates omnes, ei secundum hos ipsos characteres, et has easdem proprietates Centuriam Sinogrammatum, sive Polysematum Sinensium sumus interpretati, et una cum Tabula Rosettana Hieroglyphica edidinus.

ART. V.

Scriptura Sinensis communis et Encyclopaedica habenda est Lexeographica, quia sex illae Regulae Praeceptorum Sinensium unice et plene Scripturae Lexeographicae congruunt et conveniunt.

1. Prima Regula Siang-hing, sive Imagines, et Simulacra Obiectorum et Corporum convenit Sematibus radicalibus, Signis elementaribus Scripturae Lexeographicae, quae omnino respondere debent Vocabulis et Nominibus obiectorum substantiarum utiliorum, quae plerumque erunt omnino corporea et visibilia. Nec est praetereundum in Scriptura Lexeographica ipsa Signa Idearum non raro adhiberi; sive Semata constituta

sumi interdum Ideographice: ut loco suo dictum est.

- 2. Secunda Regula Tchi-sse, sive indication imaginum et simulacrorum, habetur in Scriptura Lexeographica, quum indicata Voce sive Nomine Obiecti, ut fiat certum et perspicuum additur Sema obiecti generici ad quod spectat. Adeoque haec Classis complectitur omnia illa Polysemata Sinensia, quae fiunt ex Semate Soni, et Semate Ideae, sive Simulacro Obiecti generici, ad quod datum Nomen spectat, quemadmodum omnia fere illa Polysemata sunt, quae significant arbores, frutices, pisces etc. In his enim Simulacrum et Imago indicatur tantum et innuitur, non aperte demonstratur, quia non piscis et arbor generica quaeritur, sed haec arbor, puta Quercus, Aesculus etc. Iste piscis puta Murena, Accipenser, quae minime sunt in Semate generico Arboris et Piscis, sed sunt quidem in toto Polysemate, tum sono, tum indicatione generica Arboris et Piscis.
- 5. Tertia Regula sive Classis Hoei-i, sive additio Ideae indicat illa Polysemata Lexeo-graphica, quae determinantur per additionem Signi Ideographici, quam rationem Libro I. Sect. IV. Cap. 1. pag. 58. diximus Ideocrisim. Hoc autem pacto plura revera Polysemata Sinensia esse facta levi labore arguitur, nosque in Tentamine nostro Sinico non pauca exempla damus.

4. Quarta Regula Kiao-in, sive soniet vocis explicatio illa Polysemata indicat, quae maxime per cumulationem Homiophonorum obtinentur. Tum enim sonus et vox quae quaeritur pluribus modis per Homiophonos proponitur et versatur, ut facile inveniatur: Exempla sunt in nostro Specimine.

5. Quinta Regula Kia-tsiei, nempe Tropus et Conversio indicat illa Polysemata, quae potissimum Tropo literarum, Temura, et Metagrammatismo obtinentur. Exempla in nostro Speci-

mine non pauca.

6. Sexta Regula Tchouan-tchou, sive amplificatio et extensio Ideae habetur, quum Vox prodosita, quae indicat Ideam compositam non per Homiophona, non per Temuras, sed per Ideas simpliciores, quibus constat, exhibetur. Nam tum Idea, quae contracte et simpliciter per Homiophona vel Temuras poterat significari, per ipsa Elementa sua extenditur et dilatatur. Et revera plurima Polysemata Sinensium habere huiusmodi Ideas explicatas certum est. Nosque nonnulla exempla in nostro Tentamine afferimus. Regulae igitur et Classes Praeceptorum Sinensium perfecte congrunnt Regulis et Canonibus Scripturae Lexeographicae et Crypticae, quos investigavimus Libr. I. Sect. IV. Cap. I. pag. 58. et Sect. V. Cap. 3. et 4. pag. 80. 86.

CAPUT III.

Scriptura Oligotypica et Oligographica Aegyptiorum, Sinensium, et Geomanticorum habenda est maxime Lexeographica.

ART. I.

Scriptura Oligotypica et Oligographica Aegyptiorum, Sinensium, et Geomanticorum est Theologica, Mystica, Divinatoria.

1. Scripturam Aegyptiorum Oligotypicam et Oligographicam sive Linearem esse Theologicam dubitari non potest, quia adposita est constantissime ad Prosopogrammata Theologica et Hierodramata, quemadmodum animadvertimus Li-

bro I. Sect. II. Cap. 3. p. 15.

2. Scripturam Oligotypicam, et Oligraphicam sive Linearem, sive Globulosam Sinensium in Libro I-King esse Sacram, Theologicam, Arcanam, Mysticam, et Divinatoriam Martinius, Semedo, Freretus, Gaubilius, Mailla, Visdelu, Pauw, et quot quot alii de ea locuti sunt affirmarunt, et revera huiusmodi esse ex prolatis Speciminibus utinam amplioribus est omnino certum.

3. Divinatoriam et Astrologicam esse Scripturam Geomanticorum Oligotypicam, et Oligographi-

cam palam est:

ART. II.

Nulla Scriptura Oligotypica et Oligographica potest esse Alphabetica.

1. Nam Alphabeta naturâ sua sunt Polygraphica; et non constant nisi XX, XXX, XL etcirciter Typis. Atqui Polysemata Linearia Aegyptiorum et Sinensium sunt plusquam LXX. Ergo non sunt Alphabetica.

ART. III.

Polysemata Oligotypica super Analogia quadam Ideographica fuisse primum constituta tenendum est.

Nam palam est omnes Scripturas huiusmodia Ditypismo radicali originem ducere, qui Ditypismus a profunda aliqua Theologica et Arithme tica ratione fuit deducendus. Tum earumdem Sematum repetitio, varia magnitudo, positio, situs, collocatio varia possunt satis commode respondere ideis et rationibus Arithmeticis, Musicis, Geometricis, ut animadvertimus Libro I. Sect. III. Cap. 2. pag. 54.

ΛRT. IV.

Polysemata Oligotypica, et Oligographica Aegyptiorum, Sinensium, et Geomanticorum habenda sunt maxime Lexeographica.

Nam congruentiae Ideographicae cuiuscumque Disciplinae esse nequeunt nisi leves, tenues, obscurae, et propterea ad nexum certum, fixum, constantem instituendum omnino necessaria sunt

Verba et Vocabula certae Linguae et praestantis: Et ea quidem Verba duplicis generis. Prima scilicet Arithmetica, Musica, Geometrica, quae immediate Polysematibus oligotypicis respondeant, alia vero Theologica, Liturgica, Divinatoria, quae per Temuras, Homiophona, vel calculos Arithmeticos Vocibus primis substituantur.

SECTIO V.

SCRIPTURA CUNEOFORMIS CHALDAEORUM, MEDORUM, ET PERSARUM HABENDA EST LEXEOGRAPHICA.

CAPUT 1.

Scripturam Cuneoformem Chaldaeorum, Medorum, et Persarum in sacris et mysticis Rebus fuisse adhibitam certum est.

ART. I.

Aedes Persepolitanae, quarum reliquiae etiam modo spectantur, habendae sunt Sacrae et Religiosae, non profani et civilis usus.

1. Primo, quia Scalarum, Ostiorum, et Adituum numero et amplitudine consideratâ; forma Conclavium et Vestibulorum inspectâ; numero et situ Columnarum aestimato; habitâque ratione Cuniculorum et Cryptarum subiectarum Aedes sacrae et religiosae omnino dicendae sunt; quemadmodum eas dixerunt, vel dicere maluerunt Petrus della Valle, Chardin, Niebuhr, Morier, Ker-Porter, aliique, qui eas diligenter inspexe-

Digitized by Google

runt, et qui hisce in studiis exercitatissimus fuit Comes Caylus in Act. Acad. Inscript. Tom. XXIX.

pag. 125. 126.

2. Secundo, quia Aedes Persepolitanae magna saltem ex parte caruisse tecto et laquearibus visae sunt solertissimo Chardino Voyag. T. IX. p. 76. 77. Atqui Aedes hypaethrae, ut profano et civili usui Regum et Imperatorum sunt ineptae; ita contra plane congruentes et aptae sunt ad Ceremonias et Ritus exercendos multarum Religionum. Templum Salomonis, plura Graecorum et Latinorum Templa fuisse magna ex parte hypaethra certum est: et plures Proseuchas Judaeorum, et Muhamedanorum Moskeas esse hypaethras testes oculati Petrus della Valle, et Chardinus retulerunt. Quin Persarum Magi, quorum Dii praecipui ex Herodoto, Xenophonte, Strabone, Clemente Alexandrino, aliisque pluribus fuerunt Coelum sive aether, aer, Sol, Luna, Ignis, non potuerunt uti nisi Aedibus Sacris hypaethris, quas Strabo XV. p. 733. multa cum proprietate onxous sive septa appellat.

3. Tertio, quia Palatia Regum veterum, Aedes peculiares summorum Imperantium maxime in Asia, et singillatim in Media et Persia tum ob Regiminis asperitatem et frequentes Populorum rebelliones, tum ob bella externa et hostium ferocium irruptiones, tum ob custodiam ingentium thesaurorum, tum quod ipsi Reges invisibiles et inaccessibiles esse deberent, fuerunt semper ut Castra munitissima, semper ut Arces moeniis robustissimis pracclusae, semper ut Turres inaccessae et praecinctae, in quarum amplis spatiis et latissimis areis essent Aulae cedrinae, Cubicula cypressina, Conclavia auro, et argento ornata: ut dicemus iterum paullo post. Adeoque si harum Aem

dium et Palatiorum descriptiones ex Cap. 1. libri Iudith, ex Libro X. Polybii, ex XVII. Diodori, ex libr. 1. Mosis Korenensis, tum ex Auctore Libri de Mundo, et aliis pluribus desumserimus, et cum descriptionibus Aedium Persepolitanarum conferemus, nil magis diversum et adversum

poterimus invenire vel cogitare.

4. Quarto, quia ab Ăxuma ad Upsaliam, a Meaco ad Úlyssiponem nulla Aedes profana veterum Gentium nisi terrà obruta, nullum Palatium satis integrum, et praecipuis partibus suis constans privatis et naturalibus hominum necessitatibus destinatum aetatem ad nos tulit; nec in ipsa solitaria et separatissima Palmyra: Contra vero plurium Templorum et Aedium sacrarum, quas olim Aethiopes, Aegyptii, Indi, Syri, Graeci, Itali posuerunt, magnificae reliquiae etiam modo manent et spectantur. Et si in Thebaide quaedam Aedes, quasi Regum sedes habentur, illud est animadvertendum Reges Acgyptios habitos fuisse ut Filios, et Epiphanias magnorum Deorum, adeoque aequum fuisse, ut Aedes quibus in maiestate sua essent spectandi, sive ius dicentes, sive Legatos aliarum Gentium audientes, sive in magnis suis solemnitatibus Populo sese ostendentes, Templis essent propiores et similiores.

5. Quinto, quia, ut paullo post animadvertemus, Dramata et Scenae omnes in Parietibus Persepolitanis insculptae omnes sacrae et religiosae ha-

bendae sunt, non profanae vel civiles.

6. Quod, si quis obiiceret tot Conclavia et Vestibula, quot in Aedibus Persepolitanis discerni possunt, haud Templo congruere videri: Is ex forma et magnitudine Templorum nostrorum vetera, orientalia, et quae in Gente amplissima es-

sent unica parum apte vellet definire. Atqui Templa unica Gentium Casticarum necessario amplissima, et pluribus Conclavibus et Vestibulis constare debuerunt. Nam assignandae Aedes Numinibus, Sacerdotibus, iisque plurimis, Sacrificulis, Victimis, Nobilioribus, Optimatibus, Regi, et eius Aulicis, et Populo plurimo.

ART. II.

Persona honoratior et praestantior, quae in Parietibus Persepolitanis frequenter conspicitur, non Imperator, non Rex, sed Sacerdos maximus, et summus Antistes Magorum habenda est.

1. Nam Tunica, Cidaris, et omnis fere reliquus ornatus idem plane est, ac ornatus plurimarum Personarum, quae hîc illîc frequentes et vario ordine in Drainatibus Persepolitanis, quorum Icones Chardin, Lebrun, Niebuhr, aliique desumserunt, conspiciuntur, et qui esse non possunt nisi Sacerdotes Persarum et Magi. Atqui Imperatores et Reges penes omnes Gentes in solemnitatibus suis longe alia veste et alio ornatu utuntur, ac quicumque honoratissimus et dignissimus Civis. Contra vero in Ordinibus Sacerdotalibus, et Coenobiticis una ferme est omnibus vestis, unus fere ornatus; adeo ut supremus Ordinis Antistes vix saepius Tunica tantum et Veste a postremo Novitio possit discerni. Quamobrem dubitari nullo pacto potest, quin Persona illa honoratior sit Antistes alicuius Ordinis Sacerdotalis, sit Praesul Collegii ascetici et hierarchici, sit Archi-Magus.

2. Quod profecto co magis tenebimus, et iure

tuebimur, si meminerimus quanto cum fastu, et Iuxu, quanto cum comitatu et apparatu, quot Cohortibus et curribus et equis stipati semper processerint Reges Persarum a Cyro primo ad postremum Iezdegerdem Profecto si meminerimus quae fuerit Pompa Cyri apud Xenophontem libr. VIII., quae Xerxis apud Herodotum libr. VII. quae Darii Codomani apud Curtium libro III. Persona illa Persepolitana vix videri poterit tenuis et humilis Antistes Ascetarum, vix Praesul modestissimus Magorum, vix Archi-magus.

3. Quin non uno in fastu, et comitatu, et curribus et equis est discrepantia, sed in ipsis vestibus, in ipsa cidari, in ipso ornatu, quae omnia longe diversa fuisse Regibus Persarum tum ex Nummis, et aliis Monumentis, tum ex ingenti numero testimoniorum veterum, quae Brissonius de Regno Persarum libr. 1. et Mongez in Act. Instit. Gallic. Tom. IV. 1810. collegerunt, est mani-

festum.

4. Quod, si aliquis est, cui hastae, gladii, scuta, arcus haud videantur Sacerdotibus et Ascetis congruentia et idonea: Is meminisse debet non omnem ornatum maxime Sacrum esse Cyrioschematicum, sed partem esse omnino Symbolicam et Allegoricam: Et si nobis Symbolice praecipitur, ut induamur arma Lucis, ut sumamus scutum Fidei, et gladium Spiritus; et si institutum solemne Magorum erat pugnare acerrime et pertinacissime in Arimanium, ut Hormusdis Imperium reducerent; utique non modo non incongruum, sed plane conveniens huius Sacrae militiae symbola Sacerdotibus tradere: Et si in ipsis Aedibus Persepolitanis plures Sacerdotes exculpti sunt ingenti machaera transfodientes fera aliqua animalia

symbola Arimanii, potuerunt utique Armis Magi exornari ad pugnas huiusmodi Symbolicas significandas: Quin dicam potius physicas, reales, et veras. Nam Magi tenebantur omnia Animalia noxia, Serpentes, Scorpiones, Lupos, Tigres necare, quod profecto sine armis saepius facere non poterant. Oi δε Μαγοι, scribit Herodotus libro I. cap. 140, αυτοχειριη παντα, πλην κυνος και ανθρωπου, κτεινουσι. Scilicet: Magi omnia animalia, praeter canem et hominem, propriis manibus et armis necant. Non modo igitur aequum fuit, sed plane necessarium exhibere Magos armatos.

ART. III.

Dramata et Scenae, quae in Parietibus Persepolitanis sunt exculptae, omnes Sacrae et Religiosae habendae sunt.

1. Primo, quia Pontifex ille, quem diximus, frequens in eis conspicitur, sive sedens, sive stans,

sive ambulans.

2. Secundo, quia Altare illud characteristicum Magorum, ex quo luculentae et amplae flammae Ignis Sacri exsurgunt: adstante summo Antistite, et sacro eius Feruere conspicitur in sex Sepulcris, quae sunt in proximo monte.

3. Tertio, quia Sacerdotes adsunt plurimi, et multorum ordinum, et magno agmine. Atqui Sacerdotes maxime Castici nisi in locis puris sacris

religiosis consistere et morari non possunt.

4. Quarto, quia maxima illa Pompa, qua munera, oblationes, et victimae varii generis ducuntur, non potest esse nisi Sacra, quod iamdiu plerique affirmarunt et rectissime tenuerunt. Quod si Sacerdotibus Personae profanae, et quas nos

saeculares modo dicimus immixtas cernimus, id factum, quod Festa, et Solemnitates Sacrae nuspiam ab unis Sacerdotibus conficiuntur, sed a profanis maxime, quia pro Populo ipso sunt Festa instituta, et nisi Populus adest, nisi Sacerdotibus Profani coniuncti sunt, Festum nullum et solemnitas Sacra nulla erit apud quamcumque Gentem.

5. Quinto, quia hîc illîc sunt exculpta animalia Sacra Canis Symbolum Angeli l'sychopompi: Taurus symbolum Tauri Protogoni ab Arimanio necati, et Leo symbolum Mithrae, vel ipsius Hormusdis: Tum alia Mythica, Symbolica, allegorica, de quibus non est hîc disserendi locus.

ART. IV.

Inscriptiones Cuneoformes Persepolitanae habendae sunt Sacrae et Theologicae.

Nam appositae sunt ad muros Aedium Sacrarum, ad parietes Templi divini, ad Dramata Sacra et religiosa, ad Typos et formas Mysticas et Theologicas: Et minime dubitare fas est, quin Inscriptiones illae, vel ipsas illas Aedes, illa Dramata, illos Typos recta et immediate spectent, vel attingant quidquid cum illis intime adiunctum et connexum est. Et quoniam novimus ex Herodoto, Xenophonte, Diodoro, Strabone, Curtio, Ammiano Marcellino, aliisque pluribus nullum Sacrum a Magis peractum absque precibus, orationibus, carminibus, επωδαις: Hinc omni iure tenebimus, et Sacras Formulas, et Mysticas praecantationes, et sacerrimas emwoas, et ipsam, quam Herodotus appellat Aeoyoviny, et precationes conceptas Ammiani in ipsis illis Inscriptionibus contineri.

In his autem Precibus, Hymnis, Carminibus potuisse iniici laudes Regum beneficorum, et piorum probabile est: At haec Regum Elogia numquam peculiaria et independentia, sed semper cum laudibus Deorum erunt intime sociata et immixta.

Praeterea Inscriptiones Persepolitanae appositae plerumque sunt ad limina Portarum et Ostiorum, et quod caput est iisdem Cuneis et Angulis hinc inde, et in pluribus Ostiis et Aditibus repetuntur. Atqui huiusmodi repetitio, ut absurda est de Elogiis Regum civilibus, ut inepta de Imperatorum laudibus Historicis et Chronologicis, ita plane conveniens Divinis laudibus, et elogiis Theologicis, et Formulis Liturgicis, et praecantationibus Magicis et averruncis. Tandem si Hierophantae Aethiopes et Aegyptii potuerunt parietes immanium Templorum suorum implere totos Scripturà sua Sacrà, arcanà, mysticà, Theologica, utique et Magi Persarum potuerunt mysticas et religiosas Inscriptiones parietibus Templi sui insculpere.

ART. V.

Inscriptiones Cuneoformes positae ad Cryptas Semiramocertae ad Lacum Van etiam Sacrae Theologicae et mysticae sunt habendae.

1. Regimina Castica absque ordinatissima Hierarchia, absque absoluta unitate Doctrinae et Liturgiae, morum, et habituum consistere firmiter, et servari diu nequeunt. Et quoniam haec unitas Doctrinae et morum obtineri non potest absque unitate absoluta Loci centralis, et Sedis hierarchicae, ideo necesse omnino fuit singulis ordinibus Casticis constituere Urbein, Oppidum, Castrum, Templum aliquod ingens, quo summus

Antistes, et praecipui Doctores et Praeceptores morarentur, qui in Adytis, et Cryptis, et profundis Specubus filios, fratres, nepotes, cognatos suos in Scientiis, Scriptura, Linguâ propriâ et Sacrâ, in Artibus suis possent secure, diu, plene, perfecte instruere et edocere. Ideo necessaria fuit Benares Brachmanibus, Thebae Hierophantis Aegyptiis, Persepolis Magis Persarum, et adeo Semiramocerta Chaldaeis, et Magis Medorum eorum progonis. Et qui profecto descriptionem huius sive Urbis sive Castri a Mose Korenensi factam perlegerit, aperte colliget Castrum illud fuisse sedem penitissimam et profundissimam et securissimam Chaldaeorum et Magorum. Quin egomet possem id aliis etiam argumentis suadere, explicata scilicet natura Symbolica Semiramidis; sed neque hic locus patitur huiusmodi disquisitionem, nec si pateretur posset id rite fieri absque notitia Canonum nostrorum Historosophicorum. Quamobrem si sedem Hierarchiae principem, si arcanas Cryptas, si centrum Magicae potestatis et maiestatis non elogiis Regum Medorum, non laudibus Xerxis, vel Darii, sed contra sacerrimis praecantationibus necesse fuit muniri, purgari, consecrari, addici; si aequum fuit totius etiam chori Deorum suorum invocationibus et praestantissimis hymnis a profanorum invidia tueri: Utique has ipsas επώδας, et laudes Deorum, et Theogonias, et Cosmogonias, et Proto-historiam, et cetera Sacra huiusmodi in Inscriptionibus Cuneoformibus appositis ad lacum Van contineri credere aequum est.

2. Praeterea Inscriptiones Cuneoformes, de quibus loquimur, insculptae pleraeque fuerunt in praeruptis et abditis locis, ad Cryptas profundas, naccessas, ad sedes moeniis validissimis, et portis aeneis praeclusas: quae loca ut opportunissima Inscriptionibus mysticis, arcanis, religiosis, ita ineptissima elogiis Regum, laudibus Imperatorum, encomiis magnorum Ducum; quae ab omnibus plane Gentibus in patentissimo loco, in viis celebratissimis ponuntur. Et Inscriptiones profecto a Regibus Assyriis et Persis positae, quarum Herodotus, Diodorus, Strabo, aliique meminerunt in locis omnino manifestis et patentibus fuerunt positae. Habendae igitur sunt Sacrae, Theologicae, Mysticae Inscriptiones Cuneoformes Semiramocertae.

ART. VI.

Scripturam Cuneoformem in sacris et mysticis et arcanis rebus fuisse adhibitam ex aliis etiam Monumentis patet.

Nam Cylindros, Lateres, et Lapides Cuneo-graptos, quae ex Assyria, Chaldaea, Perside, et etiam Aegypto collecta vel ediderunt, vel illustrarunt Caylus, Murr, Hager, Hammer, Rich, Bellino, Landseer, Price, aliique fuisse amuleta, apotropaea, telesmata, mystica instrumenta ex peculiari sua forma, ex Typis, et Dramatibus adiectis, et Schematibus Hieroglyphicis, quae quandoque solent adiungi, iidem docti Viri, et alii plures, qui ea inspexerunt et tractarunt, summo iure tenuerunt et praedicarunt. Quin, quum constet ex sollertissimis Testibus oculatis Beauchamp, Rich, et Ker-Porter Lateres Babylonios in ipsis Parietibus obtrusos, ubi legi et conspici a nemine poterant, aeque constare debet in unum usum Mysticum et Telesmaticum adhiberi potuisse.

CAPUT II.

Scripturam Cuneoformem fuisse Sacerdotalem et mysticam, et omnino propriam et peculiarem Chaldaeis et Magis tenendum est.

ART. I.

Nulla Casta Sacerdotalis, nulla Tribus Sacerdotum hereditaria carere potuit Scriptura sua propria et peculiari, cuiuscumque generis et naturae ponatur.

Nam absque Systemate aliquo Graphico, sive Schematico sive Sematico certo et plane constituto nec Systemata certa et definita Theologiae et Liturgiae facile condi possunt, nec diutius servari; nec ampla et numerosa Hierarchia potest rite constitui et perfecte administrari. Quin absque miris, insolitis, ignotis, sive Schematibus, sive Sematibus praestringi oculi Populi et Vulgi non possunt, et ita falli et decipi, ut integram Tribum, penitus sanguine extraneam, sibi imponat alendam, colendam, adorandam. At contra datá aliquâ Scripturá propria et peculiari Systemata Theologica et Liturgica certa, fixa, constantia conduntur, et servantur diutissime: Et certis quasi Tesseris et Symbolis Sacerdotes inter se noscuntur et distinguuntur, ordinantur, et congregantur: Et quod caput est Populus universus extranea et mirifica Semata vel Schemata laudans facile iugum eorum suscipit et fert. Haec autem Systemata Graphica ex intima necessitate Regiminis Castici, esse arcana, et incommunica-

bilia iam superius monuimus; et iterum monebimus; Si enim essent plana, facilia, et quae levi negotio Populo communicarentur et traderentur, ipsum Regimen penitus concideret et rueret: Hinc Aethiopibus et Aegyptiis, qui Regimine Castico usi sunt, non unum modo, sed triplex Systema Graphicum arcanum fuit et incommunicabile: Primum nempe Megaloschematicum, Theographicum, Hiero-Emblematicum, et Hierodramaticum: alterum Microschematicum, et quod per excellentiam, etsi minus proprie, dicere possumus Hieroglyphicum: et tertium Hieraticum. Triplex etiam et fuit et est etiam modo Brachmanibus Indiae Systema Graphicum arcanum et incommunicabile: Primum Theographicum, Hieroschematicum, et Herodramaticum: Alterum quod dici etiam potest Microschematicum et Symbolicum, et cuius Specimina dederunt P. Paullinus in Itinere Pag. 297. et in Ivacarana pag. 217. et Kircherus in Oedipo Tom. III. Pag. 23. si fides est: Tertium vero Alphabeticum quidem, sed acerrime custoditum ab attactu ceterarum Tribuum, et per 8000 nexuum factum difficillimum, et naturae potius Lexeographicae.

Qui autem obiicere vellet ordinem Hierarchicum Druidum Gallorum, qui absque ullius
Sacrae Scripturae ope et usu Sacerdotale imperium in Gentem amplissimam et diu exercuerunt,
is meminisse debet Druides Gallorum haud spectasse ad Tribum hereditariam et incommunicabilem, et quae nullo sanguinis et affinitatis vinculo cum ceteris Gallis esset sociata; imo Druides
ex omnibus praestantibus familiis et insignioribus
viris seligebantur, vel excipiebantur. Quo delectu
quum Druides essent filii, fratres, cognati, agna-

ti, affines potentiorum et apraecipuorum inter Gallos una Lingua Sacra, et viginti Annorum pertinacissima Institutio satis esse potuerunt ad Hierarchiam diutius servandam: Quin Gallorum ipsorum intererat cognatos et affines tueri et servare. At longe alia res est ubi agitur de Tribu, et Casta, quae ab unis Diis se ortam iactat, quae nulli alteri Tribui per nuptias miscetur, arcana, incommunicabili, quae adorari vult, et simplici etiam attactu reliquorum Civium polluitur et inquinatur: Haec profecto Tribus, et Casta, nisi profundum, amplum, mirum aliquod Systema Graphicum sibi constituerit, quo fucum et speciem faciat Populo, numquam ab aliqua Gente in Sacerdotium, et Imperium, et adorationem adsumetur.

A R T. II.

Chaldaeos Babyloniorum et Assyriorum, atque Magos Medorum et Persarum spectasse ad Castam Sacerdotalem, et Tribum hereditariam certum est.

Quoad Chaldaeos id patet ex Cap. XIV. Danielis, ex Libro II. Diodori, et ex XV. Strabonis pag. 727. et colligitur manifeste ex aliis pluribus, qui de huiusmodi Sacerdotibus egerunt. Magos Medorum et Persarum constituisse certam Tribum hereditariam colligitur ex Oppidis ipsis adsignatis, et sedibus certis ab se unis occupatis, quarum meminerunt Plinius lib. VI. cap. 26. Strabo libr. XV. p. 727. Clemens Alexandrinus Stromat. Libr. VI. pag. 632. Tum ex Nuptiis incestis, quas uno ore Veteres plurimi Magis tribuerunt, quorum Scriptorum auctoritates collegerunt iam—

diu Coelius Rhodiginus ant. Lect. Lib.X. cap. 18. Tiraquellus de Leg. Connub. Freinshem. et Minellius ad Curtii libr. VIII. cap. 2. Vulpius ad Catulli Carm. XC. et alii. Atqui Nuptiae incestae a quibus et bruta animantia abhorrere dicuntur, quidquid esse possit de arcana aliqua ratione Theologica, oriri non potuerunt, nisi quod saepius defuissent mulieres idoneae, et strictissimi officii putarent liberos gignere: quae nonnisi in strictissimo et severissimo Castioismo possunt inveniri. Et tandem patet ex testimoniis Apuleii de Magia, Luciani de Macrobiis, Diogenis Laertii in Prooemio, et aliorum plurimorum, maxime vero Ammiani Marcellini libro XXIII. p. 305.

ART. III.

Nullam Scripturam Schematicam, Polygraphicam, Hieroglyphicam, qua Systemata sua Theologica et Liturgica conderent et exprimerent, Chaldaeis et Magisfuisse certum est.

1. Primo, quia si Chaldaei et Magi adhibuissent Scripturam Hieroschematicam, Hieroglyphicam, Theographicam, quemadmodum adhibuerunt Aethiopes, Aegyptii, Indi Brachmanes, Indi Buddistae, Syri, Phryges, Etrusci, Graeci, Romani, et si vis Galli, et Slavi, quemadmodum plurima Monumenta Scripturae horum Hieroschematicae ad nos pervenerunt, ita etiam secundum eumdem necessarium Naturae ordinem ex Hierographia Schematica Chaldaeorum, et Persarum superfuissent reliquiae, et ad nos pervenissent. Atqui, ut notum est, praeter paucissima Specimina, quae nihil fere sunt, nulla insignia Hieroschemata Theographica, et Hieroemblemata, quae amplitudini Systematum responderent ad nos pervenerunt. Numquam ergo fuisse Systema aliquod Hieroschematicum et Polygraphicum Chaldaeis et Magis certo tenendum est.

2. Secundo, quia cum certissimum sit Chaldaeos Babylonios Solem, Lunam, Stellas coixua coelestia coluisse, et Liturgiam suam fere totam in Siderum inspectione et calculis Astrologicis constitisse: Tum Magos Persarum Ignem, Terram, Aquam, Aerem coixua terrestria adorasse, quae minime egent Figuris Symbolicis, et formis allegoricis: certissimum aeque est ne potuisse quidem ab els constitui et condi Scripturam Hiero-

schematicam et Hieroglyphicam.

3. Tertio, quia aeque certum est, ut et paullo post iterum animadvertemus, Persas potissimum Achaemenidum aetatis fuisse maxime Iconoclastas, et caruisse Delubris, et Domibus Deorum, et Aedibus sacris, et signis, et statuis, et altaribus, sine quibus ne possibilis quidem est Scriptura Hieroschematica, et Hieroglyphica. Chaldaeos porro nemo quidem tradidit fuisse vere et proprie Iconoclastas; sed quoniam constat in amplissima Babylone, qua et plurimas sectas Sacerdotales esse necesse fuit, extitisse Templa et Theogrammata, et Asterolatras, ut fuerunt Chaldaei, esse necessario Iconoclastas, et illa Theogrammata ad nos non pervenisse, tenendum est non a Magis tantum, sed etiam a Chaldaeis fuisse excisa et eversa.

Ergo nec Chaldeis, nec Magis esse potuit Scriptura aliqua Polygraphica Hieroschematica,

Theographica, Hieroglyphica.

ART. IV.

Chaldaeos et Magos adhibuisse Scripturam Cuneoformem certum est.

Nam si Scriptura Cuneoformis in quacumque hypothesi possibili tribui non potest nisi doctis et literatis viris, et docti et literati viri fuerunt apud Babylonios et Assyrios maxime Chaldaei, apud Medos et Persas Magi, utique Scriptura Cuneofor-

mis a Chaldaeis et Magis fuit adhibenda.

Praeterea si sacra, religiosa, astrologica apud Babylonios et Assyrios uni attingere poterant Chaldaei, apud Medos et Persas uni Magi; et Inscriptiones Cuneoformes Cylindrorum, Lapidum, Laterum, et Parietum Persepolis, ut demonstratum est Cap. 1. p. 251. 254. habendae sunt sacrae, utique Scriptura Cuneoformis tribuenda omnino est Chaldaeis Babyloniorum, et Magis Persarum.

The war A ray may V. Lines Co. Oak

Assyrios et Babylonios, Medos ac Persas ab actate saltem Isaiae Prophetae, et Ezechiae Regis Iudae in Civilibus et socialibus usibus suis adhibuisse Scripturam Alphabeticam Hebraicae similem certum est.

Id enim constat ex libris Tobiae, Danielis, Esther, Esdrae, Nehemiae; ex Herodoto, Xenophonte, Thucydide, Ctesia, Diodoro, Strabone, aliisque plurimis, qui meminerunt Epistolarum, Edictorum, Inscriptionum, Syngrapharum, et Adversariorum Chronologicorum, saepe singillatim monentes scripta haec Litteris Assyriis vel

Syris, quas utcumque similes fuisse Scripturae Hebraicae, et longe dissimiles a Cuneogrammis nemo umquam dubitavit. Et quamvis monumenta Alphabeticae Scripturae Persarum vetustissima ad nos, quantum ego scio, non pervenerint, duo tamen Alphabeta aetatis Sassanidum lapidibus insculpta, et duo alia in libris adoptata penitissime diversa a Polysematibus, Cuneoformibus, et similia Alphabetis Hebraicis, vel Syris satis sunt ad illum usum, quem dicebamus, clare ostendendum.

ART. VI.

Ergo Scriptura Cuneoformis dicenda omnino est propria et peculiaris Chaldaeorum et Magorum, adeoque arcana, mystica, et incommunicabilis.

Chaldaei et Magi carere non potuerunt Scriptura sua propria et peculiari. Nulla alia esse potuit Scriptura propria et peculiaris Chaldaeorum et Magorum, quam Cuneoformis. Chaldaei et Magi revera usi sunt Scriptura Cuneoformi: Ergo Scripturam Cuneoformem ut propriam et peculiarem Chaldaeorum, et Magorum habere necesse est.

Et quoniam Scriptura propria et peculiaris Sacerdotum Casticorum necessario est arcana, mystica, incommunicabilis: Scriptura igitur Cuneoformis habenda est arcana, mystica, incommunicabilis.

CAPUT III.

Scriptura Cuneoformis Chaldaeorum, Medorum, et Persarum rari admodum et difficilis, adeoque arcani et mystici usus dicenda est.

ART. I.

Scripturam Cuneoformem fuisse Scripturam certam, solemnem, insignem, dubitari non potest.

Nam ita accurate et nitide, ita diligenter et perspicue est esformata, ut nemo sere, qui eam insperent, admiratione non suerit correptus: Et maxime ubi eam comparaverit cum quacumque Scriptura Sematica, cum qualicumque Inscriptione Gentium Orientalium, apud quas, paucissimis exceptis, Scriptura Alphabetica est semper inconcinna, tortuosa, abnormis, implexa. Et quoniam Scriptura accuratissima et diligentissima solemnia tantum, praestantia, insignia condi possunt; quin magna, gravia, insignia, solemnia Scriptura Cuneosormi sint condita dubitare sas non est; Et maxime si meminerimus plura Alphabeta Syrae vel Assyriae sormae apud Chaldaeos, Medos, et Persas iamdiu obtinuisse, ut modo diximus.

ART. II.

Monumenta Scripturae Cuneoformis habita ratione tum diuturnitatis temporis, tum amplitudinis et potentiae Gentium, apud quas invaluit, sunt plane paucissima et exigui numeri.

Nam si quis Inscriptiones Cuneoformes, quot-quot adhuc collectae sunt, et quae sint invicem diversae, una ederet, vix Libellum haberet centum pagellarum, et si quis daret posse adhuc totidem detegi et colligi, quod nimium est, spectata incredibili cura, qua solertissimi Angli potissimum, et Galli Assyriam, Mediam, Persiam peragrarunt et Instrarunt, ducentarum paginarum Libellum obtineremus, Thesaurum profecto in nostra inopia inaestimabilem, sed Specimina plane tenuissima solemnis et praestantis Scripturae, quae per plusquam decem saecula obtinuerit apud Assyrios, Syros, Armenos, Chaldaeos, Medos, et Persas, et in maximo harum Gentium splendore et potestate.

ART. III.

Scripturae Cuneoformis Chaldaeorum et Magorum vel nemo, vel fere nemo Graecorum et Latinorum clare et perspicue meminit.

Nec egomet proprio marte, nec per aliquem alium potui hactenus detegere unum Scriptorem sive Graecum, sive Latinum, sive Iudaeum etiam, qui Scripturam Cuneoformem descripserit, vel clare saltem indicaverit, Plinius libr. VII. cap. 56. agens de literis Assyriis minime ad Cuneogram—

mata spectare potuit; nec Lateres, quibus Observationes siderum inscribebantur ab Astronomis, esse possunt Lateres illi Magici, qui detrudebantur in parietes ad tutelam Telesmaticam. Diogenes Laërtius in vita Democriti Libris huius Philosophi, quos Thrasyllus digesserat, addit etiam Libellum περι των εν Βαβυλωνι ίερων γραμματων. Sed quaenam est huiusmodi Babylon, Aegyptiane an Chaldaica? Atqui viri doctissimi Reinesius Var. Lect. I. Cap. 22. Gale ad Iambl. p. 185., Menagius ad Laert. Pag. 416. de Aegyptiâ intelligunt. Sed fac agi de Chaldaica, ut equidem reor, quid tum? Tenue adhuc testimonium.

Si quis porro tenere vellet etiam Columnam illam Acicari, ex qua idem Democritus apud Clementem Alexandrinum Strom. libr. I. p. 303. excerpsisse Sermones Ethicos Babylonios dicitur, fuisse etiam Cuneogrammis descriptam, erraret omnino. Nam quum Sermones Ethici et Paraenetici naturâ suâ ad Populum universum, vel ad plerosque certo dirigantur, scribendi sunt Scripturá Populari et communi, vel utcumque facili et parata. Atqui fuisse usum Babyloniis Scripturae Alphabeticae Hebraicae similis, adeoque facillimae et popularis certum est; et aeque certum Scripturam Cuneoformem singillatim Chaldaicam esse, dato quocumque possibili Systemate, longe difficillimam et prorsus abstrusam. Quamobrem, si revera Babylone erecta fuit ab Acicaro Columna, qua praecepta Ethica tradebantur, omnino dubitari non licet, quin Scripturá Alphabeticá Assyriá vel Syrá fuissent exarata: Quod eo magis tenebimus, si meminerimus Laertium inter libros Democriti simpliciter adnumerasse Χαλδαικον λογον, quemadmodum et Φρυγιον λογον.

Sunt porro alii, qui putant Graecos et Latinos non quidem descripsisse, sed saepius indicasse Scripturam Cuneoformem sub nomine Scripturae Assyriae vel Syrae. Sed haec opinio falsa est et absurda. Graecos et Latinos minime novisse Scripturam Cuneoformem possibile est: Novisse, et noluisse describere possibile est; Sed novisse, spectasse, voluisse posteris significare, et eam dixisse tantum Assyriam vel Syram hac profecto

fieri non potuit.

1. Primo, quia tanta est diversitas Scripturae Cuneoformis a quacumque Alphabetica, singillatim Syrå, Assyriå, Persicå, maxime si Čuneoformis spectetur, ut revera est, in suis Monumentis nullis punctis distincta, ut nemo esse possit doctus, indoctus, sollers, hebes, qui non. advertat, non adnotet, verboque saltem immanem discrepantiam significet. Et propterea nemo adhue fuit ex plurimis Europaeis, qui a saeculo XVI. de ea loquuti sunt, qui peculiaribus nominibus, et singulari aliqua descriptione non significaverit.

2. Secundo, quia per Assyriam, Syriam, Persidem plura Alphabeta adhibebantur Homiohebraica, quum illi Graeci et Romani scribebant: Adeoque nulla gravior contumelia Viris solertissimis et doctissimis fieri potest, quam affirmare eos una et frigida voce Literas Homiohebraicas, et Scripturam Cuneoformem designasse, et quidem non semel, non bis, sed per decem fere integra

saccula.

3. Tertio, quia si huius opinionis Auctores, qua penitus hebetes praestantissimos Graecorum et Latinorum Scriptores declarabant, aliquâ diligentiâ eorum loca perlegissent et excussissent, nullo negotio vidissent in omnibus illis locis, nullo excepto, agi de Scriptura Alphabetica Homiohebraica, non de alia, et diversa penitus, ut est Cuncoformis. Certum est igitur ex locis hactenus notis Scriptorum Graecorum et Latinorum nullum posse excitari, in quo Scripturae Cuneoformis clara et aperta significatio contineatur.

ART. IV.

Nullá aliá ex caussá tam pauca Monumenta Cuneograpta potuerunt condi, nisi ex summa Scripturae difficultate, exque eius mystica et cryptica destinatione.

Nam si Scriptura Cuneoformis suisset sacilis et levis operis, si plurimi, et frequenter adhibuissent: si Imperatorum bella, si Ducum sacta, si Regum gesta, si elogia magnorum Virorum ea Scriptura condita suissent, omnino plurimae Cautes Armeniae, et Mediae, plurimae Petrae Syrae, Persicae, Bactrianae Cuneogrammis suissent exaratac. Ab actate enim Isaiae Prophetae, usque ad tertium Iezdegerdem plurimi Reges suerunt, plurimi Imperatores, et Duces in Assyria, Chaldaea, Media, Armenia, Perside extiterunt bello clarissimi et potentissimi. Atqui, ut indicavimus, plane paucissima sunt prae amplitudine Gentium, et temporum diuturnitate Monumenta Cuneograpta.

2. At si contra ponimus fuisse eam difficilis et arduae compositionis, asperi et gravis operis, si tenemus adhiberi eam tantum potuisse ad Mysteria et arcana Religionis describenda; ad Theogoniam, Cosmogoniam, Protohistoriam condendam: tantum ad Aedes et sedes centrales et principes Ordinis Hierarchici consecrandas et san-

ctificandas in divinum cultum: tum omnino evidenter perspiciemus non potuisse nisi paucissima esse Monumenta Scripturae huiusmodi. Nam Ordo Hierarchicus non potest uti nisi una Sede centrali et Metropolitica, adeoque condită Semiramocerta Chaldaeis, et Persepoli Magis omnis fere labor est absolutus et perfectus: Et quum Chaldaei ac Magi respuissent Simulacra Deorum, Obelos, Pyramides, quibus aequum fuisset Sacras Inscriptiones adponere, amissa est frequentissima occasio adhibendi Scripturam hanc Sacram. Et propterea non restant nisi quaedam Amuleta, et Talismanes, et ea etiam parce et sobrie condenda, ne Scriptura arcana in manibus Plebis et Vulgi fiat vilior, et notior.

ART. V.

Nullae aliae esse potuerunt caussae silentii Graecorum et Romanorum de Scriptura Cuneoformi, quam summa raritas Monumentorum, et eius usus mysticus et arcanus.

1. Ubi Monumenta alicuius Institutionis sunt admodum rara, ubi difficulter occurrunt, ubi frequens sermo de eis non agitatur, etiamsi aliquando spectentur, necessario negliguntur, et abiiciuntur: tum quia parum nota, vel penitus ignota, tum quia plurimorum interesse non possunt. Quamobrem etiam si occurrissent Graecis et Romanis aliquot Monumenta Cuneograpta, vel nulla aequa occasio offerri eis potuit, qua ea describerent, vel ut prorsus ignota praeterire et contemnere potuerunt.

Et si vergente iam ad finem sacculo XVII. Vir praestantissimus Thomas Hyde pluribus certo

Graecis et Latinis in Persarum et Chaldaeorum Archaeologia doctior, postquam Scripturam Cuneoformem accurate descripsissent, et eius insuper specimina edidissent Petrus della Valle Italus, Figueroa Hispanus, Flower, Herbert, et Mendelshoe Angli, Thevenotus, et Chardinus Galli, potuit eam habere, ut Sculpturam ornamenti caussa, ut merum lusum Architecti: De Relig. Vet. Persarum Pag. 556. 557. quidni id etiam fecissent plurimi Graeci et Latini etiamsi Semiramocertam ipsam, et ipsam Persepolim diu-

tissime spectassent?

2. Quin quum ab actate Xerxis non orientales modo Gentes, sed etiani occidentales, tradente Plinio libr. XXX. Cap. I. quasi rabido furore acti Magica et Theurgica quaesierint et tentaverint, et nulla Magica absque signis et sematibus et lineis esse possint, longe probabile est Graecos et Romanos Sigil/a et Cylindros Cuneograptos, quae inspexissent, habuisse pro Magicis, Mysticis, et Theurgicis, ut revera erant, et sacro pavore, de more, perterritos non ausos fuisse de illa Scriptura mentionem iniicere; quemadmodum de Vasis Sepulcralibus, quae in iure Deorum Manium arcano putabant esse, etsi ca essent innumera, et artis praestantissimae; ut et de Gemmis Abraxeis pariter Magicis et apotropaeis nullam vel sere nullam umquam mentionem iniecerunt.

CAPUT IV.

Elogia propria et peculiaria Regum Persarum Achaemenidum lingua Zendica descripta in Persepolitanis Inscriptionibus numquam poterunt inveniri.

ART. I.

Primo, quia Elogia propria et peculiaria étiam Regum et summorum Imperantium Sacrá et mysticá Scripturá non possunt describi.

Nam Elogia propria et peculiaria Regum et Imperatorum destinantur universo Populo, proponuntur ut a plurimis legantur et percipiantur. Atqui Scriptura Sacra et mystica nonnisi a paucissimis nosci potest. Praeterea Scriptura Sacra et mystica mystica tantum et sacra attingit: adeoque si Elogia Regum et summorum Imperantium laudibus magnorum Deorum copulantur et immiscentur, poterunt rectissime Scriptura Sacra condi, sed si sint peculiaria et propria, si pure historica et civilia fiant, numquam poterunt ea contineri.

ART. II.

Secundo, quia Reges Achaemenidae numquam fuerunt Pontifices Magorum, nec umquam Magos impense et vehementer foverunt.

1. Aedes Persepolitanae condi non potucrunt, nisi a Regibus Persarum, qui Magos vehemen-

tissime diligerent, qui Metropolim et Castrum centrale Magismo vellent constituere, qui Religionem Zoroastraeam aeterno monumento stabilire, et dilatare satagerent, qui Tribum et Castam Sacerdotalem, centro Hierarchico constituto, sedibus vastissimis, et conclavibus plurimis ad plenarias Panegyres, Concilia, et consilia ineunda opportunissime constitutis, honoratissimam et potentissimam vellent reddere et efficere.

2. Atqui contra certissimum est Reges Achaemenidas non modo non fovisse et dilexisse Magos. non modo Magismo non favisse; sed animo in eos infensissimo fuisse, et alias potius Religiones dilatare fuisse conatos. Quam atrociter Reges Persarum Achaemenidae odissent Magos, tum ex postrema adlocutione Cambysis, quam Herodotus lib. III. c. 65. servavit, patet: Tum ex horrenda strage Magorum a Conjuratis et ceteris Persis peracta, quum Magus, qui Imperium usurpaverat, necatus fuerat. Tum ex festo solemnissimo ob istam ipsam eaedem a Persis universis instituto, et quod celebrabant adhuc aetate Herodoti, et serius etiam actate Ctesiae Cnidii: ut patet ex eius Excerptis pag. 640. ed. Gronov. et cuius etiam meminit opportunissime ad rem prudentissimus Agathias Scholasticus libr. II. pag. 65. Quo festo Magi domi clausos semper se continebant, ne et ipsi necarentur. Haud porro favisse Magismo, minime Magorum religionem praetulisse vel dilatasse, inde etiam patet, quod Cyrus et alii Reges more Persico et Deos suos Patrios, et Seous basilizous proprios, nempe Achaemenidum, ut Cambyses apud Herodotum loc. cit. appellat, semper coluissent: Tum quod iamdiu aetate Herodoti Venerem Uraniam Assyriorum colere coeperant, ipso Herodoto

teste Lib. I. c. 131. Et haud multo post Artaxerxes Mnemon cultum Anaitidis, quae ipsa dubio procul est ac Mitra Herodoti per totum Imperium dilatare studuit: de qua Anaitide loca Veterum collegerunt Bochartus in Phaleg. p. 245. Vossius de Idolol. P. 153. etc. Hyde de Relig. vet. Persar. pag. 89. 95. etc. Spanheim ad Calli-

mach. pag. 193. aliique plures.

3. Quod si Cicero Libr. I. de Divinat. cap. 41. scripsit: Nec quisquam Rex Persarum potest esse, qui non ante Magorum disciplinam, scientiamque perceperit; si Porphyrius testatus sit de Abstinentia Libr. IV. pag. 300. Darium Hystaspis filium fecisse sepulcro suo insculpere, quod fuisset διδασκαλος μαγικών, haec sententiae nostrae non modo non adversantur, sed penitus favent. Nam cuiuscumque Regis et summi Imperantis scrictissimum officium est nosse fundamenta omnium Religionum, quae in suo Imperio coluntur, non quod omnia tenere debeat, sed ut decernere recte de eis possit, et iubere et praecipere, quae est Regia διδασκαλια. Si Rex aliquis Christianus Tibetum, Sinas occuparet, omnino teneretur elementa earum Religionum nosse, non ut addat Symbolo suo Christiano, sed ut rite recteque possit de eorum iurgiis et factis iudicare, Praeterea si Reges Persarum se διδασμαλους Magicorum fuisse fatebantur, utique nec Archimagos nec Pontifices. fuisse fassi sunt. Et si Persona illa praestantior Dramatum Persepolitanorum est omnino Archimagus et Pontifex, omnino nil, quod ad Darium et reliquos Reges Achaemenidas spectet, esse potest in Persepoli Magorum. Quin ego teneo Hystaspidem illum, de quo Porphyrius loquutus est, minime esse Darium Achaemenidem, sed

Gustaspum Kaianidem longe alium a Dario, ut loco suo Deo dante ostendemus, qui Gustaspus revera fuit Discipulus Zoroastri, et impense favit Magismo: Tum eo etiam ex capite quod prorsus diversum *Epitaphium Darii* referant Strabo ex Onesicrito libr. XV. p.730. et Athenaeus libro X. p. 434. Sed piget me non posse hîc de ista re

agere prolixe.

4. Ut autem hace utcumque satins intelligantur sequentia sunt animo recolenda 1. Magos fuisse Medos origine, et gente non Persas. 2. In Regimine Medorum fuisse magnam potestatem etiam Civilem Magorum, ut in pluribus Dynastiis Aegyptiorum potestas magna fuit Hierophantúm. 3. Regimen Persarum usque ad virilitatem Cyri fuisse Graeco et Romano veteri simile : scilicet et sacra, et civilia, et religiosa, et profana administrasse Seniores Gentis, Patresfamilias praestantiores, ditiores, honestiores, ut ex eorum institutionibus, quas Herodotus, Xenophon, Plato, Strabo servarunt, patet. 4. Reges Persarum in nulla re fuisse obnoxios Magis Medorum. 5. Cyrum primum constituto Imperio, ut duas Gentes Medes nempe et Persas strictissimis vinculis sociaret eamdem Tribum Magorum etiam Persis imposuisse: At nullam potestatem civilem Magis dedisse, et Isous narpwous, de quibus non semel Xenophon meminit, coluisse, et Persas ius suum sacrificandi proprium aetate etiam Herodoti I. Cap. 132. servasse, adstante tantum Sacrificiis Mago et Decyoviav accinente, non ipsum Sacrificium peragente. 6. Post Cyrum Regimen fuisse semper Militare, Satrapicum, si ita dicere fas est, et Optimatum gubernantium, quorum emphatice decem millia numerantur apud Plutarchum in Artax.

p. 1014. Rege tamen domino, et Castà Magorum ad una officia sacra, et ea nec multa relegatà, et

post Magophoniam contemtà et depressà.

Atqui ut initio dicebamus Aedes Persepolitanae condi non potuerunt, nisi a Regibus Magorum amantissimis, nisi ad Magismum firmandum et dilatandum. Ergo condi non potuerunt a Regibus Achaemenidis, qui omnia potius contra conati sunt, ut Magismum perderent.

ART. III.

Tertio, quia certum est Persas sub Regibus Achaemenidis caruisse Templis et Aris Religionis suae et Magicae.

Id enim data opera, disertissimis verbis, et deliberato consilio tradiderunt viri prudentissimi Herodotus lib. I. cap. 131. Strabo libr. XV. p. 732. Cicero libr. II. de Legib cap. 10. Diogenes Laertius in Procemio, Clemens Alexandrinus in Protrept. Pag. 19: Asconius Pedianus in II. Verr. et alii plures. Et profecto quum Cicero de Divin. lib. I. cap. 41. scripsit: Et in Persis augurantur et divinant Magi, qui congregantur in Fano commentandi causa, atque inter se colloquendi: una voce naturam universae Liturgiae Magicae mire explicavit: Nam Fanum non est Aedes, aedificium, sed locus, sedes, spatium Telluris purum, consecratum: Et si non augurandi tantum et divinandi occasione, sed etiam commentandi et disserendi non Palatia, non Domos ingrediebantur, sed in Locis hypaethris, in Fanis manebant, utique revera Aedes et Domos in rebus Sacris eos odisse et reiecisse certum esse debet. Fortasse dices, et nos sacere hypaethras Ae les Persepolitanas: Ita quidem; sed Fana Aedes non sunt; neque diximus omnes, sed partem tantum. Praeterea Herodotus loc. cit. scribit Persas sacrificare, et alia legitima facere επι τα ύψηλοτατα των ανρεων αναβαινοντες: Xenophon. libr. VIII. Cyrop. cap. 45. de Cyro loquens iam sene et morti proximo, scribit, quod εθυε Διι τε πατρωφ, και ήλιφ, και τοις αλλοις θεοις, επι των ακρων, ώς Περσαι Avovoi. Strabo loc. cit. Persae ait Avovoi de er ύψηλω τοπω. Et Dinon, qui Persica scripsit, apud Clementem Alexandrinum loco cit. ait eos Sueir er υπαιθρω. Quamobrem quum Aedes Persepolitanae non sint profecto cacumina montium, et vertices collium, et terrae hypaethrae, palam est ad aetatem Regum Achaemenidum non posse has Aedes omnino spectare, et adeo elogia horum Regum puta Darii et Xerxis in Inscriptionibus Persepolitanis non posse contineri.

ART. IV.

Quarto, quia Regia Achaemenidum Persepolitana longe alia et diversa fuit a Templo Magorum Persepolitano.

Nam, ut Cap. I. Art. I. pag. 227. animadvertimus impossibile est aptare Aedibus Magorum Persepolitunis descriptiones, quas Veteres Scriptores faciunt de Regiá Achaemenidum Persepolitaná. Et profecto, quum intelligerem Aedes ingentes, quarum atria, conclavia, cubicula fuissent ex magno et secto lapide condita per plurima saecula necessario durare et servari: et contra scirem ne vestigia quidem Regiarum Persarum, quae fuerunt Susis, Echatanis, Persepoli, Pasagardis manere: Quum considerassem universas fere Gentes Trans-

euphrataeas paucas lapide, plerasque Domos et Palatia ex ligno, ex trabibus aedificasse, et hactenus aedificare: Quum diligentius loca Veterum Scriptorum expendissem, quibus de Regiis aedibus et Palatiis agunt, vidi perspicue duas veluti partes in his domibus Busilicis Persarum esse distinguendas, externam scilicet, et internam; Exteriorem quidem in lapideis septis constantem, in moeniis robustissimis sive circularibus sive quadratis triplicibus, semptemplicibus: et in partem interiorem totam fere cupresso, cedro, alioque pretioso ligno conditam, et auro, argento, ebore exornatam: Adeo ut Regià expugnatà, pars exterior et munita vi rueret, vel tempore dilaberetur, interna vel raperetur, vel brevi hora incendio absumeretur.

Et propterea quum huius ipsius naturae Regia Achaemenidum Persepolitana extitisset, quam immaniter a Templo Magorum Persepolitano discrepaverit quisque videt. Quin si quis Regiam Achaemenidum Persepolitanam a Graecis iam combustam et flammis vastatam sibi animo repraesentaverit, nil nisi amplam planitiem desertam, et desolatam exustis et labentibus muris praecinctam poterit contueri: Nam, ut ait Diodorus libr. XVII. Cap.72. pag. 216. ταχυ πας δ περι τα βασιλεια τοπος κατεφλεχθη δια το μεγεθος της Φλογος; penitissime scilicet Regià combustà, quia Curtius lib. V. c. 7. adnotaverat, multa cedro aedificatam fuisse Regiam: Qua profecto loci facie nil magis diversum est, quam ruinae illae, quae modo Persepoli spectantur: Et propterea nil minus prebabile quam Elogia Regum Achaemenidum in pa-rietibus earum Aedium inveniri.

ART. V.

- Quinto, quia sex Sepulcra in Monte lapideo Persepolitanis Aedibus proximo, et quae Chardinus diligenter prae ceteris descripsit, non Regum Achaemenidum, sed Pontificum Magorum, sive Archimagorum habenda sunt.
- 1. Nam primo, Icones et Simulacra tum Sacerdotum appositorum, tum Archimagi ad Sacrum focum ad stantis ipsae sunt Icones et Simulacra Parietum Templi Persepolitani. Et si quis est, cui Arcus super quo Archimagus innititur incongruus videatur, is meminisse debet, quod paullo superius monuimus: non omnem scilicet ornatum Sacerdotalem physice et Cyrioschematice esse sumendum, sed saepius, ut hic, Symbolice et Allegorice. Atqui קום Qvs, קשת Qscr, est Arcus, et רוש cvsc est promtus, alacer, qui cum summa sedulitate curat DIN cvs pietatem, QSTH rectitudinem perfectionem, קכם QSCTH veritatem : Qui iam passus in Mundo קשה QSCE durissima, aspera, pervenit tandem in Mundum משט QSCTH Veritatis et Iustitiae: Quae maxime Archimago convenientia, qui certe ex Ascetis rigidioribus, et quos indicarunt Laertius in Procemio, Clemens Alexandrinus Strom. III. pag. 446. Porphyrius de Abst. lib IV. pag. 398. et D. Hieronymus in Iovinian.lib.II. p. 169. seligebantur. Ex absoluta ergo similitudine Simulacrorum cum Persepolitanis, ex modestia ornatuum, ex simplicitate thecarum sepulcralium dubitare minime fas est, quin sex Archimagi Religionis Zoroastraeae illis Monumentis sint conditi.

2. Secundo, quia forma Sepuleri Regis Cyri, quam descripserunt Arrianus de Exped. Alex. Lib. VI. p. 144. Strabo Libr. XV. pag. 730. Curtius Lib. X. cap. 1. et quam eius Posteros in Sepuleris suis imitari aequum fuit penitus, et omnino discrepat a Sepuleris Cruciformibus, de quibus

loquimur.

5. Tertio, quia certum est Reges Persarum sive Persepoli, sive Susis, sive Echatanis, sive potius in singulis istis Urbibus extruxisse magnas aliquas Sedes sepulcrales, Conditoria aliqua Regia, quibus Corpora tum sua, tum suorum conderent. Arrianus Libr. VI. p. 145. memorat $\tau \alpha$ -Pous Batilizous Persarum, et Libr. III. pag. 69. scripsit, quod Alexander σωμα του Δαρειου ες Περσας επεμψε, θαψαι κελευσας εν ταις Βασιλικαις θηκαις; καθαπερ και οί αλλοι οί προ Δαρειου Βασιλεις. Scilicet: Corpus Darii ad Persas misit iubens condi in Sepulcris Regiis, quemadmodum et alii Reges ante Darium conditi fuerant. Aelianus Var. hist. Lib. VI. Cap. 8. scribit Artaxerxem Ochum a Bagoa necatum, felibusque vorandum traditum fuisse, aliud vero cadaver inlatum fuisse ταις Βασιλικαις Αηκαις. Josephus Flavius Antiqu. Lib. X. cap. 12. pag. 353. scribit Prophetam Danielem Echatanis aedificasse Aedem vel Turrim, qua θαπτουσι τους τε Μηδων Βασιλεις, και Περσων, Quantum autem και Παρθων, αχρι του δευρο. istae Turres, istae Aedes sepulcrales, ista communia Mausolea discrepent a Sepulcris Persepolis Cruciformibus, quisque videt. Quin si ponamus in Turri Danielis duos tantum Persarum Reges fuisse conditos, duos tantum in Conditorio, quo Darius Codomanus inlatus fuit, superessent tantum duo alii Reges Persarum alibi condendi. Atqui

pulcra Cruciformia sunt sex. Nec dici potest inlatos sepulcris vel uxores Regum, vel filios: quum

Figurae insculptae sint barbatae et Scniles.

4. Quarto, quia Sepulcrum Darii, quod Ctesias in Excerptis Photii Cod. 82. Pag. 113. ex parte describit, et Conditoria illa, de quibus agit Diodorus Libr. XVII. cap. 71. Pag. 216; et quae eadem ac Ctesiana videntur, etiam longissime discrepant a Sepulcris Cruciformibus. Nam, sunt Diodori verba: πετρα γαρ ην κατεξεμμενη, και κατα μεσον οιχους εχουσα πλειονας, εν οίς σηχοι των τετελευτηχοτων ύπηρχον.... Κάτα δε την ακραν ταυτην ησαν καταλυσεις βασιλικαι και ςρατηγικαι πλειους πολυτελεις ταις κατασκευαις, και βησαυροι προς την των χρηματων παραφυλακην ευθετως κατεσκευασμενοι. Nempe: Excisa illic erat petra, complura in medio domicilia habens; in quibus conditoria defunctorum erant.... În hoc fastigio Regibus et Ducibus excipiendis erant multa affabre facta diversoria, et thesauri ad pecunias adservandas egregie extructa. Quibus nil magis ab illis diversum poteris vel cogitare.

5. Quinto, quia loculi Sepulcrorum Cruciformium teste oculato solertissimo Chardino sunt nimium angusti ad recipiendum commode cadaver. Tom. IX. pag. 99: la place n'est pas fort grande, et un corps mort y devoit etre pressé: et maxime, ut paullo post addit, aëre Persico corpora defunctorum statim et immaniter inflante. Quamobrem si dubitari non potest, quin corpora Regum Achaemenidum fuerint cerà infarcienda et incrustanda, de qua conditurà Herodotus Libr. I. cap.141. Cicero Tusc. Quaest. I. cap.45. agunt: Si plurima vestis et pretiosissima addenda, si insignia potestatis inserenda, numquam fieri potuit, ut

tam angustis Loculis et thecis corpora Regum potentissimorum protruderentur. At contra si meminerimus, quod, ut scribit Herodotus Libr. I. cap. 140. Ου προτερον θαπτεται ανδρος (Μαγου) δ νέχυς πριν αν υπ'ορνίδος η χυνος ελχυσθηναι. Nempe: Numquam cadaver viri Magi sepelitur, priusquam a Volucri, vel Cane laceratum fuerit; si animo recolemus, quae refert Cicero Tuscul. Quaest. I. cap. 45. Magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; et alia huiusmodi plura: Unae profecto unae Magorum reliquiae angustis illis Loculis potuerunt commode recipi et contineri. Adeoque, ut dicebamus, omnino tenendum est in illis sex Conditoriis Cruciformibus non Reges Persarum, sed sex Archimagus fuisse depositos.

At ubinam erunt, dices, Monumenta illa sepulcralia Regum Achaemenidum, quae Ctesias,
Diodorus, aliique indicant? Suntne, ego respondeo,
detecta et nota omnia veterum Persarum Monumenta? Atqui magna adhuc pars est detegenda
et observanda: de qua re solertissimus Chardinus
queritur Tom. IX. p. 106. addens: Les gens du
Pais assurent, que ces Ruines, a Persepolis,
s'etendent a plus de dix lieves a la ronde.

ART. VI.

Sexto, quia certo tenendum est Linguam Zendicam, quam ex Liturgia Zoroastraea novimus, plurimum discrepasse a Lingua Persica Regum Achaemenidum, qua Elogia eorum potiora, et praestantiora fuerunt describenda, et qua revera plures Inscriptiones et Elogia fuisse descripta ex Herodoto, Strabone, Arriano, Athenaeo, qui ea Graece referunt, necessario colligitur.

1. Nam primo collectis plusquam trecentis vocabulis sive nominibus propriis, sive adpellativis, ut vocantur, sive aliis, quae ex Lingua aulica Achaemenidum Hebraei, Graeci, et Romani servarunt, si haec cum Zendicis comparamus, saepius alia harmonia, alius Literarum vocalium usus deprehenditur: quae satis sunt, ut Linguam multum diversam constituant.

2. Secundo, quia nemo adhuc valuit ostendere triginta tantum verba Linguae Achaemenidum esse originis Zendicae, et cum vocibus Zendicis perfecte congruere: quod etiamsi quis praestiterit, nil confecerit, nisi et reliqua fere omnia simillima ostenderit. Nam hic non agitur quaestio, an aliqua habuissent communia Lingua Achaemenidum, et Zendica, quod nemo negaverit, sed an Inscriptio aetatis et tinguae Achaemenidum possit plene explicari per Linguam Zendicam, quam novimus ex Libris Avesticis, quod longe diversum est. Fundus Linguae XII. Tabularum, et Dialecti ex. gr. Neapolitanae, est plane idem: Age, experire modo, an per hanc unam illas penitus intelligas, et explices.

3. Tertio, quia Lingua patria Achaemenidum fuit Lingua Farsistanae, qua fuerunt Persepolis et Pasargadae sedes Gentis vetustae: Contra vero Lingua Zendica, si suit Popularis et communis, quod non arbitror, ut modo dicam, Lingua fuit Gentis valde dissitae, hostilis et adversariae; nempe Bactrianae circa fluvium Oxum; quod plurima ostendunt et invicte, scilicet. 1. Magna similitudo Linguae Zendicae et Samscriticae, 2. Cognomentum Bactriani, quod haesit Zoroastro, dubio procul Avestico. 3. Historia pragmatica Pyraeorum Zoroastricorum ab ipsis Parsis et Arabibus collecta. Vid. Hyde de Relig. Pers. P. 151. 152. etc. 4. Historia pragmatica Imperii Caianidum, apud quos Zoroaster, et eius Religio invaluit, quorum sedes principes sucrunt in Bactriana. 5. Ipsa Geographia Avestica aperte indicans Ba-ctrianam, et loca proxima centrum Gentis et Religionis extitisse. Quae autem Anquetillius in Act. Acad. Inscript. Tom. XXXI. pag. 362. etc. adstruit ad suadendam originem Georgianam Linguae Zendicae, nisi spectent nescio quae vetustissima tempora, comparatione tum Linguae tum Religionis Gentis Georgianae penitus reselluntur.

ART. VII.

Septimo, quia valde probabile est Linguam Zendicam Librorum Avesticorum esse linguam a Collegiis Magorum data opera factam ex lingua Sacra et arcana, et ex potioribus Dialectis popularibus, quae potissimum in Bactriana obtinerent, dilatata pronuntiatione vocalium.

1. Nam primo nulla Lingua Liturgica potest institui, nisi plurimae voces novae condantur ad novam ipsam Liturgiam significandam: et hae voces a Collegiis Sacerdotalibus sunt necessario procudendae.

2. Secundo, quia Linguae Liturgicae si essent penitus populares omnino spernerentur, et abiicerentur, quia omnis Plebs, omne Vulgus, spernit et negligit, quae capit, et intelligere

putat.

3. Tertio, quia si Linguae Liturgicae totae ex Lingua prorsus nova et ignota conficerentur, Populus discere refugeret, et reiiceret. At si nota et popularia ignotis et arcanis vocibus aptantur, Lingua constituitur ad Vulgus et Plebem alliciendam et detinendam mire facta.

4. Quarto, quia nos ipsi partem Lexici Parsici Liturgici in Linguam suam veterem et originalem iam convertimus in Etymis hierographicis,

quae edentur, Deo dante, quam primum.

5. Quinto, quia nullibi inveniri et indicari potuit Gens vel Tribus quae Zendice loqueretur, vel Dialecto valde et insigni modo simili uteretur. Atqui si *Lingua Zendica* fuisset popularis maxima ex parte omnino servanda fuisset ob Religionis reverentiam, ob originis nobilitatem, ob diuturnitatem durationis tum a Gauris sive Guebris, et eorum Sacerdotibus maxime, tum in sede sua natali et proprià, a qua nemo certe pellere penitus potuit. Atqui, ut dicebamus, nuspiam huiusmodi Lingua nisi in Libris *Parsorum* potuit deprehendi integra et pura.

6. Sexto, quia in Libris Parsorum, et horum constantissima traditione Lingua Zendica dicitur tradita Zoroastro ab Hormusde, Pa-zend data a Zoroastro fidelibus et sectatoribus Doctrinae suae V. Anquetil in Act. Acad. Inscript. Tom.XXXI. p.354.

Velle igitur per Linguam Sacram et Liturgicam ex arcana, et Theologica, et ex pluribus
Dialectis Bactrianis collectam interpretari Inscriptiones, quae Regibus Achaemenidis tribuantur, qui usi sunt Lingua et vocibus Patriae
suae Farsistanae, sex ad minimum saeculis antequam Lingua Zendica scripto traderetur, haud
certe videtur aequum et rationale.

ART. VIII.

Octavo, quia Inscriptiones Cuneoformes Persepolitanae frequentissime repetuntur identico modo ad Latera vel limina Portarum.

Atqui, ut iam animadvertimus Cap. I. Art. 4. pag 232., et iterum monere iuvat, non Elogia Regum, non laudes summorum Imperantium per limina Portarum repetuntur; sed Formulae Liturgicae, preces divinae, Litaniae apotropaeae iure pluribus vicibus potuerunt apponi: Quia omnes Gentes ter, decies, et centies orant eumdem sermonem sive formulam dicentes. Quamobrem si in Inscriptionibus Persepolitanis unum

M. rep.

hoc criterium adesset, frequens scilicet earum repetitio, id satis esset, ut quaevis *Elogia* propria et independentia *Regum Persarum* penitus excludamus et reiiciamus.

CAPUT V.

In!erpretationes paucissimarum Inscriptionum Cuneoformium hactenus datae a Grotefendió et Saintmartino probari et recipi non possunt.

ART. I.

Primo, quia ipsa interpunctio Polysematum Cuneoformium non est data.

Flowerus Anglus saeculo XVII., teste Hyde de Rel. veter. Pers. pag. 556. Specimen Scripturae Cuneoformis dedit interpunctum: et interpuncta pariter dedit Specimina omnia sua saeculo XVIII. Niebuhrius Tom. II. Tab. XXIV. et XXXI. At contra ex Speciminibus Petri della Valle, Thevenoti, Chardinii, Lebrun, quae vidi, et ex aliis datis ab Herberto, Moriero, Ker-Portero Anglis, teste Hyde l. c. et de Sacy in Iourn. des Savans 1825 F. 255, quin ex ipsis Speciminibus datis a Saintmartino Journ. Asiatic. 1823. T. II. p. 66. plane certum est Inscriptiones Cuneoformes carere proisus quacumque interpunctione. Adeoque Interpunctio data non est. Et quamvis negari non possit Spatiolo vacuo saepe discerni Syntheses Cuneorum, addendum est etiam Spatiolum illud sacpe desiderari, saepe Cuneos plures arctari, et quasi cumulari, et Interpunctionem adeo

legitimam esse prorsus ignotam, vel controversam. Equidem sagacitatem Niebuhrii in Tabulis suis interpungendis miratus sum, sed nescio an semper probarem. Certe in interpungendis Speciminibus Lebrun saepe haererem, et interpunctionem Floweri totam non probarem; nec illam quam de Book dedit Speciminis Chardini in Essai sur l'Hist. du Sabeisme. Atqui id non levis est, sed summi plane momenti res. Satis est enim, ut quater quinquies in data Inscriptione varietas interpunctionis habeatur ut sententia prorsus immutetur; vel aliud Alphabetum, ut volunt, et diversum condatur.

ART. II.

Secundo, quia nemo hactenus demonstravit non singulos Cuneos, sed totas Cunsorum Syntheses esse literas Alphabeticas.

1. Data hac Synthesi Cuneorum E III. Si veleà Literas Alphabeticas designare tria aeque ponere et reputare possem: scilicet vel totà Synthesi literam A. ex gr. significare; vel E notare A. III. notare B. vel etiam \(\begin{align*} \begin{align*} \text{significare } \Lambda. \end{align*} \) B. C. III. D. E. F. Quod profecto reipsa factum ab Auctoribus Runarum Elsingensium, qui minutissimis Cuneolis, et Virgulis sola loci discretione diversarum Literarum potestatem indiderunt: et indidisse ex consideratione Scripturae Cuneoformis Medo-Persicae certum teneo. Equidem non dicam Varietates Cuneorum in Inscriptionibus ex gr. Persepolitanis esse literas Alphabeticas; Sed aio Interpretes earum non demonstrasse, quod certo non sint. Et aio insuper, quod non possint demonstrare secundum sua Postulata. Nam

si ipsi unam Inscriptionem legere nequeunt, quum datae non sunt plures Syntheses homophonae, alius ipsam hanc veniam de Cuneis homophonis posset impetrari.

ART. III.

Tertio, quia Alphabeto Persico aevi Achaemenidum assignare sexdecim literas vocales scriptus non est Datum aequum et rationale.

Nam Data aequa et rationalia illa dicuntur, quae certae Auctoritati, vel certae Analogiae inni-· tuntur. Atqui Vocales illae scriptae neutri possunt inniti. Omnia Alphabeta Syra et Assyria semper fuerunt et sunt Consonantica, quorum scilicet literis fere omnibus est potestas consonae non vocalis; Duo Alphabeta Persica aetatis Sassanidum sunt Consonantica, et modo Persae et Buchari Alphabeto consonantico utuntur. Verum quidem est in Alphabeto, quo modo scribuntur libri plures Parsorum, numerari sexdecim Vocales, sed nemo sane probaverit Alphahetum hoc esse vetustius non dicam Augusto, vel Alexandro magno, sed potius IX. vel VIII. saeculo Christiano, quo Vocales passim a plerisque Asiaticis Populis per apices saltem apponi coeptum est: Et contra rectissime tenere possumus esse posterius aevo priorum Sassanidum, quum differat gravissime a forma Alphabetorum, quae tum per Imperium et apud Reges obtinebant: Vel dicere possumus Magos non adhibuisse diutius nisi quatuor vel quinque Vocales literas, quibus commodissime utuntur pleraeque Gentes. Et quoniam a pluribus praestantissimis Viris iure tenetur Liturgiam Avesticam, quae modo legitur, constituto iam Imperio Sassanidum, ope maxime Erdaviraphi concinnatam, et descriptam, quum Libri originales Zoroastri Cuneograpti dicendi sint, et Liturgia ore et traditione ab ingenti Magorum numero servata: quae auctoritas esse possit Alphabeto Zendico, ut Alphabetum Persicum aetatis Achaemenidum eo definiatur, quisque videt.

ART. IV.

Quarto, quia Nomina Darii, et Xerxis non sunt Data aequa et rationalia.

Nam nec monumento noto et authentico, nec testimonio certi Scriptoris, nec necessitate ipsa operis vel Scripturae possunt dari et teneri. Quin, ut vidimus Cap. IV. innumeris et invictis momentis a Monumentis Persepolitanis eiiciuntur: et aliis pluribus potuissent reiici, si hîc de veris, ut ego arbitror, Conditoribus Aedium sacrarum Persepolis agere potuissem.

ART. V.

Quinto, quia Inscriptiones Cuneoformes nulla ratione Alphabetica tentari possunt, nisi datis pluribus Synthesibus Cuneoformibus Homophonis, vel Polydynamicis.

Nam quum ex una prima specie et quidem faciliori Scripturae Cuneofurmis Persepolitanae colligantur circiter quinquaginta Polysemata, et circiter ducenta ex aliis, fieri omnino non potest, quin, qui has Inscriptiones tentaverit plures Literas Homophonas non constituat, et ponat. Et quidem Grotefendium plures huiusmodi adsumsisse ipsemet vidi in Specinine, quod dedit Millin in

Magas. Tom. XLVII. pag. 436. et idipsum ei obiecit. Saint-Martinus in Iourn. Asiat. 1823. 11.
pag. 63. 69. 70. qui et obiecit etiam, quod plura
Polysemata fecisset Polydynamica. Atqui Polyho.nophonia facit Alphabetum irrationale, et Polydynamis reddit absurdum et nullius usus, ut
Libr. 1. pag. 93. et alibi iam observavimus. In eodem vado haesisse Saint-martinum, quum ederet
Analysin Interpretationum suarum, patebit.

ART. VI.

Sexto, quia Elogia Regum Persarum vel Regia Icone carentia, vel factis et operibus vacua sunt absurda, et probari non possunt.

Inscriptionem Cuneoformem ad nullam Iconem Regiam, ad nullum Drama Regium adpositam Grotesendius in Millini Magasin Tom. XLVII. pag. 435. ita vertit: Darius Rex fortis, Rex Regum, Rex Daharum, Hystaspis Stirps Mundi Rectoris in constellatione mascula moro Ized. Hanc ipsam Saint-martin in Iour. Asiat. T.II. 1823. P.83. vertit sic: Darius Roi puissant, Roi des Rois, Roi des Dieux, fils de Vyschtasp, d'une race illustre et tres excellent. Atqui ego aio huiusmodi Inscriptionem Dario Achaemenidae numquam poni potuisse. 1. Quia, ut innuimus, nulla Regia Icon ad eam insculpta est: et nullam extitisse, vel nullam se voluisse agnoscere aperte fassi sunt Grotefendius, et Saint-martin scribentes recto casu Darius Rex, Darius Roi. Atqui tum vel scribendum fuerat Darii Regis Regum, quemadmodum in omnibus nummis Regum Parthorum, qui Achaemenidas exceperunt; vel otius, ut in omnibus

Inscriptionibus Sassanidum σουτο εςι προσωπον etc. Haec est Icon Artaxerxis, Saporis etc. Ubi porro Inscriptio ad Iconem non apposita careat factis, operibus, quia essentia et quasi anima caret, absurda est, et a nullo Rege potuit umquam poni: Ideoque quum Inscriptio prolata a Grotefendio et Saint-martin careat tum Icone, tum factis et operibus probari nullo pacto potest: Et eo magis, quod Graeci Scriptores Darii huius tres vel quatuor Inscriptiones servaverint, et factis et rebus plenissimas, ut aequum erat, et insuper ab huius nuper procusae stilo prorsus abludentes, et intrinsece probabiles, quidquid de plena eorum authenticitate dici possit. Herodotus libr. III. c. 88. primam adducit simplicissimam, ut adhuc tum erant mores, de Darii per Equum in aemulos Regni victoria, alteram Libr. IV. cap. 91. a Dario positam ad amnem Thraciae Tearum. Strabo Libr. XV. pag. 730. ex Onesicrito huius Darii Inscriptionem sepulcralem recitat: Cuius aliam partem, ut credere fas est, citavit Athenaeus Libr. X. cap. 10. et aliam fortasse Porphyrius de Abst. IV. p. 399., si is est Darius, de quo agimus.

ART. VII.

Septimo, quia numerus Productorum non est aequus et rationalis.

Ubi plura Data Historica vel Epigraphica nota certa authentica non adsunt, tum omnino oportet Producta esse plurima, ut Interpretatio fiat probabilis. Si enim sunt pauca, tum ipsa non sunt Producta, sed Data hypothetica, adeoque nullius momenti et auctoritatis. Atqui Saintmar-

tin anno 1825 non protulit nisi duas tantum Inscriptiones, easque brevissimas, nulla analysi, nulla demonstratione paratas, a quibas si aufers vocem Rex regis octies repetitam nil fere superest. Nec deinceps multum in his Tentaminibus profecisse videtur. Nam anno 1828 scribebat se aliquot tantum (quelques unes) ex Inscriptionibus Cuneographicis vertisse in Nouv. Iourn. Asiat. Tom. II. p. 181. De Tentaminibus Grotefendii nil addo, quia Saintmartin, ut superius iam monuimus, tum ignorantiam Linguarum Persicarum ei obiicit, tum maxime quod uteretur Alphabeto Poly-homophonico, et Polydynamico, quo omnia Tentamina penitus corrumpi revera necesse fuit.

CAPUT VI.

Nulla species Scripturae Cuneoformis Chaldaicae, Medae, Persicae haberi potest Alphabetica.

ART. I.

Primo, quia nulla Scriptura Sacerdotalis, Hierarchica, Castica, Mystica potest esse Alphabetica.

Sacerdotes Castici, ut amplam et rite ordinatam Hierarchiam diutius et tuto servent, omnino egent Systemate Graphico magno et difficili, vasto et arduo: ut diximus paullo supra Cap. II. pag. 235.: Tum, scilicet, ut ad summa Hierarchiae munera adscendere nequeant nisi praestantissimi et acutissimi ingenii viri, tum ut ab adsequendis Scientiis Sacerdotalibus reliquarum Tribuum homines penitus arceantur. Adeo ut

dato etiam Sacerdote Apostata, numquam is nisi plane paucissimis possit Scientias Sacerdotales tradere: quod esset levissimum malum. At contra data Scriptura facili et obvia tum intestinae turbae fuissent plurimae in magnorum munerum ambitione, tum nullo negotio et facile ad profanos Scientiae Sacerdotales fuissent delapsae, et Regimen ipsum corruisset. Atqui, ut saepius animadvertimus, Scriptura Alphabetica essentia sua facilis est, et levissimi laboris: nec vere abstrusa fieri potest quocumque conatu, nisi quis multitudinc nexuum vel plexuum literarum in naturam potius Scripturae Lexeographicae convertat. Quamobrem, si certum est, ut superius Cap. II. Pag. 237. ostendimus Chaldaeos et Magos constituisse Tribum incommunicabilem apud Assyrios, Medos, et Persas, et per plurima saecula viguisse, tenendum aeque certo est Scripturam suam propriam et arcanam sive Cuneoformem, ut demonstratum est Cap. II. pag. 241. esse non potuisse Alphabeticam. Quod si quis obiiceret Brachmanes Indorum, qui etsi Regimine Castico semper usi sint, usi quoque sunt in Sacris Scriptura Alphabetica, is debet etiam animadvertere suisse Brachmanibus duas alias Scripturae species non Alphabeticas, Theographicam, et Hierodramaticam unam, et Monoschematicam alteram, quibus caruisse Chaldaeos, et Magos, saltem quoad maximam partem, superius Cap II. Pag. 238. animadvertimus. Nec est practereundum Scripturam Samscriticam, quae nec Linguam penitiorem et vere sacram, nec elementa prima Religionis attingit, esse ex omnibus fere Alphabeticis Scripturis, quae sunt, oh nexus maxime et compendia innumera literarum, maxime difficilem et asperam: Quae difficultas ne dari quidem potest in Scriptura Cuneoformi, utpote omnium nitidissima et distinctissima.

ART. II.

Secundo, quia a pluribus Inscriptionibus Cuneoformibus, puta Chaldaicis, Medis, Persepolitanis secundae et tertiae speciei quaevis Scriptura Alphabetica evidenter excluditur.

Nam is est numerus, ea est varietas, is ordo, is situs, is reditus, et recursus Polysematum, ut penitus adversentur cuicumque rationali Scripturae Alphabeticae, quae super faciem Telluris adhibeatur. Quod iam plures et praestantissimi viri, ut aequum erat, animadverterunt: Et qui non videt, is magno literarum bono haud natus videtur.

ART. III.

Tertio, quia singillatim in Inscriptionibus Persepolitanis non tres Linguae diversue, et tria Alphabeta diversa, sed unum plane Systema Graphicum, et una Lingua sacra poterit inveniri et agnosci.

1. Nam in Regiminibus Hierarchicis omnes in absoluta unitate Dogmatum, Liturgiae, Scripturae, Linguae sacrae convenire necesse est, si durare volunt. Adeoque tribui Hierarchiae Magicae Persepolitanae tres Linguas sacras et tria Alphabeta absurdum est.

2. Secundo, quia Sacerdotes Castici superbissimi, ne aerem quidem spirare volunt cum ceteris hominibus, cuiuscumque conditionis sint, et propterea una sua Scriptura, una sua Lingua unice utentur. Si Sacerdotes isti Chaldaei sunt, non erit Lingua Achaemenidum, non Medorum, non Graecorum, quae ab eis attingetur. Si sunt Persae, non attingent Bac'rianam, vel aliam quamvis profanam et extraneam. Tenere igitur Magos Persarum in sacris suis Parietibus duas Linguas extraneas, et duo alia Alphabeta profana

adhibuisse est magis etiam absurdum.

3. Tertio, quia tres Species Scripturae Persepolitanae iisdem prorsus elementis constant, et
eiusdem plane formae. Characteristica primae Speciei est Cuneus maior rectus ter repetitus; Secundae Cuneus minor stratus ter et quater repetitus, et duobus decussatus, et Figurae aliae a
combinationibus Cuneorum factae. Syntheses aliquot primae Speciei in aliis etiam occurrunt, secundae plures in tertia: Et non raro in una et
eadem Linea Syntheses omnium Specierum cerruntur. Quamobrem dubitari non potest, quin tres
istae species Cuneogrammatum unum prorsus Systema Graphicum, unam Scripturam effeceriut.
Et propterea etiam a faciliore, ut appellant, Specie quodvis Alphabetum esse reiiciendum.

ART. IV.

Quarto, quia forma Polysematum Cuneoformium, si habentur ista literae Alphabeticae, est irrationalis.

Nam, ut animadvertimus Libr. I. Sect. VI. p. 89. Alphabeta inventa sunt, ut plurima plurimis facile et brevi tradantur, et propterea omnia Alphabeta Terrae brevissimis et tenuibus lineolis

absolvuntur, adeo ut frequentius de nimia earum tenuitate et contractione queramur. Atqui contra Polysemata Cuncoformia sine longa mora et magno labore scribi non possunt. Ad aliquot Literas describendas, ad pauca Elementa Alphabetica exprimenda Cuneos ponere ternae magnitudinis, addere Angulos binae vel ternae pariter magnitudinis, facere modo rectos et stantes, modo inclinatos, modo stratos, modo decussatos, modo in quadratum dispositos desipere est, irrationale est. Auctores Alphabeti Helsingiani rationali modo usi sunt Oligotypis: rationali Hiberni: rationali alii etiam apud Hyde P. 547. et Kircherum Oedip. T. II. Part. I. pag. 380. 382. Et dubitari non potest, quin rationali modo usi sint Cuneis Parsi Malabarenses in sua Tabula aenea, de qua Maltebrun ex Buchanano Anglo in Ann. des Voyag. Tom. XIX. p. 235. Ap. 1812. agit. Itane amplissimae et solerlissimae Tribus Chaldaeorum et Magorum una hac in re fundamentali desipuissent? Uni Persae, ut scriberent Xerxe, adhibuissent plusquam vigintiquinque Cuneos et Angulos; nt scriberent Darius, plusquam triginta? Ergo, si hi dubio procul sapuerunt, Alphabeta sunt ab Inscriptionibus Cuneoformibus omnino eiicienda.

ART. V.

Quinto, quia ut demonstratum est Cap.V. Art.V. pag.267. Inscriptiones Cuneoformes tractari non possunt nisi per Alphabeta Polyhomophona et Polydynamica, quae sunt irrationalia et absurda.

Certe ea est, ut diximus, varietas Polysematum Cuneoformium, is numerus, eà dispositio, ut

nisi dentur plures Literae Homophonae, et Poaly dynamicae, nil possit obtineri, cui sit aliqua species cuiuscumque probabilitatis. Quod adeo verum est, ut Saintmartin in Iourn. Asiat. Tom. II. 1823. P. 69. 70. idipsum aperte obiecerit Grotefendio, qui nonnulla alphabetice in Inscriptionibus huiusmodi tentaverat, ut dictum est non semel.

ART. VI.

Sexto, quia Cuneus obliquus, qui in prima specie Scripturae Cuneoformis Persepolitanae conspicitur, esse non potest signum orthographicum, et quo Verba mutuo discernantur et distinguantur.

Nam in Inscriptione Cuneoformi, quam edidit Lebrun T. II. num. 131. Cuneus iste inclinatus ter cernitur in ipso versiculorum initio, et bis in fine, spatio adhuc vacuo relicto. Apud Niebuhr Tab. XXIV. A. bis cernitur initio, bis fine; in B.bis fine, spatio adhuc vacuo relicto. Tab.XXXI. H. ter ad finem, semel initio versiculi, et quater vel quinquies post primum et unum Syngramma. Ergo Cuneus is nec fuit umquam, nec esse potuit Signum orthographicum, sed fuit character et typus proprius huius Scripturae; et propterea datum Interpretum penitus deest, et nullum est.

ART. VII.

Septimo, quia Syntheses Cuneorum sunt saepius indiscretae et indistinctae, ut demonstratum est Cap. V. Art. I. pag. 264.

Atqui signa fundamentalia indiscreta et indistincta in Scriptura Alphabetica sunt absurda, quia Alphabeta natura sua sunt perspicua: et qui contra adhibere volunt Scripturam vere Crypticam et arcanam, numquam Alphabeto utentur cuiuscumque formae. Ubi autem elementa Scripturae sunt cumulata et indistincta, adeo ut elementum si accenseatur Synthesi anteriori faciat nnam literam, si posteriori faciat aliam et diversam, tum ambigua et incerta erunt omnia, et nulla erit ipsa Scriptura. In systemate Lexeographico etiam immanis et dira erit difficultas datis elementis saepius indiscretis: At quum singulis Cuneis sit certa vox adsociata, et plures Syntheses sint clare discretae, quae indiscretae sunt, possunt discerni potestate certa singulorum Cuneorum, et Synthesium discretarum; eodem fere modo ac fit in Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica microschematica, qua etiam Symbola Polyschematum sunt plerumque indiscreta, nec certo signo distincta, interpretatio tamen possibilis est. At ubi tres, quatuor, quinque Cunei unam literam constituunt, et hi Cunei saepius cumulati sunt et indistincti, nullae vires suppetunt, nullae rationes poterunt umquam inveniri, ut certae, discretae, perspicuae, et intelligibiles siant Omnino igitur tenendum est nullam Scripturae Cuneoformis speciem, quae ex ruinis Babyloniae, Semiramocertae, Persepolis eruatur, et quae istis, ubicumque inveniantur, sint similes et propiores, esse Alphabeticam; et posse ita legi et explicari, ut versiculus librorum Mosis, Homeri, Virgilii, et Muhammedis.

CAPUT VII.

Scriptura Cuneoformis Chaldaeorum, Medorum, et Persarum habenda est Lexeographica.

ART. I.

Primo, quia Scriptura Cuneoformis Lexeographica Theologica et Liturgica possibilis est.

Id iam probatum dedimus Libr. I. Sect. V. Cap. 5. pag. 82. etc. Et si Samanaei Sineuses ducentis tantum Sematibus Scripturam Polygraphicam et Lexeographicam, qua ingentem plane Bibliothecam describerent, constituerunt, ut demonstratum est hoc Libro Sect. IV. Cap. II. p. 213. 219. etc. Si Hierophantae Aegyptii centum fere Sematibus Scripturam suam Hieraticam et Liturgicam condiderunt : Utique Chaldaci et Magi simili etiam modo centum Varietatibus duorum, vel paucissimorum Typorum Scripturam suam Cuneoformem Theologicam et Liturgicam condere potuerunt. Quin etiamsi ex Inscriptionibus ex. gr. Persepolitanis quinquaginta tantum Varietates originales Typorum colligerentur, hae satis essent ad Scripturam Theologicam et Liturgicam condendam. Nam si quinquaginta Varietatibus Cuneorum adponantur quinquaginta Vocabula magis generalia et insigniora, ut hominis, aquae, ignis, telluris, capitis etc. quinquaginta istis vocibus et adeo quinquaginta illis Varietatibus inerunt ad minimum quingenta Vocabula, et per Temuras et Homiophonias plusquam quinquemillia, qui est numerus plusquam sufficiens ad condendam Scripturam Theologicam et Liturgicam. Esse autem vires ingenio Humano condendi Scripturam huiusmodi nemo negaverit, qui maxime animadverterit, quae Homines per Signa minima, et Notas, et Semata Tachygraphica saepe tradiderint et servaverint. Quin Chaldaei et Magi nexum et vinculum Vocum et Cuneorum adiuvare potuerunt congruentiis Ideographicis, Arithmeticis, Musicis, Geometricis, quemadmodum animadvertimus Libr. I. Sect. III. Cap. II. pag. 55. 54. et Libr. II. Sect. IV. Cap. 3. p. 224. 225.

ART. II.

Secundo, quia Scripturae Linearis Aegyptiorum et Sinensium, quae Lexeographicae habendae sunt, ut diximus superius Sect. IV. Cap. III. pag. 225. et Cuneoformis Chaldaeorum, Medorum, et Persarum una et eadem videntur esse elementa prima et fundamentalia.

Utraque enim est Oligotypica, et Polysematica; utraque lineolis constat; utraque Theologica, et cryptica: Adeoque utraque Lexeographica habenda est.

ART, III.

Tertio, quia Iudaei et Arabes Scripturam Mysticam similem isti, quam Chaldaeis et Magis tribuimus, habuerunt et habent. Vid. Kircheri Oedip. T. II. P. I. Pag. 225. ad 430.

Nam *Iudaei* omnium primum Literis Alphabeti sui, quas sumunt etiam ut pura signa et semata, tribuunt potestatem *Numerorum* 1. 2. 3. etc. Tum faciunt eas Symbola Nominum Dei; tum suorum Sephiroth: Adeo ut tribus vel quatuor Literis collectis non vox oriatur, sed Lemma; ac sen-

tentia plena et Lexeographica.

Arabes porro Literas suas XXIX. tum Numerorum symbola faciunt, tum Lemmatum Theologicorum, tum ipsis numeris alia nomina Theologica copulant: et omnia Signis mysticis haud dissimilibus a Cuneoformibus repraesentant. Ita ut ex. gr. LJL significent Angelos Michael, Hhiael, Essrael; Tum orbem Stellarum, orbem Martis, et orbem Iovis etc.: Si vera Kircherus Pag. 381. refert. Quamobrem nil vetat quin credamus Chaldaeos et Magos centum, vel etiam quinquaginta Varietatibus Cunei et Anguli vim certorum verborum tribuisse, et Scripturam dissicilem quidem et abstrusam, sed intelligibilem condidisse. Et si Iudaei et Arabes minime Auctores primi huiusmodi Scripturae dicendi sunt : utique probabile est semina, et initia eius in Scriptura Chaldaeorum et Magorum Cuneoforini esse invenienda. Et quoniam quae Pythagorici, Platonici, et Eclectici de potestate, viribus, et nominibus Theologicis Numerorum disseruerunt ex Schola maxime Chaldaica, et Magica processisse tenendum est, probabile utique est harum Doctrinarum semina in Scriptura ipsa Chaldaeorum et Magorum contineri: Et adeo Elementa hermeneutica Inscriptionum Cuneoformium servari in libro Sinensium Y-King, in libris Cabalicis Iudaeorum et Arabum, et in Arithmetica Theologica Pythagoricorum, Platonicorum, et Eclecticorum, sive Neo-Platonicorum.

ART. IV. arto, quia etiamsi ex prim

Quarto, quia etiamsi ex prima specie Scripturae Cuneoformis Persepolitanae quinquaginta tantum Polysemata colligantur, per ista quinquaginta tantum Polysemata potest satis commode pars sive Theologiae sive Liturgiae Magorum exprimi et exponi.

Nam singulis Polysematibus, ut etiam Polyschematibus Lexeographicis, est ingens Polydynamis; utque modo innuimus Art.I. pag.277. unis propterea quinquaginta Polysematibus Cuneoformibus possunt plusquam quingenta verba et lemmata exprimi; quae satis superque ad opus sunt: In ipsis Obeliscis ingentibus Aegyptiorum vix quinquaginta Polyschemata et Syngrammata Hicroglyphica habentur integro latere, quae fere ipsissimo modo in reliquis repetuntur. Quam varia porro potestas tum Schematibus, tum Polyschematibus Hieroglyphicis, et Sematibus et Polysematibus Sinicis insit, patet ex Speciminibus nostris hactenus editis de Tabula Rosettana, de Obelisco Flaminio, deque centuria Sinogrammatum. Dices fortasse: si Polysemata Cuneoformia sunt Polydynamica sunt necessario indeterminata, indefinita, adeoque nullius usus. Respondeo sententiam primo definiri a loco, ipso et obiccto, cui Inscriptio Polysematica apposita est: Tum a Simulacio, Icone, vel Dramate adiecto, et a quibusdam Sematibus determinantibus, cui data opera relinquitur vel monodynamis, vel oligoaynamis, ut faciendum fuisse in Scriptura Polyschematica diximus Libr. I. Sect. IV. cap. 5. pag. 66. 67. utque revera factum ex Analysi pracsertim Tabulae Rosettanae a nobis data patet.

Haud igitur obstat, quin Lexeographicam habeamus non modo secundam et tertiam speciem Scripturae Cuneoformis Persepolitanae, quae multis Polysematibus variantur, sed etiam primam, ex qua vix quinquaginta diversa Polysemata videntur colligi posse: Quin potius inde criterium omnino et proprietatem characteristicam Scripturae Lexeographicae et Crypticae necessario desumemus et tenebimus.

ART. V.

Quinto, quia tres species Scripturae Cuncoformis, quot occurrunt in Scriptura Persepolitana, possunt recte congruere uni et eidem Systemati Scripturae Lexeographicae Theologicae et Crypticae.

Scilicet tum ratione objectorum et rerum: Adeo ut Coelestia una specie, Terrestria secunda, Inferna, vel Funebria tertia exponantur: Tum ratione perspicuitatis et claritatis, ut ex. gr. in secunda et tertia specie adhibeantur Polysemata certiora, clariora, quibus ambiguitas priorum auferatur vel minuatur: Tum ratione varietatis vocum et Formularum, ut eadem Lemmata diversis Synthesibus et Polysematibus exprimantur. Ceterum certum est in ipsis Monumentis Hieroglyphicis etiam tres species Scripturae distingui, et discerni 1. Megaloschematicam sive Dramaticam: 2. Microschematicam liberam: 3. et Microschematicam in Ellipsibus clausam: Etiam tres in Papyris funebribus 1. Hieroglyphicam: 2. Schematicam tachygraphicam 3. Et vere et proprie Sematicam et amorpham. Unum ergo et idem Systema Graphicum Inscriptio-

(282)

num Persepolis potuit constare tribus specielus eiusdem Scripturae Lexeographicae.

ART. VI.

Sexto, quia una haec Scriptura convenire potest Sacerdotibus Casticis, Mysticis et sollertibus.

Nam difficillima est, et profanis impenetrabilis, opportuna Theologiae arcanae, et Liturgiae crypticae, et ea ipsa cuius usus esse non potuit nisi tenuis et rarus, ut diximus paullo supra Cap. Ill. pag. 242. Et ea tandem, ut modo Art. 3. pag. 279. innuimus, ex qua Elementa Arithmeticae Theologicae Pythagorici, Platonici, et Eclectici, Kabalica sua Iudaei et Arabes: et Samanaei Sinenses fundamenta sui Y-King desumere, et colligere potuerunt et debuerunt.

HERMENEUTICES

HIEROGRAPHICAE

LIBER TERTIUS:

DE LINGUA SCRIPTURAE VETERUM GENTIUM SYMBOLICAE, ET HIEROGLYPHICAE SIVE POLYSCHEMATICAE.

SECTIO I.

IANGUA SCRIPTURAE AEGYPTIAE SYMBOLICAE, HIEROGLYPHICAE, HIERATICAE, ET OLIGOTY— PICAE NON COPTICA, SED VETUS ET PURIOR SEMITICA HABENDA EST.

CAPUT. I.

Quoniam Scriptura Symbolica et Hieroglyphica ipsa et eadem fuit apud Aegyptios, Nubas, et Aethiopes, et Lingua Coptorum numquam obtinuit apud Nubas et Aethiopes; Linguam Symbolicam et Hieroglyphicam Aethiopum, Nubarum, et Aegyptiorum longe aliam a Coptica extitisse tenendum est.

ART. I.

Scriptura Symbolica et Hieroglyphica Aegyptiorum, Nubarum, et Aethiopum una fuit et eadem.

Id patet ex ingenti numero Monumentorum, quae hactenus manent in illis Regionibus, et quorum Descriptiones vel Ectypa Viatores seduli et sollertes Belzoni, Burckardt, Gau, Caillaud, Huyot, Salt, Ruppel, aliique plures ad nos attulerunt.

ART. II.

Nubas et Aethiopes numquam loquutos fuisse Coptice certum est.

Nam ex quo noti sunt, Lingua prorsus diversa a Coptica usos esse constat. Idque iure in Anglum Bankes animadvertit vir hisce in studiis apprime versatus Iulius Klaproth in Observ. Crit. sur l'Alphab. Hierogl. pag. 5. Praeterea quum Nubae Christiani non Liturgia Coptorum, sed Graeca usi sint, argumento invicto colligimus Nubas usos fuisse linguá a Coptica plane diversa. Quantum autem discrepent linguae Abissinorum quotquot sunt a Coptica omnes norunt, qui has literas attigerunt.

ART. III.

Ergo Lingua Hieroglyphica, quae una fuit Aethiopibus, Nubis, et Aegyptiis necessarie diversa fuit a Coptica.

Nam, si data una Scriptura Hieroglyphica una prorsus Lingua danda est, et Nubae, atque Aethiopes lingua Coptica numquam usi sunt, utique lingua Coptica inveniri non poterit in Monumentis Hieroglyphicis Nubarum, atque Aethiopum. At eadem est Lingua Hieroglyphica Aegyptiorum, Nubarum, et Aethiopum: Ergo ne in Monumentis quidem Hieroglyphicis Aegyptiorum inveniri umquam poterit Lingua Coptitarum.

CAPUT. II.

Quoniam nulla pars Bibliothecae Hierophanticae Aegyptiorum in Bibliothecam Copticam fuit inlata, diversis Linguis usos fuisse in Scriptis suis Hierophantas et Coptitas necesse est.

ART. I.

Tertio et quarto Saeculo Christiano magna pars Bibliothecae Copticae fuerat iam absoluta.

1. Ingentem numerum Christianorum tertio Ecclesiae saeculo fuisse in Aegypto collectum ex acerrimis persequutionibus Septimii Severi, Decii, et Diocletiani notum est. Quumque Evangelium nisi populari et communi Lingua praedicari et explicari tunc non potuisset, iam tum Versiones Biblicas, et Paraeneses Coptica Lingua descriptas extitisse necesse est. V. August. Georgium in Fragm. Theb. Evang. D. Iohan. Praef. p.152 153. Et Alphabetum Copticum, quod Christianis Coptitis debetur omnino, haud recentius esse potest fine secundi saeculi Christiani, vel initiis tertii: Quod rectissime perviderunt Georg. Zoega de Obelisc. Pag. 457. Etienne Quatremere in Recherch. sur la Langue et la liter. de l'Egypt Pag. 9.10. etc., aliique. Tum notum aliunde est S. Antonium Abbatem adhuc adolescentulum medio fere saeculo III. ad vitam heremiticam capessendam Lectione Evangelii Lingua Coptica factà inductum fuisse V. Frid. Munter. in Specim. Coptic. Daniel. pag. 23. 24. Et si ineunte fere Saeculo IV. quindecim Episcopi Coptitae ad Concilium Nicaenum accesserunt, necesse utique est et versiones Biblicas, et Libros liturgicos, et Canones, et Homilias, et alia huiusmodi Lingua Coptica fuisse descripta, et per populum diffusa. Vid. Assemann. Biblioth. Medic. pag. 54., Carabelloni Agiograph. Primigen. pag. 152. Etienne Quatremere Recherches sur la langue etc.de l'Egypt. pag. 9. 10. 11. etc.

ART. II.

Collegia Hierophantica Sacerdotum Aegyptiorum viguisse adhuc tertio et quarto Saeculo Christiano, immo quinto et sexto aeque certum est.

Id enim constat ex certissimis testimoniis Origenis, Plotini, Porphyrii, et Clementis Alexandrini, qui floruerunt tertio saeculo: Iuliani Imperatoris, Iamblichi, Eusebii Caesariensis, Ammiani Marcellini, Lactantii Firmiani, Hieronymi, qui quarto: Procli Lycii, Servii Honorati, Aurelii Macrobii, Synesii Cyrenensis, Martiani Capellae, qui quinto, Damascii Damasceni, et aliorum, qui sexto, quique de Scientiis et Disciplina Hieroglyphica Sacerdotum Aegyptiorum ut adhuc vigentibus et illustribus egerunt.

ART. III.

Atqui nulla pars Bibliothecae Hierophanticae in Copticam fuit inlata.

Id constat ex comparatione utriusque Bibliothecae. De Bibliotheca Hierophantica praeter ceteros egerunt Fabricius, et Harlesius in Biblioth. Graeca Tom. I. Pag. 81. ad 88., et Zoega de Obeliscis Pag.

502. ad 525. De Bibliotheca Coptica videri possunt idem Zoega in Catalog. Codic. Coptic. Etien. Quatremer. Recherch. P.115. ad 146. Assemann. Biblioth. Orient. Tom. I. pag. 1. Append. Carabelloni Agiograph. Kircher. Prodrom. Copt. pag. 187.195. et alii plures in Catalogis de MSS. Copticis. Collatis igitur sive libris, sive titulis, sive descriptionibus, sive fragmentis utriusque Bibliothecae, miraculo propius videri potest, quod Coptitae, qui per quatuor integra Saecula in eadem Regione cum Hierophantis versati sunt, non modo nullum Tractatum Theologicum, nullum Metaphysicum, nullum Liturgicum, nullum Hieroglyphicum, Astronomicum, Astrologicum, Chronologicum, Chorographicum, quaecumque eae disciplinae apud illos demum fuissent, sed quod nunquam citaverint, numquam excerpserint, numquam improbaverint, numquam refutaverint, quasi non in Aegypto, non inter Monumenta, et Hierophantas versati diutissime fuissent; sed potius in penitissima Iaponia proiecti morati fuissent. Quin quod gravius si Sacerdotes Coptitae visi sunt aliquando ad Theologiam Gentium accedere, Graecas potius Fabulas, vel Syras adtigerunt, quam Aegyptias.

ART. IV.

Christianae Religionis professio minime obstare potuit, quin potior pars Doctrinae et Litera turae Hierophanticae in Libros Coptitarum inferretur.

Christiana enim Religio natura sua literas et disciplinas humanas recipit et tuetur, ut peculiaribus libris Basilius magnus inter veteres, piissimus Ludovicus Thomassinus inter recentiores praeter eaeteros demonstrarunt: Quumque insignem portem historiae Generis humani in Libris Sanctis servet, omnia Historica, omnia Chronologica, omnia Geographica, omnia quae ad Linguas veteres spectant, amice complectitur et fovet. Ex quo revera factum est, ut Patres Ecclesiae Graecae et Latinae universam literaturam Gentium tam plene arripuerint, et penitus imbiberint, ut pluribus solertissimis ex profanis Scriptoribus doctiors evaserint, et fere totam literaturam Profanam in libros et commentarios suos transfuderint et servaverint.

2. Praeterea eadem Christiana Religio divina sua et fundamentali institutione Proselytica est et propaganda, semperque insigne officium Sacerdotii Christiani habitum est heterodoxas Gentes ad Sanctam Religionem praedicatione, sermone, libris adducere; quumque id fieri plerumque non possit nisi Theologia, Liturgia, et universa Gentis heterodoxae Archacologia probe et plane noscatur, hinc data semper est, daturque etiam hodie a Christianis opera, ut Linguam, Scripturam, Theologiam, Liturgiam, et quamcumque Archacologiam Gentium heterodoxarum addiscant, quo eas Gentes Christo lucrifaciant.

3. Quamobrem, quum profanarum Religionum cultus, et ipsa Collegia Hierophantica usque ad sextum saeculum Christianum in Aegypto servata fuissent, et viguissent, Christianae Religionis professio non modo Coptitas a studio Aegyptiae Archaeologiae arcere numquam potuit, sed simulos vehementissimos addere debuisset, ut quam citissime impia dogmata profligarent. Et eo magis, quod Alexandrini ad portas Regionis suae id iam per Origenem, Pantaenum, Clementem, Athana-

siam, Cyrillum, aliosque summa cum laude iam praestitissent.

ART. V.

Fuisse Coptitis libros Hierophanticos et Archaeologicos, eosque vel periisse, vel celari adhuc in Cryptis et Coenobiis suis, mendaciter et inepte affirmatur.

Nam nil absque testimonio idoneo, et absque aequa auctoritate affirmari potest, et quod sine ullo argumento certo affirmatur mendacium est. Atqui nulla auctoritate huiusmodi Librorum existentia probari potest, et plurimis contra et invictis argumentis improbari potest et refelli.

Si enim percurrimus Libros Coptitarum lingua sua descriptos, si Libros Graecorum et Latinorum de Coptitis agentes, ita cuicumque eruditioni extraneos, ita cuicumque Hierophanticae scientiae adversos Coptitas deprehendimus, ut numquam potuisse libros impense doctos et profundae Archaeologiae ab eis componi, qui una Lingua Coptica essent imbuti, certo colligatur. Et profecto qui doctus est et eruditus, ubicumque et semper est doctus, ubicumque et semper eruditus est. Clemens Alexandrinus, Hieronymus Stridonensis, aliique sere universi Patres Graeci et Latini eruditi sunt semper, docti sunt ubicumque. Si Epistolam scribunt eruditi, si Vitam docti, si Paraenesin omni literatură instructi sunt. Atqui innumerae sunt Coptitarum Homiliae, Paraeneses, Vitae, Acta, et alii libri similis generis, ex quibus impossibile est aliquid specimen solidae Archaeologiae desumere, non Pharaonum veterum, non Macedonum, non Caesarum facta, non gesta aliqua Regum externorum colligere, vel temporum epochas corradere, vel mores, et instituta vetera, et ceremonias, vel mythos et fabulas aliquot Deorum noscere. Quin etiansi extitissent Libri illi, quorum Titulos Apocryphos et ineptos ex Coptita mendaci retulit Kircherus App. ad Scal. Magn. pag. 510. 511. et in Obel. Pamphil. P. 34. 35. haud multum invaretur Archaeologica Coptitarum eruditio. Adeo ut, quemadmodum dicebamus, verum et mirum sit nullam partem Bibliothecae Hierophanticae in Copticam fuisse inlatam.

ART. VI.

Nulla alia esse potuit caussa tam absolutae vacuitatis Patriae Archaeologiae in Libris Copticis, quam radicalis differentia Linguae Copticae, et Hierophanticae.

Data enim identitate, vel magna similitudine Linguae Copticae, et Hierophanticae, omnes Coptitae Christiani excultiores intellexissent Scriptaram Hieroglyphicam, vel ad minimum ce-remonias sacras, preces, hymnos, sacrificiorum formulas: et de iis propterea saepissime egissent: quemadmodum Gracci et Latini Christiani de disciplinis Graecorum et Latinorum, de ritibus et sacrificiis egerunt frequentissime. Atqui Coptitae numquam Hieroglyphica, numquam Scientias arcanas adtigerunt, numquam ritus preces sacrificia sua vetera descripserunt. Ergo debuerunt uti Lingua omnino diversa: qua diversitate datà, etsi Coptitae ardentissime refellere Hierophantas cupiissent, numquam potuissent carentes essentiali ratione et modo, quo id fucerent, Linguá nem-- pe: Tum enim nec nomina Deorum, nec cere-

(291)

monias et ritus, nec mythos, nec symbola, nec Hieroglyphica adgredi et impetere potuerunt, corum etiam nominum et vocabulorum ignari.

ART. VII.

Ergo Lingua Coptica alia plane et diversa fuit a Hieroglyphica et Hierophantica veterum Aegyptiorum.

Bibliotheca Coptica et Hierophantica per quatuor circiter saecula una et simul vigent in eadem Regione, in iisdem Urbibus Aegypti. Bibliotheca Coptica caret quacumque disciplina, quacumque parte Bibliothecae Hierophanticae. Atqui id fieri nullo pacto petuit, nisi data absoluta Linguae diversitate. Ergo Linguam Copticam penitus diversam extitisse a Hierophantica tenendum est.

CAPUT III.

Quoniam plurimas voces Theologicas et Metaphysicas, plurimas Ethicas, et Politicas, non a Hierophantis suis, sed a Graecis externis Coptitae sunt mutuati, necesse est Hierophantas usos fuisse Lingua a Coptica prorsus diversa, et incommunicabili.

ART. I.

Plurimas voces Theologicas, Metaphysicas, Ethicas, Politicas, et usus socialis cultioris Coptitae a Graecis sunt mutuati.

Patet id lectione quorumcumque Librorum Copticorum, sive originalium, sive ex Graeco conversorum: patetque ex Lexicis Copto-Arabicis, quae ipsi Coptitae in usus suos sub Arabum dominio concinnarunt. Ex quibus omnibus tanta vis Graecorum vocabulorum colligitur, ut Kircherus aliquando Linguam Graecam a Coptica, contra Isaacus Vossius, et Stephanus Rittangelius Copticam a Graeca fluxisse autumaverint: Et plures cum Pfeiffero viro doctissimo Semi-Graecam dixerint Linguam Ecclesiae Copticae.

ART. II.

Graeva verba, quae Coptitae a Graecis sunt mutuati non ex necessario utriueque Gentis commercio, sed ex vera inopia Linguae Copticae recepta sunt.

Populi victi, qui certa et clara Lingua utuntur, paucissima tantum vocabula, et quae maxime nova munera spectant, a victoribus mutuantur: Contra Populi, qui incertà adhue et imperfectà Lingua utuntur, sive victores, sive victi, a Populo sive victo sive victore plurima vocabula et avide arripiunt. Graeci a Romanis victi nulla fere vocabula adoptarunt. Syri et Palaestini haud multa: a Graccis et Romanis. Romani etsi victores plurima a Graecis, Hispani et Galli omnia fere a Romanis. Gesmani plura. Nos Itali a dominatoribus Hispanis, Gallis, Germanis paucissima: Angli a Gal lis innumera susceperunt. Si igitur Coptitae tertio et quarto saeculo Christiano usi fuissent Lingua certa et perfecta, vix paucissima, et ea tantum, quae Religionem singillatim spectarent, adsumsissent, non vero tantum numerum, qui sextam fere partem totins Linguas exacquet. Igitur ex vera inot pia et imperfectione Linguae suae vocabula a Graecis mutuari potnerunt Coptitue; set ipropuerea hand recte Commércium cum: Graccis caussant veram adoptionis tot vocum cum alins pluribus autumavit Etienne Quatremère. Recherch: p. 16:17. katan basa takun tahun kan basa basar

The same of the second states and the second second

ART. III.

Etsi concedatur in Libris Coptitarum occurrere semper verba Coptica aequipollentia verbis Graecis adoptatis, semper verum esset ex vera imperfectione Linguae Copticae ea olim fuisse recepta.

Nonnulli animadvertentes saepius verbis Graecis adoptatis substitui voces Copticas, inde collegerunt Linguam indigenam fuisse copiosam et plenam, et verba Graeca omnino debenda Interpretibus imperitis, et laboris impatientibus. Vid. Quatremère Recherch. p. 18. Sed hi partium studio evidenter abripiuntur. Primo, quia centuriae sunt verborum Graecorum in libris Copticis, quae non posint rite exprimi per aequipollentia Coptica. Et Lexica Copto-Arabica IX. X. Xl. saeculo Christiano condita, quum' vel Graecorum nomen dedidicissent Coptitae, intimam et absolutam necessitatem vocabulorum Graecorum innumerorum invicte demonstrant. Eoque magis, quod numquam in istis Lexicis de huiusmodi aequipollentia agitur, et de qua, si extitisset, erat necessario agendum, et agen facillimum erat, ne adolescentes et Tirones in gravissimos errores passim prolaberentur. Notura porro aliunde est quam sint rara Verba aequipollentia et maxime in Linguis originis et ingenii diversi. Secundo, quia etsi omnes prorsus voces Graecae possint per Copticas expelli, non inde fit illas olim non fuisse adoptatas ex verà inopia Linguae Copticae. Omnis Lingua, cui sint 1000. vel etiam 500. Radices propriae et suae, ita potest excoli, et ditari, ut quicumque numerus vocum peregrinarum possit penitus expelli. Si Latini voluissent excolere Radices suas, potuissent omnia Graeca vocabula expellere, et si modo Angli vellent revocare Radices suas Saxonicas, possent expellere omnes voces Romaicas. Et aiunt modo Neograecos acriter incumbere, ut voces Italicas, Turcicas, Albanenses ex Lingua sua expellant. Sed quid tum? Semper verum et certum erit Romanos, Anglos, Neograecos, et adeo Coptitas verba Graeca, Romaica, Italica adoptasse, quod propria vel prorsus deessent, vel essent incertae, ambiguae, et non ita exploratae et desisignificationis. Et propterea cum Coptitae per quatuor fere saecula in excolenda Lingua sua graviter incubuissent, haud mirum esset, si plure verba Coptica Graecis aequipollentia procudissent, vel firmassent usu et auctoritate.

Praeterea verba Graeca adoptata non occurrunt in versionibus aliquibus Librorum sublimium, et arcanorum, sed in versionibus Biblicis, quae quotidie Populo praelegebantur, in Homiliis, et Paraenesibus, quae plebi et popello recitabantur, in Sanctorum Vitis, et Actis Martyrum, quae uni versus Populus legebat. Atqui si fuissent Populo omnia vocabula propria, indigena, clara, certa, recepta, numquam is voces ignotae potestatis et peregrinas recepisset: sed statim rejecisset, et propria substituisset. Et si imperitus aliquis Interpres, ausus fuisset peregrina patriis praescrie, statim versionum cura aliis doctioribus et solertioribus tradita fuisset, et peregrina fuissent expuncta, et patria reposita. Ergo verba Graeca a Coputis adoptata ex vera inopia et imperfectione Linguas Copticae adoptata fuisse tenendum

A R.T. IV.

Linguam Hierophanticam et Hieroglyphicam Aegyptiorum ne tertio quidem, quarto, et quinto saeculo Christiano eguisse vocibus Graecis Theologicis, Ethicis, Politicis, quas Coptitae a Graecis adoptarunt, certum est.

Nam Graeci, Latini, Syri, Alexandrini, et alii aliarum etiam Gentium, qui per haec saecula floruerunt, et de Hierophantis Aegyptiorum egerunt, et quorum plures superius pag. 286. citavimus, constantissime et unanimes eos, ut adhuc doctos, sapientes, et pluribus et profundis disciplinis instructos praedicarunt, Libros eorum recensuerunt, et Titulos recitarunt. Atqui si Linguas suae literatae desuissent illa vocabula, quae Coptitae a Graecis adoptarunt, non Librum unum, non Disciplinam unam excolere potuissent, sed omnium mortalium imperitissimi extitissent. Ergo certissimum est Linguam sacram et Hieroglyphicam Acgyptiorum minime eguisse, ne IV. quidem, vel V. saeculo Christiano, vocibus Graecis, quas Coptitae adoptarunt.

ART. V.

Si Coptitae Linguam suam per Graecam quidem, non per Hierophanticam perfecerunt, utique Lingua Hierophantica diversa fuit a Coptica, et incommunicabilis.

Coptitae et Hierophantae per quatuor circiter asecula in eadem Regione una vivunt et scribunt. Voces, quas Coptitae mutuantur a Graecis, exceptis iis, quae singillatim Religionem Christianam

spectant, si minus sono, sunt potestate et vi in Lingua Hierophantica. Atqui Lingua cui ingens numerus vocum est, diversa est a Lingua cui idem numerus deest, et Lingua, quae defectui alterius non succurrit, dum Gentes una vivunt et degunt, est incommunicabilis. Ergo Lingua Hierophantica Aegyptiorum alia omnino fuit a Coptica, et Coptitis incommunicabilis.

CAPUT IV.

Quoniam nomina propria Regum, Sacerdotum, et reliquorum etiam Civium Aegyptiorum nullas claras origines, nulla certa Etyma in Lingua
Coptitarum nanciscuntur; Linguam,
Copticam a sacra et Hieroglyphica,
vel ab originali et vere propriu et patria Aegyptiorum diversam extitisse
fatendum est.

ART. I.

Penes omnes Gentes saltem cultiores Nomina propria Regum et Civium habent saepius clara et certa Etyma vel in Lingua Sacra et Theologica, vel in Patria et propriu.

Nam Nomina propria, vel sumuntur a Nominibus Divinis et Sacris, vel a vocibus Patriis, quibus plerumque gesta, facta, casus, vices, proprietates corporis, vel dotes animi, vel vota, desideria, et auguria significantur. Adeoque certum est pleraque saltem Nomina propria, quae apud aliquam Gentem obtinuerunt, vel in Linдца Theylogica, vel in Patriá etyma clara et origines certas nancisci. Et re quidem vera data Sylloge nominum propriorum Hebraicorum, Phaeniciorum , Punicorum , Arabicorum , Graecorum , Latinorum, Gothicorum, Sinensium etc. plurima ex ils certissima etyma in Lingua Patria vel Sananciscuptur. Data vero Sylloge Nominum recentiorum Gentium Europaearum, etiam ex eis plurima per Linguas vel Sacras et Theologicas; vel Patrias clare et perspicue intelliguntur. Adeo ut omnino certum et exploratum habendum sit: nullam esse Syllogen Nominum propriorum receprorum apud Gentem paullo cultiorem, ex qua duae saltem ex tribus partibus per Linguam Sacram, vel Patriam non intelligantur, et perspicue explicentur.

ART. II.

Nomina Regum, Sacerdotum, et reliquorum etiam Civium Aegyptiorum certas origines et clara etyma in Lingua Coptitarum haudquaquam nanciscuntur.

Id plane constat ex tentaminibus vanis et irritis, quae susceperunt et protulerunt Claudius Salmasius, Mathurinus La Croze, Ernestus Jablonski, Reinoldus Forsterus, Augustinus Georgius, Ignatius Rossius, Georgius Zoega, Guillelmus Drummondius, et si qui alii adhuc sunt. Irrita autem, dixi, quia Viri literati haud probaruat, et receperant. Quin plures aperte respuerunt, ut Akerbladus sur l'Inscript. de Rosette p. 51. Etienne Quatremère Recherch. p. 25. 26. et acrius etiam Ignatius Rossius Notula ad me missa circa annum 1817. etyma quidem ab aliis tentata reiecit.

ART. IIL.

Etiantsi verum esset pleraque Nomina propria Aegyptiarum facta esse ex Nominibus Deorum, quod falsum est, seque comper verum esset Elyma eorum in Lingua Coptica non inventri.

Nam potissimum Nominum Divinorum Etyma et origines clarae, certae, rationales in Lingua Copuça inveniri non possunt. Et curae acerrimae: Doctorum Virorum, quos modo citavimus, maxime ad detegendas origines Nominum Divinorum firerum, ut apud ceteras omnes Gentes, facta exnominibus, Divinis negati non putest. At ea esse pleraque vel plurima fatsum est. Et qui is affirmat, ut, affirmare videtur Champollionus iunior in suo Precie pag. 108. 109. is haud respexit ad nomina Regum Aegyptiorum, quae colliguntur ex Manethone, Eratosthene, Herodoto, Diodoro, Syncello, aliisque; nec ad Nomina Civium etiam Aggyptiorum, quae ex Papyris demoticis sunt per hos annos eruta: inter quae ingens est omnino numerus Nominum propriorum, quae ad nota Nomina Deorum Aegyptiorum impossibile est, rationali modo referre: Et utraque sive humana siye divina Nomina impossibile est per clara et perspicua Etyma ex Lingua Coption derivare et deducere.

ART. IV.

Inscile offirmatur ex tenuitate Lexici Coptici tentari recte et apte non posse Etyma No-minum propriorum Aegyptorum.

1. Nam primo, quum supersint versiones Copticae totius vel fere totius veteris Testamenti, sive universae Bibliothecae Hebraicae; quum supersint versiones Novi Testamenti, et aliquot Conciliorum, et Liturgiarum, et Homiliarum Graecarum, quae respondent insigni parti Lexici Graeci; quum supersit ingens adhuc numerus Homiliarum, Vitarum, Actorum originalium, quum adsint plura Lexica genuina Copto-Arabica IX. X. XI. XII. Saeculi, superest omnino Copticum Lexicon, quod vocum indicalium numero ipsum Latinum Lexicum superet Adeoque servari adhuc in MSS. Codicibus Copticis plenum Gentis Lexicon certum est.

2. Secundo, ut in data Sylloge Nominum propriorum aliqua pars explicetur haudquaquam requiritur Lexicon absolutum et plenum Linquae corum, sed quandoque satis sunt aliquot Vocum centuriae. Si quis vult scire potestatem Nominum propriorum Prosperi, Felicis, Innocentii, Clementis, Pii etc. vel Eusebii, Timothei, Theodori, etc. haudquaquam necesse est, ut quis absoluta Lexica Latina vel Graeca exquirat, sa-

tis est levis usus harum Linguarum.

3. Et prosecto id fieri necesse est; quia pléraque Nomina propria a casibus obviis, et notis, a votis et desideriis communibus et solitis imponuntur. Si ergo Nomina propria Aegyptiorum ex vocibus Linguae Copticae fuissent desumta, pleraque datis tantum aliquot Homiliis et Vitis,

et Actibus Martyrum perspicue explicarentur. Et profecto si Ignatius Rossius in suis Etym. Aegypt. non pauca Nomina Coptica Plantarum ita feliciter per Lexica vulgata tentavit, ut consensum vel invito extorqueat, quidni sive ipsemet sive alii idem praestitissent per cadem Lexica in Nominibus propriis humanis et divinis, si radices corum revera fuissent in Lingua Coptitarum? Inscite igitur affirmatur ex tenuitate Lexici Coptici Etyma Nominum propriorum Aegyptiorum non inveniri.

ART. V.

Ergo praeter Linguam Ecclesiae Copticae fuit alia Lingua in Aegypto, ex qua sive recta, sive per Temuras et Lexeotropos, sive per alias rationes nomina propria Personarum peterentur.

Nam si Nomina propria absque Etymis et originibus suis esse nequeunt, et impossibile est
obtinere per Linguam Copticam clara et rationalia Etyma illorum Nominum propriorum, utique alia Lingua esse debuit, ex qua sive recta
et immediate, sive per Sacerdotalem aliquam artem,
per Temura, et Lexeotropos, per versionem Steinmatum Hieroglyphicorum, et eorum Crypticam
interpretationem Nomina propria peterentur; et
ex qua adeo huiusmodi Etyma petenda sint.

CAPUT V.

Quoniam Lingua Communis et Popularis Aegyptiorum ab ipsa aetate Josephi Proregis usque ad saeculum
tertium Christianum varia, inconstans, mixta, hybrida fluxit, nequaquam haberi potest pro Lingua Hueroglyphica necessario constanti, fixa,
certa, et homogenea a vetustissimis
suis initiis usque ad sextum Saeculum Christianum.

ART. I.

Omnes Linguae Sacrae et Theologicae, maxime in Regiminibus Casticis et Hierarchicis certae, fixae, immotae constituuntur,

Nam quum cogitemus per verba, et verba saepissime unius literulae immutatione fiam diversa, adcoque literula una addita vel detracta in Heterodoxiam labi sit pronum, ut in quaestione Ariana factum est: hinc omnino necesse est, ut qui Systema aliquod Theologicum condere vel propagare ament, primum omnium condant vel adoptent Linguam copiosam, certam, accuratam. Quod longe magis est necessarium in Regiminibus Casticis: In istis enim nisi universa Hierarchia Sacerdotalis in unum corpus, et in unam quasi mentem et voluntatem componatur, statim Regimina ipsa corruunt et immutantur. Atqui si Lingua Sacerdotalis est adhuc incerta, fluxa, hybrida, imperfecta, Heterodoxia necessario

consequitur, Heterodoxiam turbie, divisiones, partes, et adeo dissolutio systematis Politici. Quamobrem, si certum est invaluisse apud aliquam Gentem et durasse per plura saecula Regimen Casticum et Hierarchicum, aeque certum habendum est Linguam Saeram et Sacerdotalem fuisse per plura saecula certam, fixam, immotam. Ex profecto si Codices Religiosos omnium Gentium, quibus sunt, inspicionus et consideramus, Pentateuchum, Evangelia Graeca, Latina, Syra etc. Koranum, Vedas, Kingos etc. Linguam eorum, ex quo conditi et propagati sunt, omaino fixam, immotam, eamdem deprehendimus.

ART. II.

- Linguam Sacram et Hieroglyphicam Aegyptiorum durasse fixam, vertam, homogeneam a suis initiis ad finem usque ex ipsorum Monumentorum inspectione, et Scriptorum auctoritate certum est.
- 1. Nam Schemata fundamentalia Scripturue Hieroglyphicae eadem prorsus sunt in omnibus Monumentis Aegyptiorum genuinis cuiuscumque aetatis, cuiuscumque loci, cuiuscumque conditionis, nullo excepto: Et propterea una omnino Scripturae Lingua in quacumque aetate esse debuit. Conspicitur quidem in Schematibus reliquis aliqua diversitas et varietas, sed haec Schemata sunt Symbola determinantia; et pletumque in arbitrio Scriptoris posita: Adeo ut in eodem loco, et in eodem tempore, una prorsus et eadem Lingua, potuissent condi plures Inscriptiones Hieroglyphicae multum inter se quoad Symbola determinantia discrepantes.

2. Praeterea ii ipsi literati viri Aegyptii, Alexandrini, Syri, Palaestini, Graeci, Latini, qui Hieroglyphica attigerunt tertio, quarto, quintove saeculo Christiano, omnes et vetustatem, et durationem eorum constantem et immobilem vel indicarunt, vel demonstrarunt. Inter quos laudandi praecipue sunt Clemens Alexandrinus, Porphyrius Phoenix, Plotinus Aegyptius, Iamblichus Syrus, Proclus Lycius etc. etc.

ART. III.

Omnes Linguae, quae non sunt Grammatodynamicae et Temuricae, carentque Bibliotheca Classica et Populari, necessario variae, inconstantes, hybridae fluunt.

Unae Linguae Grammatodynamicae, et Temuricae vi ipsius Grammatodynamis et Temurae servari possunt constantes et immotae ore et traditione. Sed omnes ceterae Linguae Physiophonicae, vel data opera etsi sollertissime factae et compositae, et multo magis, quae depravatae et corruptae sunt, ubi non sit praesto Bibliotheca Classica magna, selecta, insignis, necessario variae et inconstantes fluunt; quum nullae sint in eis vires propriae et immotae, quibus serventur incorruptae, et plurimae contra caussae, et ingentes vires corruptionis et immutationis sint praesto in imperitia et ruditate Vulgi, in licentia pronuntiationis, in commixtione familiarum et tribuum heteroglossarum, in cursu ipso Rerum humunarum.

ART. IV.

Coptitarum Lingua nec Temurica est, nec Grammatody namica, caruitque Bibliotheca populari usque ad saeculum quartum Christianum.

Linguam Copticam non esse Temuricam, sive voces eius per Literarum transpositionem non gignere alias voces aeque probatas et receptas cuicumque animadvertenti evidens est. Non esse Grammatodynamicam eius balbuties, et hiatus aeque evidenter demonstrant. Nullos tandem Libros Lingua populari Aegyptiorum descriptos et receptos ante Versiones Bibliorum Christianorum extitisse aeque constat. Qui autem putaret aliquo numero Actuum et Syngrapharum socialium emtionis, venditionis, locationis, donationis posse linguam communem alicuius Gentis constitui et figi erraret. Hoc enim pacto Dialécti peculiares potius singularum urbium et oppidorum separantur, quae Dialecti semper inter se sive multa sive minore diversitate laborant, numquam Lingua una, et communis constituitur certa, et immota.

ART. V.

Populum Aegyptium ex pluribus, et diversis Gentibus fuisse composium ex ipsis Monumentis patet.

Qui Mumias, Statuas, Anaglypha, et Dramata Aegyptiorum attente explorarunt quinque varietates humani Typi in Aegypto extitisse deprehenderunt 1. Scilicet Typum Indicum sive, ut ego teneo, Chusiticum vetustissimum ad Sinum Persicum. 2. Caucaseum vel Assyrium. 3. Arabicum. 4. Copticum. 5. Aethiopicum vel Nubicum Adeoque dubitari non potest, quin Populus Aegyptius olim ex Assyriis, Persis, Syris, Arabibus, Nubis coaluerit. Praeterea fuisse adhuc sub Ptolemaeis in Aegypto incredibilem varietatem colorum, et formarum humanarum patet ex Papyris Graecis sive Syngraphis Civilibus ibi inventis. Vid. Papyr. Aegypt. interpr. Aug. Boeckio etc.

ART. VI.

Populum Aegyptium a vetustissimis temporibus usque ad Romanos ex diversarum Gentium colluvie coaluisse ipsa Historia Aegyptiorum evincit.

- 1. Scilicet ab ipsa aetate Mosis, et Exodo Hebraeorum exercitus ingentes Pastorum Inachidum, Phoenicum, Syrorum, Philisthinorum, Scytharum Aegyptum oppleverunt, ut prolixius in Chronicis, Deo dante, disseremus. Quin paullo post Arabo-Chusitae et Nubiam et Thebaidem occuparunt. Et qui putaret omnes has Tribus post tria vel quatuor saecula dominationis et morae penitus fuisse ex Aegypto pulsas, parum gnarus esset Rerum humanarum.
- 2. Sub Davide Hebraeorum Rege plurimi Idumaei, ut gladium Ioabi effugerent, in Aegyptum concesserunt.
- 3. Sub Roboamo Sesostris ille celeberrimus infinitum vulgus et servitia innumera ex pluribus et diversissimis Gentibus Aegypto intulit.

4. Sub Asa et aliis Regibus successoribus plurimae tribus Aethiopum Aegyptum occuparunt, et per tria fere saccula habuerunt.

5. Sub Achazo, Ezechia, Iosia, Ioachimo,

Sedecia plurimi Syri, plurimi Palaestini, plurimi Hebraei refugium in Aegypto quaesiverunt adversus infandam atrocitatem Regum Assyriorum et Chaldaeorum.

6. Sub Imperio Persarum praeter ipsos Persas plurimi erant in Aegypto Libyi, Phoenices,

Cares, Graeci.

7. Et sub ipsis Ptolemaeis praeter Macedones et Graecos, Syri, Samaritani, et Hebraei plurimi.

ART. VII.

Constat ergo ex Monumentis et Historia Populum Aegyptium usque ad tertium et quartum saeculum Christianum usum fuisse Lingua varia, inconstanti, hybrida.

Nam si Gentes heterogeneae, necessario sunt etiam heteroglossae, si impossibile est Gentes diversorum climatum et aliae originis in eadem pronuntiatione consentire, si Linguae non Temuricae ubi Bibliotheca populari non adiuventur, fluxae et inconstantes necessario sunt, tenendum utique est Linguam Aegyptiorum usque ad IV saeculum Christianum hybridam et inconstantem fluxisse.

CAPUT VI.

Antiquam Linguam Popularem Aegyptiorum fuisse variam, inconstantem, et plurimum diversam a Lingua Ecclesiae Copticae directis argumentis et testimoniis demonstratur.

ART. I.

Lingua Ecclesiae Copticae una ex Linguis est, quae maxime discrepat a quacumque dialecto Linguae Semiticae.

Nam quidquid sit de paucis aliquot congruentiis, quas praesertim Barthelemyus animadvertit, et recensuit in Act. Acad. Inscript. Tom. XXXII. pag. 215. quidquid sit de serie quadam vocum Copticarum, quarum etyma in dialectis Semiticis perspicua, et certa visa sunt Pfeissero in Critica Sacra p. 782. etc. Rossio de Etymolog. Aegypt. ct aliis doctis viris, quidquid sit de Etymis Temuricis, Homiophonicis, Homiodynamicis, aliisque arcana et secreta arte confectis, quae hic nec spectantur, nec spectari possunt, tanta est diversitas vocum et sonorum, tanta discrepantia Grammatices, ut merito inter Linguas a Semiticis diversissimas collocaverint Kircherus, Renaudotus, Beyerus, Wilchinsius, Assemanius, Picquesius, Edwardus, Hottingerus, Lacrozius, Iablonskius, Dydimus Taurinensis, Georgius, Quatremerius aliique plures maxime ex recentioribus.

A R т. II.

Lingua popularis Aegyptiorum tempore Iosephi Proregis et Mosis Legislatoris longe propior Hebraicae esse debuit, quam Lingua Ecclesiae Copticae.

1. Nam primo Voces Aegyptiae, quas Moses in Genesi et Exodo nobis servavit, non occurrunt homophonice et homodynamice in Lexico Coptico, quod habemus, vel possumus habere: Et qui ex radicibus Copticis eas deducere conatisunt, ut Pfeisserus, Lacrozius, lablonskius, Rossius, Marcellius, Drummondius, alique ita aegre, et parum apte essecrunt, ut doctorum Virorum suffragia minime retulerint. Atqui contra si Voces illas Aegyptias per radices Semiticas tentamus, longe propiorem homiophoniam, et opportunissimam homiodynamin nanciscemur.

2. Vox Aegyptia ABRK Genes. XLI. v. 43. est ipsum Hebraeorum BRK, quod est genuflectere, prosternere se, benedicere, fausta prospera precari, salutare, quae non modo oppoitunissima, sed necessaria proposito. Qui maluerunt aperek Copticum caput inclinare, nec ad insolentiam compositionis, nec ad orthographiam, nec maxime ad mores Orientalium cogitarunt; Nam etiam aetate Abrahami et Iacobi, prosternebant humi se pronos ad Personas eminentiores et digniores, non caput tantum inclinabant.

דרעה פרעה Pharao est ipsa vox Chaldaica profundae et opportunissimae sententiae, facta ex פרע Phro, et און אסד אסד. significat enim 1. Iudicem, arbitrum, 2. Vindicem, ultorem, retributorem: 3. Serenum tamen tranquillum, 4. Legibusque so-

lutum, 5. Pastorem, Rectorem, Regem. Quae omnia sunt vel esse debent in Rege; et Pharaonem Aegyptiis significasse Regem testis est Iosephus Flavius in Antiq. Libr. VIII. cap. 2. pag. 269. Africanus apud Eusehium in Excerpt. Scaligeri pag. 20. D. Hieronymus in Cap. XXIX. Erechiel. aliique. Qui respexerit ad ineptum et heterophonum Coptitarum ouro vel pi-ouro, quanti suerint Aegyptii, quantus Moses prorsus ignorat.

4. IN AVN, NAN Deus Coeli, utque plurimi tenent ipse Sol, vox est apud plerosque Semitas recepussima, et summa probabilitate Hieroglyphice facta, scilicet ex contractione vocum IN AVN, IT EVN, IT OVN, IT OIN, ex quibus exsuperantissima quaedam potestas colligitur, et quam etsi impie potuit Ieroboamus Rex Israel, cui divina Lex ignota non erat, Sanctissimo nomini Dei Opt. Max. substituere. Quid dabunt Coptitae praeter

tenuissimum uoini lucem?

4. משה MSCE Moses est vox pura Hebraica, et qui nescio quam Moui aquam Coptitarum obtrudunt mendacem faciunt Prophetam veracissimum, qui semper eodem modo nomen suum scribit. Et Mou-si, immo Mou-ggi, vel ut scribit Rossius Moougiai, scriptum שמה Msce a Mose literatissimo nesas est cogitare. Verum quidem est Iosephum Flavium, et alios etiam ex Veteribus nomen Mosis a liberatione ab aquis deduxisse, et Mo aquae Aegyptiorum meminisse, quasi esset mo-yses. Sed nullum est horum testimonium prae Mosis auctoritate. Eoque magis id profitemur, quod si huiusmodi Etyma vera essent propositum nostrum magis firmaretur; Nam NO MA Arabice pariter aqua est, et liberare etiam Hebraice est 1800, quod ipsum est ise Iosephi Flavii; ex

quibus potius pateret Linguam Aegyptiorum tempore ipsius Flavii Iosephi resertam suisse vocibus

Arabicis, et Hebraicis.

5. Nomen Aegyptium Iosephi Proregis est צענון TZPHNT DYD PHONC, vel ut habet Textus 8amaritanus פענה Phone, et secundum Philonem Iudaeum, Iosephum Flavium, Onkelosum, Ionathanem, secundum Auctores aliarum versionum Orientalium, secundum Rabbinos plurimos, et plures Ecclesiae Patres eruditissimos significant Revelatorem, narratorem Arcanorum, et secretarum rerum, ut iam pluribus animadverterunt Kircherus in Prodr. Copt. pag. 123 etc. et Pfeifferus in Oper. Philologic. Tom. I. pag. 568 etc. Attamen qui Etyma Coptica quaerunt, vel ah ista sententia, vel ab illa vocum orthographia recedere coguntur. Contra vero one est vox pure Semitica, et significat respondere, responsa dare, et omnino de rebus futuris, secretis; canere fata, augurari, quod plane congruit: Tum מל тzpны est ipsis Semitis abscondere, celare, quod aeque opportunum. Quamobrem si demus Aegyptios proprietate Sermonis sui litera & PH PI usos ut verba facerent nomina, adeo ut, si Tu one sit respondere, פּענה PH-ONE sit qui respondet: Omnino Iosephi nomen Aegyptium fuit, qui respondet de arcanis et ignotis rebus, qui revelat futura: Idque eo magis teneo, quod vox one Semitis sit 1. loqui disserere, respondere, 2. afflictus, vexatus, oppressus, 3. Dives, locuples, beatus: quae omnia Iosepho congruunt, et vitam eius quasi in compendio continent. Atqui Veteribus nomina summa sollertia imponebantur. Ergo Iosephi nomen Aegyptium per etyma quidem Hebraica egregie, per Coptica non nisi incongrue potest tentari.

6. Tenue quidem est hoc Specimen, sed ex necessaria analogia late ampliari potest. Adeo ut tenendum omnino sit plurimas voces Aegyptias tempore adhuc Mosis fuisse Hebraicis proximas et similes. Et tum Lingam Popularem Aegyptiorum fuisse tantum Dialectum Semiticam corruptam et depravatam, non vero linguam penitus et radicitus diversam, ut Coptica est: Quod iure et recte tenuerunt Bochartus, Pfeifferus, Thomassinus, Passerius, De-Guignesius, Drummondius, aliique.

7. Fuisse praeterea Linguam Aegyptiorum tempore Mosis longe propiorem Hebraicae, quam Coptica quarti saeculi Christiani ex comparatione Alphabetorum luculentius eruitur. Copiitas enim caruisse y Tzade, y Huain, Zain, 7 Daleth D, vel Tau T certum est. Atqui ex Orthographia Mosaica aeque certum est has ipsas literas, vel plane simillimas in Alphabeto orali Aegyptiorum aetatis suae et superioris extitisse. Auctoritas autem Mosis est summae prorsus et invictae auctoritatis, quidquid audacter et inscite in Lancium, qui veritatem ea in re tuebatur, Champollionus iunior fuisset oblocutus In Bullett. de Ferussac. Aout. 1825. pag. 86. 87. Nam divinus ille et veracissimus Moses quadraginta annis versatus est intime cum Aegyptiis, et linguam eorum et disciplinas onines perfecte novit et calluit. Tum si Literae radicales Generis humani non sunt amplius quam viginti, ut saepe animadvertimus, et si in Alphabeto Mosaico XXII. literarum sunt plures literae homiophonae ad pronuntiationis varietates indicandas, fuerunt utique Mosi omnia adiumenta, ut plures literas Aegyptiorum sive prorsus perfecte sive proxime exprimeret. Contra vero Alphabetum Copticum est eductum ex Graeco II

vel III. Saeculo Christiano, ut supra pag. 285. 286. animadvertimus. Et adeo velle Alphabeto huiusmodi definire pronuntiationem Aegyptiorum aetatis Mosis longe magis absurdum est, quam pronuntiationem Inscriptionis Duillianae ex Alphabeto orali plebis Neapolitanae velle decernere. Atqui Alphabeto Coptico desunt quatuor saltem literae, quae sunt in Alphabeto veterum Aegyptiorum, et Hebraeorum: Ergo Lingua veterum Aegyptiorum longe propior esse debuit Hebraicae, et ceteris Semiticis, quam Lingua Coptitarum quarti saeculi Christiani.

ART. III.

Psammitici Saitae aetate nobiliores saltem Classes Aegyptiorum Lingua non Coptica, sed dialectis Semiticis propiore loquutos fuisse tenendum est.

Automolos gentem 'Aethiopicam ortos esse ex Aegyptiis narrat Herodotus Libr. 11. c. 31., et post eum Aristoteles Politices III. c. 26. Diodorus Siculus Lib. I. Biblioth. c. 67. Pomponius Mela Libr. III. cap. 9., et Plutarchus de Exsilio Oper. II. p. 601. nempe ortos ex illis 240,000 viris, qui sub Psammitico Saita rebellarunt, et transierunt ad Aethiopes. Eos dictos Automolos tradit Herodotus, quod Aethiopes ad suam sinistram cos collocarunt. Atqui sinistra manus Hebraeis quidem est Syris esse solet אחבר, אחבר ATML. Automolis ergo fuit nomen Semiticum. Eorum autem situs et Regio nec multum citra, nec ultra, sed plane in ipsa Axuma est collocandus: Et quum שאמ scam sit Syris et Arabibus sinistra, et Automolos dictos ab

aoxau sinistra scribat Herodotus, et Axum sit insum num Ascm loco new scam, Axumitas ab Automolis derivatos omni iure tenere possumus. Praeterea idem Herodotus addit Aethiopes veteres adventu Aegyptiorum factos cultiores et humaniores. Et quoniam cultiores et humaniores Populi numquam deponunt Linguam suam, ut incultiorem et deteriorem suscipiant, quum Lingua ipsa sit maximum tum argumentum tum instrumentum civilitatis: Ideo tenendum est Automolos vel tradidisse potius veteribus Aethiopibus linguam suam cum civilitate, vel suam certe non deposnisse. Atqui ex Lexicis Abissinicis sive Gheezicis. sive Amharicis nulla series vocum Copticarum potest colligi, prolixa vero et amplissima Semiticarum. Ergo tenendum est Aegyptios circa tempora Psammitici Saitae non Lingua Ecclesiae Copticae, sed Lingua Semiticis dialectis propiore locutos fuisse.

ART. IV.

Aegyptii cum quibus Herodotus versatus est diversi habendi sunt a Coptitis Christianis tum forma corporis, tum moribus et Linguá spectatá.

Colchi sive Colchidis ad Pontum Euxinum incolae Herodoto Libr. II. Cap. 104. 105. Pag. 125. 126. sunt Aegyptii origine, quod utrisque esset color cutis niger, capillus crispus; quod utraque Gens uteretur circumcisione, eâdem Linguá, et omni vitae genere prorsus simili. At Coptitae sive Aegyptii, quos recentiores Scriptores Graeci et Latini descripserunt, nec colore valde nigro, nec capillo crispo, nec circumcisi umquam extiterunt. Et si qui sunt, qui maxime a secundo saeculo Christiano circumcisionis Aegyptiae meminerunt, Sacerdotibus reservatam, unisque Hierophantis peculiarem, non populo universo communem tradiderunt. Quod profecto ex silentio Librorum Copticorum est exploratissimum. Numquam enim sieri potuisset, ut Scriptores sacri in Homiliis, Vitis, Actibus, Liturgia superstitiosi moris non meminissent, sive refellentes, et damnantes, sive excusantes si viguisset adhuc in Populo. Vid. Sollier. de Patriarch. Alexandr: pag. 133. 135. Ergo Aegyptii, quos novit et descripsit Herodotus, non sunt ex genere Coptitarum quarti saeculi Christiani; sed alii et diversi: Scilicet fuerunt ex genere Aethiopum, sive Arabo-Chusitarum, qui saeculo X. IX. et VIII. Prochristiano Aegyptum occuparunt et tenuerunt plurima hominum vi. Hi profecto fuerunt colore nigro, capillo crispo, et perpetuo et vulgo circumcisi. Coptitae vero Christiani haudquaquam ex genere Aethiopum sive Arabo-Chusitarum habendi sunt, sed potius ex genere Inachidum, et Scytharum, et Palaestinorum incircumcisorum, qui sub Pastorum nomine diutius etiam Aegyptum habuerunt. Quas origines egregie firmant animadversiones doctissimi Klaprothi de Lingua Coptica in Mem. relat. a l'Asie Pag. 205. vide et Synesium de Provid. 11. Pag. 118. 119. etc. Quamobrem si aetate Herodoti circa tempus Belli Peloponnesiaci Lingua Aegyptia erat adhuc similis Linguae Colchorum, et Colchi eius temporis habendi sunt omnino Aethiopes, fratres Abissinorum, utique Aegyptii, quos spectabat Herodotus, aetate sua loqui debuerunt lingua Semiticae propiori, et a Coptica Ecclesiastica multum diversa.

ART. V.

Ex intractabilitate Inscriptionis Demoticae Tabulae Rosettanae rectissime arguitur Linguam Popularem Aegyptiorum sub Ptolemaeo Quinto immaniter adhuc discrepasse a Lingua Coptitarum quarti saeculi Christiani.

1. Si enim in ca Inscriptione adhibita fuisset Lingua Coptica pura, vel Dialectus plane proxima, quiqui esse possit numerus Literarum et Notarum, ope sexdecim circiter literarum, utque alii malunt quadraginta, exploratae iam potestatis saltem tertia vel quarta pars Inscriptionis fuisset certissima ratione explicata. Atqui nemo adhuc fuit, qui quatuor tantum voces Copticas continuas et contiguas valuisset inde certa ratione et argumento probabili extrudere. Et quoniam Papyros Aegyptiorum sub ipsis Ptolemaeis Graeca quidem Lingua, sed difficillimo charactere descriptas certa tamen et evidenti interpretatione donarunt Peyronus, Boeckius, Saintmartinius, aliique Europaeorum solertissimi viri, nulla alia esse potest caussa tam obstinatae intractabilitatis Inscriptionis Demoticae Rosettanae, et aliarum Papyrorum demoticarum, quam immanis discrepantia Linguae. Si Tentamina Spohnii parata et edita a Seiffartho probari possent, Lingua Aegyptiorum sub Ptolemaeis toto plane coelo a lingua Coptica distitisset, quidquid esse posset nescio quod commune substratum, et elementaris quaedam et initialis similitudo. Sed quoniam quaesita absque datis non sunt, et ignota absque notis; Ignotoque Alphabeto et ignota Lingua nil est notum, ac datum; propterea conamina Spohnii sunt adhue dicenda irra-

tionalia; culpa maxime Editoris Seiffarthi, qui ipsam Inscriptionem Demoticam Versioni non addidit, et minutissimam analysin singularum literarum, et comparationem perpetuam non adiecit; in qua una sunt Elementa probabilitatis et fidei, et sine qua omnia aeternum erunt incerta et ignota. Sed si conamina Spohnii irrationalia adhuc et improbabilia sunt, quia carent demonstratione et fide, ego tamen numquam dicam prorsus falsa et inutilia: Nam quuin plures voces contulissem vidi literas illas Demoticas circiter XVI. a viris solertissimis Akerblad, de Sacy, Ioung definitas saepe recurrere, et fere semper agnosci a Spohnio, adeo ut ego non dubitem, quin plura verba Inscriptionis agnoverit et recte legerit Spohnius. Et hinc possumus iam nunc summa probabilitate colligere Linguam Aegyptiorum sub Ptolemacis gravissime discrepasse a Lingua Coptica quarti saeculi Christiani: Quod iam praesensit Vir ingeniosus Thomas Ioung magno Copticae literaturae damno nuper e vivis ereptus in Museo Critico Maii 1816. pag. 171. 172.

ART. VI.

Quum voces Aegyptiae, quas interpretatione donatas Scriptores Hebraei Graeci Latini servarunt maiore ex parte non respondeant vocabulis Copticis, Linguam popularem Aegytiorum et sub Ptolemaeis ac prioribus Caesaribus graviter discrepasse a Lingua Coptica quarti saeculi Christiani tenendum est.

Collectis et consideratis vocibus Aegyptiis, quas Graeci maxime cum interpretatione nobis servarunt, vix quartam vel quintam corum partem in

libris Coptitarum receptam comperimus, quidquid de eorum Etymis moliti sint praeter ceteros Iablonskius, in Vocib. Aegypt. et Drummondius in Originib. T. II. pag. 398. etc. Et quoniam series harum Vocum habenda est pars aliquota totius Lexici Aegyptii, vix quartam, vel quintam partem Lexici veteris Aegyptii in Lexico Coptico fuisse servatam colligendum est. Adeoque immanem et gravissimam extitisse discrepantiam inter utramque Aegyptiam Dialectum fatendum. Sunt qui de more confugiant ad imperfectionem Lexici Contici. quod nobis est, ad nescio quas tenuissimas reliquias quasi e naufragio servatas. Sed hi vel ignari sunt horum studiorum, vel potius praeiudicio decepti. Nam primo Lexicon Copticum non est in volumine Lacrozii, sed in universa Bibliotheca Coptica, ut iam monuimus superius pag. 500. Secundo in Bibliotheca Coptica superstite continetur Lexicon uberrimum, et longe magis copiosum et plenum prae brevi Bibliotheca Gentis, quam Lexicon Latinum, et Graecum, quae supersunt, prae veteri eorum ingenti et integra Bibliotheca. Tertio Voces et Verba Aegyptia quae adducunt Scriptores Graeci, sunt plerumque obvia, ethica, socialis, et frequentissimi usus, et quae si servassent Coptitae, in omnibus Homillis, et Paraenesibus necessario occurrerent. Quamobrem dubitari nullo pacto potest quin Coptitae secundi, tertii, et quarti saeculi, Christiani reiecissent duas saltem partes veteris sermonis sui, vel ita immutassent et pervertissent, ut agnosci facile nequeat.

ART. VII.

Ergo Lingua Ecclesiae Copticae longe diversa a Lingua Hierophantica et Hieroglyphica habenda est.

1. Lingua Hieroglyphica una, constans, homogenea fuit a XX. circiter saeculo Prochristiano, ad quintum Christianum. Atqui primo saeculo Christiano ne media quidem pars Lexici Coptici quarti saeculi Christiani adhuc existebat. Ita ut si revera adhibita fuisset in Monumentis Hieroglyphicis Lingua popularis et communis interpretatio eorum esset modo omnino impossibilis. Ergo Lingua Communis et popularis Aegyptiorum alia Saeculo Prochristiano XV. alia X. alia V. alia primo, alia IV. Christiano omnino alia et diversa habenda a Lingua Hieroglyphica una, fixa, homogenea, constanti a prima origine sua ad V. etiam saeculum Christianum.

CAPUT VII.,

Lingua popularis Aegyptiorum ob regiminis Castici necessitatem alia et diversa esse debuit a Lingua Hierophantica et Hieroglyphica.

ART. I.

Regimen Aegyptiorum ab antiquis usque temporibus Casticum fuit.

De huiusmodi Regimine ex Veteribus egerunt Herodotus, Plato, Isocrates, Aristoteles, Diodorus, Plutarchus, Aristides, Synesius etc. ex recentioribus Shuckfordius, Nicolai, Cunaeus, Origny, Burigny, Iablonskius, Pawius, Reynier, Pastoretus, aliique plures.

ART. II.

Nullum Regimen Casticum potest institui et servari, nisi Lingua Sacerdotalis alia sit et diversa, saltem ex parte, a populari et communi.

Nam quum omnes Scientiae, omnes disciplinae, omnes artes vocibus et verbis serventur, tradantur, communicentur: Data Linguae identitate inter varias Classes hominum, data est etiam necessario communicatio et traditio Scientiarum, Artium, et Disciplinarum. Quamobrem qui volunt Disciplinas et Scientias esse peculiares alicui certo ordini Hominum, et incommunicabiles, necesse est etiam velle, ut instrumentum ipsum et traditionis et communicationis sit peculiare et diversum. Atqui Regiminis Castici essentia est, ut Classis et Ordo Sacerdotalis unus sit Scientiarum et Disciplinarum custos et servator. Ergo ordini Sacerdotali necessario erit Lingua alia et diversa a Populari et comuni: Et propterea ordini Sacerdotali Aegyptiorum fuisse Linguam propriam et peculiarem diversam a Coptica, et a quacumque alia populari et plebeia Aegyptiorum tenendum est.

ART. III.

Cryptae et Antra Aegyptia, in quibus habitasse Sacerdotes certum est, usum et exercitium Linguae Sacrae et Sacerdotalis evidenter ostendunt.

Nulla enim alia potior esse potuit earum Cryptarum destinatio, nullus usus convenientior, nulla magis probabilis institutio. Nulla Gens esse potuit. nulla Tribus, tam diversa a ceteris hominibus natură praedita, ut pro beata Mundi luce, et benesico aëre mallet ingenti et immani labore tenebras sibi, et aëreni malignum parare, quum nec hostes paveret, nec inopià adigeretur. Adeoque dicendum est Pawium in Recherch. sur les Egypt. T. 11. pag. 49. et alios errare, qui ad nescio quem. Troglodyticismum confugiunt, ut earum Cryptarum et Antrorum redderent rationem. Nec Ascetismus et Mysticismus, nec Dramata Mystica, quae careant Orationibus et Canticis egent antris et specubus profundis. At si necesse est Sacerdotes Casticos sese in Linguá Sacra et Hierographica severissima cura exercere, si filios, fratres, cognatos, affines docere, instruere; si tuto et secure declamare et disserere, si verba seligere, si de vi vocabulorum disputare, si schematibus Hieroglyphicis aptare: Et si impossibile est haec exercitia fieri in Aedibus Oppidorum et Urbium, quia Profani omnino audirent et tenerent formulas Sacras maxime in Aegypio, qua plurimae familiae profanae Semitoglossae semper degebant, necesse omnino fuit Sacerdotes Cryptas et Antra sibi excavare, Cavernas sibi parare, quibus de Lingua et Scripturis suis Lexeographicis possent tuto et diutissime agere, et disputare. Et propterea dubitari non potest, quin Antra illa et Cryptae, quae etiam modo spectantur in Aegypto ut scdes et domus Sacerdotum, sint adhuc testes evidentissimi duplicis Linguae in Aegypto adhibitae Sacrae nempe et profanae, Hieroglyphicae et Popularis, Semiticae et Copticae, vel potius Homiocopticae.

ART. IV.

Manetho Sebennytes Princeps Sacerdotum Aegyptiorum sub Ptolemaeo Philadelpho distincte meminit tum Dialecti Sacrae et Sacerdotalis, tum Popularis et communis.

Nam in Fragmento, quod servavit Iosephus Flavius scribens in Apionem lib. I. cap. 14. distinxit Manetho χοινην διαληχετον ab ίερα γλωσσα, et diversitatem exemplo firmavit. Addidit enim vocem ous in Dialecto communi, κοινή διαλεκτώ, significare Pastorem, et vx hyc in Sacra Lingua Regem appellari. Atqui ous sos revera eodem sono et significatione occurrit in Lexicis Copticis: Ergo Linguae Copticae similis erat Dialectus communis et Lingua Popularis; Ergo Lingua communis et popularis Copticae similis non erat Sacra et Sacerdotalis, sed ab ea alia et diversa. Et re quidem vera vox w hyc apud Coptitas nuspiam deprehenditur, et probabile est inveniri apud Abissinos, qui sunt reliquiae Arabum-Chusitarum, qui Aegyptum habuerunt, apud quos התן co Hyc Regem et Principem significat. Ergo Lingua Coptica quarti saeculi Christiani multum diversa a Lingua populari et communi aetatis Manethonis penitus etiam discrepare debuit a Lingua Sacra et Sacerdotali veterum Aegyptiorum.

CAPVT. VIII.

Popularis revera et plebeia semper extitit Lingua Coptica, numquam Scientifica et Encyclopaedica.

ART. I.

Coptitarum Bibliotheca non Hierophanticis tantum, sed quibuscumque urbanis et civilibus Disciplinis semper caruit.

Nulli enim sunt libri Copica lingua scripti, qui agant de Astronomia, Cosmologia, de Kalendariis; nulli, qui de Arithmetica, et Geometria tractent, nulli qui attingant Cosmographica, Geographica, Chorographica, nulli quibus tradatur Historia Regum veterum, vel recentiorum, Annales Gentis, Chronica Populorum. Nulli Tractatus Rhetorices, Poetices, Musices. Nulli Dialectici, Metaphysici, Physici: Nulli tandem qui de socialibus et civilibus Legibus et praeceptis tractent.

ART. II.

Numquam fieri potuit ut Bibliotheca Coptica penitus careret civilibus et urbanis Disciplinis, nisi Lingua fuisset omnino plebeia et popularis, et alia a docta et Scientifica.

Nam ubi Gens aliqua scribit, et multa quidem scribit, ut Coptica, ubi profitetur Religionem essentia sua literatam, ubi intimo et diuturno commercio utitur Gentium doctissimarum, si una tantum non duplici Lingua vel triplici uteretur ad scribendum, impossible esset, quin bene mala, apte inepte post quatuor saecula Encyclopaediam quamdam Disciplinarum humanarum sibi condidisset. Nam sunt facienda Carmina, adnotanda Facta socialia, laudandi Reges, describendae Regiones, colligendae Leges, emendanda Kalendaria, et ita porro. Ex quo revera factum est ut nullum omnino excitari possit exemplum Gentis, quae plurima per quatuor saecula scribens, et unica Lingua utens, Encyclopaediam quamdam socialis usus sibi non paraverit et constituerit. Et fuit profecto iam a quinto, sextove saeculo Christiano Syris, fuit Armenis, fuit Persis, fuit penitissimis Abissinis ab omni fere cultarum Gentium commercio remotis. Fuit Saxonibus IX. et X. saeculo; fuit nobis Italis, fuit Gallis, Hispanis, Germanis vel in illis tristissimis et horridis saeculis, quae media dicimus, etsi adesset et lingua Sacra sive Latina, qua pleraque revera passim scribebantur. Quidni fuisset etiam Coptitis, si unicâ suâ Linguâ usi fuissent in sua Literatura exornanda?

ART. III.

Nisi Coptitarum Lingua fuisset prorsus Popularis et Plebeia, numquam Bibliotheca Coptica carere poluisset Institutionibus Critices et Exegeseos Biblicae, Institutionibus Historiae et Chronologiae Ecclesiasticae, et Tractatibus Didacticis et plenis Theologiae dogmaticae.

Ubi enim desunt exquisitae Institutiones, et pleni Tractatus Didactici harum Disciplinarum haberi non possunt idonei Antistites et Praesules Ecclesiarum; dari non possunt Episcopi, qui sanam Doctrinam, eo quo par est apparatu doceant, et tradant, qui de Haeresibus iudicent, et eas pro-

fligent, et prosternant, et qui adesse possint Conciliis, sive universalibus, sive Provincialibus, in quibus plerumque eruditio Biblica profundissima, et omnes fere Scientiae sublimiores requiruntur. Atqui Institutiones huiusmodi numquam fuerunt Coptitis: Et Episcopi Coptitae multis Conciliis adfuerunt, et plurimas quaestiones Theologicas agitarunt. Huiusmodi ergo Institutiones alia lingua formandae fuerunt, Coptica ut populari et Plebeia reiecta.

ART. IV.

Lingua docta et encyclopaedica Aegyptiorum a Ptolemaeis ad Kaliphas fuit Graeca, a Kaliphis ad nos fuit et est adhuc Arabica.

Nam revera Manetho Sebennytes Historica, et Chronologica Graece scripsit, Apion Oasites Grammatica et Historica, Zosimus Panopolitanus Historica, et Panodorus et Anianus Aegyptii Chronologica. 2. Pseudo-Petosiris, Pseudo-Necepso, Pseudo-Manetho, Hephaestion Thebaeus, aliique plures Astrologica Graece scripserunt. 3. Ptolemaeus Pelusius Astrologica, Astronomica, Geographica, Musica Graece, 4. Nonnus Panopolitanus, Coluthus, et Tryphiodorus Mythica. 5. Pseudo-Hermes, Pseudo-Asclepius dubio procul Aegyptii, Plotinus Lycopolitanus Metaphysica. Hermapion, Horus-Apollo Aegyptii dubio procul Hieroglyphica. Et ita porro alii plures, quorum hic non vacat Catalogum adtexere.

2. Occupatâ deinceps ab Arabibus Aegypto, et Arabica Bibliotheca constituta, eâ statim usi sunt, eâque prorsus omnia sua describunt et tradunt hactenus omnes Coptitae. Quin quum tandem X. ct XI. saeculo Christiano sensissent necessitatem Annalium, et Chronicorum, ea non Coptica lingua obscura, ambigua, plebeia, sed nobilissima Arabica scripserunt. Et ita profecto fecerunt, ut eodem tempore ostenderent nullas originales historias ab Ecclesiae constitutione sibi Linguâ Copticâ descriptas adfuisse, nulla Chronica accurata a patribus suis Coptitis condita, et tradita; nulla Adversaria Historica et Chronologica a Monachis suis parata se advocare in auxilium: Sed plerumque fabulis et traditionibus ineptis, et apocryphis, ubi a Graecis recedunt, pro innato Gentis ingenio mira propensione indulgent. Quae iam ut par erat animadverterunt praeter ceteros Sollier, Assemanius, Renandotus de Patriarchis Alexandrinis agentes.

CAPUT IX.

Coptitarum Lingua intrinseca sua constitutione plebeia est et indocta.

1. Primo, quia ei sunt characteres Linguae infantilis et balbae. Nam frequentissimus est usus literarum b, p, f, m, quae ita saepe cumulantur et acervantur, ut veram balbutiem imitentur.

2. Secundo, quia abundat articulis absurdis. Sunt Linguae non absurdae, quae carent articulis; sunt Linguae, quarum nomina carent casibus. Sed esse Linguam cui plures articuli, et nulli fere casus sint est incredibile. Nam adsunt inutiles voculae, et sermo est interea obscurissimus. Ubi contra si quis illos articulas in voculas signantes casus transformasset, linguam claram et perspicuam ex abscurissima levissimo negotio instituisset. En character Linguae pleheiae: Si eam curassent Viri

Docti et sollertes impossibile est, quin tantam ab-

surditatem emendassent.

3. Tertio, quia Monosyllaba Somatophonica, et reduplicata sunt plurima. Voces Somatophonicas, Cineseophonicas, Mimophonicas, ut tup tup, tric trac, mbo mbo etc. quas non recte Onomatopoeas vocant, esse saepius utiles in Linguis Physiophonicis negari non potest: Sed aeque certum humiles esse, plebeias, et plerumque ridiculas. Quis enim in sermone gravi et serio pateretur modo audire uog-ueg manducare, mok-mek cogitare, wosch-wosch distendere, schou-schou gloriari, lag-leg humilitas, et ita porro? Quamobrem factum est, ut in omnibus Linguis nobilibus earum usus sit parcissimus, vel earum sonus sit satis detortus et immutatus, et rarissime accedat reduplicatio. Atqui ea quae modo adduximus, ct alia similia plurima occurrunt in Libris Copticis ut animadvertit Champoll. Precis Pag. 285. 286. 287.; Et simillima in Dialectis Plebejis apud infimum Vulgus omnium humanarum Gentium frequentissime audiuntur. Ergo naturae Plebeiae est omnino lingua Coptitarum.

4. Quarto, quia apud Coptitas plurima nomina sunt composita a Corde. Vid. Champoll. Précis, Pag. 288. 289. Vulgus et plebs omnium Gentium, adeoque Gentes Barbarae, tum quia rudes et imperitae, tum quia corporeis laboribus perpetuo addietae et vexatae, paruma cogitant, leviter ad spiritualia possunt sese erigere, saepius sentiunt, et quasi Corde non Mente vivunt. Ideo prolizus usus Cordis in Lingua eorum non mentis, spiritus, cogitationis, abstractionis, meditationis. Quamobrem quum frequentissimus sit usus vocis Cordis in Copticis libris, et levis contra usus

vocum Ontologicarum, et Psychologicarum, palam est Linguam Copticam fuisse tantum Popularem et Plebeiam. Et qui porro compositionem vocum Copticarum Metaphysicarum consideraverit, plane contra ingenium Linguae illam factam fatebitur; et ex una necessitate vertendi voces et verba Graecorum metaphysica et abstracta illa vocabula Coptica procusa fuisse a Sacerdotibus Christianis et non ante IV. vel V. Ecclesiae saeculum tenere cogetur.

5 Quinto, quia Syntaxis ex una parte sit imperfecta, deficiens, manca, ex alia implexa, confusa, et abstrusa; adeo ut impossibile sit clare et perspicue vertere in Linguam Copticam opera ex. gr. Platonis, Aristotelis, Plotini, et alio-

rum plurimorum.

Et profecto ex his et aliis, quas non vacat hîc percensere, imperfectionibus Linguae Copticae factum, ut mature et penitus ex universa Aegypto expelleretur. Sunt plures, qui expulsionem Linguae Copticae ex Aegypto dominationi et tyrannidi Arabum tribuunt. Sed hi videntur ignari penitus Scientiae rerum humanarum. Nam Linguae, quas Populus amat et tuetur nulla humana vi, nulla tyrannide etiam amplae et numerosae Gentis, maxime si utatur alia religione et aliis moribus a Populo victore, umquam possunt expelli; nec Lingua ulla deponitur, nisi ex voluntate et arbitrio Populi ipsius loquentis. Quod invicte probant Hispani et Cantabri, Galli et Britones Armorici, Angli et Gallenses, Persae et Guebri, Turcae et Graeci in Rumelia sive Romania, et ita porro. Quin, si hi attendissent notitiam Grammatices Copticae totam Arabicae Linguae deberi, si meminissent Patriarchatum Alexandrinum Arabibus

deberi, et sub Arabibus semper viguisse in Aegypto ingentem numerum Coenobiorum, in quibus servari potuisset vel Bibliotheca aliqua Adamitica; sub-Arabibus, et Arabice libros aliquot, qui legi possent, Coptitas condidisse, et semper Coptitas Reditus et Oeconomiam Arabum curasse: numquam profecto dominium Arabum in Coptitas ita Tyrannicum et ita infandum calumnia mauifesta confinxissent. Quin ipsi potius solvere hanc quaestionem debuissent: Scilicet quomodo ex penitissimis et secretissimis Coenobiis, ad quae non dicam Arabum Tyrannis, sed ne Avis quidem valeat accedere; lingua Arabica expellere valuerit Copticam, et Mohammedana Christianam, externa patriam? Atqui data Linguae Copticae absurditate, et Linguae Arabicae praestantia, et haec, et aliae similes quaestiones, nullo negotio et ex certa rerum humanarum Scientia solvuntur, nulla alia ratione solubiles.

CAPUT X.

Unica et pura Dialecto Semilica usi sunt universi Aegyptii a constitutione Gentis usque ad adolescentiam Iacobi Patriarchae.

ART. I.

Habitari primum et coli Aegyptus non potuit nisi a Gente Semtoglossa.

Plures sunt Regiones, quae a Populis exlegibus, nomadibus, barbaris habitari et teneri possunt, utpote quae possunt venatione, piscatione, gregibus necessaria ad vitam tolerandam illis suppe-

ditare. At Aegyptus habitari primum et occupari non potuit, nisi a Gente humanis artibus et multa civilitate exculta. Quum enim Aegyptus singulis annis per tres integros menses aquis inundetur, et pauca animalia et plantae indigenae esse propterea possint; et pleraque aliunde induci necesse sit, nisi accedit Gens, quae loca certa sibi quaerat, et aedes, et domos, et horrea extruat, et canales, et aggeres, et foveas excavare et ducere sciat, nisi animalia et plantas idoneas ex aliis Regionibus quaesierit, et prudenter educaverit, numquam esse poterit Populus magnus, certus, et stabilis in Acgypto. Et quoniam ut haec omnia habeantur et mores humani, et conatus civilitatis, si minus ipsa plane civilitas omnino requiritur ut praesto sit. Et adeo Lingua iam certa, iam copiosa, iam constituta, iam recepta, quia nulla civilitas, nulla humanitas esse potest absque Lingua certa. Hinc fit ut tenere debeamus primae Aegyptiorum Coloniae fuisse et multum civilitatis et humanitatis et Linguam certam et satis divitem. Atqui post dispersionem Babelicam in duo maxime hominum genera Noachidae divisi sunt: In illos scilicet, qui humanitatem et Linguam benedicti Patris Noe servare et colere, sive integram et totam, sive ex magna saltem parte vellent, et in eos qui vitam exlegem nomadicam inconditam praeserrent, humanitate et Lingua patria magna ex parte exuta.

Quamobrem si Coloniae Aegyptiae vetustissimae sunt, et ipsam fere dispersionem Babelicam attingunt, si carere multis artibus et multa humanitate non potuerunt, utique ex illis Familiis esse debuerunt, quae humanitatem et Linguam Patris Noe magna saltem ex parte servare et custodire voluerunt. Atqui Lingua Semitarum est ipsa Lin-

gua Patris Noe, et priorum Noschidum, in quorum prima Regione, nempe Assyria, et Chaldaea semper Semitica Lingua viguit, et post quinquaginta circiter saecula adhuc viget: Ergo primi Aegyptii omnino usi sunt Lingua vel prorsus Semitica, vel ei valde et intime affini.

ART. II.

Lingua Aegyptiorum et Lingua Abrahami Hebraei una et eadem fuit.

Nam Abraham Hebraeus, et Sara uxor eius, et pueri et socii plurimi familiariter, intime, et diu cum Aegyptiis mutuo sermone versati sunt, ut Geneseos cap. XII. refertur. Nec omnino in verbis Mosis aliquid est unde heteroglossiam possimus arguere vel suspicari. Et propterea si certum et exploratum est sub Iosepho Prorege Aegyptios fuisse heteroglossos, quasi ut Itali, et Galli, vel Lusitani, ita aeque certum et exploratum habendum est fuisse sub Abrahamo homoglossos. Quibus autem videri poterit mirum quod Aegyptii duorum fere saeculorum spatio interiecto modo Hebraeis homoglossi, modo heteroglossi dicantur, hi etiamsi conatum Collegiorum Sacerdotalium, quod nos tenemus, probare nolent, meminisse tamen poterunt Linguarum Italicarum secundo saeculo Prochristiano, et primo Christiano; saeculo VI. et VIII. Christiano: Linguarum Gallicanarum primo saeculo Prochristiano et secundo Christiano: Linguarum Anglicanarum saeculo X., et XII. Christiano, Atque ita porro,

ART. III.

Lingua Agaris Aegyptiae, vel eadem fuit, vel leviter tantum discrepavit a Lingua Abrahami Hebraei.

Lingua Arabum, praestantissima Dialectus Semitica, est potissimum Lingua filiorum Ismaelis filii Agaris Aegyptiae. Atqui Lingua quam pueri primum addiscunt, materna est apud omnes Gentes, maxime vero Orientales, penes quas pueri rarius et serius Patres adeunt. Quum autem Ismael filius ancillae et invisae extitisset, arctius matri adhaerere necesse fuit, et omnes eius accentus Ita penitus haurire, ut tenere quodammodo possimus Linguam Ismaelis Hebraei fuisse Linguam Agaris Aegyptiae. Verum quidem est a servis et mancipiis addisci Linguam herorum, sed ut possunt mancipia et diverso climate nati, imperfecte scilicet et incondite. Atqui Lingua Ismaelis fuit Temurica, Gutturalis, Consonantica, et Grammatodynamica, et quam Mancipia heteroglossa et diversi Climatis perfecte addiscere numquam poterunt. Ergo tenendum est Linguam Semiticam fuisse Agari Aegyptiae patriam et naturalem; adeoque Aegyptios et Hebraeos fuisse homoglossos aetate Abrahami et Isaaci Hebracoram.

ART. IV.

Heliopolis nobilissima et vetustissima Urbs Aegypti ub Arabibus condita diutissime vestigia prisci sermonis servavit.

1. Iuba enim Rex Mauritaniae aetate Augusti Caesaris omnis vetustatis callentissimus, et ipse Semitoglossus apud Plinium Hist. Natur. libr. VI. c. 29. p. 100. tradit: Solis quoque oppidum, quod non procul Memphi in Aegypti situ diximus, Arabes conditores habere. Atqui numquam id affirmare et tradere luba potuisset nisi per plurima saecula Arabes revera urbem tenuissent; et nisi ea ipsa aetate sua adessent adhuc vestigia Populi Glossosemitae. Et profecto si ipsi Sacerdotes Heliopolis Phoenicem avem Symbolum Periodi astronomici, et quasi suum peculiarissimum Stemma ex Arabia petebant, ut Herodotus Lib.II. Cap. 73. p. 115. Tacitus Annal. Lib. VI. cap. 28. Plinius Hist. Nat. libr. X. cap. 2., aliique testantur, utique vetustissimae se esse originis Arabicae profitebantur.

2. Praeterea Heliopoli moratum fuisse Abrahamum, et Iosephum constantissima traditione He-

braei tenuerunt.

3. Quin, quod caput est, Heliopolitanum fuisse Osarsiphum illum, vel Mosem conditorem legis Hebraicae, et ductorem Populi Israelitici in Palaestinam Manetho Sebennytes, et Apion Oasites pertinaciter tradiderunt; ut Iosephus Flavius testatur in Apionem ipsum scribens pag. 1054. et 1061. etc. Atqui mendacium huiusmodi numquam potuissent pervicaciter tueri nisi Heliopolitae fuissent saltem Semitoglossi, et nisi servassent plures mores Hebraicis similes et assines.

4. Neque porro leve est, quod Isaias Propheta Cap. XIX. v. 18. octavo saeculo Prochristiano inter Urbes Aegyptias, quae Linguâ Chananaeorum essent loquaturae, omnium primum Heliopolim, vel Leontopolim in codem Nomo et eiusdem dubio procul originis, nominet, utpote quae semper hospitatrix Semitoglossorum fuisset a prima

sua origine, semper Hebraeos, Syros, Palaestinos in moeniis suis excepisset, et patria et propria lin-

gua eos uti permisisset.

5. Et profecto nisi Lingua Asenethae Heliopolitanae suisset satis pura et persecta Dialectus Semitica, numquam Ephraim et Manasses eius silii constituissent duas Tribus omnino homoglossas in Israel: quidquid sit illud Samech pro Schin Ephraimitarum. Quamobrem dubitari non potest, quin Asenetha silia Putipharis Sacerdotis Heliopolitani suisset eiusdem Generis, Linguae, et adeo Religionis cum Iosepho Prorege, utpote uterque ex Hebero oriundi, Iosephus per Phalegum, Asenetha per lektanem: Adeoque patet imperite Basnagium suisse calumniatum Sanctum Patriarcham, nec Ansaldum veram viam conspexisse, qua Calvinianum hominem invicte reselleret.

Haud vero quis inde obiiciat haec adversari illis, quae superius Pag. 320. constituimus: scilicet in Regiminibus Casticis Linguam Popularem necessario esse diversam a Sacerdotali et sacra. Nam non diximus necesse esse Sacram Linguam ita a Populari diversam, ut ne vocem quidem habeant communem, sed ita tantum discrepantem, ut Plebeius homo ope solius Linguae suae Hymnum, Carmen, Librum Sacra Lingua descriptum intelligere nequeat. Et propterea fieri potuit, quod pluribus tutati sumus Pag. 30q. 315. ut Aegyptii ante IV. Saeculum Christianum Lingua longe magis propiore et similiore Dialectis Semiticis, Casticismo maxime et immaniter vigente, uterentur. Unus fundus est, unum fere Lexicon Linguae Latinae, et omnium Dialectorum Italicarum: At illa Sacra est, et Populo inintelligibilis. Lingua Samscritica et ceterae Linguae Indorum in plarimis simillimae sunt, sed illa Sacra est, et omnibus non Brachmanibus imo pluribus etiam Brachmanibus prae difficultate non intelligibilis, et plane ignota.

CAPUT XI.

Linguam Semiticam, quam aetate Abrahami et Isaaci adhibebant Collegia Sacerdotalia Aegyptiorum, certam, immotam, constantem in Monumentis Hieroglyphicis semper perdurasse tenendum est.

ART. I.

Iam ab aetate Abrahami et Isaaci fuisse Aegyptiis Collegia Sacerdotalia, quae usque ad VI. circiter saeculum Christianum perdurasse animadvertimus supra Cap. II. pag. 286. certum est.

- 1. Primo quia Sacerdotibus nulla Gens paullo cultior umquam caruit, vel carere potuit, adeoque quum Aegyptus aetate Abrahami omnibus fundamentalibus Artibus et Disciplinis socialibus videatur instructa dubitari non potest, quin et Collegia Sacerdotalia fuissent iam instituta.
- 2. Secundo, quia Scriptores Graeci et Latini ex quibus plures gente Syri, et Palaestini, per octo fere saecula quasi certatim tradiderunt Aegyptios primos ceremonias et ritus Deorum constituisse, Aegyptios primos Templa posuisse, Aegyptios primos pompas Sacras duxisse: Atqui si Codicem suum Liturgicum post Abrahami tempora condere incepissent Aegyptii, alii Populi iam opus prae-

occupassent, nec tanta laude vetustatis ipsi apud Graecos, et Latinos, Syros, et Palaestinos florere

potuissent.

3. Tertio, quia aetate Iosephi Proregis quarti ab Abrahamo non modo erant in Aegypto Collegia Sacerdotalia, sed ita honorata, tanta reverentia culta, et ita adeo omnibus metuenda et potentia, ut in illa miserrima fame, qua Aegyptus, et Chanaan afflictae fuerunt, uni haud compellerentur vendere praedia sua, quin alimenta quotidiana ex publicis horreis sumerent. Genes. XLVII. v. 22. etc. Atqui nisi eorum auctoritas vetus iam et ab aliquot aetatibus recepta et constituta fuisset, id numquam fieri potuisset.

ART. II.

Quaequae esse possit origo et vetustas Linguae popularis et plebeiae Aegyptiorum, Lingua Semitica in Sacris et Religiosis iam ab Aegyptiis Sacerdotibus adoptata temporibus Abrahami immota, constans, eadem durare debuit usque ad absolutam extinctionem Collegiorum Sacerdotalium saeculo VII. Christiano peractam.

Lingua Sacerdotalis Aegyptiorum tempore Abrahami alia esse non potuit, quam Semitica Temurica et Grammatodynamica; quia nulla alia tum erat Aegyptiis, ut supra ostendimus; et ea una opportunissima ad condenda Agalmata, Deorum Emblemata, et alias quascumque Sacras et religiosas formulas, ut libro 1. demonstratum est. Et quoniam Linguae Theologicae semel constitutae sunt fixae, certae, immutabiles ut animadvertimus paulo supra Cap. V. pag. 302.303. Et Linguae Semiticae, Te-

muricae nempe, et Grammatodynamicae intima natura sua sunt fixae, constantes, immutabiles, tenendum propterea est *Linguam Semiticam* suam vetustissimam fuisse a Collegiis Sacerdotalibus Aegyptiorum custoditam usque ad ipsorum Collegiorum totalem dissolutionem, quae a Mohamme-

danis peracta est.

Si Lingua Popularis et Plebeia Aegyptiorum data opera et certa arte et sollertia ab ipsis Collegiis Sacerdotum, saltem ex aliqua parte, condita est, ut ipsi uni pura et vera Lingua Semitica uterentur, quisque videt istam Linguam Semiticam in Monumentis Aegyptiorum unice esse inveniendam: Si vero sint qui malint Linguam Popularem et Plebeiam Aegyptiorum ex colluvie variarum Tribuum heteroglossarum, et corruptione et depravatione populari veteris Linguae factam, viderint hi quam immaniter ab ista distitisse necesse est Linguam Sacerdotalem, arcanam, puram, Sanctam; Et an haec alia esse possit a Semitica penes plures alias Gentes aeque Sancta, pura, Sacerdotali, Theologica.

ART. III.

Linguam Sacram et Theologicam Sacerdotum Aegyptiorum longe praestantiorem Graeca, et Grammatodynamicam, adeoque Semiticam, extitisse primo vel secundo saeculo Christiano altissime profitebatur Pseudo-Asclepius Aegyptius: Append. ad Poemandrum Edit. Candallae Pag. 41.

Inter alia enim, quae omnino legi merentur, haec habet: Ο δε λογος τη πατρωχ διαλεκτω έρμηνευομένος εχει σαθη την των λογων νουν: Και γαρ αυτο το της Φωνης ποιον, και ή των Αιγυπτιων ονοματων

δυναμις εν έαυτη εχει την ενεργειαν των λεγομενων... Ελληνες γαρ, ω βασιλευ, λογους εχουσι κενους αποδείξεων ενεργητικούς και αυτή εςιν Ελληνών ΦιλοσοΦια λογων 4οΦος. ημεις δε ου λογοις χρωμεθα, αλλα Φωναις μεςαις των εργων. Dictio autem Patriá Linguá interpretata perspicue ostendit sermonum intelligentiam : Ipsaque vocis qualitas, et Aegyptiorum Nominum potestas in se ipsa habet vim et efficientiam eorum, quae dicuntur. Graeci, o Rex, verba habent inania, composita ad ostentationem, estque haec Graecorum Philosophia vocum strepitus. At nos non verbis, sed vocibus rerum et factorum plenis utimur. Scilicet Lingua sua Patria et Sacerdotalis erat Grammatodynamica, eoque Temurica, et Lexeographica, ut nos Deo dente in Tractatu de Linguarum origine pluribus dicemus. Atqui una Lingua Semitica, eaque purior et vetustior est Grammatodynamica et Lexeographica, unaque fere ab his characteribus et proprietatibus ceteris remotior est Lingua Coptitarum.

ART. IV.

Linguam Sacram et Theologicam Aegyptiorum et Semiticam et vetustissimam perdurasse immotam, fixam, constantem ad quartum sacculum Christianum testimonio Scriptoris nobilissimi eiusdem aetatis certum est.

Iamblichus Chalcidensis Syrus, origine Semitoglossus, saltem ex parte, ex maximis Philosophis, qui tertio, quartoque saeculo Christiano floruerint integro opere de Mysteriis unam fere et eamdem esse contendit tum Theologiam, tum Linguam Sacram Assyriorum, Chaldaeorum, et Aegyptiorum, et eam a primis et antiquissimis temporibus unam, constantem, perennem, ab ipsis Diis datam. Atqui nemo nescit Assyrios et Chaldaeos fuisse Semitoglossos: Ergo et Semitoglossos fuisse Sacerdotes Aegyptios tenendum est. Quin Sectione VII. pecularibus Capitibus id demonstrare adgreditur, pluraque de intima potestate, et Grammatodynami Aegyptiae et Assyriae Dialecti animadvertit, quae uni Linguae Semiticae possunt convenire. Omnia quidem haec et alia plura, quae sunt in opere, diligentissime colligenda et consideranda essent: Nobis vero satis est pauca ex Cap. IV. hîc proferre. Αλλα διατι των σημαντιχων (ονοματων) τα Βαρβαρα προ τον έχαςων οικειων προτιμωμεν; Εςι δε και τουτου μυςικος ό λογος. Διοτι γαρ των ίερων εθνων, ώσπερ Αιγυπτιων τε, και Ασσυριων οί θεοι την όλην διαλεκτον ίεροπρεπη κατεδείζαν, δια τουτο και τας κοινολογιας οίομεθα δειν τη συγγενει προς τους Θεους λεξει προσφερειν και διοτι πρωτος και παλαιος εςιν δ τοιουτος τροπος της Φωνης. At cur significativa nomina Barbara (Semitica) nostris et domesticis anteponimus? Est huius rei mysticus sermo: Quoniam Sacrarum Gentium veluti Aegyptiorum et Assyriorum totam Dialectum ipsi Dii Sacris opportunissimam iudicarunt, et propterea existimamus sermones habendos esse ad Deos vocibus eiusdem generis, et etiam quod primus et vetustissimus est huiusmodi modus loquendi (per Dialectum nempe Aegyptiorum et Assyriorum).

CAPUT XI:

Quoniam demonstratum est Libro II. Scripturam Aegyptiorum Theographioam, Hiero-emblematicam, Hieroglyphicam, Hieraticam, et Oligotypicam esse Lexeographicas et crypticas, una tantummodo Linguâ Semitica eaque vetustiore et puriore potuerunt condi, et poterunt explicari.

Nam ex omnibus Linguis Terrae sive veteribus, sive recentioribus una Lingua Semitica, eaque radicalis et pura, ut illa est, quae potissimum in libris Legis et Prophetarum Hebraeorum continetur, ea inquam una est Temurica, Homiophonica, et Grammatodynamica, scilicet una opportuna et idonea ad constituendam Scripturam omnem Crypticam et Lexeographicam, ut Aegyptiae sunt. Lingua vero Coptica ex ineptissimis est, quum plurimae radices sint tantum biconsonanticae, quod hiatus Diphthongorum sit frequens, et alia sint huiusmodi plura, adeo ut, ne pauca quidem Lemmata ad experimentum possint per Linguam Copticam Lexeoschematice condi et efformari.

SECTIO IL

LINGUA SCRIPTURAE SINICAE TAM POLYGRA-PHICAE, QUAM OLIGOURAPHICAE, ET LINGUA SCRIPTURAE CUNEOFORMIS CHALDAEORUM, MEDORUM, ET PERSARUM UNA VETUS ET PURIOR SEMITICA HABENDA EST.

CAPUT 1.

Lingua Scripturae Sinicae Polygraphicae una Semitica vetus et purior habenda est.

ART. I.

Data quacumque hypothesi de natura et constitutione Scripturae Sinicae Polygraphicae, ea absque ope Linguae copiosae, certae, et constantis nec formari, nec servari per plurima saecula potuit.

Nam, ut saepius in Libro primo animadvertimus, in hac Oeconomia non loquimur tantum et cogitata aliis per verba et voces exprimimus, sed cogitamus etiam, et ideas in mente nostra notamus, firmamus, distinguimus, coniungimus, ordinamus, servamus verbis et vocibus: Adeo ut quemadmodum data Lingua copiosa, certa, perspicua, clare etiam et perspicue cogitamus, et eloquimur, et diutissime cogitata et prolata servare valemus; ita contra data Lingua inopi, ambigua, incerta, aegre et imperfecte cogitemus, ambigue eloquamur, et impossibile sit cogitata et prolata diutius servare, et adeo aeque impossibile Scripturam copiosam, certam, et perspicuam condere quacumque

methodo. Atqui Scriptura Sinica Polygraphica certa est, et perspicua, utpote qua omnia Imperii et gravissima negotia aguntur et absolvuntur; copiosa est et dives, utpote quae constat plusquam 30,000 Polysematum, quae a plurimis adhibentur: est constans, fixa, immota, perennis, quia per plurima saecula eadem et ipsa manet. Ergo Lingua vera et originalis Scripturae Sinicae nullo pacto esse potuit Lingua brevis, inops, ambigua, incerta: Sed omnino esse debuit Lingua copiosa dives, certa, fixa, praestans. Quod profecto iam animadvertimus Lib. I. Sect. III. Cap. I. art. 9. P. 53. Quamobrem si qui adhuc vellet tenere Scripturam Sinensem Polygraphicam esse Ideographicam, et potuisse condi datâ Linguâ inopi, ambigua, incerta, non modo esset ignarus, sed etiam incapax horum studiorum.

ART. II.

Linguam veram et originalem Scripturae Sinicae Polygraphicae fieri ab illis Voculis, quibus Polysemata indicantur et pronuntiantur impossibile est.

Nam illae Voculae tam paucae sunt numero, ita ambiguae et aequivocae, ut perspicue cogitare, et clare per eas proloqui non modo longe difficillimum, sed plane sit impossibile. Et profecto ubi Indicem illarum Vocularum collegeris, si ut Lexicon Linguae considerare mavis nullum nec deterius, nec ineptius, nec absurdius Lexicon concipere animo valebis. Neque Lexicon est Gentis utcumque miserae et deiectae, utcumque barbarae, et inconditae, quae varietate sonorum, vocum multitudine, et potestatum certitudine Sinensi

isti non praestet. Atqui contra, ut animadvertimus, et perspicue cogitare, et satis clare cogitata patefacere per Scripturam suam valent Sinenses: Sunt plusquam 30,000 Polysematum a plurimis adhibita; Polysemata plurima tribus, quatuor, quinque Sematibus constant, et singula certae, et exploratae, et constantis sunt potestatis. Lingua igitur propria Polysematum numquam effici potuit a Voculis illis paucis, ambiguis, aequivocis, quibus pronuntiantur, et Sono significantur, et exprimuntur.

ART. III.

Nulla Lingua Monosyllabica et aequivoca, etiamsi aliquanto plenior et certior illa qua pronuntiantur Polysemata Sinica, potest esse Lingua originalis et propria Scripturae Sinicae Polygraphicae.

Nam Scriptura Linguarum Monosyllabicarum et aequivocarum, de qua egimus Libr. I. Sect. V. Cap. 2. Pag. 77. maxima ex parte diversa est a Scriptura Sinensi Polygraphica: Adeoque nulla Lingua monosyllabica et aequivoca potest in ista Scripturá quaeri, et inveniri.

ART. IV.

Nulla Lingua Classica potest esse Lingua originalis et propria Scripturae Sinicae Polygraphicae.

Leges enim Scripturae Linguarum Classicarum, de qua egimus Libro I. Sect. V. cap. I. Pag. 71. sunt penitus diversae a Legibus, quibus Scriptura Sinica constat: Adeoque nulla mutua relatio invicem esse potest.

(344)

ART. V.

Quum Scriptura Polygraphica Linguarum Temuricarum ipsa et eadem sit ac Scriptura Polygraphica Sinensium, una utique Lingua Semitica vetus et purior esse potest Lingua propria et originalis Scripturae Sinensis.

Nam ex omnibus Linguis notis sive veteribus, sive recentioribus una prorsus Semitica vetus et purior nempe Gutturalis, Consonantica, Radicalis, Triliteralis est Temurica, et Homiophonica, et Grammatodynamica, et adeo ad condendam Scripturam Polysematicam et abstrusam idonea. Ceterae Linguae universae, nulla excepta, nec Temuricae sunt, nec Grammatodynamicae, adeoque sunt prorsus ineptae ad Scripturam illam condendam. Naturam autem Scripturae Sinicae Polygraphicae esse omnino Lexeosematicam ostendimus Libro II. Sect. IV. Cap. 2. Pag. 213. ad 222.

CAPUT II.

Monosyllaba Polysematum Sinensium spectare omnino debent ad intimam constitutionem Lexeographicam ipsorum Polysematum.

ART. I

Monosyllaba Sinensia esse nequeunt prima Vocabula naturalia, et physiophonica, primae voces Gentium barbararum et inconditarum.

1. Nam primo, si Gens Sinica in eam immanem barbariem decidisset, ut vix pauca quaedam Monosyllaba scisset proferre; quoniam cultus, humanitas, et disciplinae sociales absque Lingua clara et copiosa, sive propriis viribus, sive alioum ope parata, dari non possunt, et dato cultu, humanitate, et socialibus disciplinis data statim est necessario Lingua copiosa, dives, certa: Sinenses quum ad insignem humanitatem pervenissent, necesse plane fuisset inconditam illam priorem linguam vel deponere, vel augere plurimum et locupletare, quod ceterae omnes Gentes et fecerunt semper et faciunt. Atqui numerus ille et natura illa Monosyllaborum constans, certa, et fere eadem semper mansit apud Sinenses. Ergo minime spectare potest ad nescio quem imaginarium statum sylvestrem et ferum, ad nescio quam paupertatem Linguae Gentis barbarae et inconditae.

2. Secundo Fontes praecipui Linguarum naturalium, et Physiophonicarum, nempe earum, quae condi ponuntur Naturá duce a Gentibus Barbaris et incultis; et quarum voces adoptari etiam et recipi a Gentibus cultioribus et doctioribus certum est, sunt Paedophonia, sive imitatio vocum, quas Infantes emittunt; Pathophonia, quae voces suppeditat, quas proferunt Homines affectibus acrioribus agitati; Somatophonia sive imitatio strepitus et soni, quem edunt corpora et animalia sive sponte sua, sive ab hominibus acta. Atqui impossibile est ex Lexico Sinico trahere seriem aliquam Vocum Paedophonicarum, Pathophonicarum, Somatophonicarum. Et contra exceptis Linguis Sinicae simillimis nulla Lingua reliqua est sive docta, sive indocta, sive literata, sive barbara per universam Terram, ex qua series aliqua, et saepe valde prolixa vocum illarum physiophonicarum trahi et condi non possit. Lingua ergo Sinensium monosyllabica penitus diversa est a quacumque Lingua Physiogenita, et Phy-

siophonica.

3. Tertio, impossibile plane est Gentes barbaras et inconditas, quibus sunt plusquam 30 Elementa vocalica, et Chiliades Monosyllaborum, quae potissimum Somatophonia suppeditat, Linguam 350 circiter Vocularum ex 15. vel 16. veris Syllabis levi diversitate Diphthongorum conficere, et multo minus leviore Tonorum discrimine eas voces ad 1600. fere adtollere, et una eademque Vocula brevissima 9. 10. 12. 15. etc. obiecta et ideas penitus et intime diversas significare et denotare. Quin haec omnia absque mira mentis docilitate, summa animi patientia, absque magna flexibilitate organorum, adeoque absque multa humanitate dari

non possunt.

Et propterea quum literae ab Hominibus pronuntiabiles sint plusquam sexaginta, et monosyllaba longe plurima, et voces polysyllabicae et diversae innumerae, quum conatus loquendi, et impetus diversa et varia proferendi iugis, continuus, perennis, et elementa Grammatodynamis, quae in nobis sunt, perennia, et Somatophonia circumstantium obiectorum etiam perennis et iugis; et iugis ac perennis Pathophonia: Omnino tenendum est Linguam Sinicam Librorum potissimum huiusmodi esse, quae ex omnibus humanis Linguis et ordini, et legibus, et effectibus Naturae penitus adversetur: Et quae propterea numquam per Naturae ipsius vires et potestates potuit oriri et condi: Sed omnino condenda fuit certo et profundo consilio, acerrimo et pertinacissimo proposito alicuius Politici Collegii, coniuratione constantissima Sectae alicuius Samanaeae.

ART. II.

Pleraque Polysemata Sinica nominari non potuerunt nec voce sua Semitica triliterali, nec voce communi populari et recepta, nec prorsus ficta et inani.

Nam si plerisque Polysematibus Samanaei Sinenses imposuissent vocem ipsam Semiticam triliteralem, adeoque trisyllabicam respondentem, tum primum arcanum prodidissent, Scriptura non fuisset amplius Cryptica, et quod gravius reddidissent ineptissime abstrusam, quia tota Poly sematis intrinseca difficultas adhuc mansisset, et tum Scriptura alphabetica, quam ipsi penitus norant, erat potius et necessario adhibenda. Si addidissent plerumque vocem popularem et receptam, Scripturam fecissent prorsus popularem et communem, quod ipsi vitare potissimum et fugere constituerunt, et tum iterum Scriptura Alphabetica uti satius fuisset. Si denique addidissent voces temere adsumtas, vocabula inania, vis et potestatis vacua, tum haud certa et tuta ratione addiscere Polysemata potuissent, et pleraque confundere et pervertere, et adeo frequentissime decipi et fallere necesse suisset.

ART. III.

Monosyllaba Polysematum Sinicorum debent plerumque respondere sive uni sive duplici literae omnibus Sematibus communi.

1. Nam primo fieri plerumque potest ut voces Sematum, quibus Polysema conficitur in una vel duplici litera congruant, sive plane eadem, sive homiophona.

2. Secundo, quia necesse est singulis Polysematibus vocem suam, quae ei sit propria imponere, ut discernantur, appellentur, legantur, serventur. Atqui demonstratum est vocem hanc esse non posse plerumque Semiticam triliteralem,

popularem, fictam, et inanem.

3. Tertio, quia Syllaba huiusmodi est usus et utilitatis prorsus praestantissimae. Nam fit Clavis et criterium nobilissimum totius Scripturae, et quod capital est arcanum adhuc et crypticum, et una satisfacit omnibus Postulatis Scripturae difficilis et abstrusae, sed quae nosci perfecte debet, ut pura, constans, immota, et certa servetur. Plerumque igitur Monosyllaba Polysematum Sinicorum respondere necesse est Literae vel Syllabae omnibus Sematibus communi: qua Syllaba Polysema datum nominatur, distinguitur, servatur, solvitur, et explicatur.

Dixi plerumque; Nam non raro fit, ut potiores et praestantiores voces, quae adhibendae sint careant Litera communi. Tum autem licebit adhibere vel vocem ipsam Semiticam si efferri possit, ut Monosyllabica, vel ipsam vocem communem et receptam. Nam quum earum numerus prae reliquis sit parvus, nil prorsus damni Crypticismus ille sacerrimus poterit pati: eoque magis, quod non agatur de Lingua plane populari et plebeia, sed doctiorum, et ipsorum literatorum. De his autem Physiosophice, sive ut solemus dicere a priori nonnulla diximus Libro I. Sect. V. Cap. 4. Pag. 85. etc., et Practica exempla adtulimus in nostra Centuria Sinogrammatum iam Typis data.

CAPUT III.

Scriptura Oligographica Sinensium una Lingua Semitica potest tentari.

Ita enim obscura et ardua est, ita implexa et profunda, ut nisi ope Linguae Temuricae, Homiophonicae, et Grammatodynamicae nec constitui, nec explicari umquam potuerit. [Quum autem levissima plane sint quae hactenus Gaubilius, Visdelu, Premare, aliique de ea dixerunt, orandi omnino sunt horum studiorum curiosi, ut aliquem tractatum ex innumeris vertant diligenter: Fieri enim posset, ut inde lumina etiam colligeremus ad tentandam Scripturam Cuneoformem, ut iam superius monuimus.

CAPUT IV.

Lingua Scripturae Cuneoformis Chaldaeorum, Medorum, et Persarum habenda pariter est una Semitica purior et vetustior.

ART. I.

Nulla Lingua popularis et plebeia Chaldaeorum, Medorum, et Persarum, ut Pehlavica et Parsa adhiberi potuit in Scriptura Cuneoformi.

1. Primo, quia Linguae populares et plebeiae nisi Libris classicis et pluribus constituantur et figantur sunt rudes, incertae, fluxae, inconstantes: Et contra Lingua Inscriptionum Cuneoformium habenda est certa, fixa, constans, quia

Sacra, Theologica, Liturgica, et eadem per plura saecula perdurans. Et profecto certum est Linguam Pehlavicam Popularem Sassanidum aetatis esse satis discrepantem a Pehlavica Librorum Avesticorum; etsi dubitari non possit, quin sub ipsis Sassanidis pars Liturgiae Zoroastraeae in Linguam Pehlavicam fuisset conversa. Vid. Silvestri de Sacy Viri praestantissimi animadversiones in Mémoir. sur divers Antiqu. de Pérse. Mém. de l'Institut. Tom. II. 1815. Pag. 162. etc. Iourn. des Savans 1823. Pag. 237. etc.

2. Secundo, quia in Regiminibus Casticis, ubi scilicet est saltem Casta Sacerdotalis hereditaria et separata, Lingua Sacra Sacerdotalis et mystica semper est diversa et alia a populari, ut ostendimus Sect. I. Cap. VII. pag. 320. et Lingua Sacra et Sacerdotalis, non plebeia et popularis, in placaminibus Deorum, in amuletis, in elogiis etiam sacris summorum Regum adhiberi debuit.

ART. II.

Ne ipsa quidem Lingua Zendica inveniri poterit in Inscriptionibus Cuneoformibus Persicis.

- 1. Primo, quia quamvis Lingua Zendica fuisset Sacra et Liturgica, non Popularis et Plebeia, ut animadvertimus Libr. II. Sect. V. Cap. 4. p. 263. fuit tamen Lingua, quam Populus in Precibus et Orationibus audiebat, et poterat utcumque et ex parte saltem addiscere. Atqui Regimina Castica omnino egent Scriptura et Lingua prorsus arcana et incommunicabili.
- 2. Secundo, quia in Libris Avesticis, quos habemus, ca de Zoroastro traduntur, et ita de

eo agitur, ut plane sit exploratum Libros illos nonnisi diutissime post eius mortem fuisse descriptos. Et propterea iure tenent plures solertissimi Viri libros Zendicos nonnisi sub finem III. saeculi Christiani, vel IV. initio condi et describi coepisse. Atqui si una et eadem fuisset Lingua librorum Zendicorum, et Inscriptionum Cuneoformium omnino maturius libri Avestici descripti fuissent, omnino coaevi extitissent ipsis Inscriptionibus, et adeo vetustiores ad nos pervenissent. Et propterea si dabitari non potest quin Inscriptiones Cuneoformes sint multo vetustiores libris Zendicis, tenendum est linguam Zendicam Librorum Avesticorum in illis contineri non posse.

ART. III.

Una Lingua Semitica vetus et purior adhiberi debuit in Inscriptionibus Cuneoformibus.

1. Primo quia Assyrii et Chaldaei auctores principes, et originales Scripturae Cuneoformis

fuerunt, ut notum est, Semitoglossi.

2. Secundo, quia Magi Medorum et Persarum in Lingua Semitica, eaque veteri et puriore aeque docti et versati fuerunt, ut ex Specimine nostro Lexici Hierographici Parsorum constat, quod Deo

dante quam primum edetur.

3. Tertio, quia Lingua Semitica Radicalis Triliteralis, Temurica, Homiophonica, Grammatodynamica unica est ex universis Linguis Terrae idonea ad condendam Scripturam Lexeographicam et Crypticam, Theologicam, et Liturgicam, ut saepius diximus.

(352)

ART. III.

- Si verum est Polysemata Cuneoformia procedere a sinistra ad dextram id minime potest obstare quominus verba Semitica in eis agnoscere possimus.
- 1. Nam non facit ad essentiam Linguae dispositio literarum. Eadem sunt verba Semitica sive a dextra sive a sinistra scribis et collocas. Nec aliquis fuit, qui verba Semitica communia Arabibus et Abissinis differre dixerit, quod Arabes a dextra, Abissini a sinistra describant. Chaldaei igitur potuerunt purissima verba Semitica a sinistra scribere, ut ab Hebraeis magis sese discernerent, et magis Crypticam Scripturam suam facerent.
- 2. Secundo, quod Polysemata Lexeographica haud aequum est considerari, ut literas Alphabeticas; sed in eis ordinandis et disponendis longe liberior esse potes; et plurima sunt Monumenta Aegyptia in quibus e dato centro duae series Polyschematum proficiscuntur haec ad dextram, haec ad sinistram, et quod magis est Polyschematum simillimorum. Haudquaquam igitur potest iure obstare ne Linguam Semiticam in Scriptura Cuneoformi plerumque agnoscamus, quod Polysemata videantur procedere a sinistra ad dextram.

(555) SECTIO III.

LINGUA HIEROGRAMMATUM GRAECORUM, LATI-NORUM, ETRUSCORUM, SCANDINAVORVM, INDO-RUM, etc. NON GRAECA, LATINA, SCANDI-NAVICA, SAMSCRITICA, etc. SED UNA SEMITI-CA VETUS ET PURIOR HABENDA EST.

CAPUT I.

Etiamsi Panthea Graecorum, Latinorum, Etruscorum, Scandinavorum, Indorum Ideographice, quod falsum est, non Lexeographice condita ponantur, Linguâ tamen copiosâ, certâ, fixâ necessarium semper fuit ut conderentur et servarentur.

1. Nam primo huiusmodi Panthea constitui non potuerunt absque magno numero Idearum Theologicarum, Ethicarum, Politicarum, quia Typi Divini et Theologici respondent omnibus necessitatibus humanis socialibus, Politicis, Ethicis, Scientificis, Technicis. Et ingens numerus idearum Theologicarum, Ethicarum, Politicarum haberi non potest absque Lingua copiosa fixa et certa. Sunt qui in Pantheis et Mythis harum Gentium omnes profunditates Cosmologiae, et Theosophiae conditas tenent : Alii Naturae universae phaenomena et cursum : Alii Theoremata praecipua et historiam Astronomiae: Alii institutionem et cursum Agriculturae: Alii historiam et cursum Crisium, immutationum, et vicium Mundi: Alii in eis conditos Annales propriae Gentis, vel Hebracorum: Alii tandem cursum et quasi processum

Civilitatis et humanitatis nostrae servari arbitrantur. Et quoniam haec sollerter condi, et tradi non potuerunt absque Linguâ ubere et certa, hinc nemo esse potuit ex huiusmodi Interpretibus Pantheorum et Mythorum harum Gentium, qui Conditoribus et Auctoribus earum uberem et certam Linguam non debuerit tribuere. Nos quidem has interpretationes ea latitudine, qua a suis Auctoribus proponuntur, non probamus; particulam tamen quamdam fere ex singulis quasi decerptam et desectam probandam esse censemus, quod satis superque est, ut Lingua copiosa et praestans Pantheorum et Mythorum Conditoribus et Auctoribus concedatur.

2. Secundo, quia etsi tenuia, levia, communia in Pantheis et Mythis Graecorum, Indorum, Latinorum, Etruscorum, Scandinavorum condita et servata ponamus, quum Panthea huiusmodi iisdem formis, iisdem Symbolis, iisdem characteribus instructa summa constantia, mira integritate per longum temporis spatium, per plurima saecula ab amplissimis, solertissimis, et inclytis Gentibus fuissent recepta, servata, et custodita, omnino tenendum est ea Lingua certa, fixa, iam constituta, et plane definita fuisse condita et efformata.

CAPUT II.

Quum certum sit Panthea Graecorum, Latinorum, Etruscorum, Indorum, Scandinavorum esse vetustiora, saltem ex parte, Linguâ suâ populari et communi perfectâ et absolută, haudquaquam harum Linguarum ope, sed unius vetustissimae Semiticae condita fuisse tenendum est.

1. Linguae populares et communes antequam Codicibus Religiosis, vel Politicis, antequam Bibliotheca Classica communi figantur, augeantur, expoliantur, inconditae, impurae, hybridae, inconstantes fluunt, ut saepius dictum est. Atqui vetera *Panthea* condi non potuerunt, ut dictum pariter est, nisi Lingua certa, fixa, constanti.

2. Bibliothecae Classicae et communes Gentium vix saeculo decimo a Gentis cujusque constitutione condi possunt; et certe Graeci, Latini, Scandinavi, et India constituta sua Bibliotheca Classica plusquam decem saecula ad primas origines suas numerant. Chronologia Linguarum absolutarum, quam ego mihi constitui, longe magis his rationibus favet, sed quoniam deest hic locus probandi, generalibus tantum argumentis contentos nos esse necesse est.

5. Atqui contra Panthea Latinorum, Graecorum, Etruscorum, Indorum etc. saltem ex parte coaeva fuisse ipsis Gentium originibus certum est. Nam origines istae et historia vetus uniuscuiusque Gentis ita intime, ita penitus, ita profunde Pantheo; Religioni, et Mythis suis coniuncta est, et 2004

pulata, ut plane coaeva dicenda sint, plane indivisa. Ergo *Panthea* Graecorum, Latinorum, Etruscorum etc. quae Lingua certa, fixa, condita fuerunt, haud condi potuerunt *Lingua* populari earum Gentium, quia ea tum erat adhuc incondi-

ta, incerta, rudis.

4. At lingua Semitica certa et fixa fuit a sua vetustissima origine, utpote Triliteralis et Grammatodynamica, et ipsa quam adhibuerunt Familiae Antediluvianae, et Noachidae primi postdiluviani, et statim plures Gentes amplissimae et potentissimae in Assyria, Syria, Chaldaea, Palaestina, Aegypto, Abissinia, Arabia etc. et propterea est longe vetustior Lingua Graeca, Latina, Scandinava, Samscritica absoluta et persecta. Ergo si aliqua Lingua certa fixa constanti Panthea Graecorum, Latinorum, Indorum etc. condenda fuerunt, et Lingua harum Gentium popularis, utpote nimis sero absoluta, adhiberi non potuit, utique adhibenda fuit Lingua Semitica certa, fixa, constans, antiquissima, et a Gentibus amplissimis, solertissimis, plurimis adhibita.

CAPUT III.

Quum Panthea Graecorum, Latinorum, Etruscorum Scandinavorum, Indorum fuissent Cryptica et arcana haudquaquam in illis condendis Lingua popularis et communis harum Gentium potuit adhiberi.

Nam quae conduntur Lingua populari et communi, ut ut sollerter et acute condantur numquam esse possunt cryptica et arcana. Exposita animad-

versioni plurimorum serius ocius comprehenduntur, quum nil obstet, quin comprehendantur, et arcanum perit. Fuisse vero Cryptica et arcana Panthea harum Gentium patet: 1. Primo, quod Custodes et Sacerdotes fuerint vel Tribus speciales penitissime a reliquo Populo divisae; vel Optimates superbissimi, et Plebi infensissimi, et qui clamarent Religiones et Auspicia esse sua, et Plebi incommunicabilia; vel familiae Sacerdotales selectae separatae; vel tandem Collegia quidem eclectica, sed ex probatissimis, doctissimis, et prudentissimis Viris composita: Adeo ut Vulgus, Plebs, scilicet plusquam novem partes ex decem cuiusque Gentis, plane extranea notitiae veri Systematis Religiosi sui fuerit. 2. Secundo, quia si Panthea harum Gentium non fuissent arcana et Cryptica, numquam Philosophi Graeci, et Romani per plura saecula plurimas quaestiones de natura Deorum acerrime et frustra agitassent, quod et animadvertimus Libro I. Sect. IV. Cap. 4. Art. 2. p. 68. 69. 3. Tertio, quod ipsi Scriptores Graeci et Latini tam frequenter Sacra et Mysteria sua esse Cryptica, incommunicabilia, απορή ητα apertissimis verbis professi sunt, ut Liber ex eorum testimoniis condi posset et deheret.

CAPUT IV.

Quum demonstratum sit Libro secundo Sectione prima pag. 109. 113. Hiero-Emblemata, Theogrammata, et Tropodramata Veterum Gentium, esse Lexeoschematica; una omnino Lingua Semitica, eaque puriore et vetustiore potuerunt condi, et poterunt explicari.

Nam una Lingua Semitica, ut saepius dictum est, Temurica est, et Homiophonica, una Grammatodynamica, et adeo una opportuna et apta ad condenda huiusmodi Agalmata; Ceterae vero Linguae prorsus ineptae: Adeo ut condere unum Theogramma insigne per Linguam sive Graecam, sive Latinam, sive Samscriticam, sive Scandinavicam non difficile tantum sit, sed prorsus impossibile. Contra vero dato Lexico 3000. vel 4000 Radicum Linguae Semiticae possunt condi, ut animadvertimus Lib. I. Sect. IV. Pag. innumera Theogrammata, innumera Hiero-Emblemata, innumera Hierodramata, et quod magis est, plane similia Theogrammatibus, Hieroemblematibus, Hierodramatibus Graecorum, Latinorum, Etruscorum, Indorum etc. Quamobrem, ut dicebamus, una Lingua Semitica Radicali. Triliterali, Consonantica, adeoque Temurica, Homiophonica, Grammatodynamica Agalmata, Hiero-Emblemata, Hierodramata symbolica veterum Gentium potuerunt olim condi, et poterunt recte deinceps explicari: Quod nos in Problematibus Hierographicis Specimine practico ut ut tenuiter ostendere conati sumus.

SECTIO IV.

UNA LINGUA SEMITICA VETUS ET PURA ESSE POTUIT TYPYS PRIMVS, ET EXEMPLAR ORI-GINALE SCRIPTURAE VETERUM HIEROGLYPHI-CAE, SIVE SCHEMATICAE, SIVE SEMATICAE.

CAPUT L

Recensentur praecipuae proprietates et characteres Linguae Semiticae vetustioris et purioris, quae potissimum servatur in Libris Legis et Prophetarum Hebraeorum.

ART. L

In Linguis Radicalibus decem vel duodecim millia circiter Radicum sunt plusquam satis et super ad exprimendas quascumque humanas necessitates et cogitationes.

Quamvis enim in Linguis Radicalibus res, obiecta, passiones, facta diversa voce sua propria et radicali sint exprimenda, quum tamen plurima in Mundo sint, quae non naturâ et intina constitutione, sed tantum circumstantiis et adiunctis distinguantur; et aequum sit haec exprimi per Literas non Radicales, sed Determinantes, quas Serviles appellant: Hinc fit quod 10,000, vel 12,000 Radicum possint ad plusquam 100,000 vocum converti, quae in hac nostra Oeconomia longe superant quascumque humanas necessitates: Nec profecto fuit, vel adeo est Lingua aliqua cui vel fuerint, vel sint 10,000 Radicum, et 100,000 Vocabulorum satis inter se diversorum.

ART. II.

Linguae Temuricae fiunt et gignuntur multiplicatione mutua Literarum dati Alphabeti.

Nam si dato Alphabeto viginti ex. gr. Literarum, has Literas per seipsas multiplico habebo 20×20=400: nempe quadringentas Radices Biliterales, easque Temuricas: Quas quadringentas Radices si iterum per illas viginti Literas datas multiplico, ut habeam 20x20x20=8000, vel 400 ×20=8000, erunt nobis octo millia Radicum Temuricarum. Et si vellem Radices Temuricas quatuor Literarum omnino necesse esset, ut quartam Potentiam numeri 20, sive 20x20x20x20= 160,000 mihi compararem: scilicet ut octo millia Radicum triliterarum per illas datas literas multiplicarem, et ita porro. Adeoque quum nulla alia sit via ad obtinendam Linguam Temuricam, quam mutua Elementorum datorum multiplicatio, tuto tenebimus genesim Linguae Temuricae deberi Literis dati Alphabeti aliquoties invicem multiplicatis.

ART. III.

Radices Linguae Temuricae sunt omnes biliterales vel triliterales, numquam quadriliterae.

1. Primo, quia ut habeantur Temurae quadriliterae, ut innuimus, opus est dari quartam Potentiam Literarum Alphabeti genitoris, quarum numerus, si datur tantum viginti, necesse esset constitui 160,000 Radicum, qui immanis numerus mente nostra servari non potest, et

omnino superat quascumque vires ingenii Gentis humanac.

2. Secundo, quia datis Radicibus pluribus quadriliteris vocabula in compositione Grammatica ficrent nimis prolixa, et longa, additis ut aequum est Literis determinantibus, vel syllabis Grammaticis.

3. Tertio, quia Linguae huiusmodi sunt etiam Grammatodynamicae, et si definire aliquod obiectum, aliquam ideam Grammatodynami duarum vel trium literarum gravissimae fere semper est difficultatis, longe difficilius, et non raro

impossibile definire Literis quatuor.

4. Quarto, quia etiamsi concedatur facilis esse et levis laboris omnia obiecta et ideas per quatuor Literarum potestates definire, id minime praestaret et conduceret ad Linguae perfectionem; quin esset saepius noxium et damnosum. Nam obiectis et ideis pressius et certius definitis Vocabula fierent pene omnia individua et peculiaria, et tuor opus esset singulis obiectis, singulis ideis peculiaria sua vocabula adsignare, et Linguam adeo innumeris Vocabulis constantem, difficillimam, et huic nostrae conditioni incongruam et ineptam procudere.

ART. IV.

Lingua Semitica purior et vetustior est Temurica.

 בדר , אם RBD etc. etc. quae omnia significatione et usu suo gaudent in Lexico Semitico.

ART. V.

Radices possibiles Linguae Semiticae purioris sunt plusquam 10,000.

Nam Alphabetum genitor Linguae Semiticae constat Literis 22. Atqui 22×22=484; et 434×22=10,648. Et Radices Linguae Semiticae, ut aequum est, ob naturam suam Temuricam sunt tantum Biliterales vel Triliterales.

ART. VI.

Radices selectae et receptae Linguae Semiticae purioris sunt circiter quatuor mille in Gentum Semiticarum Encyclopaedia, duo vero, vel tria millia in Scriptura Hieroglyphica saltem vetustiore.

Excussis enim Lexicis Dialectorum Semiticarum Hebraicae, Chaldaicae, Syriacae, Arabicae, Abissinicae etc. Voces, quae ad commune quoddam et vetustius Lexicon spectare possunt, et quae ad accuratas leges et normam Linguae Temuricae et Grammatodynamicae sint exigendae, et quae vere Radices sint, haud superare puto numerum quatuor millium. Et ita quidem. Nam quamvis Radices possibiles Semiticae, ut modo dixinus, sint plusquam 10,000, plures tamen ex his sunt Cacophonae, plures Homiodynamicae, plures ineptae ad Grammatodynamin. Et contra quatuor millia Radicum, data Polydynami plurimarum, et adiectis Literis determinantibus sive Grammaticis possunt efficere Lexi-

con ita copiosum, ut aliud nullum possit ei

comparari.

Quin in Scriptura Hieroglyphica et Sacerdotali de cuius limitibus egimus lib. I. pag. 72. 73. 74. 2000 in 5000 Radicum, quot indicavimus p. 63. 64. sunt satis superque ad rem.

ART. VII.

In Vocabulis omnibus Linguae Semiticae purioris singulis literis singulae potestates insunt, et omnes unam et eamdem ideam et cogitationem significant.

Scilicet Ideae et cogitationes humanae, quae respondent Vocabulis Linguae Semiticae, non respondent ex arbitrio Auctoris, non voluntate Conditoris eius Vocabuli, non respondent ex Somatophonia, quam Plebecula collegit ex corporum circumstantium rumore et strepitu, sed respondent ex ipsa Vocum vi, ex ipsa potestate Literarum, quibus constant, ex ipsa vi Elementorum pronuntiationis humanae, quam Conditor Linguae antea noverat et expenderat. Id autem nos quam primum, Deo dante, praestabimus, tum per Physiosophiam, et diversa Theoremata, tum per Specimen practicum, sive per analysin ipsam Grammatodynamicam partis Lexici Hebraici, quo uno vetustior et purior Dialectus Semitica continetur,

Art. VIII.

Potestates XXII. Literarum Alphabeti Genitoris Linguae Semiticae purioris sunt circiter ducentae.

Nam non una esse potest vis et potestis Literarum, sed debet esse multiplex et varia: Et si
exclamationibus sive Aspirationibus vocalicis haha
hehe, hoho etc. septem, octo, decem distinctas
et diversas animi affectiones revera significamus,
utique hae omnes potestates sunt illis Literis, sive
vocalicis Aspirationibus tribuendae. Similia de
Consonis plerumque dicendum est: Et quoniam
22×9=198. ideo ego teneo posse numerari ducentas circiter Grammatodynames in XXII. literis Alphabeti Hebraici, quas, Deo dante, in
Specimine practico quam primum prodemus.

ART. IX.

In Alphabeto genitore Linguae Semiticae aliquae Literae sunt Polydynamicae, aliae Metriodynamicae, aliae Oligodynamicae.

Ita quidem: Nam literis ex. gr. 7 v, 7 z, y Tz etc. vis sive varietas potestatis est longe contractior et brevior, quam Literis & A, DB, 1G, etc. et propterea habebimus alias Literas, quibus erunt 12, vel 10 potestates, alias quibus 9, vel 8, alias quibus 4, vel 5. Idque summa utilitate, ut nempe vi Literarum certiore et magis coërcita certior et magis definita fieret vis et potestas Vocis totius.

ART. X.

Ipsa Vocabula Linguae Semiticae purioris possunt discerni in verba Polydynamica, Metriodynamica, et Olygodynamica.

CAPUT II.

Conferuntur characteres et proprietates praecipuae Linguae Semiticae purioris cum characteribus et proprietatibus Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiae, et Sinensis.

ART. I.

Quae relatio intercedit inter Radices possibiles, et Radices reales Linguae Semiticae purioris in Scriptura Hieroglyphica adhibitae; eadem fere interest inter Schemata possibilia, et Schemata recepta Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiae.

Ratio Radicum possibilium ad Radices receptas in Lexico Linguae Semiticae Hieroglyphicae purioris est fere ut 4. ad 1. Nam radices possibiles sunt circiter 10,000. Radices receptae in Scriptura Hieroglyphica 2000 in 3000. Atqui Schemata selecta et recepta in Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum sunt circiter 1000, quot fere numeravit diligentissimus Zorga de Obelisc. pag. 497. et cir-

citer 4000 sunt Schemata, quae in Gente bonis artibus exculta, aliquis Scripturae Schematicae Conditor posset desumere ex Animalibus, Plantis, Vasis, et Supellectili sociali omnis generis, quae possint commode exculpi et expingi, et quot revera desumenda fuissent in Scriptura Lexeoschematica Regulari et legitima, ut diximus Libr. I. Sect. IV. pag. 61. Quamobrem dicendum videtur Conditores Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiorum intra numerum millenarium Schematum sese continuisse, ut eamdem fere relationem servarent ad Schemata possibilia, quae inter Radices selectas, et Radices possibiles Linguae suae originalis intercedebat.

ART. II.

Quemadmodum ducentae circiter sunt Potestates XXII. Literarum Alphabeti genitoris in Lingua Semitica primigenia: Ita ducenta circiter sunt sive Schemata, sive Semata Radicalia Scripturae Hieroglyphicae tum Sinensis, tum Aegyptiae.

Scripturam Sinicam totam prorsus ducentis circiter Sematibus absolvi et confici, qui aliqua attentione Lexica Sinica Iustraverit, Polysemata consideraverit, et in sua elementa solverit haud difficulter perspiciet et colliget. Idque iam iure affirmavit, et testatus est vir hisce in studiis praestantissimus Abel-Remusatus in Iourn. Asiat. T. II. p. 129 130. etc. 1823. et in Act. Acad. Inscript. Tom. VIII. Pag. 16. 17. etc. An. 1827.

Schemata porro Etementaria Scripturae Hieroglyphicae Microschematicae Aegyptiorum esse pariter circiter ducenta, qui aliqua cura Monumenta Hieroglyphica inspexerit facile et necessario assentietur. Et miratus semper sum vehementer, quomodo Auctores Alphabeti Hieroglyphici Anglo-Gallici secundam Centuriam Schematum suorum non absolverint, quod suis etiam rationibus fuisset utilius. Ipsi quidem numerant 134. Schemata quasi literas, sed certum est circiter sex ab iis ipsis praeteriri, quod ego mihi dudum adnotavi, et quod Alphabetophilis iure obiecisse nuper animadverti Iulium Klaprothum in Observ. Critiq. sur l'Alphab. Hierogl. Pag. 9. 10.11.Adeoque nos recte eis adtribuisse rotundo numero Alphabetum 140. Typorum. At hunc numerum posse aliis sexaginta Schematibus aeque frequentibus, aeque insignibus, aeque repetitis augeri certissimum est. Nam ex. gr. Circulus, Biangulum, Ellipsis cum linea recta osculatrice, Securis manubriata, Spiculum verticale, Situla dentata, si ita appellare fas est, Scabellum tribus gradibus distinctum, Scala, Remus, Siphon angulosus, etc. etc. et alia huiusmodi plura, acque frequenter ac illa 140. occurrunt. Adeoque teneri iure potest etiam Aegyptiis ducenta circiter Schemata Radicalia et fundamentalia fuisse, quibus universa fere inniteretur et superstrueretur Scriptura Hieroglyphica Microschematica: Et quoniam ducentae pariter sunt potestates et vires Literarum Alphabeti Genitoris, quibus potestatibus tota militur et superstruitur Lingua Semitica, visum est acquum et congruum Conditoribus Scripturae Hieroglyphicae sive Schematicae, sive Sematicae; eumdem numerum servare in Elententis Scripturae suac.

ART. III.

Quemadmodum in singulis literis Alphabeti genitoris Linguae Semiticae non est una et individua potestas, sed sunt 12. 10. 8. 4. adeo ut ducentae potestates 20. circiter Literis contineantur: Ita pariter Schematihus vel Sematibus singulis Scripturae Hieroglyphicae non una vox unum verbum respondet, sed saepius 20. 15. 10. 5. 4. adeo ut ducentis tantum Signis duo millia olim, et deinceps tria, vel etiam quatuor millia Vocabulorum exprimerentur.

Haec autem ex ante dictis constant, tum praecedenti capite, tum Lib. I. Sect. IV. Pag. 63. 67. et Sect. V. pag. 81. et quamvis non negem posse contineri in Scriptura Sematica Sinensium, et Schematica Hieroglyphica Aegyptiorum vel quatuor millia Radicum purarum Semiticarum; puto tamen prima Conamina tum quod essent prima, tum quod potissimum spectarent Sacra tantum, vel Civilia substantialia, non universam humanam Encyclopaediam, potuisse et debuisse confici Lexico duum millium tantum Radicum purarum et verarum: quem numerum in locis citatis propterea tenere malle visi sumus. Et propterea quum sit 20: 200=200: 2000 valde probabile videtur Conditores Scripturge Hieroglyphicae eamdem fere rationem voluisse constituere inter Schemata, vel Semata Radicalia et fundamentalia, atque Radices et Vocabula fundamentalia Linguae suae; ac illa esset, quae intercederet inter numerum literarum Alphabeti Genitoris, et numerum Potestatum carumdem literarum.

ART. IV.

Quod in Lingua Semitica sunt Vocabula duabus, tribus, quatuor, quinque etc. literis constantia; idipsum sunt in Scriptura Hieroglyphica Polyschemata, vel Polysemata facta ex duobus, tribus, quatuor, quinque etc. sive Schematibus, sive Sematibus.

In Lingua Semitica pura significatio et sententia verborum, et vocum ex vi et potestate singularum Literarum colligitur; eaque significatio secundum etiam numerum Literarum variatur et immutatur miro modo: Quemadmodum igitur in Lingua Semitica ut idea vel cogitatio aliqua perspicue exprimatur necessarium est, ut duae vel tres Literae opportunae seligantur, tum saepius ut alia, vel binae Determinantes sive Serviles adhuc addantur; ita pariter in Scriptura Hieroglyphica ut idea et cogitatio aliqua clare significetur necesse est in unum Syngramma componere duo, tria, imo quatuor quandoque, et quinque sive Schemata, sive Semata: Quod profecto in Scriptura Sinica deprehendere planum est et facile; in Hieroglyphica vero Aegyptiorum saepe haud difficillimum.

ART. V.

Quemadmodum Radices Linguae Semiticae sunt Biliterales, vel Triliterales: ita Schemata potissimum Scripturae Aegyptiae Hieroglyphicae bis vel ter continuo repetuntur, et saepissime Microstichi tribus Schematibus constant, et divisio ternaria ulcumque frequenter adhibetur.

Qui vel leviter in Scriptura Acgyptiorum versatus est, statim animadvertit, quae hic affirmamus. Et qui meminerit Radices Linguae Scmiticae purae esse Biliterales vel Triliterales, facile nobis concedet id factum, ut solemnes illos numeros in Lingua primigenia, etiam in sua Scriptura Conditores etus repraesentarent et servarent.

ART. VI.

Quemadmodum ex Literis Linguae Semiticae aliae sunt Radicales et immutabiles, aliae contra Determinantes, mutabiles, serviles: Ita etiam in Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum alia Schemata sunt Radicalia et constantia, alia Determinantia et mutabilia.

Iam animadvertimus Schemata Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiorum Radicalia, fundamentalia csse circiter 'ducenta, eaque in omnibus Monumentis semper, quot opus sunt, conspici; esse vero et alia, quae pro arbitrio adsumantur, et seligantur magis certae et specialis significationis, ut difficultas Scripturae minuatur: et quae propterea recte possint comparari literis Semiticis, quas Serviles appellant, et quae satius dici pos-

sent Determinantes. Quamobrem etsi formae Vocum Grammaticae ex Scriptura Hieroglyphica tum ob Crypticismum, tum ob intractabilitatem fuissent fere semper exclusae, est tamen intrinsece probabile Conditores Scripturae voluisse in ea hunc Linguae characterem servare, et repraesentare, utpote eis notum, essentialem, et aliquando etiam adhibitum.

ART. VII.

Quemadmodum in Linguae Semiticae Alphabeto sunt Literae aliae Polydynamicae, aliae Metriodynamicae, aliae Oligodynamicae, ut supra indicavimus pag. 364. Ita in Scriptura Hieroglyphica sive Schematica sive Sematica sunt Schemata vel Semata alia Polydynamica, alia Metriodynamica, alia Oligodynamica.

Ita quidem. Nam in Scriptura Aegyptia sunt Polydynamica Schemata Oris, Semicirculi, Gladii, Bacillorum coniunctorum, Vasis, Hydroschema, Metroschema, etc. sunt Metrodynamica Noctua, Siphon, Securis, Polyangulum, Manus, Oculus etc. Oligodynamica Lepus, Coturnix, Turtur, Fascis etc. In Scriptura vero Sinica sunt Polydynamica Homo, Caput, Osoris, Tectum, Aqua, etc. Metriodynamica Oculus, Sol, Canis, Terra etc. Oligodynamica Bos, Equus, Porcus etc.

ART. VIII.

Quemadmodum in Lingua Semitica sunt Voces aliae Polydynamicae, aliae Metriodynamicae, aliae Oligodynamicae, ut indicatum est superius Pag. 365.: Ita in Scriptura Hieroglyphica sive Schematica sive Sematica sunt Syngrammata alia Polydynamica, alia Metriodynamica, alia Oligodynamica.

Nam Syngrammata, quae fiunt ex Symbolis Polydynamicis, necesse est saepius esse etiam Polydynamica, ut contra necesse est fieri Oligodynamica, quae ex Oligodynamicis Signis efformantur. Nos autem huius tum Polydynamis, tum Oligodynamis Exempla dedimus in Analysi Tabulae Rosettanae, et Centuriae Sinogrammatum.

ART. IX.

Quemadmodum in Lingua Semitica puriore sunt 400. circiter voces Biliterales receptae, et quas dicimus Monosyllabicas: Ita Lingua docta et Literata Sinensium constat 400. circiter Voculis vel Monosyllabis.

Voces Biliterales possibiles Linguae Semiticae purioris sunt 484: At ex his plures sunt excludendae, quod Cacophonae, aliae quod careant opportuna Grammatodynami: Adeo ut vix 400. circiter possint ex his numerari, ut revera susceptae et adhibitae. Atqui 400. circiter sunt voculae, quas adhibent Sinenses Literati in Libris suis legendis: Et nisi teneas severissima aliqua lege arceri, ne hos angustissimos fines transeant, num-

quam poteris animo capere quomodo in tam brevi Vocularum numero consistant: Et quoniam acerrima ista Lex nonnisi a Lege aliqua fundamentali Linguae suae originalis peti potest, omnino fatendum est hos limites, et quasi carceres, a numero Monosyllaborum originali Linguae Semiticae fuisse constitutos. Adeo ut quum Samanaei Sinenses decrevissent uti tantum Monosyllabis, sive vocibus, quae videri possent Biliterales in pronuntiatione Semitarum, necesse fuit hoc tantum numero esse contentos. Idque eo clarius constat, quod ipsum plane numerum 484 Vocularum quandoque praedicent. Vid. Memoir. de Pekin. Tom VIII. pag. 146. 147.

ART. X.

Numerus 540. Polysematum constitutus olim, ut aiunt, a Tsang-Kie, probatus a Li-sse, et receptus ab Hiu-chin habendus est Numerus multiplus Literarum Alphabeti Semitici tum originalis, tum contracti, tum dialatati.

Nam nulla alia caussa aequa et rationalis huiusce Numeri videtur suppetere; Et qui putaret 540. Polysemata per plura saecula necessitatibus Imperii fuisse satis parum profecto saperet; Sed omnino habenda sunt pars aliquota Lexici totius, quod

plane fecisse Li-sse constans traditio est.

Hinc est animadvertendum 1. primo, quod in Alphabeto Semitico 22. Literarum sint duae duplices, nempe y Tzade, et w Schin, adeoque Literas simplices et radicales esse tantum 20, quod saepe monuimus. 2. Secundo, quod Lingua Sinensis etiam Literata, sit essentialiter vocalica; et propterea dubitari non posse, quin Vocales

fuerint peculiari modo discretae, et adeo additae Alphabeto arcano Literarum 22, ut numerarentur 22+5=27. 3. Quol Sinenses eiecerint ex hoc Alphabeto in usum publicum quatuor literas 3 B, D, Z, R, adeo ut numerarent tantum 18. Elementa: 4. Quarto, quod haec ip a Elementa per aliquot varietates ad 26. elevassent : et Quinto quod Vocales 4. Tonis distinxissent. Adeo ut fundamenta Grammaticae Sinicae videantur: Alphabetum Radicale 20. Literarum, Receptum 22. Contractum, 18. Dilatatum 26. et distinctum Tonis 4. Atqui $22+5\times20=540$. Et $26+4\times18=540$. iterum. Quin 540×18=9720=9,553+367. Et 367. circiter sunt voculae Linguae Literatae, et 9353. sunt Polysemata, quae Li-sse constituit, quae Hiuchin recepit, quae revera in Libris Classicis continentur, et quot fere esse Radices possibiles Linguae Semiticae pag. 362. diximus.

Et haec modo ad propositum sint satis, ceteris loco opportuniori reservatis. Teneamusque tandem iure una Lingua Semitica vetere et puriore omnia Mysteria, omnia Sacramenta veterum Gentium profunda arte, mira diligentia, sollertia incredibili fuisse condita et constituta: Pronique Deo Opt, Max. grates agamus, quod Sanctos Hebraeorum Libros nobis indulserit, per quos fere unos non ex vacuis et egenis Mundi elementis, sed ex foecundissimis seminibus a sapientissimo, et misericordi Conditore inditis Sacramenta illa et illa Mysteria, et ipsius magni Dei Oeconomiam cum veteri Mundo miram, profundam, sanctam, universalem aperiri tandem et ex-

plicari posse laeta spes adsit.

FINIS.

CONSPECTUS ARGUMENTORUM

ET CAPITUM HERMENEUTICES HIEROGRAPHICAE.

LIBER PRIMUS

DE NATURA, VARIETATE, USU, ORIGINE, ET CHARACTERIBUS SCRIPTURAE HUMANAE.

SECTIO I.

De natura, et varietate Scripturae humanae, deque eius usu penes veteres Gentes.

CAPUT I. $D_{\it E}$ natura et varietate Scripturae hu-
manae Pag. 1.
ART. I. Quid sit Scriptura, et quae praecipuae sint
eius species ibi.
ART. II. Quae sint praecipuae species Scripturae Ideo-
graphicae
ART. III. Quae sint praecipuae species Scripturae
Lexeographicae
ART. IV. Quae sint praecipuae species Alphabetorum. 4.
CAP. IL Recensentur veteres Gentes penes quas
usus Scripturae Schematicae invaluit vel non 5.
ART. I. Indicatur usus Scripturae Cyrioschematicae ibi.
ART. II. Indicatur usus Theogrammatum, et Hiero-
Emblematum'6.
ART. III. Indicatur usus Dramatum Mythicorum 9.
Anr. IV. Indicatur usus Scripturae Dramaticae et
Liturgicae
Ann V Indicatur was Comptunes Desmotions at
ART. V. Indicatur usus Scripturae Dramaticae et
Allegoricae

	F	•
•	Sah	,
	:)7()	
•	0,0	

ART. VI. Indicatur usus Scripturae Dramaticae et
Epigraphicae
ART. VIII. Indicatur usus Alphabetorum Schemati-
CAD III Processorium votores Contes atomas augus
CAP. III. Recensentur veteres Gentes, penes quas usus Scripturae Sematicae obtinuit 16.
ART. I. Indicatur usus Scripturae Polysematicae, Oli-
gotypicae, et Oligographicae ibi.
ART. II. Indicatur usus Scripturae Polysematicae, Oligotypicae, et Polygraphicae
ART. III. Indicatur usus Scripturae Polysematicae,
Metriotypicae, et Polygraphicaeibi.
ART, IV. Indicatur usus Scripturae Alphabeticae, et Sematicae
SECTIO II.
De Scriptura Ideoschematica, sive
Ideographica et Schematica.
CAP, I. De Scriptura Cyrioschematica 19.
ART. I. Indicantur vires genitrices et effectrices Scripturae Cyrioschematicae, sive Iconographicae,
Ethographicae, Historiographicae, sive Physio-
graphicae ibi.
ART. II. Indicatur Criterium Scripturae Cyriosche-
CAP. II. De Scriptura Ideographica et Troposche-
maticae
ART. I. Indicatur natura, et origo Troposchema- tum Ideographicorum
matica generatim
cerni in Characteristica, et Systematica 24
ART. III. Troposchemata Ideographica sunt semper adiectivae, numquam substantivae significationis. 25
adiectivae, numquam substantivae significationis. 25 ART. IV. Monoschemata Tropica idearum huma-
narum, etiamsi in prolixam seriem disponantur,
semper ambiguae et aequivocae sunt significationis. ibi
ART. V. Indicantur rationes intrinsecae et propriae, quibus Monoschemata, vel Oligoschemata Ideogra-
phica satis clara et perspicua reddi possint 25.

ART. VI. Indicantur rationes extrinsecae, et auxi-
liares, quibus Monoschemata, vel Oligoschemata
Tropica possint fieri certae et exploratae signifi-
cationis
cationis
matica et Characterisuca
Ann I Indicantur Scientiae humanae vel prorsus
intractabiles, vel leviter tantum et tenuiter tra-
ctabiles per Troposchemata Ideographica characte-
ristica IDI.
A II Indicentur Scientice et Disciplinae . ex
quibus per Troposchemata characteristica possint
plures ideae humanae saus commode exprimi
ART III Polyschemata Tropica satis clara et per-
spicua in insis Disciplinis Ethicis et Politicis sunt
admodum rara
Art. IV. Nulla Series Idearum numanarum, nulla
Systemata cogitationum nostrarum possunt conu-
nuo ordine per Troposchemata characteristica saus
clare exprimi et significari
ART. V. Scriptura Troposchematica et characteristica
neguit fieri continua, et periecta etiam additis
Cyrioschematibus physicis
CAP IV De Scriptura Ideographica et Cyriolio-
vica , sive de Cyrioschematibus Symbolicis et
Politicis
ART. I. Indicatur origo Cyriotroporum, sive Iropo-
schematum Personalium et substantivorum socialis
77 C17 C
ART. II. Emblemata Ideographica et Cyriotropica sa-
tis clara of nershicila her se sillit aulilouum lala. Oq
CAP. V. De Ideoschematibus Cyriotropicis et Inec-
logicis ibi ART. I. Indicatur origo Cyriotroporum Theologico-
ART. I. Indicatur origo Cyriotroporum Incologico-
rum apud Polytheistas
rum apud Polytheistas
asse non notini Polyineisiis ilisi ilulualla
ART. III Characteres Ethici et Politici Deorum ex
Symbolis humanis Ethicis, et Politicis Ideographia
ART. IV. Symbola Ideographica Cosmocratiae Deo-

rum ab ipsis obiectis et corporibus, in quibus po-	
testatem eorum exerceri putarent Polytheistae, desu-	
mentur	•
CAP. VI. De Scriptura Ideographica composita ex	
Cyrioschematica Physiographica, ex Cyriotropi-	
ca Politica, ex Cyriotropica Theologica, et ex Troposchematica characteristica	
ART. I. Scriptura huiusmodi composita plura Huma-	•
na facta, plura Dramata Theologica Anthropopa-	
thica, plura Emblemata Ethica, et Politica pot-	
erunt commode obtineri ibi	i.
ART. II. Scientiae Ontologicae, Psychologicae, Cos-	
mologicae, Theosophicae ne hac quidem quadru-	
plici Scriptura poterunt umquam clare exprimi. ib	i.
ART. III. Numerus Schematum, qui in hac Scriptu-	
ra adhibetur est varius et multiplex 38	3.
ART. IV. Forma huius Scripturae numquam analy-	
tica est, continua, et Polygraphica, sed Synthe-	
tica, Dramatica, Scenographicaib	i.
ART. V. Natura Ideographica huius Scripturae ma-	
xime interpretatione additu semper clare et evi-	,
denter percipitur ib CAP. VII. De Scriptura Ideographica Polygraphi-	ı.
CAP. VII. De Scriptura Ideographica Polygraphi-	_
Ca et Systematica	J .
Troposchematum parari posse, ut Scriptura ana-	
lytica, et polygraphica instituatur, probabile est. ibi	i.
ART. II. Per Monoschemata Polydynamica Scriptu-	•••
ram Ideoschematicam et Polygraphicam constituere	
ram Ideoschematicam et Polygraphicam constituere impossibile est	i.
ART. III. Qui factum sit, ut videatur posse colligi ex Scriptoribus Graecis, Latinisque Aegyptios re-	
ex Scriptoribus Graecis, Latinisque Aegyptios re-	
vera adhibuisse Monoschemata Polydynamica 41	ı,
ART. IV. Scriptura Ideographica Systematica et Po-	
lygraphica ex Monoschematibus Monodynamicis vi-	
detur possibilis	•
ART. V. Si possibilis est huiusmodi Scriptura ingenti	
plane Schematum numero eget, ut fiat Polygra- phicaibi	•
ART. VI. Si Scriptura huiusmodi possibilis est, eius	ı.
Schemata ita erunt ordinata et successive disposita,	
Dominia la ciuni diamara di successi e disposita,	

ut fere sunt in Libris literae Alphabeticae 44.
ART. VII. Si extaret huiusmodi Scriptura, absque
interpretatione et commentario esset inexplicabilis. ibi.
ART. VIII. Data interpretatione huius Scripturae,
relatio Ideographica inter schemata et verba ver-
sionis est statim certa et evidens ibi.
ART. IX. Si possibilis est haec Scriptura est im-
manis prorsus et fere insuperabilis dissicultatis 45.
ART. X. Scriptura Polygraphica per Polyschemata
systematica videtur possibilis
Arr. XI. Si possibilis est Scriptura hujusmodi, im-
mani Schematum numero eget, ut fiat polygra-
phica
ART. XII. Polyschemata huius Scripturae ubi sol-
vuntur et examinantur, nexum et relationem suam
Ideographicam clare et perspicue prodent ibi.
ART. XIII. Si possibilis est Scriptura huiusmodi,
difficillimae prorsus et abstrusissimae est forma-
tionis 47.
SECTIO III.
-
De Scriptura Ideographica et Sematica, sive
${\it Ideosematica}.$
CAD I De Comintene Ideagraphica Matrickinia
CAP. I. De Scriptura Ideographica, Metriotypica,
Polysematica, et Polygruphica
ART. I. Quae sit Scriptura huiusmodi ibi.
Agr. II. Semata radicalia huius Scripturae non cruut
penitus informia et abnormia, sed quoties fieri
masauls annus in literature as immunestic
poterit erunt indicativa et innuentia 49.
poterit erunt indicativa et innuentia 49. ART. III. Semata radicalia huius Scripturae respon-
poterit erunt indicativa et innuentia 49. ART. III. Semata radicalia huius Scripturae respondere nequeunt Ideis peculiaribus, concretis, in-
poterit erunt indicativa et innuentia 49. ART. III. Semata radicalia huius Scripturae respondere nequeunt Ideis peculiaribus, concretis, individuis
poterit erunt indicativa et innuentia

ART. VII. In Scriptura huiusmodi Polysemata sunt
semper definitiones Idearum complicatarum, sem-
per descriptiones obiectorum concretorum ibi.
Ant. VIII. In hac Scriptura Semata radicalia sunt
etiam Lexeographica
ART. IX. Polysemata huius Scripturae possunt sem-
per verti in Lemmata certae Linguae ibi.
ART. X. Impossibile est condi hanc Scripturam,
nisi praesto sit Lingua clara, dives, copiosa,
docta, energica, praestansibi. CAP. II. De Scriptura Ideographica, Polysematica,
CAP. II. De Scriptura Ideographica, Polysematica,
Oligotypica, et Metriographica 53.
ART. I. Quae dicatur huiusmodi Scriptura ibi.
ART. II. Ideae Arithmeticae, Musicae, et aliquot
Geometricae possunt recta Varietatibus Oligoty- picis adnecti
picis adnecti
ART. III. Plures ideas Theologicas et Metaphysicas
posse rationibus Arithmeticis, Musicis, Geome-
tricis exprimi certum est
ART. IV. Systema Theologicum alicuius Gentis pot-
erit per Oligotypos exprimi ibi.
SECTIO IV.
7) G ' , T 7' , G 7 ,
De Scriptura Lexeographica et Schematica,
sive Lexeoschematica.
CAP. I. De formatione elementari Scripturae Lexeo-
schematicae
ART. I. Quomodo gignantur Lexeoschemata Cyriolo-
gica, directa, et Ideographicaibi.
ART. II. Indicatur generatio Lexeoschematum Tropi-
corum et Symbolicorum 56.
ART. III. Monoschemata Lexeographica et Tropica
etiam in seriem digesta ambigua sunt et aequi-
voca
ART. IV. Indicantur modi, quibus Monoschemata
voca
et univoca; sive de generatione Polyschematum
et univoca; sive de generatione Polyschematum Lexeographicorum
ART. V. Quid requiratur ut possit institui Scriptura
Lexeoschematica et Polygraphica

ART. VI. De Criterio Scripturae Lexeoschematicae.	60.
CAP. II. De Scriptura Lexeoschematica Polygra-	
phica regulari et legitima	ibi.
ART. I. Quae dicatur Scriptura huiusmodi	ibi.
ART. II. Recensentur characteres et proprietates prae-	
ART. II. Recensentur characteres et proprietates prac- cipuae Scripturae Lexeoschematicae regularis et	
legitimae	61.
CAP. III. De Scriptura Lexeoschematica Polygra-	
phica abstrusa, difficili, Cryptica	62.
ART. I. Quae dicatur huiusmodi Scriptura	ibi.
ART. II. Recensentur leges et conditiones Scripturae	
Lexeoschematicae et Polygraphicae abstrusae et	
Crypticae	ibi.
ART. III. Indicatur ratio, qua legitimus numerus	
Schematum Scripturae Lexeographicae possit in	
longe minorem et breviorem contrahi	63.
ART. IV. Indicatur modus, quo plura Schemata huius Scripturae fiant obscura et cryptica	_
huius Scripturae fiant obscura et cryptica	64.
ART. V. Indicatur ratio, qua reliquae aliae diffi-	
cultates huius Scripturae possint obtineri	65.
ART. VI. Indicatur ratio, qua abstrusa ista et dif-	
sicillima Scriptura ita certa, constans, et intel-	
ligibilis fiat, ut per plura saecula adhiberi pos-	
sit, et servari	ibi.
CAP. IV. De caussis institutionis tam arduae et	
abstrusae Scripturae	67.
ART. J. Penes omnes fere Gentes profunda persua-	
sione receptum fuit ad tutelam et prosperitatem	
suam esse plane necessaria Stemmata et effigies	
Deorum, et preces ad eos, et solemnes et statas	
invocationes	ıbı.
ART. II. Persussum pariter Gentibus fuit ad bona a	
Diis impetranda, et mala averruncanda non re-	
quiri, ut singuli homines symbola, signa, et	
emblemata Deorum, vel preces, laudes, invo- cationes penitus caperent et intelligerent; sed suffi-	
cationes penitus caperent et intelligerent; sed suffi-	
cere si cernerent illa, has si recitarent, pronun-	co
tiarent utcumque, vel audirent	08.
ART. III. Persuasum pariter Gentidus fuit sancia	-
tractanda esse tantum a Sanctis, puris, et selectis-	c-
simis viris, et profanos omnes arcendos	09.

Art. IV. Invenienda est ratio, qua Systema Theo-
logicum et Liturgicum alicuius Gentis totum uni-
versis civibus ad tutelam, expiationem, et pro-
speritatem suam tradatur, at illud nonnisi selectis-
simi et probatissimi Viri possint penitus capere et
nosse
pturae Crypticae et abstrusae esse potuit, quam
Crypticismus Theologicus 70
ART. VI. Casticismus Sacerdotalis alia et gravis caus-
sa esse potest institutionis tam difficilis et abstru-
sae Scripturae ibi.
sae Scripturae
schematicae Crypticae et abstrusae
ART. 1. Quaecumque Stemmata et Emblemata Theo-
logica, quaecumque Theogrammata et Agalmata
Deorum, quaecumque Hierodramata sive Mythi-
ca, sive Allegorica, sive Liturgica, sive Kalen-
daria a Collegiis Sacerdotalibus hâc Scriptura
confici et condi poteruntibi
ART. II. Elogia magnorum Regum, facta praestan-
tiora, summae rerum gestarum poterunt hac Scri-
ptura significari
ART. III. Nulli Commentarii Scientifici, nulli Tra-
ctatus didactici cuiuscumque Disciplinae huma-
nae, non Ethices, non Politices, non Physicae,
non Astronomiae, non Metaphysicae hac Scriptura
umquam condenturibi
ART. IV. Nulli annales Gentis, nulli Commentarii
Historici, nullae Gestorum narrationes plenae,
nulla opera Chronologica, et Geographica hac
Scriptura umquam condentur
SECTIO V.
D Scriptura Lexeographica et Sematica
sive Lexeosematica.
CAP. I. De Scriptura Lexeographica, Polysemati-
tica, Metriotypica, et Polygraphica Linguarum
Classicarum
Classicarum
<u> </u>

ART. II. Linguae Classicae possunt satis commode per
Polysemata metriotypica describi
ART. 111. Indicantur characteres praecipui huius Scri-
pturae
ART. IV. Data Scriptura Polysematica et Metrictypias
decernere, specielne ad Linguam (lassicam an non il
UAL. II. De Scriptura Polysematica et Metrichenia
Linguarum Monosyllabicarum et geguinogamini
ART. I. Quae dicantur Linguae Monosyllahicae et ac.
quivocaeibi
quivocae
per monoscinata, nec her Lipras Alphobosica
possunt clare describi
us clare et perspicue per Polysemata Metriotrais
I v - Icccuscului characteres praprinti Comminanti
FULVSCHIANCAP PLIMPIPIOTVD1C24 Linguages 3/
SVII autcarum et aemityocarum
pica dennire specieine ad Linguam Monosyllak:
can et aequivocam, an non
oni. De scripiura Lexeographica. Polygama
Well Melriolypica, et Polygraphica Times
1 cinulicarum , engile Regulari et l'agitime
TRI. I. Dinguae Teniuricae directe et proprie
1 or you had a meditory pica describi nequent :1:
in interior car land this lingue diem.
ca per Polysemata Metriotypica tota possit avanim:
Tysematicae et Metriotypicae Linguarum Tomori
caram regularis et Legitimae
mil. 14. Data Striptura Polysematica, et Metricty
pica Linguarum Temuricarum decernere spectator
au Regularem et Legitimam, an non 07
VILLA IN AND DESTRUCTOR POWERMENT OF A Madein
pica Linguarum Temuricarum cryptica et ub-
0/
ART. I. Recensentur leges praecipuae hujus Scripturae iki
Ant. II. Indicantur rationes, quibus abstrusa ista et

· ·
(384)
Cryptica Scriptura possit adoptari et servari per plura saecula
Ant. III. Indicantur caussae institutionis huius Scri-
pturae tam asperae et abstrusae
ca, Oligotypica, et Metriographica 87.
ART. I. Quae dicatur Scriptura huiusmodi ibi.
ART. II. Systema Theologicum et Liturgicum alicuius Gentis potest satis commode condi hac Scriptura. ibi.
ART. III. Polysemata Deorum in hac Scriptura fient
potissimum simplici Sematum adgregatione 88. ART. IV. Voces oratoriae et liturgicae poterunt me-
thodo superius descripta haud difficillime obtineri. ibi.
SECTIO VI.
De Scriptura Alphabetica.
CAP. I. De Origine, ormatione, et characteribus
Alphabeti priini
Alphabeti primi ibi Arr. H. Alphabetum primum a Gente, quae Lingua
ART. H. Alphabetum primum a Gente, quae Lingua Temurica uteretur, inveniendum et adhibendum fuit. ibi
ART. III. Quae forma Literarum Alphabeticarum di-
cenda sit rationalis, et quae irrationalis 90.
Ant. IV. Alphabetum primum fuiss Onomatosche- maticum, sed ex planis et facilibus Schematibus
factum, tenendum est
constitisse tenendum est
CAP. II. De Alphabetis Homophonis, et Polydyna,
micis
plurimis typis diversis, adeoque homophonis con-
stantia, sunt irrationalia, et illegitima ibi ART. II. Alphabeta Polydynamica adhiberi et recipi
impossibile estibi
CAP. III. De Alphabetis Schematicis 94.
ART. I. Alphabeta Onomatoschematica et Poly-ho-

(385)

ART. II. Alphabeta Schematica et derivativa non Literatis viris, sed Pictoribus, et Calligraphis	
	95.
CAP. IV. De Alphabetis brevioribus et contractis.	96 .
ART. I. Nulla Gens paullo amplior et excultior uti-	·
tur Alphabeto orali viginti literis breviore	ibi.
ART. II. Alphabeta scripta viginti literia breviora tri-	
bui nequeunt ruditati et ignorantiae primorum	
Conditorum	97 ·
ART. III. Alphabeta scripta Gentium excultiorum, quae quindecim, vel sexdecim circiter Literis con- stent, data opera, et profundo consilio ex longio-	
ribus fuisse contracta et breviata tenendum est.	98.
CAP. V. De Scriptura Alphabetica difficiliore et	
abstrusiore	99.
ART. I. Recensentur modi, quibus Alphabetum ali-	
cuius Gentis fiat abstrusum et difficile	ibi .
ART. II. Indicantur Auctores Alphabeti abstrusi et	
difficilis	100 .:

LIBER SECUNDUS

DE NATURA SCRIPTURAE VETERUM GENTIUM SYMBOLICAE, ET HIEROGLYPHICAE, SIVE POLYSCHEMATICAE, SIVE POLYSEMATICAE.

SECTIO I.

De natura Emblematum, Theogrammatum, et Hierodramatum veterum Gentium, sive Le-xeographica, sive Ideographica.

Ant. II. Scriptura Megaloschematica Aegyptiorum	
est Emblematica, Theographica, Hierodramatica.	103
ART. III. Scriptura Microschematica, Sticherea, et	
Analytica Monumentorum Hieroglyphicorum ha-	
benda est oratoria, elocutrix, interpretativa,	
exegeticai	bi.
exegeticai CAP. II. Hiero-Emblemata, Theogrammata, et	
Hiero-Dramata veterum Aegyptiorum, Syrorum,	
Graecorum, Latinorum, Scandinavorum, In-	
dorum Brachmanum, et Buddistarum habenda	•
	04
ART. I. Hiero-Emblemata, Theogrammata, et al-	_
legorica Hiero-Dramata veterum Gentium sollerti	
studio, diligenti curà, certà arte fuisse a Sacer-	
dotibus condita tenendum est il	oi.
ART. II. Si Theogrammata, et Hiero-Emblemata	
veterum Gentium sollerter et studiose sunt com-	
posita, intimus utique nexus et certa relatio est	
invenienda inter Symbola atque Ornatus Theo-	
grammatum, et reliquas partes Hierologiae Ty-	
porum divinorum	о6
porum divinorum	
et Hierodramatum Theologicorum, et Hiero-Em-	
blematum veterum Gentium Ideographice sumta	
nullum nexum rationalem, nullam idoneam re-	
lationem cum ceteris Hierologiae partibus osten-	
dunt	07
ART. IV. Pleraque Schemata et Ornatus Theogram-	•
matum, et Hiero-Emblematum veterum Gentium	
	68.
ART. V. Theogrammata et Hiero-Emblemata mon-	
striformia Aethiopum, Aegyptiorum, Indorum, Sineusium, Iaponiorum, Tibetanorum haberi non possunt Ideographica ib	
Sineusium, Iaponiorum, Tibetanorum haberi	
non possunt Ideographicaib	i.
ART. VI. Theogrammata, et Hiero-Emblemata vete-	
rum Gentium habenda sunt in omnibus fere par-	
	9 .
CAP. III. Dramata Liturgica, et Scenae rituales	•
Aethiopum, Aegyptiorum, Syrorum, Graeco-	
rum , Italorum , Indorum , Scandinavorum ,	
Parsorum muana or warte of arroad omnes fore	

partes suas et Symbola, Lexeoschematica haben-
da sunt
ART. 1. Ritus sacros et Ceremonias religiosas vete-
rum Gentium certo consilio, magna diligentia,
rum Gentium certo consilio, magna diligentia, profunda cura compositas et conditas fuisse tenen-
dum est ibi.
ART. II. Inter nomina, cognomina, potestates,
characteres, facta, gesta Deorum veterum Gen-
tium, et Ceremonias sacras, et Ritus Liturgicos
certum nexum et certam relationem intercessisse
tenendum est 111.
ART. III. Dramata Liturgica veterum Gentium Ideo-
graphice sumta vel sunt obscura saepius, et inex-
plicabilia; vel absona et absurda 112.
ART. IV. Dramata Liturgica veterum Gentium ma-
gna ex parte habenda sunt Lexeoschematica 113.
CAP. IV. Dramata funebria Etruscorum, ea nem-
pe, quae in Urnis inscriptis cernuntur, haben-
da sunt maxima ex parte Lexeoschematica,
Epigraphica, et Cryptica
ART. I. Quae dicantur Dramata Lexeoschematica,
Epigraphica, et Crypticaibi.
ART. II. Dramata funebria Etruscorum haberi non
possunt lusus inanes, et vana commenta Artifi-
cum
ART. III. Nulla Dramata funebria Etruscorum ha-
beri possunt plane Historica et Cyriographica ibi.
ART. IV. Dramata funebria Etruscorum haberi ne-
queunt, quoad maximam partem, Mythographica,
et ad Fabularem Deorum historiam spectantia 116.
ART. V. Dramata funebria Etruscorum, quibus
Ritus et Ceremoniae Religiosae videntur exhiberi;
haud haberi possunt ut Dramata Etruscae Li-
turgiae pura et Cyrioschematica
habenda sunt Lexeoschematica et Epigraphica ibi.
ART. VII. Si Dramata funebria Etruscorum sunt
Epigraphica, omnia in eis apte congruunt, et apposite conveniunt 120.
ART. VIII. Removetur Obiectio prima 121.
ART. IX. Removetur Obiectio altera ibi.
ARI. IA. ICEMPTERI ODICORO artera IDI.

(388)

ART. X. Removetur Obiectio tertia 122.
ART. XI. Removetur Obiectio quarta ibi.
ART. XII. Removetur Obiectio quinta 123.
CAP. V. Emblemata et Symbola Nummorum vete-
rum habenda sunt magna ex parte Lexeogra-
phica
phica 124. ART. I. Typis et Symbolis Nummorum antiquarum
Gentium Origines, Affinitates, et Stemmata ipsa-
rum Gentium; Emblemata Deorum suorum prae-
cipue Indigetum, monitus, et providentiam Nu-
minum, mores et instituta sua nobiliora fuisse
significata tenendum estibi
ART. II. Plurima Emblemata et Symbola Nummo-
rum veterum haberi non possunt Ideographica 125.
ART. III. Plurima Schemata, et Emblemata Num-
morum veterum habenda sunt Lexeographica 126.
ART. IV. Interpretationi Nummorum Lexeoschemati-
cae adversari non potest, quod eadem Civitas diversis Typis et Emblematibus usa fuerit; vel
diversis Typis et Emblematibus usa fuerit; vel
quod diversae et dissitae Civitates adhibuerint Ty-
pos et Emblemata vel eadem, vel similia ibi.
CAP.VI. Hiero-Emblemata, et Hierodramata Grae-
corum et Latinorum praesertim Physica, Ethi-
ca, Politica post constitutam et propagatam
Bibliothecam suam condita, quoad plures suas
partes et elementa, Ideographica habenda sunt. 127.
ART. I. Indicantur caussae, ob quas apud Graecos,
et Romanos constitută sua Bibliotheca magis Scri-
ptura Ideographica, minus Scriptura Lexeogra- phica expeti et adhiberi debuitibi.
pnica expeti et adniberi debuit
ART. II. Nulla tamen aetate Graeci et Romani a
Dramatibus suis publicis et solemnibus Scriptu-
ram Lexeographicam potuerunt penitus eiicere et
expellere 129.

SECTIO II.

De	Natura	Scripturae	Hiero	glypi	hicae	Aegy-	•
p	tiorum	Microscheme	aticae	et	Poly	graphi-	-
C	ae.						

CAP. I. Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum Mi-	
croschematica et Polygraphica haberi nequit	
Ideographica, sive Characteristica, sive Syste-	
matica	
ART. I Scriptura Microschematica Aegyptiorum ha-	
beri non potest Ideographica et Characteristica ibi.	
ART. IL Scriptura Microschematica Aegyptiorum ha-	
beri non potest Ideographica et Systematica 132.	
ART. III. Qui factum sit, ut plures ex Veteribus	
Scriptoribus, qui Hieroglyphica attigerunt, ad	
Ideographicas relationes et congruentias fere sem-	
per confugerint	
per confugerint	
cam non esse Alphabeticam ex intimis utriusque	
Scripturae characteribus primum evincitur 137	•
CAP. III. Scripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum	
non esse Alphabeticam ex unanimi veterum Scri-	
ptorum consensu certissimum est 139	
ART. I. Indicantur Scriptores Gente vel Stilo Lati-	
ni, qui sive expresse et manifestis verbis, sive	
per inductionem et illationem usum Scripturae	
Alphabeticae cuiuscumque naturae a Monumentis	
Aegyptiorum Hieroglyphicis reiecerunt ibi.	
ART. II. Indicantur Scriptores Gente vel Stilo Grae-	
ci, qui idem plenius, et disertius tradiderunt 140	
Arg. III. Ibis Litera apud Plutarchum Sympos. IX.	
2. et 3. in hac quaestione nostra est nihili fa-	
cienda	•
ART. IV. Scripturam Alphabeticam in Monumentis	
Hieroglyphicis Aegyptiorum Clemens Alexandri-	
nus Strom. V. p. 555. 556. nequaquam agnovit. 142	•
CAP. IV. In Scriptura Aegyptiorum Hieroglyphica	
nullum Alphabetum fuisse adhibitum ex pleniore	

analysi verborum Clementis Alexandrini Kepe-	
λογική δια των πρωτών σοιχείων prolixius demon-	
stratur	147
ART. I. In Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis	·
duo genera Scripturae Schematicae sive Hierogly-	
phicae adhibita sunt	ibi.
ART. II. Scriptura Megaloschematica et Microsche-	
matica, Dramatica et Analytica intima sua com-	
positione et natura invicem discrepant	iЫ.
ART. III. Nemo esse potuit, qui ubi dederit ali-	
quam operam Monumentis Hieroglyphicis Aegy-	
ptiorum, duplicem hanc speciem Scripturae Sche-	
maticae in eis non animadverterit et discreverit.	1 / 9
ART. IV. Megaloschemata Dramatica Monumento-	-40
rum Hieroglyphicorum sunt potissimum Theo-	
grammata Hiera Fruillamata Increa Pagum	
grammata, Hiero-Emblemata, Icones Regum,	
et sigurae Sacerdotum	lDI.
ART. V. Megaloschemata Dramatica sunt enormata,	
saltem quoad magnam partem, ex propriis figuris	
et formis zopiois obiectorum externorum	ıbi.
ART. VI. Theogrammata et Iconogrammata Sacra	
cuiusvis Gentis possunt et debent appellari Cy-	
riogrammata et Cyrioschemata Theologica	149
ART. VII. Scriptura Megaloschematica et Dramati-	
ca Aegyptiorum dici potest et debet Cyriosche-	
matica, et Cyriologica	150 .
ART. VIII. Megaloschemata Dramatica, sive Cyrio-	
schemata sacra Aegyptiorum sunt vera Proto-	
schemata Scripturae Hieroglyphicae	ibi .
ART. IX. Megaloschemata Dramatica sive Protosche-	
mata Scripturae Hieroglyphicae dici possunt et	
debent ta wears yesumats	151.
ART. X. Megaloschemata Dramatica Aegyptiorum	
possunt et debent dici ta weate coixua	152
ART. XI. Si Deorum Simulacra et Agalmata sacra	
a Taauto Phoenicio quasi solemni et peculiari	
voce dici potuerunt soiziin, et mpura seizeia,	
utique Simulacra et Agalmata parata a Taauto	
sive Thotho Aegyptio acquali, et simili ratione	
dici poterunt soiziia, et women soiziia	ihi
ART. XII. Secunda pars Scripturae Hieraglyphicae	. 174

(391)
quam Clemens Alexandrinus Symbolicam appel-
lat, illa ipsa est secunda pars Scripturae Hiero-
glyphicae Monumentorum, quam nos Microsche-
maticam et Polygraphicam appellavimus 154.
ART. XIII. Ergo Scriptura Clementis Kupiodoying dia
των πρωτών τοιχείων est Megaloschematica et Dra-
matica Monumentorumibi.
ART. XIV. Praeter Clementem Alexandrinum An-
tonius Diogenes, et Porphyrius duplex Scriptu-
rae Hieroglyphicae genus Dramaticum nempe et Analyticum in Monumentis Aegyptiis agnoverunt. 155.
ART. XV. Consensus Scriptorum veterum de natura
non Alphabetica Scripturae Hieroglyphicae Ae-
gyptiorum est invictae prorsus et certissimae au-
ctoritatis
ART. XVI. Qui factum sit ut de Scriptura Aegy-
ntiorum Hieroglynhica non multa, et copiose.
sed pauca, et breviter Veteres tradiderint 159.
CAP. V. Scripturim Aegyptiorum Microschema-
ticam esse Lexeographicam ex characteribus et
proprietatibus suis intimis demonstratur 161.
ART. I. Primo, quia nec Ideographica, nec Alpha- betica haberi potest
ART. II. Secundo, quia ex Veterum Scriptorum con-
sensu, ex ipsa intima Scripturae analysi, et ex
elementorum omnium consideratione est cryptica,
arcana abstrusa arduaibi.
ART. III. Tertio a quia Scriptura Hieroglyphica Ae-
gyptiorum Microschematica IIIa ipsa Scriptura
Lexeoschematica est de qua nos prolixe disse-
ruimus Libr. I. Sect. IV. Cap. 3. 4. 5. pag. 62.
ad 74: et quam Crypticam atque abstrusam ap-
ppizarizita
CAP. VI. Soripturam Hieroglyphicam Aegyptiorum esse Lexeoschematicam, eamque Crypticam et
abstrusam, plures ex veteribus Scriptoribus di-
stincte et perspicue tradideruntibi.
ART. I. Annaeus Lucanus
ART. II. Cornelius Tacitus
Agr. III. Lucius Annleins
ART. IV. Ammianus Marcellinus 167

ART. V. Rufinus Aquileiensis	68. 6g.
ART. VII. Diodorus Siculusib	oi.
	71.
	74.
ART, X. Omnes Scriptores Graecos, qui Hierogly-	, .
phica Aegyptia appellarunt урацията, et omnes	
Latinos, qui dixerunt Literas, quique fuerunt	
plurimi, secisse ea Lexeographica tenendum est. 1	76.
SECTIO III.	
Scripturam Aegyptiorum Microschematicam,	ne
ex parte quidem esse Alphabeticam, ex f	al-
sitate Alphabeti Hieroglyphici Anglo-G	al-
lici nuper propositi luculentius demonstrat	ur.
CAP. I. Alphabeto Hieroglyphico Anglo-Gallico	•
nuper proposito desunt ipsa Data hypothetica	
ART. I. Quae dicantur Data hypothetica, et neces-	177.
ART. 1. Quae dicantur Data hypothetica, et neces-	ibi.
saria Alphabeti quaesiti	IDI.
quot sunt in Alphabeto Anglo-Gallico, per Su-	
perpositionem Verborum obtineatur, necesse est	
	178.
ART. III. Nullo in loco Alphabetonomi selegerunt,	,
produxerunt, et probarunt septuaginta illas Vo-	
ces omnino necessarias ad generationem Alpha-	
beti sui 140 Typorum	179.
ART. IV. Si Alphabetum Anglo-Gallicum deductum	
est ope Superpositionis, caret Datis suis necessa-	
riis formationis	ibi
ART. V. Impossibile fuit Alphabetonomis Anglo-	
Gallis seligere et comparare septuaginta Voces	
Aegyptias genuinas, vel ab Aegyptiis receptas,	
quae potuissent haberi ut Data certa Alphabeti	180.
legitimi	100,
quadraginta Typorum constitutum volunt ope	
Onomatoschematum Conticorum utique erant in	

antecessum dandae et praestituendae centum qua-	
draginta voces Copticae, quibus illa 140 Sche-	
draginta voces Copticae, quibus illa 140 Sche- mata et Literae significarentur, et constitueren-	
tur	181.
ART. VII. Nullibi Alphabetonomi produxerunt et	
statuerunt 140 Nomina Coptica, quae responde-	
rent 140 Schematibus et Literis a se constitutis.	182.
ART. VIII. Si ergo Alphabetum Hieroglyphicum	
Anglo-Gallicum constitutum volunt ope Onoma-	
toschematum Copticorum, ipsa Data essentialia	
formationis et generationis suae prorsus desunt.	183
ART. IX. Impossibile fuit, et adhuc erit Cham-	
polliono, et ceteris Alphabetophilis producere	
Centum quadraginta Nomina Coptica responden-	
tia 146 Schematibus Hieroglyphicis, quae Literas	
sibi constituerunt	184
sibi constituerunt	
tonomi, ut Axioma habuerunt: scilicet in El-	
lipsibus Hieroglyphicis invenienda esse Nomina	
Regum Aegyptiorum Demotica Alphabetice scri-	
pta et irrationale et falsum est	186.
ART. I. Nulla esse potuit necessitas Sacerdotibus Ae-	
gyptiis scribendi Alphabetice in Monumentis Hie-	
roglyphicis nomina Demotica Regum suorum	ibi.
ART. II. Nomina Demotica Regum Aegyptiorum nec	
Alphabetice nec Symbolice in Ellipsibus Hiero-	
glyphicis poterunt umquam inveniri	188.
ART. III. Una Deorum nomina, uni Deorum ma-	
gnorum characteres in Ellipsibus Hieroglyphicis	
Monumentorum Aegyptiorum poterunt contineri	
et inveniri	191.
CAP. III. Alphabeti Hieroglyphici nuper propositi	
nulla sunt Producta rationalia	194.
ART. I. Quae dicantur Producta Alphabeti quae-	
siti, quae Producta rationalia, quae Producta	
Alphabeti genuini et legitimi	ibi.
ART. II. Simulacra notarum Lectionum, quae pro-	
tulit Champollionus, vix ad 70 poterunt nume-	_
ART. III. Ceterae Voces, et Lectiones, eaeque in-	195.
ART. III. Ceterae Voces, et Lectiones, eaeque in-	
numerae, quae per Alphabetum propositum ob-	

	(304)
•	(394)
*	tinentur, sunt prorsus irrationales 196
	ART. IV. Dato Alphabeto decem vel duodecim li-
	terarum pronuntiabilium, datis 140 typis homo-
	phonis, et dato ingenti numero Monumentorum
	Hieroglyphicorum, etiamsi Simulacra aliqua no-
	tarum Vocum per huiusmodi Alphabetum obti-
	nerentur, semper essent irrationalia, et inepta. ibi. ART. V. Nulla alia ratione petuit Champollionus
	Alphabetum suum Centum quadraginta Typo-
	rum constituere, quam Superpositione septuaginta
	circiter Vocum datarum
	ART. VI. Ergo nulla prorsus sunt Producta ratio-
	nalia Alphabeti propositi
	CAP. IV. Alphabetum Hieroglyphicum Anglo-
,	Gallicum probari et recipi non potest 202.
	ART. L. Primo quia caret ipsis Elementis funda-
	mentalibus formationis, et generationis suae,
	quemadmodum demonstratum est supra Capite
	primo pag. 177. ad 186ibi.
	Aur. II. Secundo, quia in Ellipsibus Hierogly-
	phicis Nomina Demotica Regum Aegyptiorum
	nec Alphabetice nec Symbolice possunt inveniri,
	ut demonstratum est Capite secundo pag. 187. ad
	193 ibi.
	ART. III. Tertio, quia nulla sunt Producta ratio-
	nalia Alphabeti propositi, ut demonstratum est Capite tertio pag. 194. ad 198 201.
	Arr. IV. Quarto, quia producta irrationalia et ab-
	surda Alphabeti propositi sunt vere et proprie
	innumera
	ART. V. Quinto, quia obstat invictissime consen-
	sus omnium Scriptorum Veterum, qui unani-
	mes a Monumentis Aegyptiorum Hieroglyphicis
	quodvis Alphabetum reiecerunt 203.
	ART. VI. Sexto loco, quia dato Alphabeto orali
	viginti quinque circiter Literarum, et Alphabeto
	scripto decem tantum vel duodecim literarum,
	impossibile sit recte intelligere et capere unum
	Monnmentum Hieroglyphicum

(395)

SECTIO IV.

Scriptura Metriosematica, Metriotypica, et Metriographica, sive Hieratica Aegyptiorum:
Metriotypica, Polysematica, et Polygraphica Sinensium: Oligotypica et Oligographica Aegyptiorum, Sinensium, et Geomanticorum maxima ex parte habendae sunt Lexeographicae.

CAP. I. Scriptura Hieratica Aegyptiorum ha-	
benda est Lexeographica	208.
ART. I. Recensentur characteres praecipui Scriptu-	
rae Hieraticae Aegyptiorum	ibi.
ART. II. Scriptura Hieratica Aegyptiorum nequit	
esse Ideographica	210.
ART. III. Scriptura Hieratica Aegyptiorum nequit	
esse Alphabetica	ibi.
ART. 1V. Scriptura Hieratica Aegyptiorum haberi	•
non potest ut vera et propria Tachygraphia Scri-	
pturae Hieroglyphicae Microschematicae	211
ART. V. Leges autem primae et fundamentales,	
constitutio intima Scripturae Hieraticae videtur	
esse eadem ac constitutio Scripturae Hieroglyphi-	
cae Microschematicae	212.
ART. VI. Scriptura Hieratica Aegyptiorum habenda	
est Lexeographica	213
CAP. II. Scriptura Sinensis Communis et Ency-	
clopaedica habenda est Lexeographica	ibi .
ART. I. Recensentur characteres praecipui Scriptu-	
rae Sinensis Communis et Encyclopaedicae	ibi.
ART. II. Scripturam Sinensem Communem et Po-	
lygraphicam haberi non posse Ideographicam ex	
characteribus utriusque Scripturae demonstratur.	215.
ART. III. Sex illae Regulae, vel Classes secundum	
quas Scripturam suam conditam fuisse universi	
Doctores Sinenses tenent, Scriptnrae Ideographi-	
cae haudquaquam possunt convenire	218.
ART. IV. Scriptura Sinensis Communis et Encyclo-	•

paedica ex suis intimis characteribus Lexeographi-	
ART. V. Scriptura Sinensis Communis et Encyclo-	219
paedica habenda est Lexeographica, quia sex il- lae Regulae Praeceptorum Sinensium unice et	
plene Scripturae Lexeographicae congruunt et	
conveniunt	220
Aegyptiorum, Sinensium, et Geomanticorum habenda est potissimum Lexeographica	223
ART. I. Scriptura Oligotypica et Oligographica Aegyptiorum, Sinensium, et Geomanticorum est	
Theologica, Mystica, Divinatoria	
phica potest esse Alphabetica	22 4.
quadam Ideographica fuisse primum constituta tenendum est	ibi.
tenendum est	ihi
SECTIO V.	LDI.
Scriptura Cuneoformis Chaldaeorum, Medor et Persarum habenda est Lexeographica	um
CAP. I. Scripturam Cuneoformem Chaldaeorum, Medorum, et Persarum in sacris et mysticis	
Rebus fuisse adhibitam certum est	22 5.
etiam modo spectantur, habendae sunt Sacrae et	_
Religiosae, non profani et civilis usus i Aur. II. Persona honoratior et praestantior, quae	bi.
in Parietibus Persepolitanis frequenter conspici- tur, non Imperator, non Rex, sed Sacerdos ma-	
ximus, et summus Antistes Magorum habenda est.	228.
ART. III. Dramata et Scenae, quae in Parietibus Persepolitanis sunt exculptae, omnes Sacrae et	
Religiosae habendae sunt	230.
habendae sunt Sacrae et Theologicae	31.

ART. V. Inscriptiones Cuneoformes positae ad Cry-	
ptas Semiramocertae ad Lacum Van etiam Sa-	
crae Theologicae et Mysticae sunt habendae	232.
ART. VI. Scripturam Cuneoformem in sacris et my-	
sticis et arcanis rebus fuisse adhibitam ex aliis	
etiam Monumentis patet	234.
CAP. II. Scripturam Cuneoformem fuisse Sacerdo-	-
talem et Mysticam, et omnino propriam et pe-	
culiarem Chaldaeis et Magis tenendum est	235.
ART. I. Nulla Casta Sacerdotalis, nulla Tribus Sa-	
cerdotum hereditaria carere potuit Scriptura sua	
propria et peculiari, cuiuscumque generis et na-	
turae ponatur	ibi.
ART. II. Chaldaeos Babyloniorum et Assyriorum,	
atque Magos Medorum et Persarum spectasse ad	
Castam Sacerdotalem et Tribum hereditariam	
certum est	237.
certum est	_ ,
graphicam, Hieroglyphicam, qua Systemata sua	
Theologica et Liturgica conderent et exprimerent,	
Chaldaeis, et Magis suisse certum est	238.
ART. IV. Chaldaeos, et Magos adhibuisse Scripturam	
Cuneoformem certum est	240.
ART. V. Assyrios et Babylonios, Medos ac Persas	
ab actate saltem Isaiae Prophetae, et Ezechiae	
Regis Iudae in Civilibus et socialibus usibus suis	
adhibuisse Scripturam Alphabeticam Hebraicae	
similem certum est	ibi.
ART. VI. Ergo Scriptura Cuneoformis dicenda o-	
mnino est propria et peculiaris Chaldaeorum et	
Magorum, adeoque arcana, mystica, et incom-	
municabilia	241.
CAP. III. Scriptura Cuneoformis Chaldaeorum,	•
Medorum et Persarum rari aamoadit et dijv	
cilis, adeoque arcani et mystici usus dicenda	
est .	242.
ART. I. Scripturam Cuncoformem fuisse Scripturam	•
certam, solemnem, insignem, dubitari non po-	•
test.	ibi.
ART. II. Monumenta Scripturae Cuneoformis habita	
mating arm distributed to temporis tum amplia	

tudinis et potentiae Gentium, apud quas invaluit, sunt plane paucissima et exigui numeri	243
ART. III. Scripturae Cuneoformis Chaldaeorum et	
Magorum vel nemo, vel fere nemo Graecorum et Latinorum clare et perspicue meminit	
et Latinorum clare et perspicue meminit	ibi.
Ant. IV. Nulla alia ex caussa tam pauca Monumenta	
Cuneograpta potuerunt condi, nisi ex summa	
Scripturae difficultate, exque eius mystica et cry- ptica destinatione	246
ART. V. Nullae aliae esse potuerunt caussae silentii	
Graecorum et Romanorum de Scriptura Cuneo-	
formi, quam summa raritas Monumentorum, et	
eius usus mysticus et arcanus	247
CAP. IV. Elogia propria et peculiaria Regum	
Persarum Achaemenidum lingua Zendica de-	
scripta in Persepolitanis Inscriptionibus num- quam poterunt inveniri	240
ART. I. Primo, quia Elogia propria et peculiaria	-43
etiam Regum et summorum Imperantium Sacra	
et Mystica Scriptura non possunt describi	ibi.
ART. Il. Secundo, quia Reges Achaemenidae num-	
quam fuerunt Pontifices Magorum, nec umquam	:L:
Magos impense et vehementer foverunt Arr. Ill. Tertio, quia certum est Persas sub Regi-	IDI.
bus Achaemenidis caruisse Templis et Aris Reli-	
gionis suae et Magicae	253
ART. IV. Quarto, quia Regia Achaemenidum Per-	
sepolitana longe alia et diversa fuit a Templo	_
Magorum Persepolitano	254
Ant. V. Quinto, quia sex Sepulcra in Monte lapi- deo Persepolitanis Aedibus proximo, et quae	•
Chardinus diligenter prae ceteris descripsit, non	
Regum Achaemenidum, sed Pontificum Magorum,	
sive Archimagorum habenda sunt	256 .
ART. VI. Sexto, quia certo tenendum est Linguam	
Zendicam, quam ex Liturgia Zoroastraea novi-	
mus, plurimum discrepasse a Lingua Persica Re-	
gum Achaémenidum, qua Elogia eorum potiora, et praestantiora fuerunt describenda, et qua re-	
vera plures Inscriptiones et Elogia fuisse descripta	
ex Herodoto, Strahone Arriano, Athenseo, qui	

ea Graece referunt, necessario colligitur	260.
ART. VII. Septimo, quia valde probabile est Lin-	′
guam Zendicam Librorum Avesticorum esse Lin-	
guam a Collegiis Magorum data opera factam ex	
Lingua Sacra et Arcana, et ex potioribus Dialectis	
popularibus, quae potissimum in Bactriana obti-	
nerent, dilatata pronuntiatione vocalium	262.
ART. VIII. Octavo, quia Inscriptiones Cuneoformes	
Persepolitanae frequentissime repetuntur identico	
modo ad latera vel limina Portarum	263 .
CAP. V. Interpretationes paucissimarum Inscri-	
ptionum Cuneoformium hactenus datae a Gro-	
tefendio et Saintmartino probari et recipi non	_
possunt.	264.
ART. I. Primo, quia ipsa interpunctio Polysematum	., .
Cuneoformium non est data	ıdı.
ART. II. Secundo, quia nemo hactenus demonstravit	
non singulos Cuneos, sed totas Cuneorum Syn-	-CE
theses esse literas Alphabeticas	200.
menidum assignare sexdecim Literas vocales scri-	
ptas non est Datum acquum et rationale	266
ART. IV. Quarto, quia Nomina Darii, et Xerxis	 .
non sunt Data aequa et rationalia	267.
ART. V. Quinto, quia Inscriptiones Cuneoformes	, .
nulla ratione Alphabetica tentari possunt, uisi	
datis pluribus Synthesibus Cuneoformibus Homo-	
phonis, vel Polydynamicis	ibi .
ART. VI. Sexto, quia Elogia Regum Persarum vel	
Regia Icone carentia, vel factis et operibus vacua	
sunt absurda, et probari non possunt	268 .
ART. VII. Septimo, quia numerus Productorum non	_
est aequus et rationalis	269.
CAP. VI. Nulla species Scripturae Cuneoformis	
Chaldaicae, Medae, Persicae haberi potest Al-	
pnaoeuca.	270.
phabetica	
meraronica, Castica, mystica potest esse Mipua-	050
ART. II. Secundo, quia a pluribus Inscriptionibus	270.
Cuneoformibus , puta Chaldaicis , Medis , Perse-	

politanis secundae et tertiae speciei quaevis Scri- ptura Alphabetica evidenter excluditur	272 .
ART. III. Tertio, quia singillatim in Inscriptionibus	
Persepolitanis non tres Linguae diversae, et tria	
Alphabeta diversa, sed unum plane Systema	
Graphicum, et una Lingua sacra iure poterit in-	
veniri et agnosci	ibi.
ART. IV. Quarto, quia forma Polysematum Cuneo-	•
formium, si habentur ista literae Alphabeticae,	
est irrationalis	273.
ART. V. Quinto, quia ut demonstratum est Cap. V.	
Art. V. pag. 267. Inscriptiones Cuneoformes tra-	
ctari non possunt nisi per Alphabeta Polyhomo- phona et Polydynamica, quae sunt irrationalia	
phona et Polydynamica, quae sunt irrationalia	
et absurda	274
ART. VI. Sexio, quia Cuneus obliquus, qui in pri-	
ma specie Scripturae Cuneosormis Persepolitanae	
conspicitur, esse non potest signum orthographi-	•
cum, et quo Verba mutuo discernantne et distin-	0.5
guantur	275
saepius indiscretae et indistinctae, ut demonstra-	
tum est Cap. V. Art. I. pag. 264	ihi
CAP. VII. Scriptura Cuneoformis Chaldaeorum,	IDI.
Medorum, et Persarum habenda est Lexeogra-	
phica	277
ART. I. Primo, quia Scriptura Cuneoformis Lexeo-	-//
graphica Theologica et Liturgica possibilis est	ibî.
ART. II. Secundo, quia Scrinturae Linearis Aegy-	
graphica Theologica et Liturgica possibilis est ART. II. Secundo, quia Scripturae Linearis Aegyptiorum et Sinensium, quae Lexeographica ha-	
bendae sunt, ut diximus superius Sect. IV. Cap. III.	
pag.223. et Cuneoformis Chaldaeorum. Medorum.	
et Persarum una et eadem videntur esse ele-	
menta prima et fundamentalia	278
menta prima et fundamentalia	•
Mysticam similem isti, quam Chaldaeis et Magis	
tribuimus, habuerunt et habent. Vid. Kircheri	
Oedip. T. II. P. I. Pag. 225. ad 430	ibi .
ART. IV. Quarto, quia etiamsi ex prima specie Scri-	
pturae Cuneoformis Persepolitanae quinquaginta	
tantum Polysemata colligantur, per ista quinqua-	

(4×1)
ginta tantum Polysemata potest satis commode pars sive Theologiae, sive Liturgiae Magorum exprimi et exponi
LIBER TERTIUS
DE LINGUA SCRIPTURAE VETERUM GEN'IIUM SYMBOLICAE, ET HIEROGLYPHICAE SIVE POLYSCHEMATICAE, SIVE POLYSEMATICAE.
SECTIO I.
Lingua Scripturae Aegyptiae Symbolicae, Hie- roglyphicae, Hieraticae, et Oligotypicae non Coptica, sed vetus et purior Semitica haben- da est.
CAP. I Quoniam Scriptura Symbolica et Hiero- glyphica ipsa et eadem fuit apud Aegyptios, Nubas, et Aethiopes, et Lingua Coptorum numquam obtinuit apud Nubas et Aethiopes; Linguam Symbolicam et Hieroglyphicam Ae- thiopum, Nubarum, et Aegyptiorum longe aliam a Coptica extitisse tenendum est

26

phanticae Aegyptiorum in Bibliothecam Copti-	•
cam fuit inlata, diversis Linguis usos fuisse in	,
Scriptis suis Hierophantas et Coptitas necesse	
est	285.
ART. I. Tertio et quarto Saeculo Christiano magna	
pars Bibliothecae Copticae suerat iam absoluta	ibi.
Art. II. Collegia Hierophantica Sacerdotum Aegy-	
ptiorum viguisse adhuc tertio et quarto Saeculo	
Christiano, immo quinto et sexto aeque certum	•
est	286
est	
ticae in Copticam fuit inlata	ibi.
ART. IV. Christianae Religionis professio minime	
obstare notuit, quin notior pars Doctrinae et Li-	
obstare potuit, quin potior pars Doctrinae et Li- teraturae Hierophanticae in Libros Coptitarum	
inferretur	287.
inferretur	,,
chaeologicos, eosque vel periisse, vel celari ad-	
huc in Cryptis et Coenobiis suis, mendaciter et	
inepte affirmatur	280.
ART. VI, Nulla alia esse potuit caussa tam absolutae	3.
vacuitatis Patriae Archaeologiae in Libris Copticis,	
quam radicalis differentia Linguae Copticae, et	
Hierophanticae	290.
Hierophanticae	
fuit a Hieroglyphica et Hierophantica veterum	
	291,
CAP. III. Quoniam plurimas voces Theologicas et	•
Metaphysicas, plurimas Ethicas, et Politicas,	
non a Hierophantis suis, sed a Graecis exter-	
nis Coptitae sunt mutuati, necesse est Hiero-	
phantas usos fuisse Lingua a Coptica prorsus diversa, et incommunicabili	
diversa, et incommunicabili	292,
ART. I. Plurimas voces Theologicas, Metaphysicas,	•
Ethicas, Politicas, et usus socialis cultioris Co-	
ptitae a Graecis sunt mutuati	ibi,
ART. II. Graeca verba, quae Coptitae a Graecis	
sunt mutuati non ex necessario utriusque Gentis	
commercio, sed ex vera inopia Linguae Copticae	
recepta sunt	293.
ART. III. Etsi conredatur in Libris Contitarum oc-	•

currere semper verba Coptica aequipollentia ver-	
bis Graecis adoptatis, semper verum esset ex vera imperfectione Linguae Copticae ea olim	
vera imperfectione Linguae Copticae ea olima	
fuisse recepta	294.
fuisse recepta	
cam Aegyptiorum ne tertio quidem, quarto, et	
quinto saeculo Christiano eguisse vocibus Graecis	
cam Aegyptiorum ne tertio quidem, quarto, et quinto saeculo Christiano eguisse vocibus Graecis Theologicis, Ethicis, Politicis, quas Coptitae	
a Graecis adoptarunt, certum est	296.
ART. V. Si Coptitae Linguam suam per Graecam	
quidem, non per Hierophanticam persecerunt,	
utique Lingua Hierophantica diversa fuit a Co-	
ptica, et incommunicabilis,	ibi.
CAP. IV. Quoniam nomina propria Regum, Sa-	
cerdotum, et reliquorum etiam Civium Aegy-	
ptiorum nullas claras origines, nulla certa Ety-	
ma in Lingua Coptitarum nanciscuntur; Lin-	
guam Copticam a sacra et Hieroglyphica, vel	
ab originali et vere propria et patria Aegyptio-	
rum diversam extitisse fatendum est	297.
ART. I. Penes omnes Gentes saltem cultiores No-	
mina propria Regum et Civium habent saepius	
clara et certa Etyma vel in Lingua Sacra et	
Theologica, vel in Patria et propria	ibi.
ART. U. Nomina Regum, Sacerdotum, et reliquo-	
rum etiam Civium Aegyptiorum certas origines	
et clara etyma in Lingua Coptitarum haudqua-	_
quam nanciscuntur	298.
quam nanciscuntur	
propria Aegyptiorum facta esse ex Nominibus	
Deorum, quod falsum est, aeque semper verum	
esset Etyma eorum in Lingua Coptica non inve-	
niri	299.
ART. IV. Inscite affirmatur ex tenuitate Lexici Co-	
ptici tentari recte et apte non posse Etyma No-	_
minum propriorum Aegyptiorum	300.
ART. V. Ergo praeter Linguam Ecclesiae Copticae	
fuit alia Lingua in Aegypto, ex qua sive recta,	
sive per Temuras et Lexeotropos, sive per alias	
rationes nomina propria Personarum peterentur.	301.
CAP. V. Quoniam Lingua Communis et Popularis	

Aegyptiorum ab ipsa aetate Josephi Proregis	
usque ad saeculum tertium Christianum varia.	
inconstans, mixta, hybrida fluxit, nequaquam	•
haberi potest pro Lingua Hieroglyphica neces-	
sario constanti, fixa, certa, et homogenea a	
sario constanti, fixa, certa, et homogenea a vetustissimis suis initiis usque ad sextum Sae-	
culum Christianum	302
Culum Christianum	
xime in Regiminibus Casticis et Hierarchicis cer-	
tae, fixae, immotae constituintur	bi.
ART. II. Linguam Sacram et Hieroglyphicam Aegy-	
ptiorum durasse fixam, certam, homogeneam a	
suis initiis ad finem usque, ex ipsorum Monumen-	
torum inspectione, et Scriptorum auctoritate cer-	
tum est	3 o3
ART. III. Omnes Linguae, quae non sunt Gramma-	
todynamicae et Temuricae, carentque Bibliotheca	
Classica et Populari a necessario variae incon-	
stantes, hybridae fluunt.	304
stantes, hybridae fluunt	
nec Grammatodynamica, caruitque Bibliotheca	
populari usque ad saeculum quartum Christia-	
num	5o5.
ART. V. Populum Aegyptium ex pluribus, et di-	
versis Gentibus fuisse compositum ex ipsis Mo-	
numentis palet	ibi.
ART VI. Populum Aegyptium a vetustissimis tem-	
poribus usque ad Romanos ex diversarum Gen-	
tium colluvie coaluisse ipsa Historia Aegyptio-	
rum evincit	66.
ART. VII. Constat ergo ex Monumentis et Histo-	
ria Populum Aegyptium usque ad tertium et	
. quartum saeculum Christianum usum fuisse Lin-	
gua varia, inconstanti, hybrida	ю7.
CAF. VI. Antiquam Linguam Popularem Aegy-	•
Pullum fulsse variam inconstantem et niuri-	
mum diversam a Lingua Ecclesiae Copticae directis argumentis et testimoniis demonstratur. 3	
directis argumentis et testimoniis demonstratur. 3	o8.
Lingua Ecclesiae Copticae una ex Linguis	
quae maxime discrepat a quaenmque dia-	
lecto Linguae Semiticae	L:

ART. H. Lingua popularis Aegyptiorum tempore Iosephi Proregis et Mosis Legislatoris longe pro- pior Hebraicae esse debuit, quam Lingua Eccle-	<i>a</i>
ART. III. Psammitici Saitae aetate nobiliores saltem	3 09. ∙
Classes Aegyptiorum Lingua non Coptica, sed dialectis Semiticis propiore loquutos fuisse tenen-	313.
dum est	
est diversi habendi sunt a Coptitis Christianis tum forma corporis, tum moribus et Lingua spectata	314.
ART. V. Ex intractabilitate Inscriptionis Demoticae Tabulae Rosettanae rectissime arguitur Linguam Popularem Aegyptiorum sub Ptolemaeo Quinto	
immaniter adhuc discrepasse a Lingua Coptita- rum quarti saeculi Christiani	316.
ART. VI. Quum voces Aegyptiae, quas interpretatione donatas Scriptores Hebraei Graeci Latini servarunt maiore ex parte non respondeant voca-	
bulis Copticis, Linguam popularem Aegytiorum et sub Ptolemaeis ac prioribus Caesaribus gravi-	
ter discrepasse a Lingua Coptica quarti saeculi Christiani tenendum est	317.
ART. VII. Ergo Lingua Ecclesiac Copticae longe diversa a Lingua Ilierophantica habenda est	319.
CAP. VII. Lingua popularis Aegyptiorum ob regi- minis Castici necessitatem alia et diversa esse debuit a Lingua Hierophantica et Hierogly-	-
phica	ibi.
temporibus Castioum fuit	ibi.
ART. II. Nullum Regimen Casticum potest institui et servari, nisi Lingua Sacerdotalis alia sit et diversa, saltem ex parte, a populari et com-	•
Muni	320.
bitasse Sacerdotos certum est, usum et exerciti- um Linguae Sacrae et Sacerdotalis evidenter ostendunt	321.
ART IV Manetho Sebennytes Princens Sacerdotum	

Aegyptiorum sub Ptolemaco Philadelpho distin-	
cte meminit tum Dialecti Sacrae et Sacerdotalis,	
tum Popularis et communis	522.
CAP. VIII. Popularis revera et plebeia semper	
extilit Lingua Coptica, numquam Scientifica	
et Encyclopaedica	323.
et Encyclopaedica	
tantum, sed quibuscumque urbanis et civilibus	
Disciplinis semper caruit	ibi.
ART. II. Numquam fieri potuit ut Bibliotheca Co-	
ptica penitus careret civilibus et urbanis Disci- plinis, nisi Lingua fuisset omnino pleheia et po	
plinis, nisi Lingua fuisset omnino pleheia et po-	
pularis, et alia a docta et Scientifica	ibi.
ART. III. Nisi Coptitarum Lingua fuisset prorsus	
Popularis et Plebeia, numquam Bibliotheca Co-	
ptica carere potuisset Institutionibus Critices et	
ptica carere potuisset Institutionibus Critices et Exegeseos Biblicae, Institutionibus Historiae ct	
Chronologiae Ecclesiasticae, et Iractatibus Di-	
dacticis et plenis Theologiae dogmaticae	324.
ART. IV. Lingua docta et encyclopaedica Aegyptio-	
rum a Ptolemacis ad Chaliphas fuit Graeca, a	
Chaliphis ad nos fuit et est adhuc Arabica	32 5.
CAP. IX. Coptitarum Lingua intrinseca sua con-	
stitutione plebeia est et indocta	326.
CAP. X. Unica et pura Dialecto Semitica usi sunt	
universi Aegyptii a constitutione Gentis usque	
ad adolescentiam Iacobi Patriarchae	329.
ART. I. Habitari primum et coli Aegyptus non po-	
tuit nisi a Gente Semitoglossa	ibi.
ART. II. Lingua Aegyptiorum et Lingua Abrahami	
Hebraei una et eadem fuit	331
ART. III. Lingua Agaris Aegyptiae, vel eadem fuit,	
vel leviter tantum discrepavit a Lingua Abra-	
hami Hebraei	332
ART. IV. Heliopolis nobilissima et vetustissima	
Urbs Aegypti ab Arabibus condita diutissime ve-	
stigia prisci sermonis servavit	ibi.
CAP. XI. Linguam Semiticam, quam aetate A-	
brahami et Isaaci adhibebant Collegia Sacer-	
dotalia Aegyptiorum, certam, immotam, con-	
stantem in Monumentis Hieroglyphicis semper	

\ - 1 /	
perdurasse tenendum est	335.
ART. I. Iam ab aetate Abrahami et Isaaci fuisse	
Aegyptiis Collegia Sacerdotalia, quae usque ad	
VI. circiter saeculum Christianum nerdurasse	
animadvertimus supra Cap. II. pag. 286. certum	
est	ibi.
ART. II. Quaequae esse possit origo et vetustas Lin-	
guae popularis et plebeiae Aegyptiorum, Lin- gua Semitica in Sacris et Religiosis iam ab Ae-	
gua Semitica in Sacris et Religiosis iam ab Ae-	
gyptus Sacerdotibus adoptata temporibus Abra-	
hami immota, constans, eadem durare debuit	
usque ad absolutam extinctionem Collegiorum	
Sacerdotalium saeculo VII. Christiano peractam.	336
ART. III. Linguam Sacram et Theologicam Sacer-	000.
dotum Aegyptiorum longe praestantiorem Grae-	
ca et Grammatodynamicam, adeoque Semiticam,	
extitisse primo vel secundo sacculo Christiano	
altissime profitehatur Pseudo-Asclepius Aegy-	
ptius: Append. ad Poemandrum Edit. Can-	
dallae Pag. 41. et Adr. Turnebi pag. 90	337
ART IV. Linguam Sacram et Theologicam Ae-	007.
gyptiorum et Semiticam et vetustissimam perdu-	
rasse immotam, fixam, constantem ad quartum	
saeculum Christianum testimonio Scriptoris no-	
bilissimi eiusdem aetatis certum est	338
CAP. XII. Quoniam demonstratum est Libro II.	555.
Scripturam Aegyptiorum Theographicam, Hie-	•
ro-emblematicam , Hieroglyphicam , Hierati-	
cam, et Oligotypicam esse Lexeographicas et	
crypticas, una tantummodo Linguá Semitica	
eaque vetustiore et puriore potuerunt condi,	
et poterunt explicari	3/10
To provide the conference of the contract of t	J40.

SECTIO II.

Lingua Scripturae Sinicae tam Polygraphicae, quam Oligographicae, et lingua Scripturae

Medorum et Per-

Cunanturmie Chaldagorum

sarum una vetus et purior Semitica had da est.	
CAP. I. Lingua Scripturae Sinicae Polygraphicae una Semitica vetus et purior habenda est. ART. I. Data quacumque hypothesi de natura et constitutione Scripturae Sinicae Polygraphicae,	341.
ea absque ope Linguae copiosae, certae, et constantis nec formari, nec servari per plurima saecula potuit	ibi.
ART. II. Linguam veram et originalem Scripturae Sinicae Polygraphicae fieri ab illis Voculis, qui- bus Polysemata indicantur et pronuntiantur im-	
possibile est	342,
nuntiantur Polysemata Sinica, potest esse Lin- gua originalis et propria Scripturae Sinicae Po- lygraphicae	343.

originalis et propria Scripturae Sinicae Polygra-

iAP. II. Monosyllaba Polysematum Sinensium spectare omnino debent ad intimam constitutionem Lexeographicam ipsorum Polysematum. ibi.

Авт. J. Monosyllaba Sinensia esse nequeunt prima Vocabula naturalia, et physiophonica, primae voces Gentium barbararum et inconditarum.... ibi.

ART. II. Pleraque Polysemata Sinica nominari non potuerunt nec voce sua Semitica triliterali, nec

• , • -	
voce communi populari et recepta, nec prorsus ficta et inani	347.
ART. III. Monosyllaba Polysematum Sinicorum de-	
bent plerumque respondere sive uni, sive dupli- ci Literae omnibus Semetibus communi	ibi.
CAP. III. Scriptura Oligographica Sinensium una Lingua Semitica potest tentari	349.
CAP. IV. Lingua Scripturae Cuneoformis Chal- daeorum, Medorum, et Persarum habenda pa- riter est una Semitica purior et vetustior	ibi.
Arr. I. Nulla Lingua popularis et plebeia Chaldae- orum, Medorum, et Persarum, ut Pehlavica	,
et Parsa adhiberi potuit in Scriptura Cuneofor- mi	ibi.
poterit in Inscriptionibus Cuneoformibus Persi-	
ART. III. Una Lingua Semitica vetus et purior adhiberi debuit in Inscriptionibus Cuneoformibus.	
ART. IV. Si verum est Polysemata Cuneoformia procedere a sinistra ad dextram id minime potest obstare quominus verba Semitica in eis agno-	
scere possimus	352.
SECTIO III.	
Lingua Hierogrammatum Graecorum, Laterum, Etruscorum, Scandinavorum, Indon	ino–
etc. non Graeca, Latina, Scandinavica, S.	am-
scritica, etc. sed una Semitica vetus et rior Lingua habenda est.	pu-
CAP. I. Etiamsi Panthea Graecorum, Latino- rum, Etruscorum, Scandinavorum, Indorum	
Ideographice, quod falsum est, non Lexeo- graphice condita ponantur, Linguá tamen co-	
piosa, cena, fixà necessarium semper fuit ut	
conderentur et servarenturCAP. II. Quum certum sit Panthea Graecorum,	353 _{•1}
Latinorum, Etruscorum, Indorum, Scandi- navorum esse vetustiora, saltem ex parte, Lin-	
guá suá populari et communi perfecta et abso-	

luta, haudquaquam harum Linguarum ope, sed unius vetustissimae Semiticae condita fuisse tenendum est	
rum Gentium esse Lexeoschematica; una omnino Lingua Semitica, eaque puriore et vestutiore potuerunt condi, et poterunt explicari. 3.	58.
SECTIO IV.	•
Una Lingua Semitica vetus et pura esse pot typus primus, et exemplar originale So pturae veterum Hieroglyphicae, sive Sch maticae, sive Sematicae.	ri
CAP. I. Recensentur praecipuae proprietates et characteres Linguae Semiticae vetustioris et purioris, quae potissimum servatur in Libris Legis et Propheturum Hebraeorum	bi. 60 bi.

	ibi.
ART. VII. In vocabulis omnibus Linguae Semiticae	
purioris singulis literis singulae potestates insunt,	
et omnes unam et eamdem ideam et cogitatio-	
nem significant	3 63.
ART. VIII. Potestates XXII. Literarum Alphabeti	
Genitoris Linguae Semiticae purioris sunt circi-	
ter ducentae	364.
ter ducentae	
aliquae Literae sunt Polydynamicae, aliae Me-	
triodynamicae, aliae Oligodynamicae	ibi.
ART. X. Ipsa Vocabula Linguae Semiticae purio-	
ris possunt discerni in verba Polydynamica,	
Metriodynamica, et Olygodynamica	365.
CAP. II. Conferentur characteres et proprietates	
praecipuae Linguae Semiticae purioris cum	
characteribus et proprietatibus Scripturae Hie-	
roglyphicae Aegyptiae, et Sinensis	ibi.
ART. I. Quae relatio intercedit inter Radices possi-	
biles, et Radices reales Linguae Semiticae pu-	
rioris in Scriptura Hieroglyphica adhibitae; ea-	
dem fere interest inter Schemata possibilia, et	
Schemata recepta Scripturae Hieroglyphicae Ac-	
gyptiae	ibi.
ART. II. Quemadmodum ducentae circiter sunt l'o-	
testates XXII. Literarum Alphabeti genitoris in	
Lingua Semitica primigenia: Ita ducenta circi-	
ter sunt sive Schemata, sive Semata Radicalia	
Scripturae Hieroglyphicae tum Aegyptiae tum	700
Sinensis	366.
ART. III. Quemadmodum in singulis literis Alpha-	
beti genitoris Linguae Semiticae non est una et	
individua potestas, sed sunt 12. 10. 8. 4. adeo	
ut ducentae potestates 20. circiter Literis conti-	
neantur: Ita pariter Schematibus vel Sematibus	
singulis Scripturae Hieroglyphicae non una vox	
unum verbum respondet, sed saepius 20. 15.	
10. 5. 4. adeo ut ducentis tantum Signis duo	
millia olim, et deinceps tria, vel etiam qua-	762
tuor millia Vocabulorum exprimerentur	200
ART. IV. Quod in Lingua Semitica sunt Vocabula duabus, tribus, quatuor, quinque etc. literis	
anabus, urbus, quarnor, quinque etc. mens	

constantia; idipsum sunt in Scriptura Illerogly- phica Polyschemata, vel Polysemata facta ex	
duobus, tribus, quatuor, quinque etc. sive	
Schematibus, sive Sematibus	360.
Ann V Ourselmed Delice Linguage Samiti	oog.
ART. V. Quemadmodum Radices Linguae Semiti-	
cae sunt Biliterales, vel Triliterales: ita Sche-	
mata poussimum Scripturae Aegypuae Merogry-	
mata potissimum Scripturae Aegyptiae Hierogly- phicae bis vel ter continuo repetuntur, et sae- pissime Microstichi tribus Schematibus constant,	
pissime Microstichi tribus Schematibus constant,	
et divisio ternaria utcumque frequenter adnibe-	
ART. VI. Quemadmodum ex Literis Linguae Semi-	370.
ART. VI. Quemadmodum ex Literis Linguae Semi-	
ticae aliae sunt Radicales et immutabiles, aliae	
contra Determinantes, mutabiles, serviles: lta	
etiam in Scriptura Hieroglyphica Aegyptiorum	
alia Schemata suut Radicalia et constantia,	
alia Determinantia et mutabilia	ibi.
ART. VII. Quemadmodum in Linguae Semiticae Al-	
phabeto sunt Literae aliae Polydynamicae, aliae	
Metriodynamicae, aliae Oligodynamicae, ut	
supra indicavimus nag 36/ Ita in Scriptura	
supra indicavimus pag. 364. Ita in Scriptura Hieroglyphica sive Schematica, sive Sematica sunt Schemata vel Semata alia Polydynamica,	
sunt Schemete val Samete elie Polydynamica	
alia Metriodynamica, alia Oligodynamica	371.
	- /
ART. VIII. Quemadmodum in Lingua Semitica sunt	
Voces aliae Polydynamicae, aliae Metriodyna-	
micae, aliae Oligodynamicae, ut indicatum est	
superius Pag. 365. : Ita in Scriptura Hierogly-	
phica sive Schematica sive Sematica sunt Syn-	
grammata alia Polydynamica, alia Metriody-	7-0
namica, alia Oligodynamica	372
ART. IX. Quemadinodum in Lingua Semitica pu-	
riore sunt 400. circiter voces Biliterales receptae,	
et quas dicimus Monosyllabicas: Ita Lingua do-	
cta et Literata Sinensium constat 400. circiter	
Voculis vel Monosyllabis	ibi.
ART. X. Numerus 540. Polysematum constitutus	
olim, ut aiunt, a Tsang-Kie, probatus a Li-sse,	
et receptus ab Hiu-chin habendus est Numerus	
multiplus Literarum Alphabeti Semitici tum	
originalis, tum contracti, tum dilatati	373.
originalis, tum contracti, tum dilatati FINIS.	•
±	

TABULAE ROSETTANAE HIEROGLYPHICAE ET CENTURIAE SINOGRAMMATUM

POLYGRAPHICORUM

INTERPRETATIO

PER LEXEOGRAPHIAM TEMURICOSEMITICAM

TENTATA

A CATALDO JANNELLIO

REGIO BIBLIOTHECARIO, ET ACADEMICO HERCULANENSI.

NEAPOLI
TYPIS REGIIS.
MDCCCXXX.

A

1-2 Omit
3. Chinese language - Character.

Omnium Rerum principia parva sunt, sed suis progressionibus usa augentur, nec sine caussa: In primo enim ortu inest teneritas et mollities quaedam, ut nec res videre optimas, nec agere possimus.

Cicero de Finibus Lib. V. Cap. 21.

Itaque etiam non assequutis voluisse abunde pulcrum et magnificum est. Equidem ita sentio, peculiarem in studiis caussam eorum esse, qui difficultatibus victis, utilitatem iuvandi, praetulerunt gratiae placendi.

Plinius Secundus Praef. ad Histor. Natural.

LECTORI BENEVOLO

C. JANNELLIUS.

I. Interpretatio Tabulae Rosettanae Hieroglyphicae numquam visa mihi est tam aspera et
dura, numquam tam ardua et difficilis, nisi quum
ex Physiosophia Scripturae Hieroglyphicae Aegyptiae, quam in Hermeneutice Hierographica
constitueram, possibilem eam, et aliqua saltem
ex parte tractabilem sum arbitratus: Iam tum
sentiens omnia fere, quae ad plenam, certam,
et rationalem Interpretationem instituendam et
adsequendam faciunt, mihi deesse. Ut enim secundum leges Hermeneutices Hierographicae
Monumentum Hieroglyphicum aequo et rationali
modo explicetur, plura et gravissima requiruntur;
Scilicet requiritur

1. Primo ampla et profunda peritia Dialectorum Semiticarum Hebraicae, Chaldaicae, Arabicae, Abissinicae etc. ex quibus Dialectus Hieroglyphica Aegyptiorum nisi per gravissimos labores, et variam sollertiam deduci et erui non potest. Atqui harum Dialectorum notitia et fuit, et est adhuc

mihi omnino tenuis.

2. Secundo requiritur plena et distincta notitia Vocabulorum potissimum Schematicorum, Vocum figuratarum: nempe Nominum, quae spectant Instrumenta Artium, Vasa, et Supellectilia omnis generis, Membra corporis humani, vel brutorum; Vestes, Ornatus, Monilia: tum Quadrupedia, Volucria, Insecta, Herbas, Arbores, et ita

porro. Atqui haec Vocabula etiamsi voluissem noscere, et discere brevi, et facile haud potuissem. Nam Castelli Lexicum Heptaglottum magno Literarum damno caret adhuc Latino Indice, et omnes fere Indices Latini ceterorum Lexicorum Semiticorum ita sunt imperfecti, ita supine confecti, ut ad nullum fere usum Hieroglyphicum possint inservire.

3. Tertio requiritur, ut singulorum omnino Schematum, quibus datum Monumentum constat, nullo excepto, natura intima, destinatio vera, usus genuinus sit plane perspectus, et perfecte notus. Nam cognita Schematis natura, cognosci possunt Nomina et voces, quae ad illud spectant, et possunt adeo obtineri elementa legitimae interpretationis: At Schematum natura vel prorsus ignotà, vel incertà et ambiguà, aut desunt ipsa elementa essentialia Interpretationis, aut sunt incerta et ambigua. Atqui naturam genuinam multorum Schematum Hieroglyphicorum et ignorabam, et ignoro, nec sacpe nisi coniecturâ et opinione mihi figere et constituere valui. Idque porro non factum, quod aliorum doctrinam respuissem, quod disciplinam detrectassem: quin avidissime arripuissem, si adfuissent, qui benigne praebuerint. Atqui omnes prorsus, qui haec studia adhuc adtigerunt Kircherus, Pahlinus, Ricardius, Ioung, Champollionus, Seiffarthus, etc. nullam umquam aequam et rationalem analysin Schematum Hieroglyphicorum instituerunt, numquam peculiari cura et diligentia de eorum origine, formatione, et destinatione, quantum ego sciverim, disseruerunt. Sed quisque arbitrio et voluntate sua descripsit, definivit, appellavit. Catalogum porro analyticum Hieroglyphicorum iamdiu ab Academicis Aegyptio-Gallis promissum nondum vidi, nec omnino

scio quid sit.

4. Quarto requiritur, ut Schematibus Hierc-glyphicis certis, notis respondeant Nomina et vocabula aeque certa, explorata, nota. Atqui in Monumentis Hieroglyphicis Schematibus etiam certis adsignare certa et recepta nomina saepius difficillimum, vel impossibile. Esto hoc Schema Circulus, esto Quadrangulum, esto Quadratum, esto Circuli Quadrans, esto Polyangulum, quis statim nota, certa, et explorata Nomina secundum Lexicum Hierophantûm adsignaverit?

5. Quinto requiritur, ut singulis Schematibus non una tantum Vox, unum Verbum respondeat, sed multa, sed plura: adtribuenda sunt omnia Vocabula homiodynamica, omnes voces, quae possunt haberi Synonymae, adeo ut non raro ad unum Schema 20. 50.50. voces sint adgregandae. Atqui exsequi id in Schematibus etiam notis et perspectis difficile et asperum, in dubiis et ambiguis incredibilis perplexitatis et laboris, in ob-

scuris impossibile.

6. Sexto requiritur, ut adsint plura Data Theologica, plura Data Liturgica Religionis Aegyptiae: Scilicet dandae sunt plures Notiones praeliminares et anticipatae de Deorum Aegyptiorum natura, characteribus, muneribus, nominibus, ordine, numero, et plura insuper de sacrificiis, de oblationibus, ritibus, et ceremoniis sacris antiquis et originalibus. Atqui de Theologia et Liturgia Aegyptiorum paucissima tantum et tenuissima novimus, et quae ad Interpretationem legitimam adsequendam esse non possint satis. Quis, cedo, audebit Iliadem, Acneida, Fastos Romanos interpretari nisi praelectae sint Institu-

tiones solidae Archeologiae Graecae, et Latinae? 7. Septimo requiritur idonea et opportuna peritia Geometriae et Arithmeticae Veterum Theologicae et arcanae: quia usus Schematum Mathematicorum est frequentissimus in Scriptura Hieroglyphica, et traditum est a Graecis et Latinis revera Hierophantis fuisse Mysticam et Theologicam tum Geometriam tum Arithmeticam, et quia est vehementer probabile Mathemata Theologica Pythagoricorum, Platonicorum, et Eclecticorum plura habuisse vel communia, vel similia cum Hierophanticis. Atqui Theoremata huiusmodi ex Timaeo, Platone, Philone, Nicomacho, Plutarcho, Sexto Émpyrico, Porphyrio, Clemente Alexandrino, Iamblicho, Epiphanio, Theone, Chalcidio, Macrobio, Martiano Capella aliisque deducere, colligere, ordinare, et in Monumentis Hieroglyphicis experiri et probare gravissimi prorsus et molestissimi laboris est, et mihi profecto et tempus adhuc, et opportunitas, et animus desuerunt, ut adsumerem et reciperem laborem huiusmodi.

8. Octavo requiritur, ut Syngrammata sive Polyschemata Hieroglyphica saepius saltem sint mutuo discreta et divisa, saepius certo criterio invicem distincta, ne ridiculo errore Schema Hieroglyphicum, quod spectat ad praecedens attribuatur sequenti Syngrammati, et sententia obtineatur falsa et absurda. Atqui Syngrammata Hieroglyphica nullis certis signis plerumque distinguuntur, et saepius longe difficillimum est ea recte et accurate distinguere et discernere.

9. Nono requiritur, ut Syngrammata Hieroglyphica sint integra, omnibus suis elementis claris et notis constantia. Nam si unum Schema deletum est, unum corruptum, unum ambiguum et incertum, nonumodo impossibile est recte vertere datum Syngramma, sed tota etiam Periodus saepe fiet obscura, lusca, incentaque sententiae. Atqui in pluribus Syngrammatibus Hierogly-phicis Tabulae Rasettanae Schemata sunt vel deleta, vel corrupta, vel incertae et ambiguae naturae.

10. Decimo requiritur, ut versio Monumenti Hieroglyphici in certam et notam Linguam facta sit fidelis, accurata, plena, eiusque Kerba singulis Syngrammatibus respondeant. Nam si est libera, vaga, compendiosa, contracta, facta per genericas quasdam sententias, impossibile fere est, quin ridiculi, pudendi, et pueriles errores frequenter admittantur, et Interpretatio saepe evadat absurda. Atqui certum et exploratum est Textum Graecum Tabulae Roseitanae haud respondere per omnia accurate Textui Hierogly-phico.

animo reputans et expendens a quocumque Tentamine adgrediendo diu me continui, inque eo diutius
fui proposito, ut Tabulam Rosettanam Hieroglyphicam antactam prorsus feliciori Interpreti relinquerem. At quum deinceps cogitassem 1. Illos
ipsos: Cananes Hermenenticos Scripturae Hieroglyphicae absque Specimine praotico vix fieri
plerisque Lectoribus observabiles; 2. Quum sentirem pretium et considerationem ipsi Scripturae
Hieroglyphicae cunice posse per Tentamina pra-

II. Tantas igitur difficultates, tot obstacula

ctica conciliari et parari; 3. Quum animadverte-

Quum praesentirem posse plures per errores nostros proficere; 5. Et quum dubitare haudquaquam possem, quin in ipsa Scriptura Hieroglyphica plura adsint adiumenta ad errores admissos expellendos, et emendandos; 6. Quum certo scirem ope Schematum, et Syngrammatum homiodynamicorum, quae plurima sunt in omnibus Monumentis Hieroglyphicis, genuinam et sinceram Veritatem necessario tandem esse detegendam, restituendam, et reponendam, ubi plures sint, qui ad laborem accedant, ubi per plures et repetitos conatus, ubi per variam et multiplicem sollertiam, ubi per plura et diversa ingenia Schemata illa, et Syngrammata illa Hieroglyphica versentur, agitentur, conferantur, ad tentandum hoc Specimen denique accessi, utque potui, post longas curas absolvi.

III. Schematum Hieroglyphicorum, quae in Tabula Rosettana occurrunt, naturam, destinationem, formationem, usum certum et exploratum, ut iam innuimus, in pluribus invenire et definire non valui. Nollem tamen Lectorem arbitrari omnia nos temere et nullo consilio adhibito proposuisse, omnia ex levissima tantum opinione in medium profudisse. Nam saepius longam et prolixam operam dedimus, ut errorem vitaremus, ut veritatem ipsam, vel verisimilitudinem adsequeremur. Ita ex. gr.

1. Lineam undulatam et crispatam habuimus Signum Aquarum, et cum Athanasio Kirchero diximus Hydroschema, quia omnes Gentes et singillatim Aegyptii hoc signo constantissime aquas fluentes expresserunt, et nullum est opportunius Schema in Scriptura Hieroglyphica Aegyptia, quo Elementum huiusmodi essentiale exhibeatur.

2. Figuram quasi circularem, quam dixi Os oris, dixi post longam disquisitionem. Nam quum ipsum hoc Schema in Mensuris Linearibus Aegyptiorum constanter comperissem, et haud possem statim comprehendere animo, quid Stomatoschema in Mensura faceret : quumque insuper venirent in mentem illa gravissima Clementis Alexandrini verba Strom. V. Pag. 567. adlata, nempe quod αριθμου, επινοιας, et μετρου μαλικα.... των Κυκλων ο λοξος Aegyptiis significaverit; quae egregie convenire videbantur non Ori humano, sed symbolo Mensurarum; quumque animadvertissem revera equitem Pahlinum in Interpretatione Tabulae Rosettanae figuram illam Cyclimorpham habuisse pro Κυχλω λοξω, et multo antea Kircherum in Obelisco Pamphilio tenuisse ut figuram Cyclicam et Ovalem, utque symbolum Coeli et Coelestium praedicasse; diu anxius dubitavi, quid ipsemet tenerem, et constituerem. At re accuratius perpensa et examinata vidi 1. Primo Schema, de quo agimus, non esse Circulum, non esse Ellipsin Geometricam, sed omnino constare duobus arcubus Circuli sese mutuo attingentibus, et propterea esse intime simile Schemati Oris humani. 2. Secundo, Kvκλον λοξον Clementis esse habendam Ellipsin veram et Geometricam, quae frequenter occurrit in Monumentis Hieroglyphicis, addita plerumque Tangente sive Linea osculatrice, et qua Animam potissimum humanam sedem naturalem apiQuou, επινοιας, et μετρου indicari et significari animadvertimus ad Tab. ipsam Rosett. Linea VI. n. 12. pag. 11. 12. etc. 3. Tertio Schema oris humani esse plane necessarium in Scriptura Hieroglyphica, cuius ducenta tantum sint Schemata fundamentalia et radicalia, ct illud nisi in Schemate de quo loquimur, in nullo alio posse satius et congruentius inveniri. 4. Quarto Schema Oris illumani posse rite et reote adhiberique Mensuris, tum Ideographice, quia Mensura est ippraeceptum, est iussum, est mandatum summi Imperantis, quod Ore potissimum fit; tum Lexeographice, quia Mensura dicitur 173. KIL, 203. KVL, et vox, iussum 173. QVL; Canere cantare, quod Ore fit, 700 scvr, et aestimare metiri 1700 scor, et ipsa Mensura est 1701 M-scvr. 6. Sexto 175 PHE Os oris esse etiam partem, portionem, Mensuram.

3. Figuram porro Mathematicam, quam dizimus Metroschema ideo hoc nomine appellavimus: 1. Primo, quia eam constantissime Mensuris Aegyptiorum adpositam deprehendinus: 2. Secundo quia omnes eius partes Ideae Philosophicae Mensurarum respondere sunt visae. In Mensura enim, quae constet partibus aliquotis est maius, minus, et aequalitas. Atqui in illa Figura maius exhibetur angulo maiore et latere longiore, minus angulo minore et linea breviore, aequalitas vero tum linearum parallelismo, tum aequali carum fine, adeo ut si Figura illa quarta linea elauderetur anguli facti ad istam lineam essent recti. Potiora alii. Nam Pahlinus, et Alphabetophili de ista figura loqui detrectarunt, et Kircherus adversus quamcumque probabilitatem Favissam vel sacram Cisternam appellare maluit.

4. Duos Bacillos capitatos, sel duos Malleolos horizontales per capita sociatos et coniunctos dixi Bacillos pulsatores, quia a Tympanis desumtos sum arbitratus, et esse illas ipsas Virgulas, et Malleolos, quibus Tympana feriuntur, sum ratus 1. Primo quia summam formae similitudinem intercedere visum est, et quum plures amicos de eo Schemate interpellassem, nemo prohabiliorem opinionem potuit suppeditare.

2. Secundo, quia in Scriptura Liturgica Schema Musicum est essentiale, et aliud potius, et opportunius invenire nequivi. 5. Tertio quia animadverti Bacillos huiusmodi non modo semper adiungi mutno et sociari, sed saepe penitus inhaerentes et copulatos exhiberi. Atqui DY TZRB, 778, TZLL, 13 NGN, 121 NGO sunt pulsare organa Musica, ferire Instrumenta Musica, et at-

tingere, adhaerere, copulare, coniungere.

5. Ouos autem diximus Gladios sive maiores sive minores, sive tectos et vagina conditos, sive nudos et strictos diximus postquam plurima monumenta lustravimus, et mutuo formas comparavimus: miratique sumus quomodo ita simpliciter plures appellare potuerint vel Folia, vel Pennas, forma et similitudine prorsus adversante. Verum quidem est Gladios istos et Cultros maiores, quos appellavimus in Capite Personarum Sacrarum frequenter adfixos intueri, et certum contra esse. quod fuissent Aegyptiis Personae Sacrae dictae mreροφοροι, de quibus practer alios egerunt Schmidt de Sacendotibus Aegyptiis Pag. 138. 139, et Villaison, in Lett. II, ad Akerblad in Millin. Magas. Tom. L. pag. 175. 176. Sed non potest affirmari Personas illas esse hos ipsos mespo popous. Nam Clemens Alexandrique Lib. VI. Strom. pag. 683. πτερα tribuit Pterophoris, et ππερον Βασιλείον πεpixemestor, quod Eusebius Praep. Ev. Libr. III. Cap. 12. pag 115. Deo Kneph tribuit, habendum est Cidaris Pennis instructa: Et Personae sacrae, quae iure haberi possunt Pterophori in

Monumentis certis, vel duas quasi alas ad tempora habent, ut in Pompeiano, et in Pompa Isiaca Monumenti Matthaeiani; vel in magna Cidari duas manifestas et perspicuas Pennas plumulis hinc inde extantibus gerunt, et ostentant. Et si Diodorus Libr. I. Cap. 87. Pag. 98. Wess. To TEPOV singulari casu dixit, animadvertendum est, quod loquatur de vera Penna Accipitris, quam facere similem illi Ornatui, de quo loquimur, absurdum est. Et si sunt in Monumentis Aegyptiis ex Gladiis quos dicimus, Striati, et Lineis distincti, nulla adhuc aequa coniectio est et rationalis eas esse Pennas vel Folia. Quin etiamsi esset de his cogitandum sedulo, et plura adhuc quaerenda, suffi ciat nobis modo colligere, et tenere haud temere nos Schemata illa habuisse, ut Gladios tum tectos, tum nudos.

6. Avis, quae Schemati Oris apposita frequenter Monumentis Hieroglyphicis conspicitur anxium me diu tenuit, quia non semper eiusdem magnitudinis, et formae mihi videbatur; et interea difficile erat iudicare ex Ectypis saepe pravis spectarentne illae formae ad Aves generis diversi, puta Gallinaginis, Turturis, Hirundinis, an diversitas imperitiae Artificum esset tribuenda. Quum autem magnitudo Schematis in Eetypis Tabulae Rosettanae videretur maior, quam Hirundini posset convenire, Gallinaginem appellare malui, et habui Avem illam de qua Bochartus egit in Hierozoico Part. II. Libr. I. Cap. 12. pag. 80. 81. Haud negans posse aliquando haberi, ut Turturem, et egregià atque opportuna sententia, ut quandoque in Commentario adnotavimus. Quin animadvertendum hîc duco, quod etiamsi Avis ista habenda quandoque sit etiam in Tabula Rosettana ut Hirundo, quia Schemata determinantia fuerunt plurima et pluri mum variare potuerunt, sententia adhuc apta et congrua obtinebitur. Nam 1. Hirundo dicitur DRVR, quae nempe accedit, circumitat, circumcursat, circumvolat TDVR mansiones, aedes, domos, quae facere necesse est, qui ad Panegyrim et Conventum convolant.

2. Hirundo dicitur קאטה СТНАРН, et הוחה СТНЕ est Scribere describere, et הוא דות est Os, sermo, et הואה PHTIC est sculpere, insculpere, et הואה PHTIC est Scriptura, Scheda scripta: quae omnia esse debuerunt in Coetibus Sacerdotalibus Aegyptiorum.

5. Hirundo dicitur שנונא scnvna quasi סנה sne, אור scne Doctrina, disciplina, אור אבר NAE

conveniens, opportuna, congrua etc.

Et ita porro de reliquis, quae hic in vestibulo singillatim persequi ere nostra non ducimus, quum non Documenta doctrinae, sed specimen tenuis et levis Tentaminis tantum hoc opusculo praebere constituerimus, et aliquot alia adhuc monenda supersint.

IV. Quod porro Sacram Dialectum Sacerdotum Aegyptiorum ex Libris maxime Legis et Prophetarum Hebraeorum petiverimus haec fue-

runt in caussa:

1. Primo, quia Lingua Hieroglyphica esse non potuit nisi purior et vetustior Semitica, utpote eminentissime Temurica, Homiophonica, et Grammatodynamica; et ex omnibus Dialectis Semiticis Hebraicam esse longe puriorem, perfectiorem, vetustiorem et indicatum est in Fundament. Hermeneut. Lib. III. Sect. IV. pag. 359. ad 374., et peculiaribus aliis Opusculis quam primum, Deo dante, ostendemus.

2. Secundo, quia nulla Dialectus Semitica scripta, et Libris solemnibus atque insignibus condita et recepta, quum maxime vigebat et florebat Scriptura Hieroglyphica Acgyptiorum, praeter unam Hebraicam ad nos pervenit. Linguae Chaldaicae vetustioris Fragmenta plane pauca et levia servarunt Hieremias, et Daniel, nato iam Cyro, et multo post pauca alia Esdras. Paraphrases porro Chaldaicae librorum Hebraicorum vix adsurgunt ad aetatem Apostolorum. Lingua Syriaca vix scribi coepta est Saeculo Christiano. primo, et Arabica atque Abissinica quinto vel sexto. Et propterea absurdum est cogitare quod hae Dialecti prae Hebraica, cuius Lexicon iam plene constitutum fuerat in Pentateucho Saeculo XV. Prochristiano, et plurimis Operibus praestantissimis firmatum usque ad quintum, esse possint aptiores ad Monumenta Hieroglyphica explicanda, quorum pleraque a XII. saeculo ad VI. Prochristianum condita et erccta fuisse certum et exploratum habendum est.

3. Tertio, quia ostendimus in Fundam. Hermeneut. Libr. III. Sect. I. Pag. 331. 334. Aegyptios veteres fuisse homoglossos, vel homioglossos Hebraeis, et tenendum esse, quod Collegia Sacerdotalia immutata Lingua Populari veterem Linguam servaverint, et sociati Arabo-Chusitis, qui deinceps Thebaidem occuparunt, eam in Monu-

menta Hieroglyphica transfuderint.

4. Quarto, quia Arabes auctores praecipui Scripturae Hieroglyphicae fuerunt filii Heber, et Aram, qui maiores etiam Hebraeorum vetustissimi, ex Paterno vel Materno genere; fuerunt singillatim Abrahamidae filii Keturae, et filii Ismaelis: et qui propterea a XII. maxime

saeculo Prochristiano ad VI. uti debuerunt Le-

xico prorsus Hebraico affini et simili.

V. Cur vero in tentando Monumento Hieroglyphico Aegyptio non contenti una Dialecto Hebraica saepe ad Chaldaicam, saepe ad Arabicam etiam deflexerimus, haec fuerunt in caussa:

- 1. Primo, quia hae Dialecti, etsi Hebraica minus purae, minus accuratae, et persectae, sunt tamen, quoad plurima, eiusdem originis, eiusdem ingenii, eiusdem formationis. Et quum Chaldaei et Arabes iam a vetustis temporibus effecissent Gentes amplas, potentes, pluribus artibus, pluribus prosessionibus exercitatas, per plures Civilitatis gradus prognessas dubitari non potest, quin plurima sint in Lexico eorum non modo utilia, sed plane necessaria ad Scripturam Lexeoschematicam sive condendam, sive explicandam. Adeo ut, siquis Nostrum vellet modo instituere Scripturam huiusmodi, haudquaquam posset penitus praeterire et negligere Lexica Chaldaica, et Arabica.
 - 2. Secundo, quia conditores praecipui Scripturae Hieroglyphicae Microschematicae habendi
 sunt Arabes. Arabes enim fuisse Heliopolitanos
 solertissimos ex omnibus Aegyptiis, iam animadvertimus in Hermeneut. Hierograph. Libr. III.
 Sect. I. Pag. 332. 333: et Arabes sive AraboChusitae habendos esse Thebaeos potissimos Scripturae Hieroglyphicae institutores Tentamine
 Historico, quan primum, Deo dante, edendo etiam
 animadyertemus.

Quamobrem si fundum Linguae Hieroglyphicae Aegyptiorum factum a Lexico Hebraico, recte tenendum est, complementum vero et quasi perfectionem additam a Lexico Chaldaico et Arabico non dubitabimus. Praesertim si meminerimus

Linguas Literatas adhibere omnes Dialectos cognatas et assines, quasi iure suo: Adeout quidquid sit de naturali Hierophantum Aegyptiorum cognatione et adfinitate cum Arabibus et Chaldaeis, statim ac datum est eos non potuisse uti in Scriptura Hieroglyphica, nisi Lingua Semitica, et Historice ex alia parte certum est familias Chaldaicas, et Arabicas semper in Aegypto extitisse et mansisse, aeque iure teneri potest eos adhibuisse etiam pro opportunitate voces vel potestates Chaldaicas et Arabicas: Utque iam in Hermeneut. Hierographic. lib. III. Sect. I. Pag. 321. 322. animadvertimus ad unum fere hoc propositum et consilium potuerunt incolere Cryptas, et habitare diutissime in Antris, locisque subterraneis.

3. Tertio, quia Colonias Chaldaeorum in Aegypto ab antiquis temporibus consedisse tum Babylon Deltica ostendit, tum traditiones de expeditionibus Semiramidis firmant, tum Arabum et Chaldaeorum intima societas in Babylonia Euphratea et deinceps cum Mesraitis clare de-

monstrat.

VI. Sed quaequae haec et cetera nostra sint, ea omnia ut aequi bonique faciat Lectorem oro, nam non in speciem operis accurati et elaborati, sed in specimen Tentaminis tenuis et imperfecti edidimus: Et quae adhuc per plures conatus, per variam et multiplicem sollertiam sint versanda, agitanda, vexanda, expurganda, emendanda, perficienda. Quin si tu, Lector, ex iis es, qui studia Hieroglyphica vehementer ames, et probes, si impetum in animo tuo sentis, ut nostra emendes et corrigas, et sex priores Lineas Tabulae a me data opera praetermissas supplere et explicare velis, ut id facilius, et satius, et

certiore cum fructu facias, hos nostros monitus

libenter, obsecro, audi. Scilicet:

1. Primo Dialectum Arabicam, et Abissinicam, quas ego vix levissime attingere potui, diligenter excole; haud enim dubitari fas est, quin saepius esse summi adiumenti, et certissimae utilitatis eas experiaris.

2. Secundo diligenter attende ad Polydynamin eiusdem Radicis secundum varias Dialectos Semiticas, et potissimum distingue Potestatem Schematicam ab Aschematica, in qua est cardo et principium Scripturas, ut animadvertimus in Hermeneutic. Hierogr. L.I. S.IV. C.I. p. 55.56.

3. Tertio loco in Libello chartarum purarum omnia Schemata Hieroglyphica Tabulae Rosettanae tibi expinge, et ea singula cum maximo numero Schematum similium per reliqua Monumenta Aegyptia comparato et conferto, adhibitaque amicorum sollertia naturam eorum, et usum, et formationem adnotato. Et si de veritate dubitas, si plures opiniones aeque probabiles ducis, omnes adponito, et describito, singulas expensurus et examinaturus loco et opportunitate sua.

4. Quarto loco, Schematum natura et usu definito, omnia Vocabula Semitica Homiodynamica adpone, omnes Voces, omnia Verba, quae videantur Synonyma adiunge: Adeo ut ex.gr. Hydroschemati non adscribes tantum nomina fluvii, rivi, torrentis, sed etiam pluviae, humoris, libationis, effusionis, inundationis, natationis, et ita porro.

5. Quinto loco Textum Graecum Tabulae Rosettanae diligenter expendito, et diu multumque versato, nec curas et animadversiones Doctorum Virorum hactenus editas, et quae mihi defuerunt, negligas.

6. Sexto loco deligito ex Textu Graeco Voces praestantiores, Nomina insigniora, Phrases frequentiores, et eas per Canones Hermeneuticos in Scripturam Schematicam vertere adnititor, ut possis iustam spem praecipere animo, quod Methodo huiusmodi Scriptura Schematica possit

condi, et possit facilius condita explicari.

7. Septimo tandem ipsa Inscriptione Hieroglyphica examinata adnota tibi diligenter Loca,
quae certis argumentis et illationibus evidentibus
respondeant datis Vocibus Graecis, et inde versionem adgreditor, ut possis facilius in difficiliora
pergere, et imperfecta perficere. Atqui si haec
praestabis, praetermissa a nobis supplebis, reliqua emendabis, et reddes omnia longe meliora et

potiora.

VII. Quod si miraris cur ego proposuerim tibi non interpretationem Parietum Hieroglyphicorum, qui sunt Karnaci, vel Tentyris, non explicationem Obeliscorum Lugsoris, vel Alexandriae, sed omnino aliam et repetitam explicationem Tabulae Rosettanae, dicam libere, id factum, quod prae nominis et famae meae vano rumore longe magis amo verum et solidum incrementum Scientiae Hieroglyphicae. Atqui impossibile est tentari rationali et aequo modo Monumenta Hieroglyphica absque Lexico Hieroglyphico rationali et aequo modo condito et probato: Et impossibile est Lexicon Hieroglyphicum rationali et aequo modo condi et constitui, nisi ope Monumentorum Bilinguium. Atqui inter Monumenta Hieroglyphica Bilinguia praestantissimum adhuc est Tabula Rosettana. absolutâ necessitate est versanda ea, et exagitanda per variorum Ingeniorum sollertiam, et eruditionem.

Dedi quidem operam peculiari Disquisitione, ut Textum Hermapionis, qui legitur apud Ammianum Marcellinum Libr. XVII. pag. 110. ostenderem esse authenticam et genuinam versionem Obelisci Flaminii, qui spectatur Romae in Populi Platea, et est etiam absolutae necessitatis ad incrementum et adiumentum Lexici Hieroglyphici fundamentalis et radicalis, ut iste Obeliscus Flaminius plene explicetur; sed satius et utilius est ordiri a Tabula Rosettana, et dare diuturnam operam, ut omnia Syngrammata Hie. roglyphica, quae ea continentur, fiant certae po testatis, et exploratae sententiae, ut esse possint rationalia et aequa Elementa Lexici fundamentalis, sine quo, ut dicebam, est impossibile vere proficere in interpretatione Monumentorum Hieroglyphicorum Monoglossorum, ut sunt omnia reliqua. Atqui, si tu sapis, si famam tuam curas, si in pueriles, ridiculos, et nulla venia dignos errores labi et ruere non velis, ab explicandis adhuc Monumentis Hieroglyphicis, quae versione carent, diligenter cavehis, et penitus abstinebis: Sed si haec studia amas, omnem curam, omnem sollertiam tuam in explicandis Monumentis Bilinguibus notis, scilicet Tabula Rosettana, et Obelisco Flaminio, et in ponendis fundamentis solidis Lexici Hieroglyphici Radicalis cum ingenti tua laude, et utilitate aliorum insumes, Lector, et impendes,

Sed tempus iam est ut aliqua etiam de Centu-

ria Sinogrammatum animadvertamus.

I. Felicitatem ingenii eorum, qui Scripturam Sinicam communem et Encyclopaedical clare et perspicue intelligere et explicare apud nos viderentur, vehementer semper sum admiratus. Nam

Signa elementaria huius Scripturae, ut iam diu Cibotus in Memoir. de Pekin animadverterat, sunt tantum ducenta circiter, et nemo est, qui plusquam ducenta Idearum millia tam brevi et angusto Signorum numero clare exprimi et exhiberi arduam et difficilem rem non iudicaverit. Tum Polysemata ex ducentis illis Signis sive Sematibus elementaribus condita non unam et singularem ideam, non unum et peculiare obiectum plerumque singula indicant; sed pluribus quidem et distinctis ideis et obiectis respondent, iisque minime intime secum relativis, haudquaquam invicem similibus ob Tropos et Metaphoras Ideographicas, ut fit apud plerasque Gentes, sed respondent pluribus Ideis, pluribus prorsus variis et adversis Obiectis: eo ipso pacto, quo Vocu-lae illae, quibus in sociali usu pro Lingua utuntur Sinenses, plures et penitus diversas Ideas et res significant. Quin, quod longe etiam gravius et molestius est, si ad ipsam Signorum radicalium naturam attendimus, si potestatem singulorum Sematum, quibus singula Polysemata constituuntur cum potestate et vi totius Polysematis per congruentias Ideographicas conferimus et comparamus, loco intimae et clarae relationis, loco perspicuae et opportunae harmoniae apertam contra repugnantiam, summam adversitatem, et ridiculam vel absurdam elementorum compositionem deprehendimus: Adeo ut si Scripturam Sinicam puerili et infantili modo addiscere constituamus, tum Lexica infallibilis auctoritatis habere necesse sit, nec licere possit latum unguem excedere, numquam veram et originalem vim Polysematis scire, numquam amplitudinem, et originem, et rationem Polydynamis nosse. At si contra volumus

Scripturam Sinicam per rationalem Signorum analysim addiscere, data quacumque Scientia Ideographica, data quacumque sollertia Ideosophica, in Chaos ita tetrum, in absurditates ita evidentes coniectos nos esse sentiemus, ut infantilem et puerilem rationem addiscendi Sinica Polysemata isti Analyticae et Ideographicae praeserre cogamur. Nam quoniam Memoria omnis et recordatio nexu, vinculo, adsociatione, et analogia gignitur et producitur, et nexus et analogia aequa et rationalis inter ideas adversas, et oppositas non potest institui et servari: Hinc fit, ut quo tu sapientior et acutior eris Ideosophus, eo clarius et manisestius absurditates Ideographicas Polysematum Sinensium perspicias, et adeo longe maiorem repngnantiam, et difficultatem sentias ea Poly samata Memorià retinendi et animo diutius servandi. Et profecto si placeret tibi Signo A indicari Hominem, Signo B. Sanguinem, non repugnarem: Sed si velles Polysemate A+B significari Quietem et Silentium id aegerrime possem suscipere. Si inbes Signo X indicari Resistentiam oppositionem: Signo Z Abscondere, celare; Signo Y Aequum, iustum obtemperarem: Si velles Polysomate X+Z+Y indicari vel Resistentiam, vel Abscondere, vel Aequum non recusarem: Sed si imperares, ut X sit Signum Hominis, Z Capitis, Y Scabelli, et Polysemate X+Z+Y sive Signis. Hominis, Capitis, et Scabelli significari Resistentiam: Abscondere: Aequum, summam repugnantiam in animo meo sentirem, nec tibi praestare possem an aliquando certo et firmo nexu eas potestates Memoria servarem et continerem. Atqui pleraque Polysemata Sinensia simili absurditate Ideographica laborare certuin est. Quam

absurditatem si nemo adhuc ex Sinologis aperire et manifestare voluit, si nemo adhuc ex Sinophilis plurima Polysemata Sinensia per elementa Ideographica esse intractabilia demonstrare adgre sus est, si imo plures extiterunt, ut Kircherus, Deguignesius, Cibotus, Deshautesrayes, Abel-Remusatus, qui acumen Ideographicum Doctorum Sinensium in aliquot Polysematibus quaesierint et laudaverint, non factum est, quod illam absurditatem non novissent, quia eam non nosse Sinologum impossibile est, sed quod si aperuissent et manifestassent incredibiles alias difficultates studio

difficili et aspero ac frustra comparassent.

II. Incredibilem porro Scripturae Sinicae difficultatem absque Commentario demonstrant tum tenuissimi et levissimi progressus, quos Sinenses fecerunt in Scientiis Mathematicis, Astronomicis, Physicis, et etiam Ethicis et Politicis, quae angustissimos fines suorum librorum Classicorum excedunt: quidquid per duo fere annorum millia conati fuerint eis tradere Indi, Bactriani, Muhammedani Arabes, et Persae, atque Europaei: Tum summa raritas Sinosophorum Europaeorum: etsi iam ab aetate Matthaei Riccii plures Libri Sinici in Bibliothecas Europaeorum fuissent inlati; etsi plura adiumenta ad hanc Scripturam adsequendam Missionarii Catholici parassent; etsi pluribus et potentissimis Caussis Literati Europaei ad occupandam et penitus adsequendam Sinicam Literaturam agerentur, et plane cogerentur. Atqui ubi tu Catalogum Sinophilorum ex Thesauro Epistolico Lacrozii, ex Praefatione Bayeri ad Museum suum Sinicum, ex Praesatione Fourmonti ad suam Grammaticam, nam suas Meditationes videre adhuc non licuit, ex Bibliotheca Historica Struvii, et Meuselii, ex Histoire de la Ghine Fortia d'Urban, ex variis opusculis eruditissimi Abel Remusati, aliisque mihi ignotis, tibi condes et compones; et ex alia parte acerba iudicia, quae de his ipsis retulerunt, praeter alios, idem Abel-Remusatus, Klaprothus, et Montuccius expendes et recoles, absque Commentario, ut dicebamus, colliges et tenebis Scripturam Sinicam communem et Encyclopaedicam esse longe abstrusam et difficilem.

III. Hinc aequum duxi in Fundamentis Hermeneuticis Hierographiae Crypticae veterum Gentium leges et conditiones formationis Scripturae Sinicae quaerere et investigare: Quumque plura tentassem, tenere tandem posse visus sum, quod 1. Scriptura Sinica Encyclopaedica sit Lexeosematica, eaque cryptica et abstrusa. 2. Quod propterea in ea condenda adhibenda fuit Lingua Semitica purior et vetustior. 3. Et quod Voculae adiectae ad intimam Polysematum compositionem spectent, et nexum, vinculum, et criterium eius certum constituant. Et hinc 1. omnium primum naturam intimam Scripturae patefactam sensi, et rationem comparatam, qua Lexica Sinico-Latina, vel Sinico-Lusitanica, vel Sinico-Gallica possint rationali analysi excuti: 2. Quod possit Polydynamis Polysematum definiri, et agnosci: 3. Hinc facta spes est, quod possint denique plurima ad Sinicam Archaelogiam spectantia, et quae ab Auctoribus Scripturae in ipsis visceribus Polysematum fuerunt condenda, aperiri et detegi. 4. Hinc methodus inventa, qua per nexum Lexeographicum Memoria vehementer iuvari possit ad addiscenda et retinenda Polysemata Sinica. 4. Hinc detectas perspexi origines Gentis hactenus

insociabilis et separatissimae, factamque intimam societatem Sinensibus cum Assyriis, Chaldaeis, Arabibus, et Aegyptiis: 5. Et ingens adeo adiumentum paratum ad intelligendam Scripturam Aegyptiorum Hieroglyphicam in Scriptura Sinica esse inveniendum, 5. Quin potui iam tum praecipere animo spem, ut conditis Lexicis Sinicis per Linguas Semiticas, et potissimum per Lexicon Prophetarum Hebraeorum, et iis per Missionarios nostros, praesertim eos, qui Neapoli hîc educantur, ipsis Mandarinis prudenter communicatis hi possent ad Sanctam Religionem nostram amplectendam parari et disponi. 6. Quin videbatur per Lexica huiusmodi Sino-Semitica, servata Literatura veteri indigena et Patria, posse ab ipsis Mandarinis facile et cito addisci omnem Literaturam Semiticam praesertim Arabicam, et ope Linguae Arabicae per opportunas versiones Literaturam universi Generis humani comprehendi et comparari.

IV. Restabat ut hanc ipsam Polysematum Sinicorum compositionem, hunc ipsum nexum Lexeographicum, hanc ipsam Linguam Prophetarum Hebraeorum, has ipsas spes conceptas, re, facto, reali Polysematum analysi et examine rationales, et vero fundamento innixas esse demonstrarem. Id quod hac Centuria Sinogrammatum, si minus ad absolutum Doctrinae documentum, ad speciem tamen sufficientem Tentaminis praestitisse arbitror: quum omnes Canonum Hermeneuticorum conditiones in Interpretationibus firmatae utcumque et explicatae inveniantur. Quod si solertissimis Lectoribus et doctissimis Sinologis Interpretationes nostrae videantur minus probabiles et aequae, minus verisimiles, quod iam

in aliis Praefationibus monuimus, et hîc monemus: Scilicet ne Methodum statim culpent, ne Canones Hermeneuticos statim reliciant; sed incongruentias, quae erunt, tribuant potius imperitiae nostrae. Nam non erubescimus fateri esse in Studiis Sinicis plane infantes, carere pluribus et necessariis Libris, destitui praeceptoribus, sodalibus, et fautoribus; non valuisse hactenus definire singula Ducenta illa Semata radicalia. quibus Scriptura Sinica constat, nec potuisse adhuc accuratissimam comparationem instituere inter Literas Alphabeti Hebraici et Arabici cum Literis Sinicis secundum pronuntiationem Lusitanorum, Anglorum, vel Gallorum. Qua in re monere insuper Lectores aequum est, ne quum in Centuria nostra videant Che, chy, chun, Gallica methodo descripta, habuisse me quasi Italice scripta, et quasi Ka, Ke Kun Gallorum, putent id factum oblivione: Sed factum, quod ex pluribus Speciminibus tentatis, et iis etiam, quae Deo dante edentur in Etymis Hierographicis, visum sit revera Sinis accidisse, quod Gallis, nempe eo ipso pacto, quo Galli Caput Latinorum pronuntiarunt Scef, Cantare Scianter, Campum Sciamp. ita etiam Sinenses, quod olim esset Cha, che, chi verterunt in Scia, Sce Sci. Hanc quidem Pronuntationis immutationem inveniri falsam, et a veritate alienam amavi, et desideravi, et modo lubenter ferrem, qui refutaret: Retinere tamen volui Interpretationes illas nostras iam prolatas, ut alii sint, qui id experiantur, et quaerant, et re maturius et prolixius discussa possint vel recipere, vel reprobare. Eoque magis, quod Cha Gallorum, sive Xa Lusitanorum a nonnullis Doctis viris pronuntiari, ut ipsum Cha, in Charactere, ut Ca

Italorum fatcatur Souciet Prefat. ad Observat. Ma-

them. et Astronom. T. II. Pag. XXIII.

V. Orandus modo est praestantissimus Abel-Remusatus, ut ducenta illa Semata radicalia characteribus et formis suis quamprimum edat, et Sinophilis omnibus communicei; eoque pacto ingens et fundamentale beneficium Sinicae Literaturae praestet in quocumque possibili Systemate. 2. Orandus etiam est, ut seligat loca praestantiora, insigniora Doctorum Sinensium, quibus de natura, elementis, et formatione Scripturae suae agunt, ipsisque Synogrammatibus originalibus accurate conversis prodat. 3. Et tandem addat Specimina Lexici praestantissimi Hiu-chin vel Hiu-scin addita opportuna analysi, et interpretatione: quo etiam illi qui Sinosophi et Sinologi non sunt, possint aliquo pacto et naturam Literaturae nosse, et de ea pro opportunitate cogitare et disserere. Tum reliqui etiam Sinophili orandi sunt, ut tum de Physiosophia Linguae, et Scripturae Sinicae cogitata sua velint promere, tum Methodum nostram diversis Tentaminibus agitare, et varia cura et multiplici Linguarum peritia vexare, ut ex repetitis Exhaustionibus possit tandem de eius sive utilitate sive inutilitate indicari. Et propterea tempus iam esset, ut Sinophili Europaei, sive Literati Angli, Galli, Russi, Germani, qui Literaturae Sinicae sunt iam capaces, et cum ipsis Sinensibus, et potissimum cum insignioribus Mandarinis versantur, omnem dent operam, omnes sollertiae modos experiantur, ut ab ipsis Praeceptoribus Sinensibus intimam compositionem Scripturae Sinicae exprimant. Ego quidem certissimus sum eam esse crypticam, secretissimam, arcanam, et a plurimis ignorari, sed dubitare aeque non

possum, quin doctiores et praestantiores sciant et penitus calleant, et quin ubi quaestiones sint factae prudenter, ingeniose, et argute, lumina manifesta veritatis ex ore eorum possint exprimi et expiscari. Fortasse erit, qui sciens me Neapoli scribere, ubi est Collegium Sinensium ipsorum, mirabitur, quod non per hos Sinenses potius, quam per alios remotissimos et ignotos id exsequi et perfici velim. Sed hi scire debent Sinenses, qui Neapoli degunt, venire huc prorsus adolescentes, et vix et plane leviter Literis suis imbutos; hic nullos Libros attingere nisi Latinos, et quibus Literatura nostra Ecclesiastica tradatur; Nullos esse constitutos Praeceptores Literaturae Sinicae, et Libros etiam Sinicos valde paucos praesto esse ad tantam rem. Esset profecto optandum ut ex his Adolescentibus et Iuvenibus Sinis sollertiores et ingeniosiores in profunda Literatura nostra, et potissimum in Linguis etiam Semiticis erudirentur, esset optandum, ut iam excultiores et iam doctiores in ipsis Literis suis huc adveherentur, vel potius darentur Praeceptores, etiam in his Literis: Sed non omnia, quae optantur fieri possunt, vel semper praestat ita fieri. Quae autem possibilia sunt , Sinophili, qui sunt in praestantissimis Academiis Galliae, Angliae, et etiam Indiarum pro suo erga Sinicas Literas amore exsequi, et ad optatum finem sive ad Sanctae Veritatis manifestationem et demonstrationem conatu nobilissimo perducere adlaborent. Hos autem nostros conatus, haec desideria aequi bonique fac, Lector, et Vale.

Scribebam Neapoli Idibus Maii 1850.

TENTAMEN HERMENEUTICUM INSCRIPTIONIS HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAE.

CAPUTI.

TENTATUR INTERPRETATIO LINEAE SEXTAE HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae VI. Hieroglyphicae.

V. 38... τησαι δε του αιωνοβιου βασιλεως Πτολεμαιου θεου Επιφανους Ευχαριτου ειχονα εν έχατω ίερω, εν τω επιφα (νετατω τοπω) ν. 39. ή προσονομασθησεται Πτολεμαιου του επαμυναντος τη Αιγυπτω etc. Scilicet:

Synedrium decrevit: Ponere immortalis Regis Ptolemaei Dei Epiphanis Eucharisti simulacrum in unoquoque Templo in manifestiore loco..... quod Simulacrum cognominabitur Ptolemaei ultoris Aegypti etc.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae VI. Hieroglyphicae.

Synedrium decrevit: Sacerdotes Charthumim ponere statuas propitiationis, organorum musicorum pulsatione, ritu mystico, solemnitate magna, statuas nempe Ptolemaei Dei, immortalis, viventis,

dilecti a Demiurgo Phtha, Regis Epiphanis, Eucharisti. Quem omnes Aegyptii appellabunt nomine ipsius Demiurgi Phtha vindicem et ultorem Aegypti, et collaudabunt, ut Demiurgum Phthaetc.

ART. III.

Analysis Lineae sextae Hieroglyphicae.

1. Siphon. 2. Cidaris. 5. Tria quadrangula. 6. Catenula, 7. cum Ore.

Synedrium declaravit, decrevit, iussit.

1. Siphon און דער דער בעניין DLV; DLI. declarare, significare, notum facere, ipsum Graecorum δηλοω. Siphon סרק srq, vel שרק scrq; declarare, aperire HTW SCRC.

2. Cidaris כתר KTR, eius temura אדא כרות KRT est statuere constituere, et temura homiophona

כרז KRZ promulgare, iubere.
3. Quadrangutum I. est רבע RBO; Temura homiophona THE BAR est declarare, explicare.

4. Quadrangulum II. רבע RBO; בהר est

clarum et perspicuum red dere.

5. Quadrangulum III. רבע RBO; ברר BRR est dilucidare.

6. Catenula est און CRZ, homiophonon כרן

KRZ promulgare, iubere.

7. Os oris ipsum CT knz iubere, decernere, quia haec ore fiunt; vel ob homiophoniam, quum קרצ ortz sit labia movere, pronuntiare.

FF 11.

1. Malleus primus. 2. Securis prima. 5. Malleus secundus. 4. Securis secunda.

Sacerdotes Charthumim.

1. Malleus primus est מרק THRQ temura homiophona דרט כודן CRTH stili scriptorii, vocis fundamentalis nominis ררטטים כאדון CRTHMIM. Malleus est item בול ELM, adeoque si utramque vocem coniungimus, et quasi superponimus habebimus vocem homiophonam ברטטים CRTHM.

3. Malleus secundus est ארדו כדו, temura homiophona ארדו כדו crth; si adiungimus iterum exsurget alia vox homiophona

CRTHM.

4. Securis prima est קרדם QRDM homiophonon הרטם CRTHM.

5. Securis secunda est נורן GZRN, כרת KRT, M-KRT, vel מ-נרון M-GRZ temurae homiophonae satis commodae הרמן האדא הרמן GZRIN.

1. Vipera. 2. Hydroschema. 3. Cerastes. Ponere, erigere, statuere.

1. Vipera צבעא TZBOA, homiophonon יצב ודבו

ponere, statuere.

2. Hydroschema מבל TZBB fluere manare homiophonon מבל iTZB collocare, statuere.

5. Cerastes שפה, scphph, שפה scphe eminere, extare. Cerastes שרף scrph in altum tollere, erigere. Cerastes узу терно homiophonon зу ітев ponere, collocare.

1. Mumia. 4. Tria quadrangula. 5. Cidaris. Simulacra, imagines, statuas insigni arte elaboratas.

1. Mumia. Arcâ sive capsâ Mumiacâ, quam hic Mumiam brevitatis causa appellamus, effigiem et simulacrum humanum posse ideographice significari evidens est: tum ratione humani cadaveris, quod in ea conditur, tum formae suae, qua omnino simulacrum humanum exhibetur. Quum porro Mumiarum essentia in fasciarum et linteorum involutione sit posita, et jyy otzb sit ipsum fasciare et linteis involvere, et praeterea dolere, queri, lamentari, quod cadaveri humano congruum; Mumias a Sacerdotibus Aegyptiis appellatas fuisse עצב otzb verisimile est. Atqui בעיץ OTZB est etiam simulacrum, effigies, statua, et homiophonon verbo בצי ודבB statuere, ponere.

2. Quadrangulum I. רבע яво, temura homio-

phona בריוא BRIVA formata, effigiata.

3. Quadrangulum II. רבע вво, temura homio-

phona בריה BRIE nova, praeclara, insignis. 4. Quadrangulum III. אר הפאל RBO homiophonon RBIA pueri , adolescentis , ut tum erat Ptolemaeus ille Epiphanes, de quo hîc agitur, vix 14 annum aetatis agens.

5. Cidaris dicitur אנה TZNPH, statua אנה TZNM:

Cidaris est T ZR, simulacrum TY TZVR: Statua dicitur TYY OTZB; et circumdare circumligare, cingere, quod Cidaris est, et quod omnia fere Cidaris nomina significant, est pariter TYY OTZB.

1. Semicirculus primus. 2. Coturnix. 3. Semicirculus secundus. 4. Mumia.

Statuas nempe propitiationis, et venerationis.

1. Semicirculus primus est IJ CTZI medius, IJ DVR circulus. At IJ CTZI est etiam proprius, et JJ TZVR homiophonon JJ DVR est effigies, simulaerum.

effigies, simulaerum.

2. Coturnix est 'M' SCLV, 'M' SCLE est pax, propitiatio, reconciliatio. Tum Y' TZLA homiophonon temuricum 'P' M-SCLV, est simulaerum, statua.

3. Semicirculus secundus est אם PHLG medius PHLK circulus, quae sunt homiophona PHLC colere, ministrare. Tum circulus est אם בער, simulacrum est אם בער, medius est אם בער, et idem אם כדבו est proprium et peculiare.

4. Mumia און סוצד orzb, ut dictum est, simula-

4. Mumia 339 orzb, ut dictum est, simulacrum statua etiam 339 orzb. Et arcâ Mumioferâ posse rectissime statuam significari pariter dictum est.

1. Bacilli pulsatores. 2. Hydroschema. 5. Tria quadrangula.

Organorum musicorum pulsatione.

1. Bacilli pulsatores sunt נגן NGN, צון NGO, TZRB, צרב TZLL pulsare organa musica.

2. Hydrosch ma est of CLL fluere, lavare, et psallere; est of ZRM inundare, of autem temura est psallere.

3. Quadrangulum I. est ערב RBO; סרב orb

est suaviter, dulciter, iucunde.

- 4. Quadrangulum II. רבע RBO: homiophonon temuricum עבר OBR et הבר CBR sociatis, coniunctis.
- 5. Quadrangulum III. רביע RBO homiophonon רביע RBIO, ארביע ARBIO musicis instrumentis ita adpellatis.

日ラッ vii.

1. Metroschema. 3. Duo Litui. 5. Duo Semicirculi. 6. Basis, cum 7. Scala.

Ritu mystico, et ceremoniis arcanis consecratas et nuncupatas.

1. Metroschema אדר MDD mensura, ratio, mo-

dus, ritus.

2. Lituus primus 27 LTH, 27 LVTH volvere, involvere, praestigias facere, arcana operari.

2. Lituus secundus לך LPH, iterum volvere,

circumvolvere, הווע פלל PHLL est ominari, augurari, secreta captare. Unde Romanis Lituus בול LTH

auguralis פלל PHLL.

3. Semicirculus primus est 375 PHLG medius, dimidius, orregyrus, revolutio, circulus. Atqui פלד PHIC homiophonon בלד PHLG est ministrare, colere; and scr est profari magica, et CRSC est magicas praestigias facere.

4. Semicirculus secundus est MIT CTZI medius, et קסף QSPH circulus. Atqui רכו כצב homiophonon CIZI est videns, propheta, et אנים אפרו אנים אויים הא

magus praestigiator.

5. Basis est בנה KNE, cognominare, nuncupare item כנה KNE.

6. Scala est הנק cng homiophonon הוך cnk initiare, consecrare.

1. Bacilli pulsatores. 2. Brachium. 3. Pedes angulosi.

Coetu, solemnitate magna.

1. Bacilli pulsatores ארב TZRB, temura צבר TZBR, et ipsum TZRB sunt coetus, congregatio, idem significat קדב тzrph homiophonon שרב TZRB.

2. Brachium כער son, congregatio, conventus SVD. Brachium אורע AZRO, festum solemmitas עצרה otzre. Cubitus נמך GMD, נמך GMO coetus congregatio, בנד GMR cuncti, universi.

5. Pedes angulosi sunt רגל, RGL, RGL ho-

mines, homines, et אנמים PHOMIM vestigia, in-

cessus, itio, conventus.

1. Schema oris, vel Clypei. 2. Duo brachia interquentia 3. telum.

1. Vasculum. 2. Semicirculus.

1. Figura hominis stantis, 2. Cidari ornati, et 3. Baculo instructi.

Ptolemaei, Dei, immortalis, viventis PTOLEMAEL

1. Clypeo, sive oris schemate, et 3. duobus brachiis intorquentibus 4. telum Emblema sive Stemma Ptolemaei exhibetur tum Ideographicum tum Lexeographicum mira sollertia confectum. Et primo Ideographicum, quia PTOLEMAEUS est vir bellator, praeliator, qui pugnat, et qui propterea recte et perspicue significabitur clypeo, brachiis, et telo.

2. Praeterea PTOLEMAEUS, sive Bellator strenus est qui dilatat extendit NDD PTA, bellum DDD LCM, vel DDD LHM, intorquens vehementer spicula in hostem. Atqui DDD PTA-LHM est homiophonon DDD PTO-LEM - aeo. 3. Iterum PTOLEMAEUS sive egregius bellator ille est qui DDD BOT terrefacit, perterret, hostes feriendo vulnerando DDD LEM. Atqui DDD BOT-LEM est homiophonon DDD PTO-LEM-aeo. 4. Quarto Schema oris est NDD BTHA pronuntiare proloqui; telum spiculum DDD PTIC, motus brachiorum est DDD BTHTH; DND BATH est transfodere, vulnerare, et vulnerare et transverberare est DDD LEM, et schema oris est iterum DDD LOM comedere, DDD LVM accusare, reprehendere. Atqui ex

his vocibus coniunciis plura homiophona פרוע-לדומ PTO-LEM-aeo exsurgunt.

Ptolemaei Dei.

1. Schema oris est ארד DNA mussitare, murmurare homiophonon ארדי ADNI Domini Dei: אלדו ADNI Domini Dei: אלדו ALE est iurare obtestari, quod ore fit, et ad Deum ALE. ALL plerumque fit, homiophonon אלדו SCED homiophonon שרור scell unius ex Dei nominibus apud omnes Gentes magis celebris, et Temurae vocis nostrae Latinae Deus, et Graecae Seos.

2. Brachium est סער sod homiophonon eius-

dem שרי scdi Dei.

3. Telum spiculum est ipsum 'y scot Deus, et 'y scot est etiam iaculari vibrare, quo actu sunt brachia Stemmatis.

Ptolemaei immortalis, αιωνοβιου.

ורה. Os oris vel dicitur אין odi, vel significatur ab הורה evde laude, quae ore fit: אין od autem est immortalis perpetuus. Os est אין DQM, ברמ Odd est perennis, iugis, aeternus.

2. Brachium est און CTZN, און OMD, NTZC est immortalis, aeternus. Cubitus est און CMD, homiophonon און OMD est immortalis et aeternus.

Ptolemaei hominis, nati, geniti.

1. Vasculum est נלה GLE, quod volvitur, currit, genesis, generatio: Homo est נלנלא GLE A.

2. Semicirculus est IT CTZI medius, TIT DVR circulus. Atqui IT CTZI est proprius peculiaris, et TIT DVR est genesis, actas, habitatio, mora.

Ptolemaei adolescentis Regis

Cyrioschemate hominis staturá minore et breviore, qui cidari sit insignis et baculo instructus Ideographice et Lexeoschematice significatur iterum Ptolemaeus Rex adolescens. Ideographice quidem, quia Reges apud plerasque Gentes coronati et sceptrati expinguntur: Lexeographice quia baculus est מקל MQL temura homiophona מקל MLK Regis.

1. Cidaris. 2. Surculus Palmae. 3. Apis. 5. Semicirculi duo.

Ptolemaei immortalis, in aeternum victuri, αιωνοβιου.

1. Cidaris כתר KTR, iugis, perpetuus, du-

raturus, pariter כתר KTR.

2. Surculus, germen Palmae est בדו GDM TMR. Atqui סדר ODM temura homiophona סדו GDM est anterior, aeternus, דתר TMD est iugis, perpetuus, perennis.

3. Apis est נבה GBE, temura homiophona בקא

BQA immortalis aeterni

4. Semicirculus primus est בקע Boo dimidius, OB circulus. Atqui בקא Box est immortalis, perpetuus.

5. Semicirculus secundus est דעי כדבו medius, povr circulus. At דור כדבו ctzi cst proprie, vere,

DVR iugis, perennis, continuus.

Et Ptolemaei cari, dilecti, amati, ηγαπημενου.

1. Cidaris בכע кво, חבה свв, חבה све amare diligere.

2. Germen, surculus אביב ABIB, אביר ABE, באבר EAB amare diligere. Tum surculus est אמיר AMIR, אמיר MRO est intime amicus.

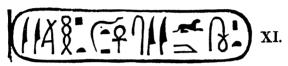
3. Apis est הבר GBB, diligere הבר CBB, amare Apis est הבר אבה DVD, amatus, dilectus, carus pariter הור DVD.

Digitized by Google

4. Semicirculus primus est בקע BQO medius, QB circulus, utraque vox est homiophona חבב

свв amare diligere.

5. Semicirculus secundus est TIT CTZI dimidium TIT DVR circuli. At TIT CTZI est proprie vere, TIT DVD homiophonon TIT DVR amatus, dilectus.

Ellipsis, et linea recta quasi tangens et osculatrix. In Ellipsi hacc schemata conspiciuntur 1. Quadrangulum. 2. Semicirculus. 3. Ramus curvus et fructifer. 4. Leo. 5. Metroschema. 7. Gladii duo. 8. Siphon. 9. Vipera 10. Crux ansata. 12. Semicirculus 13. quadrangula duo, 14. Semicirculus. 15. Catenula. 16. Aratrum 18. alii duo Gladii.

Ptolemaei nempe dilecti a Demiurgo Deo, Terrae et coeli curatore, servatore, corde, et metro rerum, vicario, imagine Dei summi, eductore generationum, vità lucidissimà et immortali, Terrae et Coeli vinculo, rerum Conditore, Phtha, Phtha secundo, sive Patulcio Jano.

1. Κυκλον λόξον circulum obliquum, quem επινοιας cogitationis, αριθμου numeri, et μετρου mensurae αρχην fundamentum suppeditasse Aegyptiis testatur Clemens Alexandrinus Libr. V. Strom. p. 567. esse ipsam Ellipsin Geometricam,

et quae frequentissime in monumentis Hieroglyphicis conspicitur, dubitari non potest. Tum quae Proclus in primum Euclidis p. 39. et 40. de circulo et linea recta profunde disserit, ipsis Ellipsibus Aegyptiorum posse aptari certum videtur: adeoque Ellipsin, linea recta quasi osculatrice et tangente adposita, Aegyptiis exstitisse symbolum animae tum divinae tum humanae tenendum est: quo nempe symbolo vis rationis, cogitationis, et mentis lineá curvá sive ipsa Ellipsi, vis sentiendi, et percipiendi, gaudendi, dolendi lineá rectá osculatrice sit indicata. Et quoniam animas humanas vacuas et expertes idearum, sive naturali nuditate, sive quod fuerint oblitae, in hunc Mundum prodire Veteres autumabant; ideo earum animarum symbolum erit quidem Ellipsis sed vacua, ut omnino in pluribus monumentis Aegyptiorum hieroglyphicis cernitur. Contra vero anima Demiurgi, Mundana, Fontana, cui inesse intellectum agentem et efficientem, et ex qua omnes ideas in humanas animas, quasi effluere et dimanare putabant, simili quidem Ellipsi, sed plena, et schematibus quasi ideis et formis genitalibus et rationalibus referta significabitur. Et propterea hanc ipsam Mundanam et Fontanam animam, ipsum Demiurgi Aegyptii spiritum Ellipsi Rosettanae Tabulae significari necesse est, Phtha nempe Protogonum, Conditorem Mundi, opificem rerum, qui in Textu Graeco eiusdem Tabulae frequenter dicitur OSa.

1. Quadrangulo רבע RBO Terram designari puto, quia Terra est רבע RBO germinans, herbescens, fructificans, et figurâ רבע RBO quadrata ab omnibus Veteribus et constantissime fuerit significata. Nemini vero mirum esse poterit Terram

Coelo praeponi; quia in omnibus veteribus Cosmogoniis Coelum, astra, post Terram conditam absolvuntur.

2. Semicirculo Coelum indicatum reor. Nam est אום בלוב PHLG dimidium פלן PHLK circuli. Atqui PHLG est etiam eximius egregius, et PHLK est Coelum ipsum, et firmamentum.

servare.

4. Leo לביא LBIA: לב LB cor, animus, mens, quod est intimum בינה BING. Leo cst ארך sccl. prudentia intelligentia שכל sckl.

5. Metroschema אורך MDD, mensura, ratio, modus. Profunde Proclus in Euclidis primum

Deum metrum rerum appellat.

6. Gladius primus est הלה CLPH, Chalipha, Dei summi et invisibilis Vicarius, successor in

Imperio, potestate.

7. Gladius secundus און TZVR, forma, imago, effigies est און TZUR, nempe Patris summi et invisibilis; et און TZVR efformator, fictor hominum ad suam, imaginem און TZVR.

8. Sipkon דלל DLV, homiophonon דלל DLL manifestare, aperire, qui educit in apertum, qui invisibilia facit visibilia, qui Mundum informem, incertum, in Chao invisibilem, prodire iubet in lucem.

9. Cruce ansatá salutem, felicitatem, generationem, productionem, adeoque salutarem et felicem generationem indicari plures adnotarunt.

יוו. Duo semicirculi : אום פלך PHLG, פלך PHLK,

egregia, eximia coelestis.

12. Quadrangulo, semicirculo, et catenula indicari puto Demiurgum Phtha esse catenam, vinculum, nexum Coeli et Terrae. Per eum duo elementa quasi adversa et pugnantia Coelum nempe et Terra in harmoniam perfectam conspirare.

13. Aratrum ררש crsc, conditor, artisex,

Demiurgus ipsum ררש crsc.

14. Gladius tertius אחם פתיח PHTIC, qui aperit, חחם PHTC fores Mundi, qui manifestat pandit creatione omnia.

15. Gladius quartus hic secundus אור פרוים ביני scni Phtha Janus Temura שני scni, nempe Patulcius Janus. De quo loco suo in Theorematibus Hierographicis, Deo dante, agemus.

XII.

Securis. 1. Polyangulum. 2. Schema oris.
 Pedes angulosi.

Regis Epiphanis.

1. Securis est קלם QLM, אוא מלך MLK temura homiophona est Rex, Securis est אברף, אוא מלך KLPH, דולף ELPH est Calipha, vicarius in Imperio, locum tenens Dei Phtha. Securis est בון GRZ, און GZR est decernere, statuere, definire, quod Regum est.

1. Polyangulum est angulus, angulus, etc אום PHAE, און PHAE et homiophona און ויפט ווייט ווייט

3. Pedes angulosi פעם PHOM, פעם PHOMIM vestigia pedum, incessus, adventus, apparitio, Epiphania. In toto Oriente vestigia pedum habentur, ut symbolum Theophaniae: et in pluribus locis vestigia pedum adorantur.

Si porro tres istas voces THE PHAE, TO PHE, פעם PHOM coniungimus, et scribimus פעם PHAE-PHE-PHOM, habebimus satis commodum homiophonon Pi-Epi-phan-is: adeo ut Ptolemaeus Epiphanes non tantum terno symbolo Lexeographico, sed etiam ipso fere corum sono sit luculenter indicatus.

1. Pelvis. 4. Tria spicula.

Eucharisto, gratioso, bono, amabili.

1. Pelvis est TIT DVD, carus, amatus, gratiosus ipsum דוך DVD. Pelvis est בריע GBIO amare, diligere בוב свв.

2 Spiculum primum est חנית כחוד, וח כא כתר cne est gratia, benevolentia, m'sericordia.

5. Spiculum secundum est רחם, RMC,

RCM est misericordia, gratia, benevolentia.

4. Spiculum tertium est רצת RTZC, אד RTZO perforans transverberans, TYT RTZE est placuit,

gratiosus, benevolus fuit.

Praeterea Pelvis dicitur כית KIR et קום QOR, quae pronuntiare poteris Euchar, cui si addis RITZO et planius Risto habebis Buchar-Risto sive Eucharisto, quod ipsum cognomen Graecum est Ptolemaei Regis, de quo in Tabula agitur.

1. Gallinago. 2. Pelvis. 3. Homo sedens depressus.

Quem Ptolemaeum appellabunt, nuncupabunt

homines, Aegyptii scilicet.

1. Gallinago קורה QVRE, קרא QRA appellare, nuncupare.

2. Pelvis כיר KIR, קער QOR, קרא QRA vocare,

invocare.

5. Homo depressus incurvatus est homo my seve, et my seve est loqui, dicere, narrare, adeoque appellare et vocare.

1. Circulus. 2. Semicirculus. 3. Psychogramma 14. Cerastes.

Quotquot, inquam, sunt homines, quotquot

animà et vità praediti sunt.

1. Circulus est גלגלא GLGL, et homo גלגלא

2. Semicirculus est dimidium "CTZI, circuli DVR. At "CTZI est propria vera, DVR aetas, generatio, nempe hominum.

3. Psychogramma est symbolum rationis, et sensationis, sive vitae Entis rationalis; ut supra

adnotavimus num. XI. pag. 12.

4. Cerastes איה כוב serpens indicat חיה כוב viventes, sentientes; Cerastes אַמַע דצף indicat

דברה TZPHE intuentes cernentes: Cerastes אַפֿרי scpнрн indicat שפה scpне labium, sermonem, ανθρωπους μεροπας.

Psychogramma, quo insunt 1. Quadrangulum. 2. Semicirculus. 3. Ramus curvus et fructifer. 4. Leo. 5. Metroschema. 7. Gladii duo. 8. Siphon.

Phtha, ipso nomine Demiurgi Phtha, qui est Terrae et Coeli curator, Mens, metrum, qui aperit, educit, manifestat omnia. V. Num. XI. pag. 12.

1. Malleus. 2. Vasculum. 3. Quadrangulum. 4. Oculus Iustitiae. 5. Semicirculus. 6. Choreschema.

Appellabunt, inquam, Ptolemaeum Phtha

vindicem et ultorem Aegypti.

1. Malleus פרק דות THRQ, homiophonon דורן דות דות דות est fatigavit, vexavit, dehellavit. Malleus הלם

GAL est vindex, ultor, redemtor qui liberat ab

oppressione et malo.

3. Quadrangulum est רבב RBO, או הבט RB

RBB est iaculari, vibrare, ulcisci, vindicare.,

4. Semicirculus est קצי CTZI dimidium, גלגל GLGL circuli. Atqui TT CTZI est proprie, vere, GLL, נאל GAL ulcisci, vindicare. Tum annulus sive circulus est באל THBO, et דרה TBO

est ulcisci, vindicare.

5. Oculus Iustitiae est Schema systematicum plane opportunum. Videtur enim Oculus py oin lacrymas ym DMO fundens: adeoque symbolum ideographicum vexationis et afflictionis. Tum one homiophonon py oin est afflictus oppressus, et po DME homiophonon py oin est afflictus oppressus, et po DME homiophonon po oin est afflictus oppressus, et po DME homiophonon po DMO lacrymae est excisus vastatus. Oculus ergo lacrymans etiam Lexeographice significabit oppressionem et vexationem. Quin quum oculus py oin sit inspicere, tueri, expendere, et po DME sit etiam considerare, providere non solam oppressionem, sed etiam ultionem, et vindictam oppressionis significabit Oculus Iustitiae.

6. Choreschema est Schema systematicum Regionis, Provinciae, vel etiam Terrae totius, οικουμένης, ut ex versione Obelisci Flaminii ab Hermapione tentatà apparet. Plures enim Gentes et maxime Casticae regionem suam et cives suos genericis et universalibus nominibus saepius appellant, quasi existeret una sua Regio, et ipsi Homines non essent nisi illius tantum Regionis incolae. Ut igitur paulo supra Homines viventes erant Aegyptii, ita hic Regio χωρα est ipsa Aegyptus. Illud vero Aegyptium schema sive Regionis, sive της Οικουμένης sollerti et profunda ratione confectum est.

Nam 1. Sphaera ipsa, sive potius Circulus ambiens et continens ceteros est omnino arcanus ille motore, and kei Caf ab aliis pluribus dictus, Circulus Mundum ambiens, est ille motores ille curvus, de quo Prophetae Hebraeorum aliquando locuti sunt, et Poëtae Graecorum dixerunt Ocea-

num homiophonice, rotundo suo fluxu Mundum

complectentem.

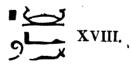
2. Segmențum primum circuli, et si vis circulus interior est פלן PHLG pars segmentum פלך PHLK circuli. Atqui פלן PHLG est eximius praestans, es PHLK est ipsa regio, provincia.

5. Segmentum secundum est פלג PIG portio Pars TIT DVR circuli. Atqui TIT DVR est genesis, generatio, aetas hominum, et 155 PHLG est eximia

4. Segmentum tertium est כארה PHLG, קארה QARE; at קיר QIR est murus, paries, urbs, sedes hominum civilium , פלג PLG egregia eximia.

5. Segmentum quartum est בור PHLG pars כור KVR circuli. At כרה KRE est fodere, emere, mercari, negotiari, convivari, comedere, quae coetuum humanorum propria.

Segmenta ergo circularia interiora erunt quatuor תבע RBO, quia Regna humana constant 1. Regione ipsa דוך PHLK; 2. Tribubus hominum פלך DVR; 3. Urbibus oppidis קירה QIRE; 4. Commercio et mercatura לרה KRE, et sunt et vigent ubi Terra ipsa רבע RBO germinct et fructificet.

1. Navicula, seu Baris ut videtur, basi vel lineae imposita. 2. Brachium. 3. Cerastes. 4. Quadrangulum. 5. Lituus.

Laudabunt, collaudabunt.

1. Navicula דבר DBR, loqui proloqui; אלף ALP docere, tradere, TDY OBR transferre transducere, scilicet laudes Phtha in Ptolemaeum sunt transducendae.

2. Basis est כנה KNE, nuncupare appellare ipsum כנה KNE; linea est קל QV, clamare, invocare 77 QO.

3. Brachium איך AID, בערה evde laudare

collaudare.

4. Cerastes שמה scphe labium, Os, laus.

הבע ה RBO , בר RB multus. 6. Lituus לומ בעד הרבע בעד ה RBO , בר RB multus.

XIX.

Psychogramma cum Stemmate Demiurgi Phtha.

Scilicet Ptolemaeum laudent, ut ipsum Demiurgum Phtha, omnes laudes de Phtha per translationem ipsi Ptolemaeo tribuant.

CAPUT II.

TENTATUR INTERPRETATIO LINEAE SEPTEMAE HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae VII. Hieroglyphicae.

v. 40. Και τους ίερεις θεραπευείν τας είκονας τρις της ήμερας, και παρατιθέναι αυταίς ίερον κόσμον, και τ' αλλα τα νομιζομένα συντέλειν καθα και τοις αλλοίς θεοις, Nempe:

Iussit insuper Synedrium: Sacerdotes colere Statuas (Regis) ter per singulos dies, et exornare sacris vestibus, et cetera omnia legitima absolvere, quae erga alios Deos observantur.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae VII. Hieroglyphicae.

Quotidie Aegyptii celebrent Ptolemaeum, Deum, immortalem, hominem, Regem, filium, et successorem Ptolemaei Regis, omnia legitima et praescripta exsequentes. Quotidie custodiant in omnibus Templis, lavent, et lotas apto indumento vestiant, et tabernaculo pariter mundo exornent Statuas et Simulacra (Regis) Sacerdotes custodes, et Ianitores tam vespere quam mane. Sacerdotes Charthumim congregentur magna et solemni Panegyri circa meridiem, quotidie laudes canant, quotidie mystica et magica murmurent. Celebrent collaudent etiam Sacerdotes Ianitores immortalem, et dilectum a Demiurgo Phtha Ptolemaeum Ragem,

ART. III.

Analysis Lineae VII. Hieroglyphicae.

Ichnogramma, 2. Circulus Solaris, 3. Pelvis. Quotidie, per singulos dies.

1. Ichnogramma est אול PHOM, אול PHOMIM

vestigia, incessus, reditus, vices.

2. Circulus Solaris est קרם QRS , נלגל GLGL circulus, revolutio הרכ cas Solis: quoties nempe Sol oritur, quoties revolutionem suam peragit, quotidie, singulis diebus.

3. Pelvis est אגן AGN, ונה, nge est splenduit, illuxit, Pelvis מ-ורק M-zrq, ורח zrc est oriri nasci, et de luce et Sole proprie dicitur.

At quum sequens Syngramma in pluribus aliis Exemplis etiam Pelvi instructur, valde probabile est ex illo loco huc fuisse translatam sive ad vacuum implendum, sive oblivione: adeoque etiam in eo rationem Pelvis habere aequum est.

1, Pelvis, 2. Vas ansatum, 3, Quadrangulum, 4. Psychogramma. 5. Cerastes.

1. Schema ignotum 2. Siphon.

Homines, quotquot sunt corpore et animo praediti, Aegyptii universi Laudent, laudibus extollant.

1. Pelvis est כלפה KIPHE, corpus humanum dicitur קשה GVPHE. Pelvis est קשה QSCE res dura gravis ponderosa, ut Corpus, et si vis ארקשה M-QSCE, Corpus est בשם GSCM temura homio-

phona.

2. Vasculum est כלי KLI, ולה, GLE, בלה CLB autem initium, אבר KLI finis, בלול GLGL homo, GLE generatio, ortus. Tum Vas est אבר MAN, et אבר MIN, אבר MYN imago, similitudo, forma, simulacrum, nempe מון, DME Temura homiophona אבר ADM hominis. In hoc Museo Borbonico servatur Musivum opus Pompeianum, quo conspicitur humanum Sceleton dextera unum, sinistra alterum Vas gestans.

3. Ansa sive auris vasis est M AZN: et J ZN est imago forma figura, et JJ ZNE est concubitus,

quo homines gignuntur.

4. Quadrangulum רבע RBO, ארל orb turba

caterva, רבה RBE multitudo, caterva.

5. Psychogramma appositum est ut luculentius et manifestius Homines indicarentur, qui hîc in Terrâ uni Animo, et Spiritu rationali et immortali

sunt praediti.

1. Stemma Ptolemaei. 2. Vasculum. 3. Quadrangulum. 4. Cyrioschema ipsius Regis.

Ptolemaeum, Deum, immortalem, hominem,

Regem.

1. Stemma Regis Ptolemaei: Quo significari ipsum Ptolemaeum, Deum, et immortalem superius vidimus Linea VI. n. g. p. 8.

2. Vasculo indicari hominem diximus ibi pag. 9.

et modo n. 2. p. 23.

3. Quadrangulum. In Syngrammate Lineae VI. n. g. loco Quadranguli est Semicirculus. Nam ex lege fundamentali Scripturae Lexeoschematicae crypticae et abstrusae Symbola Syngrammatum semper sunt ex aliqua parte immutanda. Hic igitur loco Semicirculi appositum est Quadrangulum אור הביא RBO, sive ad praestantiam Regis indicandam הביא RBIA, quam tum agebat Ptolemaeus.

4. Cyrioschema Regis baculo et Cidari instructi, nempe Ptolemaei Epiphanis, de quo in Tabula agitur, et cuius Schema etiam superius ad Scripturae certitudinem et absolutam perspicuitatem conciliandam productum fuit Linea VI. n. 9. p. 8.

Adnotandum porro hîc est Anthroposchema huiusmodi esse statura brevius, quam sequens, quo indicatur Ptolemaeus Philopator Epiphanis pater: Ptolemaeus enim Epiphanes, ut iam monuimus, erat tum vix pubes, adeoque iustam hominis staturam adhuc non fuerat adeptus. Ex quo luculenter refellitur Cousinery, qui aliam aetatem Epiphani praestruebat.

IV.

1. Anthroposchema baculo instructum. 2. Gladius. 3. Quadrangulum. 4. Vasculum.

Ptolemaei Regis filium, heredem, syccessorem.

statem Regiam alteri tradiderat.

2. Gladius est TZVR, imago, forma, similitudo etiam TZVR. Scilicet Epiphanes Philopatoris tum generatione et nativitate, tum munere et dignitate erat imago et similitudo: Praeterea TZVR gladii: Teruo gladius est TCLPH nempe Chalipha, Vicarius, heres, successor in imperio, et dignitate.

3. Quadrangulum רבע RBO est temura homiophona, vel homiophonon בר BR filii, nati, et

RBIA pueri.

4. Vasculum est כלי, heres successor אברו, heres successor אברות אור. N-CIL. Vasculum גלהו GLE, et insuper genesis, generatio.

1. Metroschema 2. Bacilli pulsatores, 3. Quadrangulum. 4. Circulus.

Legitimo ritu, praescriptis Ceremoniis.

1. Metroschema קדן MDD, שם, mensura, modus, ratio, ritus.

2. Bacilli pulsatores TIRB, modus, figura,

forma etiam TIRB.

3. Quadrangulum ברך RBO, אבר est discernere, separare, eligere.

4. Circulus rota IN APHN, modus, ratio, ritus idem idn aphn.

5. Tria quadrangula. 4. Metroschema. 5. Vasculum. 6. Os oris.

Cuncta legitima, omnia τα νομιζομενα exsequentes.

1. Quadrangulum I. רבע RBO, או BRR est

purificare, expiare.

- 2. Quadrangulum II. רבע BOR est urere, comburere, sacrificia et holocausta incendere.
- 3. Quadrangulum III. רעב RBO, דעם ROB est supplicatio, rogatio.

4. Metroschema 70 MD ritus, ceremoniae.

5. Vasculum לל KLI, mensura, ritus לל KIL;

גלה KLE perfectus absolutus.

6. Os אלל KLA vocare clamare, קול QVL vox, KIL mensura , modus ; סל DBR , TZVE praeceptum, iussum.

1. Circulus Solaris. 2. Biangulum. 3. Calenula 4. cum Ore.

Quotidie, singulis diebus.

1. Circulus Solaris DAD QRS, DAD CRS est symbolum Ideographicum diei, qui a Solis gyro

et cursu putatur effici.

2. Biangulum sive angulus, angulus est אום. nempe illuxit, apparuit, ortus est, quoties scilicet apparet et oritur Sol, scilicet quotidie.

3. Catenula est | CRZ, et temura | ZRC est oriri, splendere, et homiophonon or crs

4. Os oris est The KRZ proloqui clamare: et in eo inveniri iterum possunt or cas Sol, et TT ZRC oriri. Tum Os est DD PHM vices, itus, reditus.

1. Oculus. 2. Os. 3. Semicirculus. 4. Brachium. Statuas custodiant, servent, adservent, tueantur.

1. Oculus אין סוא cernere, יור oir vigilare, advigilare, זור און אין oir vigilare, advigilare, custodire.

2. Os oris אוף scvr canere, et inspicere, intueri, et שער scor custodire: פצה PHTZE aperire

os, מפה TZPHE speculari, observare.

3. Semicirculus est ארך כדבו medius, דור DVR circulus. Atqui yn ctzi est homiophonon an CZE videre, cernere, et JI DVR est manere morari, expectare.

4. Brachium אורע Azro, אורע Atzr est custodire diligenter, quasi res pretiosas adservare.

3. Tres gladii maiores 4. basi vel suggestu infixi.

In omnibus Templis, in omnibus Aedibus

sacris.

1. Gladius primus שבין sckin; habitaculum,

aedes, templum שכינה sckine.

2. Gladius secundus 710 scr, quod etiam est locus clausus, conclusus; homiophonon vero 710 sco est locus adorationis, ubi quis veneraturus procumbit.

הכל אבר ל הבל הבל הבל הבל הבל הבל הבל הבל הבל M-AKL; הבל EKL, M-EKL est domus, aedes, templum.

1. Metroschema. 2. Phallus. 3. Bacilli capitati. 4. Hydroschema. 5. Tria quadrangula. Statuas Lavent, abluant, purificent.

Statuas Lavent, abluant, purificent.

1. Metroschema אות הוא ביל KIL, אות כגו est lavare, mundare, et הוא של הוא של של של של של הוא הוא של הוא

 צעה אויס אד KBS temura homiophona שפר scphk **est l**avare abluere.

3. Bacilli pulsatores sunt | II ngn , yii ngo; homiophonon נקע NQO est abluere, lavare.

4. Hydroschema est ipsum הולל , KBS , דולל

CLL, TITT RCTZ lavare, abluere.

5. Quadrungulum I. est רבע RBO, דבע BRK est purificare, mundare.

6. Quadrangulum II. est רבע RBO, הבל BER

est purum et candidum reddere.

7. Quadrangulum III. רבע RBO indicat א RB

RB multum valde bene.

- Et Statuas lotas purificatas induant convenientibus vestibus, exornent decoris et aptis indumentis.
- 1. Idem Metroschema אם MD est vestis indumentum. Metroschema Muz Mscc, velum indumentum- מסיך Msik.

2. I'dem Phallus עורה ORE, vestes indumental

עריע onio.

3. Bacilli pulsatores צרב TZRB; velum tegumentum etiam צלל TZRB. Bacilli pulsatores צלל TZLL; obtegere velare etiam צלל TZLL.
4. Hydroschema בלל GLL, vestire, vestibus

involvere etiam גלל GLL.

- 5. Quadrangulum I. רבע RBO; Temura homiophona THAR est ornamentum, ornatus, velum.
- 6. Quadrangulum II. רבע RBO; אפר APHR temura homiophona est velum, tegumentum.
- ק. Quadrangulum III. רבע RBO, אפר APHD, Ephod vestis, indumentum.

1. Oculus. 2. Semicirculus. 3. Duas Lineas obliquas. 4. Bacilli pulsatores. 5. Hydroschema. Et tentorio, tabernaculo suo exornent.

1. Qculus my OIN, my OVN tentorium taber-

naculum.

2. Semicirculus est בקע BQO medius, QB circulus. At קבר QBE et בור CBIA sunt tentorium, tabernaculum.

3. Duae Lineae sunt On CITH, ON CVTH. Atqui On CITH sunt aulaea, vela, On CVTH sunt filamenta, funiculi, vincula, sine quibus

tentoria non sunt.

4. Bacilli pulsatores ברל TZRB; tentorium, tabernaculum ביל דמת דמתה דבר pulsare organa musica, צלל TZLL ipsum tegere, obtegere, tentorium, aulaea.

5. Hydroschema py oin fons scaturigo, py ovn tentorium, tabernagulum: pw scvo irrigare,

JDD SCKK, JDD M-SK aulaea, tentorium.

Tria Quadrangula possunt recte spectare ad hoc Syngramma, secundum significationem, quam modo vidimus Num, X, Sed satius ad sequens referemus.

3. Tria quadrangula. 4. Circulus, ut videtur. 5. Crus humanum. 6. Pelvis.

Purgato, loto, mundo, candido.

1. Quadrangulum I. רבע RBO, או BRR est purgare, mundare.

2. Quadrangulum II. רבע RBO , או BER est

purum et nitidum reddere.

3. Quadrangulum III. רבע RBO, באר BAR est etiam purgare, mundare.

4. Circulus, annulus yz THBO, mergere,

immergere ad lavandum.

5. Črus, coxa שות scvo, שקר scoe rigare, aquas fundere; Crus, pes רגל RGL, et תנל RGL est fullo linteorum purgator.

6. Pelvis הבל KPHR, purificare mundare.
Praeterea Circulus א כור KVR, Crus א בור KRO, vel יות הוא Femur, et צות Pelvis sunt omnia homiophona און cvn candido, albo.

XI X. XHI.

1. Semicirculus primus. 2. Coturnix. 3. Semicirculus secundus. 4. Mumia. 5. Cidaris.

Statuas, Simulacra Regis Ptolemaei.

1. Semicirculus primus est, בלן PHLG dimidius ללן GLL circulus. Atqui בלל PHLG est egregius eximius, et און GIL est statua simulacrum,

2. Coturnix שלו sclv, propitiatio prosperitas שלה sqle; orari , precari אלא TZLA, oratio precatio צלא ש-TZLA, simulacrum effigies צלא TZLM.

3. Semicirculus est און CTZI medius, דור DVR circulus. Atqui מון כדצו est etiam proprius peculiaris, et TAR homiophonon TIT DVR est simulaçrum statua.

4. Mumiá significari statuam et Simulacrum superius adnotavimus Linea VI. n. 4. et 5. p. 4.

5. Cidari etiam Statuam exprimi posse ibi indicatum p. 4. 5.

1. Basis vel Mensula, super qua duo brachia erecta.

2. Sacerdos brachiis carens, gladium geni-

bus infixum gerens.

Sacerdotes ostiarii, ianitores, addicti et consecrati ad custodiam Statuarum Ptolemaei Regis.

nere, quiescere.

SCKINE ad tabernaculum, aediculam Regis, ut BRK benedicat, et oret.

1. Bacilli pulsatores. 2. Hydroschema. 3. Tria quadrangula.

Tam vespere, tam vespertino tempore.

1. Bacilli pulsatores צָּלָל TZLL; umbrare, inumbrare ipsum Sty TZLL; STY ZVAL crepusculum.

2. Hydroschema ND MIA, DD MIM aquae;

- עלה, OMM tenebrae: עלה OLE fons, scaturigo, עלה OLE Sol occumbit, Vesper adest: שקה scoe rigare, irrigare, אשך csck temura homiophona est umbra, tenebrae.
- 3. Quadrangulum I. דבע הואס ערב orb est vespera, tempus vespertinuia.

4. Quadrangulum II. רבע RBO, דבר ebr est

nigredo, obscuritas.

אל-רבע RBO, vel רבע RBO, vel אל-רבע AL-RBO; Tenebrae caligo ערפל ORPHL, temura homiophona.

1. Situla ansulata, ut videtur, 2. Gladius. 3. Oculus.

Quam matutino tempore,, quam Sole oriente.

1. Situla est דלי DLI; דלי DLE elevare, attollere: Homiophonon מלע THLO de ortu Solis sumitur.

2. Ansulae si dicuntur porn, interpretari possumus radios, splendores Solis; si sunt radii, ut radii rotarum por cscr habebimus temuram homiophonam por cres Solis; si sunt propers AGN, temura homiophona por sest splendere, fulgere, coruscare.

3. Gladius est פתיקן PHTIC aperire, manifestare, pandere; Gladius est ברק BRQ coruscare, splen-

dere, radios spargere.

4. Oculus by OIN, quod quasi proprie Soli AVN adtribui ad Hieroglyphica selecta ex Horo pag. 33. 52. 64. animadvertimus.

XVII.

1. Cidaris. 2. Tria Quadrangula. 3. Securis. Sacerdotes Charthumim.

1. Cidaris ברוך אדה: ברוך כדור est Stilus Scriptorius symbolum proprium דורט כדים ברום ברום ברום ברום הוא sive Charthumim.

2. Quadrangulum I. רבה; RBO ; השא RBE ma-

gna multitudo, ingens numerus.

3. Quadrangulum II. רב RBO; רבע RB est Praeceptor, Doctor.

4. Quadrangulum III. רבע RBO; או RB est

praestans, magnificus, illustris.

5. Securis est קרדם QRDM homiophonon דרטם CRTHM.

3. Tres fasces bacillorum vel virgarum. 4. Metroschema. 5. Panegyreoschema. 8. Tria quadrangula.

Conveniant congregentur magna et legitima Pa-

negyri.

2. Fascis secundus bacillorum est אלם ALM, כו השר כדור , vel אור שה M-CTHR conventus, congregatio ביותר כתור CRTH-M Chartumim.

3. Fascis tertius girgularum est אבר אנד scbth, nempe societas, agmen, congregatio שבט scpth iudicum, praeceptorum.

4. Metroschema TTO MDD est mensura, ritus,

praescriptum.

5. Panegyreoschema est Lexeoschema אסר ASPH, אול ALM, אול AGD.

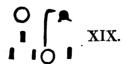
6. Quadrangulum primum est רבה RBO: רבה

RBE est multitudo, magnus numerus.

7. Quadrangulum secundum est iterum רבע

RBO, et ארב orb est turba, caterva.

8. Quadrangulum tertium est רב RBO, ct RB, אור RB est magnificus, sublimis, doctor, praeceptor.

1. Pomum granatum inversum, ut videtur,

2. Quadrangulum. 3. Securis 4. Globo imposita. 5. Circulus Solaris. 8. Tria Quadrangula in triangulum disposita.

. Meridie, Sole culminante.

1. Pomum granatum est TRAN homiophonon DIRM, TRAN AVN. At DIRM est celsus sublimis, culminans, et TRAVN, TRAN dictum Solem ab Aegyptiis in Hieroglyphicis nostris selectis animadvertimus. Sol autem maxime sublimis DIRM est in meridie.

2. Quadrangulum רבע RBO est temura homiophona אום בהה splenduit, coruscavit. Atqui Sol in Meridie est splendidissimus, quia umbrae tum

brevissimae et minimae.

3. Securis est רצוב, כדצוב, עד סדבדב. At CTZI est dimidiare, in duas aequales partes dividere. Securis est רון GRZ, et כדון GZR est dividere discernere, quod Sol in Meridie culminans facit, Mundum et diem in duas aequas partes tribuens.

בלגל, Globo vel Circulo דלגל, DVR, בלגל, GLGL Securis קצין QTZTZ est imposita vel infixa, ut omnino legeremus, דו כדצו העד העד, דער העד, דער העד, העד העד העד, in dimidio scilicet revolutionis, in dimidio gyri, in dimidio circuli Solis.

5. Circulus Solaris est Cyrioschema Solis, sive Cyriologicum signum ad plenam Syngrammatis

perspicuitatem adpositum.

6. Tria quadrangula sunt tria רכן RBO, scilicet הוב BER claritas, splendor, הוב BRR puritas, serenitas, הוב RB magna, multa; Quadrangula sunt ordine דור TVR disposita, quia הוב THER est meridies: sunt in cumulum הוב TLE ordinata, ut estenderetur Solis discum און DVR esse

דרה דוב elevatum sublimem, et indicare דובה דוב דובה Meridiem ipsum: efficiunt triangulum שליש sclisc, quia שלשה est Meridies.

1. Catenula cum 2: Ore 3. Polyangulum. 4. Circulus Solaris. 5. Hydroschema. 6. Semicirculus. 1. Brachium.

Quotidie, per singulos dies.

1. Catenula TIT CRZ est temura vocis TIT ZRC oriri surgere, et homiophonon DIT CRS Solis.

2. Os oris est no Phm, et nuo Phom incessus, reditus, vices: adeoque hic Catenula cum ore significabit nuo Phom, in zrc, on cres, quoties nempe oritur Sol.

IPHO homiophona sunt illuxit, resplenduit.

4. Circulus Solaris signum Solis Cyriologicum. Adeoque sententia erit, quoties illuxit, quoties exorum est Sol, quae et superius non semel animadversa sunt.

5. Hydroschema מאן MIA aqua, temura homiophona און ועמ diei. Fluvius est און אור אווא אווא לווג , dies est idem און אור.

6. Semicirculus est TIT CTZI TOT DVR propriis nempe gyris, et revolutionibus Solis.

7. Brachium, Cubitus est 701 GMD, 701 GMR est singulis, omnibus nempe diebus.

Canant, psallant, laudibus celebrent, laudes narrent.

1. Eadem Catenula est שור, scire, שור scyr canere, cantare.

2. Idem Os שור scvr canere; בולל ELL laudibus extollere.

5. Idem Polyangulum рнав рнав рнав, есс.

PHE Os oris, פעה PHOE clamare invocare.

4. Circulus est סהר ser, praedicare, manifestare, celebrare; canere שנר scvr. Sol est הרכ crs temura שנרון scrc est declarare aperire.

6. Semicirculus est פלן PHLG, סרור scr. At ipsum פלן PHLG est eximie egregie scrc

manifestare, declarare.

ק. Brachium איך AID, דורך EVDE laudere, celebrare. Brachium און ZRO, cantare און TZRO. Cubitus בורן GMD, הורן MDC temura homiophona laudare, collaudare.

1. Catenula cum 2. Brachio. 3. Gallinago. 4. Duae lineae obliquae.

Invocent, inclament, orent. And A No.

1. Catenula TI CRZ est homiophonon TI KRZ clamare, inclamare.

ם. Brachium ארע, ברט, ברס באד דערס canere, praedicare.

יה. 3. Gallinago קורה QVRE, קורה QRA clamare, invocare.

עה, Qv קעה clamare in-clamare.

5. Linea secunda שורה scyre, שור scyre canere, praedicare.

⇒ xxII.

1. Polyangulum. 2. Circulus Solaris. 3. Metroschema. 4. Os. 5. Cerastes.

Singulis diebus, per omnes dies, ritu legitimo

et praescripto.

1. Polyangulo, et 2. Circulo Solari significari quotidie, per singulos dies supra num. XX. p. 37. adnotatum est.

2. Metroschema מרך MDD, ritus, ratio, modus.

- 4 Cerastes קשט scphph, קשט scpht; טשט scpht iudicium, legitima; до scphe labium es, praeceptum.

99↑ xxIII.

1. Hiereogramma. 2. Litui duo. 4. Semicir-culi duo.

Omnia legitima, mystica, arcana, magica ex-

scquentes.

1. Hiereogramma fit ex tribus angulis 1. Primo angulo ТКБ РНАЕ duce, ductore, principe; уб ірно splendido, puro, claro, illustri. 2. Secundo angulo ТКБ РД 200, cuius temura ho-

2. Litui duo, et semicirculi duo significant Mystica, arcana, magica, ut vidimus Linea VI.

n. 7. pag. 6.

1. Rami incurvi et implexi. 3. Siphones duo. Laudent, collaudent, celebrent.

1. Rami curvi, et implexi sunt scvk rami, mu scvc, vel mu scbc curvi, et scbk implexi. Atqui mu scvc est eloqui, manifestare sermone, et much scbc est laudare, celebrare, glorificare.

2. Siphon primus est דלה, DLV, DLB, tollere extollere, prae-

dicare.

3. Siphon secundus pro scrq, scrq, scrq scrq est explanare, declarare, clarum et manifestum facere.

1. Sacerdos, carens brachiis, sedens humi,

genibus gladium infixum gerens. 2. Circulus. 3. Brachium, cum 4. Flagello frugum. 5. Hydroschema.

Sacerdotes ostiarii, custodes statuarum Regiarum, consecrati peculiariter cultui Divino Regis.

1. Cyrioschema Sacerdotis sedentis, expectantis, manentis, ianitoris, ostiarii, ut vidimus supra num. XIV. pag. 32.

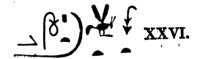
2. Circulus est דוך DVR, ianitor ostiarius סורר DIRI. Circulus סורר SER, ostiarius שער scor.

3. Brachium est ארן DRO, porta אורן TRO; Brachium אורע Azro, custodire servare אורע ATZR.

4. Flagellum frugum est מרוח MRVC, מרוח

CRM est consecratus, addictus.

5. Hydroschema, דרה RDE est fluere, effluere, TRO porta, לור, THIR ostiarius, סור DIRI ianitor, omnia homiophona.

1. Germen Palmae. 2. Apis. 3. Semicirculi duo. 4. Fragmentum Ellipsis, qua erat Stemma Demiurgi Phtha.

Immortalem, αιωνοβιον, dilectum, amatum, ηγαπημενον, a Demiurgo Phtha *Ptolemaeum Regem*.

De his vide quae adnotavimus Linea VI. num. 10. et 11. Pag. 10. 11. 12. 13.

CAPUT III.

TENTATUR INTERPRETATIO LINEAE OCTAVAB HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAB.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae VIII. Hieroglyphicae.

Υ. 41... ίδρυσασθαι δε βασίλει Πτολεμαιώ θεω Επιφανει Ευχαριζω... ξοανόν τε, και ναον χρυσιον... Υ. 42. και καθιδρυσαι εν τοις αδυτοις μετα των αλλων ναων, και εν ταις μεγαλαις πανηγυρεσιν, εν αίς εξωδειαι των ναων γινονται, και τον του θεου Επιφανους Ευ (χαριζου ναον συνε) ξοδευειν. Nempe:

Erigi Regi Ptolemaeo Deo Epiphani Eucharisto Statuam et Aediculam auream... et ea collocari in Adytis prope alias Aediculas, et in magnis Panegyribus, in quibus Aedicularum pompa geritur, etiam Aediculam Dei Epiphanis Eucharisti una educi etc.

A R T. II.

Summa versionis Latinae Lineae octavae Hieroglyphicae.

Synedrium praeterea decrevit: Poni et stabiliri in loco sancto, sacro, puro Statuam Regis, et Aediculam auream. Congregari Sacordotes Charthumim ad orandum quotidie; Advocari magna Panegyri Augures et Divinos omnes ad respondendum et prophetandum de (Piolemaeo) Neo-Horo. Attolli et gestari in pompa ritu mystico, cantu, et organorum Musicorum pulsatione Aediculam Ptolemaei Neo-Hori immortalis Regis Epiphanis

Eucharisti: Invocari laudari hymnis, et canticis, festo apparatissimo, solemni Panegyri Aedicularum Regiarum etc.

ART. III.

Analysis Lineae octavae Hieroglyphicae.

1. Figura hominis sedentis. 2. Siphon 3. Hiereogramma. 4. Baculus Cucuphocephalus.

Statua Regis ponatur in sede pura, sancta,

in loco Sacerdotali, electo.

1. Figurá hominis sedentis Ideographice significatur Statua et effigies Regis posita et collocata in sede sua, in basi idonea.

2. Siphon est SCAB, simulacrum effigies SCBE, posita collocata שבה ISCB. Tum Siphon est בקם BQQ, et BQA est electus, probatus, exploratus, purus.

3. Hiereogramma, quia tribus angulis et linea rectà conficitur solvi potest in 1. THE PHAR angulo, 2. זקק zve angulo, et ענה QNE virga , canna : Quae homophona vel homiophona sunt THAE angulo, parti, loco Templi, 4. זכה zke puro, mundo 5. זכה zee magnifico, splendido. 6. KEN Sacerdotali.

4. Baculus cucuphocephalus est ชาช SCBTH cum capite הסידה cside Cucuphae, Ciconiae. אנקודה אבר scbr est habitatio domus, et חמידה et

CSIDE est Sanctitas, puritas, pietas.

1. Metroschema. 2. Patera. 3. Nodus. 4. Metroschema iterum. 5. Mucro.

Sede thymiamatum, loco Sacrificiorum.

1. Metroschema est אם אום mensura spatii, locus certus, praefinitus. Mensura est הכתה דגעתה דגעתה דגעתה דגעתה דגעתה דגעתה דגעת בין דער דערה בין דער ב

2. Patera acerra thuribulum קטף QTHR, quo thymiamata et odores sacri incenduntur. Tum Patera est קער, QOR, כוּג ער, QOR, אוא ביר הורה, KIR, קער ער, אווא ביר הורה, אווא ביר הורה ביר אוויס מונים אווי

3. Nodus קטר QTHR, ipsum קטר QTHR acerra,

thuribulum, arula suffituum.

4. Metroschema secundum מקמר ש-QTHR, ipsum thymiaterium, suffitorium מ-קמר, א-QTHR.

5. Mucro cuspis lanceae est The flamma, combustio. Tum Mucro est TIMI CZINE, et TIMI CZANE est cella, domus interior, locus repositus et reconditus proprius THE CZIM, vel i Chaldaice THE CZIM Videntium et Prophetarum.

1. Semicirculus. 2. Ichnogramma. 3. Pelvis. 4. Hydroschema. 5. Linea. 6. Hiereogramma. Sede propria, pura, loco mundo, expiato, purificato. (Nam non in unis Templis, sed etiam in Domibus privatis haberi poterant Statuae Regis. Vid. Text. Graecum v. 52.)

1. Semicirculus est דור כדצו dimidium, דור DVR circuli. Atqui דומי crzi est proprius peculiaris, et TIT DVR est etiam habitatio, sedes. mansio.

2. Ichnographia Domus Aedis ipsam Aedem in-

dicari Ideographice palam est.

3. Pelvis TZI.C , ITO SLC mundare , purgare. Pelvis בפר KPHR, expiare mundare ipsum בפר KPHR. Pelvis מהר THER; mundatus, purificatus ipsum THER.

4 Hydroschema est ארדע RCTZ lavare, mundare, ברוצ CLL lavare, M-CL mundare pur-

gare, DID KBS lavare purgare.

5. Linea FIDT CTHB; mundare, expiare NOT

CTHA.

6. Hiereogrammatis Angulo primo m zve, vel אה PHAB indicatur angulus Templi, cella, adytum, penetrale: Angulo secundo por zoo indicatur כמנו ZKE puritas purificatio : Angulo tertio מ-קצע M-QTZO indicatur ארט אכדב expiatio . ablutio: et tandem Lineá rectá השה CTHE etiam expiatio, et purificatio significatur.

VIIV.

1. Os oris. 4. Tria quadrangula. 5. Ichnogramma. 6. Círculus Solaris.

1. Pelvis. 2. Vas ansatum. 3. Quadrangulum.

4. Psychogramma.

Iugiter, perpetuo, omnibus diebus ab Hominibus,

ab Aegyptiis.

1. Os oris рым, руд рном; vices reditus repetitio plurimorum actuum פעמים, PHOM, אפעמים PHOMIM.

2. Tria quadrangula tria ארבר RBO, ter רבר RBE multis, plurimis vicibus, longa serie, longo ordine.

3. Ichnogramma est etiam אים פעמות, השטש Pom, השטשה

PHOMVT vices, repetitio actuum.

4. Circulus Solaris Symbolum diei naturale, Symbolum revolutionis diurnae Solaris: scilicet quoties Sol orietur, quoties Sol gyrum suum absolvet, omnibus diebus.

Sequenti Syngrammate significari Homines, Aegyptios, populum Aegyptium diximus supra Lin. VI. n. 15. pag. 16. et Lin. VII. 2. pag. 23.

1. Cerastes. 2. Iugum bilancis. 3. Metroschema. 4. Crus. 5. Biangulum. 6. Cubitus pugno clauso. 7. Brachium, cuius pugno. 8. Gladius stringitur. 9. Os oris.

Insuper elevent, ponant, firmiter in sede sua constituant lucidissimam et absolutam Schekinam,

sive Domunculam sacram.

1. Cerastes שמה אכרוף אים אכרום אכרום אכרות אכרות אכרות אכרות אברות אבר

ITZB ponere statuere.

2. Iugum bilancis est primo y ol elevare in altum tollere. Secundo est y myth motitare, oscillare, quia motitari et oscillare necesse est, quae gestantur ut collocentur. Tertio dicitur Phls aequilibrare exaequare, quia quae collocantur aequilibranda sunt ut firmiter maneant.

3. Metroschema מד הכונה, דגעאב 'Ikyne' locus,

mensura spatii.

4. Crus pes שוק scvQ, platea, locus patens definitus ipsum scvQ, et רול RGL basis, fundamentum.

5. Biangulum אום PHAE angulus, אום PHAE

angulus, sedes, locus, basis.

ctus, absolutus.

ק. Os oris est כלון GMR docere disserere, et perficere, absolvere. Os oris est אבר KLA clamare, בלא EKL est acdes templum, גוב א בלה ערה ער בין Perficere absolvere. Os oris est ערה QRTZ mur-

murare mussitare, YTT CRTZ est aurum.

1. Catenula cum 2. Ore. 3. Cyrioschema Aediculae.

Auream Aediculam.

1. Catenula est הרן CRZ, aurum ארן CRTZ.

2. Os oris כתב crz proloqui, iubere, aurum כתב crz: Mussitare murmurare קרצ QRTZ, aurum ברדע crtz.

3. Cyrioschemate Aediculae שכינה sckine Sche-

kina Ptolemaei significatur.

3. Tria quadrangula. 4. Vasculum 5. Quadrangulum. 8. Tres Secures. 11. Tres fasces Virgarum et bacillorum.

Magna et plena Panegyri omnes Sacerdotes

Chartumim congregentur.

3. Tria quadrangula sunt tria אר הבע RBO, et indicant ter בא RB vel הבה RBE ingentem scilicet.

plurimam multitudinem.

- 4. Vasculo, et 5. Quadrangulo vel humana conditio, et natura significatur, ut diximus Linea VI. n. g. p. g. et Linea VII. 2. pag. 23. vel hic vasculum לכל KLI indicat אבל RBO significat turbam אבל RBE, hominum advocatorum.
- 11. Tribus fascibus tandem significari congregationem, conventum, panegyrim dictum est Linea VII. n. 18. pag. 35.

1. Gladius. 2. Os. 3. Gladius alter.

Ad orandum, ad precandum.

2. Os oris ipsum דולה CLE, אול ACL precari,

orare, צלא obtestari precari.

3. Gladius secundus my sclc mittere, emittere homiophonon y Tzlc vota felicia, prospera auguria, utilia.

1. Os oris. 2. Cerastes. 3. Circulus Solaris. 4. Biangulum.

Quotidie, singulis diebus.

1. Os oris בו PHM, מנעם PHOM vices, ictus, actuum repetitio. Os א כרו KRZ iubere, clamare, ORTZ mussitare, סרו QRTZ mussitare, סרו CRS Solis.

2. Cerastes צפה-אן TZPHONI, quasi צפה-אן TZPHE-AVN, observans custodiens tempus, et occulens celans, servans, observans iugiter, perpetuo: ut animadvertimus in Hieroglyph. Selecta Sect. I. n. 1. pag. 1.

5. Circulus Solaris Schema Cyriographicum conversionis et circuitus קרם QRS, Solis בורס CRS.

4. Biangulum est angulus PHAE, angulus, TND PHAE, sive VD IPHO, VD IPHO illuxit resplenduit, ortus est; Quoties nempe ortus est Sol, ut saepius iam dictum est.

_

1. Schema Panegyris. 4. Tria quadrangula. 5. Gallinago. 6. Os oris.

Convocentur congregentur magna et plena Pa-

negyri.

1. Schema Panegyris Systematicum, קרא QRA,

QEL, קוה QVE.

2. Tria quadrangula sive tria בבע RBO sunt הבע RBE multitudo, או RB praestantium, או RBO Doctorum.

3. Gallinago est קורה QVRE, קרא QRA est congregatio, coetus.

G. Os oris ipsum קרא QRA, קהל QEL, קוה

QVE.

3. Tria quadrangula in triangulum disposita. 4. Securis. 5. Cerastes. 6. Biangulum. 7. Hiereogramma.

Omnes Augures, Divini, Magi.

1. Quadrangulum I. est רבע RBO; אור הבר BBR significat Astrologos, Inspectores coeli.

2. Quadrangulum II. רבע RBO notat הבר CBR

Incantatores et Adiuratores.

3. Quadrangulum III. עבר RBO significat עבר

OBR Interpretes somniorum.

4. Securis קצצ , CTZTZ , QTZTZ indicat cze Videntes , Prophetas.

responsa quaerentibus.

6. Cauda serpentis in Biangulo, est און RGN, serpentis in Biangulo, est און RGN, serpentis in Biangulo, est און RGN, serpentis in zve; quae homiophona sunt און RGN mussitare murmurare, שפה scrhie labiis, ct און כצב videre, ct צוה Tzve praecipere, docere, respondere.

7. Hiereogrammate significari peculiari modo Sacerdotes, Videntes, Prophetantes animadverti-

mus Linea VII. n. 23. pag. 40.

T XII.

1. Phiala aquas effundens. 2. Cerastes. 3. Semicirculus. 4. Biangulum.

Ad respondendum, prophetandum, divinandum.

1. Phiala est אנן AGN, temura homiophona KEN Sacerdotis. Phiala est און SPH, cze est Videns, Propheta. Phiala est אנן SPH,

אשה ASCPH est Augur, Divinus.

2. Fundere aquas est נכץ אם אוס ; Propheta est ענה, אוס און אווס נין אווס און אווער אייייער איייער אווער אווער איייער אייי

3. Cerastes צפעני TZPHONI solvi potest in דברה TZPHE speculari, observare, nosse ענה ONE re-

sponsa prophetica, effata Deorum.

ער Semicirculus est אח כדצו, medius, דור בער DVR circulus. Atqui אח כדצו est homiophonon

רורו cze videre, prophetare, et דור DVR est

homiophonon THIR augurari, divinari.

5. Biangulum est און בעב, דור zoo temurae homiophonae און כבב videre, prophetare, et און RKN angulus homiophonon און RGN mussitare murmurare, quod Divinorum et falsorum Prophetarum.

1. Figura hominis sedentis, uncinum, et flagellum frugum manibus gerentis. 2. Siphon.

1, Os. 2. Schema incompertum. 3. Circulus

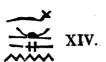
Solaris. 4. Quadrangulum.

De Ptolemaco Deo, quasi Horo Epiphane et

probato.

1. Figura sedens cum uncino et flagello frugum esse nequit nisi Horus, vel Osiris Dii Magni Aegyptiorum. At quum Horus pingatur adolescens, ut tum erat Ptolemaeus, et Horo prorsus Osiridis filio in Graeco Textu Tabulae v. 10. et 26. Ptolemaeus noster Epiphanes conferatur; utique Figura illa sedens pro Horo est habenda, et maxime Siphone adiecto. Nam Ptolemaeus laudatur, quod fuisset probatus, vexatus, exagitatus ut Horus, et Siphon בקא BQA est electus, probatus, exercitatus; דכו exhaustus laboribus, ut Horus in bello Typhonico. Tum Siphon דלו DLV ,homiophonon ילל דונס, quod est oriri, et דלל DLL manifestare apparere, et Siphon ארק saq, qui est etiam oriens, illuxit, apparuit caregie indicant Horum Epiphanem in Ptolemaeo Eucharisto.

Alio Syngrammate indicari tempus ex circulo Solari apposito dubitari non potest. Sed quum schema centrale sit adhuc incompertum, nil potest certo definiri.

1. Cerastes. 2. Baris gestatoria. 3. Bacilli pulsatores. 4. Hydroschema.

Attollant et gestent in pompa.

1. Cerastes אשר SCPHPH, et איר scrph eminere, elevare, in altum tollere.

2. Baris gestatoria, Ferculum Baridos Ideogramma Arcarum, et Ferculorum sacrorum, quae in Pompis gestabantur, et quae dici possunt MSCA, TWO MSCAT.

phonon.

4. Hydroschema יבל וואר fluere effluere; portare gestare etiam ובל וואר. Fluere, lavare בולל, gestare portare יכל וואר.

- 3. Tria quadrangula 4. Metroschema. 6. Duo. Litui. 8. Duo Semicirculi.
- 1. Bacilli pulsatores. 2. Os. 3. Brachium, cum. 4. Capreolo vitis.

Magna comitante caterva; Ritu mystico, cere-

moniis arcanis, organorum musicorum pulsatione, et cantu. Tria quadrangula, tria רבק RBO respondent רבק RBE multitudini בא RB, א RB magnae ingenti.

1. Metroschemate. 3. duobus Lituis, et 5. duobus Semicirculis significari ritus arcanos, mysticos, magicos diximus Linea VI. n. 7. p. 6. 7.

ו. Bacilli pulsatires sunt נון אפת תוך TZRB,

דלל TZLL pulsare organa musica.

2. Os oris est כלא KLA clamare, קול QVL vot, בול cll est psallere, שור scvr canere. Os oris ישור ODI, הולדה Evde laudare, collaudare.

1. Brachium יו וון, אוד, אוד, סעוד ovd praedicare, testificari, דעד Evd laudare. Brachium zro, canere, psallere צוע Tzro.

4. Capreolus vius est בול zlzl homiophonon zlzlzl psallere, organa musica pulsare.

1. Naoschema. 2. Theogramma Hori. 5. Siphon. 4. Cidaris. 5. Securis. 6. Stemma Epiphanis. 7. Stemma Eucharisti.

Aediculam Ptolemaei, quasi Hori probati, im-

mortalis, Regis, Epiphanis, Eucharisti.

1. Naoschema signum Cyriologicum, unum ex illis, quae datâ operâ conduntur in hac Scripturâ Crypticâ, ut certa lux Inscriptioni accedat.

2. Schema Hori, adeoque ipsius Ptolemaei neo-Hori, ut animadvertimus paullo supra Num.

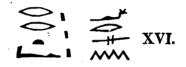
13. pag. 52.

3. Siphon בוק BVQ; BQA probati, excrcitati, et immortalis, quia utrumque vox indicat.

4. Cidaris CITR symbolum potestatis Regiae, et immortalitatis, ut supra quoque adnotavimus.

6. 7. De Stemmatibus Epiphanis et Eucharisti egimus Lin. VI. num. 12. et 13. pag. 14.

et 15.

1. Cerastes. 2. Os. 3. Bacilli pulsatores. 4. Hydroschema. 7. Tria quadrangula.

2. Duo schemata Oris. 3. Semicirculus. 4.

Brachium.

Hymnis et canticis eum laudent celebrent, in festo apparatissimo et exornatissimo.

1. Cerastes שפה, שפה, scrhe labium. Os, laus, praedicatio. Cerastes שרף scrph, phrsc pronuntiare, declarare, exponere.

ב. Os oris, יורה, ODI, בורה evde laudare laudibus tollere, שור sova canere, שור scia canticum.

3. Racilli pulsatores נגינה, אפא נגינה אGINE can-

tilena, hymnus modulatus.

4. Hydroschema שבר schr fluctus, שבר scher laudare, glorificare; בהר cll lavare, et psallere.

1. Os primum יעדר, odi, יעדר odd parare, ap-

parare, exornare, ipsum you ode festum sole-

2. Os secundum בנה KNE nuncupare, cognominare, parare, aptare; צון zmn iubere, praecipere, quod ore fit, tempus condictum, festum constitutum.

KRE est parare pracparare.

4. Brachium אורע Azro, festum festivitas עצרה, otzre. Brachium סער sod, congregatio conventus אור syd.

1. Gallinago 2. Sacerdos figuram Geometricam tribus lineis distinctam attingens.

1. Lituus. 2. Semicirculus. 3. Naoschema. 4. Forceps. 5. Hydroschema. 6. Metroschema.

In magna et solemni Panegyri, qua Aedicula Regis ducenda est in pompa.

1. Gallinago קורה QVRE vel קרא QRA, Pane-

gyris, congregatio etiam קרא QRA.

2. Sacerdos et Figura Geometrica tribus lineis distincta sunt Schemata systematica alicuius magnae Panegyris, et festivitatis.

1. Lituus D' LTH, J' LPH convolvere, una cogere, coadunare: quia in solemni Panegyri Statuae erant a pluribus locis et sedibus educendae.

2. Semicirculus est פלך PHLG, PHLG פלך PHLK homiophona פלך PHLC ministrare, servire, colere, adesse ceremoniis, et cultui sacro.

(57)

3. Fo, ceps est מלקו אוע מלך אוע מלך אוע מלך אוע מלך אוע מאנג Regis. Saepius plurali numero effertur מלכים אוע מעלכים אוע אוע מעלכים אוע מעלכי

est, firmarique posset Textus Graeci auctoritate.

4. Hydroschema סיבור NSIK libare libamenta facere; Princeps, Dux, Rex ipsum אונסיר NSIR.

5. Metroschema אונסיר MDE, אונסיר אינסיר אונסיר א N-SIK, quae etiam homiophona.

CAPUT IV.

TENTATVR INTERPRETATIO LINEAE NONAE HIE-ROGLYPHICAB TABULAE ROSETTANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae Nonae Hieroglyphicae.

V. 43.... όπως δ' ευσημός η νυν τε, και εις τον επειτά χρονον επικεισθαι τω ναω τας του βασιλεως χρυσας βασιλειας δεκα, αίς προσκεισεται ασπις. v. 44... ες αι δ' αυτων εν τω μεσω ή καλουμενη βασιλεια 4χεντ.... v. 45.... επιθειναι δε και επι του περι τας βασιλειας τετραγωνου κατα το προειρημενον βασιλειον φυλακτηρια χρυσεια. Nempe:

Et ut Aedicula Regis facilius agnoscatur, nunc et in futuro tempore, decrevit Synedrium imponi Aediculae decem Coronas Regis, quibus adhaerebit Aspis.... et erit in medio earum Regium illud insigne appellatum Pschent, ... et imponi Tetragono coronas circumdanti iuxta praedictum Sacel-

lum Regis Phylacteria aurea etc.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae nonae Hieroglyphicae,

Et ut discernere possint Aegyptii Aediculam Regis, Coronas appellatas Tzenph imponant Aediculae colendae. Sacerdotes utriusque Regionis, canentes hymnos, et magica murmurantes, luminibus accensis, transferant (Acdiculam) in ordinem et seriem ceterarum, canentes adorent, et ibi maneant Sacerdotes Custodes Sacrarum Stelarum. Tum peractis purificationibus, oblationibus, invocationibus aptent Phylacteria ita dicto Tetragono coronas decem Regias circumdanti Sacerdotes omnium ordinum.

ART. III.

Analysis Lineae nonae Hieroglyphicae.

1. Pelvis. 2. Vas auritum. 4. Quadrangula duo. 5. Semicirculus, ut videtur, quia Schema est ex parte corruptum.

1. Naoschema. 2. Forceps. 3. Hydroschema.

4. Metroschema.

Et ut discernere possint (όπως δ' ευσημος †)
Homines, Aegyptii Aediculam Regis.

1. Pelvi, vase Homines indicari diximus Linea

VI. n. 9., et 15. et Lin. VII. 2.

2. Duobus quadrangulis sive duobus רבע RBo indicatur או RB magna ingens רבה RBE multitudo caterva, Populus.

3. Semicirculo sive אים כדצו, דער DVR propria

vera generatio aetas Hominum significatur.

2. Naoschemate. 2. Forcipe. 3. Hydroschemate. 4. Metroschemate indicari Aediculam Regis diximus supra Lin. VIII. Num. 17. pag. 56. 57.

1. Schema incompertum. 2. Cidaris.

1. Gallinago. 2. Os. 4. Duo Semicirculi. 6. Duo Aspides divisi.

Coronam, Cidarim, vel etiam Coronas appellatas

sermone Sacerdotali TZNPH.

1. Schema ignotum, eo tamen videtur significanda Corona Cidaris.

2. Cidaris corona , אנף TZNPH. Schema hic Cyriographicum, sive Cyriologicum; de vera enim et reali Corona agitur.

3. Gallinago קרא QVRE, קרא QRA appellare

nuncupare.

2. Os oris ipsum קרא QRA appellare, כוה cognominare, אוא נקב NQB nuncupare.

3. Semicirculus primus est בקע BQO divisus, medius, כך QB Circulus. Atqui א-QB est cognominare, nuncupare.

4. Semicirculus secundus est T crzi medius, כור ,אע Circulus. Atqui איז כדצו est proprie KVR est homiophonon קרא QRA appellare, nuncupare

5. Aspis primus divisus est צבע-נות TZBO-NVE, homiophonon temuricum אנה TZNPH Coronae Cidari.

6. Aspis secundus divisus est צפע-טרה דבראם-אער etiam homiophonon temuricum און דצוף TZNPH Coronae Cidari.

Vox autem ψχεντ, quam servat Graecus Textus est Temura Cryptica vocis Semiticae צנף TZNPH Graeca pronuntiatione temperata. Nam 7 PH est P-h vel P-ch asperius, et 3 TZ, est remissius TS

вive т-s. Adeoque אני тznph erit т-s-n-p-ch Et Temurice P-S-CH-N-T sive Psichent.

1. Lepus. 2. Hydroschema. 3. Vas ansatum. 4. Quadrangulum.

Ponant, imponant, aptent coronas.

1. Lepus DE SCPHN est homiophonon DY TZPHN tegere obtegere, adeoque imponere, aptare, et Temura тим тим Согопае Cidari.

2. Hydroschema est TEBB fluere effluere. homiophonon אבדו ועב ponere imponere. Est הלל CLL fluere lavare homiophonon בליל KLIL Coronae. Hydroschema est שחה scte bibere potare, ho-

miophonon שות sct ponere imponere.

3. Vas auritum ansatum est אנו, אנו, אנו, אנו כליל KLI, אנו, GNN, GNN,

nempe Coronis tegere, coronas imponere.
4. Quadrangulum רבע RBO respondet PHAR ornamento Coronae.

1. Semicirculus. 2. Quadrangulum. 3. Nao-schema. 6. Tria quadrangula. 7. Gladius. 8. Coturnix.

Aediculae purae, illustri, colendae.

1. Semicirculus est ארן בוך DVR, nempe propria, peculiaris sedes, mora, habitatio.

2. Quadrangulum בנע RBO, figura quadrata

quadrangula, ut illa ipsius Acdiculae, Cyriologice.

3. Naoschema Schema Cyriologicum.

4. Tria quadrangula tria רבע RBO respondentia BRR purae, mundae, בהר BER splendidae illustri, רעבה, ROBE colendae, venerandae.

illustri, דעבת Robe colendae, venerandae.

5. Gladius אחל מ-אכל M-AKL; אחל ACL preces, CLE deprecari precari, הכל EKL aedes, tem-

plum.

8. Coturnix שלוד sclve propitiatio, salus, pax, felicitas; homiophonon צלא TZLA precarl supplicare.

1. Cidaris duplex. 2. Hiereogramma. 4. Duo vasa ansata invicem obversa.

Sacerdotes tam superioris quam inferioris Aegypti.

tice superiorem et inferiorem Aegyptum ex num. 4 Lineae X. certum est. Cidari indicari potestatem et hîc Sacerdotalem dubitari non potest, agitur enim de actu Sacerdotali. Ergo duplici Cidari indicanda fuit coitio, congregatio Sacerdotum tam superioris, quam inferioris Regionis Aegypti.

2. Hiereogrammate significari Sacerdotes supe-

rius indicavimus Linea VII. n. 23. p. 40.

4. Vas inversum ansatum est כלי KLI, כנס

Kns, Kns, sive DD kns coetus congregatio,

KL omnium, אם אבה KBN Sacerdotum.

Hic autem de Naziraeis singillatim agi putarem. Nam און NzR est Cidaris, vas urceus est און NzE; auris est און Azn temura homiophona און NzE, et vasa coniuncta sunt און NzE-Ro, quae homiophona און NzR: et conversus obversus est און NzR homiophonon און NzR.

3. Tria ora. 1. Aratrum. 2. Os oris. 3. Hydroschema. 4. Semicirculus. 5. Lineae duae obliquae.

Laudes canentes, magica, arcana, praescripta

recitantes.

1. Os primum ידר ODI, homiophonon ידר IDE, evde laudare, collaudare, laudes canere.

2. Os secundum דקם DQM; דמר CMD temura

homiophona est celebrare laudibus.

3. Os tertium אם PHE, sermo, oratio, ויפה וPHE pulcra, grata.

1. Aratrum רבש crsc magica operari, prae-

stigias facere.

2. Os oris ררש CRSC iterum, obmutuit, siluit, praestigias fecit. Os oris קרצ QRTZ homiophonon CRSC est mussitare, murmurare, quod Magorum. Os חבר CBR loqui proloqui, et praestigias facere.

4. Semicirculus est "IT CTZI, TO SCR; "IT CTZI est homiophonon CZE videre nosse, quod Vatum est, et TO SCR est magica tractare, et temura homiophona TO CRSC est etiam praestigias facere.

5. Lineae duae sunt My CVTH, My CTH Lineae, signa ducta impressa, figurae delineatae Ma-

gorum propriae.

1. Quadrangulum. 2. Bacilli pulsatores. 3. Manus passa. 4. Phaoschema.

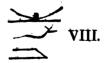
Luminibus accensis splendidis lampadibus.

1. Quadrangulum רבער RBO, בער BOR est accendere, incendere.

2. Bacilli pulsatores ארב TZRB accendere incendere; און אופר pulsare organa, און אופר וערן אופר וערן אופר וערן

splendor.

- 5. Digiti passi sunt צבע Tzbo, דובה Phtic: Atqui אבע Tzbo homiophonon צבע Tzbo est lux lampas, taeda, et פתח Phtic est manifestare clarum reddere.
- 4. Phaoschema, sive Schema Systematicum Lucis, splendoris, et quasi roris et pluviae lucidae respondet fortasse TZBC.

1. Schema sacri Ferculi. 2. Cerastes. 3. Metroschema.

Gestent, portent, transferant Aediculam Regis coronatam.

1. Schema Cyriographicum Arcae gestatae. Gestare autem est יבל IBL, אורות נטא NTHL, או NSCA.

2. Cerastes jow scphph, extare, eminere;

Cerastes שרף scrph, in altum tollere, attollere.

3. Metroschema est כלי KLI, et נקל, IKL, et נקל NQL est gestare, portare, transferre.

↑ 8 • **1** ix.

1. Aedicula sacra, in qua triangulum, quadrangulum, et porta. 2. Quadrangulum. 3. Semicirculus. 4. Catenula. 5. Hiereogramma.

In ordinem et seriem ceterarum Aedicularum

1. Aedicula sacra. Schema Ideographicum et Systematicum Aedicularum Sacrarum, quarum mentio iniecta est in Textu Graeco v. 42. Insculptum triangulum שלש, sclsc, et quadrangulum רבע RBO, ut longa רבה RBE, et prolixa earum series, et ordo שלש sclsc indicaretur.

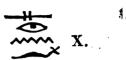
2. Quadrangulum רב, RBO , דב RB est magnus, praestans, magnificus, multus, magno numero.

3. Semicirculus est MT CTZI dimidius, TIT DVR circulus. Atqui TVR ordo, series est homiophonen דור DVR, et דור crzi est etiam proprius, conveniens, peculiaris.
4. Catenula est קרן crz, שלש sclsc, nempe

ordo, series, successio.

5. Hiereogramma, fit a tribus angulis אמר 5. Hiereogramma, fit a tribus angulis אמר פארו האב פאר ווועם אישר וואר ווועם אישר וואר ווועם וווועם ווועם וווועם ווועם וווועם ווועם וווועם ווועם וווועם ווועם וווועם וווועם וווועם וווועם וווועם ווועם וווועם וווועם וווועם וווועם ווועם ווועם

apto, et lineâ ישר ov, rectâ ישר iscr egregie indicatur idonea et conveniens series Aedicularum Sacrarum.

1. Bacilli pulsatores. 2. Oculus. 3. Hydroschema. 4. Cerastes.

Canentes, psallentes.

1. Bacilli pulsatores | NGN, 778 TZLL psallere, canere, נגינה nGINE apta modulatio, cantus.

exsultare, מר zrm exundare, און zmr canere laudes.

4. Cerastes אשלה , scphb labium sermo , אין scree attollere, in altum tollere.

L xI.

1. Gladius. 2. Crus. 3. Pelvis. Adorent, venerentur.

1. Gladius כנך sgr, homiophonon קנך sgd procumbere, venerari, adorare.

2. Crus כרע ארס, curvare se, procumbere. Crus שוק scvq, mm scvc curvatus, depressus.
3. Pelvis קער QOR, כרע Kir; curvare se, prosternere se, procumbere קער ארס, et QOD homiophoua.

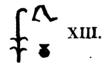

1. Hydroschema. 2. Crus. 3. Siphon. Ibique maneant, morentur, perstent.

1. Hydroschema אבב Tzbb fluere, effluere: ודב itzb manere, perstare; שבר scbr fluctus, aquae fractae, et insuper exspectare manere: CLL fluere, lavare, TL expectare, manere.

2. Crus rectum, pes rectus est קומ RGL, הול RGL QVM, homo stans, manens, expectans. Crus scvc qui depressus sedens moratur.

3. Siphon שאב scab, שאב scbe, ישב scbe sedere, manere, morari. Siphon בקא BQQ, בקא BQA manere permanere.

1. Pedes angulosi. 2. Vasculum. 3. Germen Palmae.

Sacerdotes praestantiores, praecipui, hereditarii. 1. Pedes angulosi sunt רגל RGL, או RGL,

PHAE, THAE. Nempe viri principes,

viri praestantissimi.

2. Vasculum יכל, KLI, יכל ikl est curator,

administrator, praesul.

3. Surculus incurvus est כנה KNE, אוא כנה KNO, quae homiophona כהן KEN Sacerdoti. Tum Palma est נחל אכב, quae vox significat etiam heredem, hereditarium, qui ex hereditate possedit.

1. Sacerdos Cidari ornatus, sed brachiis carens. 2. Os oris. 3. Stela, in qua Porta et Securis 4. Semicirculus. 5. Circulus, ut videtur.

Sacerdotes Sacrarum Stelarum, et Adytorum

custodes et inspectores.

2. Schema Stelae est Ideographicum. Insculpta vero est Porta yw scor, ut indicetur Sacerdos yw scor ianitor, ostiarius, custos Stelarum. Insculpta est Securis, symbolum peculiare Sacerdotum, et Scriptorum, ut saepius hac in Tabula

animadvertimus.

3. Os impositum Stelae est Symbolum iussorum, praeceptorum, dogmatum, rituum, quae in Stelis continerentur.

4. Semicirculus est בקע Boo medius, QB circulus, et Adytum penetrale dici potest קבה QBE,

CBIA.

5. Schema incertum. Si Circulus est, sive דור DVR, homiophonon דיר DIR est lanitor Ostiarius, et אירה דור THIRE est domus, aedes, et ipsum דור DVR est sedes; mansio.

1. Circulus Solaris. 2. Cerastes. 3. Semi-circulus.

1. Metroschema. 2. Hydroschema. 5. Cerastes.

Sole eminente et elevato;

Ablutionibus et purificationibus factis, peractis.

1. Circulus Solaris; Sol pro- crs, iam pro-

pterea exortus, et in altum sublatus.

2. Cerastes של SCPH, של SCPHE extare, eminere; Cerastes של SCRPH in altum elevari attolli.

3. Semicirculus est נלגל, CTZI, נלגל GLGL, nempe

medio gyro, media revolutione diurna.

1. Circulus דוך DVR, homiophonon אור בור THER mundare, purgare. Circulus sive Annulus טבע THBO est mergere intingere, purgare aquis. Circulus SCER, idem clarum et nitidum reddere.

2. Cerastes שפר scrhph, уэш scrho fundere,

effundere aquas, убу тирно mergere aquis.

5. Semicirculus אות כדבו, medius, כור KVR circulus. At אות כדבו est homiophonon אבון בגב puro, candido, et כור KVR est homiophonon הור cvr candido, mundo.

4. Metroschema כיל KLI, אוא כיל KIL mensura, modus, חלל CLL homiophonon est lavare, abluere. Mensura משח MSCC, שמח MSC est purgare,

tergere, purificare.

5. Hydroschema ITT RCTZ, KBs lavare,

abluere, mundare.

6. Cerastes צבע דבאס, est intingere immergere aquis, אוך דציף fluere, estluere, natare, est etiam mundare, purgare.

1. Phiala, ut videtur, cui 2. Cornua bubula sunt imposita. 3. Sacerdos corbem capite gerens. 4. Turtur vel Gallinago. 5. Os oris. 6. Semicirculus.

Oblationibus, muneribus, invocationibus actis

peractis.

1. Phiala TIZE; munera, oblationes SCLC.

3. Sacerdo's corbem capite gerens est Schema non modo Ideographicum, sed etiam Lexeographicum oblationum et munerum. Nam Corbis est, vel esse potest PP QRBN, unde omnino Latinum Corbis, et PP QRB est accedere, offerre, tradere, dona, munera, oblationes. Corbis vero in altum et adeo in caput gestatur, quia Munerum et oblationum nomina elevationem et sublimitatem si-

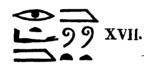
gnificant, ut הרומה TRVME, quasi הרומה T-RVME altitudo, celsitudo, NUD MSCA quasi NU-D M-SCA

vel אש־ N-sca elevatum, sublimatum.
4. Turtur est אילצילא TZLTZLA, איל TZLA orare, precari, invocare. Si Schema huiusmodi satius Gallinago קורה QVRE habendum esset, tum legemus אס סרא QRA vocare, invocare, quod etiam idoneum.

5. Os oris ipsum צלא TZLA orare, ipsum לורא

QRA invocare.

6. Semicirculus est פלך PHLG dimidium, פלך PHLK Circuli, quae homiophona אום פרדו PHLC colere, venerari, ministrare.

- 1. Metroschema. 3. Duo Litui. 5. Duo Scmicirculi.
- 1. Oculus. 2. Semicirculus. 3. Brachium. 4, Metroschema.

Orationibus etiam Magicis peractis, ornent, exornent, aptent, servanda et custodienda ponant: Phylacteria et amuleta.

1. Metroschemate, duobus Lituis, et duobus Semicirculis significari formulas, preces, et murmura magica et arcana adnotavimus Lineâ VI. n. 7. Pag. 6.

1. Oculus ומך NTHR custodire, servare, ירע

IDO videre nosse; Temura ישני ODI ornare, aptare.
2. Semicirculus פלף PHLG, אברי PHLC colere, ministrare, inscrvire. Semicirculus דער מצו medius אור DVR circulus. At אור CTZI proprie, הדר EDR homiophonon דור DVR est ornare exornare.

3. Bruchium יו ום, איר AID; אור odi ornare, parare, aptare. Brachium דרע DRO, הדר EDR ornare exornare Brachium JyD sod est etiam stabilire, firmare, aptare firmiter.

4. Metroschema הכן TKN, או הוב KNE aptare,

ponere, firmare.

Phylacteria, Amuleta, Fasciolas, Bullas aver-

runcas significant eadem Symbola.

1. Idem Oculus אין סוא: Symbolum opportune ambiguum tum fascinationis, tum custodiae, et tutelae, יוין oin quidem est etiam auxilium, adiumentum, custodia, adeoque Amuletum.

2. Idem Semicirculus, פלך PHLG, פלך PHLK, quae homiophona ר-פלא T-PHLA Phylacteriis,

Amuleto, orationi, precibus tutelaribus.

3. Idem Brachium אדע zno temura homiophona AZR cingere praccingere, TIN ATZR servare, tueri, custodire, TIVR similis significationis.

4. Idem Metroschema שור א-scvr שור scvr est inspicere, tueri.

1. Metroschema. 2. Vasculum. 3. Schema numeri decem, ut videtur.

Et Coronas decem.

1. Metroschema כליל KIL, אוא כיל KLIL homiophonon est corona.

בליל GLE; Corona נלה , KLI כליל

KLIT.

3. Schema, ut videtur, numeri decem, adeoque Syngramma responderet verbis v. 43. Inscriptionis Graecae: Tas Tou Basilews xpusas Basileias dexa.

1. Hydroschema. 2. Quadrangulum. 3. Anguli duo. 4. Semicirculus. 5. Hydroschema alterum. 6. Semicirculus. 7. Lineae duae obliquae.

1. Cornix. 2. Tetragonum. 3. Schemadeletum. Regias, proprias Regis ita nuncupato Tetragono.

ים. Hydroschema און MRO manare, dimanare, את dominus, אמיר Amir Princeps, Rex.

2. Quadrangulum רבע RBO, בא RB magnus

potens.

3. Angulus primus האה PHAE dux, princeps, 4. Angulus secundus 15 PIIN, princeps, dux.

5. Semicirculus est פלך, אורם פלך PHLG פלך PHLG פלר PHLG egregius, eximius, mirificus.
6. Hydroschema אואר נפיך NSIK fundere, libare, et

Princeps, Dux.

7. Semicirculus est II CTZI medius, TIT DVR circulus. At קצין OTZIN homiophonon רצין CTZI est Princeps Dux, et רדה RDE temura homiophona TIT DVR est imperare, praeesse, regere.

8. Lineae duae sunt TOW SCTHR nempe Praesul, Antistes, dux, sunt שורה scyre, et אס פע QV homiophona שר scr principi duci, et קיה QVE sperato expectato dilecto, et utraque תובור NTHE inclinata, quae vox significat etiam auctum, amplificatum, dilatatum.

1. Cornix קרא QRA, est appellare nuncuparc.

2. Schema Tetragoni Systematicum, ignotac nobis formationis.

3. Schema obscurum; quia et magna exparte dilectum.

WIII Axx.

5. Tria quadrangula. 4. Gladius. 5. Quadrangulum. 6. Vasculum. 7. Hiereogramma. 8. Securis. 9. et tres Uncini. 10. Cidaris duplex.

Sacerdotes omnis ordinis et conditionis.

3. Tria quadrangula, tria רבל RBO indicant הבל RBE multitudinem, אור הא RB magnorum, בא RB magnorum, Doctorum: Et si vis אור הא ORPH Magorum, Divinorum; הבר EBR Magorum Astrologorum; ספר OBR Interpretum somniorum, quae nomina sunt omnia temurae homiophonae אורכל RBO.

4. Gladius est ארבר CRB, temura הרב CBR

Scriptor, Auctor, Orator, Incantator.

5. Quadrangulum רעב , RBO , רעב , ROB , qui supplicat , orat , ritus et ceremonias peragit.

6. Vasculum כל , KLI , או omnes , uni-

versi , vel כלה KLE perfecte , recte.

7. Hiereogrammate indicari Sacerdotes, Prophetas diximus Linea VII. n. 22. p. 39. et alibi.

9. Uncini tres, ter ma cvc, fortasse ut indicentur dicentur cvcim homiophonon ckim Sapientum, doctorum, magistrorum summorum: vel Uncinus primus est cretio: Kro, nempe ratio, discretio: Secundus cretio: QTz homiophonon cze

Videnti Prophetae: Tertius 75 KPH homiophonon, Coldari duplici, curatori, praesidi.

10. Cidari duplici, omnem potestatem Sacerdotalem; nempe Sacerdotes tam superioris quam inferioris Aegypti significari animadvertimus supra num. 5. Pag. 63.

C A P U T V.

TENTATUR INTERPRETATIO LINEAE DECIMAE HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae X. Hieroglyphicae.

V. 46. τι εςιν του βασιλεως του επιφανη ποιησαντος την τε ανω χωραν, και την κατω; και επει την τριακαδα τουτου Μεσορη, εν η τα γενεθλια του βασιλεως αγεται, όμοιως δε και ... v. 47. εν η παρελαβεν την βασιλειαν παρα του πατρος ... etc.

Hoc est Regis qui illustrem reddidit tam superiorem, quam inferiorem regionem Aegypti, et quoniam tricesimum diem Mesori, in quo Natalitia Regis aguntur, et similiter (diem 17 Mechir), qua Rex potestatem Regiam ex Patre suscepit.... etc.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae decimae Hieroglyphicae.

Aegyptii congregati electis canticis laudent et extollant magnum Eucharistum Epiphanem, qui illustrem fecit superiorem et inferiorem Aegyptum. Exornent festum in fine Mesori apparitionis in vera generatione Dei Phtha, sive in Nativitate Ptolemaei. Convocentur ad Panegyrim et festum apparatissimum die XVII. Mechir, qua Rex suscepit imperium, defuncto Patre, et ornamentis Regiis indutus fuit, Sacerdotes electi, mundi, puri; Augures, Divini, Magi circa meridiem etc.

ART. III.

Analysis Lineae decimae Hieroglyphicae.

1. Planta Loti Aegyptiae. 2. Vasculum an-

satum. 3. Quadrangulum.

1. Semicirculus. 2. Brachium. 3. Linea. 4. Harpago, ut videtur, sive Cubitus unguibus aduncis.

Incolae Aegypti, Aegyptii congregati, coëuntes,

festum solemne agentes.

3. Vasculo et quadrangulo significari homines vel multitudinem hominum saepius iam animad-

vertimus.

1. Semicirculus est ללו PHLG medius, און כעם eximium, solemne און CH festum, Congregatio Sacra.

2. Brachium אין iod est festum, conventus: Brachium אור Azro, festum

עצרה, otzre.

3. Linea ov, adunatio, congregatio, coetus

QVE.

4. Harpago uncinus TIT CVC, festum congregatio religiosa IIT CVG. Cubitus III GMD, TOJ GMR

totus integer. Cubitus אמא AMA Populus שט OM, OME societas synagoga. Unguis est אפרד צפר TZPHR gyrare circum gyrare, homiodynamicum און כה festum celebrare, exsultare. Curvus, incurvus סערד, festum conventus שון OD, שון וסD, סד tempus opportunum idoneum constitutum.

1. Siphon. 2. Mensula odoramentorum. 3. Manubrium. 4. Linea. 5. Brachium. 6. Cerastes.

Electis, probatis, iucundis canticis, et hymnis

extollant, collaudent.

ורל, כטומונים, באומונים, באומונים,

narrare, exprimere.

- 2. Manubrium est III EGN decorus, decens, idoneus, III EGN sermo eloquens, III EGV cantus, oratio, hymnus, carmen. Manubrium est etiam ZBVR, nempe Psalmus, hymnus, Canticum, carmen.
- 3. Linea recta est 7 QV, 77 EGN, quae homiophona 777 QVE, 177 EGV coetui conventui canentium hymnos et cantica.

4. Brachium איך AID, דורה evde laudare, confiteri, celebrare.

5. Cerastes שפה scphph , השם scphe labium sermo.

1. Quadrangulum. 2. Lituus. 3. Vultur. 4. Polvis. 5. Aspis divisus. 6. Pelvis altera.

Magnum, mirabilem, Ptolemaeum Euchari-

stum Epiphanem.

1. Quadrangulum רב RBO , או RB est ma-

gnus praestans. 2. Lituus לך ברא, PHLA mirabilis, celsus,

sublimis.

3. Vultur 277 RCM; pietas, misericordia, Ευχαριςια etiam 277 RCM.

4. Pelvis prima TI DVD charus dilectus. Pelvis TZLC felix, pacificus, bonus, utilis,

Euxapisos.

5. Aspis NYDN APHOA, homiophonon you IPHO est splenduit, effulsit, apparuit, επιφανης fuit; fractus divisus אור כדצו temura homiophona ווצי TZCC splendidus, lucidus, επιφανης.

6. Pelvis secunda με AGN temura homiophona
ΠΕΙ NGE splenduit illuxit, επιφανης fuit.

1. Siphon. 2. Pala, ut videtur. 3. Vipera. 4. Phaoschema.

2. Choreschemata duo. 4. Cidares duae.

Qui illustrem, splendidam, dominatricem reddidit tam superiorem quam inferiorem Regionem Aegypti.

1. Siphon DLV, DLL manifestare, clarum reddere. Siphon SCRQ est etiam splendere, coruscare, radiare.

2. Pala החר ctr, quod etiam est gloriosus, electus, splendidus. Pala est מרדא MRDA, Dominus dominator, imperans TT RDE

3. Vipera NYDN APHOA, homiophonon yo

1PHO splendere coruscare.

4. Phaoschema sive Schema systematicum lucis,

coruscationis, splendoris.

1. Choreschemata duo, et duae Cidares sunt Schemata Systematica superioris et inferioris Aegypti. Idque certum est, tum considerata vetustissima et constantissima Aegypti Chorographia, qua divisa Aegyptus fuit in superiorem maxime et inferiorem Regionem: Tum auctoritate Textus Graeci ciusdem Tabulae Rosettanae, qua legimus 771 76 ανω χωραν, και την κατω. De Choreschemate porro cgimus Linea VI. n. 17. p. 18.

1. Aratrum. 2. Os oris. 3. Hydroschema. 4. Semicirculus. 6. Lineae duae obliquae.

1. Lepus. 2. Hydroschema.

Praeparent, exornent Festum, Solemnitatem.

1. Aratrum דורש CRSC, parare, machinari, operari, exornare ipsum מרכי crsc.

2. Os oris TIT EVD laudare, EDD clamare

invocare, עדה ODE ornare, exornare, decorare.

3. Hydroschema yzw THBO aquis mergere; THVB , שב ITHB parare, idoneum reddere, ornare: "IRD fluere, effluere, temura homio-

phona הדך EDR est ornare, exornare.

4. Semicirculus est TT CTZI medius, DIY TZBTH circulus. Atqui TT CTZI est proprius peculiaris, et TIN TEBT homiophonon DIN TEBTH, est ornare exornare. Praeterea Semicirculus est CTZI medius, דור DVR circulus; et הדר BDR est ornare parare.

6. Duae lineae of cith, of cvth sunt suere, adsuere, circumdare, sunt filamenta, aulaea, vela in apparandis festis necessaria, et obliquae sunt מען אדוס, quod est dilatare, expandere, etiam congruenter de velis, et aulaeis.

1. Lepus est DIA cos, et aequivalet IA co, et DIT cs. Atqui III co est Festum et Solemnitas, et הסה cse est refugium, spes, confidentia, et CVs pius, purus, sanctus. Lepus est ארנכת ARNBT, quod aequivalet מבוד BIT domui, aedi, הנה RNB cantui , psalmodiae , Templo. Lepus est אשפו SCPHN , ושפה sphn est tegere obtegere, et משני אברות Temura homiophona של scphn significat sublimia, celsa, magna, et של ארצו אורוב alia temura est anima, spiritus. En ergo caussas ob quas Lepus maxime selectus est ab Aegyptiis ad Sacra et Liturgica significanda.

2. Hydroschema M Gvc fluere effluere, te-

mura in cvg festum solemnitas.

Hieroglyphicum, sive Syngramma systematicum Mesori postremi mensis anni Aegyptii. Eius partes sunt. 1. Quatuor Menisci cornibus ad terram obversis. 2. Parallelogrammum duobus, vel potius tribus lineis distinctum. 3. Cauda dentata, ut ego reor. 4. Circulus Solaris.

In postrema die Mensis Mesori.

1. Meniseorum cornua sunt ad terram conversa, ut in eis possimus legere (77) IRC Lunam, et 707 QMR pariter Lunam, quemadmodum animadvertimus ad Hieroglyphica selecta ex Horo Sect. I. n. 4. p. 4.

Sect. I. n. 4. p. 4.

2. Menisci sunt quatuor, ut Luna Mensis XII.
ut ego coniicio, indicaretur, si in Parallelogrammo sunt tres Lineae non duae tantum signatae,

ct indicant multiplicationem 4. per 3.

3. Canda IN ZNB est etiam extremitas, finis, terminus, et dies 30 Mesori est omnino finis anni Aegyptii, Epagomenis non numeratis. Dens autem

est שנה scn, et annus שנה scne.

Annum Aegyptium non esse plane Lunarem, sed formae mixtae, et etiam ad Solem Astronomos Aegypti respexisse in constitutione Festorum et totius Kalendarii. Et quoniam Hieroglyphica mensium, quae in Monumentis Aegyptiorum occurrunt Anno Nabonassari, qui nec Solaris, nec Lunaris fuit, convenire nequeunt, et contra ad Solis et Lunae cursum referri constanter prodant, omnino tenendum videtur saltem ab aetate prio-

rum Lagidarum fuisse Aegyptiis annum Luni-Solarem certum et constantem, a vero et Astronomico vel minime, vel minimum discrepantem. Adeo ut finis Mesori, et initia Thoth iam tum circa finem Augusti Iuliani, vel primos dies Septembris nostri insertis Epagomenis inciderint. Quod profecto aliis etiam argumentis ex ipsa Tabula Rosettana petitis potest luculenter probari.

PTT OF VII.

1. Polyangulum. 2. Rami curvi. 3. Circulus Solaris. 4. Siphon. 5. Securis. 6. Spiculum. 7. Crux ansata.

Festum, inquam, apparitionis, manifestationis,

verae et propriae generationis.

1. Polyangulum, sive plures אות PHAE, sunt pluries homiophonon און ויפאר וייי ויייין וועגוד, resplenduit. Polyangulum est און און PHOM incessus,

gressus, vestigium, adventus, apparitio.

2. Rami incurvi sunt To scvk, To scvc. Atqui To scvc est etiam apparere, oriri. Tum Rami propagines sunt To scbq, et To scbc est curvus, To scbk implexus, quae omnia sunt in Schemate; et homiophonon To Tobc est oriri, illucescere, splendere.

3. Circulus Solaris est דר DVR, vel ניל GIL GRS., Atqui ארס KRSC est uterus, et דר DVR, et ברה GLE, ין GIL significant genesim, generationem. Tuni Sol Ideographice exorientem ali-

quam lucem significat.

THLO exoriri, apparere: Siphon scro, oriri, apparere, et homiophonon zrc est tertio oriri, apparere.

5. Securis און כדבדי est proprius, peculiaris, specialis. Securis est הלילה כנוב , et הולד כעב,

כעולל cvll est parcre, edere partum.

6. Spiculum est ארן כדב, ארו מות בדבו proprium speciale. Telum פתרו בחור בארות בארות speciale. Telum פתרו sclc missus, demissus, et שול sclc wel שול scil foetus, partus.

ק. Crux ansata ex circulo אין DVR vel ניל DVR vel דור פוב, et lineâ decussatâ sive שכל sckl facta ge-

nerationem felicem, fortunatam significat.

1. Vipera. 2. Semicirculus. 3. Hydroschema. 4. Schemata adhuc incerta, fortasse Phalli triplasii cryptici.

Lucidissimi et splendidissimi Phtha.

1. Vipera NYDN APHOA, YD' IPHO fulgere, ef-

fulgere, illustrare.

2. Semicirculus est TT CTZI medius, TT DVR Circulus. At TT ZKE est purus, lucidus, TTZCI splendidus candidus, et TT THER homiophonon TT DVR est etiam purus, et lucidus.

3. Hydroschema est אוו ורר NER aqua et lux;

TAN IAR fluvius, TIN AVR lux.

4. Duo Phalli sunt 75 PHT, yy scni, sive Symbola Dei Phtha secundi, Iani Pat-ulcii. Vid. Lin. VI. Num. 11. pag. 14.

1. Cucurbita. 2. Hiereogramma, 3. Panegy-reoschema.

1. Brachium. 2. Metroschema. 3. Gallinago vel Turtur 4. Linea.

Advocentur, convocentur ad Solemnitatem et Panegyrim.

1. Cucurbita אארך QRAA, קרא QRA convo-

care, advocare.

2. Hiereogramma factum est ex linea על, et tribus angulis אור פאר בארה PHAE. Atqui פער est congregatio conventus; אור באר PHAE est Princeps, ductor, vir praecipuus; et est homiophonon פערה PHOE voci, inclamationi.

3. Panegyreoschema, Schema systematicum conventus et congregationis, קרא, QRA, קרל, QRA, QRA, QRA,

ut superius animadvertimus.

1. Brachium סעד sod, congregatio concilium אורע svd. Brachium אורע Azro, solemnitas פערה otzre.

2. Metroschema מא מו אם mp ritus, modus. Metroschema מא מוא אוא ביל QBL congregatio con-

ventus.

3. Gallinago קורה QVRE, Congregatio PORA. Si est Turtur אור TVR, satius etiam Congregationem et solemnitatem significabit, ut ex pluribus locis Biblicis Xantes Pagninus, alique viri doctissimi iam pridem collegerunt.

4. Linea p Qv, np Qve conventus, coetus.

X ZZZX

6. Sex Schemata obscurae potestatis. 7. Patera inversa. 8. Brachium. 9. Situla dentata, vel ansulata.

Ad solemnem, inquam, et magnam Panegyrim,

ad Festum et Solemnitatem.

6. Si sex illa priora obscura Schemata sunt tres Fasces et tres Semicirculi opportune Panegyrim et congregationem significabunt. V.pag.35. 48.

- קרה, Patera כיד KIR, קערה QORE homiophona קרא QRA congregationi, conventui, homiophonon QVD est procumbere venerari. Inversa est COD KNS, et ipsum כנס KNS est congregatio, conventus.
- 8. Brachium איך AID, ועך IOD conventus, איך OD festum.
- 9. Situla est קלי, DLI, אום הלי DLL manifestare, notum facere, promulgare. Situla est און כפו, festum אין CG; dentes sunt שיא SCN, et scin vel אין scan est placatio, reconciliatio.

2. Duo Semicirculi. 5. Ora tria. Apparatissimam, exornatissimam.

1. Semicirculus primus est בלן PHLG dimidius, PHLG etiam est egregie eximie, et און DVR est homiophonon בתו EDR ornare exornare.

2. Semicirculus secundus est ארן כדצו medius, דבט דצפדא circulus. At ארן כדצו est proprio, peculiari modo, און דצפד est exornare, apparare.

4. Os secundum est y odi, quod est etiam

ornare et exornare.

5. Os tertium est PHAR laudare glorificare, et decorare ornarc.

1. Cidaris 2. Herba virens. 3. Duo Menisci inversi. 4. Semicirculus. 5. Circulus. 6. Numerus XVII.

Die XVII. Mensis Mechir.

1. Cidaris est CON KSE nempe tegumentum capitis: At CON KSE est etiam tempus Interlunii, et silentii Lunaris. Cidaris ergo hic notat Interlunium, primum tempus, sive Periodum mensis Lunaris.

2. Virens vel nova Herba est שרות CDSC, אמר DSCA; cui voci si addis בר א, k, explicativum habebis אנד בר אבר ארם בר אל ב

3. Menisci inversi ipsam Lunam significant, cur duo autem Menisci Mensi sexto assignentur mihi ignotum est. Illud tamen ex dictis et adhuc dicendis certum est, fuisse servatam in Mense Mechir, ut fieri poterat, mensis Lunaris essentiam

et phasium ordinem.

4. Semicirculus Ideographice îndicabit Lunam mediam: Tum medius est mi crzi, circulus mediam: Tum medius est mi crzi, circulus ser, quumque no ser sit ctiam Luna Semicirculo indicabitur Luna media, sive tertia Periodus mensis Lunaris. Semicirculus est mi crzi dest temura no scr. At on crs Sol est temura no scr. Ergo proprius cursus et gyrus Solis indicabitur insuper Semicirculo.

5. Circulus דרר DVR, vel החר scr, gyrum revolutionem רבוד crs Solis notabit: sine qua nec Mensis Lunaris esset. Tum Circulus est החר ser, et הור ser, vel שהר scr, et בחר ser, vel שהר scr est Luna, eaque rotunda et plena, quae Periodus quarta mensis

Lunaris.

6. Numerus XVII est numerus dierum Mensis huius Mechiri.

1. Oculus. 2. Hydroschema. 3. Cerastes. 4. Gladius 5. Triangulum. 6. Lituus.

Die qua accepit, Ptolemaeus potestatem, imperium.

1. Oculus TITI CZE videre cernere temura homiophona TIX ACZ accipere adsumere. Oculus TIX NTHR inspicere intueri, et custodire, servare. quod Regum est. Oculus TY OIN homiophonon

AVN robori potentiae potestati.

3. Cerastes фу scph , л-фу всрн-т , temura TPHSC est prehendere adsumere, שלם est potestas iudicandi et decernendi, quae Regibus propria.

4. Gladius ארך כרב ב CRB temura homiophona בקרב accessit adpropinquavit, attigit. Gladius בראכר M-AKL, און בארל אינול, אינול אינול אינולים על אינולים אינולים

5. Triangulum שליש SCLISC series , successio ,

ordo, princeps, dux.
6. Lituus po LTH, puer adolescentulus po THL, ut tum Ptolemaeus. Lituus po LPH, res curva, involuta, puer puellus po LPH.

1. Mumia. 2. Vasculum. 3. Quadrangulum: 4. Germen Palmae.

Die scilicet, qua defuncto Patre, Filius puer et

heres Ptolemaeus in imperio successit.

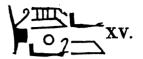
1. Mumia est Schema Ideographicum hominis defuncti.

2. Vasculum lecythus צלח TZLC procedere succedere feliciter, prospere; בנה GLE venire, advenire ex גלה GLE generatione.

3. Quadrangulum עבר; ספא רבע obr est transire, pervenire, procedere, et רביא RBIA est puer

adolescentulus.

4. Germen Ideographice genitum, filium notat; et Lexeographice, quum dicatur xx, ITZA, significabit etiam filium natum NY ITZA. Tum Germen est TON AMIR, et TO MR est dominus herus, et אמיר AMIR est Princeps, Rex. Palma est NCL, et heres, qui ex hereditate possidet, et succedit in potestate et deminatione.

1. Brachium. 2. Metroschema. 3. Metroschema cum 4. Scala. 5. Circulus. 6. Brachium cum 7. Capreolo Vitis. 8. Cidaris.

Die quo Coronatus fuit, et Regiis vestibus in-

dutus Ptolemaeus.

1. Brachium est y zro, I zr corona, cidaris Regia. Cubitus מון GMD pannus, mensura.
2. Metroschema אם מרך MDD, שם שם vestis,

Mensura בליל KIL, Corona כליל KLIL.

3. Metroschema cum 4. Scala est 772 MDD כנת שלם slm. Atqui מלם MD est vestis, et

SCLM est pariter vestis.

5. Circulus est | ZR, corona ipsum | ZR. ניל GLGL, vestis indumentum גיל GLGL, vestis indumentum ניל GLM. Circulus est כורך, אום בלון KVRK, quae sunt etiam vestis et indumentum.

6. Brachium אדר, DRO, אדר ADR vestis magnifica. Capreolus. אדר resrotunda; adeoque corona.

8. Cidaris לם בדו, בדו בדו בדו involvere circum-volvere, quod vestibus fit. Cidaris און דבר, דב דבר דצוף. Schema hic Cyriographicum.

1. Sacerdos 2. Corbem capite gerens. 3. Surculus Palmae. 4. Semicirculus 5. Gladii duo. 6. Noctua cum 7. Brachio.

Sacerdotes hereditarii, consecrati, selecti, sancti.

1. Sacerdotis figura Ideographica.

2. Corbis est קרבן QRBN, קרב QRB propinquare, accedere, offerre, munera tradere Diis,

Numinibus, quae Sacerdotis sunt.

4. Semicirculus est און CTZI medietas, דוך DVR circuli. Imo און CTZI propris, דוך DVR generatio.

5. Gladius primus est 777 CLPH, qui in loco

alterius succedit, qui alteri substituitur.

6. Gladius secundus TIT CBR temura TIT CBR socius sodalis, in collegiis vivens, in societate aliorum, et TIT BRK genuslectens, et benedicens.

MixxvII.

1. Semicirculus. 2. Cerastes. 3. Quadran-gulum. 4. Cerastes secundus 5. Gladii duo. 6. Siphon.

Magi, Prophetae, Divini praestantissimi.

1. Semicirculus est M CTZI dimidius, OTZI circulus. At M CTZI est homiophonon CZE videre prophetare, OD scr est praestigias et magica operari.

sponsa, divinationes dare.

3. Quadrangulum רבע RBO homiophonon עבר

OBR somniorum interpreti, et הכר EBR Astrologo.

4. Cerustes secundus שרף scrph Temura שרף PHSCR interpretari, explicare. Cerastes קש SCPH, Magus אשף ASCPH.

5. Gladius primus ארב CRB, Temura חבר CBR Incantator, Magus: Porro כבר CBR est loqui

narrare.

6. Gladius secundus,, אם SPH', Magus קשא. 7. Siphon אם דלל DLV, אם DLI. manifestare pandere, quae קום דלה DLE exhaurienda sunt ex occulto et abdito.

1. Os oris. 2. Cerastes. 3. Schema incertum. forte quatuor circuli coniuncti. 4. Quadrangulum. 5. Hiereogramma.

1. Circulus Solaris. 2. Semicirculus. 3. Iu-

gum bilancis. 4. Pelvis.

Congregentur, inquam, Sacerdotes, Vates, Au-

gures in Meridie, medio die.

1. Os oris ענה ONE respondere, referre, ענן praestigias operari.

Auguria, Oracula.

3. Schema incertum: Si exhibet quatuor Circulos una coniunctos, habebimus in primo Circulo DVR homiophonon שיר THIR augurari; in secundo Circulo and scr facere praestigias, et in Temura homiophona דרש CRSC etiam magica Magos, et in numero quaternario тво alios Magos, et Divinos habebimus.

4. Quadrangulum רבה RBO vel respondet הבה RBE magnae multitudini, vel הבר EBR Astrologis, vel יובר OBR somniorum Interpretibus.

5. Hiereogrammate Sacerdotes, et Videntes

indicari non semel dictum est.

1. Circulus Solaris ipsum Solem, sive potius cursum, et gyrum קרם QRS, הרס cns Solis, nempe

ipsum diem significat.

2. Semicirculus est TT CTZI dimidius, DVR circulus: imo אור כוד dimidium אור DVR gyri, revolutionis Solaris, Meridies: Quin TVR est homiophonon טהף THER Meridiei.

3. Tugum Bilancis est על OL, מטח MSCC: At סער ol est sublimior celsior pars משח MSCC mensurae, quod omnino hic quidem Meridies est. Iugum porro bilancis est Schema Ideographicum

aequilibrii et aequalitatis.

4. Pelvis est ספל sphl, Temura פלם Phls est aequilibrare, in duas aequas partes dividere. Tum Meridies. Vid. Lin. VII. Num. 19. pag. 36.

CAPUT VI.

TENTATVR INTERPRETATIO LINEAE UNDECIMAE HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae undecimae Hieroglyphicae.

V. 47. αγειν τας ήμερας ταυτας έορ (την ... κατα την αι) v. 48. γυπτον έεροις κατα μηνα; και συντελειν εν αυτοις θυσιας τε, και σπονδας, και τ' αλλα τα νομιζομενα, καθα και εν ταις αλλαις πανηγυρεσιν etc. Scilicet:

Synedrium iussit: Agere per hos dies (30. Mesori, et 17. Mechir) Festum et Solemnitatem in omnibus per Aegyptum Templis; et perficere in eis sacrificia, libamina, et cetera legitima, sicut et in aliis Solemnitatibus etc.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae undecimae Hieroglyphicae.

Orent, precentur, augurentur, divinent die XVII. Mechir, et postcema Mesori. Fiat Panegyris in omnibus Templis, purificentur, psallant, mystica peragant, canant Victorias Regis. Canentes abluant Statuas Regis. Fiat Panegyris plenaria in Interlunio, et circa Meridiem augurentur et responsa reddant Populo congregato. Certas preces imperent, et supplicandi ritum doceant; tum monitus Deorum et auguria coelestia prodant multitudini collectae etc.

ART. III.

Analysis Lineae undecimae Hieroglyphicae.

1. Gladius primus. 2. Coturnix. 3. Noctua, vel Turtur, vel Cornix, ambiguum enim est Schema, et Brachium. 4. Gladius secundus. 5. Gladius tertius.

Orent, precentur, pie et sancte supplicent.

1. Gladius primus מ-אכל M-AKL; חלה CLE precari supplicare; ארל ACL preces, supplicationes.
2. Coturnix שלה sclv, שלה scle bona, fausta, felicia, איל TZLA homiophonon est precari sup-

plicaré.

pie, sancte. Tum Noctua est קריה QDIE, Bra-chium קריה sod, si voces coniungimus habebimus קריה-סער QDIE-SOD, quae sunt homiophona קריה QDSC sancte, pie, et הורה EVDE confiteri, laudare. Turtur est צלצלא TZLTZLA, et צלא TZLA est orare precari. Cornix est קרא QRA invocare, inclamare, et adeo laudes et orationes recitare. Brachium איך AID homiophonon EVDE laudi, cantico recte et his coniungitur.

4. Gladius secundus est DT CDM, temura

ממד כאם cmp est precatio, supplicatio.

5. Gladius tertius est ID sgr, homiophonon SGP est precari et supplicare stratum humi. Tum פלה PHLE est dividere, secare, quod Gladii est, et ת-פלה T-PHLE est supplicatio rogatio.

1. Oculus. 2. Lituus. 3. Biangulum. 4. Semicirculus. 5. Circulus Solaris. 8. Tria quadrangula.

Augurentur, divinent, responsa reddant.

1. Oculus יין סוא, homiophonon ענדן ONE est respondere, sacra responsa reddere. Tum Magi, Divini sunt און סעאו, et אוויס אסעאון אסעאא, פען אסעאא. אסעא, פען אסעאא, אסעא. אסטא. Oculus nempe videre cernere est אסטא. RAE, אוויס כבב, et אוויס ראה בב dicti Vates et Augures. Oculus est יין ווס nosse, videre, יין ווסטאו sunt Magi, et Divini.

Litui est augurari, divinare.

3. Biangulum sive angulus זכף zqq, angulus אבע אור בעק א M-QTZO respondent כבע Videnti, Vati,

Prophetae.

4. Semicirculus est און כדבו medius, דוך DVR circulus. Atqui און כבב videre vaticinari est homiophonon דון כדבו, et מיר דוור augurari est homiophonon דוף DVR.

5. Circulus Solaris est הרם scr, הרם כתר Atqui הרם scr est praestigias exercere, et ברוכ crsc homiophonon הרט crs, est iterum praesti-

gias facere.

6. Quadrangulum primum רבע RBo respondet CBR, uni ex generibus Magorum et Hariolorum.

7. Quadrangulum secundum רבע RBO respondet הבר בBR, alteri generi Magorum.

8. Quadrangulum tertium אר RBO respondet עבר OBR, alii etiam Divinorum generi.

1. Gladius. 2. Quadrangulum. 3. Vasculum. 4. Circulus Solaris. 5. Numerus XVII.

Mechiri die XVII.

1. Gladius est מכרה אאת homiophonon Me-

chiri, mensis Aegyptii sexti.

2. Quadrangulo רכן RBO, et, Vasculo אוא כיל, RBO, et, Vasculo אוא כיל, Puto indicari אוא כיל, RB magnam אוא כיל, KIL mensuram Mensis Aegyptii, ut is discernatur a Mense Lunari brevioris et minoris mensurae.

3. Circulo Solari dies notari ideographice pa-

lam est.

3. Numerus XVII. arguitur ctiam ex Textu Graeco Tabulae Rosettanae, v. 6.

1. Cauda dentata. 2. Circulus Solaris. 3. Metroschema.

Meniscus inversus.
 Stella pentagona.
 Semicirculus.
 Circulus.
 Pelvis.

Et die postremo Anni Luni-Solaris, sive Me-

sori 50.

1. Cauda est III ZNB, sinis extremitas pariter III ZNB. Dens est III SCN, annus IIII SCNE. Cauda ergo dentata significabit terminum, sive postremum Anni diem, qui erat 50 Mesori in anno Aegyptio, Epagomenis non numeratis.

2. Circulus Solaris Solem ipsum significat, a

quo Annus efficitur.

3. Metroschema אם MDD, mensura, modus: ut indicetur annum Aegyptium metiri cursu et revolutione Astronomica Solis.

1. Meniscus obversus Symbolum Lunae, ut dictum etiam Linea X. num. 6. pag. 82. et in quo leguntur ירדו ודר , et קמר , quae sunt Lunae nomina, et significat proprie Lunam crescentem.

5. Semicirculus est ללו PHLG, vel או ועד, medius, et סרך SER Circulus. Atqui אבר est etiam Luna; adeoque medius Circulus significabit Lunam mediam, media parte a nobis vi-

sibili lucidam et splendentem.

4. Circulus est בהרא ZR, Luna בול ZERA. Circulus בול SER, Luna pariter הרא SER. Ergo Circulo hic significatur Luna plena, perfecta, et tota, qua parte a nobis cernitur, splendida.

ל Pelvis קשה QSCE, לא כוס KVS, Interlunium et silentium Lunare גא כסה KSE. Pelvis א גער אות

Luna my IRC temura homiophona.

Hoc igitur Syngrammate Hieroglyphico omnos Lunares Phases exprimi arbitror: Scilicet 1. Interlunium significari puto Pelvi. 2. Lunam crescentem Menisco. 3. Lunam mediam Semicirculo. 4. Lunam plenam et perfectam Circulo. 5. Stellá pentagoná Lunam decrescentem, et integro suo splendore spoliatam. V. Lin. X. n. 6. p. 82. et n. 12. p. 87. 88.

1. Hiereogramma. 2. Panegyreoschema. 5. Cornix. 6. Tres Gladii. 9. Tria Biangula.

Fiat congregatio, habeatur Panegyris in omni-

bus Templis, in omnibus Aedibus sacris.

1. Hiereogrammate, et 2. Panegyreoschemate indicari Congregationem et conventum sacrum diximus Linea X. num. 9. Pag. 85. quo loco pro 3. Cornice NTO QRA, quae hic apposita est, ap-

posita fuerat Cucurbita CRAA.
2. Tribus Gladiis significari Templa et Aedes Sacras vidimus Linea VII. Num. 9. p. 28. Hic autem addita sunt sapienter tria Biangula, ut angulis AND PHAB inspectis de veris Aedibus et Templis agi certo sciremus.

1. Vasculum. 2. Quadrangulum. 3. Cupressus. 4. Semicirculus. 5. Circulus. 6. Gladius. 7. Coturnix.

Fiant expiationes, et purificationes, reconcilia-

tiones cum Diis legitimae.

היה כיחיל ; GLE ללה , KLI ללי GLE ללי M-CIL purificare mundare. Vasculum 70% ASIK, mundare expiare no m-sc. Vasculum ex quo aquae stillant distillant appellari potest אנון אדור און אין אין אין אווא אווא אווא אווא אין אין אין אין אין אין אין et purgare expiare est idem (10) NTHPH.

2. Quadrangulum רבע RBO, purgare expur-

gare כרר BRR.

3. Cupressus כפר GPHR, homiophonon לפר אPHR expiare, et symbolum solemne purificatio-

num penes plures Gentes.

5. Circulus, Annulus est ум тнво, quod est etiam mergere, immergere, lavare, adeoque

purificare.

6. Gladius שלח, SCLC; purgari a debitis et peccatis, purificari סכרח SLC; אדכר RTZC est transfodere confodere, רחצ, RCTZ lavare, abluere.

קלח sclve homiophonon שלוח sclve homiophonon סלח slc remitti debita, purgari a peccatis et debitis.

1. Manubrium, ut videtur 2. Bacilli pulsatores. 3. Hydroschema. 6. Tria quadrangula.

1. Hiereogramma. 3. Duo Litui. 5. Duo Se-

micirculi.

Organa musica pulsent, magica et mystica murmurent.

 grammate egimus eadem Linea VI. Num. 7. p. 6. 7. et Lin. VIII. N. I. pag. 43.

1. Catenula. 2. Brachium. 3. Circulus. 4. Schema incertum. 5. Siphon.

1. Semicirculus, sed fere deletus, 2. Os oris.

3. Brachium cum aduncis unguibus.

1. Forceps. 2. Vipera. 5. Tria quadrangula. Canant, laudent, collaudent, extollant Victoriam. et triumphum Regis.

1. Catenula TIT CRZ, oratio, rhythmus ipsum כת , CRZ , הרו cRZ promulgare , praedicare. Catenula שירה scire, שור scvr canere, laudare.

2. Brachium ארן zro, canere צרע Tzro. Brachium איך AID, laudare collaudare דורה EVDE.

5. Circulus סהר ser, vel שהר scer, Canere, laudare שור scvr.

- 4. Schema incompertum....
 5. Siphon דלל DLV , סבול praedicare, manifestare.
- 1. Semicirculus est אך כדבו, און DVR, אך כדבו CTZI sive "In-) N-CTZI est temura [13] NTZC Victoriae, et 77 ZKE temura homiophona 'YA CTZI est pariter Victoria. Praeterca TT DRR homiophonon DVR est liberare, in libertatem oppressos vindicare, qui Victoriae effectus.

2. Os oris מרכו DOM, temura מרכו QDM Victoriae. Clamare און בסף ZoQ, Victoria באון ZKE.

5. Brachium cum unguibus aduncis, sive Harpago: Brachium est און כדבו temura און און און און

riter אטן דורף , et curvus incurvus corripiens, quasi Harpago est און כתף temura homiophona אנו דצראר ungui, et כנו דורף דער אוניסיים.

1. Forceps הלקה M-LQC temura homiophona

MLK Regis.

2. Vipera אפעא APHOA, אפרה PHAE Dux, Princeps.

3. Quadrangulum I. רבע RBO, או magnus,

praestans, magnificus.

4. Quadrangulum II. רבע RBO, אביר ABIR

potens, fortissimus, excellens.

5. Quadrangulum III. רבע RBO homiophonon אדר האס RBIA pueri, adolescentuli, ut tum Ptolemaeus.

1. Catenula cum 2. Brachio.

1. Oculus. 2. Circulus. 3. Semicirculus. 4. Pelvis.

Canentes, psallentes abluant purificent.

1. Catenula est שור scire, שירו scyr canere, cantare, Catenula רורו crz, ipsum כתו crz oratio rhythmica, quam possumus canere.

2. Brachium איך AID, בורך, EVDE canere laudes, laudare. Brachium אין ZRO, canere צרע TZRO.

1. Oculus y OIN, fons, scaturigo, aqua, qua ablutiones fiunt.

2. Circulus, annulus yzu THBO, aquis mergere, immergere, adeoque abluere, et lavare.

3. Semicirculus est TT CTZI, TOVR. Atqui ZKE temura homiophona TT CTZI est mundare purgare, et temura TT TZCC est purus limpidus; TV DVR est homiophonon THER puro mundo.

1. Semicirculus. 2. Coturnix. 3. alius Semicirculus, sed fere deletus. 4. Mumia.

Hydroschema.
 Oculus.
 Metroschema.
 Statuas, et Simulacra Regis Ptolemaei, easque Vestibus ornent.

Priore Syngrammate significari Statuas et simulacra diximus Linea VI. num. 4. ct 5. pag. 4 et 5; et Lin. VII. num. 13. p. 31.

Secundo Syngrammate significari Regem pro-

batur hoc modo.

t. Hydroschema est TT RDE fluere effluere, ct imperare, dominari, praeesse. Hydroschema est NSIK libare, fundere, Princeps, Rex.

2. Oculus Py OIN, Custos inspector NI NTHR, NZR Rex Princeps; NTZR, observare tucri,

Custos, Praefectus, adeoque etiam Rex.

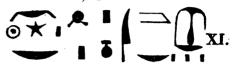
3. Metroschema TID MDD, TID MDE, YID MDD est Iudex, Arbiter. Mensura III MSCIC, et Rex quasi mensura et metrum est omnium, vel unctus, Rex. Nam etiam Acgyptiis Reges, fuisse unctos, vel delibutos liquoribus ex pluribus Hierodramatibus constat.

Eodem autem Syngrammate significatur Statuas. Regis fuisse Vestibus convenientibus ornatas. Nam:

1. Hydroschema est בון, GL fons scaturigo;
GLL involvere, vestire, בון GLM vestis. Fluxus fluxus, effuxus, et בון SVL, בול SCLM vestis. Fluxus, effuxus, effuxus, effuxus, et אור, בון SVL, שכל SCLM vestis. Fluere בון RDE, אור ADR, vestis magnifica.

2. Ooulus py oin, py ovn velum tegumentum.

3. Metroschema 75 MD, vestis indumentum idem 75 MD. Mensura 7700 MSIK est tegere, obtegere, cooperire.

1. Panegyreoschema. 4. Tria quadrangula. 5. Metroschema. 6. Pelvis.

1. Gladius. 2. Quadrangulum. 3. Vasculum. 4. Malum granatum, ut videtur, 5. Quadrangulum.

1. Pulvinar. 2. Quadrangulum. 3. Stella pen-

tagona. 4. Circulus Solaris 5. Pelvis.

Fiat Panegyris plenaria Sacerdotum in Interlunio, Luna silente, circa silentium Lunae.

1. Panegyris Schema Systematicum, et iam no-

tum est.

2. Tria quadrangula sive tria רבע השם הפס מים אור ביני אור ביניי אור

5. Metroschema TD MDD est ritus, ratio,

lex, nempe legitimo et praescripto modo.

4. Pelvis קערה QORE homiophonon פרא , Panegyri: Pelvis כלה KLI, אנד KLE, plenaria.

1. Gladius מכרה MKRE, temura homiophona omr Lunae, et אירח M-IRC pariter Lunae.

- 2. Quadrangulum אבר RBO respondet אבר OBR transire, esse in transitu, scilicet in Solis con-iunctione.
- 3. Vasculum 70X ASIK, 700 KSE est silentium Lunae. Qui autem hic mayult mensem Mechil pag. 97. non errare puto.

4. Schema ignotum; si Malum granatum inversum און, RMAN, quasi און, RMAN, quasi initium temporis, mensis.

5. Quadrangulum secundum רבע RBO, ארב ORB tenebrae Interlunii, silentium lucis in Nocte.

2. Quadrangulum est רבע RBO, et symbolum Terrae, tum quia haec putabatur formae quadratae RBO, tum quia germinaret quod est, etiam RBO, et Silentium Lunae habetur quum in

eadem Linea sunt Terra, Luna,, et Sol.

3. Stella Veneris dicitur FILL, Luna Moriophona, ut etiam homiophona and LILA Nocti, qua solent a nobis animadverti illi Planetae. Dati radii quinque WOT CMSC, ut status Lunae in Interlunio indicaretur, quasi DOT CMS praedatae, direptae, quia lucce caret, ut etiam adnotavimus paullo supra Num. IV. Pag 98.

4. Circulus Solaris sive Sol adpositus, quia ex coniunctione directa Lunae cum Sole sit Coitus Lunae, sive Luna silens. Et profecto in Syngrammate Hieroglyphico Terra prior, sive Quadrangulum, Luna Cryptice in Stella Veneris Pentagona

latens, et tandem remotior Sol.

5. Pelvis est כיר KIR, est קער QOR temurae homiophonae ירח ואכ Lunae. Pelvis est קשר SCE, SCE, או מכרה איז בער האיז איז בער האיז איז בער האיז איז בער האיז האיז בער האיז בער

1. Circulus Solaris. 2. Semicirculus. 3. Iugum bilancis. 4. Pelvis.

1. Oculus. 2. Lituus. 3. Semicirculus. 4. Metroschema.

1. Panegyreoschema. 4. Tria quadrangula.

In Meridie, circa mediam Diei partem, augurentur, divinent, responsa reddant multitudini congregatae, populo et plebi collectae.

Primo Syngrammate significari Meridiem, mediam diei partem ostendimus Linea X. Num. 18.

pag. 92.

Altero Syngrammate significatur Divinatio. Nam

1. Oculo et 2. Lituo responsa Vatum arcana, et auguria significari probatum est supra Num. 2. Pag. 96.

2. Semicirculo magica et divinatoria notari dictum Linea VI. num. 7. pag. 7. Linea IX. num. 6.

Pag. 64.

3. Metroschema השם, MDD, MSCC significat praescriptum, significat ceremonias ratas, statas,

certas, iam constitutas.

4. Tertio Syngrammate congregationem, coetum, conventum plurimorum hominum significari adnotatum est Linea VII. num. 18. pag. 35. Linea VIII. Num. 10. pag. 50. Et supr. n. XI. p. 104.

1. Gladius. 3. Duo vascula. 4. Siphon. 5. Gladius alter. 6. Coturnix, vel Turtur, quia pars posterior Schematis corrupta.

Doceant omnes orare, certas et statas preces

omnibus proponant, iniungant.

1. Gladius בל M-AKL, כל KL omnes, cun-

cti , הלה CLE precari , אחל ACL preces.

2. Vasculum primum בל KLI, בל CLE precari.

3. Vasculum secundum (The homiophonon CLE, homiophonon CLE) KL omnibus, et ACL precibus, et ACL clamare, indicere.

4. Siphon (T) DLV, T) DLL praedicare, ma—

4. Siphon דלל , DLV הלל praedicare , manifestare , notum facere. Siphon שרח , srq , שרח

scac docere, explanare, declarare.

5. Gladius secundus כור sgr, כור sgr supplicatio. Gladius אור הבר, כור cre, הבר cbr annuntiare, declarare, indicere.

6. Si est Coturnix של SCLV, שלר scle sunt pacifica, felicia auguria. Si Turtur צלצלא TZLALA, TZLA est orare precari.

XIV.

1. Bacilli pulsatores. 2. Quadrangulum. 3. Sacerdos, vel homo supplex. 4. Pelvis.

Doceant etiam supplicationes, rogationes, pro-

strationes legitimas.

1. Bacilli pulsatores אלל אונע אונס , דעל TZLL,

QRB, TIT DCE: Hîc veros frontis vel alioruin membrorum in terram appulsus, ictus, et pulsationes religiosas significari arbitror.

2. Quadrangulum רבע RBO est homiophonon

ROB supplicationi, humili rogationi.

3. Sacerdos, vel homo supplex Ideographice

supplicationes ipsas significat.

4. Pelvis קער QORE, קער QOD est procumbere, genua flectere, procidere super genua, adeoque venerari, supplicare.

2. Oculus. 2. Stella pentagona. 3. Semicirculus. 4. Bacilli pulsatores. 5. Hydroschema.

3. Tria quadrangula. 4. Cornix. 5. Nao-

schema.

Et monitus Coeli, Auguria Coelestis, omina Stellarum annuntient, prodant omni coetui et multitudini in Templis et Aedibus sacris congregatae.

1. Oculus עון OIN , עור ONE, ut dictum , sunt

responsa, monitus Augurum.

2. Stella Schema Cyriographicum. Facta Pentagona, sive expressi radii quinque won cmsc, ut indicetur Coelum now scmia, vel temura homiophona win ncsc augurari, divinare, et fortasse augurari et divinare per won cmsc com kvkb, sive per quinque Stellas errantes, sive Planetas, qui dicuntur win cnsc, ut animadvertimus ad Hieroglyph. selecta. Sect. I. num. 9. pag. 9.

pag. 9.
3. Semicirculus est פלך PHLG dimidium פלך PHLK Circuli, vel אום בער DVR. Atqui פלל PHLL

est augurari, ominari, et פלך PHLK Coelum ipsum, et דור דווד homiophonon דור DVR est pariter augurari, ominari.

5. Hydroschema און סוו, fons scaturigo: ענן onn augurari, hariolari, סווו one reddere responsa auguralia. Aqua fluvius והור NER, et lux, splendor etiam Stellarum.

3. Tria quadrangula sunt tria אור הבס , et respondent אור הוא Magnae, רבה האם השונונעלווו,

יורב orb catervae Populi.

4. Coturnix קרא QRA: advocatae, convocatae,

collectae:

5. Naoschema: Figura Ideographica, Cyrioschema: nempe in Templis et Aedibus Sacris Aegypti.

CAPUT VII.

TENTATUR INTERPRETATIO LINBAE DUODECIMAE HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSETTANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae duodecimae Hieroglyphicae.

V. 49. αγειν δε έορτην, και πανηγυριν τω αιωνοβιω, και ηγαπημενω ύπο του Φθα βασιλει Πτολεμαιω θεω Επιφανει Ευχαριζω, κατα ενιαυτον... v. 50. χωραν, απο της νουμηνιας του Θωυθ, εφ' ήμερας πεντε, εν αίς και ζεφανηφορησουσιν συντελουντες θυσιας, και σπονδας, και τ' αλλα τα καθηκοντα etc. Nempe:

Agere Festum et Panegyrim in honorem immortalis et dilecti a Phiha Regis Ptolemaei Epiphanis Eucharisti per singulos annos, et per totam Regionem, a Novilunio Thoth per dies quinque, in quibus coronas etiam gerent, qui peragunt sacrificia, et libamina, et alia omnia legitima etc-

ART. II.

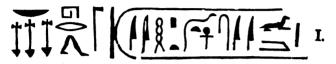
Summa versionis Latinae Lineae duodecimae Hieroglyphicae.

In honorem dilecti a Demiurgo Phtha Regis Epiphanis Eucharisti singulis annis a Neomenia Mensis Thoth, quae est in principio anni, per dies quinque fiat Festum apparatissimum et Panegyris Sacerdotum, Magorum, Cantorum, Musicorum circa Meridiem ad Statuas et Tabernacula Regis. Coronati Aegyptii per omnia Templa et aedes Sacras Regionis offerant munera, organorum

Musicorum pulsatione, Regi Epiphani Eucharisto, legitimisque vicibus orantes libent, offerant, sacrificent pure, sancte, devote.

ART. III.

Analysis Lineae duodecimae Hieroglyphicae.

1. Psychogramma, sive Ellipsis, cum symbolis Demiurgi Phtha. 2. Securis. 3. Stemma Epiphanis. 4. Stemma Eucharisti.

In honorem Ptolemaei dilecti a Demiurgo

Phtha, Regis, Epiphanis, Eucharisti. Vid. Lineam VI. Num. 11. 12. 13. Pag. 11. ad 15.

1. Circulus. 2. Quadrangulum primum. 3. Uncinus dentatus. 4. Semicirculus. 5. Quadrangulum secundum.

- Anno recurrente, singulis annis, xar eviautov.

 1. Circulus est JJ GVR, gyrus revolutio, DVR aetatum, generationum : ניל GIL evolutio cursus, גלוה GLE, גלגלא GLGLA generationum, hominum. Est כור איז KVR, et כור אות homiophonon est tempus; אמן אפן אפן אפן אפן אווא אפן tempus.
- 2. Quadrangulum primum רבע RBO , homiophonon א רבה, השא השונס, longo, prolixo tempore.

4. Semicirculus est אם כדבו dimidium, כור KVR Circuli. Atqui חרה cre est ver, aestas, et

QITZ messis, aestas.

5. Quadrangulum רבע RBO significat etiam pullulare, germinare, herbescere initium nempe Anni Rustici foecundi.

ШТ ДШпг.

Germina herbae virentis.
 Brachium.
 Gallinago clauda.

1. Theca calamaria, ut videtur. 2. Ger mina herbae virentis.

A Neomenia, a Novilunio Mensis Thoth.

2. Brachium est ארן zro, Luna זרת vel zre, quae a Novilunio potest recte ita

בר splendet et lucet.

Brachium, Cubitus כמר האם נמד באד GMD, Luna און QMR.

Brachium און אין אין אין אין פאר conventus, congregatio, quae habenda est in Neomenia.

3. Gallinago קורה QVRB, vel קרה QRA, temura homiophona יות inc Lunae: et Symbolum congregationis et conventus in Neomenia faciendi.

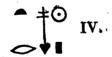
4. Clauda est Avis nempe in cc, vacillans,

ut indicetur Festum 17 cg Neomeniae.

1. Theca calamaria, ut plures tenent, est Symbolum Ideographicum Dei Thoth omnis Scripturae inventoris et institutoris. Praeterea homiophona nomini Thoth sunt TO DIV atramentum, et TAE, TYE signare, signa ducere; et TOT CTHE scribere conscribere.

2. Hiereogrammatis Linea est MIT CYTH, TOTH CTHE scribere, describere, et Anguli significant Sacerdotum praecipuos et praestantiores Scriptores, Scribas, peculiariter Thotho sacros. Vid. pag. 39. 40.

3. Herba virens אבר K-DSCA, דרש CDSC indicat Mensem, et Lunam novam רדש CDSC.

1. Circulus Solaris. 2. Quadrangulum. 3. Spiculum duobus quasi dentibus hinc inde instructum. 4. Semicirculus. 5. Os oris.

Anno ineunte, in principio Anni.

1. Circulus Solaris, Sol חרם cas, a quo fit

2. Quadrangulum רבע RBO, est etiam germinare, oriri, incipere: Quasi novo Anno germinante. Porro אברא RBO est temura homiophona ברא BDA

incipere, initium facere, exordiri. Tum 127 RBO est temura 121 OBR ire, transire, cursum peragere.

3. Spioulum Physic, aperire, manifestare, adeoque exordiri, incipere. Spiculum CLL transfodere, The CLE initium: Spiculum IN SCNN, Annus WIF SCNE; duo Dentes WIF SCNI, SCNN homiophona WIF SCNE Anno.

initium, principium.

95. Os oris est אין odi; אין od tempus, adcoque hic Annus. אין one canere, respondere, ovn, און ovn tempus, Annus ipse Latinorum. Os oris סרוס דקם pom; oriens, incipiens, tempus, aevum pom.

Polyangulum.
 Circulus Solaris.
 Numerus quinque.
 Nodus.
 Plantae inclinatae.
 Per dies quinque, Neomenia iam inclinata.

1. Polyangulum DYD PHOM vices, reditus dierum; TND PHAE, TND PHAE, sive YD IPHO, YD IPHO splendoris, et lucis Solaris.

2. Circulus Solaris, Sol Dyn CRS, a quo dies

efficitur.

3. Numerus quinque est numerus dierum quin-

que, quinque vicium diurni Solaris cursus.

4. Nodus Ty OOD est inclinare sese, ad finem vergere. Nodus est Typ osca temura homiophona y cosc Novilunii.

5. Herba nova est NUT DSCA, NUT - DSCA,

symbolum, ut dizimus, Lunae et Mensis דרש CDSC novi. Pingitur autem inclinata, quia dies quintus a Neomenia iam eam transiisse, et quasi inclinatam demonstrat. Tum אווו אדאס inclinatus est etiam planta, germen, adeoque Herba.

門刻面

1. Os. 3. Quadrangula duo a Sculptore praetermissa 4. Bacilli pulsatores. 5. Hydroschema.

3. Tria quadrangula. 4. Siphon. 5. Pane-

gyreoschema.

1. Chiliogramma. 2. Lituus. 3. Duae Lineae obliquae. 4. Schema ignotum. 7. Tria quadrangula. 8. Siphon.

Fiat Solemnis et apparatissima Panegyris Sacer-

dotum, et Magorum omnis generis.

1. Os oris יודי odi, אור od festum solemnitas, יער ווס coetus congregatio, יער ODD, יער odi ornare apparare.

2. Quadrangulum I. רבע RBO, ערב ORB

turba, caterva.

3. Quadrangulum II. רבה , RBO , הבה RBE multitudo, turba.

4. Bacilli pulsatores TTRB; TZBR,

ערף TZRPH coetus, conventus, congregatio.

5. Hydroschema קהל, CLL, קהל QEL congregatio: Hydroschema בלל, GL, GLL, est acervus, cumulus, adgregatio; שעה scoe fluctus svo congregatio.

3. Quadrangula tria, ter אר גם RBO, ter או RBO, ter או

RB ingens plena multitudo.

4. Siphon אוס פיק NIQ evacuans, educens erit etiam Symbolum congregationis: Non potest enim locus unus impleri nisi alio evacuato. Tum אופ מוא מים est temura homiophona CHN Sacerdous.

5. Panegyreoschema est Schema Ideographi-

cum, ut saepius iam monuimus.

1. Chiliogrammate indicari Sacrrdotes puto, quia mille est AN ALPH, et AN ALPH est etiam Doctor, Praeceptor, ND PHLA sublimis, mirificus: et Linea sive Canna קנה QNE est te-

mura homiophona און און KEN Sacerdotis.
2. Lituo און בעדון בעדור און בעדור בע Lineis on Cith, our Cthill Sacerdotes pariter indicari ex iis, quae saepius superius observavimus, colligere pronum est. Lituo cnim לא LPH significari possunt אלף ALPH Praeceptores , אלף rerum arcanarum Doctores, et Lineis cos qui Scribunt הטה стнв, qui Sacra et Liturgica describunt.

3. Schemate incomperto similia designari est

praesumendum.

4. Tribus quadrangulis tribus רבע RBO, חבר CBR , יעבר OBR tria Magorum genera

iam superius indicata possunt et hic designari.

5. Siphone אות ניק indicantur אות באדור אות בארו אות mundati: מוא קנא י QNA rerum Sacrarum solliciti.

1. Triangulum. 2. Os. 3. Harpago, vel Brachium cum unguibus incurvis.

1. Funis serpentiformis. 4. Tria quadrangula. 5. Catenula, cum 6. Brachio.

1. Circulus Solaris, 2. Semicirculus 3. Iugum Bilancis. 4. Pelvis.

Et Musicorum, Psallentium, et Cantorum con-

ventus fiat circa Meridiem.

1. Triangulum wy sclsc indicat Trichordon, instrumentum Musicum, speciem pro genere.

2. Os oris אורך BVDE laudare celebrare, שער SCVR canere, הורה BGE, סטר ONE pariter canere-

- 3. Brachium cum Unguibus incurvis est ynze zeo cum 150 thphr, 170 thrph. At ynze tzeo est cantare, canere, et 275 phrth temura 150 thrphr, et 170 thrph, est Musicis dare operam.
- 1. Funis est IDR ATHN, ID THNN est tinnire, sonare, sonos edere, et IT TNIN Serpens est homiophonon. Tum ID OGL temura ID QVL vocis, cantus est Funis et Serpens tortuosus. Et IT ITR est funis, et chordae Musicae.

2. Quadrangulum I. ארב השט, temura ארב orb suaviter, docte, et homiophonon און סתף סתף השט און

Cantoris, Musici.

3. Quadrangulum H. רבע RBO homiophonon RBIO instrumento Musico

4. Quadrangulum III. רבע RBO, homiopho-non ארבין ARBO simili Musico instrumento.

Disposita vero sunt in Triangulum, Quadrangula, ut indicentur Trichorda, sive De SCLSCIM.

5. Catenula est Type scire, The seve canere psallere, The scire canticum.

6. Brachium yn zro, canere yn tzro,

TIN TZRC vocem tollere, attollere.

Tertio Syngrammate indicari Meridiem diximus Linea X. Num. 18 pag. 93. Vide et Lin. XI. N. 12. pag. 106.

% 19 VIII.

1. Semicirculus. 2. Lituus. 3. Mumia.

1. Hydroschema. s. Oculus. 3. Semicirculus 5. Lineae duae obliquae.

Ad Statuas et Tabernacula Regis.

1. Semicirculo, et s. Mumia indicari Simulaora et Statuas diximus Linea VI. Num. 4 et 5.

pag. 5. et Linea VII. Num 15. pag. 31.

3. Lituus po LTH, hic est additus quia op THL est puer adolescens, ut tum erat Ptolemaeus Epiphanes, et po LTH involvere fasciare homiodynamicum est by otze Mumiae et Statuae.

1. Hydroschemate, Oculo, Semicirculo, et duabus Lineis significari Tentorium, et Taberna-culum dizimus Linea VII. Num. 11. pag. 30.

Ipso autem hoc Syngrammate indicari Regem et Principem, ex iis quae diximus Linea IX. num. 19. pag. 73. arguitur, et probatur insuper hoc modo;

1. Hydroschema 701 NSIK, libare,, est etiam

Princeps, Rex.

S. Occulos est TWO SCYR videra, inspicere; W SCR Princepe, caput. Coulus TO NTHR inspicere custodire, atque adeq Princepe Rex per excellentiem Inspector et Guston imperii, TO NER homiophonon est Princeps Rex.

5. Semicirculus est MIT CTZI medius TID SER Circulus. At TID QTZIN est Dux, Princeps; et

scr caput et Princeps.

4. Linea prima est שורה scyre, Dux Princeps scr.

5. Linea secunda now scthr, est etiam

Praesul, Inspector, Antistes.

6. Obliquae sunt Lineat 101 NTHo, quia NTHO est etiam dilatatus, ampliatus, auctus.

1. Tres figurae humanae sedentes humi. quae dextra phialas attentant aquam fundentos 4. Vasculum: 5. Quadrangulum.
Ubi Sacerdotes coronati, coronis praecincti pro-

phetabunt, munia Sacerdotalia obiliunt.

1. Sucerdotum schemata Ideographica. Tum effundere aquas, manare yal neo, Propheta, Vates, Sacerdos NOI NEIA. Stillare destillare aquas ору менен, ipsum ору менен Propheta Vates, אישי scrno fluxiv effluxit aqua, אישר Ascrn Vates, Hariolus.

2. Vasa, phialae sunt 5 KLI, coronae CLU, corona רולים KLIL, ut effundere aquas כלים KLIL. Stillare destillare aquas 12 NTHPH, TENPH temura homiophona est corona, cidaris.

Fluxus aquarum TI ELK., corona ELL.

5. Kasculum TI GLE, CORONA ELLE homiophonon. Vas TOD QUHE, corona Tody

84HH homiophonen. 4. Quadrangulum yan RBO, vel germina, quitbus Coronse fiunt, herbas yan RBO ipsum significat, vel ארבון RBE magnum numerum ingentem

Low Long Live State State Contract State 1

numerum coronatorum indicat.

to be at any i error

9.41 5.454

3. Tres Gladii. 6. Tria Biangula. 7. Hie-reogramma.

1. Os oris. 4. Tria quadrangula. 5. Polyan-

gulum. 6. Choreschema.

1. Pelvis. 2. Vas ansatum, 3. Quadrangulum.

4. Psychogramma.

Ad Templa et Aedes sacras universae Regionis

accurrant et adsint Aegyptii.

5. Tribus Gladiis, et 6. tribus Biangulis primi Syngrammatis significari Templa et Sacras Aedes dictum est Linea VII. num. 19. pag. 28. et Linea XI. num. 5. pag. 99. Additum hic Hierogramma, ut loca Sacerdotalia et sacra clarius essent indicata: Vid. Lineam VII. Num. 25. p. 39. Lin. IX. Num. 5. pag. 62. etc.

Secundo Syngrammate universa Templa Re-

gionis Aegypti indicari hoc modo probatur:

ictus, vices, repetitio, multi, plures, quotquot possent numerari.

thoma Tria quadrangula, tria pro Reo, homiophoma Tria Ree magnae ingenti multitudini, omnibus: Quin fortasse etiam adlusum ad Tria Ree uni ex mominibus Aegypti.

5. Polyangulum est etiam DYD PHOM vices., reditus repetitio in numerando, symbolum na-

meri, et summae.

6. Choreschemate indicari Regionem, Provinciam, adeoque Aegyptum diximus Linea VI. num. 17. p. 17. Linea X. Num. 4. pag. 79.

7. Tertio tandem Syngrammate significari Homines, Aegyptios incolas Aegypti vidimus Linea VI. num. 15. p. 16. Linea VII. num. 2. pag. 22. Linea VIII. Num. 4. p. 45. et IX. N. 1. pag. 59.

TAK XI.

1. Homo sedens humi Corbem gestans capite. 2. Cornix, vel etiam Milvus. 3. Homo sedens humi. 4. Pelvim sublimem attingens. Oblationes, munera offerant, sacrificent.

1. Homo humi sedens habitum humilem et depressum sacrificantium indicat. Corbis ORBN, sublimis NW-D M-SOA significat DAD ORBN oblationem, munus, et NWD MSCA iterum oblationem et munus.

2. Cornix NTD QRA confiteri, invocare, precari, quod in oblationibus sacris Veterum peractum. Si Milvus ITI EDI, ITIT EDIE munus donum, oblatio. Milvus DTD PHRS est donum oblatio.

3. Homo attingens Pelvim est with ANSC, DID ORB, DID TILC, quae homiophona with NSCA muneri, DORBN eblationi, Div SCLC dono. His autem Schematibus et confessionem, et preces et invocationes significari diximus Linea VI. Num. 14. pag. 16.

1. Lituus. 2. Semicirculus. 3. Bacilli pulsavres. 4. Hydroschemä. 7. Tria quadrangula,

tores. 4. Hydroschema. 7. Tria quadrangula. 1. Securis, quae Sculptoris culpa hic deest. 2. Stemma Epiphanis. 3. Stemma Eucharisti.

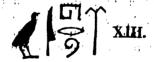
Psallentes, Organa musica pulsantes Regi Epiphani Eucharisto offerant, inquam, munera.

1. Lituo instrumenta musica curva et corniformia posse indicari dubitari non potest, tum figura et formă ipsa inspecta, tum analogia sermonis Latini considerata, tum significatione involutionis et curvitatis, quae nominibus Semiticis Litui inest.

Litui, Fistulae.

3. Ceteris Symbolis et instrumenta Musica, et pulsationem corum significari vidimus Linea VI. Num. 6. pag. 6.

De Stemmatibus Epiphanis et Eucharisti egimus Lines VI. Num. 12. 13. pag. 14. et alihi.

- 1. Hiereogramma. 2. Polyangulum. 3. Os oris 4. Lituus.
 - 1. Gladius. 2. Coturnix.

Legitimis modis et praescriptis vicibus orantes, precantes.

1. Hiereogrammate insunt tres anguli 777 ZVE, et linea recta 77 QV 787 1808. Atqui 773 TZVE sunt praecepta, iussa legitima, et 377 QO 787 1808 est vox, praeceptum, rectum, legitimum, Sacerdotale.

2. Polyangulum DYD PHOM vices reditus.

3. Os oris, ps Phm, iterum pys Phom vices repetitiones.

4. Lituus לף LPH; אלף ALPH docere, prae-

scribere.

5. Gladio et Coturnice indicari preces, orationes diximus Linea VII. Num. 8. pag. 48. Linca VIII. Num. 4. p. 61.

XIX.

1. Phiala, ut videtur. 4. Tria quadrangula
5. Homo humi sedens, et attingens Vasculum,
ex quo aquae fluunt. 8. Tria quadrangula.

Omnes quotquot sunt ingenti numero coronati,

puri, mundi libent, libamenta faciant.

r. Vase, sive Phiala et Homine phialam, a qua aquae fluunt, attingente posse significari homines Coronatos vidimus supra N. 9. pag. 119. et Quadrangulis רבע RBO posse Coronas significari

a temora homiophona THO PHAR patet.

2. Iisdem Symbolis posse significari tum Ideographice, tum Lexeographice Homines purificatos, mundatos levi negotio deprehenditur: quia Vase et aquarum effusione plerumque purificatio fit, et Quadrangulis yan reo posse purificatos, mundatos, expiatos significari Linea VII. Num. 6. pag. 26. Num. 11. et 12. pag. 31. Linea IX. Num. 4. p. 62. osteadimus. Tandem Symbolis iisdem Libationes et libamenta notari et Ideographice et Lexeographice est aeque clarum. Nam Phiala, Vas est אסוד svk, et libare נסיך NSIK: Effundere aquam sive evacuare est NOA, et hoc est etiam Libare. Tot autem Quadrangulis ingens numerus et multitudo libantium significabitur.

Xv.

1. Hydroschema. 2. Bacilli pulsatores. 3. Hydroschema secundum. 6. Tria quadrangula.

1. Gladius. 2. Noctua. 3. Gladius secundus.

4. Gladius tertius.

Libent, inquam, offerant, sacrificent:

1. Hydroschema 701 NSK fundere, effundere, libare; אבר zvb, אברה zvbe fluere effluere אברו ZBC sacrificare.

2. Bacilli pulsatores צרב TZRB incendere comburere, הלל our psallere, fluere, manare, libare.

3. Hydroschema secundum KJI NQA evacuare

aquas, sacrificare, immolare, libare.

4. Tria quadrangula ארכער RBO respondent בער BOR comburere, ברר BRR purificare, או ROB supplicare, rem sacram peragere, sancte, suppliciter, pie.

1. Gladius primus ארב CRB notat און QRB

offerre munera, dona, sacrificare.

2. Noctua, ut videtur, DID KVs notat DIT cvs

Sancte, pie.

5. Gladius secundus 710 sgr homiophonon SGD est humili animo, devote presternere se ad venerationem et cultum.

4. Gladius tertius my sclo, significat munera dona, mittenda, offerenda Ptolemaco Deo.

(125)

CAPUT VIII.

Tentatur interpretatio lineae decimae tertiae Hieroglyphicae tabulae roset-

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae decimaetertiae Hieroglyphicae.

Synedrium iussit: Et Dei Epiphanis Eucharisti Sacerdotes praeter alia nomina Deorum, quibus Diis ministrant, praelibare proventus.... in ministerium divinum Regis. Et licere aliis quibuslibet privatis Aegyptiis agere hoc Festum, et erigere praedictum Sacellum, et habere apud se, et peragere legitima... in singulis annis etc.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae decimaetertiae Hieroglyphicae.

Sacerdotes proprii Regis Epiphanis Eucharisti, Sacerdotes cultui Deorum iugiter consecrati administrent reditus, et colligant pecunias, quas crogent Orantibus, Psallentibus, Festaque legitime celebrantibus. Liceat et reliquis Aegyptiis Libamina facere, Odoramenta incendere, Statuas eri.

gere, Aediculas Sacras ponere Regis Dei Epiphanis Eucharisti: Liceat eius Laudes canere, psallere, mystica recitare, augurari, divinare in Mense constituto per singulos annos. Quin ii, quibus fas est, poterunt adesse in Adytis et Cryptis Sacris secretioribus Mysteriis: etc.

ART. III.

Analysis Lineae XIII. Hieroglyphicae.

1. Phiala, cui Cornua bubula, ut videntur, sunt imposita. 2. Sacerdos humi sedens et manibus Phialam, ex qua aquae fluunt, attentans. 3. Semicirculus. 4. Vasculum.

1. Cidaris. 2. Securis. 3. Stemma Epiphanis.

4. Stemma Eucharisti.

Sacerdotes proprii, et Prophetae Regis Ptole-

maei. Epiphanis, Eucharisti.

1. Phialá corniferá indicari Sacerdotes offerentes munera et oblationes diximus Linea IX.

Num. 16. pag. 70.

3. et 4. Semicirculo et Vasculo indicari Homines, qui nascuntur et vivunt, dizimus Linea

VI. num. 9. Pag. 9.

1. Cidari et 2. Securi indicari Regem diximus Linea VI. Num. 12. Pag. 14; et Linea VIII.

num. 16. pag. 55.
3. Et 4. De Stemmatibus Epiphanis, et Eucharisti egimus Linea VI. Num. 12. et 13. pag. 14., et 15.

2. Vas ansatum. 2. Quadrangulum, 3. Circulus Solaris. 4. Semicirculus. 5. Metroschema. 6. Circulus. 7. Sacerdos carens brachiis, baculum cucuphocephalum genibus infixum gerens.

Sacerdotes cultui Deorum peculiariter addicti, et ingiter consecrati; Custodes perpetui Statuarum et Rerum ad ministerium divinum spectan-

tium.

1. Vanculo, et 2. Quadrangulo indicari Homines, et viventes saepius iam animadvertimus.

3. Circulo Solari Tempus IN AVN, Dies DY IVM indicari et Ideographice, et Lexengraphice palam est.

4. Semiciroulus est בקא BQQ, בקא BQA est iugis, perpetuus, perennis.

5. Metroschema 772 MDB est mensura etiam temporis, et aevi: et perpetuus, et DVM ingis, DVM DAIM perennis; omnia homiophona MDE Mensurae.

6. Circulus est TIT DVR; TIT DER, et TIT

DVR ipsum iugis, perennis, continuus.

7. Sacerdos carens brachiis est Sacerdos 277 CRM, addictus perpetuo, iugiter consecratus in cultum: Sacerdos baculum 737 QNE cum capite Cucuphae sive דוסידן cside infixum אוסידוד, genibus קפרול BRK gerens est Sacerdos sanctus, purus, pius דוסידן csid, iugiter manens אוסידוד, iugiter manens אוסידוד, orando benedicendo ברך BRK. Vid. Lineam. VII. num. 14. pag. 32. num. 25. pag. 41. et Lineam IX. num. 14. pag. 68.

1. Manus sinistra digitis passis. 2. Semicirculus. 3. Quadratum. 4. Bacilli pulsatores. 5. Hydroschema. 6. Tria quadrangula.

Colligant pecunias, exigant, recolligant Reditus.

1. Manus sinistra אמש SCMAL, ut ostendimus ex Diodoro in nostris Hieroglyphicis selectis Sect. III. pag. 63. significat copiam rerum, pecunias אצכו אום אום האבר האום אום אום האבר אצבע אום באנו אום באנו אום באנו אום באנו אום אום באנו אום באנ

2. Semicirculus est אבס BTZO divisus, קסף OSPH circulus. At בצע BTZO sunt reditus, lucra, pecuniae, et סבר אויס באר est argentum, et gene-

ratim pecuniae.

5. Quadratum רבע הBO, טבר obr annona

frumentum, commercium.

4. Bacilli pulsatores צרב TERB; צרה TERPH est liquefacere, et conflare metalla; tum colligere congregare. Pulsare קרע QRO, כרה KRE Reditus, tributa.

5. Hydroschema שפר SCPHK, argentum, pecuniae כמום KSPH. Fundere effundere בנע TZBB, אבל TZBB, בנע TZBB, בנע אנגנ

1. Gladius. 2. Siphon. 3. Gladius alter. Et impendant, erogent, tradant.

1. Gladius primus קרב CRB, קרב offerre, trade, dare.

2. Siphon, quo liquores evacuantur Ideographice hic erogationem pecuniarum significat. Tum Siphon est ניק אוע, est פקס BQQ, et erogare insumere est אוע, quasi ex illis duabus vocibus per homiophoniam factum.

3. Gladius secundus est אום בתיח PHTIC aperire, pandere. Gladius est מכר אוא מכר אוא MKRE, או או או אויי dare, tradere, et proprie in permutationem pro

alia re accepta.

1. Os oris. 2. Duo Quadrangula. 3. Cerastes, 4. Surculus Palmae. 5. Coturnix.

Erogent, inquam, pecunias Orantibus, Suppli-

cantibus, Precantibus.

1. Os oris צלא TZLA, חלה CLE orare precari. 2. Quadrangulum I. רעב , RBO , רעב , ROB sup-

plicare, orare.

3. Quadrangulum II. רבע RBO, חבר cBR adiurare, coniurare, recitare.

4. Cerastes שמה scph , אשל scphe labium ,

os, oratio.

5. Surculus אמיר AMIR, שוך scvk; AMR

dicere, orare; mw sovo rogare precari. Palma דתת TMR , מדת TMD ingiter, diu, diuturno tem-

Coturnix , שלוה sclve, צלא TZLA orare 6.

precari.

1. Lepus. 2. Hydroschema. 3. Bacilli pulsatores.

1. Cornix, vel Noctua. 3. Brachia duo. 4. Lituus. 6. Lineae duae.

1. Lepus. 3. Hydroschemata duo.

Sacros choros ducentibus, religiosas saltationes agentibus; Sacras laudes, Sanctos hymnos canentibus, et Festum atque Solemnitatem aliis etiam modis celebrantibus.

1. Lepus DIN cgs, nempe IN cvg chorus,

tripudium, אור cvs, pium sacrum.
2. Hydroschema בול, GL, GVL saltare, tripudiare.

gnificant ipsam pulsationem Rythmicani saltantium et tripudiantium, quae imitatur et sequitur pulsationem Organorum Musicorum.

1. Cornix קרא QRA, invocare inclamare. Si

Noctua DID KVS', DIN CVS sancte pic.

2. Brachium I. איד AID; ירה IDE, הורה BVDE laudare, celebrare, hymnos canere.

3. Brachium II. דרע zro, צרע דצרס canere

cantare.

4. Lituo לם LTH , לך LPH arcana et mystica significari saepe diximus.

- 5. Lineae duae sunt על, קל QV, homiophona קע פס קע QO sono, clamori, vociferationi, cantui.
- 1. Lepus DIN CGS, IN CG Festum, solemnitas, CVS sancta.

2. Hydroschema I. M. Gyc manare, erum-

pere, Festum III cvc.

3. Hydroschema II. יאר IAR fluvius, עראי ORAI, ארעי AROI Festum, festivitas.

2. Gladii duo. 5. Tria quadrangula. 6. Homo sedens depressus.

1. Hydroschema. 2. Semicirculus. 4. Lineae duae. 5. Bacilli pulsatores. 6. Hydroschema secundum.

Liceat et reliquae turbae, et multitudini Hominum, sive Aegyptiorum libare, libamenta facere.

1. Gladius primus מ-אחל M-ACL, כל KL o-

mnes, cuncti.

2. Gladius secundus הכר CRB', הכר CBR con-

iuncti, associati, plures.

3. Tria quadrangula tria רבע RBO, indicant RB, רבה RB plurimam , רבה RBE multitudinem, turbam.

6. Homo quasi sedens super illa Quadrangula, omnino de Hominibus agi hoc Syngrammate

indicat Cyriologice.

1. Hydroschema סיך sik, וסיך NSIK libare,

libamenta facere.

2. Semicirculus est בוק BQO, דור DVR; בוק BVQ est evacuare, effundere, DVR est temura RDE fluere effluere.

3. Lineae sunt קל, פע קו QV, et מ-קוה M-QVE est fluxus aquarum.

4. Bacilli pulsatores צרב TZRB temura ברצ

BRTZ est manare, effluere, libare.

effundere aquas, manare, libare.

3. Tria quadrangula. 4. Mensula suffituum.

1. Crus humanum rectum. 2. Homo sedens depressus. 3. Siphon. 4. Basis cum 5. Scala.

Liceat suffitus et odoramenta incendere, ponere Statuas, erigere Simulacra, eaque consecrare et addicere cultui divino Regis.

3. Tria quadrangula sunt tria רבע RBO, quae respondent בחר BOR urere incendere, ברור BCR

suffitus, odores, TV ORB suaves, gratos.
4. Mensula suffituum Ideographice et systematice combustionem odoramentorum notat. Tum. Mensula est שלחן sclon, et praestans Aroma est שלחה SCLCE.

1. Crus est שוק scvq, שוה scke שבי scki Simulacrum effigies: Erectum est א קמה QVM, Statua, Cffigies humana etiam רגל RGL; Et propterea

2. Homo רגל, RGL, Significabit simulacrum etiam et idolum רגל RGL. Et quia depressus est scvc, et שכה sckk, et שכה scke est efformare effingere; ideo illà etiam corporis positurà indicabit Simulacrum.

3. Siphon est שאב scab, imago, effigies SCBE. Siphon est ניק NIQ, temura homiophona TIT CNK est conscérare, addicere.

4. Basis כנה אום, cognominare, nuncupare etiam כנה אוב. Scala סלם SLM, imago, Simulacrum צלם TZLM. Scala חנק כחנק cnq, consecrare addicere חנך CNK.

1. Brachium. 2. Pedes angulosi. 3. Situla ansulata. 5. Duo Semicirculi. 6. Aedicula Savera. 7. Semicirculus. 8. Vasculum, quae hic errore Artificis desunt. 9. Cidaris. 10. Securis. 11. Stemma Epiphanis. 12. Stemma Eucharisti.

Liceat erigere, ponere, et ducere in pompa Aediculas Sacras immortalis Regis Epiphanis, Eucharisti.

1. Brachium מנות sod est statuere, firmare, firmiter collocare. Cubitus מנות GMD, GMR absolvere perficere. Brachium est symbolum Ideographicum opificii, efformationis, extructionis.

2. Pedes angulosi פֿעמ PHOM, vestigia, impressio corporis collocati, impositi. Anguli פֿאָרוֹ

PHAE basis, locus certus.

3. Situla est דלה DLI, דלה DLB elevare, adtollere. Dens sive ansula est שנן scnn, אשנו אנא est ducere et gestare in pompa. Situla est כלי KLI vas, ולא כלי IKL gestare.

4. Semicirculus I. est פלן PHLG, לכה ELKE. At PHLC est ministrare, colere, ואות פלו ווא וואר פלו וואר בין וואר

gestare portare.

5. Semicirculus II. est ארם scr circulus, דער divisus. At ארם scr est gyrare circum-cursare, et ארם דצרם est ire, traincere, transire, quod fit in Pompa, et gestatione.

6. Aediculae Cyrioschema, vel utcumque Schema systematicum.

קב אפס פגל BQO, קב QB, vel בקע DVR; אפס בקא BQA est immortalis, acternus,

DVR , דור DPR iugis , perennis.

9. Cidaris CTR, est etiam duraturus, per-

petuus.

10. Securis מלך QLM, Rex, Princeps את מלך MLK.

11. et 12. De Stemmatibus Epiphanis et Eucharisti diximus Linea VI. num. 12, 13. Pag. 14. et 15.

2. Duo ora. 3. Semicirculus. 4. Brachium.

1. Lepus. 3. Duo Hydroschemata, et si hic aliud cernitur errore Artificis factum..

1. Bacilli pulsatores. 2. Metroschema 3. Bian-

gulum. 4. Quadrangulum.

1. Bacilli pulsatores. 2. Hydroschema 5. Tria quadrangula.

Liceat apparare Solemnitatem, exornare Fe-

stum, Psallere, Organa musica pulsare.

1. De primo Syngrammate diximus Linea VIII. num. 16. pag. 55. 56.

2. De secundo Syngrammate dictum est supra

Num. VI. pag. 141.

3. In tertio Syngrammate 1. Bacilli sunt ברל TZRB, צרל TZLL Psallere, Organa musica pulsare.

(235)

4. De quarto Syngrammate diximus Linea VI.

num. 6. pag. 6.

1. Hiereogramma. 3. Duo Litui. 4. Bacilli pulsatores. 5. Hydroschema. 8. Tria quadrangula.

Liceat, quibus fas est, arcanas ceremonias,

legitimos et mysticos ritus peragere.

1. Hiereogrammate, et 2. Duobus Lituis secreta, et arcana significari saepius diximus. Vid.

Lineam VI. num. 7. p. 6.

5. Hydroschema כיל , CLL הלל KIL mensura,

ritus.

8. Tria quadrangula רבע RBO sunt ארב RBO supplicationes, ארב הוא CBR invocationes, ארב RB multae.

C SIL

1. Oculus. 2. Pelvis. 3. Tria quadrangula.

1. Semicirculus. 2. Brachium. 5. Tria quadrangula.

Liceat Auguria captare, augurari, et omina an-

nuntiare familiae, filiis, coetui collecto.

1. Oculus אין סוא, augur מ-עון M-OVN, augurari אין סאר one respondere, responsa dare. Videre cernere מור אונה אוואר העור אוור.

- 2. Pelvis מהר THER, augurari divinare סור
- 3. Tria quadrangula tria רבע RBO respondent הבר CBR, הבר EBR, סעבר OBR, ut non semel alibi dictum est.
- 4. Semicirculus est אדר כדבור DVR, vel כור Evr : אדר בדני בדי הדבי DVR, aetas , generatio, gens , familia; ארך ARK temura homiophona בוך KVR est multitudo turba.

5. Brachium ארן באס, et semen, filii, nati, progenies. Brachium סער sod coetus, conventus

SVD.

6. Tria quadrangula, sive tria רבע RBO respondent ארב orbae, רבה, RBE multitudini, obr adcurrenti, advenienti, transeunti.

XXXXIII.

1. Gladius. 2. Biangulum. 3. Vasculum 4. Schema incompertum. 5. Quadrangulum. 6. Meniscus. 7. Stella. 8. Circulus Solaris.

1. Schema ignotum. 2. Quadrangulum. 3. Uncinus dentatus. 4. Semicirculus. 5. Qua-

drangulum alterum.

In Mense praescripto, constituto, singulis An-

nis, per singulos annos.

1. Gladius מכרה MKRE temura homiophona omr Lunae, et ניירון M-IRC pariter Lunae.

2. Biangulum פאה PHAE, ho-miophona פאה ויפע וPHO, יפע וPHO splendenti, lu-cidae.

3. Vasculum עליל OLIL, Luna הלאל ELAI. Vasculum סהר SER Luna ipsum הוה SER. Mensis autem a Luna factus.

4. Schema incompertum quidem, sed omnino adhibitum in Syngrammatibus, Temporis, Anni, Mensis.

5. Quadrangulum רבע האס ספר tran-

siens, gyrum et cursum suum obiens.

6. Menisco. 7. Stella pentagona. 8. et Solari circulo indicari Mensem Aegyptium Luni-Solarem levi negotio intelligitur; nosque iam ad hanc rem nonnulla animadvertimus Linea X. Num. 6. pag. 82. Num. 12. pag. 87. et Linea XI. Num. 11. pag. 104. Sequenti vero Syngrammate significari Annum pluribus etiam diximus Linea XII. Num. 2. p. 111. 112.

2. Duo ora. 3. Semicirculus. 4. Brachium:

Quadrangula adsunt Sculptoris errore.

2. Duo Liui. 3. Semicirculus. 4. Homo sedens depressus ignotum instrumentum Laternae simile gerens.

Liceat Hymnos et Laudes canere, Mysteria

celebrare.

De priore Syngrammate diximus Linea VIII.

Num. 16. pag. 55. 56.

Secundo Syngrammate arcanas aliquas ceremonias et quasi mysteria indicari putamus; si Schema illud incompertum est Laterna vel Lampas ex qua videantur quasi radii erumpere.

Schemata haec magna ex parte vel deleta,

vel trunca, vel incomperta, et ignota.

Indicari his Syngrammatibus puto Adyta ipsa, et loca Aegyptiorum sacratiora, et secretiora, et adeo ceremonias adhuc mysticas et arcanas. Alii potiora.

CAPUT IX.

TENTATUR INTERPRETATIO LINEAR DECIMAE-QUARTAE HIEROGLYPHICAE TABULAE ROSET-TANAE.

ART. I.

Textus Graecus Tabulae Rosettanae respondens Lineae decimaequartae Hieroglyphicae.

V. 53... οπως γνωριμον η διοτι οί εν Αιγυπτω αυξουσι, και τιμωσι τον θεον Επιφανη Ευχαρισον βασιλεα, καθαπερ νομιμον εσιν . ν. 54. σερεου λιθου τοις τε Ίεροις, και Εγχωριοις, και Έλληνικοις γραμμασιν, και σησαι εν έκασω των τε πρωτων, και

δευτερων.... Nempe:

Ut autem notum fiat, quod Incolae Aegypti glorificant, et honorant Deum Epiphanem, Eucharistum Regem, ut par est, placuit hoc Decretum sculpi in Stela duri lapidis Sacris, Popularibus, et Graecis Characteribus, et collocari in singulis tum primis, tum secundis, et tertiis Templis.

ART. II.

Summa versionis Latinae Lineae decimaequartae Hieroglyphicae.

Sacerdotes in utraque Aegypti Regione divino Regis cultui addicti Lapidem in Stelam parent, qua Literis sacris inscribant omnia legitima peragenda: Et in fine Scripturae declarent se praecepisse, ut in fine anni agant Aegyptii Festum per dies quinque ad omnia Templa, et celebrent debitis laudibus Ptolemaeum Regem, immortalem, dilectum a Demiurgo Phtha, Deum Epiphanem, Eucharistum.

(140) Λ R T. III.

Analysis Lineae decimaequartae Hieroglyphicae.

1. Chiliogramma. 2. Lituus. 3. Lineae duae. 4. Sacerdos sedens depressus. 5. Quadrangulum. 6. Vasculum. 7. Vasculum ansatum. 8. Quadrangulum. 9. Basis cum 10. Scala.

Sacerdotes, Doctores utriusque Regionis Aegypti consecrati, addicti peculiari modo cultui di-

vino Regis,

1. Chiliogrammate, sive Schemate numeri Mille אלן. ALPH, indicari puto אלה ALPH Ductores et Doctores Gentis, Praeceptores, Magistros.

2. Lituo קלע QLO, re nempe involuta curva, et duabus Lineis און כדון כדון כעדו indicantur Scribae, Scriptores, Hierogrammates, quia קלע est coelare, insculpere, scribere, et

стне lineas ducere, inscribere.

3. Hominis Cyrioschemate Sacerdotes ipsos indicari palam est, et si Vasculo et Quadrangulo indicari Homines saepe diximus, duplici Vasculo, et duplici Quadrangulo Homines et Sacerdotes duplicis Loci, et utriusque Regionis indicabuntur, scilicet Sacerdotes tam superioris, quam inferioris Aegypti.

1. Brachium. 3. Gladii duo. 4. Cyrioschema Stelae.

1. Hydroschema. 2. Semicirculus. 3. Lineae duae. 4. Sceptrum, vel Baculus. 5. Semicirculus. 6. Biangulum.

Lapidem parent, poliant, efforment in Stelam.

1. Brachium Schema Ideographicum dolationis, sculpturae, opificii. Lexeographicum, quia est און zro, temura homiophona און Tzvr est lapis, et sculpere, in aliquam formam effingere.

2. Gladius primus TIVR, lapis, et de-

dolatio, sculptura.

3. Gladius secundus דום PHTIC caelare, sculpere. Gladius שלח sclc, lapis בלע slo, et expolire explanare, et צלח TZLC parare perficere.

4. Schema ipsius Stelae Cyriographicum.

ו. Hydroschema ניל GL fluctus, fons, ניל GLL lapis, marmor. Aquis mergere מבע THBO, דולל THBO homiophonon insculpere inscribere.

2. Semicirculus, est divisus dimidiatus CTHB, circulus CTHB, circulus CTLB CTLB est scribere inscribere, 71 GL lapis, et CTZB est omnino in lapide scribere.

3. Lineae duae sunt un cth, un cvth,

CTHE scribere delineare.

4. Sceptrum, baculus קציב QTZIB, בתב KTB scribere, בתב CTZB scribere inscribere lapidi.

5. Semicirculus secundus est divisus ברם PHRS circulus גלגל GLGL, nempe גלגל GL lapis, ספר SPHR inscribere.

6. Biangulum, sive angulus, angulus, sive זקק zoo homiophona זוק zvo pingere, expingere, coloribus tingere, quod etiam factum in Stela.

III MATT

1. Schema ignotum. 2. Metroschema. 3. Grapheoschema.

1. Hydroschema. 2. Securis. 3. Cucurbita. 4. Tria quadrangula, quae Sculptor hic praeteriit.

Quá Stelá Literis legitimis, Literis Sacerdotalibus, Literis Magorum.

1. Schema ignotum, fortasse signum Systematicum Literarum.

2. Metroschema אברה MDE mensura, usus legitimus, receptus, praescriptus.

2. Grapheoschema dicimus hoc Hieroglyphicum, quia plures ante nos id tenuerunt, et iure tenuisse nobis est visum. Nam Hiereogrammate posse Literas et Scripturam Sacerdotalem indicari certum est, quia linea recta est MA CVTH, et מרה CTHB est scribere, linea שרש scrth, et scribere etiam שרש scrib: Angulus ביקק zoo delineare, scribere אָרָס zvo, angulus אַרָּק, מתק מעס, angulus tertio אָדע פָדע , et scribere חַמָּה стнв. Porro Hierogrammates, et Sacerdotes significari etiam Hiereogrammate Linea VII. num. 23. pag. 39. et 40. adnotavimus. Praeterea Iunco incurvo sive demisso capite אום svph, או מבר svph sphr scriptura, liverae, et lunco adiuncto socio קוף svph, אר הס indicatur etiam SPHR, et CBR socius est etiam componere, opus conscribere. Iunco autem indicari Literas Horus iam testatus est, ut nos in Hieroglyph. Select. Sect. I. num. 26. pag. 20. animadvertimus.

sphr Scriptor, Scriba, Hierogrammatevs.

2. Securis קררמ QRDM homiophonon Charthum-im. Securis אכרה KRT homiophonon

CRTH stile scriptorio.

3. Cucurbita קראא קראא M-QRA scri-

ptura, scriptum.

6. Tria quadrangula tria בא האס vel respondent הבה האס RBE, א הבה האס RBB multitudini pracstantium Praeceptorum, vel הבה בוד בBR, הבר כBR, עבר ספת ספת ספת ספת ספת הבד של Magorum genera esse saepe dictum est.

1. Grapkeoschema. 2. Cidaris. 3. Scala. 4. Brachium. 5. Gludii duo.

Et scribant omnia praecepta data, cuncta decreta, constituta, iussa.

1. Grapheoschemate significari scribere, in-

scribere modo diximus.

2. Cidaris אמן דבף דבף, et מטן סדוד homiophona ספר sphr scribere, אטן סדוא praecepta, יוטאא.

3. Scala סלס SLM et דרג DRG; שלם SCLM est perfectus integer absolutus, et דרך DRK, דות ברך דו DRK est via, mos, praeceptum, Lex. Scala חנק

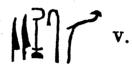
כוך, כות cnk sacra, consecrata. Scala פנוק ovo

כעס praescripta iussa.

4. Brachium ארן באס scro significat iussa, leges, praecepta. Cubitus אנכר GMD, במר GMR absoluta significat perfecta omnia, et decreta praecepta, conclusiones.

5. Gladius primus est אכל אבל א-אבר, acutus scnn: אנן scnn באנו אנן sne est omne praeceptum,

omnis lex, omne statutum.

1. Cauda dentata. 2. Siphon. 3. Chiliogramma 5. Gladii duo.

Et in fine Decreti et Praescripti doceant, rese-

rant, declarent.

1. Cauda cum dente est III ZNB cum W SCN. At cauda III ZNB est etiam extremitas finis, ct III sne homiophonon W SCN est Doctrina, Lex, Ritus, Sunna.

ם. Siphon דלל DLV, דלל DLL manisestare,

declarare.

3. Chiliogramma sive signum numeri mille

4. Gladius primus היח PHTIC, PHTC

aperire manifestare.

5. Gladius secundus ארם הבר, כתם כמה cbr eloqui proloqui declarare.

1. Cauda dentata. 2. Cidaris. 3. P'anta Loti-4. Lituus. 5. Lineae duae. 7. Duae Pelves. 8. Sacerdos sedens depressus. 9. Duo, vel tria quadrangula.

Quod in fine Anni Aegyptii Sacerdotes, et qui purificant purgant a noxis et impuritatibus, qui

pacem Deorum procurant.

1. Cauda cum Dente est IN ZNB cum W SCN. At שנה scne est Annus, et Cauda finis; nempe

die 30 Mesori, in die Nativitatis Ptolemaei.

2. Cidaris est אנב דבאד TZNPH homiophonon בנד KLI est complementum, perfectio, finis. Cideris est עמה סדוב homiophonon עמה od, et

or tempori, eique constituto et legitimo.

3. Lotus Planta fere propria Regionis Aegypti, adeoque Symbolum opportunum ipsius Regionis, ut adnotavimus Linea X. num. 1. pag. 77. Quin Lotus Lexeographice etiam est symbolum Anni, quia appellatur בשנין BSCNIN, quasi in annis, vel

4. Lituus לל GLL, או GI fons scaturigo, abluere. Lituus סבב sbb, צבע Tzbo immersit

purificaturus in aquis.

5. Lineae duae אום כידו , מוח כידו , בידו CTHA purgare, expurgare, mundare.

6. Pelvis prima בפר , KPHR, purificare, expiarc. ק. Pelvis secunda צלח TZLC, חלם slc mun-

dare, expiare, reconciliare homines Diis.

8. Cyrioschema Sacerdotis purgatoris et expia-10 toris.

9. Duo vel tria Quadrangula, duo vel tria הבע RBO, quibus expiationes et purificationes significari diximus Linea VII. num. 6. pag. 26. num. 10. pag. 29. num. 12. pag. 31. etc.

1. Os oris. 2. Semicirculus. 3. Brachium. 4. Basis cum 5. Scala.

1. Brachium. 2. Pedes angulosi. 3: Cerastes.

4. Noctua, vel Cornix.

Iussissent, consecrassent, indixissent Festum et Solemnitatem sanctam.

1. Os oris iubere indicere TIVE, TIVE, KRZ.

2. Semicirculus est Tr IZE, vel TT CTZI medius, סהר ser circulus. At צוה Tzve est praecipere, yny scho statuere decernere.

3. Brachium nyo son, statuere constituere

firmiter. Cubitus TOI GMD . TOI GMR decernere

statuere.

4. Basis לון KVN, בוה KNE certe, bene, apte disponere, recte statuere.

5. Scala חנק cnq, חנק onk consecrare, ad-

dicere.

1. Brachium אורע Azro, סדבת Festum. Brachium סוד sod, congregatio conventus סוד SVD. Brachium איר AID, וער וסס concilium coetus, ערי סס עדי ODI Panegyris, Festum.

2. Pedes angulosi פונה PHOM vestigia, incessus, gressus, coitio, רגל RGL, RGL pedes sunt homines coeuntes, in coetum et panegyrim euntes.

3. Cerastes שרף scrph, ארף Tzrph congregatio coetus. Serpens UNI NCSC, et UNI KNSC congregatio.

4. Cornix קרא QRA, congregatio, panegyris. Si Noctua און Kys indicatur Festum און cys sanctum, sacrum, purificatorium.

₩ ₩ VIII.

31 Tres Gladii; 6. Tria Biangula.

1. Metroschema. 2. Os oris. 5. Tria Quadran-

1. Polyangulum. 2. Circulus in 5. partes divisus, sive Circulus cum Stella Pentagona.

Per omnia Templa, ritu legitimo, per Dies

quinque.

1. Tribus Gladiis, et tribus Biangulis significari Templa diximus Linea VII. Num. 9. p. 28. Linea XI. Num. 5. pag. 99.

2. De secundo Syngrammate diximus Linea VII. Num. 7. pag. 26: etsi ex legibus Crypticae

Scripturae illud ab isto leviter discrepet.

3. Tertium Syngramma simile est Syngrammati Lineae XII. Num. 5. pag. 114. Hîc autem Circulo Solari indita Stella Pentagona, ut acutissime quinque dies Astronomici die et nocte constantes significarentur.

1. Anthropogramma. 2. Sacerdos, vel Homo religiosus Corbem capite gerens. 3. Hiereogramma. 4. Quadrangulum. 7. Tres Nodi, et Numeri 1. 2. 3.

In quibus Acgypui offerent munera et oblationes puri, mundi ad prima, secunda, et tertia

Thymiateria.

1. De Anthropogrammate, sive Syngrammate, quo Homines, sive Aegyptii significantur, diximus Linea VI. Num. 15. pag. 16. Linea VII. Num. 2. pag. 22. etc. etc.

2. Vir religiosus Corbem קרבן QRBN capite elevans איז אואס עומא ושא NSCA indicat oblationes et munera

ut diximus Linea XII. Num. 11. pag. 121.

3. Hiereogrammate indicantur puri mundi; quia anguli sunt puri zvo, et ich zke est purus mundus, et linea recta est con corn homiophonon NON CTHA expiare purgare.

4. Quadrangulum רבע RBO respondet ברך RBR , רבת RBE purificatae et mundae multitudini.

5. Nodus est קמר QTHR, et ipsum קמר est ara suffituum, thymiaterium: quae Thymiateria hic indicantur fuisse trium ordinum primi, secundi, et tertii.

1. Os oris. 2. Metroschema. 3. Quadrangulum. 4. Stemma Ptolemaei. 5. Cyrioschema Ptolemaei. 6. Syngramma Regis immortalis et dilecti.

Et Laudent, collaudent, celebrent Ptolemaeum Deum, immortalem, dilectum et amatum.

1. Os oris הלל ELL, דורה EVDE laudare col-

laudare, שור scyr canere.

2. Metroschema מרח MDE, מרח MDC laudare collaudare. Mensura שור M-SCVR, שור SCVR שור SCVR

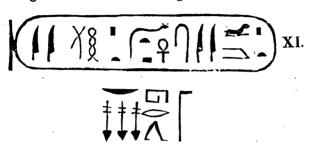
(149).

canere: Mensura כיל KIL, אנו KLA, קול QVI.

vox, invocare.

3. Quadrangulum רבע RBO, אר cst explicare, declarare בדור BER clarum facere, illustrem reddere.

4. De Stemmate Ptolemaei, 5. eius Cyrioschemate, et 6. de Syngrammate Dei immortalis, dilecti egimus Linea VI. num.q. et 10. Pag. 8. ad 11.

1. Stemma Demiurgi Phtha. 2. Securis. 3. Stemma Epiphanis. 4. Stemma Eucharisti.

A Demiurgo Phtha Regem Epiphanem Eucha-

ristum.

De his omnibus Symbolis et Stemmatibus actumest Linea VI. Num. 11. 12. 15. Pag. 11. ad 15.

Et si de Ellipsi et Symbolis Dei Phtha, pro dignitate subiecti levius et brevius egerim, nollem mirari Lectorem. Nam Ellipses Hieroglyphicae in Systemate nostro sunt longe abstrusiores et difficiliores quibuscumque reliquis Syngrammatibus. Longe alia difficultas occurrere debet in explicando Polyschemate Anni, Mensis, Panegyreos, Festi, Templi etc. quam in interpretandis Stemmatibus Numinum, Ellipsibus scilicet in quibus plura nomina, cognomina, epitheta, plures characteres, plures potestates, quin

plura facta, et passiones Deorum fuerunt significanda vel indicanda. Adeo ut etiamsi haec omnia essent data et nota ob intrinsecam Scripturae Hieroglyphicae difficultatem Ellipses pleraeque nisi aegre et magno labore haud possent certa et clara ratione explicari. Quid vero, si characteres illi, potestates illae, nomina illa Deorum sunt fere omnia hactenus ignota et incomperta? Quae, quanta, obsecro, scimus de isto Phtha? Estne ipse Ephaistos Graecorum, et Vulcanus Latinorum? An potius magna ex parte diversus? Nemo igitur in tanta nostra infantia iure expectaverit copiosam perspicuam interpretationem viginti circiter Symbolorum, quot in Tabula Rosettana Deo Phtha tribuuntur. Quod facere, poteram, feci. Scilicet quum certum esset characterem Demiurgi esse fundamentalem et proprium Dei Phtha; quia dato charactere Schemata possunt singillatim rite explicari; nam a data Idea et charactere satis superque definiuntur, ideo per Monoschemata illam Ellipsim sum interpretatus: haud negans esse alias rationes, quibus Symbola arctiori nexu mutuo cohaereant. Sed haec sensim et per plures et repetitos conatus praesertim circa naturam et characteres Dei Phtha poterunt tantum obtineri.

TENTAMEN

HERMENEUTICUM

IN CENTURIAM SINOGRAMMATUM,

SIVE CHARACTERUM SINENSIUM POLYGRAPHICORUM.

1. Caput. 2. Os oris. 3. Filius. Offerre, tradere, sacrificare.

1. Caput, dux, princeps הארי באסו ; homiophonon הדין EDIE est oblatio, munus, et alterum homiophonon יודי odt est festum, solemnitas religiosa, qua oblationes Diis fiunt.

2. Os oris הך EDD, רורד, EIDD clamor, acclamatio, matio, דורד, EVDE laus collaudatio, quae ore fiunt, et etiam ad Festa et Sacrificia requiruntur; הריה

BDIE oblatio munus.

^(*) Numerus hic, et reliqui omnes simili loco positi respondent numero Sinogrammatis in Lexico Basilii Glemonensis, quod Deguignesius filius edidit.

dere, tribuere, offerre. Filius foetus est יובל ועבל IVBI

et בן IBL est ducere afferre.

Hiang respondet vel 77 BI vocum datarum, vel potius voci integrae Semiticae 17 CG Festo, solemnitati, emollita 7 Chet in H, quod factum apud plures Gentes, et nasali literà inserta, ut habeatur ipsum Hiang.

II. 7 Tse.

1. Homo. 2. Filius. -- Portare, ferre, gestare.

1. Homo או ANSC; gestare, portare אנים ANSCA, portare אנים או אוא אוא ברל ווא ברל

temura 131 IBL est ferre gestare.

2. Filius, foetus in utero gestatus יובל ivbl, gestare portare יבל ibl. Infans puer אבל ivbl, portare יבל N-THL. Infans lactens אוניק NIQ, por tare נקל NQL.

Tse respondet Voci receptae; quin Tse est Cranium Hominis, fractione vocis 244 OTZM, et Filius.

qui etiam fit fractione Semitici NY ITZA.

1. Homo. 2. Opificium. -- Assimilare, convenire.

1. Homo אדם ADM, temura howiophona דמה

DME est assimilare, congruere, consentire.

2. Opificium ODD SML est effingere, assimilare. Opificium est TOT DME simulacra, imagines fabricare, assimilare, similia et congruentia facere.

Tong, Lusitanice Tom, vel Dom, quia Sincnses

carent literâ D, est ipsum Semitarum השה DME, quae est vox tum Sematis utriusque per Homiophona, tum Polysematis.

IV. **Kien.**

1. Homo. 2. Bos. -- Dividere, partiri.

1 Homo ארם הרם ADM, dividere partiri בחד בDM: Infans קנה אוע , dividere partiri פור (מיק QNE: Cra-nium humanum ניק GMGME, dividere partiri DDI GMM.

2. Bos בקר Bor, partiri dividere ipsum בקר Bor: Vitulus ברר, Phr, ברר Phrr frangere, comminucre, adeoque dividere, Phrd ipsum partiri dividere.

Kien respondet p Q, et 1 G Vocum datarum.

1. Homo. 2. Cor. -- Timere, pavere.

1. Homo אדם ADM , DMA perdidit amisit, scilicet Cor, animum. Homo pater אל AB, הוכ EVB timuit territus est. Homo senex BLE,

Sin respondet Voci receptissimae Sin cordi.

1. Homo. 2. Caput. 3. Scabellum.

1. Resistere obsistere. 2. Rectum, aequum. 3. abscondere, celare.

1. Resistere, obsistere.

1. Homo WW ANSC, DIN ANS vim fecit, obstitit. Homo, aliquis, quis קאום ovm, קאום QAVM obsistere, resistere contra. Homo, filius יצא ודבא, homiophonon עצה otze significat restitit, obstitit, contradixit.

2. Caput PRISC, rixari, contendere, obsistere

ארע scrr, accusare, resistere אער RSCA.

3. Scabellum הדכ EDM obesse nocere ipsum EDM. Scabellum כבש KBSC, obsistere, subigere ipsum ZD KBSC.

Kang respondet DQ, et DK Vocum datarum.

2. Rectum aequum.

1. Homo wix AISC, The SCVE aequare exacquare. Homo, infans נכח, אוע כון, אוע ניק KVN, נכח NKC rectum aequum. Filius בר BR purus, aequus.

2. Caput אין RISC,, rectum justum ישר ISCR, Caput principium הלה CLE , צוב KIL mensura ,

aequitas.

3. Scabellum, basis כנה, אעא כון KNE cer-

tum, rectum, aequum.

Kang respondet DQ, DK, Tc. Vocum datarum.

3. Abscondere, celare.
1. Homo puer, Contained The There, tegere; Homo Kilkan, ClGLA, CLC, involvit, obtexit. Homo adolescens iuvenis עלם OLM, nempe condere abdere.

2. Caput ריש RISC , abdere celare ארה sre ;

3. Scabellum CC KBSC, quod est ipsum celare, abscondere.

Kang respondet 3 G, et 5 K Vocum datarum.

1. Homo. 2. Arvum. -- Agros colere,

1. Homo NACM, Arvum, ager ADME. Homo, artifex, opifex CRSC; arare terram exercere ipsum CRSC.

2. Arvum ager ארטה ADME, Arvum חרש

casc, Terra nempe aratro exculta.

Tien, Tiem, Diem est ipsum ארכור ADME Semitarum.

VIII. 162. Tso.

1. Homo. 2. Digitus. 3. Opificium. Adesse alicui, opitulari, auxiliari.

1. Homo adolescens iuvenis 'D' TZBI; NDY TZBA ministrare, adesse, militare. Homo Filius ITZA egredi, occurrere alicui 'D' 1TZE; TIY OZE auxiliari, opitulari. Homo UM AISC, temura homiophona D' svo iuvit, adiuvit, opitulatus est.

2. Digitus YZK ATZBO; NZY TZBA auxiliari,

ministrare.

3. Opificium אבת TZBT ornare, exornare, ministrare; אבע TZBA homiophonon ministrare, opitulari, quod genus operis et opificii est.

Tso respondet y Tz Vocum datarum, sono

remissiore, quo etiam modo plures pronuntiant Semiticum y Tz.

IX. Ning.

1. Homo. 2. Caput. 3. Mulier.

Eloquens, sermone habilis, et suavis.

1. Homo, hominum turba TEMN, YOY OMIN Chaldaice populi, homines, temurae homiophonae NAM loqui, disserere, et DYI NOM suaviter, apte, oratione dulci. Homo, Augur, Hariolus MOIN temura homiophona DNI NAM, DYI NOM suaviter et apte loqui. Tum TCBR Magus et Hariolus est ctiam proloqui apte, disserere.

2. Caput capilli capitis sunt מנות MNVT, נעם

nom apte proloqui.

3. Mulier pulcra formosa נעם Nom, ipsum

Nom suavitas oris et eloquutionis.

Ning, Nim respondet ipsis Vocibus Semiticis

X. Hu.

1. Homo. 2. Sanguis. -- Quies, silentium.

1. Homo אדם ADM; silere quiescere אדם DVM.

2. Sanguis מדמ ADM, vel מד DM, silentium, quies מון DVM.

Hu respondet v Vocis datae.

1. Homo. 2. Tectum. 3. Bos. Magnus, potens, praestans viribus.

1. Homo אביר ABIR, כביר KBIR, GBR

magnus, potens, praevalidus.

2. Tectum בן GG, און GAE eminentia, magnitudo. Tectum aedes alta , GDL, magnus, potens ipsum , GDL.

3. Bos אביר ABIR, quod est potens praevalidus. Vitulus פרהמ PHR, פרהמ PHRTM perfecte magnus, potens, unde מרתם-ים PHRTM-IM Magnates et potentes, et illi IM-PERAT-ores Romanorum.

Lao respondet > L, et > R, Vocum datarum.

XII. Kouang.

1. Homo. 2. Canis. 3. Metallum pretiosum.

Festinus, promtus, alacer.

1. Homo, civis, urbanus רצר CTZB, temura CRTZ alacer, promius, acer. Puer, adolescens רורק crem, acutus, argutus etiam קרף скен.

2. Canis hirriens est YTT CRTZ, quod Bochartus vidit in Hierozoico, nosque animadvertimus in Hieroglyph. Aegyptiorum selectis Sect. I. num. 27. pag. 21. et Ganis sagax est iterum CRTZ alacer, acer, promtus.

3. Metallum pretiosum , Aurum est דורוצ

CRVTZ, YTT CRTZ acer, promtus, festinus. Kouang respondet n c Vocum datarum.

XIII. Siao

1. Homo, 2. Parvus. 3. Caro. Assimilare, imitari, similem facere.

1. Homo ארט ADM, סאב DME assimilate, imitari. Homo, artifex, opifex progresse, et ועין ITZIR, qui adsimilat, imitatur.

2. Parvus Tyy Tzor, homiophonon Ty Tzve

effigiare, simulacra facere, assimilare.

3. Caro שאר scar , homiophonon דור דער assimilare. Caro מוסד GSD, נשכו GSCM est incorporari, in corpus assimilari, formam corporis sumere.

Siao respondet DS, WSC, YTZ Vocum datarum.

XIV. | | Ly.

1. Homo. 2. Cerealia, legumina. 3. Gladius.

Acutus, sollers, ingeniosus, perspicar.

1. Homo infans קורן CRPH, acutus, ingeniosus idem און CRPH. Homo artifex און crsc, adeoque sollers et ingeniosus, et homiophonon yn CRTZ acuto, arguto, sollerti.

2. Cerealia, Messis קציך QTZIR temura homiophona און CRTZ acuti, sollertis.

3. Gladius רורם crb, sollers הרך crph: Gladius of com sollers acutus of co, the cad, חרום M-CD. Gladio transfodere אור תעדו RTZC, acutus, sollers YVT CRTZ.

Ly respondet 7 R Vocum datarum, Sinensibus carentibus R.

XV. Fou. 245.

1. Homo. 2. Unguis. 3. Filius. Captivus, ducere in captivitatem.

1. Homo לולה GLGLA, פעב Captivi, turba Captivorum. Homo Senex של SCB, שאר SCAB; שאר SCBE captivum ducere, captivus.

2. Unguis TO THPHR, victoria, triumphus de hostibus, quo plerumque Captivi ducuntur. Tum Tum Tum three est rapere, abripere, praeda, ut

sunt Captivi.

3. Filius, adolescens III TZBI, NIY TZBA est militia, exercitus, bellum gerere, quo Captivi fiunt: Tum homiophonon IIII sche est Captivus. Filius puer III crph, rapere, abripere, adeoque in captivitatem ducere ipsum III crph.

Fou respondet 3 B, et 5 PH Vocum datarum.

1. Homo. 2. Unum. 3. Oculus. 4. Gladius.

Annuere, assentiri, respondere.

1. Homo DIN ADM, TITIDME consensit, conformis fuit. Puer infans DE THPHL, accessit, adhaesit, consensit. Adolescens III TZBI, ipsum IZBI velle, probare, annuere.

2. Unum 'ICD unire, convenire, coire, con-

gruere.

3. Oculus py OIN, Symbolum ideographicum nutus, assensus, et Lexeographicum responsi,

quia ענה one est respondere.

4. Gladius רצה RTZC transfodere, perforare, RTZE velle, consentire. Gladius הבר CBR est adsociare, coniungi, consentire.

Iu respondet literae, I, quae est in Vocibus

datis, vel esse potest.

XVII. Kue.

1. Homo. 2. Cadaver. 3. Mons.

Pertinax, imperiosus, superbus.

1. Homo אנש ANSC; violentus, oppressor או ANSC Homo בור GBR fortis, vehemens, elatus.

2. Cadaver הוה GVE, elatio, superbia ipsum

GAE. type of the state of the

3. Mons, collis גבר GBE, elatio, superbia ip-

sum אבר GBE.

Kue respondet 3 G Vocum adlatarum, quia in contractione Alphabeti Semitici a Samanaeis Politicis facta eiecta fuit etiam Litera G.

XVIII. 556. Py.

1. Homo. 2. Unum. 5. Os oris. 4. Arvum. Premere, vexare, cohibere, angere.

1. Homo אנש ANSC, vexare, premere, affligere אונה ANSC. Homo senex שבר SCB, שבר SCBB subjecter, tunderc. Puer adolescens קדן СВРН, contumelia afficere, violare.

2. Unum Tr ICD unire, coadunare, adeoque premere, compellere: Quin Tr CDE temura homiophona est impellere, opponere, evertere. Tum CBR unire, congregare, coniungere; adeoque comprimere, et una adigere: Et homiophonon RBB est angere, vexare.

5. Os oris TIV TZVC clamare, vociferare, TZVQ angere, vexare, premere. Clamare vociferare NVD QOA, DIV OVQ premere, angustiare, affligere. Loqui proloqui TCBR tribulare, affli-

gere כרב KRB.

4. Arvum ager שרד scde, שרד scdd vexare, premere. Arvum ברב KRB, pugnare, oppugnare, opprimere, affligere ipsum ברב KRB.

Py respondet 3 B, Vocum datarum, quia B

Samanaei Politici in P contraxerunt.

XIX. 作用 Hien.

1. Homo. 2. Porta. 3. Caro. Fortis, superbus, ferus, terribilis.

1. Homo אביר ABIR, כביר אניר GBR, fortis, violentus, terribilis. Homo אנש ANSC, violentus, oppressor אנש ANS.

3. Porta שער scon; timendus, terribilis, atrox

etiam Tyw scor.

4. Caro NYON AMTZA; fortis, robustus, violentus YON AMTZ.

Hien, hie respondet & A, vel y o Vocum datarum.

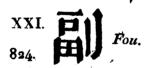
1. Os oris. 2. Gladii duo. Distinguere, separare, dividere.

1. Os oris MOD BTHA pronuntiare, proloqui, et secare dividere partiri. Os Tow SOPHR declarare exponere, temura was PHRSC distinguere, dividere.

2. Gladius primus PID PHTIC, aperire, discernere; amputare abscindere PD PHTZL, et discer-

nere, secernere, distinguere.

ין 3. Gladius secundus פלל PHLL, שום PHRSC; PHRS dividere, אם פרס PHLG partiri: Et Ideo-graphice, quia Gladio res partimur et dividimus. Pie respondet 3 B, vel 7 PH Vocum datarum.

1. Unum. 2. Os. 3. Arvum. 4. Gladius.

Se adsociare, adiuvare, auxiliari.

1. Unum, unire 727 OBR sociare, adsociare se, coniungi, adhaerere.

2. Os Oris אבר CBR loqui, proloqui: et sese

adsociare, convenire.

3. Arvum כרב KRB, temura homiophona חבר CBR sese adinngere, copulare.

4. Gladius TIT CRB, TIT CBR coniungene se,

adhaerere.

Fou respondet 3 B, Vocum datarum.

1. Caput. 2. Os. 3. Parvum. 4. Potentia.

Fortis, robustus, violentus.

1. Caput , initium חלה CLE , כוב GIL fortis , robustus. Caput ארך RASC, שרך scrr potesta-

tem, potentiam exercens.

2. Os oris הבר CBR nuntiare, disserere homiophonon בביך KBIR, כביר GBR fortis, potens,, praevalidus. Os oris קול QVL vox , clamor , כוו fortis, robustus.

3. Parvus אין דער Tzor, et violentus, vehemens; et homiophonon TY TZVR cogens, angens, vexans, violentus. Parvus, puer קרה CRPH, et contumelià afficere, violare.

4. Potentia , potens דיל CIL, גבר KBIR, גבר, GBR.

King respondet T C, J K, J G, Vocum datarum.

1. Unum. 2. Involvere.

Haurire aquam, aquam extrahere.

1. Unum unire TIM ACD, homiophonon

KD Cado, haustro, quo aqua hauritur.
2. Involvere est OTHLL, TTO DLE extrahere guam, נלגל DLV haustrum. Involvere גלגל GLGL, GL גלה GLE aquae fons, scaturigo.

Tcho, Cio respondet 7 c, 3 k, 1 G Vocum

datarum.

XXIV. 65 Ho.

2. Involvere. 2. Homo. 3. Unum. 4. Os oris.

Circuitus, circulus, circumire.

ין, Involvere ללו, GLL, et Circulus בלול CLGL, vel און OGL. Involvere gyrare און CGG, Circulus תון CVG.

2. Homo senex SCAB; circumire circum-

gyrare 555 SBB.

ambivit, circumivit.

Ho respondet 1 v, vel 1 I Vocum datarum.

XXV. 7 Tao.

1 Gladius. 2. Os oris. Concupiscere, desiderare.

1. Gladius אור דער, velle desiderare יצר ITZR. Gladius, culter הרכוי CDMI, concupiscere, optare ממחם מאם מאם מאם מאם מאם מאם ביי

2. Os oris מוך כאם cmd laudare, celebrare, et ipsum במוך cmd desiderare concupiscere. Os oris מנה כגב cke, colloqui fabulari, et ipsum חבה כגב exoptare cuperc.

Tao respondet 7 D Vocum datarum, quia Si-

nenses contraverunt D in T.

XXVI.

1. Uncinus. 2. Os.-Eminens, altus.
1. Uncinus, res torta intorta GDL, et res eminens, alta. Uncinus MIT cvc, 11 GG tectum,

res alta, eminens.

2. Os oris נרל GDL arguere redarguere; גרל GDL res alta, eminens. Os חכה cke colloqui fabulari, 33 GG tectum, res celsa et sublimis.

Tay respondet 7 D Vocis datae.

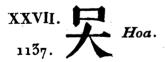
Idem Syngramma, scilicet Uncinus et Os, significant lactari, gaudere, et pronuntiatur y. Nam:

1. Uncinus est 77 CD, quod sit acutus, et unist יהוד וכם, homiophonon הדה coe laetari, gaudere. Uncinus רושק cscq; amare, desiderare, gaudere ipsum cscq.

2. Os oris y CDO fallere decipere, quod Ore fit , הרה coe gaudere laetari ; הרה BDC ridere , quod Ore fit, et lactari gaudere. Tum homiopho-

non 172 BDG est etiam laétari, gaudere.

Y respondet 1, quae litera vel est, vel esse potest in datis Vocibus.

1. Os oris. 2. Canis.

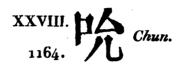
Tumultus, strepitus, voces confusae.

1. Os oris שוני scvo strepitus, voces confusae, clamores: המה באם בשוני EME vociferare, fremere, strepitus edere, Ideographice.

(166)

2. Canis כלב KLB, temura homiophona חבל CBL strepitus, tumultus, turba. Fremitus Canum ומה EME, בוה ווצה , quae omnem etiam strepitum, et rumorem, et tumultum significant.

Hoa respondet yo, vel TE Vocum datarum.

1. Os oris, 2. Uncinus. 3. Res distorta. Lingere, lambere.

ו. Os oris לעק, ועס, לרוך LVO, לרוך LOQ lingere, lambere, quod Ore fit.

2. Uncinus לון LVE, homiophonon בים Lvo, est copulare adnectere, quod Uncini est: LCQ homiophonon LCK, est arripere, apprehendere, quod Uncinus facit.

2. Curvus distortus est עקל QLO, עקל QLO temurae לעק Loo lingere, lambere.
Chun respondet ק c, et p Q Vocum datarum.

1. Bos. 2. Os.-Monere, indicare, significare.
1. Bos אָלָן Bor, ipsum בקר Bor monere significare. Bos אָלף ALPH, ipsum docere, praecipere.
2. Os oris ipsum בקר Bor, ipsum אָלף ALPH, monere, significare, quae plerumque ore fiunt.

Kao respondet אָל datae Vocis.

1. Os oris. 2. Os iterum. 3. Uncinus. Ridere, risum edere.

1. Os primum ipsum ridere TTZ TZQC.

2. Os secundum iterum ridere scco.
3. Uncinus Marco, Andrew homiophonon est etiam ridere.

Hay respondet f c Vocum datarum, quia litera 7 pronuntiatur ut H a plucimis Semitis.

XXXI. PA Tohang.

1. Os oris. 2. Loqui. 3. Oculus. 1. Canere, cantare: 2. Dux ductor.

1. Os oris ipsum canere שור SCYR, ONE, שר BVD: שר scr Dux ductor, ישר EADI Dux-

iterum, ductor.

a. Loqui, colloqui כלם KLM, et canere cantare; temura מלך אנה est Rex, Dux. חוב ONB recitare, alloqui, et cantare num scac landare, hymnos recitare et canere.

3. Oculus py DIN, THY ONE CABETE. Cernere intueri שור sove, ipsum שור sove canere; שור SCR Princeps Dux. Observare inspicere 701 NTHR homiophonon Dux, Princeps.

Tchang, Ciam, Ziam, respondet of ZM, DX zvM sonare, resonare, strepere, et parti vocis 7-Di ZM-R canere cantare.

1. Porta. 2. Os.-Aestimare, examinare.

1. Porta שער scor, ipsum שער scor aestimare, examinare, inquirere.

2. Os שור scur canere homiophonon שור scor

aestimare taxare.

Ouen respondet y o Vocis datae, vel סאר one observare, perpendere, augurari, vel און EVN velle, conari, contendere.

XXXIII. **р Б** *Kouei.*

1. Os oris. 2. Arvum. 3. Oculus.

Suspirare, gemere, ingemere.

1. Os oris ipsum אנק ANC, אנה ANQ suspirare,

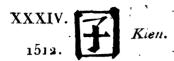
gemere, quae Ore fiunt.

2. Arvum ager CIL, dolere, angi CVL; אניא AGIA , ונכ , ווכא arvum, ager, sulci, הנה EGB gemere, ingemere: שרה scde Arvum, ager, שרד SCDD vexare, angere, unde gemitus et lacrimae.

5. Oculus אין סוא symbolum Ideographicum lacrimarum. Tum ענה סוח est homiophonon ענה one afflictioni, oppressioni, et XX ANN moerori,

Kouei respondet n c, p Q, 1 G Vocum da-

tarum.

1. Quadrangulum. 2. Filius. Filius, natus, infans.

1. Quadrangulum רבע RBO, בר BR filius, natus, און RBIA puer adolescens.

2. Filius ipsum 73 BR, 3 BN.

1631. Ko.

1. Terra. 2. Cadaver. 3. Plantae.

Fovea, antrum, caverna.

1. Terra Symbolum determinans, quia foveae, antra subterranea sunt; tum van cresc arvum, terra arata est etiam fodere, effodere, excavare; atqui effossione vel fiunt, vel fieri putamus antra et cavernas. Tum Terra, arvum, ager est etiam

שרה scde excavare, excindere, rumpere.

2. Cadaver, quia Cadavera frequentissime in Caveis et Cryptis conduntur. Tum Cadaver est III GVE, et NI GIA est vallis, terra profunda, cava. Cadaver est III PHGR, et III PHGR est aperire, disrumpere, adeoque res aperta, disrupta, quae cavea est et antrum: quin Temura homiophona III CPHR est ipsa fovea antrum, caverna.

3. Plantae, rami, spinae שוך scvk, fovea an-

trum me scvc-

Ko respondet n c, 1 c, 7 k Vocum datarum.

XXXVI **XF** Iuen.

1. Mulier. 2. Os oris. 3. Oculus.

Pulcher, venustus, gratiosus.

NOM pulcher yenustus.

3. Oculus my oin, et my m-oin fascinare incantare oculis, et my nom est pulcher decorus, et oculis pulcritudo indicatur, et in oculis magna venustas.

Iuen, Iue respondet y o Vocum datarum.

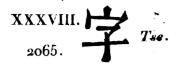
1. Mulier. 2. Equa. - Mater, genitrix.

1. Mulier, Mater ipsa DN AM.

2. Equa רוכן, parere, quod matrum est, cvl. Equa מון RMK temura homiophona המן RCM uteri, quo matres fiunt.

Mou respondet temurae Vocis Semiticae

Am, et Voci receptae mou.

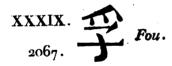

1. Tectum. 2. Filius. -- Amare, lactare.

2. Filius אוס אוס, lactare, lac praebere ipsum אוס, NIQ. Filius infans, qui lactatur אוס, RTZO, RTZE est bene velle, diligere, amare. Filius nutritus, alumnus אמן AMVN, et nutricius altor

NWVA MICH

Tse respondet Voci receptae tse amare, coopε-rirc, nutrire, filius: vel Υ τz Vocum datarum.

1. Unguis. 2. Filius. -- Convenire, congregari

Fou respondet 5 PH Vocum datarum.

1. Tectum. 2. Duo. 3. Loqui. Declarare, manifestare, publicare.

2. Duo שנים SCNIM, שנים SCNI, סנה scne, סנה scne, שנים scne, tradere, explanare, docere; unde Sunna Arabum, Misna, et Tannim pro Sannim Rabbinorum.

3. Dicere est ipsum אשר scvc, et שנה scne. Suen respondet ipsi שנה scne, מנה, sne Semitarum.

XLI. Chi.

- 1. Tectum. 2. Unum. 3. Uncinus. 4. Terra.
- 1. Domus, aedes. 2. Uxor, coniux.
- 1. Domus, aedes.
- ונה Symbolum Ideographicum Domus, quia Tecto fit Domus, et absque Tecto nulla Domus est.
 - 2. Unum ארור cDo cubile, conclave.
- 4. Terra arata Transc symbolum loci, sedis: tum ipsum Transc, lignum, ex quo Domus apud Sinas etiam modo plerumque extruuntur.

Chi_respondet nc, J K, p Q Vocum datarum.

2. Uxor, coniux.

1. Tectum קשם крнрн tegere obtegere, ipsum velum Uxorum et Nuptarum dicitur לפה крне, נפה KIPHE. Habitaculum, Tectum שרה scre, ipsum ארה scre Domina, Hera, Coniux.

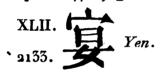
2. Unum אחר ACD, Ideographice coniugem,

coniunctam, copulatam significat.

3. Uncinus, catena שירה scire, Ideographice ob vinculum Nuptiale: Lexeographice, quia שרה scre est Domina, coniux.

4. Terra ארצ ARTZ, vel ררש crsc: At ארס ARS est desponsatio, you one thalamus nuptialis, et שרה אראכ uterus. Terra שרה scde, שר scd mammae propriae uxorum et matrum.

Chi respondet n c, n K Vocum datarum.

1. Tectum. 2. Loqui. 3. Mulier.

1. Quies, otium. 2. Laetitia, hilaritas, gaudium. 3. Potare, convivari.

1. Quies, otium, tranquillitas.

1. Tectum Symbolum Ideographicum quietis et tranquillitatis, quia sub Tecto quiescimus. Tectum, Domus III NVB, III NVC quiescere,

requiescere.

2. Loqui alloqui חנה cne oratio postulatio, KNB nuncupare, cognominare הנה CNE sedere. residere, quiescere, ny nvc quiescere, cessare. Loqui proloqui mw seve, et ipsum we seve sedere, desidere, deprimere se humi.

3. Mulier; proprium gremium proprium Mulierum, CNE sedere, quiescere, demittere se ad quiescendum; שילה scile secundina Mulierum parientium, שלה scle quies, tranquillitas. Mulier אשת ASCT, אש SCT ponere, collocare, atqui posita, et collocata quiescunt.

Yen respondet Voci receptae; vel est loco Hien, otiosus, quiescens, nempe temura remissior m NVC quiescere, vel quasi perfecta m nve habitare,

manere, quae quies est.

2. Laetitia, hilaritas, gaudium.
1. Tectum TZLL tegere contegere, TZEL laetari gaudere. Tectum ווה GGE, האם GAB exsultare, exsilire. Tectum, cubiculum coo, חדה CDE laetari, exhilarari.

2. Loqui רבה DBE, משם ברח BDC laetari, gaudere Loqui פצה, PHTZE, פצה PHTZC laetari. Loqui barbare, לעו Loz, irridendo בדע LTZTZ; laetari

gaudere צהל TZEL.

3. Mulier חללה CLLE, חול cvl pariens, האל cll pulsare organa musica, tripudiare, נול exsultare laetari; און וכו sperare, gaudere.

Yen fortasse loco Hien respondet Voci rece-

ptae, quia Hien est ridere.

3. Potare, compotare.

1. Tectum שקה scok , שקר scor potare , compotare.

2. Loqui me scvc, potare compotare and

SCQE.

3. Mulier אשת ASCT, שתה SCTE potare, compotare: שרה ARS Sponsa, שרה scre Hera, שרה scre convivium, compotatio.

Yen respondet Voci receptae, convivio, com-

potationi, saturitati, satietati.

XLIII. Ning.

1. Tectum. 2. Cor. 3. Pelvis Quies, requies, tranquillitas.

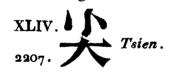
1. Tectum Ideographice, quod sub Tecto quiescimus. Tum Habitaculum, Tectum אור און אינון אינון

2. Cor est EL, BEL est quiescere,

cessare.

3. Pelvis TZLC pax, conciliatio, tranquillitas.

Ning respondet Voci Semiticae (71) NVC, Sinica pronunciatione Ning.

1. Parvus. 2. Magnus. Subtilis, acutus, Turris.

- 1. Parvus NY TZOR, res subtilis minuta; Homiophonon NY TZVR Turris. Tum NY TZNM res parvae, tenues, subtiles; et colles, monticuli, tumuli, qui relate dici possunt magni, et quasi Turres.
- 2. Magnus celsus 77 GDL, fila subtilia, tenuia 77 GDL, et Turris etiam 77 GDL.

 Tsien respondet y TZ Vocum datarum.

1. Mons. 2. Tectum. 3. Duo. 4. Parvus. Altus, eminens, extollere, elevare.

1. Mons collis נבל GBE et גבר GBL; res celsa elevata etiam נבל GBE, et נבל GBL tropice. Mons THVR, אור מור TrvR Arx, petra celsa, mons elevatus. Colles, tumuli, petrae celsae elevatae ZIY TZNM.

2. Tectum Ideographice, quia pars Domus sublimior. Tectum נוה GGE, מוה GAE elevare, attollere, נוה GVE sublimitas, eminentia. Tegere צלל TZLL, און דער בפל TZLL, דבר TLL elevare, adtollere.
3. Duo בפל GBL mons,

res elevata, sublimis. Duo שנים SCNIM, או TZNM

colles, petrae celsae, sublimes.

4. Parvus צער TZOR . homiophonon אין TZVR mons, petra, scopuli eminentes celsi. Turris. arx praecelsa.

Tsong respondet y Tz Vocum datarum.

1. Mons. 2. Arvum. 3. Cor. - Filius, natus.

1. Mons הרה ERE gravida, graviditas, ex qua Filii. Mons, collis נבה GBE, homiophonon מום הולב cib sinus, gremii, quo Filii nutriuntur, et amoris הוכל CBB, quo filios prosequentur genitores. Mons, petrae praecelsae TIS TZVR, imago simulacrum parentum; אור zro semen, filius, אור TZOR parvulus, infans. Res celsa, elevata by OL,

mons מיאיל M-AIL, infans filius עול ovl.

2. Arvum, terra ברש CRSC, כרש KRSC uterus, quo filii gestantur. Arvum שרך SCDE, שרך SCD Mamma, qua filii nutriuntur. Terra ארצ ARTZ; temura homiophona ברע צו צרים sco semen, filius.

BN filius, natus.

Tsay respondet & Tz Vocum datarum, & ITZA voci Semiticae, quae significat filium, et Voci receptae Tse Filio.

1: Unum. 2. Cogere, coniungere. 3. Plumae. Figura, imago, species, simulacrum.

1. Unum, unire, colligere summa numerus collectus נמל GML; forma, species ipsum נמל GML.

2. Cogere coniungere TIX TZVR, imago, forma ipsum TIX TZVR; TZLL coniungere adiungere, TZLM imago simulacrum.

3. Pluma ala וצים אדבו , אדבו אדבו א אדבו , qui

volant; DY TZNM imago, simulacrum.

Hing respondet voci Semiticae היה EIE speciei, formae, et Voci receptae Sinensi.

1. Gladius. 2. Cor. -- Patientia, sufferentia.

1. Gladius secare, abscindere MVL, vel

MEL; Patientia tolerantia ipsum מהל MBL; et temura homiophona מהל CML HML est susten-

tare, ferre, sufferre.

2. Cor symbolum Ideographicum, quia Cor omnium affectuum sedes. Tum בהל BEL homiophonon 35 LB Cordis est cessare, desistere, pavidum esse et trepidum, quae plerumque in patientia et sufferentia sunt.

Gin, Gim, Cim, Zim respondet Semitico Di zm, quae Vox patientiam et sufferentiam notat.

1. Cor. 2. Opificium -- Animi angustiae, moe-

1. Cor 53 BL, sedes affectuum, et moeroris,

BEL est pavidus, anxius, turbatus fuit.

2. Opificium און TZVR, TZVR, assimilare, essignare, et JIY TZVR est angere, cruciare; YXY тимо operari assimilari, тим imago, effigies, אנים sne spina , צנים TZNIM spinae aculei, et Tropice animi cruciatus.

Kong respondet MM ANC, et ANQ Semitarum, quae sunt angor, gemitus, angustiae animi. Et אנך ANK est perpendiculum Fabri, Opificis.

L. H Pa.

1. Cor. 2. Albus -- Timere, payere.
1. Cor sedes payoris et timoris, BEL homiophonon 53 BI. Cordis est timere pavere.

(179)

2. Albus לב LBN, Cor לב LB, pavere בהל BEL ולב N-BEL. Tum Albus candidus בהל CVR, et TIT CRD, etymum verum Latini Cordis, est trepidare, trepidum esse.

Pa respondet 3 B Vocum datarum.

1. Cor. 2. Uncinus 3. Bos. Expetere, exoptare, desiderare.

1. Cor sedes desiderii et cupiditatis. Cor, sinus, pars interior רוב (נום, CBB amare, desiderare.

2. Uncinus חשק cscq , ipsum est amare, desi-

derare, concupiscere.

3. Bos בקר Bor, velle, desiderare ipsum בקר BOR; Bos WILL SCUR, TIR homiophona Trza desiderare, concupiscere. Mugitus Bovis GOE est desiderabile, exoptatum.

Meou respondet temurae Vocis Semiticae עינה OIM, quae est ipsum cupere, desiderare, ardenter

velle.

LII. Z. Ly.

1. Planta Cerealis. 2. Gladius. 3. Cor.

2. Gladius מחרה MCRE, homiophonon מכרח MKRC est odium odisse. Gladius acutus 70 BCN; SNE, WW SCNA odium odisse.

3. Cor 3. LB, sedes odii, Sema Ideographicum: Tum Cor 3. BL, BOL fastidire, reiicere.

Ly respondet 1. Vocum datarum.

1. Cor. 2. Tectum. 3. Duo. 4. Parvus. Cogitare, considerare, meditari.

1. Cor pars corporis interior, media שור. BINE considerare, meditari, intelligere. Tum vis qua cogitamus, et meditamur, pluribus Gentibus dicta etiam Cor.

2. Tectum SCVK, quia SCKK est tegere obtegere, MW SCVC meditari, considerare. Tectum ADD KSE DDD KSS, ADD KSE numerare, supputare: Adeoque cogitare, et meditari, quia omnis cogitatio species quaedam est calculi et supputationis. Tectum ADD GGE, ADD EGE meditari, considerare, imaginari.

3. Duo, et etiam inter duo, medium, medietas אום בין BINE intelligere considerare.

4. Parvus Ty Tzor, Ty itzr est cogitare,

imaginari, considerare.

Tsong Tsom respondet voci Semiticae ZMM cogitare, considerare.

1. Cor. 2. Caput. 5. Os. 4. Filius. Fidelis, sincerus, veridicus.

1. Cor 1 , Ideographice, quia scdes o-

mnium humanorum affectuum, adeoque fidelitatis, sinceritatis, veracitatis. Quin etiam Lexeographice. Partes enim interiores humani corporis, inter quas est Cor, dicuntur Semitis MAN; temura homiophona MAN est sincerus, fidelis, veridicus.

2. Caput אררא RASC, שררא scrra est veritas,

veracitas.

4. Filius, nutritus אמן AMN, ipsum אמן AMN veridicus sincerus. Filius infans אונים, און NIQ, אונים אווע אונים

rectus, certus, verus.

Tchun respondet Voci Semiticae NVN.

LV. Ko.

1. Cor. 2. Arvum. 3. Arbor.

Fortis, audax, impavidus.

1. Cor לב LB, animus, audentia animi. Cor לבר KBD viscera, quia unum ex visceribus, נבר KBR, כביר KBIR validus, superbus, vehemens.

2. Arvum כרב האם ארד א נכוך KBIR fortis, audax. Arvum שרה SCDE, שרה scdd violentus, fortis. Arvum ארן CRSC, asper, durus, violentus etiam הרש CRSC.

3. Arbor, lignum yy otz, fortis, robustus etiam yy otz. Arbor, ramus, lignum yr crsc,

et ferox, asper, durus.

Ko respondet n c, vel x Vocum datarum.

LVI. Leang.

1. Cor. 2. Caput. 3. Os oris. 4. Parvus.

Tristis, afflictus, moerens.

1. Cor 17 LB; Sema Ideographicum, et Lexeographicum, quia 773 BEL temura homiophona 17 LB cordis, est turbatus, pavidus, trepidus, adeoque moerens, et tristis.

2. Caput ארץ RASC, רשא RSCA est queri, conqueri, lamentari. Caput initium כולר, CLE; cvl, דולל CLL dolere, moerere, esse in tri-

stitia et aegritudinc.

3. Os oris אנק, ANC, אנק ANQ gemere, ingemere, moereri. Os dicera loqui אמר AMR, מר MR, אמר MR, אמר MR tristitia, moeror. Os, colloqui MLA, שמר OML aegritudine molestia angi.

4. Parvus זער דבסת, ipsum זער דבסת contumelia, ignominia, adeoque moerore, et tristitia afficere: Homiophonon זער דבעת est angere, affligere, dolore afficere.

Leang respondet 5 L, et 7 R Vocum datarum.

LVII. ** Siang.

1. Arbor. 2. Oculus. 3. Cor. Cogitare, considerare, meditari.

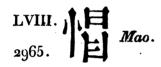
1. Arbor, Lignum ררש CRSC, ipsum מרט CRSC cogitare, excogitare, considerare. Lignum, trabs השבה CSCBE, השבה CSCB cogitare, excogitare, considerare.

2. Oculus שור scyr videre, cernere considerare; homiophonon שער scor aestimare, perpendere. Videre, intueri כצב, et considerare providere. Videre cernere אור נכאר

derare, deliberare, cogitare.

3. Cor symbolum omnis sollertiae animi humani, adeoque etiam intelligentiae et cogitationis, ut paulo supra animadvertimus. Tum Cor, medium, medietas אות בינה, homiophonon est בינה sollertiae, intelligentiae, cogitationis.

Siang respondet w sc Vocum datarum.

1. Cor. 2. Sol. 3. Oculus.

Concupiscere, exoptare, desiderare.

2. Sol ארך crs, שרך scrc desiderio exardescere. Sol המה כמה cme, איז כעות ardere, מאר עמה אונה vehe-

menter exoptare, desiderare.

3. Oculus; Ideographice, quia per Oculos potissimum excitantur et nutriuntur desideria. Oculus, lustrare, visitare PHQD, ipsum PHQD cupere, desiderare. Oculus PY OIN, homiophonon PHQIN, qui vult, qui desiderat, cupit. Tum Oculus PY OIN haberi etiam potest ut homiophonon PY OIM appetere desiderare.

Mao respondet n M Vocum datarum, et temu-

rae vocis Semiticae y OIM.

Nao , Keou-nao.

1. Manus. 2. Uncinus. 3. Involvere.

Uncinus, Harpago.

1. Manus 15 KPH, curvus, incurvus, aduncus, ut Harpago, קאָט крнрн.

2. Involvere ipsum стрым крнрн, quod cur-

vando res involvantur.

3. Uncinus etiam AD KPH, quod sit res curva incurva, vel ארח כתרא, אוה cvc.

Keou respondet > K, vel n c Vocum datarum.

Nao est vox recepta.

LX. 3264. H Kue.

1. Manus. 2. Sol: Fodere, terram exercere.

1. Manus: Ideographice, quia terra

et ligone effoditur.

2. Sol est ארם כראס CRS, בארם CRSC est terram exercere fodere; ligo, sarculum orsc.

Kue respondet n c datae Vocis.

LXI. 3279. Tchy.

1. Manus. 2. Uncinus. 3. Os oris.

Percutere, pulsare, verberare.

1. Manus: Ideographice, quia plerumque manu percutimus et verberamus. Tum Manus est 7 ID, IDE est lacere, prolicere, intendere, protendere; Atqui quasi manus y ID iaciendo et movendo ודר ide verberamus.

2. Uncinus קרף CRPH, iniuriam contumeliam inferre, quod verberando facimus. Uncinus קרע

QRO, ipsum קרע, QRO verberare, pulsare.

3. Or oris ty LOM manducare, mandere, LEM percutere, הלמ ELM tundere: Lingere LQB. לקה LCK, verberare, pulsare לקה LQB. Os ipsum בקל DQM, השב שר של M-DQQ verbera, ictus. Tchi respondet Voci receptae, quae significat

impellere, proiicere, verberare, pulsare.

LXII. **17** Kouay.

1. Manus. 2. Os. 3. Vis: Decipere, fallere.

1. Manus כפן אדר, אבן KPHN; dolosus, simu-namicum est רמה RME, et רמה RMIE est fallacia, dolus, deceptio.

2. Os oris est, שקר scor, mentiri fallere. De-glutire vorare ברע BLO, ipsum בלע BLO, ct בלע LOB, fallere decipere. Loqui proloqui בלא

MLA, מלהי MLEI deceptor, impostor.
3. Potentia robur כונ, et secundum plures dolus et deceptio. Potens validus בביר KBIR, CRB deceptor impostor.

Koudy respondet 5 K, 7 Q, 7 C, et etiam y, quasi Gh pluribus, Vocum datarum.

1. Manus. 2. Homo. 3. Unus. 4. Os oris.

1. Colligere, adunare. 2. Pharetra.

1. Colligere, adunare.

1. Manus Signum Ideographicum, quia plerumque manu colligimus. Tum Manus 73 KPH, ct כן KPH est volvere, involvere, adeoque adunare, et colligere. Tum Manus זי וD, איך AID; homiophonon 'ICD, sive IHD in unum cogere adunare.

2. Homo, filius unigenitus ירור , ווכוד וויד וויד אכם, ירור in unum cogere, adunare, sociare. Homo adolescens עלם OLM , אלם ALM colligare,

adunare.

3. Unum, unire וור וכם adunare congregare; homiophona אור AGD, אור AGR congregare adunare.

4. Os oris decipere mentiri דרע coo, ותרע ico consociare adunare. Loqui proloqui דבר cer, ipsuan חבר cbr coniungere, consociare, adeoque colligere.

Chy respondet n c, vel 1 G Vocum datarum.

2. Pharetra, theca sagittarum.

1. Manus ידן, וDe iacere proiicere, quia iacula Pharetrá conduntur.

2. Homo infans of THLI, Pharetra TLI, et מלאי THIAI frusta pellis, quibus plerumque Pharetrae & THLL conteguntur.

3. Unum אדור ACD, quia Pharetra conduntur res acutae, acie praeditae T CD; spicula T CD

acuta.

4. Os oris, labium שפה scphe temura ho-

miophona אישר ASCPH pharetrae. Tum הלה TLB est orare, recitare, דבו Pharetra.

Chy respondet Voci receptae, qua significatur spiculum, telum, arcum remittere, detendere, dirigere, vibrare ad scopum, etc.

LXIV. Tchong.

1. Manus. 2. Caput. 3. Uncinus. 4. Tortus distortus.

Saltare, choros agere, festum celebrare.

1. Manus ין וד, וד, IDB jactare, jacere, quia corpus in choreis et tripudiis iactatur et agitatur. Tum yon homiophonon y ID Manui est festum festivitas, quibus plerumque saltationes apud Veteres agebantur. Manus איך AID, דור BVD laudes celebrare, laudare, psallere.

2. Caput TASC, THE SCVR canere, psallere, saltare, tripudiare. Dum, ductor הארד EADI, odi festum, solemnitas, בור EVD laudare, celebrare. Principium caput הלה CLE, כבור

tripudiare, saltare.

3. Uncinus IIII cvc, homiophonon III cvc sessum, solemnitas, chorus, tripudium. Uncinus א בוף , אוא כנף knph , ipsum כנף Knph congregatio, tripudium.

4. Tortus , distortus ענל ogl, דול GVL saltare,

tripudiare.

Tchong Ciong respondet tum | c, vel | G vocum datarum, tum toti voci Semiticae 37 cg.

1. Manus. 2. Tectum. 3. Mulier. Cohibere, detinere, comprimere.

3 Mulier gravida המל CML, ipsum המל CML est detinere cohibere. Mulier nupta Sponsa ארם

ARS, NOR ASR detinere, comprimere.

Ngan Ngam respondet Voci Semiticae אוא מנין MNO, quasi MNG, et temurice NGAM.

LXVI. ### Men. 3400.

1. Manus 2. Porta -- Palpare, contrectare.

2. Porta שער scor, ipsum שער scor est pal-

pare, adtrectare, aestimare.

Men respondet מוח ואו ימין ואוו manui, et אוש MNE aestimare.

Lio.

1. Manus. 2. Caput. 3. Os oris. 4. Parvus. Rapere, abripere, auferre.

1. Manus: Ideographice, quia manibus rapimus, et corripimus. Tum Palmus est חסת TPHC, ra-

pere abripere התה стрн.

2. Caput אין RASC, רשא RSCA expoliare depauperare; tum סער son vel שער scon abripere, diripere.

3. Os oris lingere lambere לקח LCK; לקח

Loc rapere abripere.

4. Parvus, minutus, Infans, lactens מיק NIQ, אכר וקח NQC rapere auferre; Parvulus puer ארך CRPH, ipsum קרף скрн, rapere abripere; Pullus avium GZL, ipsum נול GZL abripere, rapere.

Lio respondet 7 R, vel L Vocum datarum.

1. Manus. 2. Caput. 3. Uncinus. 4. Arbor.

Numerare, computare, calculare.
1. Manus, Ideographice, qui manu saepe numeramus, et computamus. Tum dextra Manus ואו ונמין IMIN est homiophonon מנה MNE sup- putare numerare.

2. Caput, etiam Ideographice, quia cogitatione et sollertia mentis numeramus: Tum Dun cscb et DD zmm sunt cogitare, excogitare, et supputare, calculare.

3. Uncinus, res curva, arcus אום cscb, qaod ipsum est supputare calculare. Uncinus 1773 KRO. ipsum כרע KRO ratio, discretio, calculus.

4. Arbor, lignum, tigillum and cscb, ipsum

CSCB numerare supputare.

Che respondet n c, vel n K Vocum datarum. His autem Signis probabile est indicari a Sinensibus illam suam Machinulam Arithmeticam, quam Martinus Martinius in prima Decade Historiae Sinensis descripsit et edidit, et quam pecu-liari opere perfecit, et illustravit Praeceptor olim meus in Mathematicis Disciplinis Franciscus Antonius Tortorella.

1. Manus. 2. Arvum. 3. Cor. Agitare, movere, commovere.

1. Manus Ideographice. Tum Manus 7 ID, ירה IDE iacere proiicere, et אירוו NVD, quasi ירה N-ID, agitare exagitare.

2. Arvum, terra mota agitata רורש crsc, ho-

miophonon insuper אדר כדע crtz movere agitare. Arvum שרה scde, שרה scdd agitare, exagitare. 3. Cor בלל, BL, BLL miscere permiscere agitando, BEL turbavit, perturbavit, exagitavit, et כלא BLA vexavit, commovit.

Say respondere potest Semitico SCAE tumultui, turbae, agitationi, et commotioni vehementi.

1. Manus. 2. Terra. 3. Uncinus. 4. Pelvis.

Percutere, verberare, caedere.

1. Manus: Ideographice, quia plerumque manu verberamus, vel capimus, et accipimus. Tum Digiti sunt NUT TZBOA; DI TZBTH, dare, praebere, etiam verbera.

שרד SCDD est scot , שרד scdd est

ipsum אָרן בפּרן, דפֿרן RPHQ pulsare verberare.

Pelvis אַגן AGN, אַגן NGO pulsare verberare.

Ko respondet אָרן כּ, אַ גּ, אַ G Vocum datarum.

1. Manus. 4. Tria Ora. 5. Arbor. Accipere, capere, tenere, servare.

1. Manus Ideographice, quia manu plerum-que capimus et arripimus. Palmus manus 1750

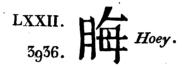
(192)

4. Os tertium Canere, cantare SCVR,

capere accipere שרש IRSC.

pere.

Tsao respondet voci receptae, et y Tz nominum Signorum. Nam YZY TZBOA sunt digiti, quibus fit Manus, TZVC clamor, TZVC pariter clamor, TZCQ risus, quae ore fiunt, et yy otz Arbor.

1. Sol. 2. Unum. 3. Mater. Caligo, tenebrae, obscuritas:

1. Sol חמה כאב , מוח כעת furvus, niger, obscurus. Sol dies און ועש סאש סאש סאש סאש וועש סאש וועש סאש ברום וועש סאש ברום באון בא האום ברום באון בא האום באון בא האום ב

2. Unum, unire, adsociare דבר cbr, דבר cbr nigredo, obscuritas, טרב orb tenebrae caligo.

5. Mater DON AMM, DN AM, DON AMT, tenebrae caligo DON AMTH, et DOY OMM, DY OM, obscuritas, tenebrae.

Hoey respondet y Huo Vocum datarum.

LXXIII. | Hao.

1. Sol. 2. Bos. 3. Os oris.

Splendor, fulgor, claritas, coruscatio.

1. Sol Ideographice, quia splendidissimus, et fulgidissimus, quia est TIN AVR lux, et facit DI IVM diem.

ס. Os oris פהה PHE, פהה PHEE; פעה PHOE, vox, clamor; יפע וPHO splendidus, lucidus, co-

ruscans.

Hao respondet Aspirationibus vocalicis Vocum datarum.

LXXIV. King.

1. Sol. 2. Caput. 3. Os. 4. Parvum. Solis fulgor, splendor, claritas Solis.

1. Sol הרם CRS, הומה CME, Signum Cyriologi-

cum, ipse Sol fons lucis et splendoris.

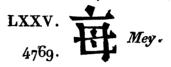
5. Os oris זעק zoo, דעה Tzvc clamare, vo-

(194)

ciferare, TIZCC splendidus, lucidus, nitidus. Pronunciare proloqui בטא BTHA, שב BTHTH fulgere, coruscare: Canere, praedicare ipsum FLL splendere, fulgere.

4. Parous צער TZOR, דהר zer lucidus, coruscans. Res tenues, minutae TT TZITZI, TT TZITZ, אין TZIE splenduit, illuxit, coruscavit.

King respondet 7 c, 7 Q Vocum datarum.

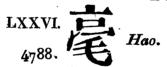

1. Caput. 2. Mater : Singuli , quilibet.

1. Caput TNT RASC, TWN ASCR quilibet, singuli.

2. Mater או או או או או או או Mei quisquis, quilibet, singuli.

Mey respondet ipsi Semitico אבו MEI.

1. Caput. 2. Os. 3. Tegere. 4. Pili. Pili, crines, villi longi, prolixi.

1. Caput אין RASO, pili, villi שער scor.
2. Os oris שור scyr canere, cantare,

scor villi longi et prolixi.

3. Tegere obtegere ארל דצוב; inumbrare um-bram reddere צאל TZAL, quod faciunt villi longi et profundi.

4. Pili ipsi שער scor.

Hao respondet y o huao Vocis datae.

1. Aqua. 2. Filius: -- Natare, supernatare.

1. Aqua Ideographice, quia in aquis natamus,

אונו TZVPH, שוט SCVTH, שומ SCCE natare.

2. Filius, puer, parvulus קט тнрн, homiophonon צבע Tzvph. Adolescens צבע Tzbi, צבע TZBO mergere aquis, aquis immergi, quod natantes faciunt.

Tsieou respondet y Tz Vocum datarum.

LXXVIII. 77.

1. Aqua. 2. Lapis: Guttae, stillae, stillare.

1. Aqua Ideographice אגל AGL, סברה DLPH ipsa

AGL: Lapis petra כיף KIPH , פכה PHKE stillare, fluere.

Ty respondet 7 p, et v TH Vocum datarum.

1. Aqua. 2. Arvum : Exundatio, inundatio.

1. Aqua, ipsa inundatio אשר ASCD, שפע scpho.

2. Arvum שרה scde, אשר Ascd inundavit, exundavit.

Tien respondet 7 D Vocum datarum.

1. Aqua. 2. Uncinus. 3. Os oris. Curare, sanare, mederi, regere.

1. Aqua מים אוא כוים EMM curare procurare, sollicitum esse, cogitare. Fluvius rivus מיכל אונג, (5) IKI,; curare, procurare, defendere a malo ipsum יכל וKL. Fluxus effluxus aquarum פכה PHKE; curare, mederi כפה крне.

2. Uncinus בפה אראו לפה kphph, השם kphe carare providere, attendere; DDN CPHTH sollicitare, urgere

opus, curare, perficere.

3. Os oris שוני scvo clamare inclamare, אסה ASE mederi curare, yur isco servare, liberare, sanare: הוא ודבור , הוא עדבור narrare, referre, proloqui, et curare, studere, attendere.

Tchi respondet 3 K, 17 C, 3 TZ Vocum da-

tarum.

LXXXI. Tsucen.

1. Oculus. 2. Aqua Fons, scaturigo aquae.

1. Oculus py OIN, fons scaturigo etiam py OIN.
2. Aqua, fons, scaturigo py OIN.

Tsuen respondet Voci Semiticae צא ודצא erumpere, scaturire, fons; et Voci receptae.

L. Aqua. 2. Tectum. 3. Mulier. Fons Aquae calidae, thermalis.

1. Aqua Ideographice , עין OIN , איז ITZA fons; et hy itzt est urere comburere, adeoque cale-

facere.

2. Tectum tabernaeulum yo ovn homiophonon סוא fontis. Tectum של scvk, של scoe rigare', potare; של sckk lavare, של scce natare. Tectum operculum קמר QMR, כמר KMR calefactus, qui inealuit. Tegere obtegere NIA CBA, fovere calefacere הוכה כפא CBB; הוכה CVME muri, moenia, quibus protegimur, et quo nomine ipsa tecta possunt appellari; מון cmi, aquae thermales, balnea calida. Tegere obtegere צלי TZLL, אלי TZLI calefecit, calidum reddidit.

5. Mulier MUN ASCT, ignis etiam MUN ASCT, et שתה scre potare, bibere, rigare irrigare aquis.

Puella קמר OMR, המר calefacere.

Ngan, Ngam respondere puto y oin fonti, et DIT CVM calido.

1. Aqua. 2. Tectum. 3. Duo. 4. Tortus.

Lavare, purgare aquis, mundare.

1. Aqua Ideographice, quia aqua abluimus et purgamus sordes , סיבוס אומ סעומ ovm , שכך sckk. 2. Tectum Ju scvk, Judu sckscvk agitare. in aquis, lavare, החה sce lavare abluere; שחה scee natare, in aquis agitare, Tegere obtegere אבכם אBSC; lavare, purgare aquis כבש אBSC.

3. Duo, duplex annus my oami, oym ovm

lavare, abluere.

4. Tortus, curvus me seve, me seve, and

SCE, THE SCCE lavare abluere.

Houan, Houam respondet by oin scaturienti aquae, et by ovm lavare, abluere.

1. Aqua. 2. Unum. 3. Mater. -- Mare, Maria.

1. Aqua NO MIA Ideographice, et Lexeographice, quia temura homiophona 20 1M est mare.

2. Unum unire, et congregare coadunare TIR ACD, TIP ICD, et homiophonon TIR AGD, quia Mare est magna congregatio et collectio aquarum. Tum unire adsociare TIR CBR, Mare BCR.

3. Mater DN AM, Mare D' IM.

Hay respondet i datarum Vocum, et Voci receptae.

LXXXV. H Nie.

1. Aqua. 2. Sol. 3. Terra. Terra nigra, color niger, fuscus.

1. Aqua אים אוא, מים אוא; tenebrosus niger obscurus מוני סאת. Dy om. Lacus stagnum מוני אמה אמה אמה אמה אמה Agm, niger fuscus אמה Agm, niger fuscus, אים SCDE ager, arvum, teira.

2. Sol חמה כאב , מום cvm furvus , niger. Sol CRS, שחר sccr niger, obscurus, ater, CRSC terra arata, novale.

3. Terra arata una case, ater, fuscus and SCCR. Terra exculta W SCDE, TO SVD niger

fuscus.

Nie fortasse respondet temurae in IVN caeno, luto, quod est species terrae nigrae et pinguis.

1. Aqua. 2. Caput. 3. Os. 4. Parvus.

Minutus, debilis, tenuis, parum.

1. Aqua, Ideographice, quia fluida, et in minutissimas guttas separabilis. Tum Aqua MIA, et 70 ME quid, aliquid, parum, res minutae et tenues. Ros aqua minutissima THL, DLI exhaustus, debilis, tenuis.

2. Caput RISC, TIN RVSC pauper tenuis, RSCA depauperare, tenuem et inopem reddere. Caput res alta elevata sublimis תלה TLE,

DLE res tenues, exhaustae.

3. Os oris The DLL manifestare praedicare,

DL tenuis minutus.

4. Parvus parum צער TZOR, דל zor, דל DL, דלה , Cyriosematice.

Leang respondet , T, R, Vocum datarum.

LXXXVII.

1. Aqua. 2. Dicere. 3. Oculus. Inundatio, exundatio.

1. Aqua NO MIA, ipsa inundatio, quasi mare

מל אישר SCPHO, אישר ASCD.
2. Dicere loqui אישר SCVC, rigare irrigare scoe: Labium sermo אשל scrне, уби встно orare precari, et inundare exundare. Consultare, consilia petere vel dare 710 svo, effusio aquarum inundatio אשר ASCD.

3. Oculus אין OIN fons, scaturigo, effusio aquarum. Cernere, speculari צפעפה TZPHE, אפעפה TZPHTZPHE fluxus aquae copiosus et vehemens.

Mao respondet vocibus Semiticis NO MIA aqua, et 29 IM mare.

LXXXVIII.) 5126.

1. Aqua. 2. Tectum. 3. Oculus. 4. Parvus. Fons, scaturigo aquarum.

1. Aqua fons aquarum עין OIN.

2. Tectum שלה scor rigare irrigare, שוק scvq canalis, rivus aquae.

scaturire, דען zLo haurire educere aquas.

Youen est ipsum Semiticum y oin scaturigo

aquarum, fons.

1. Ignis. 2. Gladius. -- Incendium magnum.

1. Ignis Ideographice, בער BOR, TIT CRK.
2. Gladius רורך CRB, desolatio vastatio, et aestus, calor, siccitas; adeoque symbolum opportunum incendii vastatoris.

Ho respondet nomini Ignis recepto.

1. Ignis. 2. Parvum: Torrere, torrefacere.
1. Ignis ipsum, torrere, assare TT CRK,

QLE, קלי, QLI, צלה TZLE.
2. Parvus levis tenuis קלי QLE, קלי QLI torrere assare. Depressus humilis צלי TZLL, TZLI assare.

Tchao, Ciao respondet n c, p Q, y TZ Vocum datarum.

1. Uncinus. 2. Bos.

1. Mugitus Bovis. 2. Hordeum. 3. Olla.

Mugitus Bovis.

1. Uncinus כרע אואס פרא ora clamor, vociferatio: Uncinus TITI evc, homiophonon Nyl GOA ipsi Bovis Mugitui.

2. Bos כקד BQR, Cyriosematice, imo quasi B-QRA in clamore, in Mugitu, mugiens. Hordeum.

1. Uncinus, fibula, catenula שרה scire; Hor-

deum שער scor.

2. Bos est W SCVR, Hordeum SCOR. Olla, lebes.

1. Uncinus , שירה scire, Olla סיך sir.

2. Bos שור scvr , Olla סיר sir.

Meou est vox recepta, qua aeque Mugitus, Hordeum, et Olla significatur apud Sinas.

XCII. ### Hie.

1. Bos. 4. Tria signa potentiae .-- Bos, Taurus.

1. Bos בקר BQR, שור scvr, Sema Cyriolo-gicum.

2. Potentia I. אביר. ABIR, ipse Taurus, Bos

אביר ABIR.

3. Potentia II. כביר אפות , potens, superbus, elatus: פקר Bor Bos est temura homiophona.

4. Potentia III. שרה scre Principatum potentiam habens, שרה scvr homiophonon Bos.

Hie respondet + 1 et 7 E Vocum datarum.

1. Bos. 2. Tectum. 3. Filius. Vacca, Bos faemina.

1. Bos, Sema Cyriologicum בקרה PHRE, בקרה BQRE.

2. Tectum נוה GGB, נוה GOA Mugitus Bovis et Vaccae. Tectum custodia TONTO CRAME, Vacca דירם CIRM.

3. Filius, foetus, filius tener est OVL, Vacca foeta, lactens ipsum OVL.

Ise respondet voci receptae. Tse est Vacca, Tse filius, Tse cooperire tegere.

XCIV. J. Mong.

1. Canis. 2. Filius. 3. Catinus.

Immitis, crudelis, severus.

IBM, YTTZ recte notat hominem incitantem, fodicantem, vexantem 377 CRTZ, frementem clamantem prae ira המם באמן EMM, et opprimentem, molestantem, affligentem הרהר ERER.

2. Filius מין MIN proles soboles; imago, figura Patris מה MVN; adversarius inimicus אמו מה MAN

immorigerus, asper, renuens.

3. Catinus, vas אמן MAN, obstans recusans. Catinus Pelvis קשה osce asper, durus, ferox, homiophonon posco saevus, crudelis, immitis.

Mong responder vocibus Semiticis on Em fremere, אם Man active molestia et noxa affecit.

XCV. | Meou.

1. Terra. 2. Unum. 3. Mater. Iugerum, sive Mensura centum cubitorum.

1. Terra potissimum arata, et exculta 722 scde, wy crsc, Cyriosematice.

2. Unum, summa, signum operationis Arithmeticae, symbolum numerantis et numeros colligentis יחד וכם, משב cscb.

3. Mater IN AM, TIN AME cubitus, TIND MAE

centum.

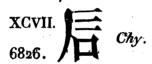
Meou respondet אמה AME cubito, et אמה MAE centum.

XCVI. Kie. 6826.

1. Filius. 2. Vas. -- Catinus, Pelvis.

1. Filius, puer, parvulus קמן QTHN, ipsum QTHN Catinus Latinorum, Felvis.

2. Vas, pelvis קמן QTHN, Cyriosematice. Kie respondet р Q Vocis datae.

1. Tectum. 2. Duo. 3. Os oris.

Lapis, Saxum, petra.

1. Tectum VIZLL, res elevata sublimis SLL , lapis סלע sLO. Tegere obtegere חפה сРНВ, vel כפה KPHE ipsum Teotum לפה T-KPHIPE Petra lapis כיף KIPH.

2. Duo et inter duo, medium medietas pin, Lapis petra אובן ABN. Duplex duplicare בפל ABNL, lapis אובר, lapis אובר אובר AL-KIPH.

3. Os , clamare , vociferare your sevo, Lapis, petra Nylw scvoa. Canere cantare JU SCVR, צרע Tzro; Lapis, petra ארד דערע Tzvr.

Chy respondet > K, FI c Vocum datarum, et

est recepta.

1. Duo. 2. Parvus.

Spiritus, animae defunctorum.

1. Duo, medium, medietas בינה, BINE intelligentia, sollertia, prudentia. Duo 'M' SCNI, SCNN acutus, sollers, ingeniosus: Temura homiophona אני SCAN quietus, pacatus, securus.

Duo duplex בפלא KPHL divisus, separatus, olim coniunctus. Duo, secundus, posterior, qui venturus est, qui redibit AR ACR, temura homiophona RVC Spiritus.

2. Parvus subtilis tenuis TYY TZOR, homiophonon Try TzvR forma, imago, simulacrum; Levis tenuis vacuus קל QL, inanis, carens corpore. Parvus TIOR, TIVR defendere, tueri, custodire, et vexare, molestare, laedere.

Haec omnia Spiritibus Veteres Gentes, et pleraeque recentiorum tribuerunt et tribuunt.

Ky respondet ⊃ K, ⊓ c, p Q Vocum datarum.

1. Duo. 2. Parvus. 3. Duo. 4. parvus.

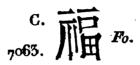
Numerare, supputare, calculare.

1. Duo שנה scni , אונה scne iterare repetere, guod calculatoris est. Duo duplex duplicare כפל KPHL, actus numerandi. Duo medium medietas כדבה ctze, ipsum הצה כדבב dividere, supputare, calculare.

2. Parous divisus imminutus הצה Crze, quod est supputare calculare. Parvus res parvae minutae, stipulae, paleae wwn cscsc, 555, Kss et משב cscb calculare, numerare, supputare.

Soen respondet Semitico Sene repetere, iterare, et ideirco idem Syngramma cernitur

SCNE duplicatum.

1. Duo. 2. Parque, sive Spiritus. 3. Unum

4. Os. 5. Arvum. -- Felicitas, beatitudo.
1. Duo ווא בינה, BIN, BINE intelligentia, sollertia, sine qua non est beatitudo. Duo בפל KPHL mutrire, alimenta dare, praebere. Duo scni. scan quietus, tranquillus, adeoque beatus.

2. Parvus Tyr TZOR, temura homiophona na RVZ est laetari, gaudere. Puer הרף CRPH; pro-

speritas, fortuna רפה RPHC.

3. Unum אחר ACD, אחר CDE est lactari, exhi-

larare, gaudere.

4. Os, Canere, שור scvr, אשר Ascr felicitas beatitudo. Appellare nuncupare כהן, אוא כנה KEIN beatus fortunatus. Os פעה PHEE, et פעה PHOE clamare, y'z Bio lacutia gaudium. Ridere BDC, et laetitia gaudere ipsum TT BDC, et BDG. Clamare et gaudere TYD PHTZC.

5. Terra אול ARTZ, דרש CRSC temurae homiophonae אשר ASCR beatitudini. Terra scde, סער sod felix, beatus, שריך scdix felix

quietus.

Fo respondet 3 B, et 7 PH vocum datarum.

INDEX ALPHABETICUS

Praecipuarum Vocum Latinarum, quae Polyschematibus Hieroglyphicis novem posteriorum Linearum Inscriptionis Rosettanac respondere putantur.

Adorare, venerari, colere. Pag. 38. 49. 61. 62. 66. 67. 95. 100. 107. 108. 121. 123. 129. etc.

Aedicula Sacra. Pag. 47. 54. 56. 59. 61. 65. 133. etc. Aegyptus, incolae Aegypti. Pag. 17. 18. 77. 79. 80. 120. 145. V. Homines.

Amatus, dilectus, charus. Pag. 10. 11. 41. 148.

Annus, Periodus annuus, in principio, vel fine anni. Pag. 111. 112. 113. 137. 145.

Appellare, nuncupare, vocare, invocare. Pag. 16. 38. 50. 60. 96. 130. etc.

Augures, Magi, Divini, augurari, divinare. Pag. 50. 51. 52. 63. 91. 92. 96. 97. 106. 108. 136. V. Chartumim, Sacerdotes.

Canere cantare, hymnos, et laudes canere. Pag. 37. 38. 63. 66. 78. 101. 102. 130. 138.

Ceremoniae, Ritus, Modi Liturgici. Pag. 6. 25. 26. 39. 53. 54. 63. 71. 122. 123. 134. 135. 142. 143. Chartumim. Pag. 3. 34. 48. 74. etc. V. Sacerdotes. Corona, Cidaris, Pschent. Pag. 40. 60. 61. 72. 90. 119.

Dies, diurnum Spatium. Pag. 87. 97. 114. 147. Vid. Quo-

Epiphanes. Pag. 14. 52. 53. 79. 83. 111. 122. 126. 133.

Erigere, ponere, collocare. Pag. 3. 46. 61. 133. 134. Eucharistus. Pag. 15. 54. 79. 111. 122. 126. 133. 149. Festum solemnitas religiosa. Pag. 55. 56. 77. 80. 81. 86. 87. 131. 134. 135.

Homines, Cives, Populus. Pag. 9. 16. 22. 23.24. 45. 46. 48 59. 77. 120. 121 126. 127. 147.

Horus Epiphanes. Pag. 52. 54.

Illustris, splendidus, illustrem reddens. Pag. 60. 64. 79. 80. 84. V. Epiphanes.

Immortalis, aeviternus. Pag. 10. 54. 148.

Interlunium, silentium Lunare. Pag. 87. 105.

Ianitor, Ostiarius, Custos. Pag. 27. 32. 33. 40. 41. 67. 68. 127. 128.

Iubere, praecipere, de clarare. Pag. 2. 107. 144. 145. 146. Laudare, collaudare, hymnis et canticis celebrare. Pag. 19.

20. 38. 40. 55. 63. 78. 79. 100. 101. 148. Libare, libamenta facere. Pag. 123. 124. 131. 132.

Mane, tempore matutino. Pag. 33. 69.

Mechir Mensis Aegyptiorum. Pag. 87. 88. 97.

Mensis, in Mense. Pag. 82. 87. 88. 97. 98. 104. 105. 112. 113. 115. 137.

Meridies, in Meridie. Pag. 36. 37. 92. 93. 106. 116. 117. Mesori Mensis Aegyptius. Pag. 82. 97.

Musica Organa pulsare, Psallere, tripudiare. Pag. 6.53. 54. 66. 100. 116. 117. 122. 130. 131. 134. 135.

Nativitas, nasci, oriri. Pag. 83.

Neomenia. Pag. 112. 114. V. Mensis.

Oblationes, munera, sacrificia. Pag. 44. 70. 71. 106. 121. 124. 126. 147.

Orare, precari, supplicare. Pag. 38. 48. 49. 61. 62. 95. 96. 100. 101. 107. 129. 130.

Panegyris, cuetus Sacer, congregatio religiosa. Pag. 7. 35. 48. 50. 56. 77. 78. 85. 86. 99. 102. 104. 106. 115. 116. Pecunias, reditus colligere, vel erogare. Pag. 128. 129.

Phtha Demiurgus Aegyptiorum. Pag. 11. 12. 17. 20. 41. 83. 84. 111. 112. 149. 150.

Fompa, processio sacra; attollere et gestare in Pompa. Pag. 53. 56. 57. 64. 65. 133.

Ponere, imponere, aptare. Pag. 8. 46. 61.

Ptolemaeus. Pag. 8. 9. 24. 25. 148.

Purificare, expiare, mundare, lavare. Pag. 29. 30. 31. 43. 44. 45. 69. 70. 99. 100. 105. 123.

Quotidie, singulis diebus. Pag. 22. 27. 33. 37. 39. 45. 46. 4**9.** 52.

Regio, Provincia. Pag. 17. 18. 19. 79. 80. 111. 120. Rex, Princeps, Summus Imperans. Pag. 10. 14. 55. 56.

57. 59. 73. 88. 89. 103. 113. 114. 125. 134. 148. 149.

Sacerdotes, genus Sacerdotale. Pag. 3. 34. 35. 40. 50. 51. 62. 65. 67. 94. 75. 90. 91. 115. 116. 119. 140. 142. 143. V. Chartumim.

Scribere, Scriptura. Pag. 140. 141. 142.

Statua, simulacrum, Icon, facta potissimum a Coturnice אוכרי scikli, quia שוכל sckl est etiam assimilare, effigiare, figurare. Pag. 4. 5. 31. 43. 103. 118. 132. 133.

Tabernaculum, Tentorium. Pag. 30. 31. 118. 119. Templum, Aedes Sacra. Pag. 28. 43. 44. 47. 99. 109. 120. 147**.**

Thoth Mensis Aegyptiorum. Pag. 112. 113. Thymiateria, suffitus. Pag. 44. 132. 133. 147.

Vestire, indumentis, ornatu, cultu decorare. Pag. 29. 30. 71. 72. 88. 89. 90. 91. 103. 106. Vindex ultor. Pag. 17. 18.

INDEX ALPHABETICUS

Vocum Latinarum, quae respondent Centuriae Sinogrammatum.

Abscondere, celare. Pag. 154. Accipere, capere, tenere. Pag. 191. Acutus, sollers, ingeniosus. Pag. 158. Aequum, iustum, rectum. Pag. 154. Aestimare, metiri, examinare. Pag. 168. Agitare, vexare, premere. Pag. 154. 160. 162. 190. Agricultura, agros colere. Pag. 155. 184. Alacer, promptus, sestinus. Pag. 157. Altus, celsus, sublimis. Pag. 165. 176. Amare, fovere, lactare. Pag. 171. Annuere, assentiri, concordare. Pag. 158. Assimilare, similem facere, imitari. Pag. 158. Audax, impavidus. Pag. 181. Auxiliari, opitulari, opem ferre. Pag. 155. 162. Bos. Pag. 202. Vacca. 203. Mugitus Bovis. 201. Canere, cantare. Pag. 167. Captivus, captivitas. Pag. 159. Catinus, pelvis. Pag. 204. Caverna, Antrum, fovea. Pag. 169. Circulus, circumire. Pag. 164. Cogitare, meditari, considerare. Pag. 180. 182. 183. Cohibere, continere. Pag. 188. Colligere, adunare. Pag. 186. Concupiscere, exoptare, desiderare. Pag. 164. 179. 83. Congregari, convenire. Pag. 171. 186. Convivari, compotare. Pag. 173. Crudelis, immitis, severus. Pag. 203. Curare, mederi, sanare. Pag. 196. Decipere, fallere. Pag. 185. Declarare, manisestare, iubere. Pag. 172. Dividere, discernere, partiri. Pag. 153. 162. Domus, aedes, habitaculum. Pag. 174. Dux, ductor. Pag. 167.

Eloquens, sermone promtus. Pag. 156. Felicitas, prosperitas, beatitudo. Pag. 206. Fidelis, sincerus, veridicus. Pag. 180. 181. Filius, natus, proles. Pag. 169. 176. Fons, scaturigo aquae. Pag. 196. 197. 200. Fortis, robustus, validus. Pag. 157. 161. 163. 181. Gaudere, laetari. Pag. 165. 173. Harpago, uncinus. Pag. 184. Haurire aquam. Pag. 163. Hordeum. Pag. 201. Imago, icon, Simulacrum. Pag. 177. Incendium, combustio. Pag. 201. Inundatio, exundatio. Pag. 195. 200. lugerum, mensurae species. Pag. 203. Lambere, lingere. Pag. 166. Lapis, petra. Pag. 204. Lavare, purgare, mundare. Pag. 97. Magnus, potens, praevalidus. Pag. 157. Mare, maria. Pag. 198. Minutus, tenuis, subtilis. Pag. 175. 199. Moeror, tristitia, afflictio. Pag. 178. 182. Monere, indicare, significare. Pag. 166. Natare, supernatare. Pag. 195. Niger, furyus, fuscus. Pag. 198. Numerare, calculare, supputare. Pag. 189. 205. Odium, odisse. Pag. 179. Offerre, tradere. Pag. 151. Olla, lebes. Pag. 201. Palpare, contrectare. Pag. 188. Patientia, sufferentia. Pag. 177. Pliaretra, theca sagittarum. Pag. 186. Pili, villi, crines. Pag. 194. Portare, gestare, ferre. Pag. 152. Pulcher, venustus, gratiosus. Pag. 170. Quies, requies, silentium. Pag. 156. 173. 175. Rapere, abripere. Pag. 189. Resistere, obsistere. Pag. 154. Respondere, responsa reddere. Pag. 167. Rex, dux, princeps. Pag. 167. Ridere, risum edere. Pag. 167. Saltare, choros ducere. Pag. 187.

(212)

Singuli, quilibet, quivis. Pag. 194.
Spiritus, animae. Pag. 205.
Splendor, fulgor. Pag. 193. bis.
Stillare, destillare. Pag. 195.
Strepitus, tumultus. Pag. 165.
Superbus, pervicax, imperiosas. Pag. 160. 161.
Suspirare, gemere, ingemere. Pag. 168.
Tenebrae, caligo, obscuritas. Pag. 192.
Timere, pavere. Pag. 153. 178.
Turris. pag. 175.
Uxor, coniux. Pag. 172. 173.
Verberare, percutere, pulsare. Pag. 184. 185. 191.
Violentus, terus, terribilis. Pag. 161. 163.

FINIS.

 $\mathsf{Digitized}\,\mathsf{by}\,Google$

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

		1000
		3
	Managerial	
form 4to		

